ՋԼԱՅՆ ԿԼԱՂ

ՇՆՈՐՀԱԿԱՆ

Յօրինեցեալ և կարդադրեցեալ Հանդերձ Ներ-
ողքն Բաղնիսածովք՝ Ըստ Պատշաճի Ժամուն,
Ի Սակս Փառաւորանացեալ Անկանող Հայաստանեայցս
Նկեղեցւոյ՝ Դիւրին Ա ընթերցուլ։

Որ վերատին եղև տպագրեալ Ի Հայրապետութիւն
Գերագահ Ամենօրհնեալ Սրբոյ Էջմիածնի Տեառն
Գաւթի Սրբազան Կաթուղիկոսի եւ Հայոց։

Ընդ Ի Պատրիարգութիւն Սրբոյ և Յանկուղի Բաղաքին
Երեմ՝ Տեառն Թէոդորոսի Ներսիսեան Ա ընթա-
ցեալ։

ԴԱՍԱՏԵՂԻՈՒԹԻՒՆ

Ի Բիւրքերի Հանին։

Ընդ Ի վերատին Հրամանաւ Մեծի Ամբոյանիսա
Այրարատեաց Կոստանդնու պօլսոյ՝ Սրբազան
Ընդհ Նախկոպոսի Տեառն Յօհաննու Ձեռնադրեալ
քարոզչի և Ուխտեան Պատրիարգի։

Յամի Ազդեղութիւն Բանին ՌՈՐԸ
Ընդ Ի Թուականիս Հերում՝ ՌՀԴ։

Ի Տպարանի Մայրաքաղաքի Ընդհանուր տիրացու
Յօհաննիսի որդւոյ Ամբեկեան տպող Պօլսոյ։

1928
1350
572

ասացեալ։ (9) Օ՜ երբ լուտ պատ
կերին Դրիգոր մոգիսթրոսն։
(10) Օ՜ աշագ օրհնաբե զեօթն
ձայնին՝ Առեփաննոս սիւնեցին
(11) զվ աստ՝ ներսես կլայե
ցին։ պրե զԱրհուեստացոցն՝ և
զՕ՜ղակաղաբրդի հարցն՝ և զՕ՜
գոյ գալստեան երբս պատկերն՝
և զվ արդաւետի վերուս պատ
կերն՝ և զՓոխման երկուս պատ
կերն՝ և զՏրնշնակապետացն՝
և զՕ՜ծանանիցն՝ և զվ Ա՜ռն
դեասցն՝ և զվ Ա՜րգարէից չոր
րորդ ձայն հարցն։ զՆոյեսիրշն
զՆայեաց սիրուն։ զԱ՜բէլն հայ
ցեաքն։ զՄ՜ելքիսեդեկ։ զՕրհնեալ
զՕրհնեալքն զքեզ։ զՄ՜որ
անհատն։ զՄ՜արգսականն
զՅ՜ովհաննէս։ Նա լսեալ յոմանց
թէ և զնա Յակոբայն Աս՝ սուրբ
ասացեալ է։ նաև զՄ՜ովսէսեն
ամենայն հիւրակիրքին։
(12) Յակ զՄ՜այոր յայրեաւն՝ և
զՆորոգեալ կղզիքն՝ և զՍա
ռանցն՝ Ներսես լամբրոնացին։
(13) զԿարհուրդ անձառն՝ և զը
Ա՜ճախրեալն՝ Դրիգոր վիսյա
պերն։ (14) զՄ՜րեգանին՝ Դրի
գոր սկեւռացին։ (15) զՀրեգո
րեկն՝ Յակոբ կլայեցին։
(16) Ներ զմիր նախնեացն՝ Ա՜ի յն
սահման ծովէն՝ և զԲարգմանչ
Ա՜արդան վրդ պատ ասացեալ։
(17) Որ զոյս անձառ զշարակին
Ներսիսի՝ Յովհաննէս պլուզ
վարդապետն է ասացեալ։

Ր Ը Օ՜ՆՕ Ո
րանս Հոգւոյն սրբին և
ընդ Ժամանակս Ժամա
նակս երգեցին զերգանակաւոր
երգս շարականացս։
(1) Նախ մեծն Ա՜ստուած՝ ձայիւն
Ա՜զաչարեաւ։ (2) Ո՜ւր աբեն իսա
հակ՝ զաճագ շաբաթեանն։
(3) Ա՜ռաքեա զերթեալն՝ զծնունդն
գեանն, և զմեծացուածքն, և
զտնընդառաջինն։ ու զիսոխման
առջին պատկերն։ այլև զկարգն
Յարուեաւ սրբոյն ասացեալ մեծն
վարդան ի տեսուէ անթառամ
ծաղկին։ Ասկ այլը առն թէ՝
անանիա շիրակուացին է ասացեալ։
(4) Ո՜ւր զպենտեկոստէին և զը
վարդավառին և զերբ գրիգորին
և զյովհաննուն և զմարգարէ
ին և զվարդապետացն և զառա
քելոցն և զթագաւորացն և զան
տոնին՝ զայս ամ՝ ոմանք անանիային
տան և ոմանք խորենացւոյն։
(5) Օ՜մեղաք յաստեղացին և զը
կարգ մեծ տօնին՝ Յօհան օձ
նեցին։ (6) Օ՜հրհրեմեանց
անձինքն և զՏարցն՝ Տէր կամ
տան։ Յօհան մանդակունին։
և այլք ասեն թէ՝ օձնեցին։
(7) Օ՜հանգստեանն և զմարտի
րոսացն՝ Պետրոս գետադարձն։
և և զաղաւմն Ի՜մանկտեացն։
(8) Օ՜խալին և զկենդեցւոյն՝
Ասահակն։ որ գնաց ընդդէմ

Ի Նահատակս Հայոց Հռոմոսոյ։

Թուխ ծնունդս ծունկ խոնարհ
Սուրբ խաղաղային զարկ
Սուրբ քենկորձ հուշոյ
Երկար նեղբնախալ քաղքաշ
Պարսկի վերնախալ փախուց
Բուռ խնձոյ խաղ
Փուշ ոզորակ ձակորձ
Ջեղ թաշտ կիսորձ

Ի Նահատակս Հռոմոսոյ, զոր սրին Հայոց։

Ո՛րհնեցուք զքո՛ր զի փա-
ռաք ի փառաւորեալ։
Ո՛րհնեցո՛ւք զքո՛ր զի փառաք
ի փառաւորեալ։
Ո՛րհնեցուք զքո՛ր զի փառաք
ի փառաւորեալ։
Ո՛րհնեցո՛ւ

Ձ Իր բերկրութե՛ւն ու՛ր Սուրբ Հոգի՛ Ա՛ջ օրհն եամ։
Հոգւով իսկա՛ծրշմարտութե՛ւբերկրպագ եամ։
Աղբիւր առաս ~ ~ քաղցրահոսման ~ ~ ո՛չ լսպատ եամ։
անհատապէս ~ ~ ի՛ Հօր անձնէ՛ ~ միշտ առ բղխե եամ։
Յաւէտ սիրով ~ ~ յար դիմելոց ~ յորդ արբուց եամ։
Ըզ Քո՛ր ընորհացդ ~ անձառական ~ գերազանց եամ։
Աւր ի նորոյ ~ ~ զՅիսկեղեցի ~ քո սուրբ ընտր եամ։
պէս պէս ընորհօքդ ~ երանական ~ կառավար եամ։
Ո՛վ են քանզի ~ ընտրուն առնել ~ նախ ճանաչ եամ։
որք քեզ հաճոյ ~ անօթ պատկան ~ լինին գըս եամ։
Ո՛ւ քեզ են գանձք՝ հաճոյն բարեաց՝ ամբարեց եամ։
բաշխես յաճախ ~ ~ կարօտելոցն ~ ո՛չ խրնայ եամ։
Ի Յիսուսէ ընորհաց ~ դու որոշիչ ~ յաւուրք կրշտ եամ։
յիւրոցանչիւր ~ դարու պահես ~ ոյս հոտով եամ։
Ը ընտես յոգիս ~ յորժամ կամին ~ միոյ ախորժ եամ։
որով լեզուաք ~ համերոյ բանին ~ պարզ բարբառ եամ։
Ն ընես զոմանս ~ ~ Յիսկեղեցւոյ ~ քոյ՝ Հաւատք եամ։
զոմանս Հովիւս ~ և Վարդապետս՝ հրաշնորհ լոյս եամ։
Ա ասից սրբոց ~ ու մարդապետաց ~ բան պարզեւ եամ։
որք ձքեզ Ա՛ջ ~ դաստանելով ~ մեզ քարոզ եամ։
Յ ևս նոցա ~ ~ որք երկեալ ~ հիւսեն ջափ եամ։
տաս ըզ պատշաճն ~ ապաստերբե՛ր ~ ո՛չ նախանձ եամ։
Այծակինասուրբն՝ իբր ըզնարեկոյ՝ տալով ազդ եամ։
Թէ Ա՛ննն երկալ ~ ի Սրօքեւից ~ սրբբաբան եամ։
Այդ նոր մանկունք ~ ո՛ր Աիօնի ~ քաղցրաձայն եամ։
Ո՛ր նոր մանկունք ~ ո՛ր Աիօնի ~ քաղցրաձայն եամ։
Էակից եւ դու՛ք ~ մի՛շտ օրհնեցէ՛ք ~ ընդոյն բարձ եամ։
Ո՛ր ձեզ ահ՛ ~ տէր Ա՛յրգարան ~ այս տրպադր եամ։
Լաւ հատ թղթով՝ նոր թափուածոյ՝ գերով փայլ եամ։

Հայկական ՍՍՀ Գիտությունների ակադեմիայի
Արվեստագիտության ինստիտուտ

Հանո Ծննդեանն Տէր Հռիփսիմեայ Կոյսիս Երուսաղէմ Յաղթութիւն
և Յանձնակ։

Օրհնութիւն։ (դէ)

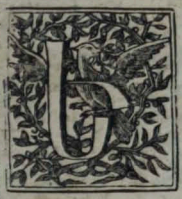

ՈՐԴՈՒՔ ՍԻՈՆԻ ԼՈՒԳ

Նոր Ի Ծնունդեան մեր տեառն՝ քանզի որ Ծընաւ զանմահն
նուին Ի հօրէ Ծընեալն այսօր Ծընանաւ յամենայն սրբոցն՝
տուք օրհնութիւն տէրողին մերմէ ըստ մեծի լուսոյ։
Հնձեցարուք որդիք մարդկան այսօր Ծնունդեանք սրբոյ հու
սին՝ քանզի որ տարաւ զանտանելին յարգանդի անարիսալն
այսօր բերդեաց յարմատոյն յեսսեայ՝ տուք օրհն։
Աբրահամ Թուն աշխարհի Ծընաւ զմարիամ ամուսն աննա աւե
տեաց զաւետիսն՝ որ ըստ ուրօրէն օրինաց հընչին՝ Ծընաւ մարիամ
պարգևիչ հոգեյս կրատակի՝ տուք օրհն։

Վա՛յ ծընեալ ի քաղաքի դա-
ւանից, եւ ոչ ի քաղաքի ար-
դարոց. վա՛յ ծընեալ ի գիւղ
եւ ի գեղջ, որ ոչ գիտէ զճա-
նապարհս ճշմարտութեան.
վա՛յ ծընեալ ի տանջանս
եւ ի չարչարանս, որ ոչ ե-
ղեն ի մարդկան. վա՛յ ծնեալ
ի մեղս եւ ի մեղաց մերոց,
որ ոչ ունի ապաշխարու-
թիւն. վա՛յ ծնեալ ի մահ եւ
ի մահուանէ մերմէ, որ ոչ
գիտէ զկեանս յաւիտենից.
վա՛յ ծնեալ ի տանջանս եւ
ի չարչարանս, որ ոչ ունի
հանգիստ. վա՛յ ծնեալ ի
հոգս եւ ի հոգսոյ աշխար-
հի, որ ոչ գիտէ զհանգիստ
հոգւոյ. վա՛յ ծնեալ ի ցաւս
եւ ի ցաւոց մարդկան, որ
ոչ գիտէ զանդորր սրտի.
վա՛յ ծնեալ ի տրտմութիւն
եւ ի տրտմութենէ մարդ-
կան, որ ոչ գիտէ զուրախու-
թիւն հոգւոյ. վա՛յ ծնեալ ի
ստութիւն եւ ի ստութենէ
մարդկան, որ ոչ գիտէ զճշ-
մարտութիւն. վա՛յ ծնեալ
ի մեղս եւ ի մեղաց մարդ-
կան, որ ոչ գիտէ զարդա-
րութիւն. վա՛յ ծնեալ ի
մահ եւ ի մահուանէ մարդ-
կան, որ ոչ գիտէ զկեանս
յաւիտենից. վա՛յ ծնեալ ի
տանջանս եւ ի չարչարանս
մարդկան, որ ոչ գիտէ զան-
դորր սրտի. վա՛յ ծնեալ ի
տրտմութիւն եւ ի տրտմու-
թենէ մարդկան, որ ոչ գի-
տէ զուրախութիւն հոգւոյ.
վա՛յ ծնեալ ի ստութիւն եւ
ի ստութենէ մարդկան, որ
ոչ գիտէ զճշմարտութիւն.
վա՛յ ծնեալ ի մեղս եւ ի մե-
ղաց մարդկան, որ ոչ գի-
տէ զարդարութիւն. վա՛յ
ծնեալ ի մահ եւ ի մահուա-
նէ մարդկան, որ ոչ գիտէ
զկեանս յաւիտենից. վա՛յ
ծնեալ ի տանջանս եւ ի չար-
չարանս մարդկան, որ ոչ
գիտէ զանդորր սրտի. վա՛յ
ծնեալ ի տրտմութիւն եւ ի
տրտմութենէ մարդկան,
որ ոչ գիտէ զուրախութիւն
հոգւոյ. վա՛յ ծնեալ ի ստու-
թիւն եւ ի ստութենէ մարդ-
կան, որ ոչ գիտէ զճշմարտու-
թիւն. վա՛յ ծնեալ ի մեղս
եւ ի մեղաց մարդկան, որ
ոչ գիտէ զարդարութիւն.
վա՛յ ծնեալ ի մահ եւ ի մա-
հուանէ մարդկան, որ ոչ
գիտէ զկեանս յաւիտենից.
վա՛յ ծնեալ ի տանջանս եւ
ի չարչարանս մարդկան,
որ

Աստուածածնին խորան լուսոյ
անվախճանական սրտիւդ կենաց.
որ եղէ՛ր արևելք սրբականն
արդարոյն. և նրբատեսլեցար ի խա
ւարի լոյս ծագեցեր՝ . վա՛ր որպ
ամենեքեան ի գիջել միշտ մեծա
յուշնեմք: Նահապետն տեսաւ
եմ մարեկին անկիզելի . որ զան
շէ՛ջ հուր աստուածեղն ի քեզ
տարեալ կրեցեր . որով բնութիւն
կիւզեալ շնջաւ կրից բոց՝ . վայ
կենդանի տապանակ կտակա
բանաց նորոյ ուխտի՛ս . որով
ե՛ր յերկիր սուբեստաց հոր
դեան . հոգւով ի քեզ տպաւո
րեալ՝ . վա՛ր որպ

Ծածկին սիւն լուսոյ տպ
հովանաւոր և բնակարան բա
նին . որ բանիւն հովանէիր զնե՛ր .
բարեխաւսեա՛ նմանի վա՛ր անձանց
մերոց: Օ՛ անապական կիսրն
մարիամ՝ ծածկին խոստովանիմ
որ եկեղեցի՝ . ուստի տուս
հայն անմահութե՛ և բաժակ մեզ
ուրախութեան . տո՛ւր ծրծունի նը
մանհոգւոյ երդուիլ: Օ՛ սուրբ
անապական բանին հօր՝ բարե
բանեն դասք հոգեղինա՛ին .
գովեմք և աղաչեմք ձայնակցելով
երկնայնոցն:

Յաղթ յընծան դա՛նք առաքե
լոցն զուարճութեամբ հոգւոյն ով .
զոր մեծութիւնդ ի միանգամ բա
նին մարմնացելոյ եղեա՛ք ընդ

վահրս տապուք նմանք սրբոյ
սուց ձայնիւ: Յաղթ բերդ
ջուր կենդանի յերուսաղէմ՝
յորմէ լցան գեղք ածային
և ընթացեալ արբուցին ան
ջերսց զբաստալըստակ աղբիւրն
եդեմայ . փառս: Յաղթ յոչ
գոյ ի մանուէլ յամպոց հոգւոյն
զանարատ բոյսք ելեղեցան
պարարտութեան դաշտք արդարու
թիւ և գեղեցկութեան անապատք
մարգարէ կոչեցաք . փառս:

Էառաքն վիմածին՝ աղբիւր
յորդառատ . բարեստնակ ծառ
կեանց պտղի՛ վայելչագործ հո
ղեղէն . բարեստնոյ բանիւն տուն
անթերևութեան տապա՛ստար հը
գոյն՝ . տո՛ ծընեալն ի քէն
միշտ բարեխօսեա՛ անդադար
հայցամբ՝ . շնորհել զթութի՛ւն
մեր նրա՛յելեալոյն:

Փախիկն ե դրախտին բացող
բանալի՛ . քո բարձր նմանող
երկնից՝ . ասիր ոսկեղէն լի
մանանայի՛ գաւազան ծաղ
կեալ յորմէնոյն յեսայի տես

Ձայր լուսոյ մայր՝ . տո՛ ծընն:
Յօղ քաղցրածա՛ւալ ցանկալի
զուարթնոցն՝ . նո՛ւիր եղէն սրով
բի՛ գեղ մերդ ըստ խափայի հինն ե
կեղեցւոյ . մերթ ընդ աղաւնի՛ տանջ
հովանաւոր ե կոյս մարիամ՝ . տո՛

Փառք հօր և:

Յաղթ ծընող մայրն տուղ

Ա՛յո՛ր ցընծան երկնայինքն՝ և
պար առեալ ՚ի բարձունս. եր-
դեն զերկրս հոգևորս յանմեր
ծնընդեան սր՛բոյն Հ՚ՅՀ՚

Ա՛յո՛ր ողբային հովիւքն՝ և
մարդիկան հայր երկնաւոր բան
մարգարէին՝ և ետուր բնու-
այսօր պարզէ ը՛զկոյսն որ ը՛զ
ծնող որդւոյդ միածին՝ մանկա-
նզք տուր՝ որ մեզ ողորմի:

Ա՛ր յօդիցեր ՚ի մեզ յանկոյղ օրի
նայ արդիւ այսօր զկոյսն մա-
բիամ. յորմէ ծընար մանկամ և
բարձեր նոսիւս ը՛զմեզս նախան
ազատեն ադամայ՝ մանկամանաք:

Ա՛ր մարբեցեր հոգի՛դ որ ը՛զ
սիրտ և զարբդանդ մօր քո փու
ռակին՝ այսօր ամանէլ ծնողաց
նորին ետուր ը՛զ մայր բանին՝
զօրհնելն եայի՝ մանկամ:

Ա՛ր ինչ ետուր ը՛զ մայր բանին՝
և ետուր ը՛զ հոգի՛դ որ ը՛զ
սիրտ և զարբդանդ մօր քո փու
ռակին՝ այսօր ամանէլ ծնողաց
նորին ետուր ը՛զ մայր բանին՝
զօրհնելն եայի՝ մանկամ:

Ա՛ր մարբեցեր հոգի՛դ որ ը՛զ
սիրտ և զարբդանդ մօր քո փու
ռակին՝ այսօր ամանէլ ծնողաց
նորին ետուր ը՛զ մայր բանին՝
զօրհնելն եայի՝ մանկամ:

Ա՛ր ինչ ետուր ը՛զ մայր բանին՝
և ետուր ը՛զ

պայծառացեալ վայելչապէս

Ա՛ր զօրնուէն նախատեղծին
աճապարեալ արուեստ ևս իգայ.
Ա՛ր զօրնուէն նախատեղծին
ի մեզ անսուտ հաստատեալ
Ա՛ր զօրնուէն նախատեղծին
ի մեզ անսուտ հաստատեալ
Ա՛ր զօրնուէն նախատեղծին
ի մեզ անսուտ հաստատեալ
Ա՛ր զօրնուէն նախատեղծին
ի մեզ անսուտ հաստատեալ

Ա՛ր նախանձոյ խնամատուէ
անօրինեցեր զարհուրելի
աչ եկեղեցւոյ. խորհ
գոյն արկանէ հին մեզնա հաստատ
տուէ ըզդատաստանդ. ա
չանօք սոցա խրատեա ի մեզ:
Ա՛ր զօրնուէն նախատեղծին
աճապարեալ արուեստ ևս իգայ.
պայծառացեալ վայելչապէս

Ա՛ր սիոն ծննեաւ մանկունքն
սուրբք սատակեան. հնարհատար
գեա՛ւքն հոգեւոյն աստուածդ.
օրհնեցեք զհայր երկնաւո՛ր
յաւուր ծնունդեա՛ն սրբոյ
հաց կոչեան. յոր օրհնեցա՛ք

յանիծից նահանգին:

Ա՛րեամբ գառինն անարատի՝
փրկեաւ ժողովուրդք. յաւ
ուր ծնունդեա՛ն մեր անաս
նեալին. գոլեցէք ըզխոհակին
որ հաճեցաւ առնուլ մարմի՛ն
անեարման. ի նմանէ. յոր օրէ
Յառաստաբեղէտ հնորհակ հո
գւոյն լուսազարդեա՛լ սկզբ
հեթանոսաց. յաւուր ծնունդ
գեա՛ն մեր բանի՛ն ծնողի.
ըզվառակից որդւոյ զհոգին
բարեբանեցէ՛ք հոգեւոր եր
գով. որ մեզ բազմարդեա՛ց
զնորին անարդն:

Հանո ծննդեան ա՛ր Հ՚ծ՚ն:

Ա՛ր նախանձոյ խնամատուէ
անօրինեցեր զարհուրելի
աչ եկեղեցւոյ. խորհ
գոյն արկանէ հին մեզնա հաստատ
տուէ ըզդատաստանդ. ա
չանօք սոցա խրատեա ի մեզ:
Ա՛ր զօրնուէն նախատեղծին
աճապարեալ արուեստ ևս իգայ.
պայծառացեալ վայելչապէս

Ա՛յսօր վերինն սիոն՝ գոչէն
զերգս սրբերին՝ զերկրսըր
բեանն առեալ յաւուր ծն:
Ա՛յսօր առաջեք և լուսին՝ ընդ
արեւս հրճուեալով՝ գոլէն
ըզ լոյսն ի հօրէ յաւուր ծնն
գեան լուսոյ մերոյ:
Ա՛յսօր ծերքն օրհնակունք՝ ման
կամիջք նորոյ սիոնի՝ երկրա՛ք
արդք և կուսանք խընդա՛ն
ծնունդեամբ տիրուհւոյն:
Ա՛յսօր գոհունդք ա՛ռաքելո՛ցն
և պարերք նախատեսցն՝ յաւ
ուր ծնունդեան մերդ բանին էր
գե՛ն ըզխուռ ի բարձունս:
Օ՛ա կենայց ուրկեալ յադին
ա՛ր կոչ՝ որ ըզ հայրածի՛նն
բերդեցեր ըզճաղո՛կ. և՛ եւտ
՚՚՚ր ի ժամու զորդին պլռուղ
մարդկան. զորոյ զմարմինն ճա
շակեալ անանձայան յուսով.
վասն որոյ օրհնաբանեմք զդքնշ
յաւուր քո ծնունդեան:
Լա՛նաւոր երկիր տիրուհի՛ և
անդաստանն մարքս ի փշոյ մե
ղաց. որ ըզ բո՛՚ն երկնային
առանց աբեղէն ծննար. որով
զկենդանի էառար ըզհոյ սոճեալ
բնութի՛ն. վ՚ որոյ: Ա՛յսմ թեթև
յերկրային ցանկութ՚ն ա՛ր կոչ.
և վաստան ածային բոցոյն.
որ ըզզո՛՚ն հայրաբուղխ անձ
րեւեցեր ի բանական երկիր՝.
որով բնութիւնս բնական արդա
րո՛ւ ա՛ր բոյրք. վ՚ն:

նէր ա՛յսպէս • բառե։ Ա՛ր ասաց Յիսուս ցոլին վասին ըսնջող աբ՛ յուդան տեղք լուսափայլք՝ ու Թագաւ ըսդ՝ • ցոլմունք հրեշտէն ան ըսդ՝ վերստին ա՛ուրտնէնք սիրել ընկերս իւրակրնան • բառե։ Ա՛ր մարգարեքն բնակարան ունէին ուրեք քո՛ աբ՛ ըզմնդարկին • ու աղբեսաբար հետեր յանձինս նոցա • զանգիան ու զերկնայի՛ն ընծայեա քոյ ըզ՛ղեալն։ բառե։ Ա՛ր յայտնեցեր ըզ ծածկեա՛լ խորհուրդ քոյոց սիրոցդ՝ ու անձառելոց ապագայից պատմո՛ղ • ըզ էակի բանիդ աստուածոյ՝ ե՛ս մօղս արարեր առօրեհնուէ քո՛մ թուէդ ըզ՛ղեանդ ու աբ՛ առաջ քեզնէ • անդ բանիկ խորհուրդ ու լայս գերազանց • երկնաստան աղբիւր պըսակ աբ՛ էակէցուց՝ • բառե։ Ա՛ր յանապատին ծաղիկն հօր զոր ոչ ոք ճանչցաւ • ոչ ոք առաջ քեզնէ ոչ ոք ճանչցաւ զքեզ ոչ ոք ըզ՛ղեալ ոչ ոք ըզ՛ղեալ ոչ ոք ըզ՛ղեալ

հօրն երկնաւորի. օրհ։

Ի վեր քեզ ուսումբք երեխայ կոչս անհատանալեալ. մայր անարատ էմմանուէլին՝ տաճար բանիդ Աստուծոյ. ծնեալ առ՝ ինամանէ խօսեցար օրինօք և մարգարէիւք՝ ընդ։

Ա՛ր յերկրորդի լինելոյեն՝ կոտ յարուցեան քոյր կոչեցար. մեռեալ ի վերնատունն դիջքեն վար կերթալք շնորհելով ըստ ա՛ռաջին վիշէնեան ըզքեզ մեռա՛ նականց առաքելոցն առաջ ատեն հոգի՛ աբ՝ ընդ։

Այլ անոխակալ ևբարեգութ մաղթելով հայցեմք ի քէն վա՛ր ննջեցեալոցն. արժանաւորել հանգըստեան օթևանի՛ աբջն։ Ընձառ ծրնունդ հօր որով՛ որ մահկանացուս կենդեր էս. զհոգիս ննջեցելոց մեր ընկալ՝ և արժանաւորեա՛ հանգըս։

Ա՛ն նորոգող սուրբ հոգի՛ քոյր ժամ նորոգես զանգականեան յայնժամ շնորհեա՛ և մեր նըն՝ ջեցելոցն՝ արժանաւո։

Ա՛վ գերասիրաշ ծաղի՛կ բան՝ լուսոյ յերկինս՝ հոտ անանձուկ ծնունդոցս ևայի՛ յորմէ սիրեա՛ ցաւս մահ ը ստիճելոս. օրհնութ։

ըզքեզ մեծացուցյ նեմք։

Պա՛ռ լուծիչ երկանց բանձոյ անկ ծից. ծագումն սրեւս լուսոյն ճշմարտի՛ որուլ հերքեա՛ խաւարն առաջին՝ օրհնու։

Ա՛ղ քեզ ուսումբք երեխայ կոչս անհատանալեալ. մայր անարատ էմմանուէլին՝ տաճար բանիդ Աստուծոյ. ծնեալ առ՝ ինամանէ խօսեցար օրինօք և մարգարէիւք՝ ընդ։

Ա՛ր յերկրորդի լինելոյեն՝ կոտ յարուցեան քոյր կոչեցար. մեռեալ ի վերնատունն դիջքեն վար կերթալք շնորհելով ըստ ա՛ռաջին վիշէնեան ըզքեզ մեռա՛ նականց առաքելոցն առաջ ատեն հոգի՛ աբ՝ ընդ։

Այլ անոխակալ ևբարեգութ մաղթելով հայցեմք ի քէն վա՛ր ննջեցեալոցն. արժանաւորել հանգըստեան օթևանի՛ աբջն։ Ընձառ ծրնունդ հօր որով՛ որ մահկանացուս կենդեր էս. զհոգիս ննջեցելոց մեր ընկալ՝ և արժանաւորեա՛ հանգըս։

Ա՛ն նորոգող սուրբ հոգի՛ քոյր ժամ նորոգես զանգականեան յայնժամ շնորհեա՛ և մեր նըն՝ ջեցելոցն՝ արժանաւո։

Ա՛վ գերասիրաշ ծաղի՛կ բան՝ լուսոյ յերկինս՝ հոտ անանձուկ ծնունդոցս ևայի՛ յորմէ սիրեա՛ ցաւս մահ ը ստիճելոս. օրհնութ։

ըզքեզ մեծացուցյ նեմք։

Պա՛ռ լուծիչ երկանց բանձոյ անկ ծից. ծագումն սրեւս լուսոյն ճշմարտի՛ որուլ հերքեա՛ խաւարն առաջին՝ օրհնու։

Ա՛ղբ թագաւորաց ազգոյ և ազնուց գերազոյն ցուցին. որ վիճակիւ գերդըս հոգեւորս՝ ընտրեալ դասուց վերին սիրով նի՝ ։ անանուագ լուսոյն երկրը պագ եսցուք։ Ա՛ր խորհրդեամբ ճշմարիտ լուսոյ վանուց անձ ղինն՝ ։ նըվիրատուք ըհցան մեզ դիր կենդանի՝ յարգանդ մաքրուբ մեծին մեսրովպայ ։ անանուագ։

Ա՛ղբ ջնաձկեա՛ խորհրդոյ ուժ գիտութեա՛ անօրինաբար յայտ նեալ ծանուցին՝ հանդոյն սրբ բոյ մեծին մեսրովպի՛ ։ անանու։

Ա՛ր յորինակ ճըշմարիտ սիրոյ աբ աստուքեցին՝ աղբեւրաբար ի ձեզ էմայաս հոգի շնորհաց բըղ խուսնի անհատանա՛ ։ անանուագ։

Ա՛ր երկաբեմիք աբ լուսաւոր ջբ տանըս թորդոմայ ։ հնաստ առեալբ զեկեղեցին հայաստ նեայց՝ զոյս իսնասիրաց իմեզ ծա դելով ։ մնաղթանաբ առցա քոյ հոգեւոր։

Ա՛ր յերկնային զօրս անմարմնոց ըն նախ հեղեր առաւտուկն հո գիդ ճըշմարիտ՝ զնծային և զգեբատիցն քո խնամատարեդ՝ լինել վաստաբանիչ աբ երբոր դուեդ ։ ընդ նոսին վանուտ բեմիք զերբեակ մեռելեսնդ։

Ա՛ր զկենսատուին ուծային ատեղ ծեալ երբոյդուեդ խորհրդակ ցուբ՝ զտրդատեցեր վրէժմամբ շնորհայ քոյ կենդանարարութ

Ա. բանտ ածային՝ և սրբեցէք
ընդ քեզ մի՛ շատ մեծամտացանեիր
նոց՝ անդադար երդով սրբոյ
ծագէդ մեզ լոյս յերկուց ծրի
ամ սրբոյն հին՝ ի փառս քո.
էակ զուարթարար. այսօր մարգ
Աստուծոյ խոստացաւ և սրտու
այսօր ի յանապատ՝ բանս։
Ա՛ր ի ճաշի՝ զայրանն կենաց ծընեալ
տիրոջ հին. ըզպատճէն երկանցն
նիկ առաքելոցն օրհնութեամբ
Ա՛ր ի դատաց մերձեցեալ ևս երջա
զմայրն հոգի բանին՝ ի վեր քան
եան այսօր օրինօք բնութեան
ըզ բնութիւն՝ . բարձր պատ
Ա՛ր ի զօրաց հոգեղինաց երդա
բանի՛ սրբերս հին՝ . ըզ ծընո
մաքուր բանին ըզմիշտ կոյս։
Ա՛ր ի տեսանէ բարձր պատ
րեալ ըզ ծընեալն այսօր ըզ մայր
նեալ ցուցաւ բնական ածուած
քո՝ սբ կոյսըն մարիամ. օրհ։
Ա՛ր ի կանուխ ժամանակաց ատե
րազ լեալ զանօրէնութիւ քո ըզ
ուելոստաձար և քաղցիք շինեալ
բարձող անուանի նիդ քում բարձ
րելոյ. այսօր ատուգասիկս յայտ
նեալ ցուցաւ բնական ածուած
քո՝ սբ կոյսըն մարիամ. օրհ։
Ա՛ր ի լերինն քարեբաց վայրս
տակեալ հնուրդ աստուածածնին

Ա՛ր ի վերայ քերովբէից նըս
տեալ հանդչիս բանդ սա
տեալ. այսօր հրաշակառ պատ
գաւազ ցնծալով ծնընդեամբ ի
յանապատ ալիոտ փառաց յերկ
րի գնբեն մարիամ. օրհնեալ
տէր տեառնէ և ժողովրդեան
բանեալոր հօտի. բընականապէս
հրեշտակիկս հաւատացեալ սուր
դարոց՝ և մեղաւորաց քահա
նան. ըստդտուեալ տունքերովք
և մարգարէ ինդ։ Լանջն ածէ և
ծածկեալ խորհուրդըն յաւե
տենից. ինձեալ ի յերկնից՝ մար
ձանալ ի կուսէն՝ խաչեալ
յերկրի՝ և թաղեալ ինոր ի գե
րեզմանի. և յարուցեալ յերրոր
աւուր. ղև զմարգարէին ըզ
տառըն կատարեցեալ։

Վասն հօր և։

Ի յաստուածէրկեր պատ բուստ
մեզ բարեբեր բոյսըն բարի. շու
շան հնձեալոց ծաղիկըն դաշտաց
միանկիսն մարիամ արմատ սըն
կայն անմահութե. ամէն։

Ա՛ր ի վերայ քերովբէից նըս
տեալ հանդչիս բանդ սա
տեալ. այսօր հրաշակառ պատ
գաւազ ցնծալով ծնընդեամբ ի
յանապատ ալիոտ փառաց յերկ
րի գնբեն մարիամ. օրհնեալ
տէր տեառնէ և ժողովրդեան
բանեալոր հօտի. բընականապէս
հրեշտակիկս հաւատացեալ սուր
դարոց՝ և մեղաւորաց քահա
նան. ըստդտուեալ տունքերովք
և մարգարէ ինդ։ Լանջն ածէ և
ծածկեալ խորհուրդըն յաւե
տենից. ինձեալ ի յերկնից՝ մար
ձանալ ի կուսէն՝ խաչեալ
յերկրի՝ և թաղեալ ինոր ի գե
րեզմանի. և յարուցեալ յերրոր
աւուր. ղև զմարգարէին ըզ
տառըն կատարեցեալ։

դարուցս անցաւորաց, ։ օրհ։

տուեալ։ զուգակիւռ տուեալ հայոյ խարխափ յոտսոյ հատոյ դոհանայն եօթնասունիցն չհոլով մարիամ առաւելագունից։ ընդ և գրաւական կենացս մարդկան օրհ։ Ասէ մարդասէրն հոգի խաւարն բանէն հօր բարեբերեալ. ակն առեալ ոսկի խորհրդատուող առնէ զանապատ կրատ ջեաց քեռուելեցիոց տէրտէրացն սա ի հոգւոյն աբրահամեցից և բազմապատակ ծնողաւեան զրկ. ի մօրիկ։ զերաց այսօր տօնեն ըզ մինչ։ օրհնութիւն երդող եկեղեցիք տիեզ զանկն սրկեալ ըզգեալ։ և ըստուգ հարան ըզգեցեալ այսօր զարեբերի։ ի լիբանանէ դիմեալ։ ձերը բանիւք բարեբանի՞ սրբ։ Ա զի հարձրուիս երկնից բարբառ հայաստանեաց եկեղեցի մեր։ ի սրբոց ողջ զպետրս կոչ։ յովակիմայ և աննայիւ։ աղօ։ եա՞յ։ զի օրհ։

զան իշխանութիւն մերոյ հայրապետական պատուոյն զգուստ ազատին հանել ժամուց։ չնորհ մերոյ հոգի հօր և որդւոյն։ ի յաւ։ ամէն։ զի օրհնեացուք։

Ի քաջին ուշադրի և ճաշատպագրի խնամալի հոգի որ ոչ։ ի ցնծու։ թեամբ աւուր լերանն ժողովոյ և անապատ։ աղօ։ յովակիմայ և աննայիւ։ զի օրհնեացուք։

Ա՛ր ի բարձրութիւն երկնից բարձր։ ձերը բանիւք բարեբանի՞ սրբ։ բեաց հայաստանեաց եկեղեցի մեր։ ի սրբոց ողջ զպետրս կոչ։ յովակիմայ և աննայիւ։ աղօ։ եա՞յ։ զի օրհ։

Ա՛ղերս կենաց և փրկութեան ընդ քեզ ուր պիտ և յաւիտեան։ Թագաւորի ք՚ն։ զի օրհնեացուք։

Ա՛ստուած վերոյ ած հոգի։ կենդանատուր։ ի հնուհետուստ մարիամ դրամատեր դուրեի թեզրի։ տուր մեծի ծնընդեան մարիամ

Որհնուրդն անձանձ Տած կեանն յաղագս և յաւրէնս առանց . յայտնեցաւ ինձ մանկիկ հրեշտակապետին այսօր առ կոյս սրբն մարիամ. զի առ ոտն ունիմ մնջ բարեխօս վս անձանց մեր ըս: Աղեժանանակն առ ի հօրէ եւ անմարմինն Տոյատճին Ծը նունդ. այսօր աւետեցաւ գաբ րիէլի մարմին զվենառ ի սրը ըս կոյսին՝ • զոր առ ոտ:

Ընտանեկան ճաշ անձանաւելի առ բաւ զօրուե • որ վիսակ զանց յաւետեսից խնամարկեցեր զոր դես ազանց • գեղազն այսօր ընծրհեմ վայելեալ յուրեր Ծը նը նդեւմ զնայր մանճնիդ քո ըս նոտրելոյ • աղաչանօք սուրբ խոր նայեա ի մեզ ինձ յանկից բա նիւ գոյացուցեր զաշխարհս ամ հնայն • այսօր մարդ ասիրեալ անօրինաբար ի յաւնայէն արկիր հիմունս նորոց արհարսին • աղ: Ի յաւրէ երկրէ այսօր բուսաւ մեզ բարեբեր բոյսն բարի • շուշան հնձեալ Տաղնիկն դաշտից միանձնորդն մարիամ արմատ սրբոց կոյս անմահից • աղաւ:

Ո անձանաւելի ըզսրբոյս աստուած Ծնունդն • տրնօրինաբար կրեր ձեր ի քոմէ յորվայնի մարիամ սուրբ

վերկուԹիւ տիեզերաց • անեղ էուԹ եղանիլ մարմին ի ստրբ կուսէն հայր երկնաւոր • զոր ստ.քեզ ունիմբք բարեխօս վս անձանց մերոց: Ալր զնուսոյ ըսաքն ստ.քէն մարգարէիւք եկիր կատարել • անապայ ի հօրէ անբաժանելի ընտանեալ լինել անհայր ի սրբոյն կուսէն՝ զոր ստ.քեզ Ալր ի լուսոյ ստնաւոյ՝ ի քէն յայտնեալ Տաճկեալ խորհրդոյ • ի քէն մարդեցոյ երջանիկ կուսին՝ հօր զօրուԹիւնն հղ

վանաւորեալ • զոր ստ:

Ընտանեկան ճաշ անձանաւելի առ բաւ զօրուե • որ վիսակ զանց յաւետեսից խնամարկեցեր զոր դես ազանց • գեղազն այսօր ընծրհեմ վայելեալ յուրեր Ծը նը նդեւմ զնայր մանճնիդ քո ըս նոտրելոյ • աղաչանօք սուրբ խոր նայեա ի մեզ ինձ յանկից բա նիւ գոյացուցեր զաշխարհս ամ հնայն • այսօր մարդ ասիրեալ անօրինաբար ի յաւնայէն արկիր հիմունս նորոց արհարսին • աղ: Ի յաւրէ երկրէ այսօր բուսաւ մեզ բարեբեր բոյսն բարի • շուշան հնձեալ Տաղնիկն դաշտից միանձնորդն մարիամ արմատ սրբոց կոյս անմահից • աղաւ:

Ալր առաքեցեր զհրեշտակդ ի ձեր ի ձեր ամենայն ազգաց մարդկան ի ձեր ամենայն ազգաց մարդկան ի ձեր ամենայն ազգաց մարդկան

Ի՞նչ կրնեք ըլլալ հոգւոյ ձեր թերեւս լուսեղէն տաճար անտուն ծոյլ բանին. առնու միշտ բարեխօսեալ վասն անձանց մերոց։ Ամօթացար ախեղբա՛յր ընկեր. մարդ գոլով մարմնացար ի նե՛ր կատարէն ի վերուէն ազգի մարդկան. միշտ վաստատուրեամ յանմարմնոյ զհնութենէդ։

Ար առաքեցար ի հօրէն՝ հոգիդ անուղղ ու հանճարգի. աղաչանօքը անօրինաբար քոմէ կակղին. լե՛ր հոգ մեխիթարիչ ընդ առաքելոցն ազաչելոյ զի ընդ քեզ ո՛ղորմեսցի։

Ար ինչեր տիրաբար մերկնից առատիկ հոգւոյն նըման ընծայեցեր. և ի տրեղէն լե՛ր զուա բաժանեալ հանդերձ ի դասս առաքելոցն. աղաչա։

Ար արբուցեր երկնաւոր գինւոյ եւսեբեան իմաստուէ հոգիս ընդ քոց առաքելոցն. ողորմեցո՛ զմեզ ազգիս մարդկան։

Ընդբաժանն ո՛ւրախարար յայդ ըմպելոյ արդեաւք ազգիս մարդկան. ողորմեցո՛ զմեզ։

Յարժամ երկնից գոչէ՛ վտին աղաղակաւ առնելով ուխտիդ զոր ընդ մեզ ըստ աւրէնս. ո՛։ Հանգո՛ ընդ առաքեալս. ո՛։ և ընդ մեր ընդունի՛ զձեզեանն և ընդ մեր ընդունի՛ զձեզեանն։

Յարժամ ճառագայթիք աՅՈՒ ընդ փայլին ի յարուցեալէդ. և դիպ տրամիցէ բանին ընդ մեզ ի ձեռն ի՛ մարգարէիդ։

Ար ըզ կեանդն անմահագործ մարիամ՝ աստուածընտրեա՛ ի քէն կրեցեր ար կոյս մարիամ. որոյ մեղ եւաքս ար յաղագոյ կենդանոյ ցանց յոգւավարձեալ առնես միշտ բարեխօսեա՛ վասն անձանց մերոց։

Ար ըզբանն անեղական զէմսին հեղ գոյացուցեր. անձառաբար ծընար մարմին եղեալ ի փորս կուսի եղեւկան նման առնես միշտ։

Ար ըզ սկզբնէն ի բերն կենդանի ընծայեցեր մեռեալն ազատեալ. զերդ պահեր քառասնօրեայ զոր հաց զպտղոյն ճաշակութիւն՝ և յանվախման զնոյն վերստին։

Ի՞նչ կրնաս. առ նա միշտ։

Ընդբեղ ազաչեմք հանապազ քեզ աՅՈՒ ընդ բարեխօսեա՛. քի՛ աստուածոյ մերոյ վերկոչ զմարդ ի փորձանքէն ի՛ մեզ։ և յաստ նայն վերստանգիչ մերոյ։

Ա՛ստուած մեր ամեն. լուսոյ մարիամ աՅՈՒ ընդ մեզ. քանզի ըզ կեանդն անմահագործ ծընար։ ամեն։

Գ.

Ա՛ստուած մեր ամեն. լուսոյ մարիամ աՅՈՒ ընդ մեզ. քանզի ըզ կեանդն անմահագործ ծընար։ ամեն։

Ար ըզ կեանդն անմահագործ մարիամ՝ աստուածընտրեա՛ ի քէն կրեցեր ար կոյս մարիամ. որոյ մեղ եւաքս ար յաղագոյ կենդանոյ ցանց յոգւավարձեալ առնես միշտ բարեխօսեա՛ վասն անձանց մերոց։

Ար ընդ ամենայն զոր ինչ ասացեր ընդ մեզ ի ձեռն ի՛ մարգարէիդ. ո՛։ Հանգո՛ ընդ առաքեալս. ո՛։ և ընդ մեր ընդունի՛ զձեզեանն և ընդ մեր ընդունի՛ զձեզեանն։

Յարժամ ճառագայթիք աՅՈՒ ընդ փայլին ի յարուցեալէդ. և դիպ տրամիցէ բանին ընդ մեզ ի ձեռն ի՛ մարգարէիդ։

Ար ինչեր տիրաբար մերկնից առատիկ հոգւոյն նըման ընծայեցեր. և ի տրեղէն լե՛ր զուա բաժանեալ հանդերձ ի դասս առաքելոցն. աղաչա։

Ար արբուցեր երկնաւոր գինւոյ եւսեբեան իմաստուէ հոգիս ընդ քոց առաքելոցն. ողորմեցո՛ զմեզ ազգիս մարդկան։

Ընդբաժանն ո՛ւրախարար յայդ ըմպելոյ արդեաւք ազգիս մարդկան. ողորմեցո՛ զմեզ։

Յարժամ երկնից գոչէ՛ վտին աղաղակաւ առնելով ուխտիդ զոր ընդ մեզ ըստ աւրէնս. ո՛։ Հանգո՛ ընդ առաքեալս. ո՛։ և ընդ մեր ընդունի՛ զձեզեանն և ընդ մեր ընդունի՛ զձեզեանն։

Յարժամ ճառագայթիք աՅՈՒ ընդ փայլին ի յարուցեալէդ. և դիպ տրամիցէ բանին ընդ մեզ ի ձեռն ի՛ մարգարէիդ։

ՊՈՂՈՍԵԱՆ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆ
ԹԻՖԼԻՍ 1912

ՅԱԾ

ընդ որ ոչ ոք մրառել. բայց որ
Ա՛ստուած լեր դուռըն վակեալ
յանկարծակի էկեսցի որ. ըղբեկ
ծին. զի ի տատամսիմ մըբեկցես
Ա՛ստուած լեր մարիամ որ ածել
գօղ բնութեա երգումն օրհն:
Ա՛ր ի հօրէ անմեկնելի անեղ
կից բանդ անտրնած. ըզդաշ
անպիտ զօրութենէդ վերնոցըն
նախընթաց քումդ գալստեանդ
առաքեցեր յաւետ ջինջ. օրհն:
Ի՛զհուսն անձառ և անբնին
հոգիդ անեղ ևս համանգոյ. զանօ
րհնեալ քոմէ էակսյին. մնաք
բաղադրեալ ըզբնականսըն ընդ
կատարեալսն. օրհն:
Ի՛զոր օրհնեցեք բարձր ամե
ըզբ ըզնա յաւիտեան.
Լոկայք վըրկեալք կենդանար ի
մահ՝ բանին հօր ի յարգանդ
կուսին. ընդ երկնայինդ գո
սեցին երգով ըզ որ օրհն:
Ա՛ր զանճա երկանց ծնընդ
դեան նախամօրն էլոյծ. ան
սեռիապէս ծնանելով յանս
պական կուսէն. երգումն ըզոր:
Ա՛ըր վերըստին նորոգեալք ե
ղեք ի հնութ մեղաց. զնորո
գօղ բնութես երգումն օրհն:
Ա՛ւետս լեր մարիամ որ ածես
ծին. զի ի տատամսիմ մըբեկցես
յանկարծակի էկեսցի որ. ըզբեկ
օրհնութեաբ ՀԾածայուցանեմք:
Ա՛ւետս լեր դուռըն վակեալ
ընդ որ ոչ ոք մրառել. բայց որ

Ա՛ր ի հօրէ անմեկնելի անեղ
կից բանդ անտրնած. ըզդաշ
անպիտ զօրութենէդ վերնոցըն
նախընթաց քումդ գալստեանդ
առաքեցեր յաւետ ջինջ. օրհն:
Ի՛զհուսն անձառ և անբնին
հոգիդ անեղ ևս համանգոյ. զանօ
րհնեալ քոմէ էակսյին. մնաք
բաղադրեալ ըզբնականսըն ընդ
կատարեալսն. օրհն:
Ի՛զոր օրհնեցեք բարձր ամե
ըզբ ըզնա յաւիտեան.
Լոկայք վըրկեալք կենդանար ի
մահ՝ բանին հօր ի յարգանդ
կուսին. ընդ երկնայինդ գո
սեցին երգով ըզ որ օրհն:
Ա՛ր զանճա երկանց ծնընդ
դեան նախամօրն էլոյծ. ան
սեռիապէս ծնանելով յանս
պական կուսէն. երգումն ըզոր:
Ա՛ըր վերըստին նորոգեալք ե
ղեք ի հնութ մեղաց. զնորո
գօղ բնութես երգումն օրհն:
Ա՛ւետս լեր մարիամ որ ածես
ծին. զի ի տատամսիմ մըբեկցես
յանկարծակի էկեսցի որ. ըզբեկ
օրհնութեաբ ՀԾածայուցանեմք:
Ա՛ւետս լեր դուռըն վակեալ
ընդ որ ոչ ոք մրառել. բայց որ

Ա՛ր անիմանալի ես յերե
հայր անբաժանելի ես անապատ
ժամ հարկանես հրեշտակապետն
ես կոչես ի դաստատան զաշգս որ
դուց մարդկան. յայնմաւ
Ա՛ր խակըզանակ խնամոտեալ հայ
տատեցեր զերկրիցդ հօր խնամ
տուեալ. զոր նախանշեալսր տեսուչ
նոշանակեալ մովսէս խորհուրդն
երկնահանգոյն ի սինա լերին.
լուսաւորելով փառօքն աստու
ծոյ: Ա՛ր ըզնորեղդ անապա
կան անօրհնաբանելդ քո ի սրբոյ
կուսէն. ստուգաւորելով տապա
նակն ոճպային ուխտին կամակոր
նոց բանիդ աստուածոյ. վասուց
անեղիդ սուղ հանդերձեան:
Ա՛ր ի կամանս վերստացեալ քնու
թեաբ դատաստանաւ յորդանանայ
օրհնակիցեր. և ըզբերնուն թեաբ
մեռու և զբնաւ խոց կործան
մահն երիցեալ տապանակաւ
խաչին հրաշագործական նոր խո
րհրդեալ. օրհնութիւն քեզ տէր
երգեսցեն մանկունք:

Վասաք հօր և:

Ա՛ր գնահատողն անհնարից եր
կանց լուծեր ըզգեաստկիսիք՝ որ
ըզաղբատանսկան աստմանակաց ծըր
նանդ անսահատաբար ծնանելովդ
ի քեզն. առնես միշտ քրեխաւեաց
վասն անձանոց մերոց:

Ա՛ր անիմանալի ես յերե
հայր անբաժանելի ես անապատ
ժամ հարկանես հրեշտակապետն
ես կոչես ի դաստատան զաշգս որ
դուց մարդկան. յայնմաւ
Ա՛ր խակըզանակ խնամոտեալ հայ
տատեցեր զերկրիցդ հօր խնամ
տուեալ. զոր նախանշեալսր տեսուչ
նոշանակեալ մովսէս խորհուրդն
երկնահանգոյն ի սինա լերին.
լուսաւորելով փառօքն աստու
ծոյ: Ա՛ր ըզնորեղդ անապա
կան անօրհնաբանելդ քո ի սրբոյ
կուսէն. ստուգաւորելով տապա
նակն ոճպային ուխտին կամակոր
նոց բանիդ աստուածոյ. վասուց
անեղիդ սուղ հանդերձեան:
Ա՛ր ի կամանս վերստացեալ քնու
թեաբ դատաստանաւ յորդանանայ
օրհնակիցեր. և ըզբերնուն թեաբ
մեռու և զբնաւ խոց կործան
մահն երիցեալ տապանակաւ
խաչին հրաշագործական նոր խո
րհրդեալ. օրհնութիւն քեզ տէր
երգեսցեն մանկունք:

Վասաք հօր և:

նային հոգին. որ զառ իվերուստ
իջեալ ըզմնանայն կենաց. նո՛
ըզյս պրգևէ կերակուր իւէլ։
Աւրախ լեր ամպ թեթեւ գնդին
խնամալի. որ ի բռնական երկիր
հեղեր զանձրև կենաց՝ ամրուհան
ընդ դործոյ հաւատոց պլծոցս
բերեալ։ Աւրախ լեր դուստրը
լուսոյ մայր անհարսնացեալ՝ .
քանզի յոյսդ ելոյդ ի քէն հասին
խմբեալ վերնոյն. որդիք սիրե
նի՝ երջանի ըզ փառս ի բարձ

Ձայնս։

Աստուածածնին խորհուրդ լուսոյ
անհոյապատիկ արփւոյն կենաց . դ
որ եղեր՞ր արևելք արեգականն
արդարութ. և նըմաստեղոցս ի խոտ
աարի լոյս ծագեցեր՝ վա՛ որոց
անհնազեան ըզգեզ միշտ մեծաց
յուշդնեալք։ Նոտապատկեան տաճար
և մարմնին անկի՛ զելիր . որ զանձ
շէ՛ջ հոգւոյ ծածուածին ի քեզ
տաբեալ կրեցեր . որով բնութիս
կիզեալ շնջա՛ւ կրիցդ բոց՝ . վայ։
Աչդանին տաճապատիկ կտակաց
բանաց նորոց ուխտիս . որով
ճ՛լը յերկիր աւետեաց հոր
դեան . հոգւով ի քէզ տըպատա
րեալ՝ . վա՛ որոց

Ձ՛ծածին որ կոյս անապատիկ տ
տաճար . անպատգիծ երկին բո դ
ղոքից բնութիդ լոյսդ ծաւալ
աեղի՝ . պատր ընդ բերկրական
ղոնարհնոյն կրեցեր աւետաց

ած խոյանելի՝ . ըզ քէզ օրհ։
Աւրախ լեր աղբիւր կրկքեալ
ջոյն կենդանութե՛ . զոր ծա
րաւելոյ բնութեա ետուր ի
յաբրուն՝ . ըզքէզ։
Ա՛ր յանէից անանցիականն զո
րոց էակ հոյր անհրակիզն . ըզ
զօրանալո խորհիդն հնձան աւետա
բեր պատր առաքելոցեր առ բանի
քո խոտան սրբեալ։ ողջանալոք
առաք ողորմած մեզ աստրնած։
Ա՛ր ի կամս քերովբէից բանալ
լոյս քոյն զանի զարիւ յառաջ ի հնդեր
նեալեաց հատեցար պատր ողջ
ճարի բազմիլ վաստաց՝ մեքոյս
զարդեալ պրոկոյնի՝ . աղաչս։
Ա՛ր ի աստուծէր ճշմարտութե խո
սել յորհնս սաճանողք . պատր
ի գլխով գրելոյ նոհին հովանա
ցեալ՝ ըզ բնահուէ
քո՛եմ ՀՀակցին՝ . աղաչ։
Աւրախ լեր մարիամ կոյս անա
պական՝ . զի ի հայրական ծոցոյ
անմեկնելի որդին . ի քո յանձն
առնոր բնական յարեալոյնի։
Աւրախ լեր երկին վերհագոյն
քրովբէից հողեղէն . որ զանատնե
լին երկնից և հրեղինոց դասուցն
ի քո ընկալար մեքրին որովհետև
Աւրախ լեր սիւն հրեղէն լու
սոյն աշտանակ . որ զարարչականն
եղականաց լուսոյ . ի քէզ տա
նելով ծագեցեր խաւարելոցդ։
Աւրախ լեր սահար ոսկի երկ

Հանո՛ւ հոգեւոր ընթերցուածս։

Օրհնութիւն։

Ո՛Ր ԱՂԱՅԻՆ ԱՅԻՐ սրբութիւն գաբրիէլի ա՛ր էութեան՝ ո՛ր քարոզ զեանցն ըզգալո՛ւ տար քայլն առաւն ի յերկիրէ։ Աղջկն ընդ քեզ մարիամ ի քեզ սուրբ հոգին եկեսցէ՝ և զօրութիւնն բարձրեւո՛ին ի վերայ քո հովանասցի։ Ար ծնանելոցն ե՛ ի քէն իսկ բակի՛ւլ առաջնորդ՝ և ընդ հո՛ս նաւար քարոզի՛ւ առաքեա՛ծ հրէից անանձն բանն։ Ա՛ւետիս լեր բերկրեա՛լ ամենայն կոյս՝ ո՛ր ծընար հի զարդ բոլո՛ր արեգական՝ ո՛ր լուսաւո՛ր քան զաղջա ո՛րդւոց մարդկան։ Ա՛ւետիս լեր բերկրեա՛լ դուռն կենդանւո՛յ՝ ո՛ր ծընար աչխարհի զքաղաւո՛րն քո՛։ ո՛ր նրսայի ի վերայ անասրմէնա ա՛ծուոյ։ Անանձհեցար ի՛ բաթանայ և՛ մարմնացար ի կուսէն՝ ո՛ր նրս տէրդ ի՛ր բոլո՛ր ա՛րարչէ

զնո՛րըն տերանց ի՛ քեզ ա՛ռ ո՛ր մաղթեմք բարեխօսի՛ վասըն մեր աղաւթել ձայնիւ՝ Յիմանալի վտակաց տաճն ի հասանոյ՝ վճռակա՛տ առաքեալ ղացրն ձայնի՛ աւրհնեմք ըզմայրէ ցար՝ ա՛յսօր զանթառամն ծաղ կեցար ըզծաղի՛կ ի՛ ժամու տա ըոլ զպլտուղն ա՛ռ ո՛ր մաղ Ա՛յսօր ի՛ քեզ լըցե՛լ ամենայն նեն բարբառ ո՛ր ի վերկութի՛ հոտոտակաց առնե՛ալ նըշան բնաւէ ուզի՛ մարդկան՝ ահա կոյս յղացայ և ծընցի՛ որդի՛ ղնդ մեզ յայտնեա՛ն ա՛ծ՝ ա՛ռ ո՛ր մաղ։

ատ՝ բարձածոյ։ Աչերկինք չէին բա
ւական վառանց անմահ անէ
ղեղ. արգահատ կուսին ժուժ
կանէ՞լ ընդունել ըղձանձղ
երկնային։ Յորմէ սարսեալ սե
րովէէնն ոչ ինչնէին մերձենալ.
Ի վան նձուտս սրատեսցի՞ր և
եղաւ ի մեսուր յանդիման։

Ոչ քեզ հայր յաւէտ քան զյա
հմեանս՝ բարեբանեն դասք ան
մարմնոց հրեշտականց. ձայնիւ
երգով գոչեն և աղաղակեն.
ա՜ծ անսուաճոց և ամ տերանց
փրկիչ գոհութիւն։ Ասաքեցեր զքո
միածինդ մարգեանալ ի նոր կու
սէն. և անապատ ծընանիլ յղ
բոլոյնէ անասականն բաննալ
լով ըզմեր նեղութիւն. ա՜ծ։
Ընդ ծնունդ բարի յիմ երեւեցար
հեթանոսաց. զի սրսրիչն յաւի
տենից տէրդայ երդէ գրու
թի կենաց կոչէ. ա՜ծ։

Ոչ զքեզ կայս և մայր և բնակիչ
բան ածային ներքնագուէն.
գոհաբանեմք և փառաւորեմք զե
զեալ փրկիչ կենդանուէ աղգի
մարդկան. վնասրոյ ըզքեզ ածա
ծին և կոյս բարեբանեմք ըզմայր
և զաղախին փրկչին մերոյ։

Օնուէնդըն հօր և հին աւուրց
անժամանակն յառիւնից. ժա
մանակաւ յորովայնի քումմէ բնա
կեցար ևւ հօրէ ոչ մեկնեցեր. վա
ւ Օնաւէն ի քէն ի խաչ ելեալ և
ի յաթոռս վառաց ընդ հօր. սնար
գեալ ի մարդկանէ վառաւորու
թիւ ես ընդ երկրպագեալ. վա
ւ Ոչ քեզ ոչ միայն որդիք մարդ
կան՝ այլև վերինն զօրութիւք. դասք
անանցանից հոգեղինաց հրեղէն
նաց զըսարթնոց ևւ հրեշտակաց.
գոհանանեն և վերօրհնեն և վան
ռաւորեն ըզ մայր և զաղախին
փրկչին մերոյ։

Ոչանն առաքեալ՝ ի հօրէ՝՛՛՛ գն
որ վասն մեր մարմնացա՛՛՛ն.
ևւ յղութեամբ աշխարհի յայտնե
ցաւ. ըզքեզ բարեբանեմք ած
ծին կոյս՝ Օ ի որում՝ ոչքն
հանդուրժէ՛՛՛ն բոցանշոյղ
սերովէէ՛՛՛քն. նա՛ բնակեցաւ ի
քումմ յորովայնի՝ զքեզ Յորմէ
սարսեալ դողայի՛՛՛ն վիշտակ
նացայտ ի լուսա՛՛՛յն. ի գիրկսն
քո ըզնա ընկալար՝ ըղ։

Ոչ կուսութիւդ քո ածածծին գն
անապատ. զոր ոչ բոցակիզեաց
հնար ածուէրն մեծացուցանէր։
Ոչ յորդանդ քումմ անձկական
բարբ բնակեցաւ քոյ ա՜ծ. ևւ
փրկիչ անձանց մերոց մեծաւ
Ընհոյասանելի տերունական
յայտնութեին աշխարհի ծագե
ցաւ՝ անմատոյց լուսոյն էր։

կրկնագասդ։

Ոչ քեզ եմք ապեհնաւ որ մայրդ գն
ես և աղախին քի. լեր բարեխաւս
վասն մեր. զի զսնուցն առն կար

խնայեա գրեթէ քո և աղաչեմ։
Ընծային անհայրանալոյ յերկ
րէ երկնից հարան ընծայեալ.
յորժամ բազում լուսոյ նըմանն
քո մեծանիդ յայնակողմանն.
յայնժամ մաղթեա ընդ մեր ընդ
նոյն. վըրկել զմեզ յահեղ
բոցոյն. հանդուրժել ընդ սո
դոմոյն երդել ըզ փառս
ընդ երկնայնոյն։

Այն և նըման հօր և արդեօք
հոգիդ անեղ և հանդուրժ. բազ
խոսելն հօր անբընութեաբ՝ ու
ոզ յորդեայ անճառաբար. ի
վերնասուէնն այսօր ի քէն
դիզ ընդունիլ քոյ սրբուցեր.
ահբըն և մեզ աղաղմութեբ՝ ի բա
ժակէդ ի մասուածեանն։

Լուիր ստեղծող արարածոց՝ որ
շըրջելեր ի վերայ ջրոց. նոյն և
ի ջուրան ապաստին՝ ի շնորհել
մեզ բուռ էակին. զբգունեա
սիրով աղաւնակերպ՝ զնորդիկ
ծնանիս ածուկերպ. ահբո և
Բաբուն վերնոյն խմանալոյ՝
և լատորին պարը զուլեայ. որ
մըրեա տուս ինձ լուսոյ՝ և առա
քեալս ի ձեռնորանս. աւետաս որ
ըզ մկրտեալսդ՝ քարոզ բանի՝
քո՞մ զկապածոյ՝ ահբ։

Ընդ շառաւիղն ձայնիւն օրհնեա
յոյ զաճնաւոր զերդարուեին՝
վառաւորելոյ ըզ հոյր՝ որ
վերակոչեաց զաճնաճաեան ի

դանդուր և զբեզ մեծասքոյ
պատուհասցուր։ Ար զիւրեարն
սահեցուն յորովայնի քոյ
կերակուր. սըրբուհի մայր և կոյս
և արտասին քի՝ բարեխաւսեա՞
առ որ վասըն մերոյ փրկուե՞։
Ծոյս մեր և ապաւէն մայր ան
և կոյս աբ. որ հնար աճապարեն
ոչ բոցակիզեաց զքո որ զորդ
վայն՝ բարեխաւսեա՞ առ որ վա
սըն մերոյ փրկուե՞։

Ո՞նատ աւետեաց մարգարէին՝
որ առ վերակոչեալքս ապեւամբ գա
ռնիդ՝ ըլենդամբ և մեր ծառք
անուանի՝ ընդ գալուստ անորդ
կըզնիսկի՝ ընդ արարողն՝ ընդ առ ի քէն
արնակեալ ծառոյն՝ այիքըմ յոյ
սով ըզդուռնասել՝ և յերկրոր
դին ընդ քեզ ցրնդալ։

Սրբին նըման ապ աւետիս՝ զա
քարիա նորահասիլ. եղեռ ուրախ
լեր ահա գայ առ քեզ խոնարհ
և հեզ արքայ՝ նըստեալ ի յոր
օրինակ՝ նոր ստեպղ յամոտ քե
րուքեիկ՝ նիստ գրեթե ի մեր
հոգիս։ Օ՞ահեղ վառաց քոյ
երեւեան որ լինելոյ ե յերկրոր
դեան՝ ետես զաւիթ յառաջ
քանդոյն ծանոյց կանխաս ազգ
մանէ հոգւոյն՝ թեզ յայտնապէս
ետ գայլակ՝ հուր առաջի իւր
բորբոքէ՝ յայնժամ յո ի մեզ

մնայուն խնայեա՛ ի քո
ի բանդ ալծ . որ ի՛ կուահն
Գովելիք ընդ քեզ միածին որդի՛
անմահութեանցըն դասուց . որ ի՛
բարձեանդ ես բնակիլ խնայ
եա՛ ի քո սպասածո
Օրինակ ընդ քեզ ալծ ընդ
ղիշ մերոյ
Ո՛ր եկն ի բարձունսըս գերեալ
ըղջօրէն մահու . պատ բաշխի
անապականութէ պարգեւք մարդ
կան . քո՛ հանգոյգ հոգեւոր երգով
առաքե՛ալ բա՛ըթը
Ա՛ւազանայի՛ր ածածին մեր
օրհնեալդ ի սրովբեից . ծագէ
լոյս ի՛ քէն մեզ լոյս մեծ եղեր
վերծագողին . ազգ ես ազինք ընդ
քեզ մեծացուցանեմք
Հինն եղեր հեզ ղեցա՛ խորհուն
եղեր հոգեւոյն սրբեցա . ի հրեշ
տակաց սպասաւորեա՛լ գաբրիէլ
եղ քեզ ասէաւուց՝ . ազգ ես սուղ
Տեսանէ՛ք ըղսակիլ զհրաշալի
խորհուրդ յայտնեա՛լ . ի հոգւոյն
սուրբ յղացեա՛լ զբանին ածածնի
նով լուսաւորեա՛լ զամենայն ծագ մարմ
նով ծնեա՛լ . ազգ ես
Ընդ ինձ ի՛ մէջ առաջի քո ածածին
ես ազգաց մարդկան զանապատ ընդ կոյ
սութ : Խորհեսցուս վա՛ն անձանց
մերոց . և աղաչեսցո՛ զիշածին
որդին : Փրկել ընդ ի՛ մէջ ի փոր
ձուէ . և յանկեա՛ց ի՛ն վերստին
զիս ի մերոյ
Ո՛ր ես ի բարձունսըս գերեալ
ըղջօրէն մահու . պատ բաշխի
անապականութէ պարգեւք մարդ
կան . քո՛ հանգոյգ հոգեւոր երգով
առաքե՛ալ բա՛ըթը
Ա՛ւազանայի՛ր ածածին մեր
օրհնեալդ ի սրովբեից . ծագէ
լոյս ի՛ քէն մեզ լոյս մեծ եղեր
վերծագողին . ազգ ես ազինք ընդ
քեզ մեծացուցանեմք
Հինն եղեր հեզ ղեցա՛ խորհուն
եղեր հոգեւոյն սրբեցա . ի հրեշ
տակաց սպասաւորեա՛լ գաբրիէլ
եղ քեզ ասէաւուց՝ . ազգ ես սուղ
Տեսանէ՛ք ըղսակիլ զհրաշալի
խորհուրդ յայտնեա՛լ . ի հոգւոյն
սուրբ յղացեա՛լ զբանին ածածնի
նով լուսաւորեա՛լ զամենայն ծագ մարմ
նով ծնեա՛լ . ազգ ես
Ընդ ինձ ի՛ մէջ առաջի քո ածածին
ես ազգաց մարդկան զանապատ ընդ կոյ
սութ : Խորհեսցուս վա՛ն անձանց
մերոց . և աղաչեսցո՛ զիշածին
որդին : Փրկել ընդ ի՛ մէջ ի փոր
ձուէ . և յանկեա՛ց ի՛ն վերստին
զիս ի մերոյ
Օրինակ ընդ քեզ ալծ ընդ
անմահութեանցըն դասուց . որ ի՛
բարձեանդ ես բնակիլ խնայ
եա՛ ի քո սպասածո
Ո՛ր ես ի բարձունսըս գերեալ
ըղջօրէն մահու . պատ բաշխի
անապականութէ պարգեւք մարդ
կան . քո՛ հանգոյգ հոգեւոր երգով
առաքե՛ալ բա՛ըթը
Ա՛ւազանայի՛ր ածածին մեր
օրհնեալդ ի սրովբեից . ծագէ
լոյս ի՛ քէն մեզ լոյս մեծ եղեր
վերծագողին . ազգ ես ազինք ընդ
քեզ մեծացուցանեմք
Հինն եղեր հեզ ղեցա՛ խորհուն
եղեր հոգեւոյն սրբեցա . ի հրեշ
տակաց սպասաւորեա՛լ գաբրիէլ
եղ քեզ ասէաւուց՝ . ազգ ես սուղ
Տեսանէ՛ք ըղսակիլ զհրաշալի
խորհուրդ յայտնեա՛լ . ի հոգւոյն
սուրբ յղացեա՛լ զբանին ածածնի
նով լուսաւորեա՛լ զամենայն ծագ մարմ
նով ծնեա՛լ . ազգ ես
Ընդ ինձ ի՛ մէջ առաջի քո ածածին
ես ազգաց մարդկան զանապատ ընդ կոյ
սութ : Խորհեսցուս վա՛ն անձանց
մերոց . և աղաչեսցո՛ զիշածին
որդին : Փրկել ընդ ի՛ մէջ ի փոր
ձուէ . և յանկեա՛ց ի՛ն վերստին
զիս ի մերոյ
Օրինակ ընդ քեզ ալծ ընդ
անմահութեանցըն դասուց . որ ի՛
բարձեանդ ես բնակիլ խնայ
եա՛ ի քո սպասածո
Ո՛ր ես ի բարձունսըս գերեալ
ըղջօրէն մահու . պատ բաշխի
անապականութէ պարգեւք մարդ
կան . քո՛ հանգոյգ հոգեւոր երգով
առաքե՛ալ բա՛ըթը
Ա՛ւազանայի՛ր ածածին մեր
օրհնեալդ ի սրովբեից . ծագէ
լոյս ի՛ քէն մեզ լոյս մեծ եղեր
վերծագողին . ազգ ես ազինք ընդ
քեզ մեծացուցանեմք
Հինն եղեր հեզ ղեցա՛ խորհուն
եղեր հոգեւոյն սրբեցա . ի հրեշ
տակաց սպասաւորեա՛լ գաբրիէլ
եղ քեզ ասէաւուց՝ . ազգ ես սուղ
Տեսանէ՛ք ըղսակիլ զհրաշալի
խորհուրդ յայտնեա՛լ . ի հոգւոյն
սուրբ յղացեա՛լ զբանին ածածնի
նով լուսաւորեա՛լ զամենայն ծագ մարմ
նով ծնեա՛լ . ազգ ես
Ընդ ինձ ի՛ մէջ առաջի քո ածածին
ես ազգաց մարդկան զանապատ ընդ կոյ
սութ : Խորհեսցուս վա՛ն անձանց
մերոց . և աղաչեսցո՛ զիշածին
որդին : Փրկել ընդ ի՛ մէջ ի փոր
ձուէ . և յանկեա՛ց ի՛ն վերստին
զիս ի մերոյ

Հանդ ՀՀԴ-ական-ների առաքելութեան։

Օրհնութիւն։

ՈՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄԵՌ և սքանչելի որ յայսմ աւուր յայտնեցաւ։ Հովիւքն երգեն ընդ հրեշտակս սուրբս ասեմս առեալս աշխարհի։ Որմնաւ նոր ազգայ ի բեթղեհէմ հեմ քաղաքի։ պղտիկ մարդկան օրհնեցէ՛ք զի վասն մեր մեռաւ Քրիստոս։ Արնաւեալին երկնի և երկրի ի հանդիսութիւնս պատուական։ ոչ մեհենով ի հօրէ՛ ի սուրբ պարին բանիւ։

Լաւ բանիւ ազգ մեր զհոգիդ՝ որ նորոգօղդ ես և կեանք։ Եւ մեռա՛ր բան առնգութիւ վասդ իմ բար ձնեա ինձ։

Օ՛ նաղուելոյն հրաշալի որ անյայտ էր ի միջի. Ե՛ բանին հայրական անմարմնական։ Հնար փայլակնացեալ ի մարմնի բան կեցուա՛ անլեզուս պատճելոյ զոյ բարձա սահմանին։

Օ՛ նաղուելոյն հրաշագործ որ ի կուսէն ծագեցաւ։ Ձառագայթ մեհենի զարմանալի սահմանին։ Երկինքք ցընծային և երկիրս ուրախանային։ Ե՛քան աստղաւոր ընդ մարդկան շրջեցաւ։

Ա՛ն քեզ սպասաւինիսք սահմանողը բարեխի։ գերեալ զոն և հրաշալի և բանիւծող բարութեամբ։ տղ բիւր ես ծնեալ ես և հանգիստ աշխատելոց։ Ե՛ երկիր վերընկալ ձեծալին բանին։

Օ՛ անճառելի լուսոյ մայր և ըղձ բնակարան անպակղնկից որդեգրեալ։ օրհնութեամբ մեր ծագեալ։

Օ՛ անհաս սրբոյ հոգեառեան մայր։ և զանձնաւոր տաճար ձեր բանին։ օրհնաւ։

Օ՛ բարերիդ փրկութեամբ մայր։ որ զանառանելին յերից ի յորդան զի եւարձ։ ըզնա սահմանքեան օրհնութեամբ մեծացուցեալ։

Ո՛վ յոթը ցնծան երկինք ի վեր
ու աստ մեծապայծառ աւետեաց
և արարածք ամենայն զեր-
ցան հանդէրձ փրկութեամն։
Ո՛վ յոթը յորմէն ընծայեցաւ
քրիստոս որդին այլ։ ևս հրեղէն
նոյ բանզոմիհրէնն յերկնից
յերկիր վայր իջեաւ։
Ո՛վ յոթը հովհաննէսի աւետեալ
զարդարութեամն արեգական. և
ընդ հրեշտակս երդեմն
վասաք ի բարձունս այլ։
Ո՛վ հօրէ ծագեցեալ կուսաստեղ
զարթարածս. ա՛ր ըզ-ա՛ր լուսեան
արեգակըն այր վասաքք քեզ։
Ո՛նմանը ի յայրին ընծայեցաւ
բնթելհէմ. ա՛ր ըզա՛ր
Հովհաննէս յայնմանեցար երկրպագ
գեալոլ ի մոգուց. այր։
Ո՛յոթը բանին ի հօրէ անմահական
լի՞ւ և անճառելի խորհրդովք ի
ձե՞ռնըն կուսական արուեստին
անօրինաբար յերկրի երևեալ։
Ո՛անուն անժամանակ ի հօրէ՞
անաբրին ի կուսէ. ի գի՞ծ
կըս մօր զըզոնեցաւ այսօր
ամարիչն երկնի և երկրի։
Ո՛ր մարքեսոյն ըզ յորդանա՞ն
և լուսոյ ըզմեզս աշխարհի. գոր
օրհնե՞ն անդադար ամ-
բաստ ամենայն զեակինըն հօր
և հոգւոյն։
Ո՛ծածկին նաբ կոյս անուսական
տաճարք. անագարտիճ էին բո-

լորից բնութեց լայնածաւալ
տեղի. այսօր ընդ բերկրական
պարթևոյն կըճցեր աւետաց
գնդըն տերանց ի քեզ. ա՛ռ որ
մաղթեմք բարեխաւսիլ վասն
մեր ա՛ղաւեալ ձայնիւ։
Յիմանալի վառակաց տա՛ճն այլ
հոտանոց՝ վիճակեալդ տեառնընչ
գնըն ձայնիւ աբբեմբք ըզմայլե
լար. այսօր զանհատանալն ծագ
կեցար ըզծածկիլ ի ժամուս տա
լով զայլտուրն. ա՛ռ որ մաղ։
Ո՛յոթը ի քեզ լըցեալ ամենասուրբ
նին բարբառ. որ ի փրկութե՛
հաստատակաց տուեալ նըշանն
բնաւէ սպեղի մարդկան. ահա՛
կայս յղեալ ևծընդակ որդի
ղընդ մեզ յայտնեալն ա՛ծ՝ .
ա՛ռ որ մաղ։
Ո՛ղբըզ ա՛ծածկին՝ աղբիւր ան
ըսպառ լուսոյն՝ որ լուսաւորել
զհամատարածեալս. միաբանին ձայ
նիւ երգով մեծացուցանեմք։
Ո՛ռ պարծանըք կուսութե՛
մարդկան. դու՛ ուրախութի՛
հրեշտակաց. դու՛ բարձող անի
ծիցն. վա՛ որպ ըզքեզ ա՛ծա՛
ծին մեծացուցանեմք։
Ո՛ռ ճշմարի՛տ արեւ՛ելք արե՛
գականն արդարութե՛. յորմէ՛
ծագեաց փրկութի տիեզերաց.
միաբանական ձայնիւ էր։
Ո՛ծածկին և աբբեսուհի. որ ըզ
բանին ա՛ռնըն յընդունարան

զ

Որ լսէր ըզխրատս իմ. ըզքեզ
մեղ լայր ի լուսոյ՝ և լուսով
քո լայեր ըզխաւարեալսս։

Ո՛վ որդեակ ընդունի զխրատս հօրդ քոյ՝ և մի՛ մոռանար զօրէնս մօրդ քոյ։

Զի պսակ շնորհաց լիցին գլխոյ քում՝ և զարդ ի պարանոցի քում։

Որդեակ մի՛ երթար ընդ ճանապարհ չարաց՝ և մի՛ հաճեսցիս ընդ գործս ամբարշտաց։

Զի ոչ ոք ի նոցանէ ապրեցաւ ի չարեաց՝ և ոչ ոք ի նոցանէ ազատեցաւ ի տանջանաց։

Զի ոչ ոք ի նոցանէ ելանէ ի խորոց՝ և ոչ ոք ի նոցանէ ելանէ ի գերեզմանէ։

Զի ոչ ոք ի նոցանէ ելանէ ի դժոխոց՝ և ոչ ոք ի նոցանէ ելանէ ի կենդանեաց։

Զի ոչ ոք ի նոցանէ ելանէ ի մահուանէ՝ և ոչ ոք ի նոցանէ ելանէ ի մեռելոց։

Զի ոչ ոք ի նոցանէ ելանէ ի տանջանաց՝ և ոչ ոք ի նոցանէ ելանէ ի դատաստանէ։

Զի ոչ ոք ի նոցանէ ելանէ ի դատաստանէ

Ա՛ռաւօտեան եւ երեկոյեան ե-
ղեալ հօր բանդ ասէ. ըղ
քե՛զ բարեբանեալս առնել
փառք ի բարձունս աստուծոյ:
Որ միայոյր ի մարդկան անձամ
ուսուցիչ ձշմարտութեան ասէ. ըղբե:
Որ ջանիցիցըն բարձեր ըզդա-
տաստարտութիւն քո՛ ասէ. ըզ
քե՛զ բարե:
Սուրբ տէ՛ր ծառայիցն. օրհնու-
թեամբ մեծացո՛ցանեմք:
Ընտրեաւսր հրշտկն աստուածը
գծնեա՛ւ վերին ի սրբոյ կու-
ենս: Ո՛սկի ուրախ լեր բերկ
րեալդ. քանզի տէ՛ր տեղանդ
ե ընդ քե՛զ

Հանո՛ւ էրկրդէ Հ՚ասան:

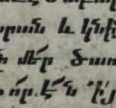

Յաւր բանն ի հօրէ՛ անն
մեկնե՛լ և անձառե դի
լի խորհրդո՛վ. ի
ձե՛ռնէն կատարման որովհետն
անօրինաբանը յերկրի երեւեալ:
Անոնով անժամանակ ի հօրէ՛
անաբրեալ ի կուսէ՛. ի գի՛շ
կամ մեր դիտուեցաւ մեզ ա՛յ
բարիչն երկնի և երկրի:
Որ մարբեայն ըզ յորդանա՛ն
և լուսաց ըզաշխարհ. զոր
օրհնե՛ն անդադար ամե-
նայն զեակիցըն հօր
և հոգւոյն:

Պարծիցի աւետա՛ն ըզ՛ քեզ ամ
օրհնե՛ցեք ե՛՛՛ւ բարձր ա՛
բարեբա՛ր ըզնա յաւիտեան:
Ըզ՛ձեռնէն ի սրբոյ կո՛ենս
սէն օրհնե՛ցեք. ե՛ւ:
Օ՚անձամուէլի ըզ՛ձրնո՛՛ւնդ
փրկո՛ղին գոլե՛ցեք. և ստա՛
ւե՛՛՛ւ բարձր:
Որբան լեր ահաւորն յոյս և
փրկու՛թ մեր. ըզբե՛՛ղ ընդու
նող լուսո՛յ մեծացուցանեմք:
Ըզ՛ քե՛զ լուսոյ մեր և կեդ. ըզ
քե՛զ գոնեցող կենաց ահաւոյն.
ձայնիւք ցրնծալեա՛ւ մե՛ւ:
Ա՛յր որբ անարատ լուսոյն
հրեշտակային օրհնութեա՛ պատ
ուեալ ըզ՛քե՛զ մեծա:
Ա՛ճխմամատ ամենից հայր բանի
մեղեդի խնամող ստեղծող և նոր
բոլորից՝ ա՛ռնե՛ղ և էից էակ.
զո՛ր միշտ օրհնեն դասք անմարմնոց
կանայն յաւե՛ւժութիւնք ընկալեալ:
Որ կերպարան և կնիք հօր՝ ան
եաղ վասն մեր ծառայի կերպ
ի՛ կուսէն. որ էն ի՛յսմեռս վա
ռայ անառեալ վերնոյն. ի յայրն
իջեալ՝ նո՛ւն և ի մերոց յանբասնից
բազմեալ: Օ՚ի կուսէն մարմնա
չեալ բանն ենկալ ժողովրդոց
ե հովիւ՝ ընդ բարեբանեալսդ
և ընդ մոգե՛ն երկրպագե
ցաւք. ընդ երկնայի՛ն զօրն
երգե՛ցաւք փառք ի բարձ
ձո՛ւն:

զՀ

զՀ

զՀ

ընդհատ մարդամբոխ՝ պէտ՝ քո՞ սահմանակիցդ գալըստեան մեծ սրտմտեա՞ մեզ տալ՝։

Որ յանմահդդ լուսոյ ճամբ կեալ ընդ հօր եւ հոգւոյն՝ Քրիստոնեականն հանդիսիւք յաթոռ՝ այսօր խանձարրովք պատեցար եւ յանբանից մերոց եղար մարդամբո՞ պէտ՝ քո՞ սահ՝։

Որ եկիր ի փրկութիւն մեզ մարդկան՝ Թագաւոր փառաց քո անձամբ խոնարհութիւն՝ այսօր ընկալօք զանապատաւոր անձն իմ՝ իմոյ՝ տարոդեա ինձ անդրդում յաբեխոտից մարդասի՝։

Որ երկն իակզբանէ առաջ ճ եւ ամասնա՞ ճ բանն՝ կերպով բանն անեղին եւ համագոյ՝ որ հոգւոյն՝ ի վերջին աւուրս ճոխ նուագեալ մարմնանալ յանձն առնու ի կուսական յարգանդէ՞ վասն փրկութ ազգի մերդին՝։ Յառաջ քան զյաւիտեանն որ դիր նախայաւիտեան՝ այսօր յերկրի երեւեալ՝ առճ եմարդ կատարեալ խոնարհմամբ պատ՝ ընկալ եւ զերկնի յանբանից մտուր՝ վասն փրկութ անդ՝։

Որ քեզ ի ծնէ ես մեծ քեզ արդարն՝ այսօր երկրպագիմ անեղին յայ բեւեր եկեալ մոգուց՝ եւ փա՞ ասբանի յերջանիկ իւթացօքեայ հովուաց՝ վասն՞։

Լարեխոտութ ընկալ զի միշտ կուսի՝ հայցեմք ի քէն քո՞ փրկիչ աշխարհի՝ վասն զի բաց ի քէն զայլ ոչ գիտեմք մարդ՝։ Լինելոյ ճամբ մերոյ մարիամ՝ քեզ երանեցն ամ՝ ազգ նոր հանապազ՝։ Լարեխոտութ ամ՝ միշտ կուսի՝ ամպամած ճամբն ի միշտ կո՞ ամ՝ ազգամբ ջեմ տեմ՝ ամ՝ ի փրկեա՞ ղնա՝ ի յորդայթէ յայ՝։

Նեբեղթի թըշնամո՞յն՝։

Ընդ երկիր կենաց բանիւոզ հնոյ հոգիդ ի քէն՝ ի բարձանց՝ զանապատական պարգեւս քո՞ բա՞ ժանեցեր յառաքեալն՝ Որ ի՞ վերջ ջուրըդն գոլով առեղծ՞ անիւր զարարածս՝ ի քէն՝ ի ծնա՞ ս՞ տադնին՞ ճնանին որդիս ող՝։

Որ զաւրդ տեսիլ նորոգես միշտ ընկեր քո զնկեղեցի՝ պէս պէս շնորհաց քոց պարգեւօք փայլին՝։

Մանկտնըք սորա՝։

Որ արարիչդ ես արարածոյդ հանգուցեալ ի հրեղէն կառս՝ միշտ զհոգիս նոյնեցելոց մեր քոյդ ես հանգոյ ընդ տուրբըս քո՝։

Որ երկայնամիտդ ես առ ամենեսեան՝ ես նեբեղթի յանցանաց մերոց՝ միշտ զհոգիս նըմ՝։

Որ միասնագամ գալոցդ ես հայ բնեան վառօք նորոգ ընդհատ առեղծին ծընունդ՝ միշտ՝։

Ո՜վ ահեղ բարբառդ վերնի
ձեն հոգեմոր հընչեմամբ երդում
ընկալեալ հովուացն օրհնեին.
ըղ ծընունդդ էր ըղ Տագնա-
մեն յանախհնչելի լուացին։
Հրեշտակապետին աւետեօքն
ընթացեալք ի յայրն. ուր ին
ղի նոքա առաջեալ էր անտես
սերմնէրէից. մանո՛ւկ եղեալ։

Յանբանից մեռու։

Ո՛վ խոնարհ մեռուդ ըզմեզմէնս
առեղն. սա զնա դուշակեալ
լինի. ղի ի տեսիլ մարգեայելոյն
ժամանեա՞լ նըմա՛ մատուցա-

Նէլիլ ղերկրպագուիլ։

Վասք անմարմնականք երկինք
էր զօրացն ի միջ հովուացն
օրհնեին ըղՏագոածումեն լուայ.
մեծեն ի հօրէ մեղ ի փրկու-
նա մարգքն առտեղ նըշանա-
եակ՝ն ի բեթղեհէ՞մ էր
կիրպտեին ան. ևի յայրն մտ
առեալ՝ն ըղնոյա խորհըրդ։
նա հովիւ մարքն երկեն ընդ
հրեշտակը՝ս վա՛ռ ի բարձ
՞նա մեծիդ ես. ուր երկիր և
փրկիչդեր ըղ տիեզերս քրոյոլ

Յայտնութեամբ։

Մեռոգ՝ն՝ելիլ և. քան զերկին
ըս բարձրագ ոչն. ուր զանհա՛
առանել ըսպերըն յորովայնի քո՛մ
կրեցեր. և ցնծութի աշխարհ
ծընար. վասն որոյ ամենքեան

Վասք հօր և։

Ելո՛ղնդա և ուրախ լեր անհատս
նոցեա՛ղ մարիամ. քանզի՛ որ ի՛
քէն ծընաւ փրկիչ՝ տէ՛ր և՛
օծեալ ի քրիստոսէ դաւթի. զոր
միշտ փառաւո՛րեն դա՛նիէլ եր

Ջանի՛կ հովիւ՛ն։

Ո՛վ հուսական որովհետե ծնեալ
մարմնո՛վ. որ յառաջ քան
զյա՛ւետեանս բա՛նդ ի հօրէ՝
երկնացոյ՛ք. տէ՛ր ողորմա՛ծ
փառաւորեա՛լ ես անուն քո՛։
Ո՛վ քրիստնէից բազմա՛ղ ընդ հօր
անըսկիզբն որդի. անճառաբար
ողջոյնդ ի՛ խոնարհութիւդ պա
տեցար երկնացո՛ւք. տէ՛ր ո՛
Ո՞վ՝ն՝ելոյն բարեբե՛ղ տըւօղ
ա՛զգի մարդկան՝. ևի՛ մեզ ո՛ւղ
այսօր ընծայե՛ցար՝ երկի՛ն։
Ո՞վ՝ն՝ տէր օրհնե՞՝ն՝ք բարձր ա՛ղ
բարե՛ք ըղնոս յաւիտեա՛ն։
Ո՛վ յոհաննէս ա՛ծող ե՛ հօր
փառակի՛՝ց բա՛՝ն ի՛ յերկրի՛
երեւեցա՛. օրհնե՛՝ն։
Ո՛վ ի կուսէ անապակէն ծնա՛ղ
ուր ծընաւ քո՛ւ ի՛ հրեշտակաց
անդադա՛ր փառաբանի՛ ասլ՛ծ.
քահանա՛յ՛ք օրհնե՛։
Ելո՛յ լուա՛յ մեզ՝ և կենարար
բանին բնակութի՛՝ն՝ք՝ զոր ե՛ր
նիկէն ազգ. ևի՛ ազի՛ն ամենայն
Աւետ՝ծո՛ղին մեզ ևի՛ հընուա՛թե
կերպի նորոգո՛՝ղն՝ն. քե՛զ

զքեզ մինչ մեծացուցանելոյ:
Աշխատապատ բերկրեսցի ի
շո կոյս. որ զանբա՛՛ւելի ըզ
բանն անձառաբար յղեցայր.
և ըմբռնեցայեալն ոճ ծընանել
լով ի քէն. վայ՝ Ալեռանէ վէճ
առանց ձեռին հատեալ. գանի
կո՛՛լ գաւազանիւդ զանաբերելն
ծնունդն. քո հարան երկնաւոր.
մայր և կոյս ծընընդեանն մընա
լով կոյս. վասն որոյ:

Հանդ Երգոյ Հրեշտակին:

Ա՛ւկից հօր և հոգւոյն
անբաժանելոյն որդի. ան
մայր յաւուրսն ետին անդ
րանիկ. ի քէ հօր յաւիտեանս
Ի ծոցէ հօր առաքեալ. եդեալ
ի մեռեալ յանբանից. բանդ
առաքեաց լոյսն ճշմարիտ.
Ար ծընեալ ի քուսաքէ դուշ
քին. քարոզէն հովիւքն ընդ
հրեշտակս. և մեզ հանդերձ
առաքելոյն:

Ո՛ր ըզամենայնեսեան ոմ բաբար
էյորոյնկն քուս կրեցեր. ոչ
բաս՛՛ կո լեր անհարանգեալ
մոյր: Ո՛ր զանանձելին յերից ի
յարդանդն անապականաբար
կրեցեր. ուրա՛՛:

Բանաւոր ծընանդ քո ի՛նքն
կուսին. այսօր յուշաւ ազգի
մարդկան. անբակընկից բա
նդ հակից հօր: Յայսմ աւուր

քո ար յինծացաւ երկիր. ևս նո
րոգեալ եղէ ստամ. յառաջին
յանցանացդ ի մեղուց խնդր:
Ղասպ հովիւքն յերկիր վար
ասուրելին ըզքո՝ սահմանակցոյց
գաղտաստղ. որ երևեցար
քո արարածոց:

Օ՛՛ն կենաց տընկեալ յադեն
նոր կոյս՝ . որ ըզ հայրապետ
բերկրեցեր ըզծաղկ. և ծառ
՛՛եր ի ժամու ղրդին պտղոյդ
մորդկան. ղրդ զնորմինեն ձայ
շակեալ անմահական յաւուրն
վասն որոյ օրհնաբանելիք ըզքեզ
յաւուրս քո՛ ծնընդեանն:

Լա՛՛նաւոր երկիր տիրուհի՝ և
անդաստանն մարդոյ ի վշտից մա
ղոց . որ ըզ բա՛՛նն երկնային
առանց սերման ծընար . որով
զկենդանին հասար ըզհոգ ամենից
բնութե՛՛ն. վերոյ: Աշնոյ թեթև
երկրային ցանկասեց ոչ կոյս.
և վաստասան ածային բոցոյն
որ ըզգո՛՛ն հայրասուղս անձ
րևեցեր ի բանական երկիր՝ .
որով բնութեա բանսան արդ
րո՛՛ն ոչ բնոյդ. վա՛:

Աստուածածնին խորհուրդ լուսոյ
անվիպասխոկ տեսանի կենաց.
որ եղէ՛՛ր արևելք տեղեկանն
արդարոյն. և նմանեցաւ ի խոս
տան լոյս ծագեցեր՝ . վա՛ որոյ
անհնեքեան ըզգեզ միշտ մեծա
յուշնեմք: Աստուածային տաճար

թեամ աղբիւրս արտասուաց. մնքրել ըզմեզ ի մեղաց մերոց՝ Աչ ածին սիւն լուսոյ տանի հո վանասուր՝ և բնակարան բանին. որ բանիւ հովուէիր զհօտսդ բարեխօսեա նմանմ վա անձանց մերոց՝ Օ անապական կոյսն մարիամ՝ ածին խոստովանիմ ար եկեղեցի. ուստի առնուս հայցն անանձնուէ և բաժակ մեզ ուրախարար. տուր ծրնունդ նը մեր հոգւոյս երդով։

Օ անբասկզնական բրշտուհի հ ի հօրէ զհոգին ծրշմարիտ. որ հրճամբ ձայնի էջ ի վերնայ առնեն այսօր նրմանն սահուկ հոգով. զոր վառաւորիմք հղ զհոր երդով Օ հաստատակից ըն հօր և որդւոյ զաշխոյժն շնորհոց. որ ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ զամեն ընտրութիւն լեզուաց շնորհեաց աբ առաքէ ըզն. զոր վառաւոր։

Օ աղբիւրն խնամուած ըզհայ տարբերն անձնանուրջ. որ խո սեցար յօրէնս և ի մարգարէս և յաւետարանն. զոր։

Լեառնն վիճածին՝ աղբիւր յորդառատ. բանուսեակ ծով կեսրի ոգի վայելուչ երանելի հո ղեղէն. բաբունց բանին առն անթերևութեամն առաքեր հոգ ւոյն՝ ։ առ ծընեալն ի քէն միշտ բարեխօսեա անդադար

ի մարիամ անկի՛ղելի. որ զանշ ջո՛ջ հաւր ածուիձն ի քէզ առաքեալ կրեցեր. որով բնութիւն կիզեալ շինեալ կրկ բոյ՝ վայ։

Աւետման տաղանակ կատակ բանաց նորոց ուսմունք. որով ե՛ւք յերկիր աւետաց հոր դեան. հրաւիրիլ ի քէզ տըղայոց բեալ բանին՝ վա որոյ։

Օ ահ ածինն և ըմի՛շտ կոյս անդադար օրհնեալդ. քանզի ծագեաց մեզ լոյս երեսաց և վերակիչ անձանց մերոց։

Խորհուրդ և ուրախ լեր անհարց նայեաց՝ մայր. քանզի որ ի քէն ծընաւ մա՛ղ աւրծ ի փրկիչ հովիւն անձանց մերոց։

Վանդ անապական գրւոյդ նը ածածին՝ բարեխօսեա քէ ոք մեր՛ոյ կէցուցանիլ զանձինս մեր։

Ա՛ոյր և կոյս աղաւնին քրիստոս. որ բարեխոսէ ես միշտ աշխարհ՝ քէզ երանելն ամենայն ազինք՝ Ա՛ոքո՛ր աղաւնի՛ և հարան երկնից մարիամ՝ առաքեր և աթոռ ոք բանին՝ քէզ ըզոյս վրէ համբաւ ի մանկանէն ը հոգեղէնդս. և՛ քեզ մերձեցոք ի վայելն կենաց՝ քէզ։

Աղբիւր կենաց բրշտեալ յէ դեմայ նը ածածին. որով ոք բեցաւ երկիր ծագաբեր հոգ ւոյն խնամուիք՝ տուր մեզ մեղ

Ո՛վ Աստուած ողորմութեան եւ ամենայն մխիթարութեան՝ որ ամենայն նեղութեանց մէջ մեզ կը մխիթարես, որպէս զի մենք ալ կարենանք մխիթարել զանոնք որ ամէն տեսակ նեղութեան մէջ են, մխիթարութեամբ զոր մենք ալ կը մխիթարուինք քէն. Ո՛վ Տէր Յիսուս Քրիստոս, որ ըսիր թէ ուր երկու կամ երեք հոգի իմ անունովս հաւաքուած են, հոն ես կը գտնուիմ անոնց մէջ. եւ ահա հիմա ալ ես կը գտնուիմ հոս, որ ներկայ եմ ամէն մարդու սրտին խորհուրդներուն, եւ կը տեսնեմ զանոնք որ ինծի կը հաւատան, եւ կը գիտնամ զանոնք որ ինծի չեն հաւատար. ես կը խնդրեմ քեզմէ, Տէր, որ ինծի հաւատացողներուն ալ աւելցնես հաւատքը, եւ ինծի չհաւատացողներուն ալ տաս հաւատքը, որպէս զի ամենքն ալ ճանչնան զքեզ, որ ես ճշմարիտ Աստուածն եմ, եւ զիս որ քեզ ղրկեցի աշխարհիս փրկութեան համար, եւ ամենքն ալ փրկուին ինծմով. որովհետեւ ես ուրիշ փրկիչ չունիմ, եւ ուրիշ ոեւէ մէկ ալ չկայ որ կարենայ փրկել մարդիկը, բայց միայն ես. ուստի ամենքն ալ ինծի հաւատան, եւ ինծմով փրկուին. ամէն.

Աղօթք առաւօտուն.

Ո՛վ Աստուած, որ ինծի ստեղծեցիր եւ ինծի տուիր այս կեանքը, որ ես ալ քեզի տամ զայն, ահա կը խոստանամ քեզի, որ այսօր ամէն բանի մէջ քեզի հնազանդիմ, եւ ամէն բանի մէջ քու կամքդ կատարեմ, եւ ամէն բանի մէջ քեզի փառք տամ. ինծի ալ ներէ այսօր ամէն մեղքերս, եւ ամէն չարութիւնս, որ ըրի քու աչքերուդ առջեւ, եւ ամէն չարութիւն ալ որ կրնայի ընել, եթէ զիս ազատ թողուցած չըլլայիր. ներէ ինծի, Տէր, ամէն մեղքերս, որ ըրի ես անարժան ծառադ

տաղայոցաւ յորմէ վայելեալ քանի՛մ.
և ձգնահաւ առ՛քէն մնալեացդ՝
ա՛ծելն ի բոլորից . զքեզ ըս
Յորմէ զարհուրեալ դողայեն
դառք վերին զըս՛ամրնոյն .
տաղայոցաւ առ ընկալեալ բոլո՛
ձեր ի գիրկս . և այբուհեր ոչ
մայր ըստացողին ըզ քեզ ըզ
կուսական՝ քո՛ տէր ըզ կամն .

զքեզ ը մեծ՛ա՛ւ

Հանո՛ Զարեհ Հ՛ասո՛ն։

Այսօր գաբրիէլ գլնծուբ
երգեաց սրբոյ կու
սին . աւետիս բերիւ
րեալ ի՛ր ծընաւ ըզ
փրկի՛չ անձանց մերոյ։
Ընաւաբերին երկինի և երկրի
ի՛ կուսականն արդանաւ՛ մեղ
կենա՛նք յայտնեցաւ . աւե՛ծ
պչելոյ մարդկա՛ն։
Յաստուածընթաց վայելումբն լու
սատիպ աստեղն . մոգո՛ւցըն
հետեւելով նըշանի՛ն՝ ի՛ ծընո՛
ւնդ ա՛ծորդուհին։
Այսօր գաբրիէ՛լ հրեշտակըն
գլնծուբեանն երգեաց աս
կոյսն սո՛ւրբ . սակ՛ ուրախ
լեր բերկրեա՛լդ ա՛ռ ընդ քեզ
Այսօր աւետիւք հրեշտակապետ
սին՝ գնծուբ լըցին ըզ կոյսն
սո՛ւրբ . քանզի կ՛ըզ միածինն
յարգանդ կո՛ւսին։

ցար և յանբանից մըտաբ էդար
մարդանիւթ՛ պէս . քո՛ սա՛ռ։
Այր էակիր ի՛ փրկութիւն մարդ
մարդկան՝ Թագաւո՛ր փառաց
քո անձամ խոնարհուե՛ցդ . այսօր
ըզմեզ՛ զ դատապարտեալ անձն
իմ՝ խնդ՛ , նորոգեա՛ ի կենսարդ
յանի՛ւեանէ մարդասի՛ր։
Այ՛ն ծընեալ այսօր ի՛ բեթղե
հեմ՛ էյրերն . և՛ դասալք վերին
զաւրութիւնն առակայեա՛լ զարմա
ցեա՛լ կայի՛ն . զի ուեսին մարմ
նով ծընեալ բզբանն աստուած։
Այր ըսքանչելեալք եղեն այսօր ի՛
բեթղեհեմ՛ ի՛ էյրերն . կո՛ւսի
ծընանիլ՝ աշխ և մարդ . անճա՛պա
կան մը՛նալով կուսական որդ
վա՛յելչի՛ն . զի ուեսին մարդ։
Աստղըն գո՛ւշակիր մոգո՛ւցն
առ՛ի բերել զընծայս աստուծո՛ւ
ծո՛ւ՛թեան՝ . և հո՛ւլիւ՛բն ընդ
հրեշտակս երգէին անե՛ւոյ .
փառք ի՛ բարձունս ՅԱ՝ ուր առաջ
քեանց ի՛ փրկութի՛ւն մեզ ըզ
բանն անաստուած։
Անըսկըզբնական բանին հօ՛ր
բըն՛նա՛կ՛ գոյան . առ՛ձայր ևա՛ստ
գաստ առ՛ղի ա՛նառ՛նելի լոյ
սին՝ . զքեզը մե՛ծացո՛ւցանե՛ք
արքա՛յ առնակա՛ն էրգով՝ ա՛ռաս
ծանո՛ւցը և կոյս։
Յորմէ կենդանաստեղծեա՛լք
յանե՛ղէն հնաստեղծո՛ւն ամենայն
ե՛ղ՛ կանգնեալք՝ . անաբիծակեա

Ա Յսօր որ յաթոռ վանացդ ընդ
հոր ծընանիլ ի սբ՚ոյ կուսէ՚ն
Մարիամայէ՚ն բանն ծնաւ
նելո՚վ ըղտիւզերս յորդեգրու
թեան շնորհս։ Ա յսօր անպա՛ղ
բայ բերելի բանըն հօր բազմի՚ւ ի
մեանր յանբանի՚ն ։ բոլորից
սուն՝ եւ ի վերա՚յ քերոլէէիցըն
հանդէ՚ս։ Ա՛ր նոյն ինքն է ճա՛ղ
ատպակ վաստացըն հօր ։ ի յոյլ
հանանէ՚ հայդեր մ՚կը՚ծրտիւ
ի յորդանանո՚՛ա յորձանան ։
առաքելական կոչմամբ ըզ տիե՛ղ

զերս հրատիրելո՚վ։

Ա՛նդակ զընտիական առ սիլ վա՛
ռայ քո՛յ տըւօղ ։ որ ի մեղ հրա
շագործեցաւ երեւելով անձա
ռաւոր ծընանդա ։ այսօր ցնծա
թիւ՛ն յայտնեցաւ տիեզերա՛ց։
Ա՛նմոլորեալքն հոգ եղիտացն էր
գանգրելով բոցեղէ՛ն վայրմամբ
թափանցի՛կ հրոյն ամպո՛յն
աիեաւ գործեալ յայրին ։ այսօր
դասակից եղեն հրեշտակըն հան
դիսի վերնոյն։ Ա՛նդ հանուր ծո
ւեցեալ ծագումանըն լուայ ։
մոգո՛ւցըն հետեւելով աստեղ
բըն գուշակեա՛լ ըզ ծնունդ
յայրին ։ անդ մատուցանէին պըղ
ծոյս ածային ծնընդեա՛նն։

Ա՛մուսինքն եւ կենդանարա՛ր էա
ւեա՛ն հօր բա՛նդ ասէ՚ն ։ ըզ
քո՛՛ոյդ բարեբանե՛մք ասելով
վասը ի բարձո՛ւնս աստուածո՛ւ

Ա՛ր վասեցար ի յորմէ՚ն եւ ո՛չ
ասակ ես ծընանիլ ի սբ՚ոյ կուսէ՚ն
Մարիամայէ՚ն ։ ըզ քո՛՛ոյդ բա
նիւ ծընանիլ ի սբ՚ոյ կուսէ՚ն
Մարիամայէ՚ն ։ մարմնացեա՛լ բանն ծնաւ
նելո՚վ ըղտիւզերս յորդեգրու
թեան շնորհս։ Ա՛յսօր անպա՛ղ
բայ բերելի բանըն հօր բազմի՚ւ ի
մեանր յանբանի՚ն ։ բոլորից
սուն՝ եւ ի վերա՚յ քերոլէէիցըն
հանդէ՚ս։ Ա՛ր նոյն ինքն է ճա՛ղ
ատպակ վաստացըն հօր ։ ի յոյլ
հանանէ՚ հայդեր մ՚կը՚ծրտիւ
ի յորդանանո՚՛ա յորձանան ։
առաքելական կոչմամբ ըզ տիե՛ղ

զերս հրատիրելո՚վ։

Ա՛նդակ զընտիական առ սիլ վա՛
ռայ քո՛յ տըւօղ ։ որ ի մեղ հրա
շագործեցաւ երեւելով անձա
ռաւոր ծընանդա ։ այսօր ցնծա
թիւ՛ն յայտնեցաւ տիեզերա՛ց։
Ա՛նմոլորեալքն հոգ եղիտացն էր
գանգրելով բոցեղէ՛ն վայրմամբ
թափանցի՛կ հրոյն ամպո՛յն
աիեաւ գործեալ յայրին ։ այսօր
դասակից եղեն հրեշտակըն հան
դիսի վերնոյն։ Ա՛նդ հանուր ծո
ւեցեալ ծագումանըն լուայ ։
մոգո՛ւցըն հետեւելով աստեղ
բըն գուշակեա՛լ ըզ ծնունդ
յայրին ։ անդ մատուցանէին պըղ
ծոյս ածային ծնընդեա՛նն։

Ա՛նմոլորեալքն հոգ եղիտացն էր
գանգրելով բոցեղէ՛ն վայրմամբ
թափանցի՛կ հրոյն ամպո՛յն
աիեաւ գործեալ յայրին ։ այսօր
դասակից եղեն հրեշտակըն հան
դիսի վերնոյն։ Ա՛նդ հանուր ծո
ւեցեալ ծագումանըն լուայ ։
մոգո՛ւցըն հետեւելով աստեղ
բըն գուշակեա՛լ ըզ ծնունդ
յայրին ։ անդ մատուցանէին պըղ
ծոյս ածային ծնընդեա՛նն։

Ա՛նմոլորեալքն հոգ եղիտացն էր
գանգրելով բոցեղէ՛ն վայրմամբ
թափանցի՛կ հրոյն ամպո՛յն
աիեաւ գործեալ յայրին ։ այսօր
դասակից եղեն հրեշտակըն հան
դիսի վերնոյն։ Ա՛նդ հանուր ծո
ւեցեալ ծագումանըն լուայ ։
մոգո՛ւցըն հետեւելով աստեղ
բըն գուշակեա՛լ ըզ ծնունդ
յայրին ։ անդ մատուցանէին պըղ
ծոյս ածային ծնընդեա՛նն։

կիզար ը մարհնուցին. ալ եռանը
գհայրն կհնայ կբակուր բա
նատրայ. բարեխօսեա առ քո
ջանչել ըզ գեր մեղայ մերոյ:

Ա՛ստուածածնին դուե էս յայս
ե՛ապաւէ՛ն խո[illegible]
ղայս ըզ քե՛զ. որ[illegible] քո և
սատուածոյ բարեխօսե[illegible] կեցո
ցոնել ըզ մեզ:

Հտ Ա՛րեգա՛կն արդարութե՛ան քո
ծագեսցէ յաշխարհ հանդերձեալ
ըզ խաւարն անդո՛ւնութե՛ան.
ե՛կեսո մահու և յարուցէ հոգ
բարձաւ ան հայր յորմէ ծա
գեաց. որ երկրպագի՛ երկնա
ւորաց և երկրաւորաց ընդ հո
ե՛ան բերդ հոգեւոյն: վե՛ր որդի և
մա՛ռ՛ը երկրպագանե՛մք հօր
հոգեւո՛վ և ա՛ծր շնո՛րհօք:

Ա՛ր վիճառակ ծագումն բանին
որ ե՛ը երկինս. առաքեցաւ ա
ւետիքն հօր իբարձանց հնչի՛ն
ձրշնորհաւորե՛ն. մերկութարձ զորս
յոչնչայ արարածոցդ և հրամ
զինել զընտրեալ դասս առա՛
քե՛լոյն. վա՛ս Ա՛յսօր արտասուս
կա՛ն և գիշերային լուծան եր
կուքդ ծնո՛ղ և ան նա՛խանձոն.
քանզի զծնեալսն մարթեալ ի՛
մահ ե՛ւյապա կանգնի վերըստին
ծնանի հոգին յորդի՛ս լուսոյ
հօրն երկնաւորի՛. վա՛ս

Ա՛ր խառնուհեցար երկնից բա
նդ անապականդ և առաքե մարմին
ակից հօր և հոգւոյն. որ ապրե
ցուցեր զմարդն ի մեղս. ա՛ստ
ծոյ հօր բանդ ապրե
անդրանիկըն. յարդանդ
կուսին բընակեալ յանձն ա՛ռ
ռեր. ըզ քեզ բարեբանեմք
ա՛րջ հայրըն մերոյ:

Ա՛ր յանապատեսա ահեղ նիզ
ուն և լցեալ հօր ես յհեռեք.
յանբանից մըսուր էդար քա
գասեր փառաց. ըզ քեզ բա
Ա՛ր ի քառակերպին երկրորդը
բեան ձայնիւ անդադար օրհնա
բանիս. ի մոգուց պատարագ ը
պատուեցար յայրին. ըզ քե՛զ
Ա՛զար օրհնեցեք ե՛ւ բարձր
արարիք ըզնա յաւիտեան:

Օ՛ քաղաւորն անանց քո՛ զե
ծագեսցէ հօր և հոգւոյն. որ ապրե

Այր ի հրճիճն ակռա ընդ հօր
եւ բընակաւել՝ ևւ հրեշտակաց
սպասաւորեալ. պաօր կանաչ
հօր ի բերկրի երեսցայր մարդեալ
կռւսական ծընող հաղեալ.
ղբե՞ղ ընդ զօրս անանձինն
անդադար օրհնաբանեմք։

Յորմէ զարհուրեալ դողան
սրամբէսպառնդ ջոկ ամեռանցն.
թեւատարօրէլով ծածկէն զերծս
իւրեանց. պաօր տղայսաբար ի
կռւսական ի սահմանցն կերակ
բերեալ մարդասիրաբար.
ղբե՞ղ ընդ զօրս անանձ։

Որ յանպատում վտանգ լռնոր
հեցաւ յերկիր. ախտակիր եղեր
հողեղէնն բընաւէս. պաօր ըզ
մեղաշեալ բընախաղցրէն կե
նագործեցեր ի կեանսըդ յահի
տենչոյ մարդասիրաբար։

Ղբե՞ղ կաց և մնայր և բնակել
բան ձեռին նեբանդուհին.
զոհաբանեմք և վերծրնեմք զե
զեալ փրկող կենդանուէ ազգի
մարդկան. վե՛ր որոյ ըղբե՞ղ ձեռ
ձին և կոյս բարեբանեմք ըզմայր
և զաղախին փրկչին մերոյ։

Ծնողն հօր ևՀին սուրբ
անճանաչն յաւիտենից. ժո
ռանակաւ յորովայնի բոլոր բնու
կեցաւ ևի հօրէ ոչ մեկնեցաւ. վե՛ր
Ծնանեալ ի բէն ի խաչ ելեալ և
իյաւիտս վտանգ ընդ հօր. ունայ
զեալ ի մարդկանէ վտաստրու

այնէն պաօր յանապատ ի՛ սբ
կռւսէն՝ փրկակերալ ըզմեզ. ժո
ղովրդեբ օրհնեցեբ ե՛ւ։

Ընտրեցն ազատածոց քո՛ վա
ռակից հօր և հոգւոյ. պաօր
մը կրսիլ ի յանձն էառ ի ձեռուց
հողեղինի՝ սրբբերալով ըզ մեզ.
քո՛ հանապազ օրհնէ։

Ղբե՞ղ ճաճանչ՝ աղբիւր ան
ըսպառ լռւսոյն՝ որ լռւսաւորէ
զհաւատացեալսն. միաբանին ձայ
նիւ երգով մեծացուցանեմք։

Ո՞ւր պարծանբ կռւսովըդ
մարդկան. ո՞ւր ուրախութի՞ւն
հրեշտակաց. ո՞ւր բարձող անդ
ծձին՝ վե՛ր որոյ ըղբե՞ղ ծածկ
ձին մեծացուցանեմք։

Ո՞ւր ճշմարիտ արե՞ղբ արե՞
գականն արդարութե՞ւն. յորմէ
ծագեաց փրկուսի ախեղբոյց.
միաբանական ձայնիւ երբ։

Ղբե՞ղ արգանդիդ ա՛ւրհնեալ
նահից հօր որդի՝ որ ա՛յսօր
նահատաւորեցն բընաւէ ի կռւ
սէն ծբնեալ մատրւածն ևՀ
մարդ աղբ՛իւրեալ լեաւ մեզ։

Ղբե՞ղ պարգեւատիպ էհ կիսոյ
հօր արդի. որ ա՛յսօր ի մերսեր
եգեր ևՀ հրեշտակաց պատիւ
ևՀ ծայր մատրւածն ևՀ մեզ։

Ղբե՞ն հաճեցեալդ ձերշմարիտ
ասբբ հոգի՝ որ ա՛յսօր արդա
նակիս երևմամբ ը յայտներ
յայր արհարին՝ մատրւածն
ղբե՞ղ մեզ։

հոգւոյն անըսկիզբն որդի. խո-
նարհեցար ի հայրական ծոցոյ.
մարդ եղեալ մարմնացար ի կու-
սէն՝ բառնալով զպղծութիւնն
մեղաւոր յանցանացն նախահօրն.
քեզ երդուեալ լինի զօրըս հրեշ-
տակացն՝ ի մէջ հովիտացն օրհ-
նեմք զքե՛ նախայաւիտեան
բանդ։ Ա. Յաւր ծնեար որ ի հօ-
րէ՝ յառաջ քան զյաւիտեանս
որդի. ճառագայթ փա՛ռ և ձա-
գումն յանմեկնելի լուսոյն.
աստղագուշակ տեղեաւքն
յայրն ի Բեթլեհեմ՝ և ի մսուր
յանբանից բազմեան. քեզ երկ-
պագանեմք վասաց քո և ասեմք
ընդ քո՛ղերից. ամ հնչեղ իշխան
հայր հանդերձեալ լուսոյն. մա-
նուկ երևեալ այսօր անխոտո-

խակիեղ. ի յիսուէ. քէզ

Ա՛ն հնարիմաստ անհնից հայր բանի մեզ
մտեղծ նմանեալ առեղծող և նոր
բոլորից. ահեղ և երից էակ.
զո՛ր միշտ օրհնեն դասք անարգեալ
կանոյն յաւէժ ուրախ հնչմամբ։
Ա՛ր կերպարան և կնիք հօր՝ առ-
եալ վասն մեր ծառայի կերպ
ի կուսէն. որ էիր ի յաղթող վա-
ռաց ահեղ ելեր ի յայրն ի յիջա՛նէ և ի մսուր յանբանից
բազմեար։ Օ՛ ի կուսէն մարմնա-
գեալ բանն էակից ժողովրդոց
և հավիտեան բարեբանեցյալ
և ընդ մոգուն երկրպագեալ

Թէ՛ էուբ երկրպագեալ. վա-
Ա՛ղ քեզ ո՛չ միայն որդիք մարդ-
կան՝ այլև վերինն զօրութիւնք.
դասք անմարմնոց հոգեղինաց
հրեղինաց զըսպիծնոց և հրեշ-
տակաց. գո՛հանան և վերօրհ
նեն և վաճառօրեն ըզ մայր և
զաղախին փրկչին մերոյ։

Հանո՛ն Ներսէսեան Հայոցն։

Ա՛յսօր որ յաթոռ վաճառ
ընդ հօր ծնանիմ՝ ի սրբ-
բոյ կուսէ՛՛՛ն. մարմ՛
նացեալ բանն՝ ծնանիլո՛վ ըզ
ամենքեան յորդեդրուէ շնորհս։
Ա՛յսօր ապարատրելի բանըն
հօր բազմի՛ ի մսուր յանբանի՛
բոյ բոլորից ոտն. և ի վերուց
քեզ երկրպագեն հանդերձ։
Ա՛ր նոյն ինքն է ճառագայթ վա-
ռասըն հօր. ի յոյժ անանձն հայեցեր
վերին ծրտիւ՝ ի յորդանանա՛՛՛ն
յորձանան. առաքելոյն կոչմամբ
ըզ ամենեցեսս հրաւիրելով
Ա՛ղ ծնեալն ի սրբոյ կո՛՛՛ն
ընկալցուք զի սիրտս մա՛՛՛ր
հաւատով. արդիւ՛՛ն երկրպա՛՛՛ն
ի գիրկսըն սի՛՛՛ն։
Օրհնե՛սցուք զառաքեա՛ն զի՝ հօ-
րէ՛՛՛ն՝ որ ի խոնարհե՛ցրս պատե-
ցա՛՛՛ւ վասըն մե՛՛՛ր. և փրկեաց
ընդ՛՛՛ւ յանիծից ա՛՛՛մէն։
Ա՛ր կեսւեդ էս ընդ հօր ևսը՛

Ո՚ՀԱՒՈՐ բարերարդ մեր Աստուած զկեանս հոգւոյս հրնչամանաւք երգոյ ընկալեալ հովուապան օրհնեցին. ի գիրկս ծնողացն եւս ի ծագումն ազգն յանմահականալ լուացին։ Ընդ շառաւիղսն աւետեաց ընթացեալք ի յայլն. առաքին զի նուաստացեալ էր անուանն սերմնէիցդ. մանուկ եղեալ յանբանից մկրտեաց։

Պետրոս մոգուցն ըզպայծառացեալ աստեղն. սա զնա ծածկեալ լերինն. զի ի առակ մարգարէիցն յանմահաց՝ նըմանի մատուցեալ նեղլով զերկրպագուքն։

Արեան լերն ծածկեցին յոյս և փրկուհի մեղս. ըզքո՚ զընդունող նոյ լուսոյն մեծացուցանեմք։ Ո՚զ քեզ լուսոյ մեղ և կեանս. ըզ քե՚զ գանձըդ կենաց ածային. ձայնիւք ցընծութեամբ մեծ։ Աղբեր սուրբ անապատ լուացին հրեշտակային օրհնութեամբ պատ ուհալ ըզ քե՚զ մեծ։

Աւրըդ ցնծացեալն. օրհնութեամբ մեծացուցանեմք։ Ընտեսաւոր հրշտին աւետեցեր զծընեալ փրկչին ի սրբոյ կուսէն։ Ընդ ուրախ լեր բերկրեցար. քանզի տե՚ր առանց ե ընդ քե՚զ։

Բասրէհամեան անդաստար սուրբդ. քո և անապատ ըմե՚ր. ծընօղ և սղախին առանն։ Ի բասրէհամեան փութացեալ մեղ ևս ածանին. առ՚ փրկել ըզ ժողովուրդս ի մեղաց ևյայ պահանջէ։ Աղաւնիսիմք ի քո բասրէհամեան ածանին մեզ բիսամ. մի՚ըր ևն և կոյս սբ՚. հարան երկնից և դուռն կըն՚ քեզ։ ըզ՚ մըրդկեն եաճա։

Աւր հանդիպիցես հօր և որդւոյն անճառաբար բըղխեաւ ի միշտ էին. ա՚յսօր բըղխեցեր ջուր կենդանի յերուսաղէմ՝. հո՚ դե՚ այ ողջո՚ըմեան։

Աւր ութերկիցդ ես հօր և որդւոյն ութով կենդանածնեալք ի ջուրս սրսկեալք. ա՚յսօր խորհուրդս խնամոյ՝ զիմեալս աշխարհ սրսկ՚ըր. հո՚դե՚ այ։

Աղբերագո՚ըծ անապատ. զոր բարձեր քո մի անուն առնել ալ դրեաւ ի նո՚ր ծննդեանդ մե՚ր. ևս հանգոյ ընդ սո՚ըրբսն. զո՚ ի խորան քո՚մ սիո՚ն դնիցես։ Աղբերակի՚ց հօր արդ. ի միւս անգամ զալստեանն՝ ան դաստապարտ պահել ընդ նո՚ն ջընեալսըն մե՚ր և հանել։

Ա՛ծաքին և սիրեցե՛ի. որ ըղ-
բանն ասէ անաբոյն չիղուիք
յարդանդի կրեցեր. անդա՛ռ
դա՛ր ի երդում մեծացուցանէիք:
Օ՛ քեզ մա՛յր կուսութե՛ և յղու-
թե՛ լուսոյ. և աստուածատո՛ն
ծառեցոյց բընա՛ կոդին՝ ի քեզ
փեսայացեա՛լ բանին՝ անդու-
վա՛ւ լուծա՛ն կինիք դատապարտ
առնեցե՛ան. և քո՛ւյ կանգնեցուա-
ծեղե՛ցեա՛ղ մայրըն գլորեա՛լ.
լերոյ ըզ քեզ ածածկեն և կոյս
անդադա՛ր էր:

Ա՛ր էրն իսկ ըզանկ առ ասէր
և անաստուա՛ծ բանն. կերպաս
բան անեղին և համամատի՛ հոգ
ւոյն. ի վերջին աւուրըս ծա՛ղ
նուցեա՛լ մարմնաւոր յանձն առ
նու ի կո՛ւսական յարգանդէ՛.
վասըն փրկութե՛ մերդին:
Յառաջ քան զյաւիտեանս որ
դի՛ նախայաւիտեան. այսօր
յերկրի երեւեալ ասէ և մարդ
կաստուերէ՛. խանձարրովք պատե
ցեալ և դրնի յանբանից մը
սուր. վասըն փրկութե՛ ան:
Ի՛ բեթղեհէմ հրեաստանի՛ ե
րեւի արդարութե՛ արեգական.
այսօր երկրպագեա՛ք ամենեքին յոլ
երեւելից երկեալ մոգուց. և վա՛ղ
ագաբանի յերկնիկն՝ իբրայօթեա՛ց
հուլատոյն. վասըն:

Ա՛ր

Ա՛ր ըզանկ առ ասէր և ան-
աստուա՛ծ բանն. կերպաս բան
անեղին և համամատի՛ հոգւոյն.
ի վերջին աւուրըս ծա՛ղնուցեալ
մարմնաւոր յանձն առնու ի կո՛ւ-
սական յարգանդէ՛. վասըն փր-
կութե՛ մերդին: Յառաջ քան
զյաւիտեանս որ դի՛ նախայաւի-
տեան. այսօր յերկրի երեւեալ
ասէ և մարդ կաստուերէ՛. խան-
ձարրովք պատեցեալ և դրնի
յանբանից մը սուր. վասըն
փրկութե՛ ան: Ի՛ բեթղեհէմ
հրեաստանի՛ երեւի արդարու-
թե՛ արեգական. այսօր երկրպա-
գեա՛ք ամենեքին յոլ երեւելից
երկեալ մոգուց. և վա՛ղ ագա-
բանի յերկնիկն՝ իբրայօթեա՛ց
հուլատոյն. վասըն:

Ա՛ր

Ա՛ծաքին և սիրեցե՛ի. որ ըղ-
բանն ասէ անաբոյն չիղուիք
յարդանդի կրեցեր. անդա՛ռ
դա՛ր ի երդում մեծացուցանէիք:
Օ՛ քեզ մա՛յր կուսութե՛ և յղու-
թե՛ լուսոյ. և աստուածատո՛ն
ծառեցոյց բընա՛ կոդին՝ ի քեզ
փեսայացեա՛լ բանին՝ անդու-
վա՛ւ լուծա՛ն կինիք դատապարտ
առնեցե՛ան. և քո՛ւյ կանգնեցուա-
ծեղե՛ցեա՛ղ մայրըն գլորեա՛լ.
լերոյ ըզ քեզ ածածկեն և կոյս
անդադա՛ր էր:

Ա՛ր էրն իսկ ըզանկ առ ասէր
և անաստուա՛ծ բանն. կերպաս
բան անեղին և համամատի՛ հոգ
ւոյն. ի վերջին աւուրըս ծա՛ղ
նուցեա՛լ մարմնաւոր յանձն առ
նու ի կո՛ւսական յարգանդէ՛.
վասըն փրկութե՛ մերդին:
Յառաջ քան զյաւիտեանս որ
դի՛ նախայաւիտեան. այսօր
յերկրի երեւեալ ասէ և մարդ
կաստուերէ՛. խանձարրովք պատե
ցեալ և դրնի յանբանից մը
սուր. վասըն փրկութե՛ ան:
Ի՛ բեթղեհէմ հրեաստանի՛ ե
րեւի արդարութե՛ արեգական.
այսօր երկրպագեա՛ք ամենեքին յոլ
երեւելից երկեալ մոգուց. և վա՛ղ
ագաբ

Նրկակ զհնուկան տեսիլ
վաստաց քոյ տրտօղ որ
ի մէջ հաստատութեան
ցաւ երևեցուլ անձամբ
ոտքար ծնունդ. այսօր ցընծա-
թիւն յայտնեցաւ ուրեք
Ընանսմնական հոգեշնորհն էր
գանկեցումլ բոլոր զրկին վայելմանբ
Թափանցիկ հրաժեշտ ամպոյն
սիւն գործեալ յայրին. այսօր
դասակից հղին հովիւքըն հան
դիսի վերնոյն։

Ընդհանուր ծաւալեցաւ ծայ
գումբն լուսոյ. մոգա՞ւքըն
հետևելով աստղերըն գոշաշ
կեալ զգնհուսնդ յայրին. անդ
մատուցանէին պղնծոյս ոսկի
ճնրնդհանն։

Այր յերեկ էս ընդ հօր ևնբ
հոգոյն անըսկիզբն որդի. խո
նարհէցար ի հայրական ծոցոյ.
մարդ եղեալ մարմնացար ի կու
սէն, բառնալով զմեղս մեր
հնո յանցանաց նամատօրեն. զբզ
էրզեմք ընդ զօրըս հրեշտակաց
ի մէջ հովուանցն. օրհնեմք ես
զքե՛ն նախայաւիտեան բանդ։
Այսօր ծընաւ որ ի հօրէ յաւէջ
քան զյաւետնս որդի. ճոգոյմբ
միասոյ և ծագումբն յանմեկնի
լի լուսոյն, աստղագուշակ տես

Այր անառեալ ևանբընդին՝ քառա
կերպիցըն վերհոգոյն. ի սիրել
ըզմեզ եկեալ անանհիմ Թագա
ւորն օրհնութի՛ն առաքողին։
Ոսաքն հրեշտակապետան առ
աւետելեն հոգեղէն, ասէ ետրն
և ամենեցունց առաքեալն ի հօրէ
մանկանայ ի քէն վերկօրն։
Այնկըստ էյտղտանան վերկայե
լոլ հօր և հոգւոյ. ովհանանայ ի
բաւթեհնա երկեքին մանկունքն.

օրհնութի՛ն պղտոյ դաւթի։

Ընդհանուր ծանրիկ անդանան
պատա շնաւ՝ էին. վերսրեա
նաւ յարմանոյն յերեսաց. զբեզ
Քաւչիան կանչիմ վերագոչ
չէնց եօթնանպիսին շնորհայ
հոգեւոյն ընդհանարապ՝ ես գոլ.
աստուածածնին է՛՛ կոյս.
զբեզ ը մեծացուցանեմբ։

Չամեղաձայնակ պլտորդոյն քոյ
նաւար ը բարձ՛ անակ. յորմէ
կերեցաւ մեզ հղկոյզն անբասիր
յուսահատեմեն տղտոյմեցեալ
լոյ ի ճանչակնանդ ծաւոյն
գիտո՞ւէ. սերբեւհի՛՛՛ անանդ
բանս ամենե՛՛՛քեան. զբեզ ըս
Վանքարանիսկ ի մորմէնի
անասրատ ը վա՛ր ընդ. այսօր յա
ռաքելոցն առնիսկան վերին
անկնարկուէքըն վերսրեսիսեցար
յաբբայո՛ւէ որդւոյ քո և աս
տուծոյ ը մե՛ղոյ. բանիսո՛՛ս
խառնո՛՛վանո՛՛՛ զոյս. զբեզ։

Բարեխօսեա՛ր սբ՝ Յաճախին՝ զի պահեսցէ զեկեղեցի՛ իւր սբ՝ և

զհամբարձումն հօր եւ որդւոյ
նաեւ հոգւոյն։

Ամէն։ Ո՛վ անմահ՝ որ անճառապէս ծնար ի հօրէ՝ և ի կուսէ մարդացար՝ և խաչեցար՝ և թաղեցար՝ և յարուցեալ ի մեռելոց՝ և համբարձար ի յերկինս՝ և նստար ընդ աջմէ հօր՝ և գալոց ես դատել զկենդանիս և զմեռեալս՝ և զհոգիս մարդկան՝ տուր հանգիստ հոգւոյ ծառայիդ քոյ Յաճախայ՝ զոր դու կոչեցեր առ քեզ ի կեանս յաւիտենից։ Ամէն։

Ո՛վ տէր մեր՝ որ ընդ քեզ ունիս զհոգիս ամենայն հաւատացելոց՝ և զոգիս մարդկան՝ որ ի քեզ յուսացեալ են՝ և ի քեզ ապաւինեալ՝ և ի քեզ հաւատացեալ՝ և ի քեզ մկրտեալ՝ և ի քեզ հաղորդեալ՝ և ի քեզ խոստովանեալ՝ և ի քեզ հաւատացեալ՝ և ի քեզ մեռեալ՝ և ի քեզ հանգեալ՝ և ի քեզ յարուցեալ՝ և ի քեզ համբարձեալ՝ և ի քեզ նստեալ՝ և ի քեզ գալոց ես դատել զկենդանիս և զմեռեալս՝ և զհոգիս մարդկան՝ տուր հանգիստ հոգւոյ ծառայիդ քոյ Յաճախայ՝ զոր դու կոչեցեր առ քեզ ի կեանս յաւիտենից։ Ամէն։

Ո՛վ տէր մեր՝ որ ընդ քեզ ունիս զհոգիս ամենայն հաւատացելոց՝ և զոգիս մարդկան՝ որ ի քեզ յուսացեալ են՝ և ի քեզ ապաւինեալ՝ և ի քեզ հաւատացեալ՝ և ի քեզ մկրտեալ՝ և ի քեզ հաղորդեալ՝ և ի քեզ խոստովանեալ՝ և ի քեզ հաւատացեալ՝ և ի քեզ մեռեալ՝ և ի քեզ հանգեալ՝ և ի քեզ յարուցեալ՝ և ի քեզ համբարձեալ՝ և ի քեզ նստեալ՝ և ի քեզ գալոց ես դատել զկենդանիս և զմեռեալս՝ և զհոգիս մարդկան՝ տուր հանգիստ հոգւոյ ծառայիդ քոյ Յաճախայ՝ զոր դու կոչեցեր առ քեզ ի կեանս յաւիտենից։ Ամէն։

Ո՛վ տէր մեր՝ որ ընդ քեզ ունիս զհոգիս ամենայն հաւատացելոց՝ և զոգիս մարդկան՝ որ ի քեզ յուսացեալ են՝ և ի քեզ ապաւինեալ՝ և ի քեզ հաւատացեալ՝ և ի քեզ մկրտեալ՝ և ի քեզ հաղորդեալ՝ և ի քեզ խոստովանեալ՝ և ի քեզ հաւատացեալ՝ և ի քեզ մեռեալ՝ և ի քեզ հանգեալ՝ և ի քեզ յարուցեալ՝ և ի քեզ համբարձեալ՝ և ի քեզ նստեալ՝ և ի քեզ գալոց ես դատել զկենդանիս և զմեռեալս՝ և զհոգիս մարդկան՝ տուր հանգիստ հոգւոյ ծառայիդ քոյ Յաճախայ՝ զոր դու կոչեցեր առ քեզ ի կեանս յաւիտենից։ Ամէն։

Ո՛վ տէր մեր՝ որ ընդ քեզ ունիս զհոգիս ամենայն հաւատացելոց՝ և զոգիս մարդկան՝ որ ի քեզ յուսացեալ են՝ և ի քեզ ապաւինեալ՝ և ի քեզ հաւատացեալ՝ և ի քեզ մկրտեալ՝ և ի քեզ հաղորդեալ՝ և ի քեզ խոստովանեալ՝ և ի քեզ հաւատացեալ՝ և ի քեզ մեռեալ՝ և ի քեզ հանգեալ՝ և ի քեզ յարուցեալ՝ և ի քեզ համբարձեալ՝ և ի քեզ նստեալ՝ և ի քեզ գալոց ես դատել զկենդանիս և զմեռեալս՝ և զհոգիս մարդկան՝ տուր հանգիստ հոգւոյ ծառայիդ քոյ Յաճախայ՝ զոր դու կոչեցեր առ քեզ ի կեանս յաւիտենից։ Ամէն։

Ընդհակիրճական բանին հօր

Ընդ Ծնեալն ի սրբոյ կուսէն
ընկալցուք ի սիրտս մերս
հաւատով. որպէս երբեմն
ի գիրկսն սիմէոն։

Օրհնեսցուք զառաքեալն ի հօր
ըն՝ որ ի խոնձարձրըս պատե
ցա՛ւ վասն մեր. և վիրեաց
ըզմե՛ղ յանիծիցն անաւսիւ։
Աւետիս ըզր անապատ ծարաւի
և ծաղկեա հաւատով երամոս
թեա՛ւ մեր յայսմհետէ. քան
զի գերիստոս յո՛ր յայտնեցաւ
հեթանոսաց։

Ընդ Ծածկին երկնային դուռն
ծածկին ձայնիւն աւետարա
ներ հրեշտակին. ուրախ լեր
բերկրեալդ տէր ընդ քեզ։
Ո՛վ քրիստոնեա բազմանդ ընդ հօր
անապականաբար բնակիլ հաճե
ցար էքեսո՛ յերկիր. ուրախ
Ո՛ր բոյժ զեղն սրտիդ ընդ քո
վակեալ պահիւր. այսօր ի մէջ
մարդկան ի գիրկսն հողեղինի
յայտնեալ. ուրախ։

Ընդ Ոյժս լուսոյ մերոյ՝ և կենարար
բանին բնակո՛ւրդն. քեզ ե
րանիցեն ազգ ազգ նոցին ամենայն
Աստղաւոր մոյր ե՛ր երկուս ի
կեալն նորածի՛ն. քեզ։
Ոյժս ծագեցաւ ի քէն նըրատ
ւո՛ց ի խաւարի՛ն. քեզ։

Ընդ Ընծայիզնական բանին հօր

բըն՝նա՛կարան. տաճար ե՛ստէ
գաստ տէրդ անատնելի՛ ըն
այն. զքեզը մարգարէքն ակն
սրբեցան տեսանել երկրի
ծամայր և կոյս։

Ընդ Բարի կենդանատուդձեռքը
յանէղէն հայեաց ամենայն
է՛ղ կենաց. անաբիծապէ
աղաչեսցուք յո՛ր ըզ՛ն. քեզ։
և ձերնահաւ ի՛ր ըզն մանուկդ
ա՛ծէն ի բերանէ. զքեզ ը
Ընդ Բարի զարհուրեալ զազգին
դաւթ վերին զը՛ երկնեցոյն.
աղաչեսցուք առ ընկալեալ բար
ձեր ի գիրկ. և ա՛ղբերեցեր ոգի
մեր ըստացողին ը՛ զ քեզ ը՛ զ
կուսական. քո՛ մեր ըզ կեանն։

զքեզ ը մեծ։

Ընդ Ո՛ր տեսաւ ը՛ զ բանն ա՛ծ յոր
դանի քո՛ր. և ծերնահ ը՛ զնա
մանդի քո՛ր. և ծերնահ ը՛ զնա
մանդի աղբերացեալ ձա՛ծէն
բերեսուա՛ կեցուցանել ըզմեզ։
Հոգւոյն սրբոյ հովանացեալ
զքե՛ ձածէն. մանրեսցուք
հօր հանճարեա՛մբ զերդին մեռ
ծին՛ն մեզ. ի վե՛ր բերեալ։
Օ՛ տանո՛ւրս օրհնե՛ցուք
զձածածէն. որ կոյս մշեաց կեան
ծերնահաւն. և տապա՛ր յորդ
վարիկ զանտանելին ամենայն։
զհամբարձումնըն հօր և տա՛ծ
նաեւ հոգւոյն։

Ընդ Բարեխօսութ սբ՝ ձածածէն՝
պահեսցէ զեկեղեցի՛ իւր սբ՝ և

Ար
լաց որդի՛դ մի՛ անձնի՝։
Աչքերդ անընդատ յորմէ բաղ
խի՛ տիեզերական շընորհք. քա
րեբանե՛ք ը՛զ քե՛զ. ար նորը
գծղդ էս նընջեցելոց հոգի՛դ
Ար շանթիո՝։
Վասաք հօր և։
Ծառաւար վասաց քո և արա
րիչ բոլորից՝. ած հրաբոր իշխան
տայր հանդերձեալ լուսոյն. մա
նուկ երևեալ այսօր անմոխիր
խելիդ. ի յիւրում. քեզ ը՛ղեմք
ընդ գթերս հրեշտակացն. ի մէջ
հովուացն. օրհնեա՛լ էս քա՛
նախայաւիտեան բանդ։
Ար խոնարհեցար ի հայրական Դ
ծոցդ բընակիլ յորդանան
կատարն. ա՛լ ծ հարցըն մերոց։
Ար զբնաւոյր յերկիր և ծնար
անանխտ աղաւնեղէն զաւակ
ծրնունդս. ամա՛ւնած հաւ։
Խարեբանե՛ք մեզ ակնկիզե՛դ
հօր և հոգւոյն անդադար հը
գեար երգով. ա՛լ ծ։
Ը՛զ ար՝ Օ՛ տառաքեալն ի հօրէ Գ
լո՛յս խնամատո՛ւ և բանն. զխո
կի՛ ցըղն հօր և հոգո՛ւ՝յն
օրհնեցէ՛ք և բարձր արարէ՛ք։
Ը՛զնեաւէն ինքզ կանա՛չն. ըզ
խոստովանեա՛լ Թէոբեր. զբնիկ
պատեա՛ծ՝ն ի մոդո՛ւց. օ՛ր։
Ար ի քնանելոյ ի ջո՛ւրըն՝ որը
բեաց զյորդանան՝ն և զմե՛կը
առա՛ծ՝ն ի յո՛վհաննէ՛՝. օ՛ր։

Ար

և ի միւսանգամ գալստեանն
խրոխ՛ տորոգեցե՛ ի փառս։
Ա՛յլ մեք ձայնիւ վերնոց փառս
տեացուք ըզքե՛զ քո՛. որ հասա
դիդ էս հո՛ր ևնբ հոգո՛՝յն.
զի մարանատցես զեկեղեցի քո
որ պահելով ի խաղաղութի՛ն։
Օ՛ ի բ՛ըզն ցնծալի՛ ծրնունդ տի
եզերաց նախայաւիտեան բանն
փառակից հօր ևնբ՛ հոգւոյն.
ը՛զնա անդադար պաղատիմ վա՛՛
անձանց մերոց։
Ո՛դկը՝դ ճշմարիտ. ար զնծալին Դ
ը՛զ հրամանաւն քո զառածըն
դաւթեան լը՛ցեր. արբուցա՛՛
նեալ աշակերտացն զպարարտ
տուի քո՛ ինո՛՛ վերնատունն.
ոդո՛՛ըմեան։ Ար առաքեցար ի
հօրէ՝ կենդանարար վըտակ ևմ
լո՛յս ճշ՛ըմարիտ՝. արբուցանել
լոկ նորիցք որդւոց սիոնի՛ զուղ
խըս փափկուե՛. ոդո։ Ար կառոյ
ըեզեր ըզխափանգ ցանկութե՛ սըը
ուից նո՛ցա՝. որը բաղանեալ մի՛
նայեն մեծի՛ գալստեան քո՛
ինո՛՛ վերնատունն՝ ոդո։
Ա՛բարձաւո՛՛ըծ աւտրանած. որ Ե
յոյնէ՛՝ դոյացու՛՛ր զեր
կինս ե՛՛ զերկիր՝. օ՛ր։ ե՛՛ վ ը՛զ
քեզ. ար հանդուցի՛ցէ ևս նընն
ջեցելոց հա՛՛յր սուրհանակ։
Լանդ ած և հանդգոյ վասաց
հո՛՛ր պահակը. դո՛՛վ ը՛զքեզ
ար յարութի՛՛ւնդ ևս նընջեցեր

Ո՞ր զանճառելին ծընար ինձ
առաւօտածին կոյս. օրհ
նեալ ես յաւիտեան։

Ո՞ր զարարչակերն հնար զիս
կրզեանէ բանն արձ. յորը
ւսոյնի քոմ կրեցեր. օրհ։

Ո՞ք զ եղեկիել հաւս երկ
նայրն դուռն. և հարան ան
փոյթ. օրհնեալ ես։

Քաշատիաս ծընունդ քո ինձ
կուսէն. այսօր յուշաւ ազգի
մարդկան. անթակրզենակից
բանդ էակից հօր։

Յայտնութեամբ քո սէր ցինն
ծագաւ երկիր. և նորոգեալ
էղէ ադամ. յառաջին յանցանք
նաց ի մեղայ խաբից։

Պատաք հովուեացն լերկրի վեր
ուսուարելին զգ քո աճնակեցոյց
գալուստդ. որ երևեցար
քո արարածոցս։

Ա՛յսօր յայտնեցար մեզ բարձ
րնալըն բազմեալ բանին յանբա
նից մըտնուր. գաւնն և երկնաւոր
հաց։ Ա՛յսօր ցընծացն զըւարճ
լթունք երկնից. ուսանելով
զահաւոր զարդին և զերկրաշ
ւլի ծընունդդ. որ լո՛յս աշ
խարհի յուշաւ։

Ընդ իջանել զըւարթնացն ի
փառաւորութիւն. ուսանելիւն
ամպ լուսոյ սիւն դորձեալ ի
հրեղէն վիմին. գա՛նաք երթ
նեմ հովուեացն։

Օ՛ քեզ հայր յաւուրջ քան զա
ւիտեանս՝ բարեբանեն դասք
անմարմնոց հրեշտակաց. ձայնիբ
երգով գոչեն և աղաղակեն.
սաւոնած սաւաւնոց և տէր
տէրանց փըրկիչ գոլով։

Ուսուքեցեր զքո միածինըդ մոր
ծնանել յերրորդում ամսեկան
ծընանիլ յորովայնէ անապական
բանաստուղ ըզմեր նեղուիս. ա՛ծ
Ընդ երկիւղ բարի յեմ երևեցար
հեթանոսաց. զի արարիչն յաւի
տենից՝ ստղոյ եղեալ յարդեդ
բուէի կենդաց կոչէ՝ ա՛ծ։

****

Հանո Լօվհաննէսեան Հաւատի։

Նեղանելի բընութի՛ւ
որ յերեւիդ ես ընդ
հօ՛ր ծընաւղ ի սըր
բոյ կուսէն՝ ըզքեզ բարեբա
նեմք արարչակից հօր։

Ընդ նեղանելի արարո՛ղ ըզր վա
սըն մեր մարմնացա՛ր. և ընծա
թէ աշխարհի յայտնեցար. ըզ
Ստկերտեցար էյորդանան էյոյ
հաննէ՛ս. ա՛ղաւնակերպ ըզ հոգ
ւո՛յն վըրկչեալ երկնայինն
ձայնիւն. ըզ քեզ։

Ընդ ան առաքեալ ի հօրէ՛ս
որ վասըն մեր մարմնացա՛ր. և
ընդունելութիւն աշխարհի յայտ
նեցար. ըզքեզ բարեբանեմք
ստծածին կոյս։

Ո՞վ որում աչքն հանդուրժէ
Ք՛ն բոցանըշոյլ աբուխքէն.
Նա բնակեցը Հբում յարուիյնի.
Ըզ-քեզ՝ Յորմէ սարսեալ դո՞
ղայլ՛ն վայրենայայտ Ի՛ւր
առ՛ն. Ի դիրկս քո ըզնա ըն
կալար՝ ըզ-քեզ՝

Ոչխարդ որ Ի հօրէ առաքեցար
յորժամ լինէր Ի երկինից Աստ
ծոյդ Ի սըրբոյ կուսէն. դո՞
ա դառն ա՛ն Աստղ՛ հօր:
Ամէն յայրն ընձայեցար
վերակէզ Ի մոգուցն երկրպագ
եցար. Ի հովիտըդն առեալ
անէն. դո՞ Ես:

Ըզ-քեզ հայր յառաջ քան զյա
հեռանա՝ բարբառեն դասք
անանցինոց հրեշտակաց. Ձայնիւ
երգով գոչեն և աղաղակեն.
Սո՞ա առաւօտոյ և ար ոսկեայ
վերակէզ գոլով: Ամբարեցեր զքո
միածինդ մանկանդ Ի՛նք կու
սէն. Ի անապատ ծընանիլ յո
բոլոյնէ անապատական բառնալով
ըզ-մեր նեղութիւնս. ա՛ա:

Շնորհք բարի Ի՛մ երևեցաւ
հեթանոսաց. զի արարիչն յաւի
տենից տղայ եղեալ յորդեղ բոս
թի կենաց կոչէ. ա՛ա:

Աբրահամայիր սրբոյն հա՛ք
ըմիկն ահաւասիկ. որ քարո
զեցին ըզ գալո՛ստ սո՛ր
քոյին առաքելո՛ք Ի երկինից:

Աղջկն ընդ քեզ մարիամ Ի
քեզ սիրելի հղիանն Եկեսցէ.
և ղօրութի՛ն բարձրելո՛ն
Ի վերայ քո հովանասցի:

Որ ծանեալցն է Ի քէն իսրայ
էլի առաջնորդ. և ըզ-նդ հանուր
քարոզի՛ սատուածն հրէից
անմահ բանն:

Ընկալիմք սուտքի քո ածածկին
և աղաչե՛մք զանապատ ըզ
կնոյդ: Խորհրդատու վե անձնոյ
մերոյ. և աղաչե՛մ զմիածինն
որդինն: Փրկիչ ըզմեզ Ի մոր
ձեռե. և յանհնա՛ն վըտանէ

դէից մերոյ:

Սիրելի և ածածկին մարիամ
ցանկալի կուսից և պարծանք
ազգի մարդկան. մեզ և աղաչ
խի՛ն մածայցուցանեմք:

Ընկէզ մարեսի՛ և տաճար ընդ
հանուր լուսոյն. անապատ և
անխախտելի կուսութի՛. մեզ:

Խորհուրդ կենաց և մեզ կեն
դանութի՛. և առաւդ ատ հրամայել
ծագմամբ՛. մեզ և:

Բաղմեխօսեա վասն մեր ածա
ծին մարիամ. որ ծընաւ զմեր
ազգ որ հոլովեցաւ զխորհել.
ա՛ մահացաւ և զքանչելի վարձքն
իւրեան: Ի քէն եմք ապաւինեալ
որ մայրդ ես և ազատիչ քո. լեր
բարեխօս վասն մեր. զի զա
նազան ետն կարգացոյց և զքէզ
մածածկել պատուհասցու.ք:

Որ ըզ հնարն ազգ յորովայնի

լուսաւորեցան ի զ մեզ . օրհ:
ըստ սուրբ հոգին՝ զնորոգ ծ զմեզ
սուրբ հոգին՝ զնորոգ ծ զմեզ
Ո՛չ ակն կրցին հօր և որդւոյ ըզ
կըրտեալն ինձ յորդանան . օրհ:
զ անկն յինձ ի նա զ կամ զ ի նա
դ անկն յանդնդոց մեռաւ . և զմեզ
Լ զնեալն ի նա զ ի կամ զ ի նա
Ծառայա ի տուաւն՝ . օրհնե:
ի մէջ անկն ի յերկինս մար
ոդին . և ի ջեալ ի յերկինս մար
յա՛ն ի տուաւն՝ անդրկ ղեանկից
ի յերկինս՝ անդրկ ղեանկից
յա՛ն իտեան՝ ։ Ո՛ր ըն վտօր
ցեալ ե՞ւ բարձր արարեալ ըզկա
զանըսկիզբն աճ՝ զանյաղթելի
զթագաւորն օրհնեցէք գովք
Ըզ տեր՝ Ո՛ւմեղայն զ օրհնեն ըզ զ
օրհնեն ըզ զամ անդադար .
բեան զմեզ ի մեղաց մերոց՝ . որ ըզ
որ ըզ ջնւրսըն արբեցեր՝ արբ
դանան մկըրտիլ ի յովհաննէ .
Ա՛րեւեցաւ յոր ի ձէր ի յոր
ըզբեզ անհասանելի ըզյա . որ
Ա՛ռնեցաւ զ ի ձեռն ձ ի ձեռն ձ
ձեռն ձ ի ձեռն ձ ի ձեռն ձ

ամ սրբոյս հոգին՝ իմ անձս քո քեզ
ծագէց մեզ լոյս յորդւոյն օրի
նաց՝ անդադար երգով սրբոյ
ըզքեզ մի՛շտ մեծացուցանեմք
Աղօթեա՛ծ՝ և սուրբ
եմանուէլի՝ այսօր մարիամ հրա
շագործ ծնաւ՝ ի յասմնայէ ի մեզ
րուելիւն քոյ հրաւ իրեաղ քոյ
որդի մատուցեալ՝ անդադար։

Տապանակ սպրեցուցիչ և սուրբ
դասուր աբրահամեան մատուցած
ընկալ՝ այսօր մարիամ լուսոյ
պայծառ միածին ծընողդ յայտ
նեաղ ծնողաց՝ ի ծնողութիւն քո
կոչեցեալ միածինն որդի սո
տեծոյ՝ անդադար։

Աւրհաս լեր մարիամ որ ծածո
ծին՝ զի ի տաճարիդ մեքրեցեալ
յանկարծակի եկեղն աւր՝ ըզքեզ
օրհնութիւնք մեծացուցանելիք։
Աւրհաս լեր դուռըն փակեալ
ընդ որ ոչ ոք մըտանէ՝ բայց աւր
ածխորհելի՝ ըզ քեզ օրհ։
Աւրհաս լեր աղբիւր կընքեալ
ջրոյն կենդանութիւն՝ զոր ծո
րեալ բաժնէյ բնութիս ետուր ի
յարբուն՝ ըզքեզ։

Ըզքեզ օրհնեաք մեծացուցեալք
Աւր ըզ բանն աւրծ յորդանի՝
կրեցեր սրբոյս հոգի անապատ՝
և անճառապէս ծընար ըզ քե
րութգործն երկնից՝ ըզքեզ օրհ։
Աւր երջ լուսոյն արժանի եղեր
բառնալոյ ի քո գիրկս՝ և արբ

ի յորդանանէ զաշխարհս
ածային ջերմիւք։

Ըզ գովեսս վերակոչ
ըն ջախջախեաց ի յորդանան
ի գետ՝ և ընկերան իշխանութիւ
զամենեսեան ապրեցոյց։

Օհին մարդըն նորոգելով
խըղկիչն ի մկրըտութիւն գա
այսօր՝ զի զտպականեալ ըզ
բնութիըս՝ ջրով նորըս գործես
ցէ՝ անանձական ըզգեստ փոխա
րէն տալով մեզ։

Ծն Օ՛ադուսըն հրաշալիք որ ան
յայտ էր ի միջի՝ և բանըն հայ
րական անըմբըռնելիք՝ հնա՛ր
վայելչացեալ և ի մարմնի բնու
կեցաւ՝ անճառելիօրեն պահելով զու
րարածս ամենայն։

Օ՛ադուսըն հրաշագործ որ ի
կուսէն ծագեցաւ՝ ճառագայ
թելով զարարածս ամենայն՝
երկինըք ցընծային և երկիրս
ուրախանային՝ ի քո՛ւ աստուած
ընդ մարդկան շրջեցաւ։

Ըզ քեզ սպաս ինիք ամենասիր
բոհի՝ գերապատիւ և հրաշալիք
և բանիծող բարութեանց՝ ան
բիւր ես ծառաւեաց և հանգիստ
աշխատելոց՝ և եղեր վերջնական

ածային բանիւն։

Ծն Ուսուցան խաղաղութիւ և արուս
եան զի զարթմարեալ՝ այսօր մարիմ

ՎԵՐԱՍՏԵՂԵՑԻԼ ԴՂ ՄԵՂ

Թէեւ մեղայ · ջնջէ՛ զհետս ամպոտ
ապիրատիս զիս · մի՛ թողուր
Քո մեծ անունդ վասն ինձ · եւ մի՛ ըստ
գործոց իմոց հատուցանէր
Ընդ մեղս իմ · եւ ընդ անօրէնութիւնս
իմ · զի բազում են յոյժ
Եւ ոչ է ինձ ուրեք ապաստան · եթէ
ոչ առ քեզ Տէր
Ընդ ամենայն ժամ · եւ ընդ ամենայն
ատեան · եւ ընդ ամենայն
Ժամանակս · եւ ընդ ամենայն
Ամ · եւ ընդ ամենայն
Օր · եւ ընդ ամենայն
Գիշեր · եւ ընդ ամենայն
Ամիս · եւ ընդ ամենայն
Տարի · եւ ընդ ամենայն
Ամենայնի · եւ ընդ ամենայն
Ամենայնի · եւ ընդ ամենայն
Ամենայն

Յանձնառ վաստաց խոնարհել
ցայր ի մէր բընակութիւն. բայց դեղ
անտեսանէ և անմիսիթար ի սրտի
բոյլ կուսէն։

Նա ծնաւ ի նէ կուսէ անանց
կան միմիսիթալ. ըզքէզ անդադար
բարեբանեսցեմ մեծացուցանեմք։
Ընդ յաւր զեկեսցէ ի վերկութիւն
անգէն մարդկան. միաբանութիւն
ամենիքեան մեծաւ։

Պատկերակից եղեր հողեղէն
բընութիւնդ. ու տեսցեմնիցեր
յաւդանդի կուսին բանդ ա
նաւած. ըզ աստուածն վերա
նորոգել պատկեր։

Ա՛ր կատարեալ ի ձայնականէ
նախասաւեղծին ըզ վահա. ու
անգամ վերըստին շնորհելով.
ըզ աստուածն վերանորոգե՛լ
ի վահա։

Ընկերասիրել ի յարդանան ի
յուխտանէ. ուծային բնութիւն
մարմնովքեն զոր ի միջին էառ.
ըզ աստուածն ստեղծել աստ
ուածային ծադմամբն։

Օ՛ տրտմանկելի ըղձմանն հօր
և զանչափելի ըղբն նորա զարդին.
որ ի յարդանան այսօր ըզ աստ
ղոս մեռելոյ և զաշխարհս լուս
աւորեաց. բարեբանելով ի վե
շտ յաւրհնեսցեն։

Որ ի հօրէ վերկսկսեալ որդի.
յայտնեալ հոգին իջեալ ձեռ
նադրեր կատարեսցեալ և ամէն

Տ ընօրինեցաւ յարգանդի
կուսին իսկական հօր ամ
ենեքեան հոգւոյն. բանն առաքեա՛լ
ի հօրէ. յաղագս նախասաւ
ղեցն մեր ըզգոյն բառնալով ըզ
յանցանս. ժողովրդեա՛ն օրհ
նեցէք զառաքեա՛ն ի հօրէ
զնըչաց հաղորդն ըմերոյ։

Ա՛խտայտեսան արդիւն վեղ
ռակից հօր ամենեքեան հոգւոյն.
իյարդանան եկեսցեմք մկրտիլ
ամէ՛ն յաշխարհէ. կենդանեալ
բնո՛վ յաղագս իմ. զնախաշ
հօրն երարձ ըզ մեղս. ժողովուրդ
Անքրոլոկան պարգեւեցան
հնուհ ազատականքով ի ջամբ
ամենեքեան հոգւոյն ջուրցըն սրբ
բովքեան. և հայր ի վերնո՛ստ
վերկայեա՛ղ. կրկնական ծնունդ
գեամբ գա՛ղ որդի իմ սիրե
լի. մեսեան ամէ՛ն օրհնեսցո՛ւք
զառաքեա՛ն ի հօրէ զոր։

Ըզ՛զար օրհնեցէ՛ք բարձր արար
քեա՛ք ըզնա՛ յաւիտեան։

Ընտրեցէ՛ք երկնի ամենեքեան
սուրբ հաւատով գոլով երեսեա
ի հոսանսն յորդա՛նան։

Ա՛ստուածն ամենեցուն ըզ սուրբ
ըզ սուրբ ջրովքն ի հոգւոյ. բար
ձրացեալ ի հօրէ. ամենեքեան
զհաւատոյդ ի հօրէ զոր ի հոգ
ւոյ սրբոյ ի մեզ ի հաւատ
ոմանցն։ բար։

Ա Ե Ծ Ա Ց Ո Ւ Ա Ց Ք Ս Ւ Ր Ի Ս Տ Ո Ս Ի Ն Ք Ո Յ Ս Ե Ր Ի Ց Ս Ո Ւ Ր Բ Ա Ն Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն Ք

Ա՜ռաջին կոչ Մ Բ Ծ ա ց ո ւ ա ծ ք ։

Ա՛ստուած լեր մեզ։ Հեղատուր։
Երկե մեղսասիրեն։ 129
Ընտրեա տուգաղ։ Յարգանդի
Մ՛րդ խնդրեմք։ 130
Ա՛վ գերահրաշ։ Ո՛ւռ լուծիչ
Պ՛ղքեզ ունիմք։ 131
Օ անձառելի։ Իմանասուր։
Ընտրեալցըն հոմն 131
Որ ըզկեանքն։ Որ ըզբանն։
Որ ըզպատուհասն։ 133

Հ ր ի ւ ր դ յ ա ն Մ Բ Ծ ա ց ո ւ ա ծ ք ։

Պ՛ղքեզ կայս և։ Ծնունդըն
հօր և հնին աւ։ Ծնեալն Հիքէն
Պ՛ղքեզ ոչ միայն։ 37
Բ՛ռնեն առաքեալ։ Օ՛ի որում
Յորմէ առաքեալ։ 45
Օ՛քեզ հայր։ Ընտրեցեր
Ընդ նարդ բարձն։ 45։
Պ՛ղ կուսուէ։ Որ յարգանդի
Ընդհատանելի։ 47
Ա՜ն և ասծածին։ Ընկէզ մոր
Խորհուրդ կենդ։ 140
Պ՛ղքեզ սակն։ Պ՛ղքեզ պայ
Պ՛ղքեզ դուռն։ 278

Հ ա ւ ա տ կոչ Մ Բ Ծ ա ց ո ւ ա ծ ք ։

Որ ոդորմեցար։ Որ չօշէցեր
Որ մնքրեցեր։ 10
Ա՛ստն լուայ։ Ընկէզ մորէնի։
Ընտիրք լուծիչ 47

Ա՛ստուած լեր մեզ։ Հեղատուր։
Ձընծայ իմանալի։ 139
Պ՛ղքեզ ասծաւ։ Պ՛ղքեզ բնակ
Պ՛ղքեզ մեղր։ 143

Հ ո ւ ի ս ի ր յ ո յն Մ Բ Ծ ա ց ո ւ ա ծ ք ։

Օ՛ անձառելի։ Օ՛ անհաս անօ։
Օ՛ քոլորից վերը։ 24
Ա՛ստուած լեր ասծաւ։ Պ՛ղքեզ
Մայր աբ անարատ։ 27
Ա՜ն ջնծածինն։ Ընտուսուր։
Ընտ ուստուած լեր։ 27
Լ՛ոյս լուսոյ։ Յառեղծողին։
Լ՛ոյս ծագեցաւ։ 30
Ընտկերզընական։ Յորմէ կենդ։
Յորմէ ջուրհուրեալ։ 34
Ընծածին երկ։ Ի՛քերովբէս բա
Որ բոցեղէն արտէ։ 154

Վ հ ա ս յ ո յն Մ Բ Ծ ա ց ո ւ ա ծ ք ։

Ընծածին խոր։ Ընտրական։
Լենդանի տապան։ 19
Ընտեղուկն և։ Ընտեղապէտ։
Ի՛ջանդ վերն հոս։ 30
Որ ըզմարմնաւ։ Որ ջնտատնե։
Որ ջարալբակից։ 31
Մայր և կոյս։ Մարքուր աղուս։
Վ՛ևս հաճեցան։ 32
Ընծատուն խըն։ Օ՛ անապատ։
Յորմէն լուայ։ 153
Օ՛ ծածածինն։ Երկնէ և ու։
Վանձ անպիական։ 159

Հայկական Լեռնաշխարհ։

Ալաշկերտ գաւառ։ Ազախին և։ 10
Ալ բարձրացաք։ 10
Ընծանին ոբ կոյս։ Քիմնասիլ։
Ա յոր Ի քէզ լաւ։ 19
Ընծանին ոբ կոյս։ Ընտակատ։
Հուրըն կէնդա։ 33
Ղ քէզ ուծա։ Դու պարծա։
Դու ճըշմարիտ։ 37
Ընծանին և։ Ո քէզ մայր։
Վև լուծան։ 40
Ալ անուշ և։ Ընսքի հրէշ։
Անկըրտի Ի յոր։ 41
Ընծանին պայ։ Ամպ թեթև։
Պարտէզ վակեալ։ 183
Ընծանին մայր։ Նվոյծ զօրէն։
Ո քէզ մորինի։ 184
Ալ զանճառելին։ Ալ զարար։
Ո քէզ էզեկիել։ 187
Ն քէզ էմբ ապաւ։ Ալ քան զէր։
Ալ քան զարբ։ 187
Ընծանին տաճար։ Ալբոմ լեր։
Քինձա և զոնբար։ 229
Ընծանին մայր։ Ամպ թեթև։
Ակրովէզ հողէզէն։ 304
Ընծանին ամպ։ Տէզէ անուան։
Ո քէզ կատար։ 385

Զէյթուն կամ Լեռնաշխարհ։

Ալր սիոն ծրէն։ Ընբոմբ գաւ։
Յաւուրաբուղիս։ 11
Ընաւօտ խաղ։ Դրախտ ոնծ։
Տատրանակ ապրէ։ 14
Ալր Ի բարձրանէ։ Ալ Հոգոյն։
Ասղարկէից։ 15
Ալբոմ լեր մեռ։ Ալբոմ լեր։
Ալբոմ լեր աղ։ 18
Ծոպումէն հրաւ։ Ծոպում։
Ընքէզ ապաւի։ 24
Ղքէզ օրհնու։ Ալր ըղբանն։
Ալր էից լուսոյն։ 168
Ընծանին կոյս։ Ղ քէզ էրկ։
Նբոմ խորհուրդս։ 169
Ընծանին մայր։ Ղ քէզ ան։
Ալբոմ լեր աթոռ։ 169
Ալբոմասիր ոնծա։ Նբանէլիդ։
Վերովբէական։ 170
Ալբոմասիր ոնծա։ Ինն եղեր
Տէսանէմբ ըզծոս։ 172
Ընծանին գէբա։ Ոյր սրբու։
Ծոսո կէնայ։ 172
Խորանայարկ։ Դուռն էրկ։
Տէզամխակալ։ 379
Ընծանին գէբա։ Դուռն վա։
Ալ էրամխակալ։ 389
Ոյր լուսոյ մեռ։ Վերովբէից։
Վև բացաւ։ 389

Հանո Վերանդեցոյն։

ԱՅՍՕՐ ՈՒՐԱԽ ԼԻՆԻՔ ՅԱՂԹԱՀԱՐՔ ՅԱՍՏՈՒԱԾ ՈՐ ԱՅՍՕՐ Ի ՍՈՒՐԲՍ ԵԿԵՂԵՑԻՆ ՀԱՍՏԱՏԵԼ ԶՕՐՔՆԱՆ . ՎԱՍՆ ՎԵՐԿՈՒԹԵԱՆՆ ՀԱՒԱՏԱՆՈՒԹԵԱՆ ։

Ա՛Ր ՅԱՆԱՐՕՐԵԱՑՆ ԱՂԹՈՒ ՆՈՍԻՍ ԲԱՐԵԲԱՆԵԱԼՔ Ի ՀՐԵՇՏԱԿԱՑ . ԱՅՍՕՐ Ի ՍԻՒՐՆԻ ԲԱՆՆԱԼՈՎ Ի ԳԻՐԿԱ . ՈՐ ԸՆԴԱՅԵՑԵՍ ԶՄԵԶ Ի ԿԵԱՆՍԸ ՅԱՒԻՏԵՒՑ ։

Ա՛Ր ԱՐԱՒԱԿԻՉՔ ԵՍ ԿԱՏԵԼՑՑ ԱՊՐԵԼ ԳԱՒՏՈՒՆ՝ . ԱՅՍՕՐ ՀԱՅՑՄՍՔ ԾԵՐՈՒՆԴՆ ԱՐԱՁԵԼ ԿԵՍ՝ ԵՒ ՁԵՒ ԶՔԵԶ ԲԱՑԱՄՍՔ Ի ԿԱՏԱՐՄԱՆՑ ՄԱՀՈՒ Ի ԿԵԱՆՍԸ ՅԱՒԻՏԵՒՑ ։

Ա՛Ր ՈՒՆԻՍ ԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ ՄԱՀՈՒ Ի ՅԱՂԹԱՀԱՐՔ ՅԱՍՏՈՒԱԾ ՈՐ ԱՅՍՕՐ ԱՆԼՍԿԸ ԶՆՈՒԱԿԱՆ ԾԸ ՆՈՒՆԴ ՀԱՅՐԱԿԱՆ ԾՈՑՑ ԲԱՆՆ ԷԱԿԱՏԱՐԵԱԼ Ի ՍՈՒՐԲՍՆ . ԸՆԴԱՅԵԼ ԶԱՐԱՐԱԾԸՍ ՀՕՐ Ի ՅԵՐԿԻՆՍ ։

Ա՛ՅՍՕՐ ԲԱՐՁԵԱԼ ԿՂԵՍ Ի ԳԻՐԿԸՍ ԾԵՐՈՒՆԴՆ . ՈՐ ԲԱՆԻՒՔ ՁԵՌՆ ԲԱՐԱԾԸՍ ԲԱՐՁԵԱԼ ՆՈՒՆԻՍ ՕՐՀՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆՔ ։

Ա՛ՅՍՕՐ ԵՒՔ ՀԱՒԱՏԱՑԵԱԼՔՍ ԸՆԴ ԾԵՐՈՒՆԴՆՆ ԱԻԻՀՆԻ . ԶՐ ԲԱՆ ՀԱՒԱՏՈՑ ՀՕՐ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՀՕԴ ԱՅՆՊՍՍ ՕՐՀՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՔ ։

Ա՛ՅՍՕՐ Ի ՍՈՒՐԲՆ ԵԿԵԼ ԿԷ ՆԱՀԱՏՆ ԵՒ Ի ԳԻՐԿՍԸՆ ԱԻԻՀՆԻ ԴԱՏԱՒՈՐԵՑԱԼ . ԶՐ ԼՍՆԴՈՒԲՔ ԸՆԿՂԱԼ ԵՐՈՒԱՍՂԵՄ ։

Ա՛ՅՍՕՐ ԵՐԿԻՐՍ ԵՐԿԻՆՔ ԱՆՈՒՆՆ ՆԵՑԱԼ . ԶԻ ՈՐՔՆ ՈՒԵՐԱՆՑ ԻՋԵԱԼ ԵՆ ՅԵՐԿԻՆՑ Ի ՅԵՐԿԻՐ . ԵՒՆ ԾԱՅՐՔ ՅԱՆՁՆ ՍՈՒՆՈՒ Ի ԳՈՐԾՈՑ ՁԵՌԱՑ ԻՒՐՑ ։

Ա՛ՅՍ Ի ԼՈՒՍՈՅ Ի ՀՕՐՁ ՍՈՒՐՔ ՅԱՐԱՏԵՑԱՒ ՀԱՄԱՐԻՈՅՍ ԻՆՔ ԿՈՒԱՆՆ . ԶԻ ՎԵՐՐՆՈՒՄՆ ՆՈՐՈԳԵՑԵՍ ԶՍՆ ԱՂԱՆԵԱԼՆ ԱՂՕՒԱՄ ։

Զ՞ՈՐ ԱՍՏԱՐԱԾ Ի ՅԵՐԿՐԻ ԵՐ ԼԵՑԱՍ ԵՒ ԸՆԴ ՄԱՐԴԿԱՆ ՀՂՁԵՑԱՍ ԵՒ ՎԵՐԿԵՑԵՐ ԶԱՌԻԹԵՐՍՆ ՅԱՆԻԾԻՆՆ ԱՂՕՒԱՄՆ ։

Վ՚ՈՐ Ի ՅԵՐԿՆԻՑ ՎԵՐԿԱՑԵԱԼ ՀՕՐ ՔՈ ՁԱՅՆ . ՈՒՍԵ ԴԱ Է ԻՄ՝ ՈՐԴԻ . ԵՒ ՆԵ ՀՈԴԻՆ ԶՁ ՔԵԶ ՅԱՅՈՒՆԵԱՑ ՈՂՋՈՒՆԱԿԵՐՍ ԵՐԵՒՄԱՆՔ ։

նոքօք ըզ տիեզերս. ի գործատու
մըն կը ըսուի թէ զսուտ ելլո-
ղ. վասն։ Ոգևորական՝ն ալ
միեա՛նոյ բառիս ձայն կը գոյ
լոյ ի մէնական ընդդուեանսն ի
մեզ ալ ոչ առանձինն. հոգի
մեր ալ այսօր տանկ՝ ինչ ըզ-
մեզ ըսելու է. քան տա՛ր։
Ո՞ւրկից գիտցաւ քո գալստեան
վասն ոտից ու մեզ այսօր տանկ՝
ինչ ըզ գալուստ. քո տա՛ր։
Ո՞ւրկից գիտցաւ քո գալստեան
վասն ոտից ու մեզ այսօր տանկ՝
ինչ ըզ գալուստ. քո տա՛ր։
Ո՞ւրկից գիտցաւ քո գալստեան
վասն ոտից ու մեզ այսօր տանկ՝
ինչ ըզ գալուստ. քո տա՛ր։

Աղեղնաւորսար աստուա՛ծ մեր
դաւակը հոգի. ըզժողովելոցն
նըշդեան վրնասել անսպակաս.
օրհնութիւք։

անարատ. կուսութիւն կա՛ծ ծը՛
ղութիւն անահեղական ծնունդ
ի՛ք ըզ տեառնի աշա՛ծ՝ծի՛ն. ար
ևիրա խորհուրդըս առակաւին
ղէն վե՛հագոյն. քերովբէից. օր։
ծնանեաւ զհոգւոյն. սերմանէ հոգե
էառեան էանկանէ. և՝ անարըն ըզր
Ի՛զբեզ երկնայի՛ն դուռըն ըզր
աշա՛ծ՝ծի՛ն մեծապայծառանկա՛ր։
մանկունքն օրհնութիւք ըզ քեզ
գանդի առարար զանառա՛նելին ա՛
մեծ արքըս՝ի՛ և մայր քո. յոր
Ա՛նառատ կայս աշխարհն մարդի
ծանր խընդութիւք լըցա՛յք ըզ
քեզ քրիստոս թագաւորն։
ծաղր. ըզ մեզ ի՛ փորձութիւնէ՛ և յամե
նայն վըտանգէ մերոց։
Օ դաւրաստ քո քա՛ր այսօր յե
րուսաղէ՛մ նո՛ր էկեղեցի՛ նբ՝.
յաղթական էրգով բարեբանութիւք
օրհնեա՛լ էկա՛ւ անուա՛մբ տեա՛ն։
Ա՛ր վա՛ռ մերոյ վարկա՛ւ յառաջա
կի՛ նըստիլ յանձն առեր. ընդ
մանկո՛ւնսըն բարեբանութիւք. օրհ։
Թագաւոր երկնաւո՛ր. զեկեղե
ցի՛ քո անշարժ պահեա՛. և զեր
կրպագո՛ւս անուա՛նդ քո
պահե՛ս ի՛ խաղաղութի՛ւն։
Լուսաւորեա՛ երուսաղէ՛մ
զարդարեա՛ զամուրըս քո. քան
զի մարգեցա՛ւ ստ քե՛զ փա՛ռացն
երկնաւո՛ր. վըճակութիւն քե՛զ
շնորհե՛ալ պըտակաւծ՝ գըրան
Տանելո՛ւ ըզ հիշատակ կուսի՛
ասկ՝ ի՛ երկի՛ր նա և ցընծա՛ն
դաւաք աստուածայ և մարգարէից
ընդ կուսական՝ն ածո՛ւս գըր։
և կենաց. քո՛ թագաւո՛ր փա՛ռ
ո՛ւսց գրգռեա՛ մեզ աստուա՛ծ։
դաւրաստ քո շընորհեա՛ սո՛ւրբ հոգւո՛ն
արգասիքն. քո՛ և սիրեցեա՛ն զոդ
Ա՛յսօր ծագեա՛ց քե՛զ դէ՛ղեակ
դաւրաստ սիոնի՛. արդարութի՛ւն
ծաղկեսցի՛ քո՛ և սիրեցեա՛ն զոդ
ղութիւն առատասփիւռ լիցի՛։

Ա՛յսօր ի տաճարն հինիր սիր-
դիկէ. և ծէս[illegible]ան ի
դիրկս ընկալեալ մանկիկ արդ ար
ձակեա զծառայս քո տէր:
Ա՛յսօր աշխարհի յուսայ՛ն լոյս
և փրկութի տիեզերաց քա՛ն տըն
որ մարգարէիդ ես կեցո՛ զըմեզ:
Ա՛յսօր խնդանքն սրբա՛ւոյն
որ ծագեցաւ տիեզերաց քա՛ն
տըն՝. որ մարդ:

Ա՛ակը զբանէ բանն ած մարմ
նացաւ ի կուսէն. այսօր գըշ
ուխցաւ ի տաճարին:

Հայցատո՛ր ալեօքըն ծերունին
ածորդւովն ի գիրկս իւր՝.
և օրհնէր զնա՛ մանկտվ:

Ա՛րդ արձակե՞ս զըզ ծառայս
քո տէր՝ ըստ բանի՛ քում ի խաղա
ղութի՝. զի տեսին աչք իմ զըզ
փրկիչդ. պատրաստ:

Ա՛յսօր ցնծան երկինք ի վեր
ուստ և ծածկապատ ուրուեալք
և արարածք ամենայն զըզ-
ցան հանդերձ փըրկութեա՛ն:
Ա՛յսօր յայրն ընծայեցա՛ւ
քրիստոս որդին այ՛. և հրեշտ
նոց բանզմունդիշխանքն երկիր
երկիր վայր ի՛ջեա՛ք:
Ա՛յսօր հալուծանցին տեսեալ
զարդարութեան արեգականն. և
ընդ հրեշտակս երգեմ
վասք ի բարձունս այ:

Ընդ ծերնեալ պատօր ի բեթղե
հեմ ի յայրին. ագահաբք վերին

Ար զան զարեդակըն պայծառա
ծանը ելելոցդ . քի մերը :
Նըս բարձրադոյն մարիամ պար
կոստարել . համ նձորրուք պատի
Քղանի և դընի յանբանից մը
սոր . վարըն փրկուէ ազ :
Ի բեթղեհէմ հրէաստանի՝ ընչ
բևի սրտպատճէ արեգանին .
պատր երկրպագի անձին յս
բևելից ելեալ մոգուց . ևս վան
ասթանի յերջանիկ իսպահանայ
հովուաց . վարըն :

Ար ի հրեղէն սիմոն ընդ հօր ծն
ես բընական՝ ևի հրեշտակս
սպասաւորել՝ . պատր կամաս
հօր ի յերկրի երևեցար մարմնով
կոտսական ծընեալ ի հողեառնէ .
զքե՞զ ընդ զօրս անանց բնոյն
անդադար օրհնաբանելիք :
Յարմէ զարհուրել դողան սրտիկ
բնակուսդ Ջոկ սքեռոյն .
Թեսպեսցղելով ծածկեն զերծս
իւրեանց . պատր տղայաբար ի
կուսականն ի տեառնայնէն կերակ
րեցար մարդասիրա՞պէս .
զքե՞զ ընդ զօրս անանց :

Ար յանպատում փառաց խոնար
հեցար յերկիր . տիտղոսիր եղեր
հողեղէն բընաւէս . պատր ընդ
մեղուցեալ ըղնախահայրըն կէ
նադարձեցեր ի կեանսդ յան
սահման մարդասիրա՞ :

Ո՛ք զմեզ եմք տալ խնայ . քի ծն
մայր ես մերոյ : Ար քան զերկին
նըս բարձրադոյն մարիամ պար
ծանը եկեղեցւոյ . քի մերը :

Ար քան զարեգակըն պայծառա
զնշարիմոյն սահակայեալ զարևս
ցեալ կաթլիւն . զի տեսին մարմ
նով ծընեալ ըղբանն աստուած :
Ո՞ր ըսքանչելիք եղեն ակսոր
ի բեթղեհէմ՝ ի յայրըն . կո՞ւսիկ
ծընանիլ աբած և մանդ . անձայս
կան մը՞նաղմիլ կուսական որը
վե՞ր՝ կ՚ակն . զի տեսին մարմ :

Ա՞ստղըն գո՞ւշակիլ մոգուն
առ՝ի բեթլ զընծայս ա՞ստուա՞ծ
ծա՞ւթեանն՝ . և հովիւ՝ըն ընդ
հրեշտակս երգելն ա՞սելով՝ .
փառք ի բարձունս ՝ի որ առա
քեաց ի փրկութի՛ն մեզ ըզ
բանն աստուա՞ծ :

Ար հօրէ ծագեցար լուսաւորել
զամբաստա՞ն . ա՞ր դո՞ւ թուեան
արեգակըն ՝ի որ փառք քեզ :
Օրնար ի յայրի՛ն ընծայեցար
բեթլ՝ևհէմ . ա՞ր դո՞ւ :
Հովիւ՝ըն յայտնեցար երկրպա
գեալք ի մոգուց . ար :
Նա՛ք երկեացուք որ ի կու
սէն մարմնացար . ար :

Ար էրն իակ՝զանէ առաջ ծն
և աստուա՞ծ բանն՝ . կերպաշ
րան անեղին և համագոյ որ հոգ
ւոյն . ի վերջին աւուրըս ծագ
նուդ՝ ի վերջին աւուրըս ծագ
նուդ ի կուսական յարդանդէ .
վարըն փրկուէ ազգն մերոյ :
Յառաջ քան զյաւիտեանս որ
դի հանգայա՛ւ՛տեան . այսօր
յերկրի երևեալ՝ ևաբ և մարդ

Ո՛րդի արձակե՞ս։

Ո՛րպէսզի ըզ-քեզ որ տուր
քեզ-տուր ի հօրէ անձառէ
ի բանդ ասէ. յանձն առեր մեռ
ռնանալ ի սիրեցդ կռւակէն. անդ
տուա՛ծ հաւրցըն մերոյ։

Ո՛չ յաւր եկիր ի տաճարն անդ
առնել վիրակիչ. և ի գիրկսըն
սիմէոնի գըգուելդ։ ալ՛ ծ։
Աւասիկ և սիմէոն հոգեւո՛ր
հնչմանըն ուրախակէր. արդ ար
ձակէս ըզծառայս քո ալ՛ բա
նի քոում ի խաղաղու թիւն։ ալ՛ ծ։

Ո՛չ զեր ծրնեա՛ցիկ ձեռք և բարձր
ուրակ ըզնմա յաւիտեան։
Ո՛րպէ՛ս ձեռք։ Ո՛ ձնեա՛ցն քո
անսուա՛ր լոյսովքինէ լայնա
բար ի կուսէն. ծրնե՛։
Ո՛րպէ՛ս ոտք։ Ո՛ էկեալն աշ
խո՛ր ի տաճարն. զընկալելն ի գիր
կսըն սիմէոնի. ծրն։ 58

դէմն մորիամ. մի դատարիր բա
րեխօսել վասըն մեր. քի մեր
Ա՛նհասնի քեզ իկնայա կոյս յիս
ծրնընդհան երգեմք զծրնընդ
թիւն. զի լոյս ի լուսոյ քեզ յայտ
նեցաւ աշխարհի. և վնասոյ
մեր էրարձ զանէ՛ծս՝ ան
ձա՛ռ ծրնընդհանէ. ի քէն։
Վնեզ մի պատճառ մարմնացելդ ի
սբ կուսէն՝ ծրնընդհանի ի բար
ձուսըս վէրկրդիվք տեղւոյ.
փառք ք՛ քեզ բա՛ն. որ եկիր կա
ռնա հօր կեցցեանել ըզ մեզ։
Յաւե՛ւ վերիժ հառաչմանն
անբարբառոյ. վերածիցես ըզ
մեզ լեր հոգեղինաց դասն.
ի աւելի անկելոյ հրեշտակաց։

բարեխօսե՛ն մերոյ սրբուհւոյ
աստուածածնին։

Ո՛ղիք հրեղինայն պատ ուղ
նէն ի մեզ ըզպալիւսատ հոգւոյն
պ՝։ Ցեսուեն յատուկ նշանա
կեր զատուածուհս վասկ խնա
մից ի մեզ հեղեալ ի հոգւոյն։
Ո՛ երկեն հաւատոյ զնայլեալ սուն
մարկական բաժակաւն պատ բաղ
խեր ծարուեանց։ Վերածցես պա
գնայիւք ըզնձայ քաղցըն պ՝
սիոն մայր եկեղեցի։ Ո՛ ն՛ որոյ
և մեք էրբեակ և ա՛ն ասուածն եր
գեմք ըզփառս ի բարձունս։

Ո՛տքաւոր վասպ քո՛ անանց
հաւքեց բաշխոյ։ ի վասուե՛ր
բեռի գալստեանըն քո՛. արժա

նասուբեա՛ ընդունելեցեալըն մեր
դատակից լինել սրբո՛յ քոյ։
մորդասիրասի՛ պէս ո՛ր ես մեզնի
էյսմեռո՛ վասուց։ Ո՛ որ հաւա
սարեցեր ընդ սբեա՛ քո։ հաղոր
դիլ մարմնոյ և արեան քո՛ սբ.
պատո՛ր ընկալեալ հաւնդ։ զեր
դիս նոցա։ կենագործելով ի
կեանսըդ յաւիտենից մորդա
Յորժամ առնես գնասուցում
ըն սբ. և սբերը քո՛ պատճեացին
ի՛քեզ. յայնժամ խնայես ի դա
տաստանի քո՛. դատաստանելով յա
ջակողմեան դասուն մորդ։ Փա՛։

Ո՛ղ-ղ-ղ։ Ո՛ղ-ղ-ղ։ Ո՛ղ-ղ-ղ։

Ո՛ղ-ղ-ղ։ Ո՛ղ-ղ-ղ։ Ո՛ղ-ղ-ղ։

մանակեայ առաւրըդ. յոմ ասուբ
ասա վը անձամբ լինելու դը-զմեզ
ասա վը անձամբ մեր մարմ:

ր դերասանցեալ դը-մար
ասասւել քան զը բնաւ
մարդկան երամբելով. ի հոգ
բոլո աբ անասն. ասը քո բարեխօ
սեա վը անձամբ մերմ:

Հանո ՀՀնդամ ՀՀնդագաւանիւ:

կ՚ելլէ ա՞մպէտ և մնդ:
ղի ընդհանուր ոտսի ը զ վիրդ
նօ բանի քոսա ի խոպշդուն.
արդ արձակէ՞ս ըզ ծառայս քո
ասել աղաղակէը ի տաճարին.
Ա՚ն որպ և սիկօն ցընծայր հոգ
նապէս ծանուցանի՝ ա՞մպէ:
Ա՚ն որպ և սիկօն ցընծայր հոգ
ւովն ադաղակէր ի տաճարին.
ղի իրկըս ծերունւոյն՝ և կոյտ
ղի ընդհանուր ոտսի ը զ վիրդ
ղի ընդհանուր ոտսի ը զ վիրդ
ղի ընդհանուր ոտսի ը զ վիրդ

Աղօթիւք սէր և բարեխաւսեաւք
Աստուածածնի հրաւիրեսցուք զնա:
Աղբ ակնատեսք և ապաստարք
Եղեն մարգածելոյ բանին. գէթ
Ի վերոյ անմարմնոց դասուցն
Հանդիսակիցըս ընդունի՝ վարդաւ:
Աղոյ դասուցդ ապաստան ա՛ր
Հեղ առնին հանդերձեալ մեր
Նայ. կատարել համբ դասուցանն
Ըստ գրեալ՝ան. աւ առաս անկ
Ցոյս զըզջալեաւ անձամբ պա՛ր
Ղասուցուլ. հաշտեցուցանել սո՛
Քեզ ընդ ը՛ն ղահեա՛ւ ՁՁ՛ր

ՂԱՄԱՏԱՐԱՆ:

Արդս առեալ մարդ արիւնքն
Հրաշալի ձայնիւ անդադար օրհ
Նաբանեն ըզմարմնացեալն ի՛նք
Կո՛ւսէն՝ որ երևեցաւ մեզ ի՛
Փրկութի՛ւն. Օ՛ն ղուն ևս զայրաց
Բանըս յանձն առի՛ն կատարեալ
պէս. ժուժկալել համբերելոյն
վա՛ն անուանելն ան. որ երևե՛
Ընդ երկիւղ. բերելոյն յաշխարհ
ըզճշմարիտ մարդեղութի՛ն մարմնա
ցելոյն ի՛նք կո՛ւսէն. որ:

Պատարագեսցէ վարուք հանգ
ացան՛ն նք վերկայ՛ն. և՛ ընտրե
ցեան կանուղ մարմնո՛մն իւր
եանց. և՛ հրաւիրեցա՛ն ի կոչումն
աքբայութե՛ան երկնից՝:

Աղբ մտանեցի՛ն զանձին իւր
եանց ի փո՛ր սրտ և հրոյ. և՛
հեղմամբ արեան իւրեանց է՛
ղեն վերկայ՛ք քե՛. և՛ հրաւիրե
ցեալ՝ ի ձեռնադրութի՛ւն:

Աղօթիւք սի՛ և բարեխաւսե՛ք
Աստուածածնի հրաւիրեսցուք զնա:
Աղբ ակնատեսք և ապաստարք
Եղեն մարգածելոյ բանին. գէթ
Ի վերոյ անմարմնոց դասուցն
Հանդիսակիցըս ընդունի՝ վարդաւ:
Աղոյ դասուցդ ապաստան ա՛ր
Հեղ առնին հանդերձեալ մեր
Նայ. կատարել համբ դասուցանն
Ըստ գրեալ՝ան. աւ առաս անկ
Ցոյս զըզջալեաւ անձամբ պա՛ր
Ղասուցուլ. հաշտեցուցանել սո՛
Քեզ ընդ ը՛ն ղահեա՛ւ ՁՁ՛ր

ՂԱՄԱՏԱՐԱՆ:

Արդս առեալ մարդ արիւնքն
Հրաշալի ձայնիւ անդադար օրհ
Նաբանեն ըզմարմնացեալն ի՛նք
Կո՛ւսէն՝ որ երևեցաւ մեզ ի՛
Փրկութի՛ւն. Օ՛ն ղուն ևս զայրաց
Բանըս յանձն առի՛ն կատարեալ
պէս. ժուժկալել համբերելոյն
վա՛ն անուանելն ան. որ երևե՛
Ընդ երկիւղ. բերելոյն յաշխարհ
ըզճշմարիտ մարդեղութի՛ն մարմնա
ցելոյն ի՛նք կո՛ւսէն. որ:

Պատարագեսցէ վարուք հանգ
ացան՛ն նք վերկայ՛ն. և՛ ընտրե
ցեան կանուղ մարմնո՛մն իւր
եանց. և՛ հրաւիրեցա՛ն ի կոչումն
աքբայութե՛ան երկնից՝:

Աղբ մտանեցի՛ն զանձին իւր
եանց ի փո՛ր սրտ և հրոյ. և՛
հեղմամբ արեան իւրեանց է՛
ղեն վերկայ՛ք քե՛. և՛ հրաւիրե
ցեալ՝ ի ձեռնադրութի՛ւն:

Աղօթիւք սի՛ և բարեխաւսե՛ք
Աստուածածնի հրաւիրեսցուք զնա:
Աղբ ակնատեսք և ապաստարք
Եղեն մարգածելոյ բանին. գէթ
Ի վերոյ անմարմնոց դասուցն
Հանդիսակիցըս ընդունի՝ վարդաւ:
Աղոյ դասուցդ ապաստան ա՛ր
Հեղ առնին հանդերձեալ մեր
Նայ. կատարել համբ դասուցանն
Ըստ գրեալ՝ան. աւ առաս անկ
Ցոյս զըզջալեաւ անձամբ պա՛ր
Ղասուցուլ. հաշտեցուցանել սո՛
Քեզ ընդ ը՛ն ղահեա՛ւ ՁՁ՛ր

ՂԱՄԱՏԱՐԱՆ:

Արդս առեալ մարդ արիւնքն
Հրաշալի ձայնիւ անդադար օրհ
Նաբանեն ըզմարմնացեալն ի՛նք
Կո՛ւսէն՝ որ երևեցաւ մեզ ի՛
Փրկութի՛ւն. Օ՛ն ղուն ևս զայրաց
Բանըս յանձն առի՛ն կատարեալ
պէս. ժուժկալել համբերելոյն
վա՛ն անուանելն ան. որ երևե՛
Ընդ երկիւղ. բերելոյն յաշխարհ
ըզճշմարիտ մարդեղութի՛ն մարմնա
ցելոյն ի՛նք կո՛ւսէն. որ:

Պատարագեսցէ վարուք հանգ
ացան՛ն նք վերկայ՛ն. և՛ ընտրե
ցեան կանուղ մարմնո՛մն իւր
եանց. և՛ հրաւիրեցա՛ն ի կոչումն
աքբայութե՛ան երկնից՝:

Աղբ մտանեցի՛ն զանձին իւր
եանց ի փո՛ր սրտ և հրոյ. և՛
հեղմամբ արեան իւրեանց է՛
ղեն վերկայ՛ք քե՛. և՛ հրաւիրե
ցեալ՝ ի ձեռնադրութի՛ւն:

Աստուած մարդեղացաւ ըսկիզբն
ի կուսէդ. քրիստոս առաջնածնեալ
Թագաւորն յաւիտենից։
Ընդէ՞ր ըզքեզ՝ որ ածածին
ա՛ռ քո բարեխօսեա՛ վերկիզ
զժողովրդոյն ի՛ր զոր ընտրեցեր
արեամբն իւրով։
Ա՛խորհն քո՛մ սրբեալ զոր
ընտրեցեր գալստեամբդ. որ
քո՛ւ ի սմա՛ միաձայնեալ ազգէդ
ըզ քե՛զ՝ լա՛ւր ձայնի՛ աղաչանաց
մերոց ընկալ և ակդո՛ ըզ մեզ։
Ընծայեն լուսով պայծա՛ռ
քան զարեգակն լուսաւորեցեր
զքո՛ որ ջնկե՛ղեցի՛. ի սմա՛ միտ։
Ընդ օր և հրեշտակ ո՛ւրախ
նան ընդ պայծառու թե՛ր որ որ
եկեղեցւոյ՝. ի սմա՛ միտ։
Պատ օր և։
Ա՛ւետի և մեք ուրախ լինիցիմ
նուէ՛ր որ որ գնիշատակս. որ ե՛
զքեզ նախընթաց բարեաց կենդանի
ճանապարհին՝. փոխեցար յերկ
րայնոցս յանմահիկ դաստակու՛ե
թեան. ո՛վ սո՛ւրբ հայր անտես
բարեխօսեա՛ ա՛ռ քո՛ւ վիտն անդ
ձայնդ մեզո՛ւ։
Ա՛խտակի՛զբն միանձնից և
բանակի՛ սուրբ հայր ա՛նտես
նիս՝. վերնական լուսոյն անկն
ա՛ռնելո՛ւ զերկրաւորս արհամար
հեալ. և զվնասո՛ւրեցեալ քեզ քո՛ւ
ա՛ծդ հայցեն մեզո՛ւ։
Ա՛ճառաբանեալ ընդ դէմ քո
ա՛ռաքելոցդ ի՛ր կոչ
ումն արքայութեն երկնից։
Ա՛ր յաճախեալն էս ա՛ծո՛ւթե՛.
և ի՛ ձայն հընչման իջեր յերկինէ
աբ հոգի՛. ողորմեա՛ մեզ
Ա՛ր զաճեալն լընուս զօրութի՛
դո՛. և ի՛ դասս առաքելոյն իջեր
բնակի՛ր աբ հոգի՛. ողոր
Ա՛ր անբաժանելի էս յա՛յսոսմա
ծո՛ւթե՛. և ի՛ հրեղէն լեզո՛ւս
բաժանեա՛լ հանգեար յա՛ւս
քեալսն աբ հոգի՛. ողո
Ձայն արկեալ կէնարարին ած
պի՛ն բարբառոյն. առ եկայ՛ք
օրհնեա՛լք՛ հօր իմոյ՝. ժառան
գեցէ՛ք պատրաստեա՛լ ձեզ ըզ
կէնան ի՛ հանդերձեա՛լ երկրին։
Ընդ առաջ ելանել քեզ հաւա
տո՛լ ի՛ յօդս վերինս՝. ա՛ծած
գեաց լուա՛լ պայծառացեալ
ի՛ դասս անանցինոցն. ի՛ լսել ըզ
ձայն էրանե՛լ՛ս կոչմանն։
Ընդ աջմէ քումմէ կայո՛ ընդ
խնառնա՛ն աբ կո՛ւսանան. ի՛ լու
սեղէն ա՛ռա՛դաստին՝ պայծա՛
ռացեալ ի՛ դասս անանցինոցն.
ի՛ ժողովն անդրանկաց գրե
լոց ի՛ յերկի՛նս։
Ա՛ր զաւետիս հո՛գւոյն ի՛ հրե
ղէն ի՛ հրեշտակէն ընկալա՛ր. ու
րա՛խ լեր բերկրեալդ տեր ընդ
քո՛ւ մարիամ՝ անդադրապես։
Ընծակի՛զբն բանըն հաճեցաւ

Ար առէր ըզնա խոտորհուէ
համբերող խրատամբերուբ. և
պատակեա՛լ օրհնուբ ընդ հրեշ
տակս. և խաչակրօն անդադար
աստմաբերդուբ. յիշեալքեր։
Ա՛ր որպ և մե՛ք այսօր տեսե՛մք
ըզ հանգստատեա՛ն օր յիշատակի
քո. անմոռաց յիշմամբ հայցես
ե՛ւ ի՛քեզ ըզ մե՛ծ ժողովուրդ
քո՛ տա՛ւր և ար։

Ա՛ր հնարհ՛եք աբ հոգւո՛յն բարձեր
ըզ խաչըն փրկական յորդեգ
բուբ շընորհս. ո՛ւլ աբ հայր ան
տանիու. արժանաւո՛ր երկնային
կոչմանն ի՛ հրեշտակական դա՛ս
ակցութիան. օրհնեմբք միշտ
տա՛ւր ձերբողորմութիւնն։

Ա՛յսօր և մենկունբք աբ եկեղե
ցեայ տանեն ըզ խաչակրօն քո աբ
զգիշատակս. ո՛ւլ աբ հայր ձգնա
ւորաց. ղե ընկալցին զանապա՛
կան պարգեւան ի՛քե՛ւ ա՛յ մարմ
օրհ։ Ա՛ստուածպարգեւս վերք
ընկալեալ ըզ վարս յաջակող
մանն քո ընդ խնայատուն կու
տան՝ հայցեալես ի՛քե՛ ըզ ներ
ղուե՛ մեղա՛ցելոցս՝ ի՛ լսել ըզ
ձայնն երե՛ւ եկայք օրհնեալքդ
հօր իմոյ ժառանգեցէ՛ք ըզկեան
սըն յա՛ւիտե՛նից։

Պարծանք եկեղեցւոյ և ուսու
ցիչ հրեշտակաց. ո՛ւլ աբ
հայր անուն. զաղաչանըս մեր կա՛յ
նապատ վա՛տ աբ ներողուե՛ն։

Ար առէր ըզնա խոտորհուէ
համբերող խրատամբերուբ. և
պատակեա՛լ օրհնուբ ընդ հրեշ
տակս. և խաչակրօն անդադար
աստմաբերդուբ. յիշեալքեր։
Ա՛ր որպ և մե՛ք այսօր տեսե՛մք
ըզ հանգստատեա՛ն օր յիշատակի
քո. անմոռաց յիշմամբ հայցես
ե՛ւ ի՛քեզ ըզ մե՛ծ ժողովուրդ
քո՛ տա՛ւր և ար։

Ա՛ր հնարհ՛եք աբ հոգւո՛յն բարձեր
ըզ խաչըն փրկական յորդեգ
բուբ շընորհս. ո՛ւլ աբ հայր ան
տանիու. արժանաւո՛ր երկնային
կոչմանն ի՛ հրեշտակական դա՛ս
ակցութիան. օրհնեմբք միշտ
տա՛ւր ձերբողորմութիւնն։

Ա՛յսօր և մենկունբք աբ եկեղե
ցեայ տանեն ըզ խաչակրօն քո աբ
զգիշատակս. ո՛ւլ աբ հայր ձգնա
ւորաց. ղե ընկալցին զանապա՛
կան պարգեւան ի՛քե՛ւ ա՛յ մարմ
օրհ։ Ա՛ստուածպարգեւս վերք
ընկալեալ ըզ վարս յաջակող
մանն քո ընդ խնայատուն կու
տան՝ հայցեալես ի՛քե՛ ըզ ներ
ղուե՛ մեղա՛ցելոցս՝ ի՛ լսել ըզ
ձայնն երե՛ւ եկայք օրհնեալքդ
հօր իմոյ ժառանգեցէ՛ք ըզկեան
սըն յա՛ւիտե՛նից։

Պարծանք եկեղեցւոյ և ուսու
ցիչ հրեշտակաց. ո՛ւլ աբ
հայր անուն. զաղաչանըս մեր կա՛յ
նապատ վա՛տ աբ ներողուե՛ն։

Ա՛ղերս օրհնեցէ՛ք։ Փա՛ռք ի՛ քեզ
ա՛յ յիշատակ սուրբ բարձր ա՛
րարիչ ըզ՛նա յաւիտե՛նս։
Ի՛ վախճարըս լերանց բնակե՛լով
խարակնոզե՛ց ձգնուբ ի՛ յայրս
ա՛ւծ ե՛րկրպագ. փառ։
Չսանանմնեա՛լ մե՛ծին եղելոյն
և յա՛ւիտե՛նից մնկրկուցին. վե՛րա
ն՛ա՛ւեալ ընդ առա՛ջ ք՛ե՛. փառ։

Ա՛ր ըզ բանն աա՛ծ բաւակա՛ն
եղեր ընդունիլ յորովայնի միշտ
կոյս՝ զբե՛զ մե՛ծացուսանե՛ալ
որ օրհնեալ է՛ ի՛ կանայս։

Ա՛ր էից լուսոյն արժանի՛ եղեր
բառնալոյ ի՛ դիւրկս քո՛ մարքե՛ն վ՛ղ
Ընդարձա տուձեր տընօրհնուե՛
կոչեցար հոգւոյն սըրբոյ միշտ
կոյս՝ զբե՛զ մե՛։

Ա՛ր անմարքնական վարուք պա
ծառացե՛ալ ի՛ մարքե՛ զօրացե՛ալ
առեալ՝ ուլ աբ հայր անուն
նա եղեր օրինակ բազմաց եղեր
դուռն մտելոց կենաց ճանապար
հին. յիշեալքեր ըզ մեզ առաջի
քո՛ տա՛ւր և արժանին
նակ աղօթից։

Աղաւնիքն բոլորիկ պարսպաձագիկ յարդանդի կուտեն. զոր ծնողք հաւաստարիմ ուսեալ հնդուելոնն սրբեալ և բերանով մեր քո ծրնեալ նէ իր՝ ա՛ն քու բարեխօսեա՛ վասն ան՛՝։

Ժառանգաւորն հին օրինացն այր դարուն ընդ միրգ ելիցն և նախաշաւիղ հետեւողացն ան ձուկ ճանապարհին նոր օրի նացս ընդ առաքելոցն. ա՛ն քու՝։

Անյապաղաբար հրեշտակական վա րուք բնակիցար ըստ էզկ ային. կերակրելոյ միտս ևմ մեզ զ վայրենի հինն և նոր պատուի րանաց ծրնեալ ա՛ն քու՝։

Ա՛ մոր բարձրձ հոգւոյն առաք ընտրեալք և ձիւնախայլը. Թա դաւորք երկրի իշխանք աշխար հի. անպակաս դանձուց բաշ խող յակոբ ալեհեր յուդա յահ բեան. բարեխօս լերուք առ տէր վասն անձանց մերոց։

Արեքսըրբեան մի ամբոխ խոր հուրդ կամաց և հալածակոծ վարդոց հընչեցէք բարբառք ի ւեմեան. ընդ սուրբ երկիր աբրդ շնուհն և մաստաթիա՝։ բարե։

Լանջին կենաց կանուխ քարող և աւետարանիչ. երդ փրկիչ թէ հրեշտակի ահմար՝։ սպրդի մարդկան պարծանք աբրդ վասն Թէոս՝։ բարեխօս լեր առ քու վա՛ն անձանց մերոց։

Ա՛ր ի մարդիկ կատարեալ և զանազանեցան բերելով ի քեզ ըզ վարս՝։ ոչ աբ հայր ան։

Աճապարեցէք հոգևորականք ըզ ծայրն ուրախութ։ ոչ

Հանդ սէյն Լեհոպոլ Լաւտոդէ։

Ա՛ր զերկնաւոր Թագաւոր րուեր ընդ քո զօրինակ ցան ցեր ի հերկիկրի՝։ հաստատեալ զանձոն Թագաւորութ Թէո դոսի Թագաւորի յարդարուն ևմ ի բանտն։ բարեխաչեսուր ի ա՛ր զորութ նշանի խաչի քո ար պատերազմիլով. խորտակեց զընդդիմամարտ բլոնուն հե Թանոնաց և հաստատեաց խա զաղութ աբ զեկեղեցի. բարե։

Ա՛ր հաւատ զերաւանա արդա րութ քո ա՛ր քրիստի. դ ամենայն ըզ ժողովուրդ ս քո ապրարհութ ըստ հրամանի սրբոց քոց պատ ուիրանաց՝. բարե։

Ա՛ր զաղդատեալ զ ի զատանձ վախչութ աբ զեկեղեցի. պր ատկեցեր առաքելովք և մարգա րէիւք. և հաստատել ամրացու ցեր աբ Թագաւորք՝. բարե։

Ա՛ր զինու զօրութ հոգւոյն վա ռեալ ի պատերազմի. վանեցին զ ի մեզ Հերձուածողոց. և ի հաւատս ճշմարիտ հաստա տեցին ըզ ամենեցուն՝. բարե։

լինել փառաբանիչ՝ եթէ երբեմն
դուէդ՝ ընդ նոսին փառաւոր
բնակ ջերմեռեակ միութենեանդ։
Ար զկնի բարձրանան ածային առեղ
ծուլ երրորդուէդ խորհրդակ
ցուէք՝ զարդարեցեր փրկանաւք
շնորհաց քոյ կենդանարար։ և ը
ծնեանն առ ի նանիւղ խօսեցար
օրինաց և մարգարէիւք՝ ընդ։
Ար յերկրորդի լինելութեանն յետ
յարութեանն քոյ ամ կակղին։
մտեալ ի վերնատունն դիջերն
փակեցելոյք շնորհեալ ըստ ա
ռաջին փրչմանն ըզ քեզ մատ
անիկ առաքելոցն առաց անէք
հոգի սբ՝ ընդ նոս։

Երբժամ յերկինս դիջէ փոխն
առնելոյ տանելով տէր ըզ
քոյ ի դասատուն անճառ յայնմ
աւուր յահեղին յիշեաս տէ
ր զի ևէ ըզ քեզ ընկերեալան և
հանգոյն ընդ սոսբբս քո՝։

Երբժամ ճառագայթիք ածուէ
ըզ փայլին ի յարեւելից և դըզ
բուեիլըք հրաշիցըն բանիւն
յայնմաւուր յահեղ։

Օ արհաւրել դողան արարածք
խաչնեն սրովբէ ահագին փոդոյն յոր
ժամ հարկանէ հրեշտակապետն
և կոչէ ի դատաստանն զմեղս
որդւոց մարդկան՝ յայնմ։

Ար նախնեացն խնամատուք անօ
բինեցեր զհարդուք սբ՝ եկէք
ղեցայ։ խորագոյն արկեալ հի

Ար զկնի յարութեանն ածային առեղ
ծուլ երրորդուէդ խորհրդակ
ցուէք՝ զարդարեցեր փրկանաւք
շնորհաց քոյ կենդանարար։ և ը
ծնեանն առ ի նանիւղ խօսեցար
օրինաց և մարգարէիւք՝ ընդ։
Ար երկնային զօրս անմարմնոց
ըն նախ հեղեր առաստակեր հո
գիդ ձրշնարհիւր՝ գածային և
զեբագոյն քո խնամատուիդ՝

Բ

Ար ամենայն հանդուրժեաւն սէր
վերկոյիչ։ գաղտնեացն մեր մի
անտես անուներ որ կարդացեր առ
քո՛ զնոր։ աշ բարեխոսութ կեցո՛
ըզմեզ։ Ար զբ վե անուանիդ քո
հեղին ընդունուսականն սբ զար
կնա կեանս։ արիսաբար մեր
առան ընդ դէմ թշնամեացն և
զօրացո՛ն ի պատերազմի աշ բա։
Վարձեալոյն սուրբըդ քո ար ի
հանգիստ իւրեանց՝ որք տան
ջանաց անօրինացըն հանգերձ
յին։ և անապական պըսակացն
արժանի եղեն՝ աշ բա։

մեռանիս հաստատուէ ըղդատաստանդ. ազատեցոյց ապրեցոյց ի
նայեա՛ ի՛մ ոգի ի՛ր զօրինութի
նահատակեցին՝ ծածկեցոյց զի
ուժոյ ևՀրեղէն. պայծառացեալ
վայելչացոյցն ծաղկեցուցեալ պ
սբ էյտալիկիմ ևԷյանինա. ան
Ի՛ր ըզխոստումն արբունեա
հաւատարմն մեր քոյ հոգւոյ.
բանտարկեալն և Թիւեոդորեան
դատաստանացն միացեալ ցո՛ւ
ցեր պատ ի՛ յանդնայէ՛. ապ
Ա՛ւետիս վիսի հաւատոյ հիմն
առաքելոց և մարգարէից. շինե
ցեր ըզ.բո՛ սբ ժողովարան. և ի
ամն միաձայնեալ երգեն մարդիկ
ընդ հրեշտակս՝ փառաւորե
լով սբ զերրորդո՛ւթի՛ն.
Տէրն ապաւէնի և ժողովարան
բանաւոր հօտի. բնակարանն
հրեշտակաց նաւահանգիստ սր
դարոց՝ և մեղաւորաց փաթա
րան. զարդարեալ առաքելովք
և մարգարէի՛ն.ք: Լանն ուժ և
ծածկեալ խորհուրդքն յայտ
առնեն. ինձ՝ ի՛ յերկնից՝ մար
ցեալ ի՛ կուսէն՝ խոչեալ
յերկրի՛ և թագեա՛լ ինո՛ր ի՛ գե
րեզմանի. և յորուցեալ յերրոր
աւուր. զի զմարգարէին ըզ
ամանէն կատարեսցէ:

Փառք հօր և:

Ի՛ր ընտրեցեր յարկաւորն Թա
գաւորել մեծին Թէոդոսի. և
կատարեալ ըզկենդա հաւատով
ուղղասիրաբա՛ւ. վերափոխեցեր
այսօր յերկինս Թագաւորեալդ
բարեպաշտութե՛ սուտ քրիստոս
խընայեա՛ ի՛մեզ:

Օրհնեա՛ք ըզ.քո՛ զքա՛ Թա
դաւոր. որ յաղթող խա
չիւ.քո սպառնալե վասո՛ք քո.
ա՛րեգ հարցն մերոց:

Ա՛յսօր ցնծան զքաւորեալքն
երկնից ընդ ձե՛նուե Թագա
ւորին. քանզի երդե՛ց բարե՛
պաշտութեամբ Թէոդոս մեծ
Թագաւո՛րն ընդ վեցհազարն
զօրս երկնից. այ՛ հար:

Նա նորածնեալ եկեղեցիք հե՛
Թանոսից. ընդ սրբո՛ն Թէոդո
սի բարեպաշտ Թէոդոս երդես
ցո՛ւք քեզ երդ նո՛ր. ա՛րեգ հար:

Ի՛զուր օրհնեցէ՛ք: Ընդ սրբ
բոյն բարձր ապարե՛ք զա՛ղ
բանըն հօր յաւիտեա՛ն:

Ա՛ր ի՛ յերկրի՛ է պատակեալ ի՛
հրեշտակսն. և ի՛ յերկի՛ն նո՛ր
բարձրացեա՛լ բարեպաշտութե՛
իւրով. ընդ սրբո:

Ա՛ր հաւատով պատրեցոյց ըզհրն
նանին. և աղօթի՛ւք հնձեցոյց
սբ զեկեղեցի՛ն ընդ սրբո:

Արանձն ա՛ծասեր սբ դի՛ շ
խոյն. եկեա՛ք ի՛ քաղաքն երու
սաղէմ. խընդրեսը ըզ վերկայն
ծագումն մեծի փա՛ղատա՛ն.

Ա՛ր թագաւորդ էս ՝ի յերկրի պարծանք ես ՝ի յերկինս պըլ ասակեա՛ց . բառե՛ :

Ա՛վ երանելի՛դ առնե՛ցո՛ւն ասիեզբայրական իշխանութեամբ ընկալա՛ր ՝ի քե՛զ բղթադ պարծանաց՝ . ո՛վ թեոդոս մե՛ծ թագաւո՛ր վանըն մեր բարեխօսեա՛ առ թագաւո՛րն երկնաւո՛ր :

Ա՛ր քեզնո՛ւ պըղծութիւդ վա՛ռեցեր ըզ թշնամին՝ . կոխելո՛վ ըզ աստանաց ընդ երկնայինսըն դասեցա՛ր՝ . ո՛վ թեո՛ :

Ա՛ւետի և մե՛ք հաւատացեա՛լքս տո՛ղեմք զքո՛ փիլիսոփա՛կ՝ . օրհնութիւն առաքելո՛վ ըզքե՛զ պըլ ասակողին՝ . ո՛վ թեո՛ :

Շ՛ուրբ Տէրոջ Թեոփոլոսի :

Ա՛ր գերապա՛յն քոմն ըզ բնութիւն հրաշագործ էգե՛ր որդի՛ աստուծ ծա՛յ՝ . առ թագաւո՛րըն հայցա՛ւ տանել՝ . զաստանա՛ւս քո բարկութեա՛նն վի՛ճ մնա՛ս վախարկեա՛լ . վասն որոյ մե՛նակո՛ւնք եկե՛ղեցւոյ փիլիսոփայի՛ աստուա՛ծ օրհնե՛ն ըզ քե՛զ ա՛ր :

Ա՛ր հաստատութեա՛ն բաբելացւո՛ց ըն բըռնաւորին՝ . ի յանբա՛ւ ի՛ց վախա՛ւ կե՛ղծաւորն՝ . յանբառնա՛կան բըռնութեա՛ն հրաժա՛ռեալ՝ զաքա՛յն մե՛ծ տըրտա՛ռ . վասն :

Ա՛ր ի՛ձեռն մաղթանա՛ց սըրբ բոյն գրիգորի՝ . ի մորդկայի՛ն բնութեա՛ն զարձո՛ւցեր յանուն

դարձ ինչն ընդ խորհուրդ. քո դա-
մանկ դաւթի. ընդ նա ար:
Ար էրջանիկ լեսուելոն զընտր
ձանայր մարգարէն դաւիթ և
հոգւովնելոն վերանայր ի կամար
ըս լուսեղէնս. ընդ նա արար:
Ար հոդմանիւթ բնութեասներն
զուդակեալ ընդ աբ հոգւոյն.
և ազատեր ընդմտաւորն ի դի
սկան սահեն. ընդ նա:
Ա՛մէնք հաւատայ այսօր փայ
լին հայր աբ ի բոր աբ եկեղե
ցով. մարդասէր վերակիչ տէ
նողացս ողորմած: Խոր խնամ
թեամբ պահպանիչ և պօշտօն քո
աբ առաքելոցն. ամէն:
Ա՛ետաստեղծիչ հաւտոց դպրու
թեանս՝ վանաստորեմիր աբ զեր
րորդեաւդ. երկրպագեմք քոյին
աղօթից սոնաղացս ողջ:
Ար ի հրեղէն զօրուց երկնից՝
վառաբանիս անտրեսած. որով
զերկրայինս անանցական ոճոյին
ընդ հնարս հեղեր յորդիս տգէ
մոյ՝ աղաչանօք ասցի ողորմած
մեզ աբ ած: Ա՛րևելով հոգե
ղինացս անհետանայդն ի ձեզ
մարդիկ. որք ի ծանուցեալն մեր

նեղէն ի բանէն նորատեղ
ծեան՝ ընդ զարթոյն մեծ տըր
դատ. վասն որոյ:

Հաբական ՀԲԵփարա Հաճատուրեան:

Ա՛բդար հայոց Թէոդոր՝ խնամ
տուբ խորհրդատուր. որ զմոտա
ւորն երկնատուր՝ հոգեսով ծան
եամբ հետատուր. տաբեկեր սրտիս
բոլոր՝ զբեզ աղաչեմ քան հօր
Օ՛ի կամ յերկրի հետատուր՝
յաղեղ սխակալ և հենդատուր՝
ձկ աբ առնիս փութատուր՝ զիս
բերբ ընկեա աբ Թագատուր՝ քան
զաբ փոքրիկ պարբսպատուր մեզ
բանականս և սպասատուր:
Յորմէ զհոտատուճն ընկալար՝
աբ զաճատատուկն ուբախարար
և զհրամանն զոր լըսար՝ բոլոր
սրտիւբ հաւատացեր. յեօթ համ
բառանդն խնամ ատ հայր՝ քեզ
առաքեմ բերմիկն ճարտար:

հանձ զհաւերմ մարգարէին, և Յո
հաննէս Աւետարանչին:

Ա՛ստուածային յօրինուածոյս
նեղէն դաւիթ. որ զօրացար ի
վերոյ այլազգեացն և հաւատովդ
պարտեաց զանօրէնն ընդոստիցեր
զմարգարէն ասացեր քեզ Քրիս
տոս աստուծ մերոյ:

և հանգիստ ի խաղաղի. քեռմ ինչպէս
թող լսվիցէ ու նրանից
թեամբ ի՛ քոյց պարգևից։
Աղբ զուարճանալը. քո էապահա
էլից օձիք ի՛քեն մերմնավ ահա
հոգի ահա ի՛ վերայ իմ. զոր ի՛
անօրհնութենէն խոտորվութենէ
ընթերցեսի՝ որ վասն լուր զբան
մարգարէին՝ ասելովն։
Աղբ զառաքեաւն առ ի՛ օրհն ևի՛
հոգևոյդ բանիցն յաշխատասմամբ
դարձ ի՛ւրեն ծանուցեալ՝ զոր
ի՛ դիմաց մարդասիրացն բարեաց
ոչ առ մարդկունեն։ ապր ապ ա
ասքեց զնա ևս հոգի նորին։ տաղ
Պանդխտ զբեզ օրհնեն խնամ
նութիւնք երկնից թագաւորը վար
ռաց՝ ամենակալ ամենակարող
Թող լսվիցէ ապր նրանից
և հանգիստ ի խաղաղի. քեռմ ինչպէս
ջագոյն ժամանակը յայտնեալ
ցուցեր սիրեցին ներանին։ տաղ
Աղբ պատուականն ասեամբդ. քո
ազատեցեր զնշխարս յանկ
ծիցն. փրկեա՛ զմեզ ինեղ
ջից մերոց և ազատեա յանօրի
նաց՝ բարեխօսութիւ՛ն սրբոցն
ներանին։ տաղ
Աղբ ի՛ վերայ բոլոնեալ դասուն
զանին լուսեայ հանգերը երկին
ար թիւն ընդհանր։ հոգի սո՛
ուրծոյ ևի խարհրդոյ։ հոգի հե
զութի՛ և զբօրութ։ հոգի խնա
ութի՛ և զիտութ։ հոգի երկիւղ աստուածութի՛։ ամէն
չի՛մբ հնարհնա և մեզ ողորմել
թեամբ՝ ի՛ քոյ պարգևից։
Աղբ զգուշակեալքն քո էապահա
էլից օձիք ի՛քեն մերմնավ ահա
հոգի ահա ի՛ վերայ իմ. զոր ի՛
անօրհնութենէն խոտորվութենէ
ընթերցեսի՝ որ վասն լուր զբան
մարգարէին՝ ասելովն։
Աղբ զառաքեաւն առ ի՛ օրհն ևի՛
հոգևոյդ բանիցն յաշխատասմամբ
դարձ ի՛ւրեն ծանուցեալ՝ զոր
ի՛ դիմաց մարդասիրացն բարեաց
ոչ առ մարդկունեն։ ապր ապ ա
ասքեց զնա ևս հոգի նորին։ տաղ
Պանդխտ զբեզ օրհնեն խնամ
նութիւնք երկնից թագաւորը վար
ռաց՝ ամենակալ ամենակարող
Թող լսվիցէ ապր նրանից
և հանգիստ ի խաղաղի. քեռմ ինչպէս
լսատանդ՝ բազմապատի՛կ տե՛ս
լեամբք օրհնակ՛ելով։ աղաչս։
Ո՛ նձառէլի՛ անօրհնութեա՛ն
ըդ քո՝ աւետարերը առաքեցան
գարձի՛լ ևմ՛քեզնէ։ անամարմ
նական գասուն իւրեանց չերկ
րի սպասաւորելով։ աղս։
Աղբ աւետաւոր քեռմ գալըս
առնդ առաքեցեր յաշխարհս
ըդ նոր մարգարէին։ ևբեկեալ
խոնարհութե՛ նոր օրինօք զթե՛
րեն լըցեր ի՛ գիմս օրինաց ևմ
մարգարէի՛ց։ բարեխօսութե՛ ան
յոյ զբրիստո՛ս աղերսեա մեզ։
Աղբ կոչեցեր մարգարէութ յա՛ջ
ոմէ ժողովեալ ըդ հեթանոս զբեզ
նոր ժողովուրդ։ ևբզուժուսորը
սիմէի՝ զեկզեցի՛ հեթանոսաց
հարսն սիրելի՛ անանդ վճռաց
ին։ բաւ։
Աղբ բզեփառս տաճարիս
զոր շինեցեր շինօղդ երկ՝ ի՛վեր
վինի։ բարձրադոյն քան զաճառ
ջինն՝ և գերազանդ վայելչու
թե՛ աւետանողքն ծանուցին
ի՛մատուր՛ք հոգւոյն։ բաւ։
Աղբ առաջեր ողորմութե՛ շինել
զաշխարհս ի՛ակնդեանէ՝ ողոր
մելով սրդուց սրանց՝ եւտուր
յանգիստ արշակունեց հովիւ ևն
ընտրեա՛լ գնե՛ր նեբսէ։ աղս
Թիւք նո՛ր ողորմա՛ն մեզ ևո՛ր ծ։
Աղբ ի՛ւտուհանել թագաւորացն
ասծոյն զբո՛ օրինաց։ ընդպատու
հաս բարկութե՛ մերոց՝ յոտա

Ար իսրայէլի՝ օրհնեցէք բար-
րեք ընդ Տէր՝ յաւիտեան։
Ար ընտրեաց զերանելին ընդ
դաւիթ՝ յառաջնոյ դրուխ
Թեսպեայ անօրէն թշնամին
Սաւէ և զկին յաղթուէ արեւ սար
եամբ ձգտէին ոչ։ և սուրն։
Սա է ամենօն որ ունէահան և խամն
է բազմել քո ձգտէին ոչ։ և։
Սա է աջոյն արբուէ և խամէ
պատառել քո գանն ոչ։ և։
Սա է կարապետ յաներ գոլոս
ահան փրկչին։ և ալեսան ի պար
ծանայ հաստատելոց։ և առ։

Փառք հօր և։

Ար հրաշազարդեալ գերեալ ի
կարգս թագաւորաց։ և ամենա
կից եղեր աբ առաքելոցն։ ընդնա
արասցուք բարեխօս ա՛ռ ա՛ր

Վն անձանց մերոց։

Ա՛ղաչք յաստ։ և՛ ընդ պատուի
րանելս քո ոչ պահեցաք զի
պալ խոստովանեմք առ քեզ։ մի՛
անտես առներ պալ գերեալ ի մեզ
աստուած հա՛ ըղձն մերոց։
Ա՛ջալն դաւթի սիրելոյդ քո
և յակոբայ արդարոյ աղաչեմք
զքեզ զքեզ։ մի՛ անտես։
Ար նըստիս ի՛ քրովբեցն և հայիս
յանդունդս։ լինելոյ ողորմած
թեամբ քո զգամիցէ։ և աղօթ
ի՛ս՛ք սըրբոյն յակովբայ խը
նայեա՛ ի մեզ։ ա՛ըծ հա՛։
Ընդ որ օրհնեցէք բարձր արա
րեք ընդնա յաւիտեան։
Ար ընտրեաց զերանելին ընդ
դաւիթ։ յառաջնոյդրուխ
իսրայէլի։ օրհնեցէք բար։

քայլական ի՛ հանդըստեան։
Ար ի նախնեաւն ընդ մարդարէն
մոլեցոյ լուսաւորեցեր ածպոյն
վասոք՝ տեսլեամբ ածուեր ըզ
քո։ լուսաւորեա և ըզմեր ըզ
նընջեցեալն և հանդո՛ ի խո։
Խորհեցաւք՝ ա՛ր ածուցնի
ծընողն և մե՛ր քո՝ ընչեա՛ զգինս
արեան քո ոսր։ և դաստատուեա՛
ի՛ւանաւորն յանթառամ և յան
սըպառե՛ւմ ի կեանդ։ ի՛ յոյս։

Ա՛ղաչեալ վիտաց ա՛ծ հոգիդ
կենդանանար՝ ի՛ շնորհաբաշխ
ուսուք մեծի ծնընդեան մարիա
մեր զբաստեր զաւթի թագաւ
որէն։ նորոգեա՛ զկենդանութի
մերոյ թագաւորի՛ն։ զի օրհ
նեացեալ ըզ քեզ՝ ա՛ր պա՛մ և
յաւիտեան։ Ընդ՛ղիւբ կենաց
և վիրկութե՛ մերոյ՝ հոգի հո՛ր
ևորդւոյ՝ ի յոյսմեռոյն յեսուա
բըղխման գաւազանի հանեալ
ժամո՛ւձ։ շնորհալարդ պա՛ծա
ռայո՛ զղաւազանն իշխանութե՛ մե
րոյ հայրապետի՛՛ն։ զի օրհ։
Ի քո՛ւնն աշխարհի և ձառադայթ
խնամալի՝ հոգիդ ա՛ր ա՛ստուծոյ
ի՛ շընծուե՛ւ աւուր լըմանն ու
բաստե՛ յանկախմա՛ւ և անմարի՛
աղօթիւք սոցա լըցո՛ զպետս
կարեաց հայաստանեա՛ց եկե՛
ղեցո՛՛ւ՛ն։ զի օրհ։
Վաստա՛ն զօրուե՛ ընկա՛ղ քո
հառնե՛ւ մեզ քո՛։ և՛ սուրբ յոյ

Աստուածդ զոր կ՚երկրպագես ի ձեռն
սրբոյ հրեշտակին իւրոյ, ասաց ցնա
եկեղեցւոյ իւրոյ։ Օրհնեմ զքեզ
Աստուած իմ, զի ես ծառայ քո եմ։
Ես եմ Յակոբ ծառայ քո, եւ ես եմ
Ղեւի որդի հարցն քոց, որ ծառայեցի
քեզ ի տանն Աստուծոյ իմոյ։

Հանուն Ամենայն Սրբոց
Նախաբան։

ՈՒՐԱՏՐԱՏԻԿ

Բարի քրիստոսասէր եղեր այսօր ի մէջ մեր ով մեծ հովիւ. ո՞ւր ընտրեցար ի դաշտ երկնաւոր զօրացըն. պարակեցար ի թագաւորէն. զանթառամ ըզ պսակն առեր. և մեկըզտեցար սրեմ բըզ քո՝ որ էր առաջին վերկայ քրիստոսի՝ նա՛ եւ նախատարկաւագ ը՛ մարտ։

Արատաւոր ընդէմ թըշնամւոյն այսօր և գնեցեր սրեամբըդ քո զաղբիւրն Աբէլեան. ի պարծանս նըա ազգի մարդկան. ձգնաւոր քրիստոսի. գոհունակ երկնքըդ բնակիչն. որ ընկալաւ ըզ վիշտդ եւ զառաքըդ առեվանանս. ի վերջ

բարի քրիստոսասէր էիր եղեր այսօր ի մէջ մեր ով մեծ հովիւ. ո՞ւր ընտրեցար ի կոչումն առաքելական քարոզութեանդ արժանաւոր լինելով առ քրիստոս նոա. բարեխօսեա՛ առ քրիստոս վասն անձանց մերոց։

Ո՛ր խընդրեցեր զթողութիւն ի վերայ քո բարեաձիդ ժողովոյն որ առ քեզ առեվանանս. և այժմ վասն քո ուրախասրտացս աղաչեա՛ զընդ աջմէ հօր նըստեալն։

Ո՛ր արժանի՛ եղեր զանարատութեան կանոն առնուլ պըսակ նահատ. ի վերկայ՝ առ պըսակիչըն սրբոց և վարձն մեր բարեխօսեա՛։

Ո՞ւրախանա՛ և նախատելիկա՛ քո առաքեա՛լ որ առ քեզ առեվանանս. որ ըզքեզ կոծումն յանձն առեր՝ և յանձ մահիճ՝ ի բնակարանսն վերուստ խնդայր. աղաչեա՛ զնա՛ծ հնարել մեզ ըզկենա՛ն անվախճան։

Տո՛նիկ անուանդ իմանալի դրախտին հնարէիցար ի հօրէ. և լա՛ւ առեր զայր անճառական. այսօր յըղծամո՛ն դաշտ հրեշտակաց ընդ քո մեծապայծառ ճգնութիւդ. աղ։

Ընծայեա՛ զմարդն պըրտուղ ընծայից՝ մերձ յանմերձելին լիր լոյսն. և հայրենիք՝ անանցուն թէն եղեր ժառանգորդ. աղաւ։

Անհնապարշտ վըճակիդ յիւր քո դրամբ. և ընծային վաստակն որ ժամանակ եղեր. բանասիրո՛ն զինուս քո վերահոգեյա՛ն. և նա

Ա՛ղբիւր կենաց բաշխող շնոր-
հաց հոգիդ ինձի՛ բարձանց.
զանապական պարդևըս քո՞ բա-
ժանեցեր յառաքեալն։ Ա՛ր իմոյ
ջնջոյեն գոլով առեղծանեիր
զոտրանձս. ինձ՛ ինձ՛ըս առ-
զանիս ճանաչիս որդի՛ սդ։
Ա՛ր զարդարեալ նորոգես միշտ
ընտիր քո պեկեղեցի. պինս պես
ընտիրայց քոց պարգեւօք փայ-
լին մանկունըք սորա։

Ա՛ս առաջի ևր ողորմեան հարցդ
իմոյ բազմամեղ. որ քնակեալդ
ես ի՛ երկինս և յանմարմնոց փա-
ռաբանիս. լինս մարդասիրեա՛
բազմագութ փրկիչ՝ և վարեա
առեալ զքաւս անձին իմոյ։
Պակասեալ յոյզ առհասկ. լը-
քեալ թողի՛ զկեռնս աշխարհի.
և մարմին ունայնութ դաթձա-

նայ ի՛ լեզուս բանին մի՛ շահիկ
և առաքեցի՛ր սերմանել յոգիս
բանաւորիսյ։ տաղ։

Ա՛ղբիւրդ աւետեաց սիրոյդ ան-
ձի՛նդ յաղթող լեզկայեցւ. արժա-
նաւորը ընդունելոյ ի յաւուր
գատաղ լուանոյ։ Օ՛ ի զուարթին
մեղացն բզեզոյ սրեամբն իւրենոյ
շնջուցին. ևբզաղխելբրս հրաւ
բեցի՛ն յօրինաբանութիւն։
Ընդմամբ արենն իւրեանոյ մեղ
ամնապարկ հոգեցին. և առ-
քրիստոս մեղ դուրըն կենա՛ց

բացին ի՛ յերկի՛ն։

Ա՛ղբիւր կենաց բաշխող շնոր
հաց հոգիդ ինձի՛ ի բարձանց.
զանապական պարդևըս քո՞ բա
ժանեցեր յառաքեալն։ Ա՛ր իմոյ
ջնջոյեն գոլով առեղծանեիր
զոտրանձս. ինձ՛ ինձ՛ըս առ
զանիս ճանաչիս որդի՛ սդ։
Ա՛ր զարդարեալ նորոգես միշտ
ընտիր քո պեկեղեցի. պինս պես
ընտիրայց քոց պարգեւօք փայ
լին մանկունըք սորա։

Ա՛ս առաջի ևր ողորմեան հարցդ
իմոյ բազմամեղ. որ քնակեալդ
ես ի՛ երկինս և յանմարմնոց փա
ռաբանիս. լինս մարդասիրեա՛
բազմագութ փրկիչ՝ և վարեա
առեալ զքաւս անձին իմոյ։
Պակասեալ յոյզ առհասկ. լը
քեալ թողի՛ զկեռնս աշխարհի.
և մարմին ունայնութ դաթձա

խատեղծըն պարծանալով
բերկրեցաւ՝ ասեալ։

Ա՛ր էն յերեսաց որդի՛ միշտ
էէն՝ անեզանելի ծընո՛ւնդ
հայրական՝ զոր ի՛ վերո՛ւստ
տնչելոյն որդիքն որոմանն՝ և
յայտանելոյն որդւոյ մարդկան
շծա՛ծկանէս խոչնարդ։
Ասո՛ն անըսկիզբն՝ ի՛ կուսէն
սկիզբնաւորեալ՝ ի՛ յերկրի մար
մնով ընկալեալ՝ զոր տեսո՛ղ
քարոզք բանին ճշմարտութ.
և ծանուցին սիրելոյդ ա՛ստո
ւած և մարդ։ Ասկապէս բանն
ոճծ միացեալ ի՛ մանիկ անիմաստ
գոլով յիմնիկ. որպա՛ էզբ՛ն
ականատեսք որդիքն որոմանն՝
և ընդհանուր քարոզեցին զբա
նըն մանկին էզեմ։

Ա՛մատուտիկ երկնային ինձ՛ զ
ինքեանս. ժողովել զընտրեալն
իսկզբանէ զյիմնոյ աշխարհէ.
և զերկո՛ր լուսով քո ինամեալ
հալածել զոգբք ըզխաւարն ան
գիտութ ի՛ միջոյ. աղաչանօք սուրբ
ինայեա՛ ի՛ մե՛զ մանո՛ւկըդ սեր
փրկի՛չ։ Ի՛ծոլոս ձանապար
հորդեալ անհնա՛ր ընթացիք՝.
ի՛ ծովակէ կոչեցեր զորսո՛ղս
անբանից կենդանանաց ի՛ մահ.
զի ի՛ծովի՛ աշխարհի որպեզեն
ըղ բանականըս ի՛ կեանս՝. ա՛ւ
Ասնաւոր երկրի՝ մըշակդ երկ
նային. որ եւոր ըղսերմըն կե

ՀՐԵՇՏԱԿԱՆՔ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՊԱՏԱՐԱԳՔ

ՀՐԵՇՏԱԿԱՆՔ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՊԱՏԱՐԱԳՔ

Ա՛խ տասանիկաւոյ և առաջին մարտիրոս՝ որ ՚ի քէն սկսաւ եւ յերկնաւոր պսակաւորսն պայծառացեալ բերկրեցար՝ աղաչեա՛ զմեզ ընդհատել մեզ կեանս անվախճան։

Որ քոյին հանդերձեալ մեզ դրեաս երկնից բացեալ առ աւր եւ զորդի ընդ աջմէ հօր՝ աղօթեա՛ ՚ի վերայ քո քրիստոնեից՝ աղաչեա՛։

Ակնդիցէր արդարոց՝ եւ ժողովը ուղղախոհաց՝ պաօ՛ր ընդելոյ տակըս քո տօնեա՛ք՝ եւ արասցո ոճո՛ք հայցեա՛ք ՚ի քէն ձգնարիս վերկայ քրիստոնեայ՝ ասէ։

Յընդեպ պաօր եկեղեցի՝ զքո վայելչապէս տօնէ զմեզ տակս՝ ո՛վ աւր առեփանոս՝ մեծ և պատուական նահատակդ ՚ի վերկայս՝ աղաչեա՛։

Նախաշաւիղ բարեաց ՚ամ ու խորհի՝ ուղղասլաց Հանուարտ հայոց եղեր ժառանգորդ՝ ո՛վ աւր առեփանոս՝ մեծ և պատ։

Ընծային զինուս վարեցար աւր հոգւոյն՝ առաքնեալ յերկին որ հայրենի վարոյ զորդին ես հայրենի՝ ո՛վ աւր առեփանոս՝ մեծ և պատուական նահատակ։

Ա՛ղօթեա՛ ՚ի քէն տէր ըզ բան ընդ դրեալ՝ զոր ղորդեաց քո զաղերմանէն. բարեխօսեալ սըրբոյ նախայ ՚ի կայսէն՝ քո և ողորմեա։

Ա՛ռաքեա՛ ՚ի մեզ տէր ըզ բան ընդ դրեալ՝ զոր ղորդեաց քո զաղերմանէն. բարեխօսեալ սըրբոյ նախայ ՚ի կայսէն՝ քո և ողորմեա։

Աւրս՝ զերկնայինըն բացեր ըզ դուռն. ցուցանելով զանձատուն լի խորհուրդ. սիրեն ազատանօք խնդասէ՛ ՚ի մեզ տէր և ձգո՛ր։

Ա՛ր աղօթանուէր հայցանելոյ ըզ թողո՛ւթիւնն խընդրելով ՚ի քէն՝ անօրէնն ըստանդոյց իւրոց՝ սիրեն ազատ։

Ա՛վ երջանիկ ճառագայթ՝ ու ուսքեւլական քարոզութեանն ար ժանաւոր լինելով՝ աբ առեփան հոռ՝ հաստատութիւն ՚ի քէն հայոց ա՛ր եկեղեցւոյ։

Ա՛ր քոյին յօժարական հաներ րուբ ըզքարկոծումն յանձն առեր՝ չնչհեա՛ր քեզ յիշ լի հաճ ջորտարակից քեւ՝ զի եմ մեզ ուսո՛ւցես վառա՛երել սուրբ զե՛րդորդութիւնն։

Ա՛ղօթեր որ քարաձիգըն լի՛ նեին ՚ի քեզ՝ նահատ ՚ի վերկայս՝ զի աւգես ըզ հաստուցո՛ւմըն բարի յարքայէն սահմնեցո՛ւն։ Ե՛ այժմ աղաչեմք ըզ քեզ և վասըն մեր բարեխօսեա։

Հանո Գալեոտը Հաւատքի
Ողբոսի եւ Ոճրոսի։

ՅՈՒՆՈՒՑ ԱՅՍՕՐ

Եկեղեցի՝ ով • յիշատա-
կաւ առաքելոց ե-
ղեր • հաստատեա՛լ ի վէմ վիմի հա-
ւատո՛ յ • զարդարեա՛լ ի վար-
պա՛ն մարգարէից բանի՛ն ։
Որ զէնուն անձնաւէրդ մի՛ած-
նին՝ յայտնութե՛ն հօր ի վերնա՛ստ
դաստանա՛ծ • և երանելոյն որ
ժառանգեալ ընտրի՛ ։ վէմ
անխախտի՛ ի դրանց դժոխոյ ։
Որ անմարթիոց դաստուց հրե՛ղ
նաց հո՛ղեղէն բնութե՛ դերասան
ցեա՛լ • և բարձրագեա՛լ ի յերկ
նային խորա՛ն • անձնա՛ բա
նին սրժանաւորեա՛լ ։
Որ գերադոյն ընտրելոց սուրբ
քերոյըն դասո՛ց • անուանե՛լ
ցեր լինել գերանելին ըզ պետ
րո՛ս • զլուխս նը հաւատոյ
հիմն եկեղեցւոյ ։
Որ յառաջագոյն կոչմանե՛ ա՛ղ
առաքեցեր զանօթն ընտրութե՛ ։
յայտնելով աշխարհի զանձա՛ն
անօրէնութեան քո խորհո՛ւրդ
Բ՛ • յօ՛ղնաբա՛նո՛ւթի՛ն
կոչել զեղբայրսնա։
Ա՛նհամ սրբոյն ա՛ն ամենայն
սո ամենայն • բանեմնեա՛լ յ քերոյ
ե

Ա՛յսօր ցընծան հրեշտակք ի յոյ
երկրի՝ եւ մարդիկ ի յերկինս
եղեալ վերակացութի՛ ։ ի սուրբ
դաստի՝ կերցուցանել զանձ
կամեցա՛ • օրհնեցէ՛ք ըզտէ՛ր
հրօրհնութե՛ն ։ ո՛վ հոգ՝
Վասպան ծաղկանց՝ բարեմա
տոյն կենսից՝ դա՛խ ի մեզ
զարեն • և ի հոգին շնա՛ռհալիզ
առաքեալըն յակոբոս ակա՛նա
տես և ապաստա՛ն բանին
սատո՛ծոյ • օրհնե՛ ։
Եկեղեցւո՛ օրհնեցէ՛ք ընտր
ո՛ր երկեքո՛ւսն ընդ ըզհոգիս
առաքեա՛ն յակոբոս և մեր
դարեբե՛ն դաւթի՛ հաստա
տեաց զհիմն՛ հնոց սո՛ւրբ ե
կեղեցւոյ • օրհնե՛ ։

Ա՛ստ ամենայն • բանեմնեա՛լ յ քերոյ

ԱՀԵՂ ԱՌԱՔՆԻՆ։

Ա.Յ

Ար հայրապետն Իշխանուհի՝ և ինչ վատեք գայլոց են նման։ Նաւուկաց եա գառներ հանդէպ քո առաքելոցք։ և անձնեա ընդ հայ առնչեալին քո արտ ծածուցս։ Ար լուսափայլ ճառագայթիւք նշանաւ սիրոյդ խաչին յուտիս եւր բեմին՝ բանիւն։ և ընտ բեւ ո զգիեա յայծեաց։ և առ։ Ընդ ալաչէիք ընդ քեզ քրիս՝ առ ոչդի առաւծոյ։ Հանգոյ զիք նը հնչեցեալն ի վերի նզ երեւանել։ զի ու գարձցի տրնանկ ամենեցեան ի յաւե՛ր ժէկ ընծայեցաւ ի Քրիստոսէ։ Ար ժէկ ընծայեցաւ ի Քրիստոսէ։ Ար ժէկ ընծայեցաւ ի Քրիստոսէ։

Ար

Ա՛յսօր ժողովել սէրբոյն ի միանին. երանելի առաքեա՛լքն ևս՝ որ կուանդին. զհաղթեա՛ւ առաքելոցդ պայծառացեալ լուսոյ նվիրն ըղձալուծեա՛ր լերանդ. և միաձայնաւո՛ր ասելին՝ օ՛րհնեա՛լ ես ամենօրհնեա՛լդ ի կանայս։

Ա՛յսօր դնեալ ընդ աթ կայսն աւետարանն գերեզմանին. ապա սէրն ևս ահն ոչնչեին տեսո՛ղացն երակ իշխանին գոհալ. զեր իսկ ըզոյ տեառնէ զարարիչն եկեալ բա՛ զգեա՛լ տկարութիւն՝ ևնոյ միաձայ։

Ա՛յսօր տեսեալ ըզաթ կոյսըն Թեոդորէ՛ իօգո՛. և առնպէղէն կուսաքն ի վե՛ր հանեալ՝ երկինս՝ մի՛տանելով երկնայ ին խորանն ընդ իմատո՛ն կոնականն. և նոյ։ Ա՛յսօր ընդառ մաքեալ զբոլեհան՝ և ընդ վեց Թէնեան սրովբէն. մրտանելով յեօ՛ Քնանտեղեան խորանն. տեսանելով զանապատն ոսկեա՛ն զոր պատրաստեալ է՛ քեզ տէրնեայդ՝. է՛րգեմք և մե՛ք

առնելով՝ օ՛րհնեա՛ն։

Վ՛ասեա՛ ասէծ մե՛ք՝ ընծայեա՛ մեզ ընդ պէտրոսի և ընդ ովհաննէսի զերեքեքեայ. արժանաւորիմ՛ զքո՛ւ ասծային տեսլեանդ՝։

Չամբարձեա՛ զձեռ՝ ո՛ր առաւ ես՝ քան ըզգալի զթութիւնդ՝ ընդ լեառն. լերկնաբեմ՛ երգ և խնամալո՛ խորանդ՝։ Ա՛յ և մե՛ք

ընդգնահեղիս մեր. յարմանայա՛ք քեզ հոգևորքդ՝ տաղաւա՛ր ոմն միայնոյ մարդամարի ևվիկէ։

Վասն՛ զ հօր և։

Ա՛ր երկրաշա՛րժ ընծաբեղեալ՝ լուսաւորչիդ աչխարհ՛ն. հաս տատեցեր զեկեղեցի՛ քո՝ զբիա տո՛՛՛ս. մանգիամարգ սուրբ

Խընայեա՛ ի մե՛ղ

Ա՛ր խոստացար տալ ըզնիակնա տրեքսյուեն երկնից երանե՛ լոյին պետրոսի. որ տիւս իրեանց ընդեղ ի յոյս կենացըն յաւիտե՛ նից՝. աղաչանօք սր կեցո զմեզ տէր ա՛՛՛ր հա՛՛ր ըզոյնըս մե՛ր։

Ա՛ր ընտրեցեր ի մարդկանէ հա՛ ւատարի՛մ տո՛ւր զանապատ՝ ըն պօղոս՝. ուրո՛՛՛ վ յաւե՛՛ տանըն լինել քեզ խոստո՛՛՛ն՝. աղաւ փակօ՛՛՛ն սրբոյս Թեանն երկնից տո՛ւր առաքեալ՛ն պետրոս՝. արա՛՛՛ Թե՛՛ ժա՛՛ կալ լեա՛՛ք քեզ խաչակցեա՛՛ աղաւ

Ա՛ղ՛՛՛ տր օրհնեցեք՝ բարձր սրա րե՛՛ք յաղթողական ձայնի՛՛ ըզ բնակա՛՛՛ն ի մե՛՛ք սր ըզոյ։

Ա՛ր ընտրեաց զերանելի տա՛՛՛ ղեաններ. ամենը՛՛ք հաւատով սիրեք. ևկեղեցւ՛՛՛. ի սուրբ երկնի՛՛ հրապարակին զաւետարանի՛՛ն ա՛՛ Թոռչո՛՛ն շնորհելով. բարձր սր։

Ա՛յսմանէ՛՛ աղաչեա՛՛ սրբոյն ասպատ Թեո՛՛՛ն ի գի՛՛՛ն հա՛՛ր ստա՛՛՛ ճշմարիտ սո՛՛ր հոգին. և լու՛՛՛ սո՛՛

պարտաճանաչ տրտիամայր
Ո՛ր անպարտագիրն ի՞նչ է.
ընդ կեա՞նս անվամ խանգին։
պատերն։ Ժառանգելո՞վ
զբաժակ չարչրանաց սրբոյն
բարթ ընդ մեղըն մեր՝ ընկել
Ո՛ր յառաջ գա՛ճ շակ՚ելով՝. մեզ
հրեն խըթց լինել կը ցո՛ղ այր
էանք խաչին՝ զա՛՛՛ն որ ընդ
Ո՛ր ամենայն ազգ մարդկան
ըստ ստուերաց սրեգրեալ
Ո՛վ ապաք՝ ի հողեղէն բնա՛՛՛ն։
Ո՛վ ամենայն ազգ մարդկան
ստուերաց սրեգրեալ
Ո՛վ ապաք՝ ի հողեղէն բնա՛՛՛ն։
Ո՛վ ամենայն ազգ մարդկան
ստուերաց սրեգրեալ
Ո՛վ ապաք՝ ի հողեղէն բնա՛՛՛ն։
Ո՛վ ամենայն ազգ մարդկան
ստուերաց սրեգրեալ
Ո՛վ ապաք՝ ի հողեղէն բնա՛՛՛ն։
Ո՛վ ամենայն ազգ մարդկան
ստուերաց սրեգրեալ
Ո՛վ ապաք՝ ի հողեղէն բնա՛՛՛ն։

ձառագայթիւք. լո՛ւսաւէր որ պայծառ քան զարեգակն. աթոռակալեալ շուրջանակի սըր բո՛ղոյ պծղոյն. հրաբո՛ւխ։

ԱՐ դէպառդն քո՞ զվէրս. վէրք սմբառնալով ի յերրակի խաչահանս երկնից. եւ՞ր հրաշ հասո՞ն վերստակայն աղբանմբ զմիջեալ. երրորդութեն ապժոյ հաւատալով տեսլեա՞ն սո՞ր բըն պօղոս. հրաւիրե՛։

ԱՐ ա՞նօթ հո՞գւոյն ը՞նդ բեալ. քարողելով զանուանն տեառն ի հեթանոս. ե՞՛ւ կատարեալ զընթացսըն հաւատոց. պըսակեցա՛ւ հեղմամբ սրեանն ի՛ւրո՛յ ի՛ քրիստո՛ս. ժառանգելո՛վ։

Հանո՛ւ Հրեշտա՛ւ գոհանո՛ւ Աբե՛ղ Հա՛տուկն Յակո՛բ և Յո՛հաննե՛։

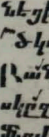

ՐԱՆ ՅԱՌԱՋԻՆ ՔՈՒ որդի՛ Հիւրն էդէն անե՛ղծ նեղի ծրնո՛ւնդ հայրսը կոյն. զո՛ր ի վերո՛ւստ հրնչեցին որդիքն որոմանն. և յայտ նեցին որդւոց մարդկան զձա՛ կատակեա՛ս խորհուրդ։

Լո՛ւսն անբակիցըն՝ ի՛ կուսէն ակընշեալ ուրեա՛ք. ի՛ բերկրի մեր ծնո՛ւ երիցեա՛ւ. զո՛ր տեսի՛ն քարոզք բանի՛ն ճշմարտութե՛ւ. և ծանուցին տիեզերաց ա՛՛ր արշա՛ւած և մարդ։

Լսակապեա բանն ած միացա՛ւ ի մարմնի. անխտիտս գոլով ի՛ ծո՛ւթէ. որո՛ւ եղէ՞ն ականատես որդիքն որոմանն. և ընդ հանո՛ւր քարոզեցին զըս՛՛նն մարմին եղեալ։

ԱՐ անանպատին ի՛ հօրէ՝ մարմնացեալ ի՛ կուսէն Թանձրանալով բանդ անլքնընկալի. զո՛ր ի մեր ձեռ՛՛ շօշափեցին որդիքն որոմանն. և հրնչեցին ընդ ամէն զբա զա՛՛ւետիս կենաց։

ԱՐ զանառա յիւից գալստ ան տանել պարտադրեալ մարմնով ծանձկեցեր. զո՛ր ի լերո՛՛ն ա՛րատիպեալ տեսին որդիքն որոմանն. և մա՛քրեցան անձնա տեսլեամբ գո՛՛ րանալոյն լուսոյն։

Ո՞ռաքեալ և նահատակ քի սո՛՛ր ստե՛ւանիանս. որ զգաստ կոծումն յանձն առեր՝ և յայն մահո՛՛յ բնակարանսըն վերափո խեցար. աղաչեա՛ զմեզ ընտրհել մեզ ըզկեանս սո՛ւրբ։

Տունկ անմահ խմնալո՛՛ դրախ տին հնորհեցար ի՛ հօրէ. և լուսաւորութեցար անճառապէ. այսօր ըզն ծա՛՛ն զանգ հրեշտակաց ընդ քո՛ մեծապայծառ ձգնո՛՛ւիդ. տուր։

Ընծայաւորեա մարդոյն պըտուղ ընծայութեցար՝ մեր յանապատնա

րկ. Ա՛մէն ժողովուրդ ի լինել քեզ
խոստացար յորժամ ընտրես յա-

Թող զաստղակոն՝ ասէ:

Ա՛յսօր ուրախացեալ պիտ եկէք
ղեկե՞ք. ո՛ծնեք խնդութեամբ
զոն վերինն երանաւորեալ. սէր
բաժակ ձայնիւ փառաւորելով
զդ.քն: Ա՛յսօր համաձայնեա՛ք
որդիք սիոնի՞ երկրպագել. ոչ
նիւ զուարճանալն որդւոց անէ
րանկաց վերի՞ն սիոնի. սէր:
Ա՛յսօր դուք անմանրմնջոյն էրդա
առեալ պարեն՞ ընդ մարդկան
զերկրս հոգեւորս անանձ վիճ
այլո՞ յառաջատ. սէր:

Ա՛յսօր ցընծայ եկեղեցի՛ ի
հոգւոյ հարսանիս. զոր պատ
րաստեաց ձայն բարբառո՛յ հար
սըն մեքո՛ւ փեսային:
Ա՛յսօր փեսասէրն և քրեկամն
ընդ երկնաւոր փեսային. պատ
հոբեաց զեկեղեցի՛ փոխադրե
լով ի յերկինս: Ա՛յսօր շնորհ
հեցաւ մեզ դէղ կենաց նո՛ր շ
խորհք սորին ոսկերաց. ի ձեռն
ա՛ր լուսաւորչի՛ն հայոց ասէ

Նէսոյ աշխարհն:

Ո՛դիք հրեղինայն պատ տո
նեն ընդ մեզ ըզպա՛տճառս հոգւոյն
այ: Տեսանողս յառաջ նորընտ
կէր զառաւաքա՛ղն վերստին իմ
առոյց խնդիր հեղեա՛լ ի հոգւոյն:
Ո՛ւմ՝ն հաստատ զմայրէա՛ն ան
մահական քաժակսն պատր բաշ

Ա՛նապատիս վերկայից յետ քո
գըտանի. և ուճապին փառացն ար
ժանաւոր էղեր. բանասարկո՛ւն
զինու քո վիրաւորեցար. և նո
խաստէղծըն պայծառացոյ բերկ
րըցար. ա՛մէն: Ա՛ստուածպետեալք
և՛ մեք ընդ անմարմնական բազ
մանիլ. վերահայեա՛ծք ընդ հրե
ղէն լեզուացն աղաւնատեա՛ք
մուղձանօք. հայեցո՛ւք ի քէն
մարգասէր վերկիչ՝. խնայեա՛ ի
մեզ առեղծող մեր և կեա՛նք
աշխարհի:

Ա՛ր զօրինակ երկոտասան առա
քելոց քոց քա՛. և զեօթանասուն
ընտրելոց աշակերտացն. յառա
ջագո՛ւն ծանուցեր ի թիւ ար
մատենից և աղբերացըն յոր
ղնմա՝. աղաչանօք մի խնայեա
ի մեզ մա՛ղ սէր վերկիչ:
Ա՛ր շինեցեր ըզտա՛ճն քո զեկե
ղեցի խնամատուի հօր յո՛. և կանգ
նեցեր ի սմա սիւնս զեօթին ար
փառս հոգւոյն զօրո՛ւթիւն. և
առաքեցե՛ր ըզ ծառայս քո աբ
զատաբեալս. կոչել զհեթինոս
յորբո՛ւն ուրախութ խառնել
ցեղի բաժակին՝. աղաչեա:
Ա՛ր տիրական իշխանութե հա
ղորդս արարեր ըզսո՛ւրբ զառա
քեալն. կապել և արձակել զոր
դ՝ս մարդկան յերկինս և յերկ

խէր ծաթաւէանց։ Վաւոյց այս գնացիւք ըլնայ քաղքն այ՝ սիրն մայր եկեղեցի։ Ա՚ր որդ ևաք էրթակ ևմ ասուէն էք

գիմը ըղձնա՚ս ի բարձունս։

Այեցայ ի բարձունս ա՚ռքեղ կարծր յոյն։ ընկալ զիս յարկս ա՚ղաւորց սանձածածուկ աչիւք ըզ քո։ չիս մարդասիրեա՚ բազ մազութ փըրկիչ՝ և՚ վարտուղ ցո՚ղ ղցաւս անձին խնդ։

Ո՚չխ՚ ի խանձարուրն դաբձայ ի հո՚ղ յորմէ ստեղծայ։ նորոգծղ ձագաստրակէտ պարգևատո՚ւ ղըզմանէ ցիս։ Ա՚ւ կենդանիքս օրհնե՚մք ըզքեզ քա՚ն թագաւոր յաւիտենից։ որ վառգք փառս տարիս ի՚ էբրկնցնոց և յերկրս բանից։ չիս մոր։

Ա՚ւետաւոր բանից դաստուց աբղ զըղձա՚ն էղբօրն վըճարեա՚լ։ բացա՚լ զտապանն ամէնօրհնեալ և զըմ՚ղալն իւր ո՚չ դըտեալ։ քնդլ էղև վերադարձ ի՚ փառս անճառ նախ պատրաստեալ։

Փառք հո՚ր և որդ՚ւոյ և հոգ՚ւոյ սրբոյ

Փառք հո՚ր էականի՝ պատիւ որդ՚ւոյն իւր էակցի՝ ընդ հոգ՚ւոյ գեղն հատնելոգի՝ որ զարդ՚ս բեաց զկոյտ ի՚ յերկրի՝ ժառանգ դէզ զանճառ բարին՝ զոր պատրաստեալ ունէաց իւր միածին։

Վանգէ անձամբ է՚ լաւրհուրդ՝ վառաց կուսին յանմարմնոց զոր ի՚գաբնացըս վերջնոց էհզդ մերդ

կան ընտորայնոց։ զոր պաժ՚ մոսա՚լ բերկրէլոց՝ յայնժամ հնոր

հէ յո՚ւսացեալ։

Ա՚ր յանըսկիզբն էէն ա՚նդ զառաքս ծրնեա՚ց։ և՚ սրտվերկական ըն ծածկեիր թևոք՝ պաոր ըզ պարագ ըեա՚ն մարմնով յա՚ւերդ զնածուս քո զվնաս պա՚շակ ըստացդոց՝ ա՚ր։ քո՚ ա՚նհատպածա՚ծ ծա՚գ մանբդ հղիլեա՚ս մեզ ա՚ղբ։ Ա՚ր զըստուերական օրէնս մո՚վսէական տատիցն։ ի՚ սքնէա՚ կանըն խոսէիր ընդ ըզ մովսէս և զհեղնաս ածեալ ի՚ մեռելոց և կենդանեաց ի՚ տե՚ սիլ փառաւո՚ր գոց՝ քո՚։

Ա՚ր զօրնակ մեծի գալո՚ստեն քո ա՚ր՝ ի՚ Թաբօրական ծառոյեր լերին։ քանզի տեսին դասք առաքելոցն ըզ նախահարան իւ՚ եւ փառք խոսէին զնկնգն ի՚ բուսա՚ղեմ զնորհուրդ՝ քո՚։

Փառք հոր և։

Ա՚ր կենարար բանիւ քո անանց հոգեւոր և մնա՚ռ եղեն գէ՚րք զանց։ յանձն առի՚ն ըմնալ զբաժակ չարչարանաց ընդ քեզ։ զի ընկալցին ի՚ քեն ըզ փառս ա՚՚նվախճան կենացն։

Ա՚ր զանհնացեալն յո՚ղջէ՚ս սրտ րէս և բատեղծէր ըզմարդն ի՚ յանմահութի՚ն։ ի՚ պատկեր ա՚ծուէ՚ր քո՚։ ըզքեզ ծրնե՚ր ա՚ստե՚ա՚ծ հնոյնն ա՚ղոց։

Ա՛ր զանկերն ի՛մ՚հ պատրանքը
բանասիրուհին՝ կանգնեցեր ի՛
վահան ամուլին գալստեամբ
ըե քո յաշխարհս՝ ըզ քեզ։
Ա՛ր կռվեցեր ըղտիեզերս ի հա
ւատս ճշմարիտ ընտրելվե քո
առաքելվե։ Ա՛յո՛ւ եւ առաս
րանիչ ըզրկեան որսման՝ ըզ
Ի՛զ՚որ օրհնեցէ՛ք է՛՛ւ բարձր
ապարեւք ըզ նա յաւիտեան։
Ա՛ր ըստ կամաւոր յօժարութեն
իւրեանց զօրացոյց աբբ զառա
քեալսն։ և հրաւիրեաց յերկինս
արքայութի՛ն ։ օրհնեցէ՛ք է՛՛։
Ա՛ր ընկալաւ իւիեանս անապակ
նրա ձերջանիկ աբբ զառաքեալն։
և դասակցոյց ի խորանս լուսե
ղէ՛նս ։ օրհնե՛։
Ա՛ստուածածին՝ տայ լուսաւո
ւոր։ որ ըզ ձ՚ղջն կենդ հեղեր
յերկիր բանա՛ւոր։ և գնահատ
մարըն շինուցեր պարտուցն ըզ
հնւր ։ անդադար ձայնիւ զբեզ
բարեբանե՛մք և՛ հոգւոյ ե՛ր
դով ձեռայնե՛ցեալք։
Տե՛ղի անառանձելի՛ բանին՝ և
երկիր վկայութիակ յորում լցան
ագահիկք ։ և՛ արեւելք արեգա
կան ա՛րդարութե՛ն ։ անդա։
Օ՛ քե՛զ կատարե՛ալն մարգա՛
րէ՛ից ։ կո՛ւսականն քո՛ ծնունդե՛ն
արձա՛կ բնութեանցս քակտեցան
օրէ՛նք ։ հա՛ճեաւն աւետիցին վե
ճատեալ ի՛ւրատեաւ խորհուրդ
անգա։
Ա՛ր զանգիտ ի՛մ՚հ պատրանքը
բանասիրուհին՝ կանգնեցեր ի՛
վահան ամուլին գալստեամբ
ըե քո յաշխարհս՝ ըզ քեզ։
Ա՛ր կռվեցեր ըղտիեզերս ի հա
ւատս ճշմարիտ ընտրելվե քո
առաքելվե։ և՛ յաւիտեան աւետա
րանիչ ըզրկեան որսման՝ ըզ
Ի՛զ՚որ օրհնեցէ՛ք է՛՛ւ բարձր
ապարեւք ըզ նա յաւիտեան։
Ա՛ր ըստ կամաւոր յօժարութեն
իւրեանց զօրացոյց աբբ զառա
քեալսն։ և հրաւիրեաց յերկինս
արքայութի՛ն ։ օրհնեցէ՛ք է՛՛։
Ա՛ր ընկալաւ իւիեանս անապակ
նրա ձերջանիկ աբբ զառաքեալն։
և դասակցոյց ի խորանս լուսե
ղէ՛նս ։ օրհնե՛։
Ա՛ստուածածին՝ տայ լուսաւո
ւոր։ որ ըզ ձ՚ղջն կենդ հեղեր
յերկիր բանա՛ւոր։ և՛ գնահատ
մարըն շինուցեր պարտուցն ըզ
հնւր ։ անդադար ձայնիւ զբեզ
բարեբանե՛մք և՛ հոգւոյ ե՛ր
դով ձեռայնե՛ցեալք։
Տե՛ղի անառանձելի՛ բանին՝ և
երկիր վկայութիակ յորում լցան
ագահիկք ։ և՛ արեւելք արեգա
կան ա՛րդարութե՛ն ։ անդա։
Օ՛ քե՛զ կատարե՛ալն մարգա՛
րէ՛ից ։ կո՛ւսականն քո՛ ծնունդե՛ն
արձա՛կ բնութեանցս քակտեցան
օրէ՛նք ։ հա՛ճեաւն աւետիցին վե
ճատեալ ի՛ւրատեաւ խորհուրդ
անգա։

բեր որսորդս մարդկան . պրատ զամենեսեան յորբայականն սե
ղանն . բարեխաւսեալ սիր քրիս
տոս խընայեսցէ ի մեզ :

Որոց հրամայեցեր հոտ անձն լինել ընդ տիեզերս . ոմանց հոտ իմանհոտանել իմոյ ևամանոյ ի կենաց ի կեանս . բարեխաւս :

Որոց խոստացար նստիլ յաթոռ դատաղտկան . դատել զազգն իս րայէլ . յայնմ աւուր յահ ղին . բարեխաւս :

Օ տաւնընորդս և զևսրդնդեաս եկեղեցւոյ քոմամ սըզ . յիշատա կաւ պատուհանիք սիսօր . բարե ւիր մի՛ շակաւ անպարտելի կա Թողնիկ եկեղեցւոց . ևս պրսակ պարծանաց հաւատացելոց . բա

Ազաքեալըն յիս կարողեցեր . մեծն ի մարդարէս մկրտուիչըն յովհաննէս . պատրաստեր ճանա պարհս Թեզնոյն յուխտիդ . ու քակեցեալ և սուէ չեմ ես քեզ . ալ սուտքեալ եմ առաջի նորա . և հարսին եկեղեցւոյ փեսայ քրիստոս է սրբոյն էրկնից :

Տէսանիր զոյ յիսաձա զի գայր առնա աղաղակեալ և ասէ տէր գառն աղ որ եկն ի բառնալ զ մեղս աշխարհի :

Այ յօթ տանկ եկեղեցի ու բուս խաւԹէ զ յիշատակ սըբոյն դրի գրոյ . որոյ լուսաւորեալ պայծառացոյ վարդապետ . ի

Ի Ն Լ Ի

որ առաքեալք հրաւիր բեալք խակըզանկ և քնարեալք յորովայնէ . ապաստ ւոր և բարեկամք ևվկայք աճորուեցին . բարեխաւսեցէք առ ամէն վս անձանց մերոց :

Որք առիք իշխանութիւն ի վերայ սղզի մարդկան . կապել և արձակել ի յերկինս և ի յերկրի րի . արձակեցէք զ մեզ ի կա պանաց մեղաց մերոց :

Խոչակեալք ընդ քի և ընդ նըմին թաղուրեալք . ի մեռան գամ գալստեան նոր նըմտելոց է՛ք գոտուած որ . Թողուի չնոր հեցէք և մեզ մեղաւորաց :

Օ որս առեալ ի ծովակէն ապա

Ա՛րթաշե՛ս թագաւորն Պարսից, զոր
տեսանէր զքեզ՝ ոչ ոք կարէր
ասել թէ ոչ ես դու Եսթեր թագուհի
Հրէից. զի ոչ ոք կարէր ասել
զայդ, զի ոչ ոք գիտէր զայդ
ազգ քո եւ ցեղ քո. զի ոչ ոք
գիտէր զայդ, զի ոչ ոք գիտէր

Ա՛յսօր ընտ՛ր ժողո՛վուրդ. ըզ-
ըն-ճա՛յէ՛ք ընդ դա՛շտս
հո՛գւոյն սըրբոյ՝ · ա՛ծացուցա-

Ա՛յսօր ընդ ամենայն ազ-
գա՛ց եւ լե՛զուաց ·
ի փըրկութի՛ւն ազգի մա՛րդկան ·
աւե՛տ հարցըն ա՛ռաք ·

Ա՛ր պահէիր յա՛ղթող ըզ-
նութի՛ւն աբգ առաքելոյն · այսօր
եւ մե՛ք ընդ նոսի՛ն ցընծա՛ք
օրհնա՛ւք ըզ-քե՛զ · աբգ հա՛ր ·

Ա՛ր տուեր բարեբաստիկդ էս
յա՛ւիտեան · այսօր ը-ղամս վը՛
կայից քո՛յ բարեբանե՛ալ ըզ-քե՛զ ·
աբգ · Ա՛զգըր օրհնեցէ՛ք բա՛րբ
ապրե՛ք ը՛զ նա յաւիտեա՛ն ·

Ա՛ր ընտրեաց զբարձրեա՛լն տապ
էակն էնդ-ծո՛ւթ արար · ի-նո՛ւանա
ը՛զ-ան-ձինբըս զբի՛ւտս · բա՛ր ·

Ա՛ր-բ ըզ-նա-ա՛ր կատարեաւ
ցըն վանեցի՛ն եւ ը՛զ-յոյս դի-տու
թի՛ւ ընդ-հան-ո՛ւր յերկիր ծա-
ւալեցին · ընդ նոսի՛ն բա՛ր ·

Ա՛յսօր ըն-ծա՛յ-ք ընդ-ա՛ն-ա-
հո՛գւոյն սըրբոյ՝ · ա՛ծացուցա-

Ա՛յսօր ա՛ր ըզ-նըշխա՛ր-
ական մա՛ր · եւ հա՛նգո՛ ընդ-ա՛ն-ա-
ւո՛ր ըզ-նա-ա՛ր · յորմէ՛ սի՛ւ բո՛ղոքց ·
Ի խորա՛ն քո՛ւմ սի՛ւ բո՛ղոքց ·

Ա՛ւարջակի՛ւ հո՛ր որդի՛ · ի՛ մի՛ւս
անգա՛մ քո՛ գա՛լըստեա՛ն անդա-
տապա՛րտ պահե՛ա ըզ նը՛ոյնէ՛-
ցեա՛լսն մե՛ր · եւ · Ա՛ենդ-ա՛նապա
հո՛ր աբ՛ հո՛գի՛ · յորժա՛մ նո՛րոգե՛ս
զբըլո՛սա երկրի՛ · նո՛րասի՛ւսեա՛ր

զաղտաբեա՛ւ ըզ նը՛ոյնէ՛ն ·

Ա՛զ ծնեա՛ն ի՛ սըրբոյ կո՛ւսէ՛ն
ընկալո՛ւք ի՛ սի՛ւրըս մա՛րդ
հաւատո՛ւ · ո՞րպէ՞ս էրբեմ՛ն
ի՛ դի՛ւրկըն սի՛ւմէ՛ն ·

Ո՛րո՛ն-ե-սո՛ւք զաւա՛ւրէ՛ն ի՛ հո
րէ՛ն՝ ո՛ր ի՛ խառնա՛ւրըս պատե
ցա՛՛ւ վա՛նըն մե՛ր · Ա՛ւ փրկե՛ց
ը՛զմե՛զ յանի՛ծկէն ա՛դամ ·

Ա՛ւետա՛ւ լե՛ր անապատ ծա՛ւրա՛ւ
և ծաղկե՛ա՛ հա՛ւատո՛ւ ը՛ւրո՛ւնա
թեա՛՛մբ յա՛յսըմ հա՛ւսէ՛ · քան
զի քրիստոս յո՛յս յայտնե՛ցաւ

Հ՛ւ-ե-ո՛ւ-ա-ն-ո՛ւ-ա-ց ·

Ա՛յսօր ո՛ր ի՛ն ի՛ր-ե-ր-կի՛ն՝ բան ի՛ւ
ծընո՛ւնդ հո՛ր միածի՛ն · ը՛զ-ծա-
կէ՛ն ի՛ր-կի՛ւց խո՛ր-հո՛ւրդ յայտնե՛ց
աշա՛կե՛րտացն · ծո՛ւարչ ը՛զ-կի՛ւ-բա-ա
րանըն ծա՛ծկե՛լո՛ւ ա՛ծո՛ւ-ը՛ւ-ն ·

Ա՛՛յսօր հը՛ն-ո՛ւ-ա-ց յա՛ռաքե՛ալ
ըն հա՛յրական բարբա՛ռ ի՛ր-կի՛ւ-ց
ա՛մէ դա՛ ե որդի՛ իմ սի՛ւրե՛լի՛
ը՛ն-դ որ հա՛ճե՛ցայ · ո՛ր ը՛զ-ը՛ն-ծա
ը՛ն ա՛ծացի՛ւ կ՛ե՛ր-կի՛ւ-ղ ծա-ո՛ւ-ա-յ-ա-կան · Ա՛յսօր վի՛ճ-ի՛ն

ա՛յլ դրա՛ւ ի՛ նը՛ոյնէ՛ն մա՛
ր · ե՛ւ հա՛նգո՛ ընդ-ա՛ն-ա-ւո՛ր ը՛զ-
ի՛ խորա՛ն քո՛ւմ սի՛ւ բո՛ղոքց ·

Ա՛ւարջակի՛ւ հո՛ր որդի՛ · ի՛ մի՛ւս
անգա՛մ քո՛ գա՛լըստեա՛ն անդա-
տապա՛րտ պահե՛ա ըզ նը՛ոյնէ՛ն

Ա՛ռաքեալք սուրբ սիրոյդ հայ-
ւոստոց կամօք ղկիսէ էակիցս
քէ՛ սուրբ էրկնաւոր վարդապետ
տիրոջ աշակերտք՝ բարեխօսեալ
ցեզ՛ք շնորհել զնաւագութիւն
ամենայն աշխարհի։

Լարեկամք քո՛ւ եւ հրեշտակք
ձայնին խորհրդոյն՝ ընդու-
նա՛ղք բազմանալ կենաց եւ լու-
սաւորիչք ոտիկեցան՝ բարե-
խօսեցե՛ք շնորհել զնաւագու-
թի՛ւն ամենայն աշ։

Պատուաւորք ա՛ղէղ սուրբ
դասուպատուո՛ղք՝ ընդ-
առնուցէ՛ք զձեզ ոչ խոս-
տովանողաց՝ տալո՛ւն ըզ
ձեզ բարեխօ՛։

Ա՛բգեն հայցեցէ՛ք բանգաւոյ
որմ՝ ի ձե՛ռն սրբոյդ քոյ ա՛
ռաքելոյն՝ խոնարհեա՛ տէ՛ր
ի յանձի՛նդ մե՛ր։

Օ՜րդ ընտրեցեր յատա՛ջ գի-
տութի՛ւն զարժանացելոց ան-
ձինս՝ տրպատարել ի նոսա զՀո-
գի՛ շնորհացդ քոյոց՝ որով վանդ
եա՛լ հերքեցին զսպասաւորսն
Քրիստոսի՝ բարեխօսե՛ւ սո՛
տա՛։ խո՛նդայ։

Ա՛րք ըզ խաւարն անգիտու-
մարկա՛ն յամենայն ազգաց՝
զեռատուրեա՛ւ զՀոգի՛ Աստուծոյ
առաքելական կոչմամբ ի լոյս
կենացըն յուղարկեցի՛ք՝ բարե-
խօսեցե՛ք սո՛ւտ։ խո՛։

Ա՛յլ և մեք հաւատացեալքս

զմա՛ռ ընդ ը՛ձեզ զՀայր ողոր-
մութեան՝ զի ընդ ձեզ ընդու-
նիցի՛ մեր աղաչանքս։

Ա՛ռաքեալք սուրբ սիրոյդ հայ-
ւոստոց կամօք ղկիսէ էակիցս
քէ՛ սուրբ էրկնաւոր վարդապետ
տիրոջ աշակերտք՝ բարեխօսե՛
ցեզ՛ք շնորհել զնաւագութիւն
ամենայն աշխարհի։

Լարեկամք քո՛ւ եւ հրեշտակք
ձայնին խորհրդոյն՝ ընդու-
նա՛ղք բազմանալ կենաց եւ լու-
սաւորիչք ոտիկեցան՝ բարե-
խօսեցե՛ք շնորհել զնաւագու-
թի՛ւն ամենայն աշ։

Պատուաւորք ա՛ղէղ սուրբ
դասուպատուո՛ղք՝ ընդ-
առնուցէ՛ք զձեզ ոչ խոս-
տովանողաց՝ տալո՛ւն ըզ
ձեզ բարեխօ՛։

Ա՛բգեն հայցեցէ՛ք բանգաւոյ
որմ՝ ի ձե՛ռն սրբոյդ քոյ ա՛
ռաքելոյն՝ խոնարհեա՛ տէ՛ր
ի յանձի՛նդ մե՛ր։

Օ՜րդ ընտրեցեր յատա՛ջ գի-
տութի՛ւն զարժանացելոց ան-
ձինս՝ տրպատարել ի նոսա զՀո-
գի՛ շնորհացդ քոյոց՝ որով վանդ
եա՛լ հերքեցին զսպասաւորսն
Քրիստոսի՝ բարեխօսե՛ւ սո՛
տա՛։ խո՛նդայ։

Ա՛րք ըզ խաւարն անգիտու-
մարկա՛ն յամենայն ազգաց՝
զեռատուրեա՛ւ զՀոգի՛ Աստուծոյ
առաքելական կոչմամբ ի լոյս
կենացըն յուղարկեցի՛ք՝ բարե-
խօսեցե՛ք սո՛ւտ։ խո՛։

Ա՛յլ և մեք հաւատացեալքս
զմա՛ռ ընդ ը՛ձեզ զՀայր ողոր-
մութեան՝ զի ընդ ձեզ ընդու-
նիցի՛ մեր աղաչանքս։

Ա՛ռաքեալք սուրբ սիրոյդ հայ-
ւոստոց կամօք ղկիսէ էակիցս
քէ՛ սուրբ էրկնաւոր վարդապետ
տիրոջ աշակերտք՝ բարեխօսե՛
ցեզ՛ք շնորհել զնաւագութիւն
ամենայն աշխարհի։

Լարեկամք քո՛ւ եւ հրեշտակք
ձայնին խորհրդոյն՝ ընդու-
նա՛ղք բազմանալ կենաց եւ լու-
սաւորիչք ոտիկեցան՝ բարե-
խօսեցե՛ք շնորհել զնաւագու-
թի՛ւն ամենայն աշ։

Պատուաւորք ա՛ղէղ սուրբ
դասուպատուո՛ղք՝ ընդ-
առնուցէ՛ք զձեզ ոչ խոս-
տովանողաց՝ տալո՛ւն ըզ
ձեզ բարեխօ՛։

Ա՛բգեն հայցեցէ՛ք բանգաւոյ
որմ՝ ի ձե՛ռն սրբոյդ քոյ ա՛
ռաքելոյն՝ խոնարհեա՛ տէ՛ր
ի յանձի՛նդ մե՛ր։

Օ՜րդ ընտրեցեր յատա՛ջ գի-
տութի՛ւն զարժանացելոց ան-
ձինս՝ տրպատարել ի նոսա զՀո-
գի՛ շնորհացդ քոյոց՝ որով վանդ
եա՛լ հերքեցին զսպասաւորսն
Քրիստոսի՝ բարեխօսե՛ւ սո՛
տա՛։ խո՛նդայ։

Ա՛րք ըզ խաւարն անգիտու-
մարկա՛ն յամենայն ազգաց՝
զեռատուրեա՛ւ զՀոգի՛ Աստուծոյ
առաքելական կոչմամբ ի լոյս
կենացըն յուղարկեցի՛ք՝ բարե-
խօսեցե՛ք սո՛ւտ։ խո՛։

Ա՛յլ և մեք հաւատացեալքս
զմա՛ռ ընդ ը՛ձեզ զՀայր ողոր-
մութեան՝ զի ընդ ձեզ ընդու-
նիցի՛ մեր աղաչանքս։

Ա՛ռաքեալք սուրբ սիրոյդ հայ-
ւոստոց կամօք ղկիսէ էակիցս
քէ՛ սուրբ էրկնաւոր վարդապետ
տիրոջ աշակերտք՝ բարեխօսե՛
ցեզ՛ք շնորհել զնաւագութիւն
ամենայն աշխարհի։

Լարեկամք քո՛ւ եւ հրեշտակք
ձայնին խորհրդոյն՝ ընդու-
նա՛ղք բազմանալ կենաց եւ լու-
սաւորիչք ոտիկեցան՝ բարե-
խօսեցե՛ք շնորհել զնաւագու-
թի՛ւն ամենայն աշ։

Պատուաւորք ա՛ղէղ սուրբ
դասուպատուո՛ղք՝ ընդ-
առնուցէ՛ք զձեզ ոչ խոս-
տովանողաց՝ տալո՛ւն ըզ
ձեզ բարեխօ՛։

Ա՛բգեն հայցեցէ՛ք բանգաւոյ
որմ՝ ի ձե՛ռն սրբոյդ քոյ ա՛
ռաքելոյն՝ խոնարհեա՛ տէ՛ր
ի յանձի՛նդ մե՛ր։

Օ՜րդ ընտրեցեր յատա՛ջ գի-
տութի՛ւն զարժանացելոց ան-
ձինս՝ տրպատարել ի նոսա զՀո-
գի՛ շնորհացդ քոյոց՝ որով վանդ
եա՛լ հերքեցին զսպասաւորսն
Քրիստոսի՝ բարեխօսե՛ւ սո՛
տա՛։ խո՛նդայ։

Ա՛րք ըզ խաւարն անգիտու-
մարկա՛ն յամենայն ազգաց՝
զեռատուրեա՛ւ զՀոգի՛ Աստուծոյ
առաքելական կոչմամբ ի լոյս
կենացըն յուղարկեցի՛ք՝ բարե-
խօսեցե՛ք սո՛ւտ։ խո՛։

Ա՛յլ և մեք հաւատացեալքս
զմա՛ռ ընդ ը՛ձեզ զՀայր ողոր-
մութեան՝ զի ընդ ձեզ ընդու-
նիցի՛ մեր աղաչանքս։

լերինք անշարժք հաւիտեան ծաղ
կածինք հարազատ վէմք հաւա
տոյ պետրոս և անդրեաս . բ։
Ի բարեբանեն հոգւոյն վըտակք
և որոտումունք սիրելեաց . յոր
մունք հրեղինք աստղք լոյ
սախիտք՝ յի թագաւորին վա
կան լանջից սուրբ յովհաննէս
և յակովբոս . բարե։
Հայրապետական պագուցն հրեղէն
պարիսպք և բարձր աշտարակ
ոսկեղէն բաժակք և ժիր մըշ
մրուռնայք . հայրապետականք
հայր հոգևոր բարեբաղխօ
և թադիքոս . բարե։
Վէմական հօտին անանուխ արօտ
և ջուրք հանդարտական . հիմնող
հովիւք խաւարտիկք . բա
նաւոր փարախ սուրբ եկե
ցին և փրկիչպատ . բարե։
Ի մանրապարծ հոգւոյն անօթ
ընտրեալ և ձերնահարկք . թա
գաւորք երկրի ի շխատիք աշխար
հի . անպակաս գանձուց բաշ
խող չակոբ ալփեայն յարդա
յակերտն . բարե։
Լուսեբաբերական մի տրուէ խոր
հուրդ կանոնք և հաստատութիւն
վարդոց հընձանք բարբառ ա
ւետեաց . ընդ ամ էրկիր սբ ըն
ծանիճն և մեսրոպ թիւս . բարե։
Լանկին կենաց կանուխ քարող
և աւետարանիչ . երդ փրկիչ
թէ հընձանի անհատ . ապրի

կատարեալ ըղձիստանկ սըր
բոց առաքելոյն . ահագնէ՛ն
ըղձ քո՛ղ որ միայն զբնաւ ծագ
մա՛ծ քո զղջմամբ եղիր . ու՛ր
որ կեցցեայն զամենայն
արդարս ։

Աշակերտիք քեզ . և առ ամ
արեգնէ առաքեալք . բարեխաչ
առ քէ՛ր առաջի վասն մե՛ր ։
Սրբ առաք ըզպատուիրէր քոյ
բազել առաքելովդ ըզբանըն կե
նաց յաշխարհի՛ . բարեխօս ։
Սրբ արժանի՛ եղէք առանել
մարմնով զորութի՛ն այ յայտնի
պէս . բարեխօս ։
Սո՛ր սիրոյդ էք արարչին արդար
ծոց քո՛ւ սուրբ առաքեալք . բարե։
Սո՛ր քարոզ էք ընդ հանուր տի
եզերաց քո՛ւ սո՛ւրբ առաքեալք . բ։
Սո՛ր պըտակդ է՛ք տա՛ էկեղե
ցեաց քո՛ւ սո՛ւրբ առա՛։

Հարիան էլիսեան առաքելոյն ։

Ի յանառհասն ծովին հօր զը
Թո՛ւթեց բո՛ղմա՛նիկ խո՛ր
հո՛ւրդք և լոյս գերազանց հը
կո՛տասան ա՛զգաց պըտակ սբ
եկեղեցւ՛ . բարեխօս լերուք
առ տէր վասն անձանց մե՛ռոյ ։
Աշակերտիք բանին բաշխեցք
եղեալ հնա՛ւանդք աշխ սիրելի՝ .
կանգնեցէ՛ք ի ձեզ զանազան
լեզուս ի փառս տեառն . ընդ
որ ամենայն ազգք ի միասին
ի հաւատ կոչեցան ։
Ի ձեռն ձերոյ քարոզութեանն
ամենայն ազգք ի հաւատ կո
չեցան . ընդ որ ամենայն ազգք
ի միասին ի հաւատ կոչեցան ։
Ի ձեռն ձերոյ քարոզութեանն
ամենայն ազգք ի հաւատ կո
չեցան . ընդ որ ամենայն ազգք
ի միասին ի հաւատ կոչեցան ։

մարդկան պարծանքը՝ քան զմարդ մեռեալ
թէոս՝ բարեխօս լեր առ
Աստուած՝ զհանապազ դիտմունս
առաջի ունելով զերկնից՝ նմին
ծոմ բարձանց խորոց բանալի.
երեքտասան՝ քաջ առաքեալ պաշ
տօն հայոց համաստանած՝ բարե
խօս լեր առ Աստուած՝ զհանապազ
դիտմունս առաջի ունելով զերկնից՝
նմին

Ա յսօր զնմանալի լուսոյն ծա-
գօղն ի խաւարի նստելոցս. ըզ-
դրիդորիա ոք հայրապետին.
եկայք վերնատունն ելից՝
Ա յսօր զսնապատկան հոգւոյն
պարգեւս բաշխող որդւոց Թա-
դէոսի՝ յորդիս լուսոյ նուիրե-
ցընէ զբեզ. եկ։ Ա յսօր զնոճ-
պէն բանին պատուիրէ ի հաս-
տատն աշխարհի. ուշակ բանել
նոսա մանկտէնք. եկայք։
Ա յսօր երդէ եկեղեցի որդւոցն
իւրոյն ընդ հրեշտակս՝ միշտ
տակի լուսաւորչին՝ ուր ի
բարձունս աստուծոյ։
Ա հարաշարժ աղբերն՝ անդա-
տահոսիդ վերակ՝ կենդանա-
րար ոք հոգի՝ օրհնեալ էս լոյս
ճշմարիտ։ Ա յսօր ի ոք վերջ
նստոյն եկել ոճ ճշմարիտ.
հրաշալագործ ջուռաբետան
ի լոյս փառաց քոյ հոգի։
Չբզճռոզականն խնդութեամբ աշա-
կերտացըն լցեալ. փառաւորել
լոյս երգելոյն օրհնեալ էս լոյս
գերապատիւ։
Ո տգամաւոր փառաց քոյ անձն
հուպեց բաշխող՝ ի փառուտ
բեամ գալստեանն քոյ. արժա-
նաւորեա երկնելոցեալսըն մեր
դասակից լինել սըրբոց քոյ.
մարդասիրա՞պէս որ ես միշտ
ի յամենս փառաց։ Ո ղորս հաւա-
տարեցեր ընդ ոքեսս քո. հանդեր

դրի

դրի

դրի

դիվ մարմնոյ և արեան քո ՝ որ. այսօր ընկալեալ հանգո՝ զհոգ դիս նոցա՝ կենդանարծելով ի կեանսդ յաւիտենից մարդա՝ Յիժամ առնէս զՏառուցան ըն ար. և արբոյ քո պարծեալին ի քեզ. յայնժամ խնայեա ի դա ւանողըս քո. դատաւորելով յա ջակողմեան դատաստն. մար։

Ա՛յսօր զանձնաւելի ծնընդեան փո ւր ըզ տրամաւոր խորհուրդ դ՝. ի հողանիւթ դպրոցէ՛ն փոխադրեցեր ի յերկինս՝։

Այսօր զանտանելի բանիդ բար ձնոյն ըզ քրտուլէն հողեղէն. բարեխոցուցեր ի տառապանո՛ց դէպա կեանցէն կեցոնս՝։

Այսօր զանտակարն կոյս որ ըզքէզ մայրս ի սեծամէ կերակ բեաց՝. ի զգայական փոխեալ բնութեա՛նց յիմանականս ըզն խորհուրդս։

Ա՛ղջ փաճինն ի հօրէ ևս լոյս փառաց ընդ նորս. ձա՛յնիդ հընչեց ի՛ն սանդարամետք անդնդոց։ Տեսեալ ըզ լոյս մե՛ծ հայրապետ տուն գրիգորի. պատուի՛ր ցնծու թի՛ւ հաւատացեալ արքային։ Լուսոյ.բանդ խաւար ծագէ՛ց մեզ լոյս ի հայոցատան հո՛ւ։

Վտա՛ք հօր և։

Ա՛ր ակրակատ իշխանաւե՛ հո զարդս արարեր բնաւորբ զառա քեանն. կապել և արձակել զոր դիս մարդկան յերկինս և յերկ րի. և անխոտակի՛ց լինել քեզ խոստացար յոյժ ամ նրատիս սո

Թոռ դատաղնկան՝. աղ։

Ա՛ր ի հօրէ առաքեցար ի փրկուե՛ ազգի մարդկան. միածին որդի և բանդ ար՛ծ. ըզ քեզ բարեբանեա՛ք ար՛ծ հաւրըն մերոյ։

Ա՛ր զընտրեալըն ի՛ քէն յառաջ քան ըզ լինել աշխարհի՝. առա քեցեր ընդ սիրելս առա՛քեա՛ւ որ արքայութե՛ն՝. ըզ քե՛զ։

Ա՛ր ըստ մարմնոյ ջարդարանացըն քոյ էղեւն կանա՛ւ ջրջրակից որոց ի փառըն հայրենի՛ լինել նըման քեզ խոստացար։ ըզքե՛զ։

Ը՛զգոր օրհնեցեք ե՛ւ բարձր արարէ՛ք ըզնա՛ւ յաւիտեա՛նս։

Ա՛կեղեցեք հեթանոսաց հաս տատե՛լ առաքելոյն. զաւա՛նն որով երկինք հաստատեցան. օր։

Վհանայ.ք և ժողովե՛ցէք մի ասան ձայնիւ երգով՝. զ լո՛յս ըն ճշմարիտ որ ծագեցաւ առաքելոյն. օր։

Ա՛ստուածածին ամպ լո՛ւսոյ էր. որ ըզ ջ՛ողըն կենսոյ հեղեր յերկիր բանաւոր՝. և զնախա մօրըն շինուցեր պարտուցն ըզ հնե՛ր. անդադար ձայնիւ զքեզ բարեբանե՛ք և հոգևոր երգ գոհ մեծացուցանե՛ք։

ած Հայրն մերոյ։

Ո՛ր զանձանելի ծանկալ պիտի խորհուրդ՝ առաքեալքդ նուիրեալ քո. մանրա բերի զայս առաքեալդ յուդայէ. ոչ ի մարդկան ուսեալ զայս, այլ ի քէն ուսեալ։ Ո՛ր ոչ ոք գիտէ զայս, եթէ ոչ միայն հայրն որ ի քեզ է, եւ ոչ ոք գիտէ զհայրն, եթէ ոչ միայն որդին եւ որում կամիցի որդին յայտնել։ Ո՛ր ոչ ոք գիտէ զորդին, եթէ ոչ միայն հայրն եւ որում կամիցի հայրն յայտնել։ Ո՛ր ոչ ոք գիտէ զորդին, եթէ ոչ միայն հայրն եւ որում կամիցի հայրն յայտնել։

Հանդ Յովհաննու Մկրտչին։
Եւ շՕրհնութիւն՝ յՀաղպատոյ
յայնմհետ առ։

Ո՛ր առաքեալքդ ամենայն ընտրեալքդ խակ ըզանձն նախ քան զշնորհսն ո՛ր ոչ ոք մարմնոյ էղեալք առեսանել զանձնաբերն հրեղէնս նոց. բարեխօսեցէք ամենայնի վասն մանկանց եկեղեցւոյ։ Առաքեա՛լք քրիստոնեան. հանգիստ տապետք ամենայն ի խորհրդոց դոցն. ո՛ր ոչ ոք ի հասանել ձեզ ծանիցէ վերստին ի կեանս այնմանէ. բայց բեխաւսեցէք առ Տէր վասն։

Վերստացէք զանձն ընդհանուր. այն ամենայն հասի՛ք երանելիք. ո՛ր ոչ ոք ի գալստեան առաքելոցն հրաշալեացն ընդ քրիստոս՝ բայց բեխաւսեցէք առ։

Տէ՛ր անառանելի՛ բանին՝ և երկիր վայրապարկ յորում լոյս ազատիցի՝ ևս արեւելք արեգակն կանգն արդարութեան՝ անդառնալի՛ ծագումն քրիստոսի՝ որ ի ձեզ ի լեռնային ի ծովային ի ցամաքային ի ջրային ի ստորերկրեայն՝ ի ձեզ ամենեքին ի ձեզ ամենայն

Ա՛ր զանապահէն Թա՛ղէոսըն
քո՛ յԵրկիր՝ նըշանակեց յուիսան
ի՛ փոր կԷտին. պահէլով կԷն
զանի՝ ա՛րջ հա՛ր։
Ա՛ր ըզ վըրկիչն քո՛ տեսէ
տարա՛նի՝ գուշակելով զնոր
հուրդ՝ նի՛նուԷի՛ քառոզէր
ապաշխարուԹի՛ա՛րջ հա՛ր։
Վո՛րձըք ա՛ռ ըզ տէ՛ր օրհնէ
ցԷք. քաղցրաձայն երգով բար
ձր արարէ՛ք յաւիտե՛ան։
Վ Վ
Վ՛ըրձըք ըզ տէ՛ր օրհնեցէ՛ք։
Ա՛ր առաքեա՛ց ողո՛րմած զնոր
գործն յո՛վհան. քա՛ռոզել նոին
ուԷ՛ն ցուցանէր ապաշխարուԹի՛ն.
օ՛րհնեցէ՛ք ընդ զըւարԹո՛ւնս
ա՛մ՛ ժողովրդ՛ք՝ և բարձր
արարէ՛ք ըզ հայրն երկնաւո՛ր։
Ա՛ղերըք ըզ տէ՛ր օրհնեցէ՛ք։
Ա՛ր ըմբռնեա՛ց ի՛մոր կԷտի՛ն զը
փախուցեա՛լ մարդ արէ՛ն. և ծա
նո՛յց ըզ դԷմո՛ւԹի՛ն անորո՛ւս
պահէլով. գո՛ովեցէ՛ք ընդ սերով
բԷն ողջո՛ւնեա՛յ քի՛. և Է՛ըր
արարէ՛ք զՀակիմ բանըն հո՛ր։
Լարեցէ՛ ըզ տէ՛ր օրհնեցէ՛ք։
Ա՛ր լըսա՛ւ մարգարէ՛ին ի՛ խո
րո՛ց անդնդոց. և փրկեա՛ց ի դԷ՛ր
ժո՛ղովոյ սպասկանուԷ. բարեբա
նեցէ՛ք ընդ քերո՛ւԹեան քահա
նայ՛ք քի՛. և բարձր արարէ՛ք
զփառակից տէ՛ր Հոգին։
Ա՛ր զարգարէ՛ն ի՛ փորոյ կԷտին
աղաղակէր և ա՛մա՛ռէր. տէ՛ր Հա՛յր
ի՛մ՛ նայեա՛ ի՛նձ և ո՛չ տար
զնա՛ տ՛ըւանաց։
Զայն բարձի՛ ի խորոց անդ ըն
դոց առ ատաչեա՛ծ ողորմանն.
Եհա՛ ի՛մ՛ձ ձայն աղաղակի բանի՛
հանցէ՛ ի լըսելիս քո՛ տէ՛ր։
ԼարեխօսուԹի՛ա՛ր առաւե՛ա՛
ծանձնի և մի՛շտ կո՛ւսան՝ ազգաւ
ՀԷմ. ուՀա՛ ա՛մ՛ ի վրկեա՛
զնա ի յորդոյԹէ յանԷլեալ
Թըշնամւո՛յն։
Ա՛ղօրմածէ՛ բանիւղ քրիստո
նեա՛ն ո՛ր զրՀաւատ ի՛ջո՛ յանդ
բանս. գրՀա՛ զկա ի՛ մէջտեղս
որ ողորմա՛ծդ Է ա յամենայնի։
Ա՛ր իբարկուէ՛ զաղօրմածԹի՛ւն
ի՛նչեցէ՛ք առ քո՛ ասէ զծո՛ւանծ
ո՛ղջա՛ զկա ըզմէջտեղս որ։
Ա՛ր ի ժամանակա՛ն մեքՀէտ
մահո՛ւն փրկեցէ՛ք ըզ նի՛ն
ուԷ՛ն յան. փրկեա՛ զմեզ ի
հրոյն յաւիտենից՝ որ ո՛ղ։
Կանխա՛ւ յուիսանա՛ս առա՛ջ
քեալով յանանձնուԹե՛ան պարգև
ողջո՛ւնս. նի՛նուԷի՛ մահ՝
բեր քարոզ։
Ձա՛ռ՛ի՛ղ բարբառոյ մարգա՛
րեին զարհուրելով Թագաւո՛ր
ըրի՛ն. խոնարհեա՛ զկեա՛ց
նէր ի՛ տո՛ւգ։
Պա՛հո՛ւ պատուիրեր ժողո՛վ
վերադարձն պատահիլ առ տէ՛
ր՛ն. խնդրելո՛վ զՀոգին
Թիւն մեզոյ։

Ալեմ՝ ի կիսէն . երբ բօրբօրեաց
Թագաւոր պահելով կենդանին
յօրինակ Թագաւոր քո ես յորում
Թեամբ՝ն . կեցո՛ և զիս զմեղս
զոք ըզ մեռեալս :

Որ լսեալ ձայնի աղօթից . երկո
տասան բիւրուց ես անկանաց սը
զայնց . նէ՛ բօզ զԹագաւ և երկայ
նամ՝ա՛ս . լուր այժմ և ինձ
որ կարդամն առ քեզ :

Պարտաւորեալ ամբիծս քոյ
զաքըն նինուէացւոց . իսկ
ձայնի մարգարէին էղե՞ Թո
զեալիւն մեզոյ :

Ահա բանն առ Թիզն . պահաէ
՞ր տայր ժողովրդեանն՝ լսէր :
Ի բերանոյ մանկանց տըղայոց
զարբա՞յն երկինք յօդնուի
կոչին՝ . լսէր ձայ :

Ընդ Լեզի Լուծ Զօրավոր :

Մեհասիրք երրորդութեան
ընտրեալ ծառայ և
հաւատարիմ . յանձնօղ
ապառնիսն և քաղ նահատակ .
էրանդահայտ սուրբդ սարգիս
շնորհօք Թէ՛ւեան՝ . բարեխօս
լեր առ քիս վերս անձանոյ մերոյ :
Անդադարութեան երկիւղածի աբ
զօրապետ և մեհանարարի՝ . սի
րով անանձին խնդալ յարհամ
հի՛ . երդաւոյս աբ ըզ սարգիս
խնդիւ պըսակեալ՝ բարեխօս :

Օ՛անգեա՛լ առաւօտ խաղաղութեամբ յանձնէ՛նար տեառնէ՛ն . և զմեռո՛ւս փարատեաց զերկիւղ :

Ա՛ստո՛ւած օրհնեա՛լ նոր էրդեան քեզ Թագաւոր անանց՝ն . փըրկո՛ղիդ՝ ի՛ձեռաց մահո՛ւ :

Ընդ ո՛ր բո և զերկիւղ պատռեա՛ն արեամբդ քո սրբոյ բա՛ջ՝ն . փրկեա՛ զբնութիւն մեր հրոյն յաւիտենից :

Յուն՛ան՝ն մարգարէն աղաղակէր նինուէ՛ացւոյն ահա երկիր նինուէ՛ացւոյն ահա ցկո՛ւ՝ նինուէ՛ :

Զայնի՛՝ն հառաչանաց պատառեին սո՛ւգ քո՛՝ղ զերեսաց . փըրկեա՛ ըզմեզ ի՛ մահատի՛Թ հրամբ իւրանէ՛ն ե՛՝ւ կեցո՛ :

Ասացի՛՝ն ընդ նոսին հպցե՛մք ի՛ քէն փրկի՛՝չ աղաղակաց . փըրկեա՛ ըզմեզ ի՛ սպառնալեացդ գեհենին . և՛ քիզ փա՛՝ռք յաւիտեան անվեր՝ն :

Ա՛ր առաքեցեր զյովնան՝ . քարո զել մեծի քաղաքին նինուէ՛ացւոց յայտնելով զառաքո քո զնորդա սիրութի՛՝ւնդ . ընկալ և զմեզ ապաշխարութի՛՝ւնս :

Ի սկիզբ բանն էր առ Աստուած եւ Աստուած էր բանն։ Նա էր սկզբանէ առ Աստուած։ Ամենայն ինչ նովաւ եղեւ, եւ առանց նորա ոչ ինչ եղեւ, զոր եղեւ։ Նովաւ կեանք էր, եւ կեանքն էր լոյս մարդկան։ Եւ լոյսն յխաւարի լուսաւորէ, եւ խաւարն զնա ոչ կալաւ։ Եղեւ մարդ առաքեալ յԱստուծոյ, անուն նորա Յովհաննէս։ Նա եկն ի վկայութիւն, զի վկայեսցէ վասն լուսոյն, զի ամենեքեան հաւատասցեն նովաւ։ Ոչ էր նա լոյսն, այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն։ Էր ճշմարիտ լոյսն, որ լուսաւորէ զամենայն մարդ եկեալ յաշխարհ։ Յաշխարհի էր, եւ աշխարհ նովաւ եղեւ, եւ աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ։ Յիւրսն եկն, եւ իւրքն զնա ոչ ընկալան։ Որ ընկալան զնա, ետ նոցա իշխանութիւն որդի Աստուծոյ լինել հաւատացելոց յանուն նորա։ Որ ոչ յարեանց, ոչ յակամայ կամաց, ոչ յանդամոց արանց, այլ յԱստուծոյ ծնան։ Եւ բանն մարմին եղեւ, եւ բնակեաց ի մեզ, եւ տեսաք զփառս նորա, փառս իբրեւ զմիածնէ յհարցէ, լի շնորհաւք եւ ճշմարտութեամբ։ Յովհաննէս վկայէ վասն նորա, եւ աղաղակէ եւ ասէ։ Սա էր, զոր ասացի ես, եթէ որ յետ իմոյ գալոցն է, առաջի իմ եղեւ, զի նախ քան զիս էր։ Եւ յլնութենէ նորա մեք ամենեքեան առաք, եւ շնորհս ընդ շնորհս։ Զի օրէնքն յՄովսէսէ տուաւ, շնորհն եւ ճշմարտութիւնն յՅիսուսէ Քրիստոսէ եղեւ։ ԶԱստուած ոչ ոք երբէք ետես, միայն ածինն որ յգրկունս հաւրն է, նա պատմեաց։

Եւ ասէ Տէր առ Մովսէս։ Ես եմ Աստուած Աբրահամու, եւ Աստուած Իսահակայ, եւ Աստուած Յակոբայ։ Ոչ է Աստուած մեռելոց, այլ կենդանեաց։ Զի ամենեքեան նովաւ կենդանի են։ Եւ ասէ Տէր առ Մովսէս։ Ես եմ Աստուած Աբրահամու, եւ Աստուած Իսահակայ, եւ Աստուած Յակոբայ։ Ոչ է Աստուած մեռելոց, այլ կենդանեաց։ Զի ամենեքեան նովաւ կենդանի են։ Եւ ասէ Տէր առ Մովսէս։ Ես եմ Աստուած Աբրահամու, եւ Աստուած Իսահակայ, եւ Աստուած Յակոբայ։ Ոչ է Աստուած մեռելոց, այլ կենդանեաց։ Զի ամենեքեան նովաւ կենդանի են։

Եւ ասէ Տէր առ Մովսէս։ Ես եմ Աստուած Աբրահամու, եւ Աստուած Իսահակայ, եւ Աստուած Յակոբայ։ Ոչ է Աստուած մեռելոց, այլ կենդանեաց։ Զի ամենեքեան նովաւ կենդանի են։ Եւ ասէ Տէր առ Մովսէս։ Ես եմ Աստուած Աբրահամու, եւ Աստուած Իսահակայ, եւ Աստուած Յակոբայ։ Ոչ է Աստուած մեռելոց, այլ կենդանեաց։ Զի ամենեքեան նովաւ կենդանի են։

Ա՛յսմեռ երկրե պաթը բուսաւ
հիմնէնա նորոգ աշխարհ։ տղ։
անօրինաբար ի՛յանդգնէ արիւր
սուրբ ընդ ոտիւք կոխեալ ի գետինն
ոգի։ Ա՛ռ զանդամս քո ի քէն
եւ ի կորուստ մի՛ տար զանդամս
քո

Հանուն Բառն Բանի Վիճաբանին։

Ա՞ն, ո՞վ Քո՛ն Գո՛ր հօր յերեսէ ևս հանդուրժի

որ հոգւոյն • ըզ պատկերն իւրական՝ խաւանեալ ընդ հո՛ղ գանին ի բնութիւն • զոր զոր գարեակ փայտիւ եղ ի դրախտ ասի՛ն վանիկութի՛ն։

Յորում ցընծայր ըզ ամենայնի ամենաբարի՛ն խնդութի՛ն • քանզի զի զատուածն տեսանէր միշտ խնդարկեալ ի դրախտին։ յորմէ զատուցոյն ճառագայթ տլսլայեաց բերէր ի յիւրեանն։

Վա՛յ որոյ պղտչեա մեղք ոչ մա՛ր լիաւ • զիաճին զի զորդին գի շնարհեացե ըստ աւազակին • ժառանգել յերկրատին մեզ ըզ դրախտին վայելչութի՛ն։

Վա՛յ որոյ յօրինակ նմանատեղ ծիրն ոչ ասելոյ • որ ի դրախտին վանիկութե՛ն ուրախանացը ընդ հրեշտակս • ցընծացուք ևս մեք

ի յօրինութիւնս հոգևորս։

Ա՛յո՛ր ի խորհուրդ աճեալ առնէ նահատակն • որ ի պատերազմի ազգիսդ ճաշակելոյ զուարճանայ • ճաշակացուք ևս մեք ըզ պատուհասիս նո՛ր։

Ա՛յո՛ր ի տիպ պատուհասանին առաքեալ • որով պըճնեալ զոր դատիւք ի փառս մարդն առաջնոյ • զարդարեացուք ևս մեք ճաշակիւն օրինաց։

Ա՛ր ո՞ղորմութի՛ւ զեւ՞ցաւ մարմնին • ևնորոգեցեր ըզհնութիւն հաւքս • նորոգեա և զմե՛զ հոգւով եւոլ զբնութեանդ ևնձո՛ւ մարմնով։

Ա՛ր ի խաչի՛ն մե՛ռաւր մարմնով • ևզհետևակքս դարձուցեր ի կեա՛նս հաւատոյ և զմե՛զ հոգւո՛ւ։

Ա՛ր յարեա՛ւդ ի՛ մե՛ռելոց • և յարութեանդ ըզ բնութիւնս մեր յառա՛ւլ • յարո՛ւ և զմե՛զ հոգւ։

Ա՛ր ըզ սիրելի՛ն քո՛ զղջաց զարթա • կոչեցեր ի դեբերանին կոչա՛ւ և զմե՛զ հոգւոյ՝ լ հեա՛նս ևնձո՛ւ մարմնո՛։

Աւրանչարաշ առաքեալդ յարեա՛ւ քո ասէ • անհեզակերպ փայլմամբ • զարհուրելեացան դէ՛մ ժողովք • և մեռեալք ընդ կենդանեացդ յարեա՛ն ի հաւատս հանդերձեն յաւրութեան։

Յորժամ փառաւք հայրենի՛ քո

Ընդ ամենայնի զհնազանդութիւնդ. փառաբանեն զքեզ իշխանն հայոց աշխարհի: Զորեքկին բոլորեան կենդանիքըն վայելեալ ազատ ղանկն առ քեզ իշխանաւ կին որդի ևս բանդ առաքեալ: Իշխանութիւնք սրմռոյց գոլեն ընդ քեզ. սահմանեալ հնդի և բոլորից առաքեալ:

Օրհնեմք զքեզ անեղ անբաղկիզելի հայր. անհամանելի և փառաւորեալ յանմարմնոց զին ոնորութիւն: Զոլելիք զքեզ որդի հօր արարչակից բանդ. նորոգօղ և կեանդ այգի մարդկան. թագաւոր յաւիտենից: Օ քեզ բարեբանեն ամ ազինք. մշտնջենաւորեալդ անբաղա աղբիւր սուրբ հոգւոյդ:

Աշխարհաստեղծութիւն:

Ազատին և սրբեալդ. որ զամ բանին արձ անաբիծ յիղուեալ յարգանդի կուսեալ. անդամ դարձ երդոյ մեծացուցանելիք: Օ քեզ մեծիր կուսաւէ և յերեք թեռ լուսոյ. ևաստղանան անճառելոյ բնական գիտակցին. քեզ փեսայացեալ բանին. անդամ: Վերլուծանն հինիք դաստարակ ուէ. ևքեզ կանգնեցաւ մեղձ ցեալ մեռելոց գլուխ. վերս որոյ զքեզ ածածկեն և կոյս. անդ:

Յայտնի քո երկրպագեն ա հրեշտակք որ ի վերուստ մեզ բարձաւ սա անդադար ձրկնաբանեսն:

Ա ի ածուածի երկրդութիւն ա ներաժանելոյ. որ ի հրեշտակ կոյ անդադար ձրկնաբանեսն:

Ծագեա ի քեզ լուսով. ևս յարուցո նեա զմեռուցեալսն. յայնժամ դասեաք ընդ աջմէ քումմէ՛ ևս կոչեսցի զմեզ ի փառս քո: Յորժամ հեծանցայս դատող ոչէ քո տար. սրբեսցես զմեզ արեամբդ քոիւ՛ յոլովութեան ժողովեաս զմեզ ընդ արդարոցն: Յորժամ եկեսցի հսկողն վանայ ընդ վեսպիկ. ընդ ի մտաւոնն տալ կուսաւ՛ մարդանոյն. արժանացո առաքեալն զմեզ ընդ նոսին երգել զմեզ վիճաս ի բարձունս:

Յիշեա զմեզ տէր յորժամ գաս ի թագաւորութեամբդ քո: Ընդերեա մեզ տէր զիմոլոլ բանդամ յանցանացդ մերոց: Ուսա մեզ տէր վիսոս տալ մեզ ծի տրութեամբդ քո:

Օրհնեմք զքեզ քեզ անըսկիզբն հայր. որ յամ ժամ օրհնիս ի դասուց քերուբէից: Զոլելիք զքեզ միածին որդի. որ անդադար փառաբանիս ի դասուց սերովբէից: Ընդդատար բերանով անհան գիտ բարեբանեմք տէր զհոգի որ վառակիցդ ևս հօր և որդւոյ:

Ար ի խորհուրդ գո կանանչ
մահուանն եկեղեցի գո ք՚ս
մեռանելոյ օրինաց մեղայ ։

Ար ընտրեցար ի սկզբանէ
անստգնական կոյս մարիամ ։ լե՛
նել տաճար սրբութեան ։
անձամբ լուարչն որ ի հօրէ ։
առ նա միշտ բարեխօսեա կե՛
ցուցանել ըզ մեզ ։

Ար առ ի քէն երկիրդ ապամ
վե՛ռնջեան յն ցանգանաց բնութ
մերո՛վ պահելո՛վ. զանհաւթե
պղտղոյն լե՛ծեալ զպատրանս ։
առ նա։ Ա՛րդ աղաչեա մեզ որ
տուժոյց ըզծնեալն ի քէն վան
արն մեր ։ զի ընդ նմի՛ն պա՛ց
հելո՛վ ։ որ յարուցեալ նորա
նո՛րոգեսցուք ։ առ նա։

Ա՛ւետեաց բա՛ն Աղա՛ք բանի ինձ ա՛ծ

Ար զառաջինն ոչ պահելով զգ
պատուիրանն մեռաք ։ ընդ՛ր հե՛
ղե՛ր քեզ օրինակ մեզ պատ
ուիրան կենաց ։ զի պահելով
կենդանանայցուք ։ ողո՛ր ։

Ար ի խորհուրդ գո կանանչ
մահուանն եկեղեցի գո ք՚ս
մեռանելո՛վ օրինաց մեղայ ։

Ար ըստ պահոց քառասնօրեայ
փրկո՛ղն պահելո՛վ հպատակեալ
եկեղեցի. զի մոգք էյտուպատա
ղեալ փեսային յարուցեալ ։ բա՛ն
Լուսաւորեալք քրիս
տոնեայ. զնծա՛ք թեա՛մբ պահե
ցո՛ք ։ ընդ անմահին մահն մե
ռանելով մեղայ ։ զի յարուցէք
նորա կենդանացուք սրտա
բո՛ք ։ բա՛ն ։

Ար ընտրեցար ի սկզբանէ
անստգնական կոյս մարիամ ։ լե՛
նել տաճար սրբութեան ։
անձամբ լուարչն որ ի հօրէ ։
առ նա միշտ բարեխօսեա կե՛
ցուցանել ըզ մեզ ։

Ար առ ի քէն երկիրդ ապամ
վե՛ռնջեան յն ցանգանաց բնութ
մերո՛վ պահելո՛վ. զանհաւթե
պղտղոյն լե՛ծեալ զպատրանս ։
առ նա։ Ա՛րդ աղաչեա մեզ որ
տուժոյց ըզծնեալն ի քէն վան
արն մեր ։ զի ընդ նմի՛ն պա՛ց
հելո՛վ ։ որ յարուցեալ նորա
նո՛րոգեսցուք ։ առ նա։

Ա՛ւետեաց բա՛ն Աղա՛ք բանի ինձ ա՛ծ

Ար զառաջինն ոչ պահելով զգ
պատուիրանն մեռաք ։ ընդ՛ր հե՛
ղե՛ր քեզ օրինակ մեզ պատ
ուիրան կենաց ։ զի պահելով
կենդանանայցուք ։ ողո՛ր ։

Ար ի խորհուրդ գո կանանչ
մահուանն եկեղեցի գո ք՚ս
մեռանելո՛վ օրինաց մեղայ ։

Ար ըստ պահոց քառասնօրեայ
փրկո՛ղն պահելո՛վ հպատակեալ
եկեղեցի. զի մոգք էյտուպատա
ղեալ փեսային յարուցեալ ։ բա՛ն
Լուսաւորեալք քրիս
տոնեայ. զնծա՛ք թեա՛մբ պահե
ցո՛ք ։ ընդ անմահին մահն մե
ռանելով մեղայ ։ զի յարուցէք
նորա կենդանացուք սրտա
բո՛ք ։ բա՛ն ։

կանգնեցաւ ։ սա՛ հղիցի մեղ
պահապան յաղթող անպարտելոյս
նել ըզ մեզ ի պատրանաց բան
սարկուին ։ Ո՛ սանձ բարձրացար
բարձօղդ անիծից ։ որ վանող
առնելդ ես ընդ հօր ։ ժողովե
ո՛ր ըզ հեռացեալսն կենաց
բեր վայելումն ։ պարեցաւ ։

Ցնկեալ լուսաւորեցա՛ն սուտ
բանդ ամ ։ սանձ՛ տպատելին սր
գեղեալքն ի մեղսասէր բանին
որ պղտուհաց ըզմեզ ի պատրա՛
Փառք հօր և ։

Ցնծա՛ մարիամ պրեզուկանն
սրդ պատուհե՛ն սրեկեալք ։ է՛ստղ
քան զան ի քէն ծրնեա՛ն տ՛ծ
վառեն մեր ։ զի դարձեա՛ցէ վե՛
րըստին զմեզ ի դպրախտին ժա
ռանգութի՛ն ։

Աւետեաց բա՛ն Աղաք բանի ինձ ա՛ծ

Ար զառաջինն ոչ պահելով զգ
պատուիրանն մեռաք ։ ընդ՛ր հե՛
ղե՛ր քեզ օրինակ մեզ պատ
ուիրան կենաց ։ զի պահելով
կենդանանայցուք ։ ողո՛ր ։

Ար ի խորհուրդ գո կանանչ
մահուանն եկեղեցի գո ք՚ս
մեռանելո՛վ օրինաց մեղայ ։

Ար ըստ պահոց քառասնօրեայ
փրկո՛ղն պահելո՛վ հպատակեալ
եկեղեցի. զի մոգք էյտուպատա
ղեալ փեսային յարուցեալ ։ բա՛ն
Լուսաւորեալք քրիս
տոնեայ. զնծա՛ք թեա՛մբ պահե
ցո՛ք ։ ընդ անմահին մահն մե
ռանելով մեղայ ։ զի յարուցէք
նորա կենդանացուք սրտա
բո՛ք ։ բա՛ն ։

զի յորում ժամ ընդ քեզ նորոշ
գնայցի ի վաճառս ողջ։

Արարածոց։ փա՞ռք յարեւելս որ
ԱՒր արամանայն չարչարանաց կա
ՀԻ քո քրիստոս. ընկղեցիր հնձ
Թանասաց՝ չարչարակից գողով
քեզ սրբոյն՝ պահեր պահք. փա՞ռք։
Տուր մեզ որ միտիմ քո նման
նիզ մեռելոյն՝ մեղուց՝ զի և
կենդանի քոյ հաղորդիլ արժա
նացուք կենդանարար արքայ
ութիդ. փա՞ռք յորոս։

ՀՀ եղաւ Օրհնած Ոմանց շնորհն
յայնի Հոգեշնորհ Հայրերուն
Գրիգոր։

ՈՅՐ ԲԱՇԽՈՒՄ

ողջոյն. խոստովանիմ առ
քեզ տէր զանազան որդին
Թոմա հնձ ընկղեցս ԻՀ և ողորմեան։
Տէր որ գիտացար ի կինդն քանա
նացի. գիտեա և զիս ԻՀ ապաշխարս
և ողջ։ Տէր որ գտանուցեր ընդ
մարտուրն ի գիտուն ձեղմանդ
տուիր. գտանի և զիս ընդմեզ
բեռանդ և ողորմեաւ։

Աստուած բանդուման ղորմի.
խնդայեա յարատուծդ քո հոյդ
ամենակալ և ողորմեաւ։

Ընդգանն սրդ արուիր. ճաշ
գեա ի հոգիս մեր ընդ լոյս ձերդ
մտրտուիեան և ողորմեա։

Տուր մեզ որ զանազանիլ. և
վրկեա ի նեղչաց մերոց հոգիդ
ձրեանդուիեաւ և ողջ։

Ընդունի՞ր իմում ծդնեա հնձ
որ. ոչ երբեմն յոլովանա և ողջ։
Ի յանցանաց իմոց մի՛ բեա զիս
որ. ոչ երբեմն ընդմեքանարն
և ողջ։ Ընդհատ՞ր շընորհդ
վրկեա զիս որ և յարեւնդ ատ
բեցո՛ և ողորմեաւ։

Օ ընդջնանն իմոյ զարատանա
արկանեմ առաջի քո քրիստոս
Թո՛ղ ինձ ընդ մեղս իմ ոչ երբ
եմն ընդտուրնկեն. որ միայնդ ես
բազմադուիեաւ։ Ընկանեմ առա
ջի քո քրիստոս որ հանիւնդ ես
բանաձոր հծոյն՝ խընդրեա և
զիս ընդ մորթեանդ. որ միայն
Ընդնդեղս իմ ցուցիչ քեզ քրիս
տոս որ բերժ՛ շնդ ես հոգւոց և
որ կենդաց. բերժընկեա և զիմ
գնիւանդուիես. որ մի։

Աստուած իմ խրատուհ մեղայ
իմոյ. ոչ ընծայեր խոտորեր ծդնեա ինձ
Ընկեցիմ հոգմանի անօրէնութե
իմոյ. Թիգեր խաչեղուհ ձգ։
Ի խորհրդ մեղայ ծանրս տարաբեր
բեալ ծրնիմ. նաւատեա բարի
վրկեա զիս։

Ողո՛ր՛ բեա ինձ ասէ։
Ի լսել ընձայն փողոյն յահա
գիմն աւուրն. յորժամ հարկա
նի՛ հրեշտակապետն և կոչել
ի դատաստանն. ողո՛ր՛։

Ինդստիլ. ոչ յատենի դատեր

պատուիրանքս քո. մեղա՛յ:
Ա՛ղեաչ անօրինեցաք ա՛յ
ձեռն: Ա՛ղաչք անօրինեցաք ա՛յ
ա՛նհնազան. ո՛չ պահեցա՛ք զ
պատուիրանքս քո. մեղա՛յ:
Ա՛ղեաչ ամենայն հոգի
ձեռն: Ա՛ղաչք անօրինեցաք ա՛յ
ա՛նհնազան. ո՛չ պահեցա՛ք զ
պատուիրանքս քո. մեղա՛յ:
Ա՛ղեաչ ամենայն հոգի
յանցանս իմ. մեղա՛յ ո՛ղ:
Ա՛ղեաչ ա՛ր խոստովանի՞մ ըզ
ջի՛ քո՞. մե՛ղայ ողորմեա՛:
Ա՛ղեաչ ա՛ր և անկանի՞մ առաջ
ծա՛ն. մե՛ղայ ողորմեա՛:
Ա՛ղեաչ ա՛ր բազո՛ւմ ղերմ ասա
տե՛ա ծ. մե՛ղայ ողորմեա՛:
Ա՛ղաչեմ զքե՛զ ա՛ր պատուհաս
ինձ. ապաշխարութե՛ լըսանել
ըզ մե՛ղս իմ և ողո՛րմիս:
Օ՛րատասա՛ւ իմ և զհատուցանո՛
ս սրտի՛ խոյ. մանրատիրութե՛
ըզ քո ընկալ՝ ա՛ր և ողո՛ր:
Ա՛ւերձայնի խնդրուա՛ծդ իմ
առաջի՛ քո՛ ո՛ր բարեխո՛սդ ըզ
քո խնայե՛ա յի՛ս և ողո՛:
Ա՛ղաչեմ ըզ քե՛զ հա՛յր երկնա
ւո՛ր. մի՛ դատա՛ւ յանկե՛ր զերե՛սս
քո յիննէն՝ զի նեղե՛ալ եմ ես
վաղվաղակի՞ լսե՛ր ինձ ո՛ր:
Ա՛ղերսե՛ալ անձն իմ՝ անօրէնու
թե՛ւ. մի՛ կորնչեսանե՛ր զիս տէ՛ր
քան զանօրէնսն ո՛ր ակն ունի
ըզ ողո՛րմս. որ ծո՛ւիս ալէկո
ծնո՛ղ յանցանաց:
Ա՛ղեաչ ա՛ր բազո՛ւմ ղերմ ասա
տե՛ա ծ. մե՛ղայ ողորմեա՛:
Ա՛ղեաչ ա՛ր և անկանի՞մ առաջ
ջի՛ քո՞. մե՛ղայ ողորմեա՛:
Ա՛ղեաչ ա՛ր խոստովանի՞մ ըզ
յանցանս իմ. մե՛ղայ ո՛ղ:
Ա՛ղեաչ ա՛ր և ո՛չ ունիմ ինչ
ասե՛մ. ո՛չ պահեցա՛յք ըզ
պատուիրանքս քո. մեղա՛յ:

Նաւաբեկ կամ ի յաղետից ծովու՝ ։ քանզի կորընչիմ ի մեղաց անօ
րէնութե՛ իմոյ ։

Ա՛ղաչեմ զքե՛զ ա՛ր պատուհաս
ինձ. ապաշխարութե՛ լըսանել
ըզ մե՛ղս իմ և ողո՛րմիս:
Օ՛րատասա՛ւ իմ և զհատուցանո՛
ս սրտի՛ խոյ. մանրատիրութե՛
ըզ քո ընկալ՝ ա՛ր և ողո՛ր:
Ա՛ւերձայնի խնդրուա՛ծդ իմ
առաջի՛ քո՛ ո՛ր բարեխո՛սդ ըզ
քո խնայե՛ա յի՛ս և ողո՛:
Ա՛ղաչեմ ըզ քե՛զ հա՛յր երկնա
ւո՛ր. մի՛ դատա՛ւ յանկե՛ր զերե՛սս
քո յիննէն՝ զի նեղե՛ալ եմ ես
վաղվաղակի՞ լսե՛ր ինձ ո՛ր:
Ա՛ղերսե՛ալ անձն իմ՝ անօրէնու
թե՛ւ. մի՛ կորնչեսանե՛ր զիս տէ՛ր
քան զանօրէնսն ո՛ր ակն ունի
ըզ ողո՛րմս. որ ծո՛ւիս ալէկո
ծնո՛ղ յանցանաց:
Ա՛ղեաչ ա՛ր բազո՛ւմ ղերմ ասա
տե՛ա ծ. մե՛ղայ ողորմեա՛:
Ա՛ղեաչ ա՛ր և անկանի՞մ առաջ
ջի՛ քո՞. մե՛ղայ ողորմեա՛:
Ա՛ղեաչ ա՛ր խոստովանի՞մ ըզ
յանցանս իմ. մե՛ղայ ո՛ղ:
Ա՛ղեաչ ա՛ր և ո՛չ ունիմ ինչ
ասե՛մ. ո՛չ պահեցա՛յք ըզ
պատուիրանքս քո. մեղա՛յ:

Օրհնութ Հոգոյ:

Ո՛րովհետև ոչ ոք կ՚ուզէ ինձ
պահել. ես ալ կ՚ուզեմ ինձ
Աղբիւրակա՛ն ակնը՝ Թէ՛ չ՚ուզէ
ինձ յորդե՛ալ հնձէ:
Նաւաբեկե՛ալ բարի՛ լեր անձին
իմոյ ապաւէ՛ն:

Ա՛ղաչեմ զքե՛զ ա՛ր պատուհաս
ինձ. ապաշխարութե՛ լըսանել
ըզ մե՛ղս իմ և ողո՛րմիս:
Օ՛րատասա՛ւ իմ և զհատուցանո՛
ս սրտի՛ խոյ. մանրատիրութե՛
ըզ քո ընկալ՝ ա՛ր և ողո՛ր:
Ա՛ւերձայնի խնդրուա՛ծդ իմ
առաջի՛ քո՛ ո՛ր բարեխո՛սդ ըզ
քո խնայե՛ա յի՛ս և ողո՛:
Ա՛ղաչեմ ըզ քե՛զ հա՛յր երկնա
ւո՛ր. մի՛ դատա՛ւ յանկե՛ր զերե՛սս
քո յիննէն՝ զի նեղե՛ալ եմ ես
վաղվաղակի՞ լսե՛ր ինձ ո՛ր:
Ա՛ղերսե՛ալ անձն իմ՝ անօրէնու
թե՛ւ. մի՛ կորնչեսանե՛ր զիս տէ՛ր
քան զանօրէնսն ո՛ր ակն ունի
ըզ ողո՛րմս. որ ծո՛ւիս ալէկո
ծնո՛ղ յանցանաց:
Ա՛ղեաչ ա՛ր բազո՛ւմ ղերմ ասա
տե՛ա ծ. մե՛ղայ ողորմեա՛:
Ա՛ղեաչ ա՛ր և անկանի՞մ առաջ
ջի՛ քո՞. մե՛ղայ ողորմեա՛:
Ա՛ղեաչ ա՛ր խոստովանի՞մ ըզ
յանցանս իմ. մե՛ղայ ո՛ղ:
Ա՛ղեաչ ա՛ր և ո՛չ ունիմ ինչ
ասե՛մ. ո՛չ պահեցա՛յք ըզ
պատուիրանքս քո. մեղա՛յ:

Ա՛նհաւատից քննող գայթ
նեաց բժշկիկ Հոգւոյն իմոյ
Հիւանդութեան. և ակն
կալեալ ի քէն ողորմու
թեան՝ Ա՛ր երկայնամտե
ա առ ամենեսեան ողորմ
անձին իմոյ բազմանկեղ. և ակն
Ա՛նհասանելիդ ողորմութ
շնորհ պարգեւեա ինձ յայտնի
աւուրն ըղձողութ. և ակն
Բազում են քո գթութիքդ
բազմանկեղ անձին իմոյ՝ ողո
րմեա ասէ՛ած քաւիչ իմ:
Օ՛ի քեզ անյիշատակ ոչ՝ մեղայ
քերին խոստանամ՝ ո՛ղո
ր՛մեա ասէ՛ր:
Ա՛ստ ի՛ միւսանգամ գալստեա
ն յորժամ գա դատել զերկիր
ո՛ղո
ր՛մեա ասէ՛ր:

Ա՛ղաչք միտվեւ յերկինս և զար
դար ըղձայոսմանն քո շարժեցեալ
ի մեզ. ոչ որ ըստ մեծի քո՛ւ
թեան ողորմեա մեզ:
Ոչինչ մինչ ի գործս ընկերդ
մաքրեալ յանօրէնութե մերում.
ոչ յիշեա ըզգենս արեան որդւոյդ
քո Է՛ողորմեա: Հայեաց խնդ
րոյ նոյնոսկ խաչի քո՝ զընդ
դիմանալսն և զանէրնչել գոչ
մանն. Է՛մ ի՛ տուր յայտնիանալ
զքո ժամանգութե՛ն:

Տաճար լուսոյ անբասութե՛ն՝
և առագաստ անձառ բանին՝
ո՛ր ընկալար մերն հայր՝ բար
ձեր զանճառն որբանալի՝
Հայցեա յորդւոյ քո միածնի՝
զի զմեզ ի ձախոյ կողմանէ
Ա՛ստուածոյ ոչ հեռացուցանէ՝
այլ ընդ աջմէ կարգեսցէ զմեզ
ընդ ընտրեալսն. և լուիցէ
մեզ ասելոյ՝ Եկայք օրհնեալք
հաւրն իմոյ. ժառանգեցէք զպատ
րաստեալ ձեզ ի սկզբանէ աշ
խարհի:

Ա՛ղաչեմ զքեզ ո՛վ ամենասուրբ
Ա՛ստուածածին կոյս Մարիամ
մայր Տեառն մերոյ Յիսուսի
Քրիստոսի՝ զի ի ժամ մահուան
իմոյ ոչ թողցես զիս ի ձեռս
հակառակորդին իմոյ սատա
նայի. այլ ընդ ձեռամբ քո
սրբոյ հրեշտակապետին Միքա
էլի՝ զոր ինքն Տէր ընտրեաց
զնա ի վերայ ամենայն զօրաց
հրեշտակաց՝ զի ընդ նմա ա
ռաքեսցէ զիս ի տեղի հանգս
տեան. զի ոչ ունիմ ես ինձ
ապաւէն ոչ յերկինս և ոչ յեր
կրի՝ բայց միայն զքեզ տէր
Ա՛ստուածածին կոյս Մարիամ
մայր Տեառն մերոյ Յիսուսի
Քրիստոսի՝ որ ծնար զՓրկիչ
աշխարհի՝ զի ի քո՛ւ ապաւէնդ
ապրեցուցանէ զիս Տէր Յիսուս
Քրիստոս Փրկիչ մեր. որ
ծնաւ ի քէն ի Հոգւոյն սրբոյ
և ի կենդանի Ա՛ստուածոյ
որդի. որ ապրեցուցանէ զիս
ի ձեռաց հակառակորդին
իմոյ սատանայի. զի նա
ոչ ունի ինձ ինչ ի գործս
իմ՝ զի ես ի քո՛ւ ապաւէնդ
եմ. զի դու ես Մայր Ա՛ստ
ուածոյ. զի դու ես Մայր
Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիս
տոսի. զի դու ես Մայր
Փրկչին աշխարհի. զի դու
ես Մայր Ա՛ստուածոյ
ողորմութեան. զի դու ես
Մայր Ա՛ստուածոյ կենդա
նութեան. զի դու ես Մայր
Ա՛ստուածոյ ամենայն
ողորմութեան. զի դու ես
Մայր Ա՛ստուածոյ ամենայն
մխիթարութեան. զի դու
ես Մայր Ա՛ստուածոյ ամե
նայն հանգստ

Յաղագս Օրհնութիւն պահոց։

Յաղագս ժամ աղաչանաց եմ այս երկն ի մեղաց իմոց որ արա զիս տէր։ Յանցանաց իմոց զտկարութիւն տիրա կամ եմ. ստացեալ ըզգաչք թոյլ ինձ տէր։ Ընդատուսանց իմոց մի լքեր զիս տէր. զի պանդուխտ եմ ես յանցաւոր երկրի։ Աղաղակեա ինձ ասէ իմ ողորմած տէր. զի անպատասխանի մի՛ ինձ. զի անդադար ինձ եմ յամենայնի թոյլ ինձ տէր։

Ամենապարկեշտ քո ձեռին եմ ես միայն մեղուցեալ. դարձիր զիս և ողորմեա ինձ ստուգած։ Պատուհասանեաց քո արդար եմ ես միայն եմ մեղուցեալ. քաւեա զիս. և ողորմեա ինձ տէր։ Յոյս կամ ես քու տէր քանիք յանցանաց իմոց. մի՛ առնեա առ նոսա զբնակուսին արտասուիս իմ. մերձ աղաղակեա ինձ ստուգած։ Ընդ քեզ ապաչխարեցայ ամէն զանառակ որդին. հայր մե՛ղայ երկինս և առաջի՛ քո. ողորմիր փրկեա զիս ամէն ի բազում մեղաց իմոց. արա արժա՛նի քոյ ին եր արքայութե՛ն։

Ամէն իմ բազում են յոյժ ծանր են քան զաւազ ծովու։ քանզի քի՛չ միոյեղ մեղայ ի ողորմեա ինձ ստուգած։ ԵՒս եր ընդ դուռն աղաղակէ որ ողորմիլ կարեմ առ քեզ. քանզի հիւղ յիս ընդ գերեվարիլ ընդ քո բազում աղաղակ եմ դասէր. քանզի։

Ամէնքի քեզ տէր. մեղայ ողորմա՛ւ։ Ամէնչ անօրինեցայ և մանեցայ խիստ առաջի քո մեղայ. արդ անկեալ աղաչեմ թող ինձ տէր։ Վասն զամենէ սուտ առաւել մեղայ տէր իմ զբ թող ինձ. քան զամենեսեան անօրինեցայ և մոռացայ ի ձեռս ահաւոր Թագաւորիդ երկնաւորին. արդ։

Հոգ հաշտութեանդն միջնորդի. բարեխոսել ի վերջ ըզխոստովանեալ և աստ ըզգուշոյ խոստովանիր։

Փառք հոգ և։

Ընծայեմ անհարանգիչ. յերկրի բէ երկնից հարան ընծայեալ. յորժամ բազում լուսոյ նըման՝ զո մեռանիդ յոյսկոտնան՝ յայն ժամ մեղեաւ ընդ մեր երևոյն՝ փրկիչ ըզմեզ յահէդ բոցոյն. հանդուցանիլ ընդ արդարոցն երդել զքո փառս ի երկնայնոցն։ Ամէն և միշտ։ Երեւեալ աղ թեանդ ամենայն ակնկալ պատուհասիդ ի ձէ՛ լսանկին. հերձանակելով ընդ ծովնէն կարմիր՝ առաջնորդելով ժողովրդեանդն սեամբ անկոյ ըստ ո՞ր ձեւացոյց մեզ սովրեա մեռանիլ հել ընդ դուռն անեղծչին դրախտին տէն։

Յաղագս Օրհնութիւն պահոց։

Յաղագս ժամ աղաչանաց եմ այս երկն ի մեղաց իմոց որ արա զիս տէր։ Յանցանաց իմոց զտկարութիւն տիրա կամ եմ. ստացեալ ըզգաչք թոյլ ինձ տէր։ Ընդատուսանց իմոց մի լքեր զիս տէր. զի պանդուխտ եմ ես յանցաւոր երկրի։ Աղաղակեա ինձ ասէ իմ ողորմած տէր. զի անդադար ինձ եմ յամենայնի թոյլ ինձ տէր։

Ամենապարկեշտ քո ձեռին եմ ես միայն մեղուցեալ. դարձիր զիս և ողորմեա ինձ ստուգած։ Պատուհասանեաց քո արդար եմ ես միայն եմ մեղուցեալ. քաւեա զիս. և ողորմեա ինձ տէր։ Յոյս կամ ես քու տէր քանիք յանցանաց իմոց. մի՛ առնեա առ նոսա զբնակուսին արտասուիս իմ. մերձ աղաղակեա ինձ ստուգած։ Ընդ քեզ ապաչխարեցայ ամէն զանառակ որդին. հայր մե՛ղայ երկինս և առաջի՛ քո. ողորմիր փրկեա զիս ամէն ի բազում մեղաց իմոց. արա արժա՛նի քոյ ին եր արքայութե՛ն։

Ամէն իմ բազում են յոյժ ծանր են քան զաւազ ծովու։ քանզի քի՛չ միոյեղ մեղայ ի ողորմեա ինձ ստուգած։ ԵՒս եր ընդ դուռն աղաղակէ որ ողորմիլ կարեմ առ քեզ. քանզի հիւղ յիս ընդ գերեվարիլ ընդ քո բազում աղաղակ եմ դասէր. քանզի։

Ամէնքի քեզ տէր. մեղայ ողորմա՛ւ։ Ամէնչ անօրինեցայ և մանեցայ խիստ առաջի քո մեղայ. արդ անկեալ աղաչեմ թող ինձ տէր։ Վասն զամենէ սուտ առաւել մեղայ տէր իմ զբ թող ինձ. քան զամենեսեան անօրինեցայ և մոռացայ ի ձեռս ահաւոր Թագաւորիդ երկնաւորին. արդ։

Ա՛յժմ և միշտ։ Յորժամ յանդիման ելից վայելես անճառ լուսոյ լոյս սուրբս զհամաւրհնեալն, և դատապարտես զայգն հրեից անհաւատից՝ ո՛չ սո՛ւրբ քո՛ ոմն թէ՝ ե՞ս զնոս լուսաւոր լեա՛ր ըզ խաւարեալսդ մեղք. և դատակարգեա՛ ի դաս մանկանդ երկնից պըրպտո՛ղ թիւ՝ [illegible]՝ զի անդադար օրհնաբանեա և քո՛ էն վա՛ղ յաւիտեանս ամէն։

Օրհնութիւն Մոհոյ։

Ե՛րջան զնա յորժամ ե՛կ որսո՛ղին. և չկամեցան վերստանալ սպրե՛ցո՛. և ողո՛ր թեան։ Յանէրևոյթ թիւսանէն և ի գաղտնի նեմից բռնաւոր ուխն պա՛՞հեա՛. և ողո՛։ Փո՛րձեա զնս ի չանչա՛նաց մեղաց ի՛մոց. և նորոգեա՛ զնս հոգ եւ մի՛ մո՛ւ՛ռ. և ողո։

Օ՛ւրա մեղաց խո՛ց զնս անէկո՛ ծէ՛. որ ես նաւասպետ բարի՛. ընդհակա՛ ինձ նաւասպետդ հա՛յոյ սահմանակի՛։ Լուրջ պատ բանաց զնս կորուսանէն. այլ դո՛ւ նաւասպետ բարի՛. ընդ։

Ա՛ր մեզն իշխանդ ես թեղուլ ըզմեզ. և ես ազա՛տ ըզգեցեր՝ թող ինձ ըզմեղս իմ հա՛յոյ ամե՛նակալ։

Ա՛ստուածդ ահեղ ես գըթած և երկայնամիտ ա՛յլ ընկալ զաղաչանս մեր՝ ։ բարեխօսութի՛ւնս ա՛ծածնի՛ն։

Տէ՛ր ըզ լե՛ր միւսանգամ. քո՛ դաղտահա՛ծն լըսա՛յ և երկեա՛յ. զի ուսա՛յ ի՛ւրց պատուիրանացդ եթէ զա՛ս դո՛ւ ի դատե՛լ ժէրկիր Տէ՛ր ի՛ւրեցի ըզ չա՛ր ըզ գո՛րծս իմ և զարհուրեցայ. զի ծանր էայ ո՛ւ՛ր շնա՛րհաւութի՛ւնդ զհա՛տոր և զանչա՛ռ ըզ քո՛ դո՛ւռանն։ Տէ՛ր ի՛ւրեցի և՛ ըզ դո՛ւ թող տուր չարիսն սիրոյ քո՛ տո՛ւր արդա՛ծ. և՛ ի՛ քո՛ գըթու՛թէ տպա՛ւնեա՛ զ ողորմի՛. ողթա՛ւս ինձ յա՛ւուր յայնմի՛կ քո՛ ա՛պրի՛ դո՛ւռեր։

Ա՛ղաչանաք առաւե՛ւտ ճաշկին առաւտակա՛ն քո՛մ ծըն՛ողին. զնո՛ւնդ ա՛ղջ սրտից մե՛ր ի՛ բա՛յցես ողո՛րմութի՛ւնդ հա՛յել Տէ՛՛՛ր քո՛ քրիստո՛ս։

Փառք հո՛ր և։

Ա՛ստի՛ւ կո՛յս ա՛ստո՛ւած զանա պա՛ւկն փեւա՛յդ ա՛ղաչեա. զի հո՛ւշ առա՛յի ընդ պրի՛ եղէ՛ր հո՛գի՛ս և փրկեա՛ զնս ի վտա՛ռից դա՛րձեա՛լ սիրով ընդ հեռացա՛՛լս ի՛ հանգի՛ստ։

Ո՜վ անսպառիկան ըզ հոգևոր ըզ
գանձըն յոտսականացու կենցա-
ղոս ծախեցի՝ այլ աս. քեզ միայն
պաղատիմ բարեբար վերակիչ
խնայեա՛ ի մեղուցեալ ծառայս։
Ո՜ զանկ հնազոյ խնդ քակտէ
ցի և եղէ անբարուհանգ որթ՝
այլ աս. քեզ միայն պաղատ։
Ասպարանց եղէ ես ոչ զարմա-
նէնի՝ պղտղակորյս որպէս ձի
թևէնի. այլ անչիշատար և անոխա
կաղ փերկիչ խնայեա՛ ի մեղուց
ցեալ ծառայս։

Ընտանեբէրն ամպատար բար
ձօղ էիցըս բարձողնն. որ ծրնար
զնձ մարմնով՝ զանմարմնաբար
ծրնծնդըն հօր՝ բարեխօսեա՛
վասըն մեր ամենայնի մարիամ
փառք հօր։

Որ վառեցար ի յարփւտն և ոչ
կիզար ըստ մարեւնոյն՝ այլ է
տուր գհոգին կենդանի կերպակուր
բանաւորաց՝ բարեխօսեա՛ աս.
քո՛ ջընջել ըզգիր մեղաց մերոց։
Ո՞ւր է և՝ ո՞վ կենդանագիր
անապատ ծրնողը՞ քո արկնէ մեզ
առաջի անոխակալ տերութեա՛ն
ըզ քո՝ յորժամ դաս վաստ
հօր դատել ըզկենդանի՞ն և մե՛
ռե՛լ քո՝ հեռաբեր յանցանաց մե
րոց բարեխօսութե՛ամբ որ քո ի
կոյսն՝ աղաչեմք ըզքե՛զ տէր
պահպանեա ըզ մեզ ընդ հոգիս
հեռաւ խաչի՛ քո սո՛ւրբ։

Ա՜ռաքեալ է օր գալոյ քո տէր
լուր ձայնիւ տղոյթիկ խնդ որ կոչ
դաման աս. քեզ՝ և ողջ՛ բնա՛ն։
Լանջիկ խնդ ունկընդիր տէր
էի՛ միա՛ն զաղաչանս իմ. զսը
ուսօտեա՛ որ կարդամն աս.
քեզ և ողջ։ Որ ընկըզմեալս եմ
ի խորըս ջրեաց՝ ա՛ր զհոգիդ
քո առաքեա՛ աս. ի՛ս որ կարդամն
աս. քեզ՝ և ողջ։

Ա՜ղերմեա՛ ինձ ա՛ստ՝ զի՛ քո՞զ
միայն՝ մեղայ։ Ո՞ւսաւիլ լըսա
զիս ի՛ տըղմոյ յանցանաց աղբիւր
բըժշկութե՛ և ողջ՛ բնա՛ն։
Յարեւնէ փերկեա՛ զիս՝ որ հոգ
ւոյ և մարմնոց ունիս իշխա
նութի՛ և ողջ՛ բնա՛ն։

Ա՜ ի՛ բուսոյ յանցանաց ան
ձն իմ աս. քեզ տէր համբարձի
զուսս իմ. Թո՛ղ ինձ ըզ մե՛
ղս իմ միայն բարեգութի՛ և
ողջ՛ բնա՛ն։
Կործանեա՛ց զիս ջորտօ՛րծ
Թըշնամին և կամի՛ խափա՛ն զիս
որսալ. հա՛յր բարեգո՛ւթի՛ բըժ
բըշկեա՛ զվերաւորեալս և
ողջ՛ բնա՛ն։
Ընդունըք մեզայ պանդխ
տին զիս՝ զի բազմա՛ եմ վասն
զանազ ծուլեա՛ և աս. քե՛զ ար
պաղատի՛մ՝ փերկեա՛ ի վը
տանգէս և ողջ՛ բնա՛ն
ըստ մեծի՛ ողո։

Ո՛նորհեալ ընտրեալ սուրբ հայրապետ ամենայն հայոց տէր Գրիգոր Պետրոս կաթողիկոս. բարեբանեցէք ընդ ղեւոնդեան երկնից։

Ո՛նորհեալ ընտրեալ սուրբ հայրապետ ամենայն հայոց տէր Գրիգոր Պետրոս կաթողիկոս. բարեբանեցէք հրեշտակային ձայնիւն։

Նա ընտրեցաւ որ զհոգին ձայն նիւթ ըլնդունէ. բարեբանեցէք անղեղէն ձայնիւն։

Ընտրեալ ղեւոնդ տէր և թադաւոր երկնաւոր. բարեբանեալ ի զօրս անմահից երկնաւորաց. ընդ քեզ օրհնեմք հայր անբասիղեան։

Ստոյգ հաւատով ի բարձանդ վերջն մերոյ փրկուեր. արձակիլ կապէ ըզմեզ ի բեժիշկ հոգւոյ մերոց. ընդ քեզ դասիմք որպէս միաձին։

Աւր էակիցդ ես ընդ հօր և վահանակից միաձնիդ. բարեխօս պարծ գևաց ես առաջի ողորմութեան. ընդ քեզ բարեբանեմք սուրբ հոգիդ ծնօղիւդ։

Աւր ըզբոյս տածողն քո բանի ծագէացեր յաշխարհասէրն խաչ աւուրն անգ հառեալ։ լուսաւոր բեա և զմեզ հօր խնամատարութիւն։

Աւր զհամբերն դատաստանին օրինակ. նորանակեցեր առ ձեռս աւետեան և զաղաւթս. նեբհակ բարբ տալով զոր ամս ընկալան։

Աւ որպ աղաչեսցուք ըզքեզ եար. փրկիչ ըզմեզ ի հրոյ մեղց և տանջանաց. հանգչիլ ի գիծ նահապետին արդարոց։

Օրհնութիւն ողջոյն։

Աւրհնեա՛ տէր ծառս քո աստուածդ. ո՛ղջո՛ւյն ամենայն։

Ընօրհնեալ ի մեղս երկնէց գնա մանչ իմ. աղաչեմ փրկիչէ ոդ։

Ա՛ւ իրաւարեալ մեղօք անկանիմ առ քեզ փրկիչէ մի՛ անտես առնէր. ոդ։

Ա՛պաքսաւորն հանապանօք ի տան ձաղին էառ ըզ բանաւորիւն. նովիւն ձայիբէն և ես գիշեմ՝ ողորմա՛ եւնձ տատաւած։

Ա՛ւազանն աղաղակէր ի խոչին ի՛շեա՛ գնն աւր. նովիւն ձայն։

Ա՛նուտակ որդին աղբանօք աղաչեր ըզբեզ հայր մեզաց իբր կենա և առաջի՛ քո՝. նո՛։

Ե՛նորհեա՛ մեզ աւր ընդ աղբատուց ծոյլ օրինակին գաղարու ժուժ կալուլ. գի կանուղ աղբատուբ ապրայուեղ երկնից ընդ նմին՝ լեցո՛ւք արժանի. լո՛ւր մեզ և ողորմա՛ քրիստոս աստուած։

Աւր փոխանակ հայցին կաթուղէ գհայցն անանհուբ նըման ընդ հեցեր. և ընդ մեծատանն անդը թուլեբ ի գիծն աբրահամեա ըզ նա ընկալար. լո՛ւր մեզ և։

Ա՛ւազանդրեա՝ զայբը սբ ծոխց ստանալ մեզ ողորմութբ՝ ի՛բ ինն աւր գողորմուլ. գի մի՛ ընդ մեծատանն հայցեսցուք ի բոց տնդցին ծագիւ մատին ջուբ ի գը վայրուբ՝. լո՛ւր մեզ և։

Արուի և մեր ընդհարձակացն դասուց՝ անպատմելի՝ ոչ եր բորբուքո՞ն, համձայնական եր գեմը ըզհետս ի բարձունս։

Աբրահամայիս բարերկեցն հր վահճանել զծերոք. և բնակ- ցան որք հոգւոյն որով ծրնող ղբանն Աա՛ բարե՛ խաչեան վա- րեն մեր Աստուծին մարիամ

Փառք հօր և։

Ըղբիւր կենաց բղխեալ ի դեմայ աբ ուծածնին՝ որում ար- բեցաւ երկիր ծարաւեաց հոգ- ւոյն խնամութ՝ ամէն մեզ մոռ թեամ ազբիւրս արտասուց՝ մոռ րել ըզամեզ ի մեղանչ մերոյ։

Ընդ ժամ և միշտ։ Ինձ չընծան ըստորայինքս ամենայն՝ ի միւս անգամ քո գալստեանն՝ և յա- յնժ ը զոհարձանա՞ն գոհ ան ընծայիցն։

Օրհնութիւն ոՀոյ։

ամբառնամ առ քեզ աչ զաչս իմ հայեաց ինձ գը թուխդ քո և ողորմեան։ Դուռ ես յոյս և ապաւէն իմ. զերծո՛ զիս յորոգայթէ մեղաց. և ողոր Ընդդէմ կալեալ իմ և փրկ կիչ իմ. ապրեցո՛ զիս յորոգայ թէ մեղաց. և ողոր

Խաղաղութիւն մարդասէրդ Հոգ հեա՛ զիմ ողբերիս ընդ յանցա նաց. զի առ քեզ միայն պատս տիմ քաւեան զինս ունիմ։

Ընդ մարդասէրդ որ զնոքա ւորն արդարացուցեր. քաւեա՛ զիս ընդ ողբերգութիւնս։ Որ զգոնեցիս հոգեկան հոգ ի՛ քեզ բղխիցեր. քաւեա՛։ Որ բանիւ հրամանի՛ քո զանա մուղեցն առողջացուցեր. քա՛։ Որ զամբարիշտ կընդվն պատիժ դատի առ ընկալեալ փրկիչ մեր դատաւորին. եւ զկնի ապաշխա րութեա՛ սրտ արժանի ընդ ձայն մեղադրելոյ ընդունող։

Որ հառաչմանէ ձայնի ապաշ նան. ոչ լռեցեր փրկիչ ըն դունակ մեղաւորաց. և զկնի Որ զառաջնապարգեւի քո նոր խար. ոչ խոպանեցեր ընձեռել շա նըն հոգւոյ։ և զկնի։

Ընկալի՛ առաջի՛ քո և խոնդ բեմ զթողութե՛ յանցանաց իմոց. մի՛ անառա առնիր հայեր զաղա ջանս իմ։ Ըզաղաւեմ ոգի մոռ սուրն. և հեղում զաղաւեաս իմ առաջի քո որպէս պատուիրն. մի՛ անառա։ Յանդիմդիր թշնա մուրն պատեցայ. և ի գաղտնի

Ողջոյն բանաստեղծին վիրաւոր
բեցոյ՝ ով անառակ։

Անկանիմ առաջիր քոյ՞ տէր
Ք՞ր բազմանիցես ողորմած։
Ընդունակիմ առ քեզ վերկի՞ն
քանանասցէին ըզձայ՞ն բազ։
Ինքնաւորին հատուսանիմ։ կամ
զամ առ քե՞ զ վերբ
կինչ և բանիւ՞ ր բազ։

Ողորմեա ինձ քո ողորմութիւդ
քո մեծաձա։ զի կարօտ եմ ես
շնորհի քո և ողորմութե՞։ ողոր
մեա ինձ ի՞ր բազմաթիւիս։
Լուր ինր ձայնի աղաչելոյս։ ես ցա
ւագին պաղատանաձոյս։ որ առ
Թիւլ կամ առաջի՞ քո իմ չարա
ցեր վարուքս՝ ողորմեա և լո՞։
Ինչուէ ինր զաղաչանս իմ ի՞ զհա
ռաչանըս արցուն իմոյ։ որ ա՞
ղաղակեմ որպ կինին քանանա
յի՝ ողորմեա՝ և լո՞։
Որ երկիր ի փըղկութի՞ մարդ
կան ծնընդեանդ կուգի՞ն մա՞
րմնանա։ ու կենդանարար քո
յարութի՞ դ՝ հրաւիրեցեր ըզմեզ
հայեցուածս էյարութի՞ անմահո
թեան՝ վասն որո՞յ աղաչանաց
մեր քո՞ կեցո զմե՞զ փըղկէ։

Փառք հոր և։

Որ անապականն ծնընդեանըդ
քո լուծեր զերկունըս նախ
մօրն՝ մարիամ մայր անտուծոյ՝
բարեխօսեա առ միածին որդին
լուծանել զկապանըս մեղաց
մերոյ։ և ազատել զմեզ ի
հինս մեր ի՛ վարձուքե՛ նէ։

Այժմ և։ Ամէն անձդ հասա
դիր որ ընդ հօր և՞ա հոգւոյն։
երեւեալ էիրկրի պայծառացոյն
սրտագործ՝ հրաշիւրին կարողա՞
թեամբ և ըզ մեզ վերադրեաց
յորդ եդրուե՞ շընորհս։

Օրհնութիւն պահոց։

Ա՞ ուրեմ կրկին ապաշխարեմ
զայ՝ հնարհեա զիմոգուիմ
բազում յանցանաց իմոց։
Ընդքեզ բազմագութ ապաստ
նեամ կարդամբք՝ ով մերժիր ըզ
մեզ յողորմութենէ՞ քոմմէ՝
Ընդկնի զաւազանին ապաշխեմ
ան քեզ՝ յիշեա և զինս ինր ի՞
քոմ յարբայութե՞դ։
Ըզ մեզս իմ խոստովանի լե
նիմ առ քեզ քո՝ որ միայնդ ես
բազմագութ թո՞ղութե՞՝ ող
որմեա ինձ ստուգած։
Դուն ի՞ր որ ճշմարտութե՞ն ես
սիրող և քըննեա ըզ ծածուկսն
դարանակալ ոչ՞ բոյր իմոյ՝ ող
Տուր ի՞նձ ցընծութի՞ փրկու
թե՞ և հնազանդ ոգով քո
հաստատեա զիս՝ և ող
Ակնկ յանցանաց զիս ապէկդ
ծէն և մեղք իմ բազում զիս
յանդ իմանեն։ Ա՞ըդ զինչ ապա
րին մեղանչեալ անձաւբս՝ որ
չեմ ապրեցոյ յահագին հրոյն։

Ար տիրապետութեան քո՝ սուր
կինա և զերկիր. մի՛ շնա զմեզ
ի մեղս մարդասիրութեան քո՝ սուր:

Ար յոյնսէն զդայթուցիչսը զեր-
ծո՛ և զերկիր. մի՛ շնա զմեզ
ի մեղս մարդասիրութեան քո՝ սուր:

Ար ՚ի ՏՐՈՑ ՅԻՍՈՒՍ

քառզերութեան յարքայ
ծիս քո հայր ամենակալ.
օրհնել ես աշխ հարցըն մերոյ:
Ար ձգիր ի փրկել զարարածս
քո որդիդ միածին. օրհնեալ
Ար խնայեա տեսչութեանդ զարարած
ծիս քո հոգիդ Ճշմարիտ. օրհ:
Ընդ ու՛ր ընդ ամենայն գործիս քո
զմեզ քեզ օրհնե՛ն:

Ար ի՛ մեզ ի՛ մեզ ի՛ պատրաստ
նայ թէ՛ հնամաւրէն:

Հարց՝ Հաղարխոտենէն Հաջէն
Ընտիւս Հաղ-Հոյէն:
Հաջէն ցոյն:

դրախտին վայելչութեան:

Փառք հօր և:

Յընծա մարիամ աբեղայական
արդարութեանդ սրեալք. և ասա
ձեռ զանձ ի քէն ծնանելն ած
վասն մեր. զի զարձուացէ զքէ
բրատն զեզ ի դրախտին ժո
ռանդութեան: Ա՛յժմ և:

Յաղթօղ զօրութեամբ խաչի քոյ՝
պահեա զմեզ քո յաշ՝ որ տա
րածեցեր զձեռնս քո ի նման.
ելոյծիր զկնիք դատաստանի
տուէ յանցանացն մերոց՝ ապրե
ցուցանել զմեզ ի պատրաս
նայ թէ՛ հնամաւրէն:

Հարց՝ Հաղարխոտենէն Հաջէն
Ընտիւս Հաղ-Հոյէն:
Հաջէն ցոյն:

Ա՛ղաչ քեզ քո՛ղ որդի՛ աղ.
ընդունելի զմաղթեցիդ բանիս
յանցանաց խնդ:

Տէր որ ի մէջ լերինն աղբերս
ցուցեր զմեզ ջուր ջուրն ի վիմէն:
Տէր ի բազում խնդ հան ինձ
առատ ապաշխարութեան:
Օ՛ի կեցից և անդաշխարութիւ
ապրեցայց ի հանդերձեալ. զոց
դատաստանացդ:

Ընդունելի անձամբ կարդամ
առ քեզ հայր երկնաւոր. օգ
նեա ինձ ի նեղութեան. որ մեղքս
եմ մեռեալ ծգնեա ինձ:

Ա՛ ի՛ բառորեցայ ես յանկեանցն
Թշնամեացն. բրժիշկ հիւանդաց՝
բրժիշկեա զիս զհիւանդութիս.
որ մեղ Ա՛ղբերեցայ ես որպէս
զոչխար կորուսեալ. խնդ բո՛ղ
դերեալ՝ խնդրեա զիս ի զմո
լորեալս. որ մեղ:

Ա՛ղաչ քեզ տէր՝ քահանայ զիս
և ողորմեա ինձ տառապածդ:
Ա՛չխար եմ բանսուր հօտի քո
և առ քեզ տպաւինիմ հովիւ բա
րի. խնդ ըսնդ ըսա՛ զիս ըզմոլորեալս.
և ողղ: Ի՛ ծոլորեալ մեզանց ալեկո
ծեալ եմ և առ քեզ ադաղակեմ
հնասանեա բաղի. փրկեա՛ զիս
ի վտանգէն. և ողղ:

Ա՛ ՚ն որոյ ադաղակեա մայր ա՛յ մա
րիամ. զհիածին քո՛ զորդին զի
հնո՛ղհասցէ ընատ ա՛ւազակին՝
ժանապէղ վերստին մեզ ըզ

մարտութեան և ողորմած։

Երեգային արդարութիւն. ձայն գեա՛ ի հոգիս մեր ըզ ըմբռնումն ճշմարտութեան և ողորմած։

Սուրբ բանդուխտ. խոստովանեալ քո յանդիմանեալս զքեզ ի մեղս ոչ ունելով։

Արեամբն իւրով։

Ընտրեալ բանդուխտ Քրիստոսի. խնդրեա՛ յաստուածն զթալ մեզ և ողորմած։

Երեգային արդարութիւն. ձայն գեա՛ ի հոգիս մեր ըզ ըմբռնումն ճշմարտութեան և ողորմած։

Ըզ ամենայն ապրեցուցեր զերկիր ամենակուսան ի մէջ հրեշտից բոլ- բերքով բոցոյն. ուստ մեզ։

Ընդ օրհնեցեալս. Ա՛խ բանաւոր թէ բարձր արարչէդ յաւիտեան զաստուածն արբանեակե՛ս։

Օ՜ անիմանալին ի կերուն էրկ րատուդըն ընդ երկնայինսն. մի՛ պատուէր բարձր արարչէդ յաւիտեան զնորն խոստակոչ։

Օ՜ անհասո՛ւ ի բարձրութե՛ դա հանապ.ը և ժողովեալդ միաբա նութե՛ բարձր արարչէդ յաւիտեան զնորն խոսակոչ։

Որ զաւետիս հոգւոյն ի հրե ղէնն ի հրեշտակէն ընկալար. ուրախ լեր բերկրեալ ընդ քեզ մնալիսն անդադրեալ։

Անբասկիզբն բանըն հաճեցաւ առնուլ մարդեղութիւն ի կուսէդ. բերկրասո՛ւս աստուածածնութեան յաւիտենից։

Ընդունելի ըզ քեզ աբ ամածին առ քի՛ բարեխոսեա՛ փրկիլ զհոգւոցդ իւր զոր գրեաց արեամբն իւրով։

Ընտրեալ բանդուխտ. խնդրեա՛ յաստուածն զթալ մեզ և ողորմած։

Երեգային արդարութիւն. ձայն գեա՛ ի հոգիս մեր ըզ ըմբռնումն ճշմարտութեան և ողորմած։

Ըզ ամենայն ապրեցուցեր զերկիր ամենակուսան ի մէջ հրեշտից բոլ- բերքով բոցոյն. ուստ մեզ։

Ընդ օրհնեցեալս. Ա՛խ բանաւոր թէ բարձր արարչէդ յաւիտեան զաստուածն արբանեակե՛ս

Զարհուրելի բանէն կենդանիք վա-
յրերուն ըզնա յուխտանան:
Ընդ որ Աւետեաց և բարձր
սիրելիդ ըզնա յուխտանան:

Ա Ե Ծ ո ց ց ա ն ա ն ք մ ը ղ ք ե ղ ը ո ր
Թաղեցար ինոր ի գերեզման
նիւ. ևյերրորդ աւուր յարեար
որ ի մեռելոցն տաճար
վառօք հօր:

Ա Ն Ե ղ ա ւ ե ա ր ի ս ա մ ա ր ի ա ն ք ի ն ձ
որ ուղղ երբեմն յումանս և ոչ
Ա յ ս ա ց ա ղ ա ն ց ի ն ք մ ի ք ե ա ս զ ի ս
որ . ոչ երբեմն ըզանբաւականն
և ոչ : Ա ն ե ղ ա ւ ա ր շ ը բ մ ա ն ց
վըրկեա զիս որ ևյաւիտ տալ
բեցոյ և ոչ ըմեռանիլ:

Ա Մ ե ն ա յ ն զ ի ն ո ւ ո ր ու ե ր ք ը հրէշ
ատակց անպատմելի ձայնիւն ծրհ
Ն է ն ը ղ ք ե ղ հ ա յր . ա մ ե ն ա կ ա ն ք
աստեղծ և միայն մարդասէր
Ա յ ո ր օ ր հ ն ու ե ի ք ե ղ է ր կ ր ա ծ ի ն ի ք ս
էրդ է ց ոյ ն ք . ա ւ ա տ ա ք ա ւ ի հ օ ր ի
որդի միածին . ա մ ե ն ա կ ա լ ա ս :

Ա ւ ե տ ա ս ե ի ք ը ղ ք ե ղ դ ո ղ ե ն
ա ր ա ր ա ծ ք բ ա շ խ ո ղ պարգեւս
ա ք հոգի ճշմարիտ . ա ս ա :

Ա ր դ ե ն մ ա ն կ ա ւ ա ն ն ի հ ո գ ո յ ն
և ա ս ա ի ն . ա ր ա ք ա ղ ո ղ ջ ա ր ա ր ի չ
ր ո յ օ ր հ ն ե ա ծ ո ւ և ս յա ւ ի տ ե ա ն ն :
Մ ի մ ա ն ա ն ք ը ղ մ ե ռ ե լ ք հ ա յ ս ա ս ա
հ ո գ ի ս ն ո ւ ե ն ք ա ք ր ո ւ մ . վ ա ն ն ա ք ր ա ս
հ ա մ ա ռ ա ք ս ի ր ե լ ի ա յ ք ո ւ մ ն :
Ա յ ջ հ ր ե շ ա կ ի ն յ ե ր կ ի ն ի ց ի ք ղ ո ղ ջ
հ ր ա յ ն շ ն ջ ո ղ ց . և վ ր կ ե ա ց ղ օ ր հ ն ա ւ
բ ա ն ա ն ի ձ ե ռ ա ց մ ա հ ո ւ ո ք . օ ր հ :
Ը ղ ա ր ը Ա ն ե ղ ե ւ ի ս ա և բ ա ր ձ ր
ա ի ր ա ր ե ի ք ը ղ ն ա յ ա ւ ի տ ե ա ն ն :

Տ ա ե ր ա ղ ա ր ի ա ն ի ք ը ղ ի ն ո ր ի ս ա
վ ր կ ե ա ի ն ձ ի ն ե ղ ջ ա ց ա ղ ո ղ ջ հ ո գ ի դ
շ ն ո ր հ ա ւ ո ր ք ե ա ս ի ր ե լ ի ա յ ք ո ւ մ ն :

Ը ղ վ ի ս ե լ ի ա ս ո ւ ա ծ օ ր հ
ն ո ւ մ ի ե ա ղ ա ւ ի և ը ղ ա ր ի ա ն ի ք
ա ս ա ւ ե ա ր ի ա ն ք ի ն ձ ի ն ե ղ ջ ա ց ա ղ ո ղ ջ
ը ղ ա ր ի ա ն ի

ռասնեն ի բարձունսըս. փառք քո Տ՛ր հայ՝ որ ալելուիայ. և բան։

Ա էյթևևան սերովբեքըն տղա ղակեն տաեըվ՝ ըբ՝ ըբ՝ ը՛ր տե՛ր ալելուիայ. և։

Ա՛ր ըզ հրեշտակին ը՛զ ձայնըն լըւեա՛լ հիացեալ բերկըրե՛ցան՝ բնութիւսա՛ն վասըն մե՛ր մե՛ք օրհնաբանեալ զօրհնեա՛լ ը՛ն կանայս։ Ա՛ր ըզ հո՛րն ա՛ծ յորուկայնի՝ քո՛ւմ կրե՛ցը անկի զեվը մո՛րե՛ն՝ բարեխաս։

Ա՛ր զանշօշափելին յհէից ի գիր կըս՝ քո բարձեալ՝ դիւցազունըդ կաթընո՛ւսն՝ բարե։

Օ՝ ը՛ղջմանն իմմէ զարտասուս սրկանեմ առաջի՝ քո՛՝ բրիստոս Թո՛ղ ինձ ը՛զ մեղս իմ ան՝ երբ էն ըզպատրանկին՝ ար միայնդ ե՛ս բաղնդուե՛ր՝ Ընկալ՛ր ստա ջի՛՝ քո՛՝ բրիստոս ար հոգիդ ես բանաւո՛ր ՀՀամ՝ խընդրեա՛ և գիս ը՛զ մեղըրեալս. որ միայն։

Ը՛ղջմեղս իմ ցուցից՝ քե՛զ՝ բրիստոս որ բըժի՛շկդ ես հոգւոց և ո՛ր կ՛ենայ՝ բըժը՛շկեա՛ և զիմ զհիւանդութիւն. որ մի՛։

Օ՝ աըձն խորտկել՝ ամենէ՛ քեան օրհնեացո՛ւք՝ և փառս տացո՛ւք նըմա։

Ա՛խածնի ե՛ամամէի՝ երկիւղ իւ՛ երկրպագո՛ւք՝ և փառ։

Ա՛ը զհոգին ճը՛շմարտութե՛ւն՝ գո հո՛ւք մեծացուսացո՛ւք՝ և փառ։

Ա՛ռաքեալսա՛ն ես Թագաւոր՝ անմահ՝ որձ հայրըն մերոյ։ Հաստատեցե՛ր ուխտս ընդ ձա՛ռային քում սրբոհոմն՛ե՛ւ՝ որձ։ Ա՛ռաքեցաք զբանակուսս ե՛ք կեղեցաց սըրբոյ քո՛՝ որձ հո՛։ Ը՛ղ՛որ օրհնեցէ՛ք և բա՛՛՛ր՝ արարչէ ըզնա յաւիտեա՛ն։ Տիւք և գիշերք ը՛զ՛ը՛ր օրհնե՛՛ցէ՛՛՛ք և բա՛՛՛ր՝ Ը՛՛՛ղ ըզ տե՛՛ր օրհնե՛՛սցէ՝ և ա՛ստուե՛՛՛ղ բարձր արարչե՛՛՛ն։

Ը՛ղ քե՛՛ղ ե՛՛ւեսել դո՛՛ւռն առ եղեկիելիւ ը մա՛՛ղաքե՛՛ւ՝ ընդ որ ո՛՛ղ է՛՛ն՝ է՛՛ւ՝ ո՛՛ղ ե՛՛ն՝ ա՛՛ն ա՛՛ծ՛՛ա՛՛ծ՛՛ն կ՛ըս՝ օրհնու՛՛ Թեա՛՛՛ն մե՛՛ծացուցա՛՛ն՛՛ե՛՛ք։

Ը՛ղ քե՛՛ղ ո՛՛ր ի՛՛ մո՛՛ր՛՛ե՛՛ն՛՛ա՛՛ջին առ մա՛՛ւսե՛՛ս սի՛՛ւ ը մա՛՛ղաքե՛՛ւ՝ ընդ որ խորհուրդ կուսի յայտնե՛՛ցէ՛՛ր մե՛՛ղ՛՛կա՛՛ն ա՛՛ղգի՛՛՛ն՝ օրհնու՛՛։

Ը՛ղ քե՛՛ղ ո՛՛ր ի հօրէ՝ ան՛՛ժա՛՛ո՛՛ն՛՛ա՛՛ յա՛՛ւ՛՛ե՛՛տ կայե՛՛ս և ի՛՛ մե՛՛ր՛՛ք՝ ան՛՛թո՛՛ղ՛՛ո՛՛ւ՛՛մն՛՛ ա՛՛ւ՛՛ետ՝ ի ժամանակի ծնո՛՛ւ՛՛ն՛՛դ՛՛ե՛՛ա՛՛ն ի բո՛՛ղո՛՛ր՛՛ից վի՛՛ւկա՛՛ւ՝ յայտնե՛՛ցա՛՛ր որդի՛՛ բարձրե՛՛ւ՛՛ո՛՛ւ՝ օրհ։

Ա՛ ըստանդիմ ի՛՛ւ՛՛ա՛՛ւ՛՛ղ՛՛ե՛՛ւ՝ մեղա՛՛ւ հմոյ՝ ար՛՛ծ հաստա՛՛ւղե՛՛ւ ծգնե՛՛ա՛՛ն ինձ Ա՛՛ղե՛՛կո՛՛ձի՛՛՛ն հո՛՛ղմո՛՛ւ՛՛ն՛՛ե՛՛ւ՝ անօրի՛՛նո՛՛ւ՛՛ե՛՛ւ հմո՛՛յ՝ թէ՛՛ւ՛՛ր հաստա՛՛ւղե՛՛ւ ծգ։ Ա՛ հո՛՛ր՛՛ը՛՛ մե՛՛ղա՛՛ւ ծո՛՛ւ՛՛ո՛՛ւ տատրա՛՛ւ՛՛ք՛՛ բեա՛՛ղ ծ՛՛ը՛՛ւ՛՛ի՛՛՛ն՝ նա՛՛ւ՛՛ա՛՛տ՛՛ե՛՛ա՛՛ւ բարի վի՛՛ւ՛՛կա՛՛ւ՝ ղէ՛՛ս։

դաւթ. վիշ ըսկսաւ ըշ։ 11 3
կարդամ առ քրիստ հնչը բաղանա
պատ ծագէաց մեղ վիշ ըկօղ։ ա։
Ա՚նձն կամ առ քրիստ պահպանի
այդ ծագէաց մեղ վիշ ըկօղ։ ա։
Ա՚բեգահն արդարուե յեկ լու
փրկել ըշ ձայն փողոյն յոհան
նիշ հրեշտակապետան եւ կոչէ ի
դաւաստան։ ողւ։ Ինսոկ քո յոտե
ԺԱ

ա։ Ար բնակէշ ես ի՚երկինս օր
ներ ի՚քէ ղքեզ։ Օ՚րհնասացէ
օրհնեսցո՚ւք զանուն սո՚ւրբ
քո։ Լարձր արարեր երկրի
աստուած ՚ի՚ծ մեր։
բ։ Բարեբանեալ ես ի՚յաւիտեան
ամե՚ն ամէն հարցըն մերոյ։
Մի՚ բասէ սհաներ ի՚ մե՚նջ զո
ղրամբեալ քո՚։ ամե՚ն ասէ։
Ո՚սա ծողրամբ քո՚ամ փրկեաց
զմեզ ի՚ նեղեալ մերոյ։ ամե՚ն։
դ։ Ո՚չխար օրհնե՚ցեք ևբարձր ա՚
բարեք ըզ նոս յաւիտեան։
Ո՚զնատեանն ի՚քե բոլորեւիական ա
Թոռ՚։ օր։ Ո՚ Թագաւորըն քո՚
և զանձ խաղաղութի՚ւն։ ծրհնեցեք
ժողովեցուք և բարձր։
Ո՚ր վանաքան նեն զծրը անանր
ՁՈՒ հրեշտակաց։ քահնայք ՚ի՚ն
սբանեալ ժողովուրդք սուրբ
բարձրացո՚ւցէք ըզքեզ սո՚ւրբ։
ե։ Ար զբանն ու՚ծ բաւական է մեր
ընդունիլ յորովհետ՚ի մի՚շտ կայս
զբեզ մեծացուցանելո՚ւ որ օրհ
նեալ ես ի՚ն՚ծանայ։ Ար երկ լոս
սոյն սրժանի էզբեր բառնալոյ
ի՚ դիրկս քո՚ մանելով։ զբեզ։
Ընտրեա տաճար սրնօրհնեալ կո
չեցար հոգւոյն սո՚ւրբ միշտ կայս։
զ։ Ա՚ռնեա։ Ողո՚ւթիւն ինձ սո՚ւրբ։
Ի՚լալով ըզ ձայն փողոյն յոհան
զին ա՚ռաւն։ յորժամ հարկա
նիշ հրեշտակապետան ևկոչէ ի՚
դաւաստան։ ողւ։ Ինսոկ քո յոտե
նի՚ զաստուա՚ծ ա՚ՀԵ։ յորժամ
առնի՚ս հրամարձակ ըզքո՚ն
նոսի որդւոյ մա՚րդկան։ ողւ։
Լաբրձանայ։ Ցա՚ռաջ քեզ սո՚ւրբ
երկնային զինուո՚րսըն հրա
շալի ձայնիւ։ սկսաւ ասե՚լով։ որ նրատես լբեռուվեր
վան։ Լերկրածին որդիք մա՚րդ
կան աստուածա՚ւք և օրհնո՚ւք։
անդադարեք ասե՚լով։ երրոր
դաւն անբաժանելի՚ վան։
Օ՚ստուածոյ զօրհնեցուք
ըս մեղրասիրուե՚ըզ։ զո ընկալ
Թեր վառաց։ և զմանկանա ևկե
ղեցւոյ քո՚ պահպանե՚լ։
Ար տեսողս ես խոնարհյոյ երկ
նից ի՚յե՚րկիր՝։ և տեսող ողո՚րմած
ազգի մա՚րդկան՝։ ըզմանկունս։
Ընդ սերովբէսըն սրբեցաւոյ հա
մաձայնեա՚լ քեզ երգե՚մք։ երեք
սրբեւան տերուն խոսեա՚ք զաղ
բուե՚ք յարարածս քո՚։ և զ։
Լինի օգնական ի՚նամ՚ ես ի՚նձ
եկեսցէ։ Ա՚յս ար պահէին զնե՚զ
անջուկ իբրու՚ի՚ Օ՚ ի նոմ՚ ես տո՚ւ
բանց և ապրե՚ք յաւիտեանից՝։ ինձ։
Ա՚ամաթակէ զհա՚ս մա՚ռքեզ ար
Թագաւորեզ ես Թագաւորաց։
փրկիչ՝ ըզնե՚զ և պահել յան
բևևյնի Թըզ չնամանեցն։
Ա՚րեգահն արդարուե յեկ լու
սոյն ծագէաց մեզ վիշ ըկօղ։ ա։
Ա՚նձն կամ առ քրիստ պահպանի

ՅԱյսօր հրեշտակաց դասքն ի յերկինս ուրախ
նան ի վերայ մեր
մեղաւորիս։

Այսօր մեզ դիզապատից պսակեցան
երկնային անճառքն վառօքն։

Այսօր անանուանից զինուորիս
թիկունն մեծապէս ուժնէն, քան
զի երկրաւոր զինաւորաց բազ
մութիւնն ընծայէ ցհոյրա՝
րհնհրն սրբուհիք երկնից։

Որբս ոչիճ հայր անակնկիզն.
որ վառաւորեալ էս ի մէջ սրբ
ոցն քոց՝ օրհնեալ ըզ քեզ ընդ
զբաղմութեանս երկնից։

Աք ոչիճ որդիդ միածին՝ որ
պահեցեր յանհնոց ըզ ծնունդս
սրբոցն քոց՝ գովելիք ըզքեզ։

Աք ոչիճ հոգիդ ճշմարիտ՝
որ նորոգեցեր ըզ տիեզերսս
ճշմարիտ երկրպագութեամբ
ոչ երրորդութեդ. բարեխանեսցէ
ընդ քեզ անլռելի ձայնիւք։

Ձրդհնաւորական աշխատութեաց
հատուցման ոչ միայն
հատիկներն ոչ միայն
եւ ըզպատերազմելն զարիւն վանե
ցին ժուժկալութեամբ. բարեխօսու
թեամբ սոցա քոյ խնդրեսցեմ ի քէն։
Որք հեղին զարիւնս իւրեանց
վհոխանակ տեառն քո որ. եւ ըզ

բանութեամբ հրապուրողին վա
նեցին ժուժկալութեամբ. բարե

Ոչ ըզ պատակս անդիկան ընկա
լան իբրեն քո. եւ դատաւորեցան ի
դատս վերին զըստրհնեան. բա

Ահասիկ քո յաղթող քաջք ի
մարտս՝ էրանելի սոր մարտիրոսք
որք վհանեալ ըզթշնամին խոր
ատակեցին։ Նշխարքն դոցա
ոսկեայիկ են մեզ. եւ ջնջեալ աթո
ռոյդն զոսարձակեալ բերկրին
ընդ վարդապետին ձեր հեղուն
սրեն՝ որք։ Ընդ թաւալ պսակ
ըն ձեզ սահմանեալ մինայ՝ քան
զսկանդս պատուականս դերա
գոյն հրաշիւք՝ որք վա։

Այսօր մարտիրոսաց դասքն
ցնծացեալ բերկրին ընդ առաջ
առաքեալն քրիստոսի որդւոյն աւր
Զայն ի յերկինից վերկայեալ սահ
եակայք օրհնեալքդ հօր ի՞մ
ժառանգորդք երկնից խո
րհրդոյն։

Որ ընտրեցար ի կոչումն առա
քելական քարոզութեան սրժանա
ւոր լինելոյ սոր առ վանանոս՝
երկնաւոր ան քոյ վա անձանց
մերոց։ Որ խրնդրեցեր զիջ
ղութի ի վեր քո քարոզեցեր ժողո
վեցն սոր առ վանանոս՝ եւ այժմ
վասն քո ուխտաւորացս անդրշ
եա զընդ աջմէ հօր նրատակն։
Որ արժանիք եղեր զմարտիրոսա
կանն առնալ պսակ նահատ
վե

Յանձն առէր զարշաւանս վիս
սրճն նոցեան տապալեալ ի հրճշտի
կէն ընկալար զնայս փրկուեր
աշխարհի · ըզ քո ՚ զ

Ա՛յսօր զանյաղթելի մարտիրոս քո
անձն եկեղեցի տնանկ ըզ յիշա
տակ ձգնուեր · որք ի սեբաստիա
պատերազմեալք ընդ թշնամին
յաղթեցեր քաջօրէն · սոյնի
սազանդաք քո խընայեա ի մեզ ·

Ա՛յսօր անտանելի չարչարանաց
հաստատակեցեր ի լերին տատա
գեալ էրանելի քանատասունն ·
որք ի բարձանց անձատելի ձա
ռագայթիցըն նըշուղուք տես՛
պատեցաք լինելին · որ ի քէր ի մեզ
սրբուհի քոյ քո խընայեա ի մեզ ·

Ա՛յսօր ի լուսանն ածային երդն
անցանելին ընդ ջուր · մարբելք
ոտի զտակէ փորձեալ ի հնար · և
հաստատեալք ի յերկնային զին
ուորութիսըն՝ դատեալ ընդ ան
մարմին զնացարհուհան · որ ես
վառանօրհալ ի մէջ սրբոյ քոյ
քո խընայեա ի մեզ ·

Ա՛ռնագուլելի և քան զերկին
ըս բարձրագոյն · որ զանհա՛
սանելի ըզնըն յորովայնի քո՛ւ
կրեցեր · և ցնծութեի աշխարհի
ծընար · վասն որոյ անհնչելեան
ըզգեզ միշտ մեծացուցանեմք ·

Ա՛ստուածածո բէ երկրեան՛
ս՛շտ կոյս · որ զանբա՛՛ւելի
ըզ բանն անճառաբար յո՛ղե՛

վելեալ · ստ պատակիչըն սըրբոյ
և վանըն մեր բանբեխաեան ·

Ա՛հատակ բարի քեզ ընտրեալ
սրբաչէն զնեռնոր՝ որ զերիզ՞
բիոս՝ · ստորագրեա կամամբ
զառնահատ շընչմանն արիաբար
տարար · զի ուղղեսցես ըզ
գնացս ոտից մեր յերկինս ·

Ը՛ստուերդ լուսազարդ ճանա
պարհին կենաց՝ · երկրին ուժ
ուժոյ հետեւողսըր զերիզ՞բիոս ·
մեխարձանէ էիր քաջալի ընկա
լեալ հոգեշահանէ ուրախութե՛
պարգեւելով ուրախասէ մեզ
օծութիւն · Ակնհաճոյ զերազոյն
պատուական գրչեցին · հասոյ
նանաեալ հոգեսոյ հոյդր զերիզ՞
բիոս՝ · կրկնեալ հարուածովք
երեսաց՝ ի մահուրս ապստամբ
զլուխ քո՝ · որով բարձրացան
գրչեալք կորացեալ մեղօք ·

Ա՛ստուածային զօրք երկնից ընդ
քո մեծի ձգիտուեր · որ ի մարմնի
կառուցեալ նըմանն վերին զբար
թնաջին · ըզգե՞զ ունիմք բարե
խօս առհոյդ յերկինս վըստն մեր ·

Ա՛ըզհամանք քո՝ նը սրտանաւնոյ
կենագործելիր ըզ մեռեալս · նը
մանն փրկչին յի կենագործո
զին զազարոս՝ · ըզ քե՞զ ու ·

Ո՛՛վ մեք ձայնիւ ցընծութե՛
ամենք զքո՝ նը զհինաւոյսն ·
պատուեալ վերկոյ զի նը հոյդ
բարեխոսիդ յոհոր՝ · ըզ քե՞՛

Ա՛ր զերկիր սրբուե երկնից։
Որ մեծ ամենայնի ստեղծող
Մեր ընդ մեզ ընծայեցաւ ի խորհուրդ
Զի զմեզ ի մեղաց ազատեսցէ։
Ա՛ր ընդ մեզ ընդ մեզ ի մեզ

Հանդ Էրիզոյե հի-ւակէն Հաղ-
հոյէց։

ԱՐՕՐԻՆԵՐՈՒ

Աղբերութիւն պահոց՝ նախ քան զ
ի դրախտին առանդեալ
եւ զերծ՝ զոր ոչ պահէլով նախանձ
առնէիցէն Ճաշակութեամբ պտղոյն
Ճաշակեցին զպատուիրանէն մեղայ
եմ մեծիւ. ելս որոյ շնորհեա մեզ
տէր Ճաշակել զքաղցրութիւն
քոյդ պատուիրանացդ։

Ար զանապան վիրաք մեղայ՝ հա-
րաք յոգիս ի թիշնամանէն. ե

Ար ընտրեցեր խակղանէ զՀռիփս
եղեալան ի մարդկանէ. որ ևս
զիս նաեւ որեակ քեզ ԹԷոդորոս.
զոր խառնեցեր ի դատաս երկնա-
ւոր զօրացդ. աղաչանօք սր կե
յո բզմէ զ քրիստոս Թագաւոր։
Ար յօրինակ անբուայթ վիշապ
օձին՝ զորս կոխեր հրամայեցեր՝
արիաբար ԹԷոդորոս զերեւելի
գլուխս վիշապին խորտակեաց
քոյով զօրութիւդ. աղաչանօք։
Ար ըզհնար արկեալ յերկիր՝
բարերարեցեր յոգիս սբ քրիստ
ԹԷոդորոսի. որ ևս ըզ տաճարն
լուսեալ ըզ կռոցին. և մատոյց
զանձն ողջակէզ քեզ պատարագ
ընդ առնելի. աղաչեա։

Ի ք հնաւորութ շր շնորհիւք ևս
վերկայ քրիստոսի. ո՛րք զջեր
չարանա ևս ըզ մահ յանձն առեր
վասր նոն. ընդ ձեզ ունելոք
բարեխօս առ քն վասն մեղ
ձանոյ մերոյ։

Վանդի հեղմամբ արեան ձերոյ
պայծառացան շր եկեղեցիք.
ևս զբաւականանամ խառտր կաս
պաշտօնէիցն բարձեալ. ընդ ձեզ։
Ի երկնային զօրքն ինձեալ ի պա
տիւ պատարագի մեղուցան ձե
րոյ. ևս ըզ պարակս անապատա
առ բերելով ի հօրէ լուսոյ.
ընդ ձեզ ու։

եթէ դա է որդի իմ սիրելի։

Ա՛յսօր ըզ խորհուրդ քոյ կատարեցի։ Ա՛յսօր ըզ կերակուրն քո ուտեցի։ Ա՛յսօր ըզ վերկանքն քո վասն ինձ առի։ Ա՛յսօր ըզ մահ վըկայեալ։ քեզ երեւեցայ մեռեալս եւ կենդանի։ Ընդ որս եւ զքեզ ոչ ծառայից ըզ գոյատեան։ եւ չհարկեաս առեւանգել ըզ քո՛ղ եւ լըսել ըզ հայրական ըզ ձայնն։ եթէ դա է որդի իմ սիրելի։

Ա՛ւանդելի մեծ խորհուրդ վէ՛ր որդո՛ւեցեր։ քոյ սրբոյ տաւրէ լոցըն ծանուցեր քեզ բանիւք։ ընդ որս Սոկոլի հիւսդամբք զայլակերպ պուճի քո՛ւր։ առաքելոյն տա՛ւան յօրինեին քեզ տաղաւար։ ընդ։ Չուկանոցեան անդ լուա՛ւ ղէնն եւ ըզհայրական լըսեալ ըզ ձայն։ եթէ դա է որդի իմ սիրելի։ ընդ որս։

Ա՛ղերսեմ մեր հնարհեա՛ մեզ ընդ պատրսի եւ ընդ որդւոյն զերեքեսեան։ սրժանալովք քո՛ւմ ուժային առնելոյ։

Չամբարձեա ըզմեզ ուր առաւ հեղ։ քան ըզգալի վիճաբանական ըզ լեառն։ յերկնաբե՛ղգրձ եւ յիմանալի խորանէ։ Ա՛յ որդի եւ մեր ըզ քակտելիս մեր։ յայր մուրեացուք քեզ հոգեւորական աւաղեա՛ւր ոյգ միայնոյ մարդոյ։ սիրելի եւ վըճըկելի։

Ա՛յսօր ըզ խորհո՛ւրդ քոյ կըրկնակի գալըստեանն։ ուշ՝ կըտաւոյ քոյ յայտնեցեր քեզ սո՛ւտ ի թաթօր լերինն։

Ա՛յսօր ըզ վերկանքն քո վասն աշխարհի ըզ մահ վըկայեալ։ քեզ երեւեցայ մեռեալս եւ կենդանի։ Ընդ որս եւ զքեզ ոչ ծառայից ըզ գոյատեան։ եւ չհարկեաս առեւանգել ըզ քո՛ղ եւ լըսել ըզ հայրական ըզ ձայնն։ եթէ դա է որդի իմ սիրելի։

ոչ։ ընդ որս։

Ա՛շակերտըք հիւսեալ բարբառ ոչ ընկալո՛ւցուք ի տագնապի սրտից ի՛ւրեանց։ ընդ որս։

Ա՛ւանդելի մեծ խորհուրդ վէ՛ր որդո՛ւեցեր։ քոյ սրբոյ տաւրէ լոցըն ծանուցեր քեզ բանիւք։ ընդ։ Սոկոլի հիւսդամբք զայլակերպ պուճի քո՛ւր։ առաքելոյն տա՛ւան յօրինեին քեզ տաղաւար։ ընդ։ Չուկանոցեան անդ լուա՛ւ ղէնն եւ ըզհայրական լըսեալ ըզ ձայն։ եթէ դա է որդի իմ սիրելի։ ընդ որս։

Ա՛ղերսեմ մեր հնարհեա՛ մեզ ընդ պատրսի եւ ընդ որդւոյն զերեքեսեան։ սրժանալովք քո՛ւմ ուժային առնելոյ։

Չամբարձեա ըզմեզ ուր առաւ հեղ։ քան ըզգալի վիճաբանական ըզ լեառն։ յերկնաբե՛ղգրձ եւ յիմանալի խորանէ։ Ա՛յ որդի եւ մեր ըզ քակտելիս մեր։ յայր մուրեացուք քեզ հոգեւորական աւաղեա՛ւր ոյգ միայնոյ մարդոյ։ սիրելի եւ վըճըկելի։

Ա՛յսօր ըզ խորհո՛ւրդ քոյ կատարեցի։ Ա՛յսօր ըզ կերակուրն քո ուտեցի։ Ա՛յսօր ըզ վերկանքն քո վասն ինձ առի։ Ա՛յսօր ըզ մահ վըկայեալ։ քեզ երեւեցայ մեռեալս եւ կենդանի։ Ընդ որս եւ զքեզ ոչ ծառայից ըզ գոյատեան։ եւ չհարկեաս առեւանգել ըզ քո՛ղ եւ լըսել ըզ հայրական ըզ ձայնն։ եթէ դա է որդի իմ սիրելի։

Ա՛ւանդելի մեծ խորհուրդ վէ՛ր որդո՛ւեցեր։ քոյ սրբոյ տաւրէ լոցըն ծանուցեր քեզ բանիւք։ ընդ։ Սոկոլի հիւսդամբք զայլակերպ պուճի քո՛ւր։ առաքելոյն տա՛ւան յօրինեին քեզ տաղաւար։ ընդ։ Չուկանոցեան անդ լուա՛ւ ղէնն եւ ըզհայրական լըսեալ ըզ ձայն։ եթէ դա է որդի իմ սիրելի։ ընդ որս։

Ա՛ղերսեմ մեր հնարհեա՛ մեզ ընդ պատրսի եւ ընդ որդւոյն զերեքեսեան։ սրժանալովք քո՛ւմ ուժային առնելոյ։

Չամբարձեա ըզմեզ ուր առաւ հեղ։ քան ըզգալի վիճաբանական ըզ լեառն։ յերկնաբե՛ղգրձ եւ յիմանալի խորանէ։ Ա՛յ որդի եւ մեր ըզ քակտելիս մեր։ յայր մուրեացուք քեզ հոգեւորական աւաղեա՛ւր ոյգ միայնոյ մարդոյ։ սիրելի եւ վըճըկելի։

Ա՛յսօր ըզ խորհո՛ւրդ քոյ կատարեցի։ Ա՛յսօր ըզ կերակուրն քո ուտեցի։ Ա՛յսօր ըզ վերկանքն քո վասն ինձ առի։ Ա՛յսօր ըզ մահ վըկայեալ։ քեզ երեւեցայ մեռեալս եւ կենդանի։ Ընդ որս եւ զքեզ ոչ ծառայից ըզ գոյատեան։ եւ չհարկեաս առեւանգել ըզ քո՛ղ եւ լըսել ըզ հայրական ըզ ձայնն։ եթէ դա է որդի իմ սիրելի։

Ա՛ւանդելի մեծ խորհուրդ վէ՛ր որդո՛ւեցեր։ քոյ սրբոյ տաւրէ լոցըն ծանուցեր քեզ բանիւք։ ընդ։ Սոկոլի հիւսդամբք զայլակերպ պուճի քո՛ւր։ առաքելոյն տա՛ւան յօրինեին քեզ տաղաւար։ ընդ։ Չուկանոցեան անդ լուա՛ւ ղէնն եւ ըզհայրական լըսեալ ըզ ձայն։ եթէ դա է որդի իմ սիրելի։ ընդ որս։

Ա՛ղերսեմ մեր հնարհեա՛ մեզ ընդ պատրսի եւ ընդ որդւոյն զերեքեսեան։ սրժանալովք քո՛ւմ ուժային առնելոյ։

Չամբարձեա ըզմեզ ուր առաւ հեղ։ քան ըզգալի վիճաբանական ըզ լեառն։ յերկնաբե՛ղգրձ եւ յիմանալի խորանէ։ Ա՛յ որդի եւ մեր ըզ քակտելիս մեր։ յայր մուրեացուք քեզ հոգեւորական աւաղեա՛ւր ոյգ միայնոյ մարդոյ։ սիրելի եւ վըճըկելի։

Ա՛յսօր ըզ խորհո՛ւրդ քոյ կատարեցի։ Ա՛յսօր ըզ կերակուրն քո ուտեցի։ Ա՛յսօր ըզ վերկանքն քո վասն ինձ առի։ Ա՛յսօր ըզ մահ վըկայեալ։ քեզ երեւեցայ մեռեալս եւ կենդանի։ Ընդ որս եւ զքեզ ոչ ծառայից ըզ գոյատեան։ եւ չհարկեաս առեւանգել ըզ քո՛ղ եւ լըսել ըզ հայրական ըզ ձայնն։ եթէ դա է որդի իմ սիրելի։

Ա՛ւանդելի մեծ խորհուրդ վէ՛ր որդո՛ւեցեր։ քոյ սրբոյ տաւրէ լոցըն ծանուցեր քեզ բանիւք։ ընդ։ Սոկոլի հիւսդամբք զայլակերպ պուճի քո՛ւր։ առաքելոյն տա՛ւան յօրինեին քեզ տաղաւար։ ընդ։ Չուկանոցեան անդ լուա՛ւ ղէնն եւ ըզհայրական լըսեալ ըզ ձայն։ եթէ դա է որդի իմ սիրելի։ ընդ որս։

Ա՛ղերսեմ մեր հնարհեա՛ մեզ ընդ պատրսի եւ ընդ որդւոյն զերեքեսեան։ սրժանալովք քո՛ւմ ուժային առնելոյ։

Չամբարձեա ըզմեզ ուր առաւ հեղ։ քան ըզգալի վիճաբանական ըզ լեառն։ յերկնաբե՛ղգրձ եւ յիմանալի խորանէ։ Ա՛յ որդի եւ մեր ըզ քակտելիս մեր։ յայր մուրեացուք քեզ հոգեւորական աւաղեա՛ւր ոյգ միայնոյ մարդոյ։ սիրելի եւ վըճըկելի։

Ա՛յսօր ըզ խորհո՛ւրդ քոյ կատարեցի։ Ա՛յսօր ըզ կերակուրն քո ուտեցի։ Ա՛յսօր ըզ վերկանքն քո վասն ինձ առի։ Ա՛յսօր ըզ մահ վըկայեալ։ քեզ երեւեցայ մեռեալս եւ կենդանի։ Ընդ որս եւ զքեզ ոչ ծառայից ըզ գոյատեան։ եւ չհարկեաս առեւանգել ըզ քո՛ղ եւ լըսել ըզ հայրական ըզ ձայնն։ եթէ դա է որդի իմ սիրելի։

առջև ձառնչելովիւ զարդարութիւն
նէին այ՛ յօ՛ր. ապ ընձայէն ըս-
նէին այ՛ յօ՛ր. ապ ընձայէն ըս-
Ա ընդ ծագեալ ընչան ոգորմութիւն:
յաղթութեա այ՛ յօ՛ր. հեթանոսաց
ի յերկնից երևեալ նըշանն
ի՛ երկինից երևեալ նըշանն
դեսն մի՛նոլոյ անձկան. օրհ:
զութի՛ անաբծականն ծնունդ-
անարատ. կո՛ստաւ կետ ծի՛ն
Ա՛ իմ ստեան ածա՛ծի՛ն. յոր
Ա՛ ըզբեզ երկնային դուռն զոր
ածա՛ծի՛ն մե՛ծացուցանելիւ:
մեռնիցն. օրհնութի՛ ըզ քե՛զ
գանդի՛ ստորև զանազանելին ա
ամ սըրբեալ հի՛ և մա՛ղ քի՛. յոր
Ա՛ հնարան կոյս ածածկին մորի
ես ձայնիւ. քե՛զ վայե՛ւ:
Ա՛ մեռելոցն յոտն՛ յարուի
թոշ ես ձեռ՛ոք. քե՛զ վայելէ:
Ա՛ մարմնաւորացս սգոյն արա
ուիչ ես բա՛նիւ. քե՛զ վայելէ:
Ա՛ անանպանոցն դամո՛ւց հա
Ա՛ ըզ վայելչ օրհնուի՛ ասե՛ւ:
ըզ վառա՛ւ ի՛ բարձունս:
ե՛ երգեացո՛ք երրորդութե՛ւդ
և հոգւո՛ւյդ լի՛նել օրհնեալն.
թի՛ արհաւն լինի՛ր ըստ դըր-
նահատելն. զի՛ ի բանե՛ւ ա՛ռաքե-
փեսայիդ՝ բացաւ ըզ սիրտս
քոց մըտից ընդ քե՛զ և հօր քո՛
ամ ընդ ամ ընդ ամ ընդ

Ընդ երեւելն սկսեալ խաչին քո քո ա՛յսօր. երեսասփեամ մա
ծապիճն պանծացեա. յայժ՝
Լաւ ըղծագոսանքն լուսոյ ածային
նիշանի՛ն քո. Հաստատեալ ինէք
սեաւանիցն բազմեալ՝ ժողո
վիչն։ Ա՛հեղասելի զօրութի՛ն
խաչի քո քո՝ որ ցուցաւ Իյօզ
նեւէ ընդդիմի թշնամեացն. պան
սեալսանձիլ զօրութի՛ քո։

Փառք հօր և։

Ա՛ր սնապարիսն ծնրադեամբըդ
քո լուծեալ զերկունըս նահաս
մերն՝ մարիա՛մ մայր աստուածոյ
բարեխոսեա առ փրկիչն որդի՛ն
ըստանձել զկապանըս մեղաց
մերոց՝ և աղաչեա՛ փրկիլ զան
ձինըս մե՛ր ի հրեղէն ներգնէ։

Ա՛ր յառաջ քան զյաւիտեանս
անժամանակ ծրնեալ ի
հօրէ՝ անճառելի բանդ աս
տուածդ՝ որով եղեն երկինք
և երկիր՝ օրհնեմք զքեզ որդ
հարցըն մերոց։

Ա՛ր հպատակեր ածուածդ քո
զարդուրեցեր ընդմարդն առաջին
և ըզպատուհասանն ոչ պահելով
դարձաւ ի հող ընդ մահու ան
կեալ թագաւորեա՛ի՛։ օրհ։

Ա՛ր զգեցուն սարսռին սիրոյ քո
ոչ զրերանցեր յորդւոյ ագահ
ալ չնորհեցեր ըզգեստ անդրկոն
դառնալոյ ի կենս. որով զենովք
յանմահուն վերստին խնդեր։ օ։

Ընդ ևս ի ծնանելդ բան՝ ա՛յսօր
արարիչ ըզնս յանխտան։
Ընդ նախանշորն սրբոյ մա
րիա՛մ ի վեր ելիցն ի գրախտն կենաց
ընկալցուք և մեք ըզտրամբ
ապաշխարի՛ն ի յարութիւնն
քո պրժանասցուք մըտից դրախ
տին երկնից. բա՛ր։

Ընդ հնազեայ հանդստեան որ
յոտնացաւ կոչել զանձն ա՛ն
ամուրձոյ՝ յոտնացուք և մեք
յարո՛ւթեանըն քըրիստոսի՝
յանձնել հոգւոս ի կեա՛նսն յա
ւիտե՛նից՝ բա՛ր։

Ա՛ր ըզ կեանքն անմահարար
մահկանացու բնութե՛ն՝ ի քեզ կրե
ցեր սբ կոյս մարիամ. որով մեռ
եալքս որ յաղագս կենդանա
ցոյիր յո՛տոյ յարութե՛ան՝ անձն միշտ
բարեխոսեա՛ վա՛ս անձանց մերոց։

Ա՛ր ըզբանն անբռնական զկնի
եկից գ՛յարուցեալ՝ անձառապէս
ծընար մարմնի եղեալ՝ ի փրկել
կուք ի պատկառանաց՝ առնան մի։

Ա՛ր ըզ պատուհասն ի քէն կենդ
ընծայեցեր մեռեալն ագահ՝
զորդ պահ՝ քառասնօրեայ քոյ
սեաց զպաղտղին ճաշակութի՛ն՝ և
յանմխիթան ըշխէն վերածեաց
ի կեանս՝ առ նա միշտ։

Ա՛ր առաքեցար ի հայրական ծո
ցոյ ծածկեալ խորհրդով ընդ
հօր յաւիտեան՝ և առեր մեր
մին զնեղուցեալ նահապետիդ

Ծին յանապական կուսէն ան
ձառ մարմնիթ . վասն մերոյ
փրկութեան ձեղ եղեալ ։
Ար փոխանակ ձաշակացըն դառ
նութիւ մեզհաքը սրտագին . ան
ձաշակ լինելով քո բանականիդ
քաղցրացուցեր յանասով ըղձիւ
նոր քո օրինացն . վասն ։
Ար սիջակողմ աւազակին բացեր
ըզդրախտն դրախտիդն կենաց .
բաց և մեզ ապաստարացս ողոր
մութիւք որք ընդ նմին զքեզ դա
տապարտ ար և թափառական . ողջ
ձեվք ըզ քեզ ողորմեաւ ։
Ար անմոռնաց հոգեվինաց
դասակցեր քոց առաքեալ զ
կեղեցի . որք ընդ նոսին հաստ
ձայնեալ փառաւորեմք առաքե
զերկրդրութիւդ՝ արվեստական
սրբեցուցմանդ . երկեղիւղ ըզ
վարդս իբ բարձունս ։
Ար յաղթեցեր մերոյ բնութ
իւ փորձութիւ կամակոր ճգնո
րոյ եառեր իշխանութիւն
պրդոց ապականչ՝ կոխել ըզ
գետս ջոր վիշապին . և ընդ
երկնացոյն երկիղ ըզ ։
Ար գալստեանդ քո վերծաներ
ըզ մեզ չարչարականն մեղաց
ծանրէս . տրտմութեսկան լսմամբ
ուսականիք վերին հաճոյ զոր
իւ ծովրեն հրաշագործեցեր .
երկեմիք քեզ ըզ փառս իւր
բարձունս ։

ԺՕ

Տէրդ Հոգեխոսութիւ Երէցդ
Ընտիրդ Աղաւնոյդ։
Ահաւասիկ կալ ։

ՈՆՈՒՆ ՎՈ ՎԻ

օրհնեմք . վասն առաքելոյն
ըզ քեզ աշէտ հաղորդեն մերոյ ։
Ոչեր ի ինոյն ի բաբելեն . փառ ։
Նա փրկեցեր զերիս մանկունսն
ի հրոյն բռնութե . վասն ։
Ըզ ար օրհնեցեք և բա՛ձրբ
արարեք ըզ նա յաւիտեան ։
Լսանիկըն հոր ի՛ջեալ ի ինո՛ջն
և թովժամիքը ըզ հուր ի նոյա
նէ . և անկեալ պահեալ ըզ ման
կունսն ի հրոյն . օրհնեցեք և ։
Նա մանկունքն ի ինոյն գոհ
բանեին . որ պահեցեր ըզմեզ ի
հրոյս և արժանիք արարեր օր հնել ըզ քեզ աշէտ և գովել զա
նուն քո յաւիտեան ։
Ուբան լեր աշխարհիս տանեալ
անխոտանելի . ըզքեզ մեծացու
ցանեմք ։ Ընդ ոյսար անարատ
բար . և զմեզ փրկեալսիկս ծընար
ուրախ ։ Երգեմ մարգարէն աշ և
տանեար քո արդարութե
և գովեան երկնային . ուր ։
Ծով կենդանոյս հանապազ
գնա անկ կոծէ ։
Ընդ ոյսիւղ աչեք թշնամին
ինձ յարձացան նէ ։
Նաւանեցո բանի լեր անձին
իմոյ ապաշէն ։

Ի՛ հանբառնալ լամուա անձիդ
դաչա իմ ծգնեա ինձ տէր։
Ի յօրնուքի նոր օրհնեցուք
զքեզ զբրիատա փրկիչ մեր։
Ո՛յեալս մեր և փրկիչ կէ
յո զանձինս մեր։
Որ խոնարհեցար ի տիսրութիւնս
մեր մոռացաւքն ոտ. օրհնե՛ալ ես
քե՛զ տէր ծածկեալ հայրեցն մերոյ։
Ի՛ւ բարձրո՛ր ընդերքս մեր չար
յարատեցիր զոր՝ շնորհա՛ւ բանալ
ասք հօտի օրհնել զանուն քո
անդադար՝ ոտ. տէր ծածկեալ։
Որ արարիր ըստանչելիս ինձ
ցեղս. արա՛ ի՛մէզ զաղբիւրի քո
մարդասէր՝ ոտ. տէր ծածկեալ։
Ի՛զ ոտ օրհնեցի՛ք բարձր սուս
ըհեք ընդս յաւիտեան։ Ա՛յնքա՛ք
Որ ընդս հընոցին շնորհեցեալ
ոտ. ընդ ամենայն տպրեցո՛ղ ի բո՛
տո՛տ յո՛ն։ բարձր։ Ա՛սցե՛ք։
Օ օրհնեցէ՛ք զհոգւոյն փրկե
ցան անանհանքն և երդեցի՛ն
միաբանութե՛ա։ բարձ։
Ա՛նարատ տաճար բնակարան
անբաս բանին ոյ՝ ոտ. մարիամ ոտ
կո՛ւյս։ զքե՛զ և ըզ ծրնեալն
ի՛ քե՛ն մեծացուցանեմք։
Յարգմնի կրեցեր որ յո՛ղ քան
զլսաւիտեան ի հօրէ ըզքեան
և ծրնար մարմնո՛վ։ զքե՛զ։
Ա՛րդ խընդրեմք ի՛ քե՛ն անդա
դար բարեխօսեա՛ վա՛ն անձանց
մերոց։ ոտ. որդի՛ն քո միածի՛ն
վերակե՛ր ըզմեզ ի՛ փորձութե՛ն և
յամէ վատանդից մերոց։
Ա՛ՐԱՒ եմ յընկալմի՛ւղ օգնեա՛
ինձ նուա՛ստեա բարի՝ ոտ. քանզի
ծանրացան իմ՛ բեռի՛նքս
մեղաց։ Ընդ յօգնել ինձ վուա՛ղ
քանզի խորըք չարեաց ընկղղ
մե՛ն զիս յանդունդս՝ այլ դո՛ւ
նուա՛ստեա լեր և ի՛նձ ձեռն
տո՛ւ։ Փրկեա՛ ի՛ վերատանդ ըզ
նուա՛ստեա՛կս ի յաւետ ծոմէ՝ ոտ.
քանզի կորընչեմ ի՛ մեզայ անօ
րեհութե՛ն իմոյ։
Բարձրեա՛լ ահաւո՛ր տէ՛ր վեր
ոյ՛ք քե՛զ։ Բարձրեալ վասն
վերին ակնատես՝ ահաւո՛ր վա՛
ահե՛զ առեալն՝ բարձրեա՛լ։
Բարձրեալ ես դու յերկի՛նս
տէր ծ։ յաւ երկրի՛ էն փառք
քո՝ ոտ. բարձ։ Օ՛ի դու բարձրա
ցար ընդմե՛զ փրկեցեր՝ ներատար
ընդաջմե՛ն հօր՝ մե՛զ կեանս
շնորհեցեր՝ ոտ. բարձ։
Աստուա՛ծ հարցն մերոց բարե
բանեցե՛ք անուն քո յաւիտեան։
Ա՛յսան ուխտի՛ հարցըն մերոց
տո՛ր. մի՛ մատներ խաչա՛ւ վասն
ոսանդո՛ղ քո՛մ սըրբոյ։
Ա՛ռաւել փա՛ռաւորեա՛ք անուն
փո՛յ քոյ ամենայն յաւիտեան։
Ա՛ղօթ օրհնեցէ՛ք ե՛ բարձր ար
բե՛ք ընդս յաւիտեան։
Տի՛ք և գիշե՛ր ըզտո՛ր օրհնե՛
ցէ՛ք և ամաւո՛ւր բա՛րձր արար։

աստուածածին. օրհ:

Ողջոյն քեզ ասեմ ես ամենայն ժամ
զի ի քեզ ծնաւ զՔրիստոս զանմարմին
զոր ոչ կարեն զերկինս տարածել
նա ի քեզ ծնաւ մարմնով ի փոքրիկ տեղի
զոր ոչ կարեն զերկիր ամենայն ի ներքս առնել
նա ի քեզ ծնաւ մարմնով ի գրկի
զոր ոչ կարեն զամենայն արարածս

Ա՛ղաչեմ զձեզ հայր երկնա-
ւոր . մի դատաստաներ ղերեսս
քո յինէն՝ զի նեղեալ եմ ես
վասնզանակի լուր ինձ տէր :
Պաղատանս անձն իմ անօրէնու-
թիւն . մի կորուսաներ զիս տէր
ըստ անօրէնութեանս իմոյ . որ խըղ-
ծող ես մոլորեալ ոչխարիս :
Ողորմեա՛ ինձ ընկերակի
անձն իմ՝ ընկալ զիս առ երբեմն
ի զգեստոս . որ ծիրանիս ալեկո-
ծեալ յանցանաց :
Փառք պատիւ և գոհութիւն
ուր անուանդիդ քումդ սրբոյ :
Վասն սրբոյ ուրուեդդ վասն
լեր վառեալ պատիւ և երկրպագու
գութիւն : Օրհնեալ ուր բարե-
բար՝ որ ուսուցեր մեզ յայտ
նեալ վասն սրբոյ :
Փառաւորեալ յաւիտեան ուրծ
հարցըն մերոյ՝ կեցո՛ զմեզ :
Ուր արարեր ողորմութիւն ի մէջ
հնոցին . և կենդանարար ցօղով քո
փրկեցեր զերիս մանկունսն :
Օ հրեղէն բոցբոքեալ մանկունս
քոյն հաւատովըն շէջհնոցին և
պահեցեր ոսկերս ոչ մնասուցին
խունկս . այլ քեզ աւրծ հայր :
Ի՛ղձ ուր օրհնեցեք բարեր արա-
րիչ ըզ ըզնա յաւիտեան :
Յողեր զձեզօղ ողորմութ երից
մանկանացն ի հնոցին . բարեր :
Ո՛անուանեալ լեր Տապեալ ի հնոցն
ըզ գալստեա միածնին երկնից
մանկունքըն . բարեր :
Ի՛ջեալ առ նոս կենսաբեր հրեշ
տակն . զհոցըր ի ներկինըս տայր
փառաւորել . բարեր :
Ո՛ր խարանիդ սրբազանն աբր
դասուէ նոր օրհնութիւն տացուք
և անդադար բարեբանեսցուք :
Ո՛ր տաճարիդ անճառ լուսոյն
ուր ի հօրէ նոր երգս երգեն
ցուք . և : Օ նոր խառնարանըդ
հրաշալի՝ նոր խառնմանն բանին
և մարմնոյ՝ . հոգևոր երգով՝ի
բարեբանութիւնք :
Ա՛ղաչեմ ուր բազում ողորմա տա
րաբաժ . մեղայ ողորմեա՛ :
Ա՛ղաչեմ ուր և անկանիմ առաջ
ի քո՛ . մեղայ ողորմեա՛ :
Ա՛ղաչեմ ուր խոստովանիմ զձեզ
յանցանս իմ՛ . մեղայ ող :
Ընդ երկնային զօրութիւնսն
օրհնեցէք զՏէր երկիր՝ .
և բարձրացէք երկրի :
Օ անուն որ փոյթ նորա դալիք
ցէք ի երկրի ծովք և մարդկան .
իշխանք և դատաւորք երկրի :
Ձայնիւ երգով ցնծութ բարե
բանեցէք զնա ի սրբութ նոր .
մանկունք եկեղեցւոյ սրբոյ :
Օ ահաճան Քրիստոս և ըզ մի
ածնութիւնն բարեբանեա՛ զմեզ
ուր արձ հայրըն մերոյ :
Ուր վասն հայրըն մերոյ ի՛ջեր
ի փրկել զաւրատածըս քո՛ ուր :

երկնից հոգւոյր երդում։
Օրհնեմք զքեզ քրիստոս վասն
Թագի՛ որ զիարհս քո պսակեցեր
ձայնակից լինիմք զաղաղակին
երկնից։ Այլ երկրորդ թիւն
անձայն՝ աղաչեսք սրբոցդ քոց
զի կարդասցէ առաքեալ լուր
ձայնից մերոց։

Այս վասն որ բանդ անարատ
որ ծագեցեր ի մեզ զերկիր
գիտուն՝ կարդասցէ առաքեալ
ոգի՝ առաւօտուն աղօթք մեր
հաճոյանալին քեզ։
Յանանուանից վերս օրհնեալ ի
մարդկանէ երկրպագեալ՝ բնու
կեալդ ի լոյս անմատոյց՝ կարդ
դասցէ առաքեալ ոգի՝ առաւօ
տուն աղօթք մեր հաճոյանալին
քեզ։
Օգնական մեր լեր ոգի ևս
պատկեր յամենայն ժամ՝ առիւծ
անբիծ՝ զհանապազ ի քեզ
քեզ։ Չոյդ բանիւ մարգարէքդ որ
խրնամեցին ընդ յամենայնի՝ զնոր
հեան մեզ խաղաղութեամբ հա
ստատել ի հաստատական հաւատ
Որդեգիր միածին որ ի կամաւդ
քեզ բնութեանդ՝ զնորհեալ մեզ յոգի
կոմականն դասիլ ընդ սբբս քոյս։
Չպակուց ձեզ շնորհս՝ որ միշտ
յաճախեալ վաստակ բարեբանիս
ընկալ զմեր ծրագրեալ
ի ժամ երեկոյին։

Ա՛ր ոգի ես երկնի և երկրի զք
քեզ օրհնեմ՝ զոր ազատեցուցեր

Ա՛ր ընտրեալ ի բերանոյ ևհպեալ
քաղցրութեամբ յորդորեցեր զմեզ
Ո՛ղջոյն օրհնեցից ի բանիդ ա
ղաղակեալ զքեզ։ Տիրա
կից ևպիշերք ելանէր օրհնե
ցեք։ և առաւօտ բանիդ։
Ո՛ր ըզքո օրհնեմ՝ ոչ ունիմ
ի առաքեա՛լ բանիդ արար
դիք ըզբանիդ քո։
Ա՛ր ըզ կանգնեալն անմահարար
մահկանացու բնութեամբ՝ երբեք կարե
ցեր որ կայս մարդիկ. որով մեռ
եալքս որ յադամայ կենդանանա
յաք յարուսյ յարութենէ առնուն միշտ
բարեխօսեա վասն անձանց մերոց
Ա՛ր ըզքեզանն անեղական զնմանէ
երկ գոյացուեցեր։ առաքեալքդ
ծընար մարմնոյն ևղեալ՝ ի փրկ
կութիւն ընդ ամենայնի՝ առնուն միշտ
Ա՛ր ըզ պատուոյն ի քէն կենդանոյ
ընծայեցեր մեռեալն ապրեցոյ՝
ղարդ պարգեւք քոյոցս քոյ
ւեաց զպղծուցեալն ձեռակերտեալ
յանձնախնամն ընդունի վերստին
ի կեանս՝ առնուն միշտ։
Ա՛ր ըզ պատուոյն ի քէն կենդանոյ
ընծայեցեր մեռեալն ապրեցոյ՝
ղարդ պարգեւք քոյոցս քոյ
ւեաց զպղծուցեալն ձեռակերտեալ
յանձնախնամն ընդունի վերստին
ի կեանս՝ առնուն միշտ։
Ո՛ւրախ լիր Աստուած քեզ
որ քաւեսի զմեզ։
Ա՛ղաչեմ անօրինեալք ամենեքեան
ոչ պահեցեք ըզպատուիրանսդ
քո. մեզ ի մարթիր որ ի բարկու
թենէդ զարմանք. անցո խնդրով ըզ
ցասումդ քո։ Ողորմեա՛։

Ճաբան ու Մոնթ Լիբէն հէ-ղէ Հրատարակեալ Հայրապետին։

Զարհուրանք մեզ պատ.քոց .քիս . ը երկնային զօրաց ահաւոր էրգակիցանէ առ նեմք . ոչ հանդիսացան ընդդէմ բռնութեանն Թշնամւոյն . Ընանարմինք ի մտրնել յուսոյն դէր ի վերոյ սրոց և հրոց առնել զարատաւականն մահս իւ րեանց ընծայելոյն քրիստոս տեա բանաւոր վճռեալ է . Ասհատակութիք ձգնութիք ի վարձ զանազան տանջանաց . հատ բերութիք վանեալ ըղՔրիստոսն պատրաստել . փոխեցան ի զօրս վերին զբաստրիմնոյն ։

Աղանելի ոք հայրապետիք զոր զարեալք վասն սոն հատիքերք ցիք . յաղթելով բռնաւորին դատաւկիս եղէք վերնոյն ։

Ձգնութիւն նահատակեցայք յեր կրի . յաղթողք ի պատերազմի . կոխելով ըզսատանայ դատ ։

Ուսուցիրեալք երկնային լուսոյն պայծառացեալք ի հոգւոյն սրբոյ . բարեխօսեցէք առ Տէր վասն անձանց մերոց ։

Աղանելի ոք հայրապետիք . որք կամաւ զարքեցայք յանձն առնուք վճռեալ . յարժանապատիւ ոտից աղօթս ձեր մի՛ զրկեսջիք զանձինս մեր . օգնեցարուք ի մեզ ։

լոյ . օգնեցարուք ըզՔրիստոս ։

Ո՛յսօր տօնակ եկեղեցի ըզմի շտաւոր սրբոյ մարտիրոսացն . ընդորս և Ա՛ստ՛ւած ձայնիւ երկնի լոյ . օգնեցէք ըզՏէր յօրհնութի՛նոր ։

Ո՛զպատակ՛ջան սրբոց և պճնեցուն ի՛քեզ՛ վերնոյ . անդադար ձայնիւ երգեցի՛ր . օգնեցէք ըզՏէր յօրհնութի՛նոր ։

Ընդ վերին զբաստրիմնոյն բարեբանեմք ըզՔրիստոս . սրբ՛ սրբ՛ ես տէր զօրութեց կեցո՛ ըզմեզ ։ Յիշատակաւ սրբոյ մարտիրոսիդ գոհաբանեմք ըզՔրիստոս տէր . սուրբ սրբ ։

Ո՛րբ՛քարբեան ձայնիւն աղաղակեմք առՔրիստոս տէր . սրբ ։

Ո՛յսօր տօնակ հրճնաւորացն ըզհիշատակ . ի կոչ՛ք հոստատեցեալք ամրեան պատուհասոցն՝ Քանզի մնրմին ունելով զատանայ Քանան սրհամարհեցին . նմանք նոցք լինիցիմ սրբատանայ փրկչին . ոչ՝ Քանզի տեսանեն եղէն հրեշտակաց և մարդկան . գյաղթուեալ պրսանն՝ իւր ընկերան . և բարեխօսեն տա տէր վա՛ն անձանց մերոց ։

Ո՛զպատակ՛ջան սրբ և պճնեցուն ի՛քեզ՛ վերնոյ . անդադար ձայնիւ երգեցի՛ր . օգնեցէք ըզՏէր յօրհնութի՛նոր ։ Ո՛յսօր տօնակ եկեղեցի ըզմի շտաւակ սրբ մարտիրոսացն . ընդորս և Ա՛ստ՛ւած ձայնիւ երգեցի՛ր . օգնեցէք ըզՏէր յօրհնութի՛նոր ։

Ա՛ռաք ձի՛ շինտուտեցե՛ք զայն
հանանե՛ք մի՛կըստիչ՝ որ ծոցեցաւ
ի յերկրի՝ աղօթեցի՛ք զայս ամ
լո՛ւր մեզ և ողորմեա՝
Ա՛տրպատէ և առաքեա՛լ ձեռ
դեպրէ՝ և ձայն բարբառոյ՝ ազդ
արարօղ տիեզերայ՝ աղօ՛
Ա՛րդա զարհամարհեցաւ ծածկեալ
ի յերկրի՝ եղև կատարած սրբ
գականդ արդարուե՛ աղ
Ա՛յսօր առանձ՛ էկեղեցի՛ ուրա
խութե՛ լցեալ շուշան կ սրբոցն գրի՛
գորի՝ արուէ լուսաւորել պայծա
ռացեալ վայելչակերպ՝ ի հանդէս
ձրա յոյակհուսալս զարդարեալ
և պաշտամունք՝ օրհնեցի՛ք մանն
կո՛ւնք զքրիստոս թագաւորն
Ա՛յսօր ցնծա՛ն նոյանձնել որ
դիք լուսոյ յիշատակաւ սբ ըն
սո՛ւ եմրէին՝ արուէ հրաւիրեցան
ի հանդանիկան ա՛նապական՝ մրա
նել ընդ փեսային երկնաւորի՝ ի
յաւերժատեսչն լուսեղէն՝ օրհ
Ա՛յսօր քահանայք հոգևոր
պատրիգն զարդուցեալ վերապատ
ուհեն ըզ քահանայապե՛տն որ
արուէ երկնային քահանայութ՛ց
ըն հաղորդեալք՝ յոր վերափո
խեալ այսօր մրտանէ ի սրբոցն
սրբոց միշտ բարեխօսել առ
տէր վհատըն մե՛ր՝ օրհ
Ա՛ղբիւր լիր ածածկին յոյս և
փրկութի՛ մեզոյ՝ ըզ քո՛՛ զընդու
հոգ լուսո՛յ մեծացուցանեմք՝

Ա՛ղբ
ցե՛ք ըզ ա՛ր յօրհնութի՛ ի նո
լուսեղէնս վերապ՛ոյց՝ օրհնե
ըզ տո՛ւրբս կե՛ր՝ և՛ ի զա՛՛ա
կան անթառամ փառաց պսակիւ
զարդարեա վերջ՝ ի ներքոյ
կայն աւուրս՝ Ա՛յժմ և
ընդհատ զամ մե՛զ ընդ հր
ձայնիւ ըղձութեա՛մբ մեծա
քեզ գոհանըդ կենդանդ ածոյին
Ա՛ղբեզ լուսոյ մայր և կոյս՝ ըզ
հրեշտակային օրհնութի՛ տուր
ուեալ ըզ քո՛՛ մեծա
Ա՛յսօր ուրախանա՛լ չնծան
երկրի՛ ի բանն՛ելէն՝ ի նուա
կատարս աբ՛՛ էկե՛՛ զերկու՝ քանզի
շնորհեցաւ մեզ քահանայապե՛տ
յաւերժեան՝ ի լուսաւորել զկա
Թուղեկէ սուրբ զէկեղեցի՝ վան
մեռելք գաղթականեան քո՛՛ տր՝
Ա՛յսօր սիան լուսոյ հովանի է
զեղ ըմե՛՛ զ՝ ի բարձանց՝ քանզի
թագաւորն երկնաւոր եկաւորի
ի տունըս էկե՛՛ղեցի՝ և զո՛՛ւր
հրեշտակայ ծառայել առանձն
ընդ մնդղկան՝ վանո՛՛ռք
վերջ հօր և
Ա՛յսօր քահանայապե՛տ ձրշմա
րիտ ածային օրինո՛՛քըն պատ
ուհեալ՝ կանդնէ ըզքաւանակիցն
աջոյն խաչին՝ արժանացա պա
տրաստել բաշխել զանարի՛ն և
զարբ՛ենըն տան՝ մնաքրտակ մեր
ձեցարուք վրկութեա՛ք նո՛ր ժո
ղովուրդ՝ և հայցեցէ՛ք ի՛՛ր զի
շնորհացէ զամ մե՛զ ընդ հր

Ա՛ստուածոյ և արեւուք մուրուան
ընդդէմ ղինուա . վկայուածք
ի մարգոյ վկայուածեան ի մահ
ը՛զ բեւեսար . և աստուա՛ծ պար
ծանեա յաւիտենական ։

Ղաղաւեայ մեզ ա՛ր ալծ մեր . ի
հիշատակի ա՛ր հայրապետացն ։
Ա՛ր յանուն քո ա՛ր ը զարձուցին
զալեարտս կուռսն ի պաշտելուէ
աղօթիւք սուրբ ողորմա՛ մեզ ։
Ա՛ր ը զաւ՛ քրիստոս զչարչարան
ըս յանձն առեալ հանբերելոյ
ով ածասէր հայրպետք . և արժան
եղեալ զերկնային առնուլ պըս
սակ ։ Ա՛ր փորձեցայք շինմանա
հրով ժառանգելոյք պատրաս
տեալ ձեզ զարքայու՛ն ։ Հանիար
ձակուի ունիք բարձ խօսել առ
ա՛ր վնաս անձանց մերոց ։
Ա՛ր զամբարշտուե՛ալսն վանել
ոյք զկռապաշտուե՛ալ ով ածասէր
հայրապետք . հանաստատուի ի՛ք
հայցեցէ՛ք անդադա՛ր սուրբ
եկեղեցւոյ ։
Յընծայեալ ա՛ր պատ հրեշտա
կաց և մարդկան . զի զվարխատս
չետոյ ը՛զ թը՛ շնաւին վանեալ
խորտակելոյն ա՛ր վըկայ՛ք . և եղ
ե՛ն յաղթօղք ի պատերազմի ։
Անարհոյ և արեւամբ մուրուան
ընդդէմ ղինուա . վկայուածք
ի մարգոյ վկայուածեան ի մահ
ը՛զ բեւեսար . և աստուա՛ծ պար
ծանեա յաւիտենական ։

Ա՛ր հաղորդեցան չարչարա
նաց քոց ա՛ր ձեր հայցէ՛
պերճն . և վերաբերեալ պատճա
ռացան ընդ անմարմնին բազմու
թի՛ւն . սոցին աղաչանք լինիցի
ևս ի մեզ ալծ հա՛ւրցն մերոյ ։
Ա՛ր խակ՛ղեանք պատուհասել
եղեն ի՛ ահ՛ր բոլորից հօրն . և ըզ
սիրելիս հրաւիրելոյն յորդիգ
րութեան շնորհս . սոցին ։
Ա՛ր զընթացա՛ք խրինդ կատարե
ցի՛ն հաճոյի՛ք քո ք՛ս՛ . ևս ըզպար
սակ անպչին ի՛քեն ընկալա՛ն ։
Ո՛չ ա՛ր օրինեցէ՛ք բարձր պատ
րեք ը՛զ նա յաւիտեա՛ն ։
Օ՛ էակիցըն հօր և հոգւոյն . որ
բնակեալ լըցեր յանմուռ՛ց և բա
րեբեր սըրբատուց ձայնիւ . բա՛ց ։
Օ՛ երկրպագեա՛ն ի սրբոց հայ
րապետաց . որք հեղմամբ արեանն
իւրեանց նըմանեցա՛ք եղե՛ն վըր
կչին զինքեանս . բա՛ց ։
Ա՛նարատ կայս ուճաճին մարի
ա՛մ սըրբուհի՛ և մա՛յր քո . յոր
գանդի տարար զանապա՛նելին ա
ռաքեցեա՛ն . օրհնութի՛ը ը՛զ քեզ
ուճա՛ճ՛ը՛ն մեծացուցանեմք ։
Ո՛չ զքեզ երկնային դուռն զոր
ետեան եղեւիկէ . և ա՛մրըն զոր
ծնեահ գեղեցն . ա՛ր ըսրբեաց հոգի
ղէն վէ՛հագոյն քեռըվէ՛ից օրհ ։
Ո՛րիս խորհուրդըս սուսկալին
ի՛քեզ տեսանի ուճա՛ճ՛ը՛ն . յոր
շուրթի՛ անահեղձական ճնո՛ւնդ

ոչ՝ ընդ ոտիւ սիրոյ դեղ
կեա՛ հատեալ ի՛ մէջ։

Ընդ ո՞ր անտակին որդւոյ դիշէմք
ոտ հայելոյ զլիանց, մեղաք իւր
կենա՛ և առաջի՛ քո՛ քաւիչ յանցա
նաց՝, ել ընդ ոտիւ սիրոյ դեղ
հատեալ ի՛ մէջ։

Ո՛վ ծնունդ մեղ որ ընդ աղբա
ոտից օրինակին զանգրու ժուժ
կալուն. զի կամաւոր տեգանուն
ոչ՝ ընդ ոտիւ դեղ հատեալ ի՛ մէջ։

Ո՛վ ծածկեալ մարմարիտ։

Լայր ի՛ լուսոյ ծընուեալ և ծա
գումն, որ ակն՛ի՛ խընդիր մար
գարտի ոչխարի բնութ՝. զոր ընդ
խաչին բարձեր ի՛ վէմ ուսոյդ՝.
մարգարէ զսեղ ի՛ մեզոյ մերոյ։
Աբել արբոյ էիր մարգարիտ.
որ ածեր տան քո աւել ի՛ մեզայ
զանխարհս մարգելով. ի՛ նմա զը
տեալ զպատակն քո նորոգեցեր.
կեա՛ զի՛ մեզ ի՛ հնութէ մեղաց։
Ո՛վ ծնունդ մեղ որ ընդ աղբա
ոտից օրինակին զանգրու ժուժ
կալուն. զի կամաւոր տեգանուն
ոչ՝ ընդ ոտիւ դեղ հատեալ ի՛ մէջ։

Ո՛վ ծածկեալ մարմարիտ։

Լայր ի՛ լուսոյ ծընուեալ և ծա
գումն, որ ակն՛ի՛ խընդիր մար
գարտի ոչխարի բնութ՝. զոր ընդ
խաչին բարձեր ի՛ վէմ ուսոյդ՝.
մարգարէ զսեղ ի՛ մեզոյ մերոյ։
Աբել արբոյ էիր մարգարիտ.
որ ածեր տան քո աւել ի՛ մեզայ
զանխարհս մարգելով. ի՛ նմա զը
տեալ զպատակն քո նորոգեցեր.
կեա՛ զի՛ մեզ ի՛ հնութէ մեղաց։

քո ջրցատանօք։

Ա՛ռ զ՞ի՛ մեզ ի՛ մեղաց ոլոր-
ման՝ զանկումն ոչ՝ զմեզ ի՛ մեղս
ընկենուլ՝ զանկումն ոչ՝ զմեզ ի՛
մեղաց նորոգութ՝ քո ջնջհարց։
Ա՛ռ զ՞ի՛ մեզ ի՛ մեղաց նորոգութ՝
ոչ՝ զմեզ ի՛ մեղս ընկենուլ՝ զան
կումն ոչ՝ զմեզ ի՛ մեղաց նորոգու
թ՝ քո ջնջհարց։

Ա՛նկուածք նո՛ր սիմէքի՝. ան
ուանիչք որ երկրորդաբեն՝.
ընդհատուած որպէս կիւրեղի՝ հայ
րապետին՝. ոսկեղոյզ պատ ընդ
ոտս ան՝ նմանելով՝ զանգիտ
ոչ՝ ոտից ոչխարին՝ զանգիտ
ոչ՝ ոտից ոչխարին։

Ընդհատուած որպէս կիւրեղի՝ հայ
րապետին՝. ոսկեղոյզ պատ ընդ
ոտս ան՝ նմանելով՝ զանգիտ
ոչ՝ ոտից ոչխարին՝ զանգիտ
ոչ՝ ոտից ոչխարին

Աստուածածնական խնկական

Աստուածածնական խնկական բուրվառ
ոսկի՝ որ ի գինւոյ հոգւոյն վառեալ
վառեալ սրտիկդ՝ և զանմար
հուր սիրոյն Քրիստոսի ներսն
մեզ՝ վասն որոյ ամենեքեան զքեզ
փառս ի հին մեծացուցանեմք։
Օ՛ նահապետական բողբոջն յայծ
պին դրախտին յորոյ ոտն
կաւ՝ բըղխեցե՛ր յարմատոյն
յեսսէայ ծաղիկ՝ վայելուչ կին
ասկան ծընո՛ղ Աստուած՝ վա՛ռ։
Յայրեալդ լուսոյ ծագումն՝ ի
քեզ վառեալ բղխեալ մարդկեղէն
ըմպա սրտիկդ՝ ոտքդ դաւա՛ղ
զպատակեցն Թագաւոր՝ զոր մե՛ծ
բըռնին հարցուածոյ յանաւրէնն
կերպանան՝ վասն որոյ բարե

Ի սուրբ ընտրեալ՝ որ գնդին ձոյ
նին չըհնձուիր՝ բարեբանեա՛ զմեզ
անըդունելի ձայնիդ։

Անբասկիզեա՛ն ճաճ և թանգաւոր
բուրվառ՝ բարեբանեալ ի ջո
րոյ անանձիկ բուրմանդոյն՝ ըզ
քեզ օրհնեմք զի՛ր անբասիկդն
հոտարկեցար ի բարձանց վերն
մերոյ փրկուե՛ւ՝ տրամիչ կապե
ըզ և բըժիշկ հոգւոյ մերոյ՝
ընդեղ դոլեմք որդիք միածին՝
Ար էակիդ ես ընդ հօր և փա
ռակից միածնիդ՝ բարեխօսդ ստիր
գևաց և ուղղօղ ողբմանց՝
ըզքեզ բարեբանեմք սուրբ
հոգիդ ձըչմարիտ։

Աստուածածնական խնկական բուրվառ
ոսկի՝ որ ի գինւոյ հոգւոյն վառեալ
վառեալ սրտիկդ՝ և զանմար
հուր սիրոյն Քրիստոսի ներսն
մեզ՝ վասն որոյ ամենեքեան զքեզ
փառս ի հին մեծացուցանեմք։
Օ՛ նահապետական բողբոջն յայծ
պին դրախտին յորոյ ոտն
կաւ՝ բըղխեցե՛ր յարմատոյն
յեսսէայ ծաղիկ՝ վայելուչ կին
ասկան ծընո՛ղ Աստուած՝ վա՛ռ։
Յայրեալդ լուսոյ ծագումն՝ ի
քեզ վառեալ բղխեալ մարդկեղէն
ըմպա սրտիկդ՝ ոտքդ դաւա՛ղ
զպատակեցն Թագաւոր՝ զոր մե՛ծ
բըռնին հարցուածոյ յանաւրէնն
կերպանան՝ վասն որոյ բարե

զկեա՛նք արժանի՝ լուր մեղ և
ողորմա՛ զբիստոս ասասած։
Ար վասնակ հայցին կատարե
ցեալն անանձնա՛ն նըման՝ շնոր
հիցը՝ և ընդ մեծասանն անդը
թաւիչ՝ ի գոգն ապրանքն՝
ըզնա ընկալար՝ լուր մեղ և։
Յաւասարեա՛ զայնըս սըրտից
առանձ մեղ ողորմութե՛ ի քէն
որ զնըշդրմութե՛ զի մի ընդ մեծա
սանըն հայցեսցուք ի բաց նո
ցին ծագիւ մասին ջուր ի գը
վացանե՛ն՝ լուր մեղ և ողորմ։

Ար ըզ ըմբ ածպի՛ն զո բանի
ծագեցեր յաշխարհանե՛ծ խաչ
առն անգիտութե՛ն՝ լուսաւո
րեա՛ զմեզ հօր խնամութե՛ն։
Ար զհանըրն գաստատութե՛ն
օրինակ՝ նըշանակեցեր առ մեծա
սանն և զապըր՛ն՝ նոր ըստնակ
բար առնել զոր նոտ ընկալան։
Ա՛յ որպ աղաչեցո՛ւք ըզքեզ
ար՝ փըրկել ըզ մեզ ի հրոյ մե
զանց և առնջանո՛ց՝ հանդչել
ի գոգ նահապետին արդ արդ՝
Ար մեզ և մեզ ընդ հրեշտակացըն
դասուց՝ անբաժանելի ա՛ր եր
բորդութե՛ն համձայնակե՛ր
գեմք ըզքեզ ի բարձունս։
Օ՛ անբասկիզե՛ն ար՛ծ զհայրն
ամենակալ՝ բարեբանեցեք ընդ
զըւարթանա՛ն երկնից։
Օ՛ սո՛ւ ի հօրէ ծընեա՛լ զըրդն
միածին՝ բարեբանեցեք հրեշ
տակայնո՛ ձայնի՛ն։

բանալիս Իսրայելոյ ասդր։

Ողորմեա՛ մեզ Ո՛վ Խոստովանեցեալ
ի բարձունս հո՛ովիւդ քաջ Թո-
ղեա՛ յերկի՛նս հա՛ս զձօն քո
անմեղա՛ս. վե՛ր մեղրեա՛լ ո՛չխարիկ
Իսրա՛ն ազգիա՛ս մե՛ր սատե՛ա՛ծ։
Ո՛վ լո՛ւսաւո՛ր ճա՛ճա՛ղ քո՛ լու՛սեր
ը՛զ՝զբա՛զ մա՛րմնոյդ. ա՛ծե՛ր ա՛ե՛
Իսրա՛ե՛լ տա՛ն քո՛ աշխարհի՛. վասն՛
պատկերին քո՛ զոր նո՛ր՛զե՛ց Իսրա՛
յո՛ր ո՛ղ։ Ո՛վ դո՛ր՛ձանա՛ւոր ա՛նա՛
ուակի՛ մա՛րդկո՛ւ՛թե՛ա՛ ը՛ն՛դ՛հ՛դ
պարա՛պա՛կ. հո՛ր հա՛ճո՛ւ՛ք Իսրա՛
զո՛հա՛ն պա՛տա՛րա՛գ. վասն՛ հա՛յ
տո՛ւ՛թե՛ա՛ն երկնաւորաց եւ մե՛ր
քա՛ւո՛ւ՛թե՛ա՛ն Իսրա՛յե՛ա՛ն ազգիս։

Ո՛վ ամենա՛ւրհնեալ Ա՛ստուա՛ծ
ամենայն ի՛մա՛ստ ա՛ռ՛ա՛ջի՛ն ա՛ռ՛ա՛ջ
նորդ ա՛ռ՛ա՛ջի՛ն ա՛ռ՛ա՛ջ նորդ ա՛ռ՛ա՛ջի՛ն
ա՛ռ՛ա՛ջ նորդ ա՛ռ՛ա՛ջի՛ն ա՛ռ՛ա՛ջ նորդ

Ընդ լուսամուտ զբաղարիկեանն
բղեայր բուդեայն օրհնեացուք. և
մանր զԱրեւել խնդրեացուք մաք
բեր զմեզ ի մեղաց :

Ընդ խրնկոբեր աբ կանանչն ան
ուշ բառանանն անուշիկ խունկս
ազարիքեն մատուցանեմք մաք :

Ընդ իւղաբերիչն արտասուս
զնիզակն բրձոզն արտասուաց
պատրաստեացուք արտասուք մ:

Ընդ քրիստոսի պահլնիլ յաղ
թող լեցուք վարձողին. և ընդ
հրեշտակս երգեացուք փառք
ի բարձունս աստուծոյ :

Տուր Հոգւոյ Հանգստեան Երկրորդ
Ընթերցուած Հոգեւոր Երգոց :

Օ՛ՐՆԱԻՈՐ ՏԻՐՈՋ

Աստ հարցն մերոց :

Աւր ինձ խնդ հնոցին եւ փրկեա
ցեր զերիս մանկունսն. ըզբեզ
օրհնեմք անդադար աստ հար :

Աւր ինանական աբ երրորդութի
ւր յաւիտ եա բարեբանել. ընկալ
ըզմեր օրհնեցդ և բարձր ասմ
բեք ըզնա յաւիտեան :

Աստեղայն ծոցովդ ըզքո միածն
երգով բարեբանեցեք. և բար :

Ընդ նրատեսն ինդրբ քրոջեկից.
քահանայ՛ք առաւել բարե
բանեցեք. և բարձր :

Սուրբ և ահաւոր մարիամ
ցանկալի կուսից եւ պարծանք
ազգի մարդկան. մայր և առաջ
խիր ն մեծացուցանեմք :

Ընկերք մարեկի և առաքեր ընդ
հանուր լուսոյն. անարատ և ան
խախտելի կուսութի. մայր և
հարհրդոյ կենաց և մայր կեն
դանութեան. և առաքեալս հրա
վայր ծագմանբ. մայր :

Պարզեա զգաստութիւն քո ինձ յա
ղագակէ հոգեղինացս. բանզի ու
ղիր խնդրեմ և մի կորուսանիր :
Կանգնեա զանկեալս իմ զտրամանկ
զվիրաւորեալս իմ զանհնազանդն.
որ բոլորիկդ ես հիւանդացոյ բո
ժշկեա զիմ զհիւանդութիւնս :
Ի յանցանացս իմոց թախծեալ
անձն իմ գոչեմ առաջ ըզ մարթա
ւորն. աւրէնք քահանայ զիս ընդ
առեալ :

Աւր իմ երեսդ քան զամ ըզմիտս
և զխորհուրդս. փառաց թագա
ւոր խոնարհեա ի մէզ :

Աւր միայն ուրախ զանմահութի
և զանեղութիւն. փառաց թա :

Աւր նահատ իքդ ըզքոյ երրորդու
թիւն անբաժանելի. փա :

Աւր երկրպագանեմք ես իշխել
տակաց և ի մարդկանէ. փա :

Աւր ապրեցուցեր զերիս ման
կունսն ինոցի՛ն և ես զիս ապ
րեցո յարդարեալ հրեղէն
աստ հարցն մերոց :

մարքիոց հոգեղինաց հրեշտակաց. զոր
զլսաքնոց ևս հրեշտակաց. զոր
հաւանեն և վերծրչեն և փայ-
տասէն զչ մայր և զա ։

Ընդհանուր քրիստոնէից զաղօ-
նեսց երջանկութեան հոգւոյ խոս
հրեշտակութեան . և կերց
մեռեալ մարդկանէ ։

Ար երկայնամիտ եւ առ ան-
նեսական ողորմած անձին խոս
բանգամանքի . և կերց միայն ։

Ընդհանուր ողորմութեան
շնորհ պարգևեա ինձ յոհագին
աւետն չզիմորհի . և կէ ։

Օրհնեալ չզքեզ անբակիցը
ըն հայր . յամենայն ժամ օրհ
նութիւն ի բարձունս ։

Պարհեալ չզքեզ մեծութիւն ոգւոյ
յայտ ժամ գոհութիւն ի բար
ձունս ։ Աղաչեսանեալ չզքեզ
որ հոգի . յայտ ժամ վասնզ
քեզ որ ։

Ար ահաւոր քայլով զօրութիւ
յոգեաս յոզնաւորաս վասկեր չզ
բոց հնոցին . չզքեզ օրհնեալ
անդադար որ հարցն մերոց ։
Ար չզ ծառայս քո պրկասանեալ
սուս ինոցին պահեցեր անսուտ
կան չզքեզ ծառայդ որարիչ
և որ գոլով չզքեզ օրհ ։
Ընդ երանելի մանկանցն երգ
եացուք ինդրեցաց մերոց վերկեա
չզմեզ . և մի եսասա մանկանց պի
գինք արեան քո ընդ չզքեզ ։

մեռելք յանօրհնուէ մերում.
Ոչնչաք միչ ի դիմելոյ ընկերէդ
որում թեհանդ ողորմութիւն։
Եղիցի ձեզ ի վերայ ընկերդ
դար ըզցաւսումնէն քո յարժէցդ
ի մեզ։ որ լսես ածիր քոյոյ ող
պատեցուք։
Աղաչեմ միմեանս ի երկինս և ըստ
արտ։ որ որդի հարցըն մերոց
Ոչ բանտաւոր պատարտաց յանդ
ձանց խոստովտից ընկալ։ որ։
Ոտանաւոր սրբոյ թէոփանու
րոյ ի ատտուցանելիք քեզ։ որ։
Ոչինչ օրինեցիկք ևբայրք որ
սրեք ըզնոյ յանիսուան։
Տիւք և գիշերք ըզնոր օրնեմ
ցեզ ևտատ ևերկրի բարեր
արարիչք ըզգեցեալ յանկուան։
Արարիչ ըզնոր օրհնեցո՞ց
ասցե։ Վանդամ՞ եթ անդաշ
դար բարեբանեցեք զանգրեն
նեալ ևզյայտնի ածութիւնն։
և առաւե՞լ բար։
Ոչ գիտասուիրդ քո ածանիչն
անարատ զոր ոչ բոցակիզեաց
հնար ածուէնեն մեծացուցանէք։
Որ յարգանդ քոյ անապական
նաբաք բնակեցաւ քո որդ։
և վերակիչ անձինց մերոց մեծ։
Ընծայասանելի տէրութեանդ
յայտնութեին աշխարհի ծագե
ցաւ։ անանուանելոյ լուսոյն երկրը
պագեցուք։
Աղաչեմ միմեանս ի երկինս և ըստ
դար ըզցաւսումնէն քո յարժէցդ
ի մեզ։ որ լսես ածիր քոյոյ ող
որմութեանդ ողորմեաց մեզ։

Ոչինչաք միչ ի դիմելոյ ընկերէդ
մեռելք յանօրհնուէ մերում։
Ոչնչաք օրինեցիկք ևմատուցանէք
բարեր արարչէդ ըզնոյ յանիսուան։
Օ անբաժանելի սէր զերծոյ
դութենն արժանաւոր ձայ՞նի
ից։ գոլեալ օրհնեցիկք ևառ։
Օ երկրպագեալն յայտ արարած
ծոյ հանգստանիւն ձա՞յնիւ։
բարեբանելոյ օրհնէ։
Ոչանն առաքեալ ի հօրէ՞ն եր
վասն մեր մարմնացա՞ւ։ ևչեղ
ծութի աշխարհի յայտնեցու։ ըզ
քեզ բարեբանեմք ածածինդ կոյս
Օ ի որում ոչչն հանդուրժելի
ո՞ն բոցասրեցոյց սերոմքի՞ քինդան
բնակեցաւ հբում յորովայնի։ ըզ
Յարմէ սարսափ դողոյն՞ն վախ
լակնացայտ ի լուսո՞յն։ ի գիր
կըս զո ըզնոյ ընկալար։ ըզ
Ոչգուտ են զո գրեմուքըդ
բազմանչ անձին իմոյ։ ողո՞ր
բանի սասրնուած քուին իմ։
Օ ի քեզ անյիշատակ ոչ՝ մեղայ
տարին խաբմանէ։ ողո՞ր
Ոչ զո ի միւսանգամ գալըստեն
ըն յորժամ գան դատել զերկիր
ողո՞ր բանի սասր։
Օրինեցուք և գոլ՞ացո՞ւք
առաւել բարեր արարչէդ ևբան
բեբանեցուք զանձն զո։ փրը
կիչ քեզ վայելէ փառք։
Արքայական զօրութիւնդ անդա
սրասցածոց լերուք ըզքեզ մի
պան օրհնեն։ փրկիչ քեզ վայէ։
Լուսաւորիչ քեզ վայէ։

ԵՐԲՑԻՆ ԱՆ
ըմց օրհնեալ էս ար էս
փրկարար յաւիտեան:
Ար ցերը զէս խոտս քո մի մեր
Ժէր ըզմեղ յողորմութէ քումմէ:
Լարձր արացու ը զանուն քո ներ
Թէր հեղերը էս արանձիւղարձ:
Ը զեր Վարձք քո օրհնեն զքեզ
Էս ամենայն բարեգործութեամբ ն:
Ար ը զհոգւոյըն շինուցիր էս զանն
կուշան անպէտութէ ը զրծք:
Օ այհոսիւղ արբոյն ընդ
տեսիլ հրեշտակին ձայնէր ի
ելկոյք արտերս ծառայքդ ի՞
զի էս ես ընդ ձեզ օրհնեմ զքեզ:

գաւառն անանուն:

Ը զքեզ ծածանին որ վերօրհնես
խղճայ հրեշտակաց. աղղ մարդ
կան կենդանութ մեծ-ցանկալի
Ը զքեզ բնակ հրեղէն ծածանէն
էն յիմանալի զօրացն երամներ.
աղղ: Ը զքեզ մեյր եմիտու
էլի մարգարէին յառաջ գուշակ
կեաց. աղղ մարդ:

Յամ ժամ ապրիլ իմ աչս ես
ի մեղաց իմոց պահ արի:
Յանցանաց իմոց զարհուրիմ
սիրտ ի՞մ: ապաչեմ ըզքեզ Թագ
ւոր ար: Ը զրատուհայ իմոց մի
լռեր ահ՛ ի՞ր. ղէ պատճառ
եմ ես անցաւոր երկրի:

ար ի՞նչ ընդինա արէն որդւոյ
քո ես ողորմած: Ա՛նդ էս իմինդ
ար ես պատրաստ քո՝ զքեզ
դիմանարար և զանբիծդ գտ
անն. ես մի տար յոտակոնութի՛ն
զքո ժառանգութեա՛ն:

Ընդունելոյ վիշտդ սաղմոսարա
նաց ես քնարիւ. օրհնեցիք ըզ
տէր ի՛ երկնից: Ա՛րդիւ սիրելիք
ըզնծութի՛ն և ուրախութի՛ն. գո
վեցէ՛ք զորդին միածին:
Լաւ ար զհոգին տամ շուտիք
բարեբանեցէ՛ք. երդոյ ահ՛ձայ
նիւ ըզնծութեամբ:

Ա՛ռնիւնդ եկեղեցւոյ վառա
բանէք ար՛ երրորդութեա՛ն.
օրհնեցէ՛ք ըզհօրն երկնաւոր
ա՛ղաղատ՛ր երգով:
Պարտական ես քի լուսաւորեալ
ըք ար՛ առանձնանաս. գովեցէ՛ք
զորդին միածին ա՛ղաս:
Վանհամոյք հոգևոր երգո՛վ
և սերովբէական և քրովբէական
բարեբանեցէ՛ք զհոգին ճշմ
մարիտ ա՛ղաս:

Ընդունայնական զնջս ար՝ կար
գանք առաքեալ մարգարէիդ. որ յա
հեղակրիկ ալեացդ նահա
նջէ՛ն զմեզ բազմագութ. որ յան
միա՛բնական զօրացդ զօրէս
փառաց քեզ արձ վառաւորել
յաւիտեան. ամե՛ն ողջ սահմանի
արուեստից գո:

Ա՛ր ողորմեցա՛ր իմոյդ ծնեալ
մարդկան հնչո՛ւր երկնաւո՛ր ըստ
մարգարէին. և ետուր բնակու-
պաօք պատգե՛ւ ըզկեցոյցն ա՛ր՝ ըզ

խաղո՛ւ եմ յամե՛ն ինձ ընդ ա՛ր։
Տառապեա՛լ Աստուածդ ա-
ղաչեցի՛ր զհո՛ն ես միայն մեղուս
ցոյց՝ դարձո՛ւ զկո՛ս և ողորմա՛ծ
ինձ առաքա՛ծ։

Ամէնն քո՛ Աստուածդ ա-
ղաչեա՛ր զհո՛ն ես միայն մեզ
ցեկո՛ղ՝ քաւեա՛ զկո՛ս և ողորմա՛ծ
ինձ արա՛ծ։

Յորժա՛մ զայցես բազմա՛ հրեշ
տակաց ա՛ր ի դատե՛լ զերկիր։
Յայնժա՛մ շարժի՛ն զօրութի՛ւնք
երկնից ա՛ր ի յո՛չինչ գոյացմի՛ւ։
Նա՛ւ յայնմա՛ տառա՛ւ լե՛ր իմ օգնա
կա՛ն ա՛ր իմ և ա՛ստուա՛ծ իմ։

Ա՛նանկո՛ւածքն գերեզմա՛ն ի մէջ
հնոցին ըզբա՛ղձ օրհնեին ա՛ր՝ ծ
հա՛մ ըզկո՛ս մերոց։

Խոստո՛ւմն աբրահա՛մու զոր խոս
ա՛ցաւ ա՛ր՝ տա՛ւաքեա՛մ և փրկեա՛մ
զսերմանիկա՛նս իմ ըզ ա՛ր՝ հա՛մ
Ա՛ղեղ էն ձա՛նձրացաք քո ա՛ր՝ ծ
մեղուցո՛ւմ յանցաւորացս ող
որմեցի՛ր ընդրկեա՛ ա՛ր՝ հա՛մ։

Ը՛զա՛ր օրհնե՛ցէք ևս բարձր
ապարե՛ք ըզնա յաւիտեա՛ն։
Տի՛ւք և գիշե՛րք ըզտէ՛ր օրհ
նեցէ՛ք զնա՛ երա՛ բարձր ապա։
Ա՛րտասր ըզնա օրհնե՛ցէք
երա՛ բարձր ապա։

Ա՛ր ողորմեցա՛ր իմոյդ ծնեալ
մարդկան հնչո՛ւր երկնաւո՛ր ըստ
մարգարէին. և ետուր բնակու-
պաօք պատգե՛ւ ըզկեցոյցն ա՛ր՝ ըզ

Ա՛խարհանե՛ցէ՛ ա՛ռաք վասն ի՛
բարձեա՛նս Քրիստո՛սի։
Օ՛ի նա վասնզի՛ է վտառա՛ծ
հաղ ի՛ երկինս և ի՛ երկրի՛։
Ը՛ստուգութի՛ւն ա՛ր զանձի՛նդ ա՛ռ
ա՛ր լե՛ւսաստա սրեղբա՛ց։

Ա՛ր հա՛յցըն ա՛ռից ա՛րձ՝ ա՛ւա
ռա՛ւելու յաւիտեա՛ն։
Ա՛ր ըզբա՛ղձակից հո՛ր ո՛ղջ ի՛մած
կենդանա՛ւոր ա՛ր և յա՛յս հո՛ր։
Ը՛ստողորմութի՛ւնդ քո՛ւմ կեցո՛
զմե՛զ փրկիչ՝ և ա՛ր զանո՛ւն
քո՛ վառա՛ւորեա՛ցուք։

Ը՛զա՛ր օրհնե՛ցէք և բա՛ղձա՛ր
ապարե՛ք ըզնա յաւիտեա՛ն։
Տի՛ւք և գիշե՛րք ըզա՛ր օրհնե՛
ցէք և առաւե՛՛ւ բա՛ղձա՛ր։
Ապրա՛կ ըզա՛ր օրհնե՛ցէ՛ք։
Օ՛ ձեռնո՛ւն առնե՛ցուն առ՛
նայն ժողովո՛ւրդք՝ օրհնե՛ցէ՛ք և
առաւե՛՛ւ։

Ա՛ւետ լուա՛ց և առի հո՛ւնկն
ա՛ր կո՛յս՝ ո՛ր ցօղեցէ՛ք ի՛մոյ ըզ
ցօղն երկնայի՛ն՝ զբե՛զ բարե
բա՛նեա՛ւք ա՛ճապա՛ճն կո՛յս։
Ընկէ՛զ մարեա՛ւ և սրովբէ՛ հողե
ղէն ա՛ր կո՛յս՝ քանզի պատուե՛ղ
ըս կենա՛ց ի՛ քէն ա՛ռաւ մե՛զ։
զբե՛զ Ընծայի՛ լուծի՛ւ և քա՛ւ
ի՛ մեզա՛ց սո՛ւրբ կո՛յս՝ ո՛ր զան
առնելո՛ւն յերկ ի՛ դիւրկա՛ս բա՛ր
ձեր՝ զբե՛զ բարե՛։

Ո՛ղջունա՛ իմ Աղո՛ւրմա՛ն ինձ ա՛րձ
իմ՝ ո՛ղջո՛ւնա՛ ինձ՝ զի անպա՛տաս

ՅՈՎ

Ո՛վ ամենայն երկիր տուր փառս
աստ՛ուծոյ եւ երկիր եղիր փրկութեան քո
մեզ: Ամենայն հոդիք ձայնիք
եւ ասէք. օրհնեալ է քո անուն
օրհնեմք եւ փառաւորեմք:
Ամենայն օրհնեցէք եւ բարձր արա
րէք զնա յաւիտեան:
Ով զարեցօղ բնութիւն
ինչ փխանակել. ի տուչ բանս
նէ հնչոյն զբիս մանկանան ան
կեղ պահէիր. և բարձր արա
հրաշալի ածոյնդն տէսլականն
ըն հորդորեին՝ բըռնաւորըն
պատուհասեալ զօրնաբանըն
զոնարհացոյց. և բար:
Աւրհնեա լեր մեզ լուսոյ մարդ
ասէ. երկիր բանեակ արեգա՛
կանն օթևարան՝ լեր բարեխաւս
վասն անձանց մերոց:
Խընդա տաներ բանիւն անտես
ծոյ. բարձող սրբասուհեանն
նահատակն եւայ՝ լեր բա:
Յընծան խնդալիք սրտիւըք.
զանգիլ քո ծագէաց մեզ ըշխ
արաց քոյ. լեր:
Սրդք իմ բազում են չարք
ծանոք են քան զաւազ ծովուն՝
քանզի քո՛ զ միմիայն մեղայ ես
գործեա ինձ տասբասած:
Ասաց որ ըզդուն ողորմե՛ն
որ ողորմել կարդամատ քեզ.
քանզի՝ ինձ չիս ըզդրկուի
ըզ քո բաշխումդրամ եմոր
դասէր. քանզի:

Ես ըզքեզ ապաշխարեցայ ոչխ զա
նառակ որդին՝ հայրդ մե՛ղաց
քերկինս և առաջիդ քո. ողոր:
Փըրկեա զիս ոչ՛ծ ի բազում
մեղաց իմոց. ապա ազա՛նի քոյ
ին ոչ ակընկալեմ զ. ողո:
Ընդ առաւօտս կանխեցից
յաղաքանաւն լինիլ քեզ թագա
ւոր իմ և աստուա՛ծ իմ:
Ընդ առաւօտս լուիցես ձայ
նի իմում որ թագա:
Ես ըզքեզ ապրեցեմ որ նայ
եաս յանզթեա իմ. թագա:
Տէր ոչ ածի հայելն մերոյ. յայմ
արդար ես և աւր է քո ոչ առնէիդ:
Լերկ մանկանէն ինչոյնին հրէշ
տականքին ձայնիւն ըզքեզ փա
առաբերէին: Աւետարանչ զայս

Աչքայ անօրինեցայ և մնանեմ
ցայ ինձեռս անդրէն Թշնամեացն.
արդ անկեալ ապաչեմ Թող ինձ
եր: Քանզի զամենեսեան առա-
ւել մեղայ եր քան զամենեսեան անօրինեցայ և
մնանեցայ ի ձեռս անդրէն
Թըշնամեացն. արդ ան-

Ա՛մենայն արարած համբառ
նալով ի ձեռս քո՛ր.
օրհնեցէ՛ք ի քրիստոս
կեա՛ցն ի յերկիր:

Ա՛յ ժողովուրդք յօրհնուի՛ ի
նո՛ր. դուիցէք ընդ
Զայնիւ երգով ցընծուք բա
րեբանեցէք զաստուա՛ծ
ընդ սո՛ւրբս նորա՛ր. ցընծա՛

Ա՛րթնո՛ւք ևս պատրաստ երգ
լուք ո՛ւն ա՛յ մերոյ:
Ա՛րգել ևս սաղմոս առե՛ք ա՛ն
այ մերոյ:
Ո՛ւ ինա՛ ես ո՛ր ասեն ա՛ր. վասն
կե ի՛մեզ ևս կեցուցանէ:
ՑծգնուԹի՛ մեզ ժամանակ կա
րճ ա՛ր. առաքեա՛ ի բարձունս
զո՛ր զհամարտուԹի՛ւն. և պահեա
զոր յոտացեալս անկըճռելի:
Պաւեա՛ն մեր ևս վրկիչ հո՛գոր
Թագաւոր. ընդ ընչա՛ն յաղեծուե
խաչի՛ զո՛ր առաքեա առ մեզ՝. և
պահեա՛: Ա՛յր երգեմք քեզ ի
բարձունս ընդ անմա՛րմնոյ բանդ
մո՛ւԹեան. զաղաչանսն մեր զե
րեկոյիս ընկալ՝ զո՛ր բարե՛բարու
Թեա՛ն. և պահեա՛:

Ա՛ղաչեմ քեզ ո՛վ ամենակալ
տէր ամենայն զօրուԹեանց
Աստուա՛ծ Իսրայէլի՛.
Ա՛նակնկալն ընդ ձայնն քեզ մեծա
գործեալ. արդա՛ր ես յաւի՛ր
ղոր ածեր ի՛ մեր. ա՛լէք հա՛ղն
մերոց: Ա՛ռանձի՛ն պահէցուք
ընդ պատուհիրանսդ քո. նըւաղե
ցայք մեք յաւի՛ն. արդ Թո՛ղ մեզ
ա՛ր ընդ յանցանսդ մե՛ր. ա՛լէծ
Օ՛րհնեա՛լ ա՛ր և փառաւորեալ
առ քեզ պաղատիմք. այլ մի՛
խաւար մնասցէ ընդ մեզ՝ և մի՛
ցրեր զուխտդ քո՛. ա՛լէծ հա՛ն:
Ա՛ղաչեմ օրհնեցէ՛ք բան ընդ
րե՛ք յաւիտեա՛ն:
Օ՛ անըսկի՛զբնդն բանըն հնո՛ր ընդ
անն էին՝. որ ի՛ բաբելո՛ն ի՛ նո
ցին ընդհարձակ վոսկերակաց
պատգրելով ընդիս մնակուն
սըն. բա՛ն: Ա՛ր ըզ լոյս վառուց
ծագեա՛լ ի՛ մէջ հնոցին օրհնաբա
նին. ընդ հոսին հսկանձայնեա՛լ
երգեցողե՛ք խառնարհ սրտիւ՛ք
զի շինուած զանտանելի՛ն հո՛
րոյն բարբարոսին. բա՛ն:

Ա՛յր լո՛ւսաւորն մարմամ ան
հրանդեակաւ օրհնեա՛ղ իհնայս:
Օ՛ երկան անդո՛ւստուածեր յոր
գանդի կրեցեր. օրհ:
Ա՛ի դա՛լարբեր վսեան ա՛ր բա
բեհոսեա՛ր. օրհ:
Ա՛ռինա իմ: Ա՛ղաչ քեզ ա՛ր.
մեղաց ո՛ղորմեա՛:

Տէր ընդ լեր միտանգամ քո
գալստեան նդ լուայ և երկեայ.
զի ոտայ ի նոց պատուիրանացն
եթէ գան գոլ ի դատել երկիրն
Տէր յիշեայ ընդ ամ ընդ ածս
կամ և զարհուրելոյս · զի ծան
եայ ձգշմարտութիւնք զհատոր
և զանձնատ ընդ քո դատաստանն.
Տէր յիշեայ և ընդդէմ արար
քականն սիրոյ քո առ քո արդեօ.
և ի քո գլխաւորէ տպաւնեակ
աղաչեմ. ողորմեա ինձ յամենայն
յայնմիկ քոմ արդար դատաստ:
Ար օրհնի ի հրեշտակաց ան
դադար · հայր երկնաւոր ընդ
կալ զաղաչանաց մեր:
Ընդունելի քո անկանիմք երդ
կիչ · խոնարհութեամբ զիթողութիւն
բաղձամ յանցանաց մերոց:
Ար գիտակ ես զալստեդ մեր
դկան հոգեդ սբ · որ և կենդա
նարար ընկալ զմեզ:
Օրհնեցէք ընդ երկնա
ինսն նբ մանեակ դասուց նո
ժողովոյդ սաբելի · քեզ հօր
սուղողիդ մեզ ըզկենսն փառք:
Նդեցէք ան երդ նոր երկ
զեցիք ընտրելոց որովիք սիոնի
սաբելի · քեզ որդւոյ չնորհ
զնդ մեզ ըզկեանսն փառք:
Ամբեանեցէք զնծ ի բարձունչ
ինս սըբոնէ նորա ձայնիւ ցնն
ծութ սաբելի · քեզ հոգւոյդ սրո
գեղոյդ մեզ ըզկեանսն փառք:

Ա նուն քո յաւիտեան:
Ամսոյս հնգօր թագաւ
որ ամենայն · սրարիչ յաւիտե
նից անանց · սուրբ է:
Ար զերիս մանկունսն փրկե
ցեր ի նոցանէն · փրկեա ընդմեզ
ի հրոյն յաւիտեանս · ամէն:
Պատինեցոյս ի քէդ ծագնական
լեր սբ · զի դու միայն ես մեր
պատսպար · սաբելի հայր:
Ամենայն ոք ընդոր օրհնէցէք
և բարձր սուրբեք ընդնա յաւետ:
Ամենայն ընդ տէրունի օրհ
նէցէք և բարձր սբ:
Սբ սբ սբ տէր զաբաւթ
և երկիր լի են փառաց քո:
Ընդքեզ սնծանձին որ վերօրհնես
խղճայդ հրեշտակաց · աղբ մուրդ
կան կենդանեացդ մեծացեալներ:
Ընդքեզ բնակ հրեղէն սնծա
ծեն յիմանալի զօրացն երամեալ ·
աղբ · Ընդքեզ մայր եմանուե
լի մարդ սրեալն յաւետ գուշա
կեալ · աղբ մուրդ:
Ընկեալ սբ ի վեր մեր ողոր
մեալ քո · և բան վերկուսէ քո
պահեալ զանձինսն մեր ի մեղց
Ողորմեալ քո և ճշմարտեալ
քո և լցես երեսաց քոց · առաջ
նորդեալ մեզ ի յաւրհնեալսն:
Ար ողորմածդ ես զթած և
երկայնամիտ սբ ընկալ զաղաչ
անսն մեր · բարեխօսեալ ընդ
սբ սնծածինն:

Ո՜վ անո՛ւն առաւո՛ն ալէ՛լուիա՝
ալէ՛լուիա՝
Լո՛ւս սո՛րբոց հոգեւո՛ր ալէ՛լուիա՝
լո՛ւիա ալէլուիա՝

Հատո՛ւած Սո՛ֆէ Յովհան Նա՛ւ Էջէի Հայրապետին՝

Նո՛րհաս մեզ քո՛ւ թագաւո՛ր. կատարե՛լ ի հանգոյս քո՛ւ գիշերատակ սրբոցն. և օրհնե՛լ զանուն քո՛ւ սո՛ւրբ։ Ա՛րք հեղինա՛կ քո՛ւ աբա՛ն. և քաղցրաբանո՛ց քոց եղե՛ն հալ ղա՛րդ սո՛ւրբ վերակո՛չքն. և լե՛ւ լուսաւո՛ւ րիչք ե՛ն։ Սոքօք միշտ աղաչե՛ք և վաստա՛տուե՛ք անդադա՛ր եր գո՛ւել օրհնութի՛ւն զերկրորդու՛ թեան համարո՛յ։

Ա՛խաբան սահնակա՛ւոր գնա՛ց առաջնոյ. օրհնեցի՛ք ձայնի՛ւ սրբբասացու՛թե՛ւ ըղ պսակիչսն սրբոյց։ Օ՛ թագաւորըն փառաց քրիստո՛ս զեակից հօր և հո՛ գւոյ. դո՛ւք եցէ՛ք ձայնի՛ւ սրբո։ Օ՛ բարեխո՛սն պարգեւա՛ւ սո՛ւրբ զհոգին ձշմարտութե՛ւն. բարեբա նեցէ՛ք ձայնի՛ւ սրբո։

Լո՛ւյսոր առաւո՛ւ ըղ ուշն սրբոց վերակացին. որ սրեա՛ւ մէ նահատակեա՛ւք. փոխեցան ի դրախտ վե րին զբաւականն։

Ա՛րիաբար մարտեան ընդդէմ խրհրդոյ թշնամւոյ. զյաղթողս կո՛չն ընկալեա՛ւ ըզպարգե՛ւսն փոխ։ Լո՛ւսն օրհնեալք սո՛ւրբ երկրորդո՛ւ թեան. զանճառակո՛ւնն ընկալե՛ւ ըզկեանս. և բարեխօսս են առա՛ւ ո՛ր վա՛ւ անձանց մերոց։

Ա՛ւ էրանեա՛ւ սո՛ւրբ վերկա՛ւք. որք արժանի՛ եղե՛ւք մարմնաւո՛ւ հա՛ւ եանք դասակից լինե՛լ զընտրեա նոց երկնից։ Ա՛ղաչեցէ՛ք ի մանկի՛ն և հեանո՛ց որդւոյն աստուածո՛յ. մարմնաւո՛ւ հա՛ւ։ Լուսաւո՛րեա՛ք ի հո՛ւր պա ծառացեա՛ք ի հոգեւո՛ր սրբո՛յ բարեխօսե՛ք տա ւէ՛ր վասն անձանց մերոց։

Ա՛ր պըսակիչ էն ամենայն մա՛ր տրո՛նաց. ո՛վ յաղթո՛ղ պահե՛ցեր զյաղթութի՛ւնդ ըզյոյսս ցանկալեան ի՛ր քե՛զ. քո՛ւ փա ռաց Թագաւո՛ր. բարեխօսութի՛ւ նեց մարտիրոսաց պարգևեա՛ զնաւաղուդիդ. երկրպագութեա ամենասո՛ւրբ երրորդո՛ւթե՛ւդ։

Ա՛րք մատանեցէ՛ք զուարճութի՛ւն իւ բաւո՛ւնց տանջանաց ո՛վ մա՛ւրտ իւ հեղմա՛ւմբ տրտմութեան իւ բանց եղէն վերակա՛ւք քո՛ւ կամա՛ւոր մա՛ւ հուանն. բարեխօսութի՛ւ սր։ Ա՛րք ըզխաչա՛ւր կուսակցեալ ընդ վանեցի՛ն յաւելան. ո՛վ ճանաչո՛ղք կործանելոյն ըզ բեւնար պատերազմե՛լ ի հան դի՛ւմ. բարեխօսս։

Ը՛նտրեա՛ւ ձերդնո՛ւք պատե րազմե՛լ ընդ դէ՛մ թըշնա

Ա՛ր ու վան անձանց մերոց։

Ա՛ր ուներուլ միշտ բարեխօս առ
տ՛ր վան անձանց մերոց։

Ա՛ր ընտրեցեր յորմէնիւ զմիք
բեան հոգւով զսուրբն ներ
սէս. Ժառանգել երկնաւոր հայ
րեն՛ք. հովանել արդարոց
թեամբ և՛ի բանականք։

Ա՛ր օրինօք ճշմարտութեանդ կո
զարդարեաց զկենդանի. կոչ
դաւառիդ բարեպաշտութե՛ք.
առքեն ապաշխարօք խնայեա՛ տ՛ս
մեզ քրիստոս։

Ա՛ր լուաց և առնդ հովանի
տ՛ր
աւ կոյս. որ յօղեցեր խաչ զմ
յօղն երկնային. զբեզ բարե
բանեալք ծածանիմն կոյս։

Ընկերք մարենի և արուեստ հոգե
ղէն աւ կոյս. քանզի պատուա
ղն կենայց ի քէն ծագեա մեզ.
զբեզ։ Ընծայից լուծիչ և քաւ
իչ մեղաց աւրբ կոյս. որ զան
տանելին յերից ի դիրկս բարե
ձեր. զբեզ բարե։

Ա՛վետիս վիսի հաստատ շինե
յեր ս՛զքո աւր զեկեղեցի. ս՛զ
սա պահեա ի խաղաղութե՛ք։

Ա՛ր հնարէիցեր ողբումն թիւն
ի բնակարանըս հրեշտակաց և
մարդկան քաւարան. տուր սը
մա զանշարժ քո վանդակդ։

Վեցերորդ հօր և։

Ա՛տաճարի վեհացդ սրբութե՛ք.
քեզ երգեն մանկունք. տուր
սոցա զառատ քո զողորմութի՛ւն։

Ա՛յժմ և միշտ։

Ա՛ղբեկայք հանապատեալք կա
տարեցուք ս՛զյիշատակ սրբոյ
վեհայրին. զի ի ձե՛ռն սոցա
բացցի մեզ դուռն ողորմութե՛
ունելով միշտ բարեխօս առ
տ՛ր վան անձանց մերոց։

Ա՛ր մեծին. և արիւնաքամ վտեւալք զի
նու աբ հոգւոյն. յաղթեցիք
անօրինացն. ո՛վ աբ վեհայք
ս՛զձեզ ունիմք բարեխօս առ
ա՛ր վան անձանց մերոց։

Ընտանեվի էարչպատնայն եղեք
վեհայք ճշմարտո՛ւե՛. և խաչա
կիս եղեք ոգւոյն աստուածոյ
ս՛զբաժակ մնհու սրբիք ա՛բա
խութեամբ. ո՛վ սուրբ։

Յաղթանակ համբերութե՛ կա
տարեցիք զնիթացըս ձեր. և
փոխեցայք յերկրայնոյս ի յեր
կի՛նս. ընկալայք ի քե՛ ս՛զպը
ատկս անապականն. ո՛վ։

Պատշաճարուե՛ սպրեցաւ քա՛
զա՛քըն նիհուէացաւոյ. իլսեհ
ձայնի մարգարէին եղև՛ թողու
թի՛ մեղաց։ Այհա բանն աս
թափառեալն. պատուէ՛ր տայր
ժողովրդեանն՝. լսեհ ձայնի։
Ա՛բեբանոյ մանկանց տղայոց
զարբա՛յն երկնից յօգնութի՛
կոչեին՝. ի լսեհ ձայ։

Ա՛ր ս՛զ ըզմա սահմամբ շնորհոց
ուծայրն քո գիտութե՛ղ. ծա
գեցեր յաշխարհ հայաստանեա՛
յց. գրիգոր հայր երկնաւոր՝
գրիգոր ի՛ս՛ մեղս՛ցեալս։

Ա՛ր ընտրեցեր յորմէնիւ զմիք
բեան հոգւով զսուրբն ներ
սէս. Ժառանգել երկնաւոր հայ
րեն՛ք. հովանել արդարոց
թեամբ և՛ի բանականք։

Ե ընդհատելոյ և պայծառ ա-
ռաքինութիւն հեղգ՝ ցիր զեղ
լանն անօրէն իբրեան դործակ
ցեալ ձգնող հայրապետութ. ածցա
Ներշնչեալ երկնից փափագին
հանդիսի կատարման աչ. ոգի
ի մահուան իբրեան կենդանա
ցան. եկին ի կանդուն երկնից
լանեն ցն ի դունդս զընտրեալ
նոյն. ածցա բարե

Արժանեալ ես հայրապետութ ջար
ջարեալ վանդն տան հանդերձ
ցիկ. յաղթեալ բընական
դատ կից եղեալ վերնոյն
Ընդհանուր նահատակեցեալ յեր
կրի. յաղթօղ ի պատերազմի.
կոխեալ ընդ ատանայ դատ
Լուսաւորեալ երկնային լու
սոյն. պայծառացեալ ի հոգևոյն
արբուք. բարեխօսեցեր առ տեր
վան անձանց մերոց

Արժանեալ ես հայրապետութ. ոգի
կանաւ ջարչարեցեալ յանձն ա
ոիր զհամբերութի. յարժանա
ւոր աղօթս ձեր յիշեալիք զան
ձինս մեր: փոխանակ արձնդն
տն՝ ձեր արիւնդ հեղուլ յեր կ
րի. և հոտ անուշ բուրեալ յաշ
խարհ. յարժանաւոր աղ:
փոխանակ անցաւորիս՝ ձեզ ան
անցն և պատրաստեալ պսակ փա
ռաց ի քրիստ. յարժանաւ:

Մանկունք և ճաշո-
ցիւ-ըշխն տաս:

Ր զանչափ քո զբարերարու
թիդ շնորհեցեր քո սուրբ
դասիդ բարեգործութ ասէ. զբեզ
բարեբանեալքն ասէ հարցն
մերոց: Ար ի ձեռն երանելի հայ
րապետացն բարձեր զսուրբ
կուսապատուականիդ անդիր մարդ
կան՝ զբեզ բարեբան:

Ո՞յսօր և մանկունքդ ոբ եկեք
զերկայ ընդ սբրովբէ՞ն և ընդ
քերովբէից երգս ասանե՞ն բերկ
րական ձայնիւ. զբեզ բան:

Ի՞նչ որ օրհնեմ՝ ոչ գիտեմ զբեզ
և բարձր սրտիւք ըղձամ յաւիտեան:
Ոբք անցուցին զմարմինս իւր
եանց ընդ հող և ընդ սուր. և դա
ռակից եղեն վերին զօրացն. զոր
Վարձանաց և պայծառութեանց հա
մբանական ձայնիւ. ըղձոր:

Արբանս ընդ ոճածին յայս և
փրկուի՛ մեզ. ըզգեցի՛ զընդու
նող լուսոյ մեծութեանդ:
Ի՞զբեզ լուսոյ մայր և կոյս. ըզ
քե՞ զգանձդ կենդանի ոճային.
ձայնիւ ցընծութեա՞մբ մեծ:
Այդր սուրբ անտրտում լուսոյն
հրեշտակային օրհնութիւն պատ
ուական ըզգեցե՞ մեծա:

Օ անհամբնդն ըզմարբրեալս
ընդհարձակեա՛ն կրիւք. տարեալ
ի յանձինս իւրեանց զքաջ և յաղ
թող երանելոյ հայրապետդ
սուրբ բարեխօսութեամբ մեղ
բան մեզ ասասցե՞ս:

Հանո Զուզուզ Հէ-ռակէ
Հէշ-Տայէ :

Ո՛Ր Ը՛Ր Ը՛Ր Ն՛Ր

զօ՛րութիւ՛ զհամանուէից
սիշխարհ վէրին . Ա՛ի նմա
հաստատուեցեր սընտեա զ՚ոչ
տես հրէշտակացն . օրհնե՛ալ զնա
համանուէի զօ՛րութիւնդ :
Ո՛ր սիրանալ՛ես մեծատուն տուե
զձեր երկրորդ աշխարհ զգալի .
և՛ի ըսխան որ յաղէնի՛ սընտես
եղեալ զմարդն առաջին . օրհ :
Ո՛ր շինե՛ցեր բանձրագոյն զե՛
կե՛ղեցի . զո՛ խո՛ստրդեանդ . և խո
սա՛ կարդալ սընտես զբարձր
բանին Ա՛ստուածութի՛ն . օրհ :
Ընտանե՛լացյն տաղաւոր բոլ
ձօղ էիցես բարձողին . որ ծընար
զնա մարմնով՛ զոնանունդ տես
ծընանդըն հօր . բարեխաւեա՛
վասն մեր Ա՛ծածին մա՛րիամ :
Ո՛ր սիրական առ՛ ք՛ենն կար
գեա՛լ սընտես բնութի՛ն մերոյ .
խնամատա՛ր ըզ պարտիս էիր
քոյոց պարտապանացդ . Թող և ըզ
մե՛ր ըզ յանցանս ողորմութի՛ բ՛ր

զո՛րութիւ՛ զհամանուէից
սիշխարհ վէրին . Ա՛ի նմա
հաստատուեցեր սընտեա զ՚ոչ
տես հրէշտակացն . օրհնե՛ալ զնա
համանուէի զօ՛րութիւնդ :
Ո՛ր սիրանալ՛ես մեծատուն տուե
զձեր երկրորդ աշխարհ զգալի .
և՛ի ըսխան որ յաղէնի՛ սընտես
եղեալ զմարդն առաջին . օրհ :
Ո՛ր շինե՛ցեր բանձրագոյն զե՛
կե՛ղեցի . զո՛ խո՛ստրդեանդ . և խո
սա՛ կարդալ սընտես զբարձր
բանին Ա՛ստուածութի՛ն . օրհ :
Ընտանե՛լացյն տաղաւոր բոլ
ձօղ էիցես բարձողին . որ ծընար
զնա մարմնով՛ զոնանունդ տես
ծընանդըն հօր . բարեխաւեա՛
վասն մեր Ա՛ծածին մա՛րիամ :
Ո՛ր սիրական առ՛ ք՛ենն կար
գեա՛լ սընտես բնութի՛ն մերոյ .
խնամատա՛ր ըզ պարտիս էիր
քոյոց պարտապանացդ . Թող և ըզ
մե՛ր ըզ յանցանս ողորմութի՛ բ՛ր

քո՛ բ՛ : Ո՛ր զպատմուճանն առա
ջին զոր զգեցուցե՛ր ծնամբ հո
գւոյն . սիրելոցդ ա՛ղօք լատնա
խոհօր ըն պատրանաց . զգեցո՛
ըզնոսդ վերըստին՝ ողորմե՛ :
Յաճախէն կայծակունան խորհ
բեէին անհրապե՛լին . անանձրե՛
պէս մերթեցեալ զոլ պարտապան
քում խորհրդոյն . շնորհե՛ա ըզ
նոսդ մեզ բարեխօս ի Ա՛ծոլութի՛
մեղաց մերոց :
Ա՛յսօր որ ի՛ն ի՛ւրկինս բան և
ծընունդ հօր միածին՝ ըզծածկ
կեալն ի՛ հեից խորհուրդ յայտ
նեաց աշակերտացն . ծնո՛ի ըզկեր
պարանըն ծածկեալ աստուածն :
Ա՛յսօր հընչե՛ց յառաքեալսըն
հայրապե՛տն բարբառ յերկնից . ասե՛
դա՛ է որդի իմ սիրելի ընդ որ
հաճե՛ցայ՝ . որ ըզ բնութիւնն
ածային՝ կերպո՛ւ ծածկեալ ծա
ռայական : Ա՛յսօր վերի՛ն հայ
աստոյ յայտնեա՛լ զնորհուրդ
երկրորդութի՛ն . երբակի՛ յօրին
մունք տաղաւորսըն խորհրդ
որսալ ըզ մե՛զ մա՛ք բերացե՛ լինել
տաճար երրորդութի՛ն :
Ո՛ր յանարատնա՛ն ի յաթոռ բազ
մե՛ալ ընդ հօր և՛ ընդ հոգւոյն .
անբակի՛ զըն ածե՛ բանդ ի՛ հօրէ
առաքեցար՝ . ծառայի՛ զգեցար
ըզկերպարանն ծածկեալ զնա
ռութիւնդ : Ա՛յսօր ցոյց երե՛ք հիւ
բօր զանառնելի լուսոյդ փայլեցե՛

կան կերպով. բերելով ըստ ոտից
ուղիղ գիտնդոյն իր զծառայ
ծող զկենդանոյն իր. զի ծառայ
ութիւն պահելով ի խաղաղու-
թիւն։

Աստուած խաղաղութիւն ձգէ
ի մեզ մարդանալեր և կեցոյ։
Լանջասլի լուսաւորիչդ. զո փրկիչ.
լուսաւորեա ըզմեր ըՀոգիս և
կե։ Լոյս յայտ խնդասանգիս ամ
յո ըզմեզ ընդ հովանեաւ աջոյդ
ընդ. զո սըրբոց և կեցոյ։

Ամենամատ ամենից հայր բանի
մանեղ խնամող աստղծող և տէր
բոլորից. անձեղ և ելից էակ.
զմեր միշտ օրհնեն զսաք անմեռնա
կանոյն յաւէժաստաբ հնչմամբ։
Որ կերպասան և կինք հօր՝ աս
էած վասն մեր ծառայի կերպ
իկուսին. որ էն ի յաղեռս վա
ռաց անհաճա վերնոյն. ի յայրին
ինքնահն և ի միասբ յանբանիկ
բաղձալ։ Օ՜ի կանեն մարմնա
ցեալ բանն՝ ելոյդ ժողովրդիդ
ընդ հովիշեալն բարեբանեցուք
և ընդ մոգուցն երկրպագես
ցուք. ընդ երկնային զօրան
երգեհոցսյք փառք ի բար՝
ձունս աց։

Օրհնեալ ես պատկերիդ քոմ ըստ
ճարայցուցեալ. գնորոգեալով
զերկնից ընկալ քեզ ի բնակու-
թիւն։ Որ շնորհեա մեզ կենդան արդ
ծող զկենդանոյն իր. զո ծառայ
կան կերպով. բերելով ըստ ոտից
ուղիղ գիտնդոյն իր զծառայ
ութիւն պահելով ի խաղաղու-
թիւն։

Աստուած խաղաղութիւն ձգէ
ի մեզ մարդանալեր և կեցոյ։
Լանջասլի լուսաւորիչդ. զո փրկիչ.
լուսաւորեա ըզմեր ըՀոգիս և
կե։ Լոյս յայտ խնդասանգիս ամ
յո ըզմեզ ընդ հովանեաւ աջոյդ
ընդ. զո սըրբոց և կեցոյ։

Ամենամատ ամենից հայր բանի
մանեղ խնամող աստղծող և տէր
բոլորից. անձեղ և ելից էակ.
զմեր միշտ օրհնեն զսաք անմեռնա
կանոյն յաւէժաստաբ հնչմամբ։
Որ կերպասան և կինք հօր՝ աս
էած վասն մեր ծառայի կերպ
իկուսին. որ էն ի յաղեռս վա
ռաց անհաճա վերնոյն. ի յայրին
ինքնահն և ի միասբ յանբանիկ
բաղձալ։ Օ՜ի կանեն մարմնա
ցեալ բանն՝ ելոյդ ժողովրդիդ
ընդ հովիշեալն բարեբանեցուք
և ընդ մոգուցն երկրպագես
ցուք. ընդ երկնային զօրան
երգեհոցսյք փառք ի բար՝
ձունս աց։

Օրհնեալ ես պատկերիդ քոմ ըստ
ճարայցուցեալ. գնորոգեալով
զերկնից ընկալ քեզ ի բնակու-
թիւն։ Որ շնորհեա մեզ կենդան

Լոյս ձայնի աղօթիդ ժողովրդոյ
ընդ հրեշտակսյն. զո ի յերկինս։

Տէր մեզ իմաստուն վաստա
րել ըզգեզ ի տուէ և իգիշերի.
Տալ մեզ ի ժամ ի ժամ զսէր քո
զերկնաւոր. զի ամենայն ժամ
ծառայեցեալ ուրախ լիցուք
ի գործս քո։

Օրհնեալ ես Քրիստոս ընդ
հրեշտակսյն. զո ի յերկինս։

Ա՛ստուածասաւոր խրնկաբեր
Դաւ յանուշահոտ բուրաստան
Նիզն. որ ի գնա՛ցս հոգւոյն
Վերակաց սրինկեցար. և զանձն
Հուէ պատուոյն ի ժամու ետուր
Մեզ. վասն որոյ ամենեքեան ըզ
Քեզ միշտ մեծացուցանեմք։

Օ՛ն նահապետին բողոքին յանձ
այնն դրախտէն յորովայն քո տալն
կեաղ. բընկեցե՛ր յանմահական
կեսուէս ծաղիկ. վայրկեան կոչ
ատան ծընունդեամբ. վն որ։
Յաղիւսէն լուսոյ ծագումն՝ ի
քեզ վառեաց ըզբնակ մարմնոյն
լոյս աշխարհի. որով գտե՛ր
զպատկերն ի բարեան. զոր վե՛
րստին հնորոգեաց յանուանէն
կերպարանն. վասն որոյ բարե
խօսեա՝ հնորոգել զմեզ ի հնու

Թ Ե Ն Ե Մ Ե Ղ Ց ։

Ընդ հնչիւնս մեղ ընդ աղբա
տուց օրինակին զպզտրու ժու

Ընդ ողջախոհն յովսէփայ՝
որ յայլեւեաց մեղաց ցանկուե.
մանկունդ սիոնի բարձր սրտիկ
ոչխար զքո Քրիստոսն։

Ընդ օրինակի՛ն քո՝ մեղքիս
դեկի քահանայապետի՛ն դասք
քահանայից՝ բարձր սրտիկ ոչ
խար զՔրիստոսն։

Ա՛ստուածասաւոր խրնկաբեր
Դաւ յանուշահոտ բուրաստան
Նիզն. որ ի գնա՛ցս հոգւոյն
վերակաց սրինկեցար. և զանձն
հուէ պատուոյն ի ժամու ետուր
մեզ. վասն որոյ ամենեքեան ըզ
քեզ միշտ մեծացուցանեմք։

Օ՛ն նահապետին բողոքին յանձ
այնն դրախտէն յորովայն քո տալն
կեաղ. բընկեցե՛ր յանմահական
կեսուէս ծաղիկ. վայրկեան կոչ
ատան ծընունդեամբ. վն որ։
Յաղիւսէն լուսոյ ծագումն՝ ի
քեզ վառեաց ըզբնակ մարմնոյն
լոյս աշխարհի. որով գտե՛ր
զպատկերն ի բարեան. զոր վե՛
րստին հնորոգեաց յանուանէն
կերպարանն. վասն որոյ բարե
խօսեա՝ հնորոգել զմեզ ի հնու

Թ Ե Ն Ե Մ Ե Ղ Ց ։

Ընդ հնչիւնս մեղ ընդ աղբա
տուց օրինակին զպզտրու ժու

Ընդ ողջախոհն յովսէփայ՝
որ յայլեւեաց մեղաց ցանկուե.
մանկունդ սիոնի բարձր սրտիկ
ոչխար զքո Քրիստոսն։

Ընդ օրինակի՛ն քո՝ մեղքիս
դեկի քահանայապետի՛ն դասք
քահանայից՝ բարձր սրտիկ ոչ
խար զՔրիստոսն։

Ա՛ստուածասաւոր խրնկաբեր
Դաւ յանուշահոտ բուրաստան
Նիզն. որ ի գնա՛ցս հոգւոյն
վերակաց սրինկեցար. և զանձն
հուէ պատուոյն ի ժամու ետուր
մեզ. վասն որոյ ամենեքեան ըզ
քեզ միշտ մեծացուցանեմք։

Օ՛ն նահապետին բողոքին յանձ
այնն դրախտէն յորովայն քո տալն
կեաղ. բընկեցե՛ր յանմահական
կեսուէս ծաղիկ. վայրկեան կոչ
ատան ծընունդեամբ. վն որ։
Յաղիւսէն լուսոյ ծագումն՝ ի
քեզ վառեաց ըզբնակ մարմնոյն
լոյս աշխարհի. որով գտե՛ր
զպատկերն ի բարեան. զոր վե՛
րստին հնորոգեաց յանուանէն
կերպարանն. վասն որոյ բարե
խօսեա՝ հնորոգել զմեզ ի հնու

Թ Ե Ն Ե Մ Ե Ղ Ց ։

Ընդ հնչիւնս մեղ ընդ աղբա
տուց օրինակին զպզտրու ժու

ըզ վերբերեալսն ։ այլ ։ ի՛ղե
ի վանեալ ար երրորդ անգեղ ։
Կեցո զերդի ծառայ՛ քո՝ զոր
ի հռովմէ գահիցն վերապա՛տ
ուհեցեր՝ ու եղեն ըզ վերին
հատատո՝ զայլ ։ այլ ։ ի՛մ ։ ի՛ց
հինանն սո՛ըբ եկեղեցւոյ ։

Ար ըզ վերջինս զայս հրաշա
զարդե՛ցեր ։ քո՛ էսի բնակուհ
Թէ ը հիմնադիրն ։ ը զպան
ծալի և ըզ պայտել ը զիմաս
տանա աւգայ ։ զայլ ։ ի՛մ ։ ի՛ց
ջինըս քան ըզ ատալ ։

Փառք հօր և ։

Ար վառեցար ի յարկաւոր և ան
կիւղը ընտ մորենւոյն՝ ։ այլ է
տուր զհայրն կենաց կերակուր
բանաւորաց՝ ։ բարեխօսեա՛ առ
քո՛ ջընջել ը զգիր մեղաց մերոց ։

Ա՛ ։ ը ր ա կ ի ը զ հօր հանդուպ
հոգւոյդ սրդի և բան՝ ։ որ
ըզհատրդ անօրէնութիւնդ քո՝
ծանուցեր տեառնողոյն ։ ըզքեզ
օրհնե՛ալ ասէ հարցն մերոց ։
Ար զերկրակա՛նդ քո օր զանարատ
պատարագիդ զհնութի՛ն ։ ցանկա
ցա՛ ասանել աբրահամ ։ եւտե
սահակա և ցընծացա՛ ։ ը զ ։
Ար զկենարար խաչ քո գո՛շա
կեր առնդուզքըն յանկոյղ ։ որով
հրեշտակք ի բերկիր իջեալ ։ ն
մարդկիք երկինս ելին ։ ըզքեզ ։
Ը՛զոր օրհնեցէք բարձր սրտ՛
բեռ՛ք ըզնա յաւիտեան ։

ԸՆԹԵՌՆՈՒԼՈՑ ԱՂԱՒԹԻՑՆ։

Ա՛ստուած քո յաւիտեան։ ուժ
Քո՛ւ ամենայն հարցն մերոց։
Ա՛յսմ ամենայն քո մարդի։ ոչ
մնասեր բազմիդ խոստա։ ուխ՛ր։
Լարձակ՝ զուարճանալոյ գործելով
զստուն քո սուրբ։ ուխ՛ր։
Ընդէր օրինե՛ցեր ևս զբարեր
սրտիկ ընդս յաւիտեան։
Ա՛ր հայերիդ ի յերկինըս հանդ
բարձա՛ր ի վեր թեւոց հողմոյ։
Ժողովե՛ցուք օրհնե՛ցէք։
Ա՛ր նատի իւրարձանացս յաթո՛ռ
ընդ ամենից բարձրելոյն։ քահա՛
նայք օրհնե՛ցէք։

Ը՛ծաքին երկնային գնա՛ւն
ձայնի ձայնէն աւետաւո՛
ներ հրեշտակն։ ուրախ լեր բնակ
բնակիդ՝ ո՛ր ընդ քեզ։
Ի՛ քերովբէից բազմակ ընդ հօր
անապականաբար բնակիկ հո՛
ձեցա՛ ի քոյո՛ յարոյիկն։ ու։
Ա՛ր բոցեղէն սրովբէից շքեղ
փակեալ պահի՛ր։ այսօր ի մէջ
մարդկան ի գիրկս հողեղինի
յայտնեա՛լ։ ուրախ։
Օ՛ր ըզ՛ծո՛ զնս յորդոպիէ որ
աղբեր։ եւ յամենայն վըտանգից
ապրե՛ցո՛։ եւ ողո՛րմեա՛։

կալուի։ զի կանուխ աղջամուղջ
արբայուեդ երկնից ընդ նըմին
լեցո՛ւք սրժանի։ ըն՛ր մեզ եւ
ողորմա՛ քրիստոս աստուած՝
Ա՛ր վիճանակ հայցին կարօտութ
ձեանդ անմահութի՛ն նըմա՛ ընդ
հեգեր։ եւ ընդ մեծատանն անգը
թութի՛ ի դժն աբրահամի՛ե
ըզնա՛ ընկալար։ ըն՛ր մեզ եւ։
Լա՛ւաւո՛րեա՛ զնչեղ սրբուհ
ատանա՛ մեզ ողորմութի՛ ի քէն
որ զողորմութի՛ զի միդեղ մեծա
տանըն հայցեսցուք ի բաց ինո
ցին ծադիւ մատչն ջուր ի զո
վացութի՛։ ըն՛ր մեզ եւ։
Ա՛ր ըզլոյս աճապա՛ն գո բանի
ծագեցեր յաշխարհս մեր խա
ւարն անգիտութի՛ն։ լուսաւո
րեա՛ եւ զմեզ հօր լուսատուի՛ն։
Ա՛ր զկամաւորն դատաստանի՛ն
օրինակ։ նըշանակեցեր առ մեծա
տունն եւ զազարո՛ս ։ նո՛ր հա
կըսա՛ տալով ընկալան
Ա՛ որ ոչ աղաչեցա՛ք ըզբեզ
որ՝ փրկիչ ըզմեզ ի հրոյ մե
ղաց եւ տանջանաց։ հա՛ նոգեկ
ի գո՛ նահատակսն արդարոյ։
Ա՛րուն եւ մեզ ընդ հրեշտակացըն
դասուց՝ անբաժանելի՛ աբ եր
բորդութի՛ն ։ հանապազ
երգեմք ըզքեզ
բարձրեալ ։

թեան մեղը և զանձնասէր առ
ձար ոչ բանին՝ ՝ օրհնութիւն ՝ ։
Օ բնութիւն փրկութեան մեղը՝
որ զանասնելին յերից ՝ի յարդան
դի եբարձ՝ ՝ ըզնա ամենակեան
օրհնութիւն ՝ ։
Ով մեղայ իմոյ զնս ամէն կա
նէք ՝ ար ես նաւասնակետ բարի՝ ՝
ընդունելա՝ ինձ նաւասհանգիստ
հոգեր տաճկանել ։
Խորհուրդ պատրանայ զնս կորու
սանեն՝ ՝ այլ դուն նաւասնակետ բա
րի՝ ՝ ընդ ։ ։ ր մեղայ իշխանդես
Թագուհ ըզմեղս ՝ ևէս աղաչեմ
ըզքեզ որ Թագ ինձ ըզմեղս իմ
հոգեր տաճկանել ։
Օ՝րհնեմք ըզքեզ անբաւիկըզն
որձ՝ ընդ հրեշտակըս քո ի յեր
կինս ։ Օ օրհնասպաս օրհնես
ցուք զմիայն օրհնել Թագուոդ ՝
զնս դու միայն ես փառաւորեալ
որ յարարածոց քոց ։
Ո՞տարժանի արդեաւք քում
հանապազ քեզ փայլել օրհնուի
զնս դու միայն ես փառաւորեալ
փառք քեզ տեսրեան ՝ ։
Օ՝րհնեալ ես որ ևէ փառաւոր
քեալ ես անունն քո յաւիտեան ՝
ամենուն հոգեղին մեղոյ ։
Օ օրհնեցուցիչ երից մանկանցն
ընդ ուրոյքեանըզ բարեբանեալ ՝
օրհնեալ ես որ և փառաւոր ։
Օ ամենայաղթելի հոգեղ Թագուոդ
ըզքեզ յուսացեալըզն բարեբանեալ ՝ որ

Յանելեալքն Թշնամանքն և՛ ի
դատանի ևեթ ոչ բանասիրելոյն
պատ՝՝հաս ՝ և՝ ողո՛՛ր ։
Փը՛րկեա զնս ի յանցնոյց մեղոյց
ի՛՛մոյ ՝ և՝ նորոգեա զնս հոգեալ
դիտո՛՛ք ՝ և՝ ողո՛ ։
Ը՛զ հայրն երկնաւոր օրհնե
ցեք ընդ հրեշտա՛՛կս որ ին
այն ե՛՛ թագաւոր փառաց ։
Օ՝որդին՝՝ միածին զոհութիւ
բարեբանեցե՛՛ք որ է՛՛կն և
փրկեաց ը՛զ մե՛զ ։
Օ մխիթարի՛՛չ սո զհոգի՛՛ն
ամ շունչք բարեբանեցե՛՛ք ո՛՛ր
լուսաւորեացն ը՛զ մե՛զ ։
Փառաւորեա՛՛ք անուն քո յաւի
ւեան ՝ սո՛՛ր ի՛՛ծ հարցըն մերոյ ։
Ո՛՛ւ սբքահասու սիրելոյդ քո ՝
մի՛՛ մերժեր ըզմեզ ի՛՛ սպաս ՝
սո՛՛ր ։ Ո՛ տաճարի քում խընդ
րեմք ի՛քէն ՝ մի՛՛ դանաեա սո
ներ ը՛՛զ մեզ ՝ սատրա՛՛ծ ։
Ը՛զսո՛ր օրհնեցէ՛՛ք բարձր սրա
րեա՛՛ք ըզնա յաւիտեան ։
Ո՛՛ր փառաբանի՛՛ր յանմարմնից
հրեշտակաց ՝ ամենայն ազգինոք
դոլորով բարձր սրա ։
Ո՛՛ր երկրպագի՛՛ր ի դասուց քե
րոլորէից ՝ քահանայք օրհնելով
ժողովրդեք առաել բարձ ։
Օ անճառելի լուսոյ մեղը և
ը՛զ բնական անբաւիկ ըզնա՛՛կից
որդւոյն ՝ ծրհնութի՛՛ւ մեծացու
ցանեմք ։ Օ անհաս տլնօրհնու

Աղաչեմ զքեզ Տէր Աստուած իմ
Ողորմեա՛ ինձ ըստ մեծի ողորմութեան քո՝
Եւ ըստ բազմութեան գթութեանդ քոյ
Ջնջեա՛ զանօրէնութիւնս իմ։
Ամենայն ապականութենէ
Եւ ամենայն մեղաց
Սրբեա՛ զիս Տէր
Եւ ամենայն ախտից
Եւ ամենայն ունելոց իշխանութենէ
Եւ ամենայն ախտից
Ազատեա՛ զիս որ հոգւոյ
Եւ մարմնոյ ունիս իշխանութիւն.
Եւ զողորմութիւնս
Աղաչեմ խոստովանիմ Ծագէս
Ամենայն մարդոյ առաքեա՛ ինձ
Քրիստոս բարեբանեմք. որ օրհնեալ
Ես ի յաւիտեան։
Ամէն ուխտի հարցըն մերոց.
Մի մերժեր ընկեզ ի քո բաղձա
Դրթութենէդ. որ օրհ։
Յանդուգն առնէին յաս հիզ
Յայնչափ անառակ ոգորիլս անձ
Ձանոյ մերոյ. որ օրհ։
Աչերը օրհնեցի՛ք եւ բարձր
Արարէք ընդ նա յաւիտեան։
Աչերք աչերք մանկունքն քրիս
տի՛ոն միաբանութեամբ երգեին
ասելով. ամէնասի՛ն գործեալ
առաքեալ ընդ օրհնե։
Նայեա՛ նա զայն առաքեալ անօ
րէն սրբացի՛ն զի ոչ պրեին
մանկունքն քրիստոսին. զանկի հո
րեալ աստուած ամէնից բարեբաղ
նեմ զանասին Թագաւորն։
Աձրը զնա ծածկին. օրհնա՛
Թեա՛մբ մեծացա՛ցանեմք։
Աղբեսաւոր հրեշտակն առ
ատ՛բանէր. ընդ ծնեա՛լ փոր
կիճն ի սրբոյն կուսէն։
Աստ ուրախ լեր բերկրեալդ.
քանզի ահա՛ր առեալոց է ընդեղ
Աղերսեա ինձ ամէ՛ն զի քա՛զ
միայնոյ մեղայ։ Աղաւել լեա
զիս ի տիզմէն յանցանաց ազգիդ
բերժշկութեամբ. և ազգ՛ բանա՛
Յարեալ փրկեա զիս որ հոգւոյ
և մարմնոյ ունիս իշխանութիւն.
և ազգ՛ բանա՛։
Աղաւել ի խաղաղութեան
պահել ի խաղաղութեան
Աղաչեմ զքեզ Տէր Աստուած իմ
ընդ ամենայնի ընկալ յաւիտեան։
Աղիր օրհնեցէք և առաւել բա
նիր ամենայնի ընկալ յաւիտեան։
Աղիր օ՛ երկրպագէն ինդրէ
առակայ զիտաւորութեան անդամ
դան. բարեպաշտութեա՛ օրհնե։
Աղաչեմ օ՛ տէսուածոյ զիտաւո
րեալ զամենայնի զերծրդութի.
ընդ ամենայնի զերծութեան քոյ
նայ օրհնեցէք և առա։
Աղբարս լեր ածածկին յայս և
վրկուե՛ մեզ զդէ՛ղ ընդ
նոյ լուա՛յ մեծացուցանեմք։
Աղբեղ լուայ մեր և կեա զդէ
ղե՛ զ զանձրդ կենդանդ ածոյին.
ձայնիւ ցընծութե՛ա՛մբ մեծ։
Ամեր սուրբ անարատ լուսոյն
հրեշտակացին օրհնութե՛ա՛մբ պատ
ուեալ զդէ՛ղ ա՛ստուած։
Աերձեալ է օր գալոյ քո ա՛ր
լուր ձայնիւ աղօթից իմոց որ
կարդամն առ քեզ և աղո՛ղ բանա։
Անդից իմոց ունկընդիր ար և
իմաստ զաղաչանս իմ։ զառաւօ
տեա՛ս որ կարդամն առ քեզ և։
Աղր ընկըղմեալ եմ ի խորս չա
րեաց. ա՛ր զՀոգիդ քո առաքեա
տեա՛ս որ կարդամն առ քեզ և։
Օրհնեցէք զդէ՛ղ ա՛րդ ընդ
սուրբսդ քո ի յերկինս։
Տէր մեղ խնամատի՛ վասուս
զիս ընդ զդէ՛ղ խոտեւ և խղճելի.
ընդ հրեշտակսդ քո ի յերկինս։
Աղբ ձայնի աղօթից ժողովդդ
դէմն քո՛մ և լեր մեր ապաւէն

Ընդունելութիւն մեծաց սրտակից
ինն գիտ՝ զի բազում են քան զայ
սուց ծուլս՝ ու քո՞ղ պատրաստ
արի՞մ փրկեա՛ ի վերատեսչէն ։

Ա՛ղաչանք՝ ինձ տասը։

Փա՛ռք ամենայնի Թագաւորին յաւի
տեանս ։ Ո՛ր յանմատոյց լուսոյ
ծագիկեա՛ բանիդ փառակից ։
գոլով հօր՝ քեզ հրեշտակք եր
գեն տաւղիւ ։ ա՛մէն ։

Պահանջ՝ և պաշտօնեայք որ
եկիզեցին ։ անդադր քեզ ընդ
հրեշտակս երգեն տաւղիւ ։ փա՛ռ
ք(՚)ընեալ ես որ ամենայն ծ
հարցըն մերոյ ։

Ա՛ռ ուսոյ՛ք առ հարսն վերոյ
կեա՛ զեզ իշխին և իրաւարքա՛ն
բոցոյն ապրեցո՛ զմեզ ։ ամէն ։

Ո՛ր նրատես՝ ի՛ քրմելս և բարե
բանես ի սերմանէից ։ յանձանց
խոստովնց ընկալ ընդ լսուսաւոր
պատարագս ի՛ միջ ։ ամէն ։

Գոհ՝ բանք ան՝ ընդ՝ երկնից
և բան՝ լեր պատարագ ընդան յաւտն
Գիշերք ընդ՝ օրն՝ եկ՛ք ։
Օ՛ լեռ պատո՛ր ըն յաւիտից
ընդ՝ ծ պատարագ ։ օրհնեցէ՛ք և ք ։
Աղերք ընդ՝ օրն՝ եկ՛ք ։
Օ՛ էակիցըն հօր և հոգւոյ ։ ընդ
միածին որդի՛ն դովեցէ՛ք և քա ։
Ասպետք ընդ՝ օրն՝ եկ՛ք ։
Օ՛ վտակիցըն հօր և որդւոյ
ընտրեա՛ զմեզ ընդ երկին բարեբա
նեցէ՛ք ։ և քա՛ք ասա ։

Ընդ

(՚)րհնել ես որ ամենայն ծ
հարցըն մերոյ ։

Ո՛ր հրաշալի ձայնիւն վերնոցըն
դասք զքեզ փառաւորեն ։ օր՛ ։
Ա՛ղաւնոյ ձայնիւն երդեմք
քեզ Թագաւոր փառաց ։ օր՛ ։
Ի՛ղեալ օրհնեցէ՛ք բարեբ ասրա
րեալ ընդ ընկերսն ։ ի՛ քրմելն ։
Ա՛յնքեզ Օ՛ լոյսն անքննին ի հայ
բասիան ծագո՛ց առաքեալ ։ օր՛ ։
Ա՛ծոյ ո՛ր զարգս որդւոց մարդ
կան ։ ի՛ յիսթսչեանն՝ ան նորո
գեալ ։ օրհնե՛ ։

Ա՛յս լուսոյ մայր և կենարար
բանին բնակարա՛ն ։ քեզ երա
նելիքն ազգ և ազինք ամենայն ։
Աստղ ծոցին մայր և հնծանե կեր
պն նորածո՛ն՝ ղին ։ քեզ եր ։
Ա՛յս ծագեցաւ ի՛ քէն նրատե
լոցս ։ ի՛ խաւարի՛ն ։ քեզ ։

Ա՛ խրատուկ՝ յանցնեմք անձն
իմ ատքեղ՝ որ հանճարեի զաչխա
Թո՞ղ ինձ ըզմի՛ղս ի՛մ միայն
բարեգութի՛ն ողորմած ինձ ոգոյ
ըստ մեծի՛ ողորմութի՛ն քոմ ։
Արձանէզ զիս զարդարեալ Թըզ
նաւին և կամի՛ խոպա զիս ոգոյ ։
Հա՛յր բարեգո՛ւթի՛ն ըզմիշ
կեա՛ զվիրատուին՝ ։ և ողոր ։

Ընդակերգեանական բանին հօ՛ը բրնա՛կարան· առձայր և առա՛ դատ ա՛ղիք առնառնելիք լու՛ սան՝· զքեզը մեծամեծ յանձնելիք արքայանապէս երդիլ առատա՛

ծանցը և կոյս ։

Յորմէ կենդանասաւղծելոյն յանէզէն հնաւանդեան առնային է՛՛զան կանչը՝· առաքինապէս տղայոցաւս յորմ՛ վայելի՛ քնա՛ր· և ծընանա՛ առ՛քէն մարդեացեալ ա՛ծըն ը՛ բոլորից՝· զքեզ ը՛ ։

Յորմէ զարհուրելոյն դողոյնն դանդ վերին զը՛՛ւարթնոյն՝· տղայապէս առ բնակա՛ւեալ բար՛ ձեր ի՛ դիրկս՝· և աղբեւրացեր ոգի մայր լուսոյզողին ը՛զ քեզ ը՛զ կուսական՝ քո՛ ա՛ր ըզկաթն՝· զքեզ ը ա՛ծա ։

Օ՛ անապական ընդհուպ ը՛զ գանձն յապականացու կենդանդ ը՛ս ծախեցի՝· այլ առ քեզ միայն պատասխ՛ բարերար փրկիչ՝ խնդակա՛ ի՛ մեղուցեալ ծառայս ։

Օ՛ յանկ հնձուց իմոյ քաւարա՛ յի և եղէ անբարձնական որթ՝· այլ առ քեզ միայն պա ։

Աստ՛քանդ եղէ՛ ես ոգի զարմա՛ հէնէ պղտղակորեայս ոգի ձիթենի՝· այլ անկշտալը և անոխակալ փրկիչ՝ խնդակա՛ ի՛ ։

Ընձուղ քո ա՛ղբ ընկալ զիս և կենդանի՝ Յօրնուն ի՛նոր օրհնեա յա՛ւք ընդեղ բրնատաս փրկիչ՝ ա՛ր ։ Խորհուրդ՛ քոա՛ բարե՛ բանեալք ընդ քե՛զ քրիստոս ա՛ղ տրա՛ծ ա՛ր ։

Ընդ քե՛՛՛զ բարբեանգն ա՛ղ մանկունք եկեղեցւոյ ։

Ընդ՛քնգական ազդարարեա՛ ըզյս ձայնարտաւ քա՛ ա՛ղբ՝· ընդ քե՛ ։

Յարևելից և յարևմտից՝ ի՛հա սիոյ ա՛ի ծուլէ՛· քե՛զ երկրպագե գեն ամենայն քո՛ ա՛ղաւածք՝· և զքե՛՛՛զ բան ։

Օ՛ օրհնեալդ՛ն ի՛ թիւս բանտաւոր պատարագ քե՛զ ի՛ վերանալ ը՛ ընգականաբա վերապաքե՛ա՛ ։ Թագաւոր յաւ՛յտեանից ։

Յամ փորձե՛ա՛ ի՛ քշնամեցն՝· ամենակա՛րող ա՛ջովդ քո՛ պահ պահեա՛ ը՛զ մեզ՝· Թագաւ ։

Ա՛մբաստանչ՛նաւոր՛ քո՛ լերանցս՝· օրինադրեցյա՛ք փառաւորել ա՛ր զերբորդութի՛ւն՝· Թա ։

Պահապան խնդ բերե՛ք ի՛քեն՛ քո՛ ա՛նառեա առնե՛ր՝· այլ հնարհեա խնդ բողոքս ի՛քեն զամենայնի՛ զծրաւթիւն ա՛ր՝ խաչի՛ քո՛ յօգ նութի՛ անձանց մերոց ։

Ա՛՛՛ն ա՛ր առաւ սամսոնաւ զտունս ա՛ր փրկիչ՝· այլ ամրացո՛ հաստա տո՛ւն հաւատով յանձինըս մեր՝ զայս զքե՛զ և՛ զհաւատս միշտ յաւ՛յտեան ։ Ընդ՛զբաղացս ա՛ղեա՛ի՛ ընդ՛ընդհարձա՛քո զաղաքնա՛ն՝· ա՛ր ա՛ղբ խնամոխանձոցա՛ւք հաւատով ա՛ր զերբորդութի՛ւն՝· զհայր և զորդի և զսուրբ հոգի յաւ՛ յաւ՛տեան ամե՛ն ։

ՈՒՐԱ ԱՍՏԴ

ասա՝ հայր անբակինքն՝ ա-
նիմաստիկ ոգորմած մեր
դասէր՝ ուրծ հարցըն մերոյ:
Ամբը աւրծ՝ որդիդ միածին.
մեզաւորացըս Քրիստոսիմբն շը-
նորհեա մարդասէրդ՝ աւրծ հայր:
Ամբը աւրծ՝ հոգիդ Ճշմարիտ.
ի հասեալ բարկութիւն ամբոցո
մարդասէրդ՝ աւրծ հայր:
Ընդառ օրհնեցէք բան զբան սրա
բեր ընդհան յանիսուանն:
Հընոյցն յօղունայր ընդ ինքս
նել հրեշտակին՝ և մանկանցն
օրհնաբանեալ առեին՝ բան զբան:
Յարուցեալ աղաւիսանք բարբա
ռըցան՝ զբրոլըհնականն օրհնու
թիւն երդելով՝ բան:
Օ աշխատին և զմիշտ կոյսն
անդադար օրհնեացուք՝ քանզի
Ծագեաց մեզ լոյս երեսանց ի
փրկիչ աշխարհս մերոյ:
Լուսաւորեա և ուրախ լեր անհատ
նացեալ մեզր՝ քանզի որ ի քէն
ծնեալ բանիդ աւրծ ի փրկ
կու Քրիստոս աշխարհս մերոյ:
Վանեալ անապական գլխաւոր աւր
աշխատին՝ բարեխոսեա քրիս
տոս հեզուցանել զանձն
նըս մեր:
Քրիստոս աւրծ աստուածոյ՝
աղաւիսանա:

Ընծայեսուքեան ի մեզ երկնաւոր
զիս մեզր քո ազաչեմ փրկիչ ոգի:
Ով իրաւարեալ մեզիք անկանիմ
առ քեզ փրկիչ ով անտեսո առ
ներ՝ ոգոյ:
Օ անբակինքն աւրծ զհոյրն
առնակալ բարեբանեցէք ընդ
զեւարիւնեա երկինց:
Օ սա ի հօրէ ծընեալ զորդին
միածին՝ բարեբանեցէք հրեշ
տակային ձայնիւ:
Լա զնորոգօղ աւր զհոգին ձայ
նիւ յիշատակեցէք՝ բարեբանեցէք
անդադիւ ձայնիւ:
Ստուեած բարձրեալ աշխարհ
և արարչագործ ապարիշ անի
ձանց մերոց՝ օրհնեմք զքեզ
աւրծ հարցըն մերոյ:
Ով ինքը ի ձեզ հոգին և փոր
կեցեր ձեզ ըսբանչելեօք զբիս
մանկուեան՝ աւրծ հայր:
Վիճ հրեշտակք երկիրպագու
նեն և սերովբեքը սրբասաց ձայ
նիւ օրհնեն զքեզ՝ աւրծ:
Գոթծըք սուն ըզնոր օրհնեցէք
ինք և բարձր ապրեցք ընդհանուր
Տիւք և գիշեր ոգոյ զնոր օր:
Լսեցէք զտէր ոգոյ օրհնեացէք
Ընծանայն ժողովուրդք երգ
գոլ օրհնութեամբ և բա:
Այր և կնայ աղախին քրիստո
սի՝ որ բարեխոսէ մեզ հա
քեզ երանեն ամէն ազգիք:
Աստուած աղաւիսի՝ և հարան

ՅՈՎՍԷՓ ԲՆԴԱ-
ԱՆԱՆՈՒՄՆԵՑՒՆ ԴԱՒԹԱ ԱՐՔԱ-
ԲԵՆ . ՈՐՔ ՒՐ ԱԲԵԱՏ
ՏԻՍ ՀՂՓՆՈՒԹԵՔ ԱՓԱՏԵՒՍԱՂ
ՄԵՌՔ ՅԱՆԳԵՑԵՑԻՆ ԹԷՇԱՄԱՆՑՆ .
ԲԱԲԵԽՕՍՈՒԹԵՔ ՍՈՒՏ ՔՐԻՍՏՈՍ
ԽՆԱՅԵԱ ՒՐ ՄԵՂ
ԼՈՒ ԸՍՄՈՂՈՒՆ ԱՆՕԳԻՆ ԲՆԱՒԱՌ-
ՐԻՆ . ՅԱԾԱՅԿԻՆ ԱՐԱՐԵՔ ՎԱՆԱԿԱՂ
ՄԱՔՐԵՍՂ ԺԱՆԺԱԿՈՂՈՒԹԵՔ ՀԱՄԱՐՁ
ԲԵՑԻՆ ԱՍՆՋԱՆԱՑՆ . ԲԱՐԵ :

ԱՆԵՐԵՒՅԹ ԹԷՇԱՄԱՆՑՆ :

ՈՎԱՆԻՄ ԱՒԳՒ ՁԵՌԲԻՆ ՔՈ ՈՐ
ՊԱՀԵՍՑԵ ԸՂՁԵՂ . ԱՀ ՈՉ ՆՈՐՀԱՏ
ԳԷ ՈՐ ՀՈՎՈՒԵՐԸՆ ՁԱՀԱՊԱՐՏԷ :
Օ ՕՐՈՒԱՆ ԱՐՅ ԽՈՍՔԴ ՔՐԻՍՏՈՍ
ՊԱՀԵՍՑԵ ԸՂՁԵՂ . ԵՒ ԵՂԻՑԻ ՄԵՂ
ՊԱՀԱՊԱՆ ԻՆՁԵՒ ԻՄԻՆԵՐԻՑ :
ՆՀՈՒԱՐ ԵՐԿԻՒՂԱԾԱՑ ՔՈՅ ՆՈ
ՇԱՆ . ԱՀ ՁԵՐՆ ՅԱՂԹՈՒԵՔ ԸՆԴԴԻՄ
ԱՆԵՐԵՒՅԹ ԹԷՇԱՄԱՆՑՆ :

ՀԱՒԱՏՔ ՕՐ՝ ՀՈՎՍԷՓ ՀԱՐԵՑՈՒ
ՔԱՀԱՆԱՅԻ :

ՈՎԱՆԻՄ ԱՒԳՒ ՁԵՌԲԻՆ ՔՈ ՈՐ
ՊԱՀԵՍՑԵ ԸՂՁԵՂ . ԱՀ ՈՉ ՆՈՐՀԱՏ
ԳԷ ՈՐ ՀՈՎՈՒԵՐԸՆ ՁԱՀԱՊԱՐՏԷ :
Օ ՕՐՈՒԱՆ ԱՐՅ ԽՈՍՔԴ ՔՐԻՍՏՈՍ
ՊԱՀԵՍՑԵ ԸՂՁԵՂ . ԵՒ ԵՂԻՑԻ ՄԵՂ
ՊԱՀԱՊԱՆ ԻՆՁԵՒ ԻՄԻՆԵՐԻՑ :
ՆՀՈՒԱՐ ԵՐԿԻՒՂԱԾԱՑ ՔՈՅ ՆՈ
ՇԱՆ . ԱՀ ՁԵՐՆ ՅԱՂԹՈՒԵՔ ԸՆԴԴԻՄ
ԱՆԵՐԵՒՅԹ ԹԷՇԱՄԱՆՑՆ :

ՀՈՎՍԷՓ ԱՐՔԱՅ ՈՐ ՅԱՂԹԵՑԱՒ ՅԱՐՔԱՅՍ
ԱՐՔԱՅՈՒԹԵԱՆ ՅԱՐՔԱՅՈՑՆ ՅԱՐՔԱՅԱՑԱՒ
ՅԱՐՔԱՅՈՒՆՈՒՆ ՅԱՐՔԱՅՈՒՆՈՒՆ ՅԱՐՔԱՅՈՒՆՈՒՆ

ՀՈՎՍԷՓ ԱՐՔԱՅ ՈՐ ՅԱՂԹԵՑԱՒ ՅԱՐՔԱՅՍ
ԱՐՔԱՅՈՒԹԵԱՆ ՅԱՐՔԱՅՈՑՆ ՅԱՐՔԱՅԱՑԱՒ
ՅԱՐՔԱՅՈՒՆՈՒՆ ՅԱՐՔԱՅՈՒՆՈՒՆ ՅԱՐՔԱՅՈՒՆՈՒՆ

ՀՈՎՍԷՓ ԱՐՔԱՅ ՈՐ ՅԱՂԹԵՑԱՒ ՅԱՐՔԱՅՍ
ԱՐՔԱՅՈՒԹԵԱՆ ՅԱՐՔԱՅՈՑՆ ՅԱՐՔԱՅԱՑԱՒ
ՅԱՐՔԱՅՈՒՆՈՒՆ ՅԱՐՔԱՅՈՒՆՈՒՆ ՅԱՐՔԱՅՈՒՆՈՒՆ

սուրբ ըզ Հաստատումն բարի՝ յարտաքսէն ամենեցուն. և այժմ ազատեալ ըզ քեզ և վանքս մեր բարեխօսեա։

Աստուածածո՛ղ քո ձգնարեա վը կայ՝ · բազմաչարչար հոգւոյ որ զիս պրկիրես՝ · զպակասու ի չարչարանաց որ ինծ[illegible] կրեցեր · որովհետև ինձ ի փառս որդւոյդ սիրելի։

Ողոր հոգևոր աճմանն սիրոյ · զորովագութեամբ հայր պարծանաց որ զիս պրկիրես · չարչարանաց մարմնոյդ մարգեցեր ըզ մեզ ի յաղագս մեղաց · և ծընար որդի ինս լուսաւորչի բանիդ։

Ակնարան փառաց միածնի որդւոյն · մարմնիս յաղթող որ զիս պրկիրես · բևեռս և կրակեիս ընկալան ըզկնատոց թաւիթ ո՛ սէր · քոյ անուրբ · զի բևեռեցաւ ըզմեզ քրիստոս աստ։

Յաղթող յաղթող և անմահութեանդ ըզանակնկալ սուբ նեղո՛ւմ զմիշտակերս · քո որ սուբբ նեբսէս · որ ի հոգւոյն սրբոյ աղաւնակերպ իջմամբ վերկայեցար · բարեխօսեա աստ քո՛ վանն անձանց մերոց։

Վանահայրապետ ընտրեալ սուրբ ժառանգէս հնարագէտ հոգւոյն բաշխեցե՛ր զերկրական մասին և զարիւնեն ասն · յորում հրեղէն սիրտն ի քերովբէից իջեալ · բարե

Ա՛ձուլել պատուական մարմնոյն ի դրժընդակ ծովոյն · տագնապել ըզն ի լըճին սառուցեալ յան տանելի տանջանացն · զոչս ի յերկինս համարձակել և զօգնութիւն ի քէն խընդրել · որ յոյս և ապաւէնդ ես քոց սրբոց։

բոյց խընայեա ի մեզ։

Ա՛յսօր զանցաղելի մարտիրոսացն՝ եկեղեցի ածնէ ըզքրիստոս · ակն ձգնաւէ · սրբոց ի սերտատիս պատերազմացք ընդ թշնամւոյն յաղթելոյն քաջութեբ · սիրելն աղաչանօք քոց խընայեա ի մեզ։

Ա՛յսօր անատնելի ջորտանոյնք նահատակեալք ի լըճին սառուցեալ կելոյ երանելի քաջասուն՝ · որք ի բարձանց անձառելի շնորհացն ընկալան · որ ի քէն խնդրեցին · որ ի քէն սիրեցին · որ ի քէն հաւատացին · որ ի քէն յուսացին · որ ի քէն սիրեցին · որ ի քէն խնդ

ստամբ՛ողական թըշնամո՛ւն.
որ ի՛ երկինց վայր անկաւ:
Աստուածածնին խորան լուսոյ
անվայրափակ արփւոյն կենաց.
որ եղե՞ր արեւելք արեգական
արդարոյն. և նըմաւելոյս ի նա
սարի լոյս ծագեցեր՝ վա՛ որոյ
ամենեքեան ըղձեաց միշտ մեծա-
յուշենեմք: Նախապատն առնոյր
և մարդն անկ՛ղելի. որ զան-
ձի՛նչ հա՛ւր յաճուԹեն ի՛բեզ
տարեալ կրեցեր. որով բնութիւն
կիզեալ շէջմա՛ կրից բոց՝. վա՛յ:
Աբնդունի ամպատակ կտակ
բանից նորոյ ուխտի՛ն. որով
ճ՛՛լը երկիր աւետաց հոլ
դաշտ. հոգւով ի՛քեզ տըպաւո-
րեալ բանի՛՝. վա՛ որոյ:
Յաղթող և գնող օրէնի՛ն միշտ
ի բարձունս երդեսցուք՝. Թա՛՛
գա՛՛ւորին քի՛ հաւատայեալ
ժողովեցաւդ: Ա՛ր երկն ի լուսա-
ւորել զլուսարեալ աբ զեկեղեցի
և զրա՛՛սակեաց աբ խաչին. նո՛ր
մա՛ զգ փառս երդեսցուք:
Այսօր և մեզ ծանեայցուք գնա
ևհատիս աբ խաչին. և փրկ՛՛
կողին մատուցայուք փառք ևս
պատիւ յաւիտեա՛ն:

փառք հօր և:

Այսօր իլուսեան ծագային երդոյն
անցանելո՛ն ընդ ջուր. մարդիբեր
ոտի՛ զտակէ փարձելով լ՛հուր. և
հաճարձակեալք ի՛ երկնային զին

Այդ ապշեցա՛ք ըղձեք լուսոյ
աւրինէ հոգւո՛յ մերոյ նըմանի
եա՛՛լ մանկա՛՛ն նախանձդա՛ր
լին մեծի՛. լուսափայլեա՛լ դիմօք
ծածկեալ տեսլեամբ. բար:

Այսօր հրեշտակ դաշնի՛ ի
երկինս ուրախանա՛ն ի վերա
ա՛՛յր ձըգնաժա՛մէ սըղբոյն:
Այսօր ձըգնաղեաց սըղբոյ
դաշնի՛ ի երկրի պըսակեցան՝
երկնայինն ածելո՛ն փառաբն:
Այսօր անմարմնոյ զինաւորե
Թիըբն մեծապա՛՛ս ուռնան՝. քան
զի երկնաւոր զինաւորաց բազ
մութիւն ընծայե՛ցան ի խորա՛՛
րա՛՛ն սըղբո՛՛է երկրիդ:
Ա՛հա տակաւ յաղԹողբաւ ի
մարտ՝ երթանել աբ մարտիրոսնք
որք վաճառա՛՛ն ըղՀիմնա՛՛ն խոր
տակելո՛ն: Հրէշակոյսն դապերն
ոսկեայ էն մեզ. և ջնջեք սիա
ռացն զըմարգարեալ բերկրին
ընդ վարդապետին ձեր հեղուն
արեն՝. որք: Ընթաւամ պըսակ
ըն ձեզ ասանդեալ մըն՛՛. քան
զսկանըս պատուհասիա՛՛ն գերա
գոյն հրաշիւբ՝. որք:
Այսօր մարտիրոսաց դասքըն
յընծայեալ բերկրին՝ ընդ առ
տե՛՛ա՛՛ն քի՛ որդւոյն ՀՀ՝:
Զայն ի՛ երկինից վերկայեալ ասէ
հայ՛՛ք օրհնելոք հօր խո՛՛ր ժա
ռանգորդք երկնից խորանայն:
Լըցեալ ըղձեաղն անկելոյն ա՛՛յդ

որդին միանձին. զհատագայնիս
ածուէն երեքտասիկ. ի մէջ
լերկին. արփիահրաշ միանչեամբ
լուծանելով ըզպատճառն դա-
նաշունչ դիմելոյն. և
բարձր տայ։

ՀՅոսէ վերանորոգել սուրբ
հոգին ձգշանարիտ. նախագա-
շակ առ ի սէմաէ հծամապետին
յայտանել ըզգանձիս հոգևո-
ւոյս. և բոցագաճաճ նշոյլ շնչե-
լ ի փայլակէն նուշահեղեղն հո-
մանալոյ ի հոսանս ոգոյն։

Ջուրցն. ԸՒԶ։

Օնագուսն հրաշակերտ ար ան-
յայտ էր իմէջ. և բանին հայրա-
կան անդրբնանէր. հոս ի պայ
լանայիլ և ի մարմնի բնակեցաւ
անձնիցս պատճառ զոտարատե-
սակ։ Օնագուսն հրաշակերտ
որ ի կուսէն ծագեցաւ. ճառա-
գայթելով զոտարատեսակ։
երկնիցք շնծայէն և երկիրս
ոտանաւոր. և քոյ մատուցած
ընդ մարդկան շքղջեցաւ։

Ա՛ն քեզ ապաւինեմք սուրբ
արբուհի. գեղապեր և հրաշա-
լի և բաշխող բարեաց. ան
բիւրեակ ծագուածոյ և հինգեակ
այնատուելոյ. և եղեր վերնական

ածայնն բանին։

Բանական ոտ Ծագումն լու-
սոյ քո բրիատոս. որ ի մէջ լեռ-
ներն. զքաղաքացոյց աբ ըզգա-

ոտ

ոտ

որ ի մէջ սրբոց քոց
քոյ խոնարհեա ի մեզ։

Ղ՛ Յաւր տանելով ըզվերստահ
քոյ ի մեր բանիցդ ար
րը ի սեբաստիան արիաբար՝ ե
դիմանալոյ հերքելոյն ըզ
մուրհ անօրէնն կատարեա
լեցոյն. բարեպաշտութեբ զքեզ
դաւանեալ միանական սուրբ
երրորդութիւն. օրհնեալ ես ասաո
ած հայրոյն և մեծի։

ՈՒ՛րբք հանդիսասիրելոբ խրա
խուսելով ըերկնային վճռոյ
բանիցդն բոլորիցդն հոյլան՝
և միաբան ոգևառնեալբ յակնար
կեն իւրեանց ըզքեզ վերա
կարդալոյն յօդնութիւն. ամենա
կարող զորութբդ միշտ թագա
ւոր յաւիտեանից՝ օրհնեմք։

Նակ բազմութիւնն յորդաբուղխ
սուրբ արեանցն. ի ձուլել պատ
ուականն մարմնոյն ի դժնդակ
օդոյն. և վերնանալոյ տէսչու
թիբ ճառագայթաձակ փայլմամբ
բոլորեալ պատկերս յամենայնոյ
լուսոյն։ քեզ յաւիտեան հր՝
ինչնամբ ընդ հոգիդ ընծայեն
դասքս վեր երկնայուք։ օրհ։

Ո՛զ ոչ օրհնեցեալ բարձր սրա
րեբ յաղթողական ձայնիւբ ըզ
բնակիչն ի մէջ սրբոցդ։

Յաւր հրաշակերտ Ծագմանբ

ա

Այսօր մեծամարդն պանծացեալ յերկնաւոր սիոն. ընդ յաղթող զօրս նուէր սքանչելոց քաւանութեան. որպէս հաստատուիլ հաճեցաւն. և ամի ձայնեալ ասէին. ծ՛ր՛ելեալ է ամենաօրհնեալ Քրիստոս արդարութիւնս։

Այսօր կայծակեալ առաքեալ բերնոյն Պաւղոսի յարտեզին ի սեբաստիա. և ի զղուանուէ սանտասիոն հնազանդեցոյց զնա. և նոցա միաձայնեալ։

Այսօր սաքարէանցք զմեծ հրեշտակ երկնից կոչէցին. զերիվերոյ սուրհանդակ բոլորեալ պատկերս տեառն մեծարեցեալ լուսոյն. և նոցա միտս։

Այսօր բացեալ եղեն դրունք վերինն երուսաղէմի. կոչէցեալ որք ըղձացան ի ժամանակս ի փառս ի յաւիտենից. և ի նոսա ոչ ինչ ապականեցաւ։ Այսօր սեբաստիա եղեւ երկրորդ երուսաղէմ. ի զմայլեալ որդւոցն սատուածոյ. և վայելէին մինչեւ պատկէն ի վերոյ սրբոց քաւանայից. և նոցա միտս։

Այսօր մեծ հրեշտակն պատուիրեաց ընդ յաղթող սիոն. ընդ յաղթող զօրս նուէր սքանչելոց քաւանութեան. որպէս հաստատուիլ հաճեցաւն. և ամի ձայնեալ ասէին. ծ՛ր՛ելեալ է ամենաօրհնեալ Քրիստոս արդարութիւնս։

Այսօր կայծակեալ առաքեալ բերնոյն Պաւղոսի յարտեզին ի սեբաստիա. և ի զղուանուէ սանտասիոն հնազանդեցոյց զնա. և նոցա միաձայնեալ։

Այսօր սաքարէանցք զմեծ հրեշտակ երկնից կոչէցին. զերիվերոյ սուրհանդակ բոլորեալ պատկերս տեառն մեծարեցեալ լուսոյն. և նոցա միտս։

Այսօր բացեալ եղեն դրունք վերինն երուսաղէմի. կոչէցեալ որք ըղձացան ի ժամանակս ի փառս ի յաւիտենից. և ի նոսա ոչ ինչ ապականեցաւ։ Այսօր սեբաստիա եղեւ երկրորդ երուսաղէմ. ի զմայլեալ որդւոցն սատուածոյ. և վայելէին մինչեւ պատկէն ի վերոյ սրբոց քաւանայից. և նոցա միտս։

Հանո՛ւն Հիւպէրտոյ Հէ-ւակէ
Հաշ-հոյնէ։

ՈՐ պատուհասէ
զանձ ձրշանարտելէ ալ
առնդեցեր Եկեղեցւոյ
քո՛ք քա՛ն. անատնանձն ժամանակ
կո՛ւ աղօթել մի՛շտ առ ած՝
հնդա՛ւ ևմրոտ։

Ո՛ր ըզբաղն քո՛ր ծրի՛նայց հատատ
առեցեր գործով մեզ ծրի՛նակ՝.
հանելով ըզ գիչերն ի՛ գլուխ
յաղթեան առաւա՛ծ՛ն. բնութ
մերով անօ՛րինաբար՝ պրուտ
կրկնի՛ն ծա՛՛նր ամենայն։

Ա՛ ո՛րոյ ևմեք պահպատուցուք
առ քեզ քո՛ն. չնորհեա մեզ յոյժ
ժամ լինել քեզ յոնդ լմնի՛ն.
մնքուր աղօթիւք՝ ըստ անմար
ձա՛՛ն որ յերկինս։

Ընդանօք ատատուածածանիլ
անոպական քո՛ւմ ծրնդին.
զհամանալ աչքս սրտիյ մերմ՛ն.
բացեա ողբմած՛ութիւ՛ն՝ հայել ի
լո՛՛յս քո՛ զքրիստոս։

Պատուիր ամրոյրութիւ՛ն հատ
ատուածեր ի՛մեզ ընկերացս մեր.
դատաստ՛ն հոգի՛ և ըզմնարիկ՛ն.
ասրդասանկ՛ն զամամանք ըմատ
օրինա՛՛յ քոյ քրիստոս։
Ասկ անիրաւ դատաստրին որ
ի՛ քաղաք բանւո՛ մէրոյ՝. ան՛չ ու
նելով ջերկիւղ քո՛ սո՛ւրբ.
և անպատկառ ի՛մարդկանէ ոչ
առնելով դա՛՛տ ջերկիւղին։
Ընդ անանձն տուրբ վիճակիդ
այրն հոգի՛ իմ պահեաւ. ուս՛
զերատուհատ քո՛ իմում դատաս
տուրի՛՛ս. առնել ինձ դատաս
տան արդար՝ ընդ տանէդ
ան՛՛ր՝ինդոյ իմոյ։

Ո՛տանդ պահ վերջ հօր արդիդ
միածին՝. որ ընդ լոյոյդ անվարան
վանկ մանրեալ պարգեւ բեալ՝. այ
սօր ի թաբօր վառօդ վայելեցեր։
Ո՛ր անառակ որդիքէդ անհան ի
վերջան ըզբան. ծնանայն կերպիւ
պարտածածկեալ ընդ լոյոյդ անդաստ
ուէր. այս։ Ո՛ր հրեղինայն ան
մերձենալո՛ւ հնար ածուիլեդ.
ի հողեղենս խառնարհեալ ընդդէ
արփիական՝. այսօր։

Ո՛ր գերագոյն վառօդ պարծա
ռացեալ զաղաաս առաքինո՛ւ. ղոր ձա
շականաք պրոտոյն մերկաս յոյս
ընդհատա անպատուա՛ն. այսօր մի
բրնտա՛ն վառօդ զարդարեալ։
Ո՛ր ինանկառաւ երևեալ մանկ
ան՛՛ր ամենայնի Խրիստ. այսօր լոյ
ատիայ ամպովք ի թաբոր լոյոյ
նեալ վերկայեաց. դանէ իմ որդի՛
դրան լըսարան։ Ո՛ր էյ երկինս

վերայոյց հրեղէն կառօք գՀէ
լիան. այսօր վայրաբերեալ ի մէջ
բօր հանդերձ մովսէսիւ. խօսե
ին ընդ նմա որ յերուսաղէմ:
Ընդ լուսափայլ զբաղութեանն
ըղձայ լուսեղէնն օրհնութիւնդ. և
մանկ[1]ելով կանդուցիր մեզ
բա՞ր ըղձիւ ի մեզայն:
Ընդ նշանակիդ որ կանոնին ան
մահ բանականն անուշիկ խոհակա
ն[2]զօթից մատուցանել մեզ:
Ընդ իւղաբերիչն արտասուս
զմորդիս[3]ն բարձրն արտասուաց
պատճա[4]ռութիւնդ արտասուեալ մեզ:
Ընդ քրիստոսի պահելով յաղ
թ[5]ող լինելոյդ վարձողին. եւ[6] ընդ
հրեշտակս երգեցողութիւնդ փառք
ի[7] բարձունս աստուծոյ:
Յարժամ գայցես ջղձալի հրեշ
տակիդ ահ ի դատել ղերկիր:
Յայնժամ շարժին զօրութիքդ
երկնից ահ ի յահէ քումմէ:
Նո՛ւ յայնմ աւուր լըր իմ օգնա
կան ահ իմ և աստուածդ իմ:
Այո՛ օրհնի ի հրեշտակսդ ան
դադար. հայր երկնաւոր ընդ
կալ զաղաչանս մեր:
Ո՛ւսոյիր զո անկարելիսդ վերը
կիչ. խընդրեմք զքեզ ողորմիր հն
բազում յանցանացդ մերոց:
Այո գիտակդ ես գաղանիցդ մերդ
կան հոգիդ ահ. ահ և կենդա
նարար ընկալ զաղա:

Օրհնեցեք ընդ երկնայ

ին զերկնաւորսն զհայր և զորդի
և զսուրբ հոգի. զերրորդ
եռակոյս անճառ զանձն
զանեղ զանհասանելի
զանքննելի զանքա
ղելի զանսկիզբն
զանվախճան
զանհաս
կելի
զանհա
սանե
լի
զանհա
մբառ
զանհա
մարելի
զանհա
մակերպ
զանհա
մակերպ
զանհա
մակերպ

Ա՛ստուածածի՛ն գերապո՛յն
քե՛րովբեից բանին բարձո՛ղ՝ որ զա
մեռայն կրկ զբնու՛թ. բանբեխօ՛սեա՛ տա
հա՛տ տո՛ւ վե՛ր մերոյ փրկո՛ւ՛ն:
Ա՛մէն սըբբուե՛ա՛ բարձրագո՛յն
սե՛րովբեից. զանուան ի՛նքե՛ան
ո՛ւ քե՛զ կրկնո՛ւմ ծագե՛ցէ՛ր զոյս
անձանցի՛ն. բանբեխօ՛սեա՛ տա՛ւ:
Ովա՛ն կենա՛ց որ զանմահո՛ւ
պարգեւդ ի՛ քե՛ն եառա՛ր նախնոյ
մերն Ադա՛մ. ի՛ մահաբե՛ր երկա՛ն
ցն ազատե՛լով. բանբե՛ւ:

Ա՛ստուա՛ր արդա՛ր. որ հաստա
ւեցեր ի՛ մե՛զ դաստո՛ղ բնութե՛ա
ը՛զմիտս մե՛ր. հնորհեա՛ սըմա
դաստե՛լ զանձինս իրա՛ւամբ և
արդարութե՛ա՛՛մբ. խնայեա՛
ի՛ մե՛զ ո՛ր ողո՛րմութե՛ամբ:
Փեսայ երկնաւո՛ր՝ հարսին զո
եկե՛ղեցւոյ՝ զոյսի՛ եղեալ ի՛քե՛ն
հոգիս մաղո՛ղ. մնքրեա՛ զը
թաւութի՛ւ և յօդեա՛ ի՛ քե՛ զիս
թեա՛՛մբ. խնայեա՛:
Ա՛ր մնհոգամբ մարմնոյ զո մե
ռուցեր ը՛զ մեզ. ե՛ւ յարուցեր
զո յարուցեր ի՛ մե՛զ զաղդատու
թի՛ւն. տո՛ւր զօրութի՛ւն հոգւոյս
կանգ՝ հնազանդե՛լ ը՛զ կամս
մանկա՛՛ն՝ խնայեա՛:

Ա՛ստուածածի՛ն վերակո՛ւ մեզ
օրհնակի՛ երևեցար մարդա՛
ընկե՛ն մե՛զ վախի՛. աստուածածնայ
ի՛ն վառեա՛լ բոյրով ըղծնորհենին
անկիւզելի՛ ի՛նձնուե՛ի՛ կուսա
կա՛ն ծնընդեանն. օրհնեա՛լ ի՛ր
աստուա՛ծ հա՛՛ղցն ը՛մե՛ռոյ:
Ա՛ր յօրինակ զո գաղտատեան
յաշխարհ առաքե՛ցեր զմեռեա՛
ի՛ր՛ երգ կպատա՛ռ. ազատե՛լով զհ՛ին
ևարայե՛լ արեամբ գաստե՛ցն խոր
հրդոյ՝ ո՛ւ ևդու գա՛ռն ոչ
զո կենարար ա՛ւրեամբդ ը՛զնորա
ևարայե՛լ՝ օրհնեա՛:
Ա՛ր ինձնութե՛ան կարմիր ծո
վուն՝ բաժանեցեր խաչիւն ըղ
ծո՛ւռ աշխարհական. խորտակե
լո՛ւ զկամեռնալն գլուխ վիշա
պին ի՛ վերոյ ջուրց. և առաջնոյ
դեղեր ամպով հոգեւոյն ժողո՛
վըդեա՛ն զո՛ւ ի՛ յե՛ղկեա՛ն. օրհ:
Ա՛ղաւո՛ր Ա՛՛՛ստուա՛ծ՝ ո՛ւնայն գոր
ծըք ո՛՛ն ը՛զաւո՛ր օրհնե՛ցէ՛ք:
Ա՛՛՛յսօր մնքրեացո՛ւք ոչնչէ՛. զո
ռանօրեա՛ց բան մոլեխոհ. զն էլ
ցո՛ւք իլեան իմնալն ա՛ռ ո՛՛ր ծ
ա՛՛ա՛: Ա՛՛՛յսօր ընդ ա՛ծին ը՛
զնայն սըբբե՛լ պահո՛ւք՝. զն տես
լեան ա՛ծայինն լուսոյն սրժա՛
նասցո՛ւք հոգեւո՛ւ՛լ. ա՛՛՛ա՛:

Ի՛ր վաստաբանիա ՚ի տիեզերական՚ ե
ր՚նդ հօր և հոգւոյն. զբիաոո՛ս
որգի ամաուձոյ. խոնարհեցոյր ի
հողեղէն բնութիս՝ համբերելո՛վ
խաչի վասն մեր. վասն որոյ զբ
Թա խո՛զ մարդասէր փրկիչէ:
Ա՛ր ըզհին մարդըն մեր ՚ձեղա՛ց
ի խաչին սպաներ. նորոգելով
ըզնո՛ր մարդն արդարութ.
յաւուրս կենացն անվախճանից
ի՛նորոգո՛ւ ամէն հար ազգանց.
վասն որոյ: Կենդանարար քո յա
րութե՛ա մեզ. անհնչհ Թագա
ւոր՝ կենդանացո՛ զհոգեւոցն
մեղաք՝ կենդանական գործովք
բարեաց ըմա լուսաւո՛ր քոց
պատուիրանաց՝ վասն:
Ը՛նդհակառակ մեզ ՚ի ըզգաստու
թէն արթնուն լինե՛լ ըմա դրա
նապանին՝ զի ՚ի բաւսէ՛ւ սուրբ
վճռայիդ՝ բայցուք ըզսիրտս
քոց մըտից ընդ քեզ և հօր քո
և հոգւո՛յդ լինել ծնեալին՝.
ևերդեացո՛ւք երրորդութե՛ն
ըզփառս ՚ի բարձունս:

Հատ՝ Հաղորդութ՚ Տիրոջ Տիեզերաց
Ընտիր Հաղորդութ՚ Տեառն:
Ղազարու Յայն:

այ՚ըղն մեզոց ՚աղ՚ծ. ո՛ր
սպրեցուցեր զերիս մանն
կունան ՚ի տո՛ղի՛ն. փա
ռաւորեալ յաւիտեան:

Ի՛ր ըզկե՛ն մանկունըն ՚ի հա՛ղ
ցին սաեղ՛ծո՛ղ. օրհնեա՛ք էա
թագաւոր ա՛՛նանց՛ն. փառա:
Ը՛ղջուկ՛ն ըզբոց հրոյն
բորբոքե՛ցո՛ղ. ձայնիւ քաղց
րութե՛ երգե՛ք՛ն. փա:
Ը՛զնոր օրհնեցէ՛ք բարձր ամե
րեա՛ ըզնո՛ յաւիտեան:
Օ՛ թագաւո՛րըն ք՛՛ն հրեշտա
կայն օրհնութեամբ. բարձր:
Վանդանա՛ք աճապանելո՛վ ժո
ղովրդեա առաւել բարձր:
Ը՛զբեզ օրհնեք՛ մեծացուցա
նէմք: Ա՛ր ըզբանն ա՛ղբ յոր
գանա՛ կրեցեր սըրբուհի՛ անա
բանա. և անճառապէս ծնար ըզ
վերնագո՛ղն երկնից՝ ըզքե՛զ:
Ա՛ր հե՛ց լուսոյն արժանի եղեր
բառնալոյ ՚ի քո գիրկս՝. և արե
գականն արդարութ՚ եղեր արև
ելք՝ ըզքե՛զ օրհ:
Սաբաոնամ՛ առ քե՛զ ՚ա՛ր ըզ՛ն
կա՛. հայեա ՚ի՛ն գերեզմանէ
ըզ քո. և ո՛ղջմեա՛:
Դու էս յոյս և ապաւէ՛ն կա՛.
զերծո՛ղ զիս յորոգայթէ՛ մեղաց
և ո՛ղ: Ապրեցուցէ՛ կա՛ և փրկ
կէ՛ կա՛. ապրեցո՛ զիս յորոգայ
թէ՛ մեղաց. և ո՛ղ:
Տ՛ր երկնի՛ և երկրի՛ արարօղ և
յոյս մեր: Ա՛ղաչեա՛ յանձինս
մեր քո՛ Թագաւո՛ր երկնի՛ և երկ
րի՛: Ա՛ղաչեմք ըզքե՛զ այդ ապա
փրկիչ յոտանեցելոցս ՚ի քե՛զ:

Ի՛ջ քեզ անհարմարեա՛ր որ
քեզ մորդասիրն անդրեմ ոչեր
ահա ի՛նձ անտրամած ։
Ի՛ր ընանման արտասուեաց՝ ես հա
ռաչանօք սկսաւ լալ ։ անդէն
դառ հայցեմ բազմահեղութիւ՛ն
քահեա զինս անտրամած ։
Հազմանգամ մորդասեր՝ ընոր
հեա զՔողգեն իմց յանցանս ։
զիս առ քե՛զ միայն պատասխա՛
քահեա զինս ասէ ։
Ա՛ր իբարձանեալս քնակեսդ ես
և ի՛քեզ ետիր ապաւինեալ՝ արա
րածդ առնայն օրհնեն զքե՛զ ։
Ա՛ր մորթեաց հովիտդ ես դար
ձի իմինդ ըզցասո՛ւմերն քո ։ արա
ր ծարաւեաց աղբիւրդ ես և
քահէ՛ս մեղա՛ւորաց ։ ար ։
Ո՛վ յա՛յտնեալ Օրհնեալս
յայտնեան ։
Ընտրեա՛ծ հաւրցըն և աւետ յոյ
սիտնից՝ ։ օրհնեալս յա՛յ
տնեան ։
Ո՛ր նրատես իւրոյ քեռորքեան էից
դաւթեա՛ն ։ և առաւել բարձր
յետ ես յայտնեան ։
Ո՛ր օրհնեցի՛ք բարձր արա՛ր
բեր ըզնա յայտնեան ։
Ողորմա՛ծ գթոյ՛ն ։ օ՛ն ։
բարձր արա ։
Պա՛տուական կոյս ածածկեա մարի
ամ աբրբուհի՛ և մա՛յր քրի՛ստոսի ։ յոր
գանդի տարար զանանահելին ա
նեղցուն ։ օրհնեալ ըզքե՛զ
ածա՛ծքն մեծացուցանեցի՛ք ։
Ո՛ղքեզ երկնային դուռն զոր
էառան եղեկիել ։ և՛ մարըն զոր
ծանեա գեղեո՛ն աբրոլեի հղե
ղեն վե՛հագոյն քերոլեից ։ օրհ ։
Ո՛րիս խորհուրդըս սահակի՛ն
ի՛քեզ առանի՛ն ածա՛ծքն ։ յոր
զուարճի՛ անահիտական ծնունդ
անարատ ։ կո՛ւսանե՛ կեա՛ծքնըն
դեան մե՛նալով անձկան օրհ ։
Բանալո՛ւք յանցանաց ծանրա
բեռնեալ և անձն իմ ։ միայնոյ

Աստուածային պատգամն զի նոքա
նման մեղաւորաց՝ և զիմն ապա
ընդ մեղաւորսն՝ զի մի լըսելեօք փրկիչ ընդու-
նակ մեղաւորաց՝ և զիմն ապա։
Աստուածային պատգամն զի նոքա
ընդ մեղաւորսն՝ զի մի լըսելեօք փրկիչ ընդու-
նակ մեղաւորաց՝ և զիմն ապա։

Աբեղայիցն ասածին՝ որ կու-
սէից էս պրծանիք և մեյր հա-
տատուէ մարդկան. օգնական
և շընորհ աշխարհի մարիամ մեյր
և աղախին փրկչին մերոյ։

Ք՝րոնկլիդ ամենագուն զարդ
առնելով զգերծուէ անտառե-
լի՝ զամենագուն ամենակալն
արժանի եղեր կրել յորովայնի՝
որ երեւեցաւ ազգի մարդկան։
Վերծոլիսական ամեն ցնեցան
ասածին՝ ի դիմկըս բռնտոլով
զարդն ամենագուն՝ որ նրատին
ի բերծոլիցն. առնա միշտ բարե
խօսեա կեցուցանել զմեզ։

Աւր զաղտակ կրնոջն պլոտ
գալ առնկալեաւ փրկիչ մեր
դամիրապին. և զիմն ապաշան
բուխեան առաւ արժանի ըզձայն
մեղաւորելոյս ընդունող։

Աւր հառաչմամբ ձայնի աղախ-
նոյն. ոչ լըսեցեր փրկիչ ընդու-
նակ մեղաւորաց՝ և զիմն ապա։

Աւր զառաջնապարգեւն զոր նըշ-
մարեալ ի կանայս օրհնեալ. կրճ
լով հրեշ զանասանելի ղընծին.
օրհնութիւնդ մեծացուցանելիք։
Աւրախ լեր աիծոս փրկուիս
յոյս հաստատուածն մարդկան՝.
միջնորդ օրինաց և շնորհացն.
օրհնութեամբ անդադար գո-
հանիս մեզ մեծա։

Ա՞ն մարդանէր՝ որ զնիքոս
ւորն արդարացուցեր. քաւեա՛
զիս ըզ մեղաւորս։

Աւր քաղցնիւ հանդերձիւ քո
զերձեցեալն իքեզ բժշկեցեր
քան։ Աւր բանիւ հրամանի քո
զանդամալուծն առողջացու-
ցեր՝ քաւեա՛։

Ո՞ ըստրութիւնք երկնից հոգե
ւոր երգով ի ձայն հընչանդն
զքեզ փառաւորեն։

Ք՝րինաւոր տեսակք բանաւոր
հօտի. ձյնիւ երգոյ զքեզ փա
Ո՞ւրութիւնդ քո հանապազ
օրհնեմք. որ ի քարձրնացեալ ես
փառաւորեա։

Աւր յամի յուդեր ըզքո՛ պրան
չելնոյդ. և իբոլոքիկ փառաւորե
ցար երրեակ միութիւն. զքեզ
ըզ օրհնաբանելն բարեբանեմք։

Աւր ըզքորբոքեալ ըզհնւն իցո՛ղ
փոխեցեր. և զարուչելեան ինչ
միոն պահպանեցուցեր. զքեզ։

Աւր ըզ բռնութիւն թագաւորին
խորտակեցեր. և զյուսացեալսն ի
զորութիւնդ քո փառաւորեցեր. ։

օրհնած էս որ ած Հայոց մերոց
ըզգոյս և զհաւատս իակիզանէ
Տէր ածէ մեզ որ հաստատեցեր
զայս ի վառարան հրոյ։

Հանապազ օրհնեմք ըզքեզ տէր
հաստատելի փըրկիչ • որ միայն
էս վառարան հրոյ։
Օրհնեցէք ըզՏէր ամենայն
գործք նորա զնա գովեցէք և
բարձրացուցէք զնա յամենայն
ժամ։ Օրհնութիւն նոր երգ
ցեր նմա եկեղեցիք սրբոց •
որ ոգեկիզեալ վերին սեմիւք
օրհնաբանիցէք տէառն։

Օրհնեցէք ըզՏէր ամենայն
հաստատելի փըրկիչ • որ միայն
էս վառարան հրոյ։
Հանապազ օրհնեմք ըզքեզ տէր
հաստատելի փըրկիչ • որ միայն
էս վառարան հրոյ։

Յարբունս • ըզքեզ։

Անհանգիստաջէր և խնդրելի
ղեծողութեան խնդութեամ խմեա
տես առներ հայրը զաղջամն իմ։
Աղաղակեմ առ ձեզ եղբարս • և
հեծեծ ասասածս իմ առաջի
քո ունի պռանիկն • ով անուս։
Յանեբևոյթ թշնամանքն պար
սեցոյ • և իգաստանի նեռից բան
սարկումն վերաբերեցայ • ով։

Օրհնեցէք ըզՏէր ամենայն
գործք և ամ հրեշտակք • որ հո
գիդ էք հարկաւորութեանն
ասասածորէք տէառն։

Օրհնեցէք ըզՏէր ամենայն կիս
և ամ կայսունք • որ տէսանդ էք
բանաւոր հօտի վասածանէք
տէՏն։ Օրհնութիւն նոր երգ
ցեր նմա եկեղեցիք սրբոց •
որ ոգեկիզեալ վերին սեմիւք
օրհնաբանիցէք տէառն։

Օրհնեցէք ըզՏէր ամենայն
հաստատելի փըրկիչ • որ միայն
էս վառարան հրոյ։
Հանապազ օրհնեմք ըզքեզ տէր
հաստատելի փըրկիչ • որ միայն
էս վառարան հրոյ։

Ա՛բաթա լեր դաւրեն վասկեաղ
ընդ որ ոչ ոք մըտանէ • բայց որ
ած ներսագէն • ըզքեզ օրհ։

Ա՛բաթա լեր սաղթեաւ կընքեաղ
ջոյն կենդանւոյն • զոր ծա
րասելոյ բնութեան ետուր ի
յարքունի • ըզքեզ։

Ա՛նհանգիստաջէր և խնդրելի
ղեծողութեան խնդութեամ խմեա
տես առներ հայրը զաղջամն իմ։
Աղաղակեմ առ ձեզ եղբարս • և
հեծեծ ասասածս իմ առաջի
քո ունի պռանիկն • ով անուս։
Յանեբևոյթ թշնամանքն պար
սեցոյ • և իգաստանի նեռից բան
սարկումն վերաբերեցայ • ով

Մարգարէն դանիէլ աղօթէր առ աստուած · ապրեցուցանել զնա ի բերան առիւծուց · եւ ի հնոցէն իբաբելացւոց ։ Արդ արարիք զսոյն ինձ · ես ձեզ ասեմ · որ ապրեցոյց զերկնայ բանան ի ձեռաց մահու ։

Ը Ղ տէր՝ Ը Ղ նա՛ անդադար բարձրացուցանեմք ։

Ա՛ր խոտէ օրհնի անդադար ձայն նիւթ արուեստիւք և մարդկամբ · ի դիւրելի և յայտ ժամու · ըղձան ։ Օ՛ բարբառեալ ըղհնարըն շնորհեցին աղօթիւք աբ՛ մանկունքն ի հնոցին · և ըզհրաշալիս ըզձայնն ընդ հրեշտակս երգէին անաւել · ըղնա անդադ ։

Ա՛բրահամայիր ածաձին վեր օրհնեալ ի սրտէն · ծադէ լոյս ի քէն մեզ լոյս մայր էղեր վերածագողին · ապդ և ապինք ըզքեզ մեծացուցանեմք ։

Հինն էղեր եկեղեցւոյ խորանն էղեր հոգւոյն սրբոյ · ի հրէշ տակաց սպասուորեալ գաբրիէլ էլ քեզ աւետեաց · ապդ և ապ ։

Տեսանեմք ըզսոսկալի գհրաշալի խորհուրդ յայտնեալ · ի հոգւոյն սրբ յղացեալ զբանն ած մնալ նոյն ծընաւ · ապդ և ։

Ա՛նկանիմ առ քեզ վերկ՛՛ը · բազմամեղիս ողորմեաւ ։ Ընդունելիս առ քեզ վերկ՛՛ը քանասուցոյն ըզձա՛՛ն · բազ ։

Ա՛րքայորդին հառուցանաւք՝ կոր դամ աւ՛՛ք՛՛ը՛՛ղ վերկին և բարեբա՛՛ր · բազ ։

Օ՛րհնեմք ըզքեզ հայ՛՛ր սո՛՛ւրբ · ի յաճախումն ժամ ։

Գովեմք ըզքեզ արդիւ միած ո՛՛ր՛՛ն · ի յաճախ ։

Խոստանամք ըզքեզ հոգիւք ընչաւք ըզ՛՛ա · ի յամ ։

Ա՛ր ղերիս մանկունսն՝ ի հրոյն վերկեցեր՝ · ցուցանելով ըզզօրութիւն անեղ բընութեդ՝ · ըզքեզ օրհնեմք առաւած ։

Ա՛ն երանուեա՛՛ն ուխտին առ տարան եղելոյ՝ վերկեա՛ ըզմեզ յաւիտենական հրոյն · ընդքեզ ։ Օ՛ր առեալ հրոյն՝ յինքեան զարարածող · և զայրեցօղ բնութիւն անկիզանօղ առներ՝ · ըզքեզ ։

Ը՛ղո՛՛ր օրհնեցեք բարձր արա՛՛ր ըեք ըզնա յաւիտե՛՛ն ։

Գովէ զ՛՛ը՛՛ր ըզո՛՛ր օրհնե՛՛ցէ՛՛ք · բարձր արարեք ։

Ախարհ ըզոր օրհնեացէ՛՛ք ։

Օ՛ ա՛՛ր՛՛ծըն յաւիտե՛՛նից · բարձր արա ։

Ա՛ստուածածնի՛՛ն գերադոյն քերո՛՛վէից բանին բարձօղ՝ որ զա՛՛ն ունայն կրկ զօրութ՛՛ · բարեխօս եա՛՛ առ տեր վե՛՛ր վերկ՛՛ը՛՛ղ ։

Ա՛յր սրբուհ՛՛ բարձրագոյն սերո՛՛վէից · զանուան ինքեանց ի քէզ կրեալով · ծագեցեր զլոյս աշխարհի · բարեխօսեա՛՛ առ ։

որ անբրեն ականք պահէս զիս
բանիլ. և զիս փրկեա՛ ի փորձու
թենէ՝ . ալէլուիա՛ ալէլուիա՛:
Ընդ քեզ աղաչեմք ամէն
սահնելի պահեա՛ զոհսս մեր
ի քո ամ խոստովանիդ՝ . ալէ:
Ընդ քեզ փառաւորեմք սէր
որ նըստիս ի վերոյ ջրերկիզը
պետն կենդանեաց . և հայիս
քաղցրութիւ յոյսդ քո՝ .
ալէլուիա՛ ալէլուիա՛:

Ընթերցուած ՚ի Մծնէ Վրէժն
Գրիգորէ Լուսաւորչէն:

ՎՅՈՐ ՕՐՈՒՆ

Ձայնեալ ընծայ երկ
նից . դրախտ ոճով
տունկ ծաղկեալ . յորմէ ոտա
ռազ տունկն անմահութիւն որ
դրիգ՚րնոյ . և պտղոցմէն իւրով
եղից ըզտիրեղբս ամենայն :
Խարտեան ոդիւնզաբեր ճշմա
րիտ որթոյն՝ . մշտակեաց հայրս
կոյս ոճայիչն աղնիւ . յորմէ բըղ
խեալ բաժին ուրախարար տըղա
մեցելոյ սպիտ՝ . որով արբեալ
ընտրեալքդ յաւերժական հղ
գեար : Վարդանաւաբեր հընչեալ
ըն հարսնացին հողմոյն՝ . ձայ
ոտագայթեալ հրով ոճայիչն հո
գւոյն՝ . որով հալեցաւ սառըն

Ո՛ղորմեա՛ ինձ քե՛ ոդորմութիւ
ըդ քո մեծաց՝ . ըզ կարծեմ ես
ընտրելո՛ քո և ողորմութիւ . ողոր
մեա՛ և լո՛ւր ինձ բազմամեղիս:
Լո՛ւր որ ձայնի ոդեղաղա՛ և ցա
ւագին պաղատանաց ծոց . որ ամե
նայն համարձակ քո իմ ջերմ
եռանդ վարուք՝ . ոդորմեա՛ և :
Ընկալ որ զաղաչանս իմ և զկո
ուսչանըս սրբոյն իմոյ . որ
աղաղակեմ ոձ կինըն քանանա
ցի՝ . ոդորմեա՛ և :
Ընբարձանց ՚ի վերէ վայելէ օրհ
նութիւն տասըանց :
Որ անանձինսըդն դամա՛ց հան
ուիչ ես բարեհո՛ . քեզ վայե :
Որ մարմնաւորացս ապրի . սրտ
բծղ ես ձեռնո՛ք . քեզ վայե :
Որ մեռելոցըն յուսով յարուն
ես ձայնիհո՛՝ . քեզ:
Որ անկասկած ըզ որ օրհնեցեք
որոց անո՛ունն որ էն՝ . և միշտ եղիր
ցի՛ անուն ոն օրհնեա՛ը:
Ծագմամբ լուսոյ զարդարեալ
զազգըս մարդկան թագաւո՛՝
րըն քո՝ . և միշտ եղիցի:
Ո՛րդիք լուսոյ ոուք ըզդիցըս
հօրըն լուսոյ . որդւոյն միածնի
և որ հոգւոյն սուրբնա ասի՛ն:
Ի՛ր քեզ կարդալք յօդնո՛ւթի

որդի՛ս լուսափայլ բանիւդ։
Եւ ծրնար ոգի՛ ի յայտոյ մեղայ. եւ ծրնար
ոգի՛ս ի մարմնոյդ մնալոցեր ես
թանգը մարմնոյդ մնալոցեր ես
Ծանոյց ո՛ր դրիգորիոս. ջարշ
Ծանոյց ո՛ր դրիգորիոս. ջարշ
ոլոն. գորովագո՛ւթ հայր պար
Ծանոյց ո՛ր դրիգորիոս. ջարշ
Ծանոյց ո՛ր դրիգորիոս. ջարշ
Ծանոյց ո՛ր դրիգորիոս. ջարշ

Աբրահամ փառաց մխածնի որդւոյն. մարտիրոս յաղթօղ սուրբ դրիգորիոս՝. բեմբռա երկաթիս ընկալան երկնագնաց Թումբ ոսկւոյ. զի բեռեռացաւ ըզմեզ յերկիւղն այն։

Հայասանեցոյց հայր հաստատուն հեղինակ ընտրեալ. ձգնողական վարք սուրբ դրիգորիոս՝. ի կամէ ոգորել հոտաւ յոյսեհե սրտնիք պըրատանեալ մարթեցուդ՝. հաստատեալ ըզմեզ ի վէմ հաւատոյ։ Զայնիւ մաղթանօք ըզկենդանիսըս քո սոսնձեալ. լուսաւորիչ հոգւոյ մարդոյ հայր դրիգորիոս. կապիճս երկաթիս՝ ծանանձաս և գառնայ կըսկիծս կախաղանօք ընկալան. գեանամանաւոյ ծընրադ բեռ ծառնիք մարթեալ զո սոբբ։

Ո՛ երջանիկ հաստատուն ըն ծով աշխարհս հինս անցեր. վիշտակիր մարթեալ՝ սուրբ դրիգորիոս. տանջանաց ջարդ եղեան ածուիկըր բարձեր անպատմելոյ. զոր սբ. ըն զլուծ ընդունելոյ հոգւոյս հանատառեացեա վերբաստին։ Ո՛րշմարիտ հոգւոյն հանձարով լըցեալ՝ տղեխտաբար ընտրեհ սուրբ դրիգորիոս. աստուածլուս և ղեր՝ ջանչարտար պարպատմանաբ և ժառանգեանբ ձգնել. ըն լուսոյ ցիս ըզմեզ ի յաղտոց մեզաց։

Ա՛ստբաղական աղ հանձիմիչ հոգ անատնեալոյ եղեր. արիաբար հոս կոզ հայր դրիգորիոս՝. ածոյին օրինացըն բեռնաբարձ՝ ոգանաբ կրեցեր ըզծանրաբեռ աղեին. որով բարեր խիղճ զբեռինըս մեղոյ։ Ի՛ բեռեալ ընդ ոսկւոյ՝ ակամբք պատուական մարգարտաշար հիւսեալբ՝. զարշարանաց զոյ Թիւ սուրբ դրիգորիոս՝. դեղարանաբ անթըթիք և տանջանաբք՝ չարաչնար տանջեալ՝. դանդաղանաւանդս և դեղս ածոյացն բեռանոյդ։

Ո՛չ տոհմական բարի քո ընտրեալ՝ սրբացին զինուորս սուրբ դրիգորիոս՝. տառապելոս կախաղանիբ դառնահոտ շընչանին արիաբար տարար՝. զի ոչ ոգեաց ըզ գնացս ոտից մեր յերկինս։

Ե՛ տաւնիդ լուսազարդ ձանձ պարհին կենաց՝. երկրին աւետեաց հետեալ սուրբ դրիգորիոս. մնխարշանէ եղեր զասացեալ ընկալեալ հոգեշունչ ոգւոյդ՝. պարգեւելով ուրախութիւն մեզ օձուն։ Ո՛ակնածելի գերազոյն պատուականն դրիգորիոս. հանելով նմանեալ հոգեւոր հայր դրիգորիոս՝. կըսկծեալ հարուածովբ եղեալ ի մահս սուրբդ լուսոյ քո՝. որով բարձրացան դըրախտ կորացեալ մեզբ։

Ո՛նաչելիկ պարծանբ հաղեղբն բնութեան. երջանկանբ ժողկոչեալ սուրբ դրիգորիոս. տառապանաւք և տանջանաբ քոբ՝ և կատարեալ հավատոյ՝. խոնարհեալ

ցան

ժանապեալ հնարհիւ սուրբ դրիգորեան • կործանիչ բազմութ. քակ
տիչ մեհենից՝ զօրութ. խաչին • քահանայապետ ընտրեալ աստ
ուած ծայնի յայտնութեանն :
Պաշտօնէիցն հրամանատուն ի վե
րատու կոչել • յատաքլեսեան
յաթոռ սուրբ դրիգորեան • յորդա
ոտս բանիւ հոգեւոր ծնընդեամբ
լուսաւորչեայ ի հայաստան՝
աշխարհս • ընդ սա առեալս շին
եալ խորան վասուցն այգ :
Յանկարծ սրմռնչիւն առնուցեալ
կան վարուք • մնքրատ այլ մար
գիսոյ սուրբ դրիգորեան • յանապատ
ոտ բնակեցաւ հանդիպ յովհան
նու և ելիայի ճգնեալ • օրէն
ընդ որ ծածկեալ պատգամաւոր նը
մին մեծին մովսէսի :
Ի սուրբ ելիզեոս մեղաւորէ առ
որդեացս • ծածագրեալ ծրնող
հայր դրիգորիոս • հայցմամբ սո
ղոմիւք առ հայրն երկնաւոր
խնդրեաս • կատարել զնիշատցոյս
մեր ուղղափառութիւն :
Ա՛մենագութիւն և՛ քան զերկին
ըս բարեգործեալ որ զանհա՞ս առ
նելի ըստ ըրոց յորովայնի քումմ
կատեցեր՝ և ցընծասցի աշխարհն
ծննդիւ • վա՞ր որպ ամենիքեան ըզ
քեզ միշտ մեծացուցանեմք :
Ա՛մենապատուս բերկրեսցի
մի՞շտ կոյս որ զանբա՞ժանելի
ըզբանն անձնատուրսն յիշողացս

ցան նշանակեալ քո՛ սուրբ ոսկեբերանդ :
Վարդանիկ հոգեշնորհ երկնայ
ին զօրացն • սրբազարդեալ զգես
տիւք սուրբ դրիգորեան • իսոր վի
րապին ինքը՝ նուիրելին խնդրատա
նարհունչ օձիկն • զի վերկեացես
ըզմեզ ի չար վիշապէն :
Ա՛ն երանեալն աղօթիւք և հո
գեւոր սիրով • վաստակեալ յոս
ուսոյ սուրբ դրիգորեան • զանկանգնեալս
ի երկնից իսորս անդընդոց զվիշ
րաւորեալս մեզոք • վերբերեալ
ընդ քեզ ի երկնային խորանն :
Ա՛ճան քաղցրութեն մեզ ի վե
րատու շնորհեալ • երեք ննգօք
ամաք ի վերապրին ծրնդեալ •
ածային տեսլեամբն երեսք բը
ժշկեր ըզհարուածեալսն խդ
ճակն ախտիցն • և լուսաւորեալ
բանիւ բղխմամբ հաստատեցեր
ի հաւատս :
Ասկալի տեսլեանն
ի վերուստ յայտնեալ • մարգա
րեպարշ հոգեսոյ տեսանող է
ղեր • բացմանն խորանին վերին
կան յարկին և երկնային լու
սոյն • խառնեալ մարդկան
ընդ հրեշտակս զօրացն :
Ա՛րքեպիսկոպոսն արեմ վերկայե
ցն ասն • մնքրեցաւ երկիրս ի չոր
տից մեղաց • որպ հիմնեցեր խո
րան խորհրդոյ տանաւր սուրբ
նի շինեալ • յորմէ բղխեաց
աղբիւր քաւութե մերոյ :
Տանն ոչ տեսանիօղ բարի • սր

ԺԱ

Ա՛Ր Ի՛ ՀՕՐՔ ԱՌԱՔԵԱԼ ԱՓՐՔ
դ
դ
ԳԱՀԻՆ Ա՛Ռ ԸՂՁԱՐ . ԾԱՓԷՑԵՐ
ընդ ուխտիչըս ընդ ըմբս քո առա-
քելովըն . ընդ քեզ բարեբանեմք
ամենայն հաւրցըն մերոց :

ԱՐ փոխանակ առաքելոյն ասա-
քեա՛ց թէ՝ Ա՛ռ ընդ քեզ զայս հա-
ստատեալ ըզսէրն գրիդ որ՝ .
ըզ քեզ : Ար ըզհաւատն անգի
տաւ հիւսիսակա՛ն հայս . հա-
լածեցեր լուսափայլ բանիւ
աւրբոյն գրիդորի . ըզ քեզ :

Ա՛ՀԶՈՐ Ա՛ՆԴ լուսաւորչին լու-
սաւորեաց . նմանեա՛ բարձր ազա-
րեաց ըզ ըմն անըստուձիր :

Ա՛ՅՍՕՐ ժողովեցեր հայաստան
նահապետ աղակէրտեա՛ց ճշմարտու-
թեն իձեռն սրբոյն գրիգո-
րի՛՛ . օրհնեցեք ըղեկայն անըս
կիզըն . բարձր ազատեաք ըզնա յա
ւիտեան : Ա՛ՅՍՕՐ նորատնկեա՛ց
աւազնատն . լուսաւորչա՛ց
իմաստութե՛ն ի ձեռն սբ լու-
սաւո՛՛րչի՛՛ն . գովեցեք
ըզ ըմն ի հօրէ . բարձր ազա-
Ա՛ՅՍՕՐ երկնաւոր պատուա-
գին՝ կուստրօղ քա՛հանայապե՛տի՝
ձեռըն սբ քահանայապե՛տի՝
Ր՛՛ն . բարեբանեցէք զաւշնօղ
ըն ջնորհաց . բարձր :

Ա՛ՁՆ ԱԾԱՓՆ մեզ լուսոյ արեգական
ա
արդարութե՛ն արևելք . որ ի խաւ
ար աշխարհի ծագեցեր ըզլոյս
ըն գէտացեալ . օրհնեա՛ք ըզքեզ

ԺԲ

Ա՛Ր Ի՛ ՀՕՐՔ ԱՌԱՔԵԱԼ ԱՓՐՔ
դ
դ
ԳԱՀԻՆ Ա՛Ռ ԸՂՁԱՐ . ԾԱՓԷՑԵՐ
ընդ ուխտիչըս ընդ ըմբս քո առա-
քելովըն . ընդ քեզ բարեբանեմք
ամենայն հաւրցըն մերոց :

ԱՐ փոխանակ առաքելոյն ասա-
քեա՛ց թէ՝ Ա՛ռ ընդ քեզ զայս հա-
ստատեալ ըզսէրն գրիդ որ՝ .
ըզ քեզ : Ար ըզհաւատն անգի
տաւ հիւսիսակա՛ն հայս . հա-
լածեցեր լուսափայլ բանիւ
աւրբոյն գրիդորի . ըզ քեզ :

Ա՛ՀԶՈՐ Ա՛ՆԴ լուսաւորչին լու-
սաւորեաց . նմանեա՛ բարձր ազա-
րեաց ըզ ըմն անըստուձիր :

Ա՛ՅՍՕՐ ժողովեցեր հայաստան
նահապետ աղակէրտեա՛ց ճշմարտու-
թեն իձեռն սրբոյն գրիգո-
րի՛՛ . օրհնեցեք ըղեկայն անըս
կիզըն . բարձր ազատեաք ըզնա յա
ւիտեան : Ա՛ՅՍՕՐ նորատնկեա՛ց
աւազնատն . լուսաւորչա՛ց
իմաստութե՛ն ի ձեռն սբ լու-
սաւո՛՛րչի՛՛ն . գովեցեք
ըզ ըմն ի հօրէ . բարձր ազա-
Ա՛ՅՍՕՐ երկնաւոր պատուա-
գին՝ կուստրօղ քա՛հանայապե՛տի՝
ձեռըն սբ քահանայապե՛տի՝
Ր՛՛ն . բարեբանեցէք զաւշնօղ
ըն ջնորհաց . բարձր :

Ա՛ՁՆ ԱԾԱՓՆ մեզ լուսոյ արեգական
ա
արդարութե՛ն արևելք . որ ի խաւ
ար աշխարհի ծագեցեր ըզլոյս
ըն գէտացեալ . օրհնեա՛ք ըզքեզ

ԺԱ

Ա՛Ր Ի՛ ՀՕՐՔ ԱՌԱՔԵԱԼ ԱՓՐՔ
դ
դ
ԳԱՀԻՆ Ա՛Ռ ԸՂՁԱՐ . ԾԱՓԷՑԵՐ
ընդ ուխտիչըս ընդ ըմբս քո առա-
քելովըն . ընդ քեզ բարեբանեմք
ամենայն հաւրցըն մերոց :

ԱՐ փոխանակ առաքելոյն ասա-
քեա՛ց թէ՝ Ա՛ռ ընդ քեզ զայս հա-
ստատեալ ըզսէրն գրիդ որ՝ .
ըզ քեզ : Ար ըզհաւատն անգի
տաւ հիւսիսակա՛ն հայս . հա-
լածեցեր լուսափայլ բանիւ
աւրբոյն գրիդորի . ըզ քեզ :

Ա՛ՀԶՈՐ Ա՛ՆԴ լուսաւորչին լու-
սաւորեաց . նմանեա՛ բարձր ազա-
րեաց ըզ ըմն անըստուձիր :

Ա՛ՅՍՕՐ ժողովեցեր հայաստան
նահապետ աղակէրտեա՛ց ճշմարտու-
թեն իձեռն սրբոյն գրիգո-
րի՛՛ . օրհնեցեք ըղեկայն անըս
կիզըն . բարձր ազատեաք ըզնա յա
ւիտեան : Ա՛ՅՍՕՐ նորատնկեա՛ց
աւազնատն . լուսաւորչա՛ց
իմաստութե՛ն ի ձեռն սբ լու-
սաւո՛՛րչի՛՛ն . գովեցեք
ըզ ըմն ի հօրէ . բարձր ազա-
Ա՛ՅՍՕՐ երկնաւոր պատուա-
գին՝ կուստրօղ քա՛հանայապե՛տի՝
ձեռըն սբ քահանայապե՛տի՝
Ր՛՛ն . բարեբանեցէք զաւշնօղ
ըն ջնորհաց . բարձր :

Ա՛ՁՆ ԱԾԱՓՆ մեզ լուսոյ արեգական
ա
արդարութե՛ն արևելք . որ ի խաւ
ար աշխարհի ծագեցեր ըզլոյս
ըն գէտացեալ . օրհնեա՛ք ըզքեզ

ԺԲ

Ա՛Ր Ի՛ ՀՕՐՔ ԱՌԱՔԵԱԼ ԱՓՐՔ
դ
դ
ԳԱՀԻՆ Ա՛Ռ ԸՂՁԱՐ . ԾԱՓԷՑԵՐ
ընդ ուխտիչըս ընդ ըմբս քո առա-
քելովըն . ընդ քեզ բարեբանեմք
ամենայն հաւրցըն մերոց :

ԱՐ փոխանակ առաքելոյն ասա-
քեա՛ց թէ՝ Ա՛ռ ընդ քեզ զայս հա-
ստատեալ ըզսէրն գրիդ որ՝ .
ըզ քեզ : Ար ըզհաւատն անգի
տաւ հիւսիսակա՛ն հայս . հա-
լածեցեր լուսափայլ բանիւ
աւրբոյն գրիդորի . ըզ քեզ :

Ա՛ՀԶՈՐ Ա՛ՆԴ լուսաւորչին լու-
սաւորեաց . նմանեա՛ բարձր ազա-
րեաց ըզ ըմն անըստուձիր :

Ա՛ՅՍՕՐ ժողովեցեր հայաստան
նահապետ աղակէրտեա՛ց ճշմարտու-
թեն իձեռն սրբոյն գրիգո-
րի՛՛ . օրհնեցեք ըղեկայն անըս
կիզըն . բարձր ազատեաք ըզնա յա
ւիտեան : Ա՛ՅՍՕՐ նորատնկեա՛ց
աւազնատն . լուսաւորչա՛ց
իմաստութե՛ն ի ձեռն սբ լու-
սաւո՛՛րչի՛՛ն . գովեցեք
ըզ ըմն ի հօրէ . բարձր ազա-
Ա՛ՅՍՕՐ երկնաւոր պատուա-
գին՝ կուստրօղ քա՛հանայապե՛տի՝
ձեռըն սբ քահանայապե՛տի՝
Ր՛՛ն . բարեբանեցէք զաւշնօղ
ըն ջնորհաց . բարձր :

Ա՛ՁՆ ԱԾԱՓՆ մեզ լուսոյ արեգական
ա
արդարութե՛ն արևելք . որ ի խաւ
ար աշխարհի ծագեցեր ըզլոյս
ըն գէտացեալ . օրհնեա՛ք ըզքեզ

ԺԳ

Ա՛Ր Ի՛ ՀՕՐՔ ԱՌԱՔԵԱԼ ԱՓՐՔ
դ
դ
ԳԱՀԻՆ Ա՛Ռ ԸՂՁԱՐ . ԾԱՓԷՑԵՐ
ընդ ուխտիչըս ընդ ըմբս քո առա-
քելովըն . ընդ քեզ բարեբանեմք
ամենայն հաւրցըն մերոց :

ԱՐ փոխանակ առաքելոյն ասա-
քեա՛ց թէ՝ Ա՛ռ ընդ քեզ զայս հա-
ստատեալ ըզսէրն գրիդ որ՝ .
ըզ քեզ : Ար ըզհաւատն անգի
տաւ հիւսիսակա՛ն հայս . հա-
լածեցեր լուսափայլ բանիւ
աւրբոյն գրիդորի . ըզ քեզ :

Ա՛ՀԶՈՐ Ա՛ՆԴ լուսաւորչին լու-
սաւորեաց . նմանեա՛ բարձր ազա-
րեաց ըզ ըմն անըստուձիր :

Ա՛ՅՍՕՐ ժողովեցեր հայաստան
նահապետ աղակէրտեա՛ց ճշմարտու-
թեն իձեռն սրբոյն գրիգո-
րի՛՛ . օրհնեցեք ըղեկայն անըս
կիզըն . բարձր ազատեաք ըզնա յա
ւիտեան : Ա՛ՅՍՕՐ նորատնկեա՛ց
աւազնատն . լուսաւորչա՛ց
իմաստութե՛ն ի ձեռն սբ լու-
սաւո՛՛րչի՛՛ն . գովեցեք
ըզ ըմն ի հօրէ . բարձր ազա-
Ա՛ՅՍՕՐ երկնաւոր պատուա-
գին՝ կուստրօղ քա՛հանայապե՛տի՝
ձեռըն սբ քահանայապե՛տի՝
Ր՛՛ն . բարեբանեցէք զաւշնօղ
ըն ջնորհաց . բարձր :

Ա՛ՁՆ ԱԾԱՓՆ մեզ լուսոյ արեգական
ա
արդարութե՛ն արևելք . որ ի խաւ
ար աշխարհի ծագեցեր ըզլոյս
ըն գէտացեալ . օրհնեա՛ք ըզքեզ

ԺԴ

Ա՛Ր Ի՛ ՀՕՐՔ ԱՌԱՔԵԱԼ ԱՓՐՔ
դ
դ
ԳԱՀԻՆ Ա՛Ռ ԸՂՁԱՐ . ԾԱՓԷՑԵՐ
ընդ ուխտիչըս ընդ ըմբս քո առա-
քելովըն . ընդ քեզ բարեբանեմք
ամենայն հաւրցըն մերոց :

ԱՐ փոխանակ առաքելոյն ասա-
քեա՛ց թէ՝ Ա՛ռ ընդ քեզ զայս հա-
ստատեալ ըզսէրն գրիդ որ՝ .
ըզ քեզ : Ար ըզհաւատն անգի
տաւ հիւսիսակա՛ն հայս . հա-
լածեցեր լուսափայլ բանիւ
աւրբոյն գրիդորի . ըզ քեզ :

Ա՛ՀԶՈՐ Ա՛ՆԴ լուսաւորչին լու-
սաւորեաց . նմանեա՛ բարձր ազա-
րեաց ըզ ըմն անըստուձիր :

Ա՛ՅՍՕՐ ժողովեցեր հայաստան
նահապետ աղակէրտեա՛ց ճշմարտու-
թեն իձեռն սրբոյն գրիգո-
րի՛՛ . օրհնեցեք ըղեկայն անըս
կիզըն . բարձր ազատեաք ըզնա յա
ւիտեան : Ա՛ՅՍՕՐ նորատնկեա՛ց
աւազնատն . լուսաւորչա՛ց
իմաստութե՛ն ի ձեռն սբ լու-
սաւո՛՛րչի՛՛ն . գովեցեք
ըզ ըմն ի հօրէ . բարձր ազա-
Ա՛ՅՍՕՐ երկնաւոր պատուա-
գին՝ կուստրօղ քա՛հանայապե՛տի՝
ձեռըն սբ քահանայապե՛տի՝
Ր՛՛ն . բարեբանեցէք զաւշնօղ
ըն ջնորհաց . բարձր :

Ա՛ՁՆ ԱԾԱՓՆ մեզ լուսոյ արեգական
ա
արդարութե՛ն արևելք . որ ի խաւ
ար աշխարհի ծագեցեր ըզլոյս
ըն գէտացեալ . օրհնեա՛ք ըզքեզ

ԺԵ

Ա՛Ր Ի՛ ՀՕՐՔ ԱՌԱՔԵԱԼ ԱՓՐՔ
դ
դ
ԳԱՀԻՆ Ա՛Ռ ԸՂՁԱՐ . ԾԱՓԷՑԵՐ
ընդ ուխտիչըս ընդ ըմբս քո առա-
քելովըն . ընդ քեզ բարեբանեմք
ամենայն հաւրցըն մերոց :

ԱՐ փոխանակ առաքելոյն ասա-
քեա՛ց թէ՝ Ա՛ռ ընդ քեզ զայս հա-
ստատեալ ըզսէրն գրիդ որ՝ .
ըզ քեզ : Ար ըզհաւատն անգի
տաւ հիւսիսակա՛ն հայս . հա-
լածեցեր լուսափայլ բանիւ
աւրբոյն գրիդորի . ըզ քեզ :

Ա՛ՀԶՈՐ Ա՛ՆԴ լուսաւորչին լու-
սաւորեաց . նմանեա՛ բարձր ազա-
րեաց ըզ ըմն անըստուձիր :

Ա՛ՅՍՕՐ ժողովեցեր հայաստան
նահապետ աղակէրտեա՛ց ճշմարտու-
թեն իձեռն սրբոյն գրիգո-
րի՛՛ . օրհնեցեք ըղեկայն անըս
կիզըն . բարձր ազատեաք ըզնա յա
ւիտեան : Ա՛ՅՍՕՐ նորատնկեա՛ց
աւազնատն . լուսաւորչա՛ց
իմաստութե՛ն ի ձեռն սբ լու-
սաւո՛՛րչի՛՛ն . գովեցեք
ըզ ըմն ի հօրէ . բարձր ազա-
Ա՛ՅՍՕՐ երկնաւոր պատուա-
գին՝ կուստրօղ քա՛հանայապե՛տի՝
ձեռըն սբ քահանայապե՛տի՝
Ր՛՛ն . բարեբանեցէք զաւշնօղ
ըն ջնորհաց . բարձր :

Ա՛ՁՆ ԱԾԱՓՆ մեզ լուսոյ արեգական
ա
արդարութե՛ն արևելք . որ ի խաւ
ար աշխարհի ծագեցեր ըզլոյս
ըն գէտացեալ . օրհնեա՛ք ըզքեզ

ԺԶ

Ա՛Ր Ի՛ ՀՕՐՔ ԱՌԱՔԵԱԼ ԱՓՐՔ
դ
դ
ԳԱՀԻՆ Ա՛Ռ ԸՂՁԱՐ . ԾԱՓԷՑԵՐ
ընդ ուխտիչըս ընդ ըմբս քո առա-
քելովըն . ընդ քեզ բարեբանեմք
ամենայն հաւրցըն մերոց :

ԱՐ փոխանակ առաքելոյն ասա-
քեա՛ց թէ՝ Ա՛ռ ընդ քեզ զայս հա-
ստատեալ ըզսէրն գրիդ որ՝ .
ըզ քեզ : Ար ըզհաւատն անգի
տաւ հիւսիսակա՛ն հայս . հա-
լածեցեր լուսափայլ բանիւ
աւրբոյն գրիդորի . ըզ քեզ :

Ա՛ՀԶՈՐ Ա՛ՆԴ լուսաւորչին լու-
սաւորեաց . նմանեա՛ բարձր ազա-
րեաց ըզ ըմն անըստուձիր :

Ա՛ՅՍՕՐ ժողովեցեր հայաստան
նահապետ աղակէրտեա՛ց ճշմարտու-
թեն իձեռն սրբոյն գրիգո-
րի՛՛ . օրհնեցեք ըղեկայն անըս
կիզըն . բարձր ազատեաք ըզնա յա
ւիտեան : Ա՛ՅՍՕՐ նորատնկեա՛ց
աւազնատն . լուսաւորչա՛ց
իմաստութե՛ն ի ձեռն սբ լու-
սաւո՛՛րչի՛՛ն . գովեցեք
ըզ ըմն ի հօրէ . բարձր ազա-
Ա՛ՅՍՕՐ երկնաւոր պատուա-
գին՝ կուստրօղ քա՛հանայապե՛տի՝
ձեռըն սբ քահանայապե՛տի՝
Ր՛՛ն . բարեբանեցէք զաւշնօղ
ըն ջնորհաց . բարձր :

Ա՛ՁՆ ԱԾԱՓՆ մեզ լուսոյ արեգական
ա
արդարութե՛ն արևելք . որ ի խաւ
ար աշխարհի ծագեցեր ըզլոյս
ըն գէտացեալ . օրհնեա՛ք ըզքեզ

ԺԷ

Ա՛Ր Ի՛ ՀՕՐՔ ԱՌԱՔԵԱԼ ԱՓՐՔ
դ
դ
ԳԱՀԻՆ Ա՛Ռ ԸՂՁԱՐ . ԾԱՓԷՑԵՐ
ընդ ուխտիչըս ընդ ըմբս քո առա-
քելովըն . ընդ քեզ բարեբանեմք
ամենայն հաւրցըն մերոց :

ԱՐ փոխանակ առաքելոյն ասա-
քեա՛ց թէ՝ Ա՛ռ ընդ քեզ զայս հա-
ստատեալ ըզսէրն գրիդ որ՝ .
ըզ քեզ : Ար ըզհաւատն անգի
տաւ հիւսիսակա՛ն հայս . հա-
լածեցեր լուսափայլ բանիւ
աւրբոյն գրիդորի . ըզ քեզ :

Ա՛ՀԶՈՐ Ա՛ՆԴ լուսաւորչին լու-
սաւորեաց . նմանեա՛ բարձր ազա-
րեաց ըզ ըմն անըստուձիր :

Ա՛ՅՍՕՐ ժողովեցեր հայաստան
նահապետ աղակէրտեա՛ց ճշմարտու-
թեն իձեռն սրբոյն գրիգո-
րի՛՛ . օրհնեցեք ըղեկայն անըս
կիզըն . բարձր ազատեաք ըզնա յա
ւիտեան : Ա՛ՅՍՕՐ նորատնկեա՛ց
աւազնատն . լուսաւորչա՛ց
իմաստութե՛ն ի ձեռն սբ լու-
սաւո՛՛րչի՛՛ն . գովեցեք
ըզ ըմն ի հօրէ . բարձր ազա-
Ա՛ՅՍՕՐ երկնաւոր պատուա-
գին՝ կուստրօղ քա՛հանայապե՛տի՝
ձեռըն սբ քահանայապե՛տի՝
Ր՛՛ն . բարեբանեցէք զաւշնօղ
ըն ջնորհաց . բարձր :

Ա՛ՁՆ ԱԾԱՓՆ մեզ լուսոյ արեգական
ա
արդարութե՛ն արևելք . որ ի խաւ
ար աշխարհի ծագեցեր ըզլոյս
ըն գէտացեալ . օրհնեա՛ք ըզքեզ

ԺԸ

Ա՛Ր Ի՛ ՀՕՐՔ ԱՌԱՔԵԱԼ ԱՓՐՔ
դ
դ
ԳԱՀԻՆ Ա՛Ռ ԸՂՁԱՐ . ԾԱՓԷՑԵՐ
ընդ ուխտիչըս ընդ ըմբս քո առա-
քելովըն . ընդ քեզ բարեբանեմք
ամենայն հաւրցըն մերոց :

ԱՐ փոխանակ առաքելոյն ասա-
քեա՛ց թէ՝ Ա՛ռ ընդ քեզ զայս հա-
ստատեալ ըզսէրն գրիդ որ՝ .
ըզ քեզ : Ար ըզհաւատն անգի
տաւ հիւսիսակա՛ն հայս . հա-
լածեցեր լուսափայլ բանիւ
աւրբոյն գրիդորի . ըզ քեզ :

Ա՛ՀԶՈՐ Ա՛ՆԴ լուսաւորչին լու-
սաւորեաց . նմանեա՛ բարձր ազա-
րեաց ըզ ըմն անըստուձիր :

Ա՛ՅՍՕՐ ժողովեցեր հայաստան
նահապետ աղակէրտեա՛ց ճշմարտու-
թեն իձեռն սրբոյն գրիգո-
րի՛՛ . օրհնեցեք ըղեկայն անըս
կիզըն . բարձր ազատեաք ըզնա յա
ւիտեան : Ա՛ՅՍՕՐ նորատնկեա՛ց
աւազնատն . լուսաւորչա՛ց
իմաստութե՛ն ի ձեռն սբ լու-
սաւո՛՛րչի՛՛ն . գովեցեք
ըզ ըմն ի հօրէ . բարձր ազա-
Ա՛ՅՍՕՐ երկնաւոր պատուա-
գին՝ կուստրօղ քա՛հանայապե՛տի՝
ձեռըն սբ քահանայապե՛տի՝
Ր՛՛ն . բարեբանեցէք զաւշնօղ
ըն ջնորհաց . բարձր :

Ա՛ՁՆ ԱԾԱՓՆ մեզ լուսոյ արեգական
ա
արդարութե՛ն արևելք . որ ի խաւ
ար աշխարհի ծագեցեր ըզլոյս
ըն գէտացեալ . օրհնեա՛ք ըզքեզ

ԺԹ

Ա՛Ր Ի՛ ՀՕՐՔ ԱՌԱՔԵԱԼ ԱՓՐՔ
դ
դ
ԳԱՀԻՆ Ա՛Ռ ԸՂՁԱՐ . ԾԱՓԷՑԵՐ
ընդ ուխտիչըս ընդ ըմբս քո առա-
քելովըն . ընդ քեզ բարեբանեմք
ամենայն հաւրցըն մերոց :

ԱՐ փոխանակ առաքելոյն ասա-
քեա՛ց թէ՝ Ա՛ռ ընդ քեզ զայս հա-
ստատեալ ըզսէրն գրիդ որ՝ .
ըզ քեզ : Ար ըզհաւատն անգի
տաւ հիւսիսակա՛ն հայս . հա-
լածեցեր լուսափայլ բանիւ
աւրբոյն գրիդորի . ըզ քեզ :

Ա՛ՀԶՈՐ Ա՛ՆԴ լուսաւորչին լու-
սաւորեաց . նմանեա՛ բարձր ազա-
րեաց ըզ ըմն անըստուձիր :

Ա՛ՅՍՕՐ ժողովեցեր հայաստան
նահապետ աղակէրտեա՛ց ճշմարտու-
թեն իձեռն սրբոյն գրիգո-
րի՛՛ . օրհնեցեք ըղեկայն անըս
կիզըն . բարձր ազատեաք ըզնա յա
ւիտեան : Ա՛ՅՍՕՐ նորատնկեա՛ց
աւազնատն . լուսաւորչա՛ց
իմաստութե՛ն ի ձեռն սբ լու-
սաւո՛՛րչի՛՛ն . գովեցեք
ըզ ըմն ի հօրէ . բարձր ազա-
Ա՛ՅՍՕՐ երկնաւոր պատուա-
գին՝ կուստրօղ քա՛հանայապե՛տի՝
ձեռըն սբ քահանայապե՛տի՝
Ր՛՛ն . բարեբանեցէք զաւշնօղ
ըն ջնորհաց . բարձր :

Ա՛ՁՆ ԱԾԱՓՆ մեզ լուսոյ արեգական
ա
արդարութե՛ն արևելք . որ ի խաւ
ար աշխարհի ծագեցեր ըզլոյս
ըն գէտացեալ . օրհնեա՛ք ըզքեզ

Ի

Ա՛Ր Ի՛ ՀՕՐՔ ԱՌԱՔԵԱԼ ԱՓՐՔ
դ
դ
ԳԱՀԻՆ Ա՛Ռ ԸՂՁԱՐ . ԾԱՓԷՑԵՐ
ընդ ուխտիչըս ընդ ըմբս քո առա-
քելովըն . ընդ քեզ բարեբանեմք
ամենայն հաւրցըն մերոց :

ԱՐ փոխանակ առաքելոյն ասա-
քեա՛ց թէ՝ Ա՛ռ ընդ քեզ զայս հա-
ստատեալ ըզսէրն գրիդ որ՝ .
ըզ քեզ : Ար ըզհաւատն անգի
տաւ հիւսիսակա՛ն հայս . հա-
լածեցեր լուսափայլ բանիւ
աւրբոյն գրիդորի . ըզ քեզ :

Ա՛ՀԶՈՐ Ա՛ՆԴ լուսաւորչին լու-
սաւորեաց . նմանեա՛ բարձր ազա-
րեաց ըզ ըմն անըստուձիր :

Ա՛ՅՍՕՐ ժողովեցեր հայաստան
նահապետ աղակէրտեա՛ց ճշմարտու-
թեն իձեռն սրբոյն գրիգո-
րի՛՛ . օրհնեցեք ըղեկայն անըս
կիզըն . բարձր ազատեաք ըզնա յա
ւիտեան : Ա՛ՅՍՕՐ նորատնկեա՛ց
աւազնատն . լուսաւորչա՛ց
իմաստութե՛ն ի ձեռն սբ լու-
սաւո՛՛րչի՛՛ն . գովեցեք
ըզ ըմն ի հօրէ . բարձր ազա-
Ա՛ՅՍՕՐ երկնաւոր պատուա-
գին՝ կուստրօղ քա՛հանայապե՛տի՝
ձեռըն սբ քահանայապե՛տի՝
Ր՛՛ն . բարեբանեցէք զաւշնօղ
ըն ջնորհաց . բարձր :

Ա՛ՁՆ ԱԾԱՓՆ մեզ լուսոյ արեգական
ա
արդարութե՛ն արևելք . որ ի խաւ
ար աշխարհի ծագեցեր ըզլոյս
ըն գէտացեալ . օրհնեա՛ք ըզքեզ

ԻԱ

Ա՛Ր Ի՛ ՀՕՐՔ ԱՌԱՔԵԱԼ ԱՓՐՔ
դ
դ
ԳԱՀԻՆ Ա՛Ռ ԸՂՁԱՐ . ԾԱՓԷՑԵՐ
ընդ ուխտիչըս ընդ ըմբս քո առա-
քելովըն . ընդ քեզ բարեբանեմք
ամենայն հաւրցըն մերոց :

ԱՐ փոխանակ առաքելոյն ասա-
քեա՛ց թէ՝ Ա՛ռ ընդ քեզ զայս հա-
ստատեալ ըզսէրն գրիդ որ՝ .
ըզ քեզ : Ար ըզհաւատն անգի
տաւ հիւսիսակա՛ն հայս . հա-
լածեցեր լուսափայլ բանիւ
աւրբոյն գրիդորի . ըզ քեզ :

Ա՛ՀԶՈՐ Ա՛ՆԴ լուսաւորչին լու-
սաւորեաց . նմանեա՛ բարձր ազա-
րեաց ըզ ըմն անըստուձիր :

Ա՛ՅՍՕՐ ժողովեցեր հայաստան
նահապետ աղակէրտեա՛ց ճշմարտու-
թեն իձեռն սրբոյն գրիգո-
րի՛՛ . օրհնեցեք ըղեկայն անըս
կիզըն . բարձր ազատեաք ըզնա յա
ւիտեան : Ա՛ՅՍՕՐ նորատնկեա՛ց
աւազնատն . լուսաւորչա՛ց
իմաստութե՛ն ի ձեռն սբ լու-
սաւո՛՛րչի՛՛ն . գովեցեք
ըզ ըմն ի հօրէ . բարձր ազա-
Ա՛ՅՍՕՐ երկնաւոր պատուա-
գին՝ կուստրօղ քա՛հանայապե՛տի՝
ձեռըն սբ քահանայապե՛տի՝
Ր՛՛ն . բարեբանեցէք զաւշնօղ
ըն ջնորհաց . բարձր :

Ա՛ՁՆ ԱԾԱՓՆ մեզ լուսոյ արեգական
ա
արդարութե՛ն արևելք . որ ի խաւ
ար աշխարհի ծագեցեր ըզլոյս
ըն գէտացեալ . օրհնեա՛ք ըզքեզ

ԻԲ

Ա՛Ր Ի՛ ՀՕՐՔ ԱՌԱՔԵԱԼ ԱՓՐՔ
դ
դ
ԳԱՀԻՆ Ա՛Ռ ԸՂՁԱՐ . ԾԱՓԷՑԵՐ
ընդ ուխտիչըս ընդ ըմբս քո առա-
քելովըն . ընդ քեզ բարեբանեմք
ամենայն հաւրցըն մերոց :

ԱՐ փոխանակ առաքելոյն ասա-
քեա՛ց թէ՝ Ա՛ռ ընդ քեզ զայս հա-
ստատեալ ըզսէրն գրիդ որ՝ .
ըզ քեզ : Ար ըզհաւատն անգի
տաւ հիւսիսակա՛ն հայս . հա-
լածեցեր լուսափայլ բանիւ
աւրբոյն գրիդորի . ըզ քեզ :

Ա՛ՀԶՈՐ Ա՛ՆԴ լուսաւորչին լու-
սաւորեաց . նմանեա՛ բարձր ազա-
րեաց ըզ ըմն անըստուձիր :

Ա՛ՅՍՕՐ ժողովեցեր հայաստան
նահապետ աղակէրտեա՛ց ճշմարտու-
թեն իձեռն սրբոյն գրիգո-
րի՛՛ . օրհնեցեք ըղեկայն անըս
կիզըն . բարձր ազատեաք ըզնա յա
ւիտեան : Ա՛ՅՍՕՐ նորատնկեա՛ց
աւազնատն . լուսաւորչա՛ց
իմաստութե՛ն ի ձեռն սբ լու-
սաւո՛՛րչի՛՛ն . գովեցեք
ըզ ըմն ի հօրէ . բարձր ազա-
Ա՛ՅՍՕՐ երկնաւոր պատուա-
գին՝ կուստրօղ քա՛հանայապե՛տի՝
ձեռըն սբ քահանայապե՛տի՝
Ր՛՛ն . բարեբանեցէք զաւշնօղ
ըն ջնորհաց . բարձր :

Ա՛ՁՆ ԱԾԱՓՆ մեզ լուսոյ արեգական
ա
արդարութե՛ն արևելք . որ ի խաւ
ար աշխարհի ծագեցեր ըզլոյս
ըն գէտացեալ . օրհնեա՛ք ըզքեզ

բարեբանեալ մեծապատուհանիւք։ Ա՛մէն ԹԷԹԷ լուսաւոր՝ անուն դուռնակ խոնաւուէ. որ ըզքոյդ ըն կենայ ի ցանկութիւն բնաւ ինչ յոգեր. օրհ։ Ա՛ւրինելոյ հողեղէն եւ մարմնաւորք քերուելոյ. որ զան տեառն ի նոցունց յորմէկիսի քառակուսի կրեցեր. օրհ։

Ա՛ր կոչեցեր ըզ հեռացեալսն իհարանալ քո միածնին. ընդել զերաժան խնամոյս ԹԷ ինձ եւս աբեղն գրիգորի. բարեխօսս ԹԷ տուր ողորմած մեղ աստ։

Ա՛ր գերապատն քան ըզ բնաւ ձարչարանօք քո ընտրելոյն. դուր ձուկեր ըզմեղուցեալսս ի գիտուԹիւն ճըշմարտուԹեան. բարե։

Ա՛ր իւիքրանդն անդընդոյին ջաղ խեր նուլա զգեստ ինչ վիշապին. իդեմ նեղբնաւոն իմ ինձանէ նորին բարձրացուցեր զմեզ ի յերկինս. բարեխօս։

Ա՛յսօր զնանալի լուսոյն ծուդօրն ի խաւարի նստելոցս. ըզ գրիգորիոս աբ հայրապետն. հանիր վերապատուհասցէր։

Ա՛յսօր զամապատկեան հոգւոյն պարգեւս բաշխող որդւոյդ Թոր գոնայ՝ յորդիս լուսոյ նոսին ծընեալ։ հկաիր վերայ։

Ա՛յսօր զաճապարն բանին պատ մող ի հայոստանեայն տէր. աշակերտ առաքելոյս մանկունք. հկայ։

Ա՛յսօր երգէ հկեղեցի որդւովք իւրովք ընդ հրեշտակս. յիշատակ լուսաւորչին վասն իւրոյ տեառն աստուածոյ։

Ա՛յսօր տանէ հկեղեցի ուրախ ընդ յիշատակ սրբոյն գրի՛ գորի. որով լուսաւորեալ պայծառացաւ վայելչապէս. իհանդերձ ձեր յանկ հուսալ զարդարուել ի պրսանկեալ. օրհնեցեալ մեզ կոչնով զբրիստոս Թագաւորն։

Ա՛յսօր ցնծան նորածնեալ որդիք լուսոյ յիշատակաւ աբեղայ գրիգորի. որով հայոց իհարանեան ազնուացան. վասն նոցա ընդ վերայնի երկնաւորի ի յաստուածային լուսաւղէն. օրհ։

Ա՛յսօր քահանայիւք հոգեւոր պատրիգին ըսպասուք վերապատուհասցէր ըզ քահանայապետ տէրն աբրոմ երկնային քահանայապետէ ըն հաղորդեալք. յոր վերապատ խաւար պատր մըտանէ ի սրբուԹիւն սրբոց միայն բարեխօսել առ տէր վասն մեր. օրհ։

Երիք ամ պատր ցընծացեք ի մեծապայծառ փառսն տեսուԹեան հոգւոյն գերապատուհ գրիգորի. քանզի ինձանի բնակեցաւ աբեղն գրիգորիոս սքեն լուսոյ հոգոյս առնելոյդ աբ հկեղեցւոյ. որով ցընծան խաւարք վերնոյն սիոնի։ Ա՛ր առաւել խորին խորհրդով խընդայ քան զպարտատուն նորն բարերդ մեսիս. քանզի ինձանի

աւերքն եւ այլ ևս լինել կուսաբեր
իմայութիւն. յորմէ ծագեաց խոր
հուրդն պայծառ յերկնայնումն
երկին երկրի միանալոյ մարդ որ
կան վարուք. որով սըրբիմբք
միշտ ի յաղագս մեղաց
խորհուրդ խաչելոյն գերա
հրաշ աւազան դողգոթայ ծածկ
կապեալ ի մէն երկին աւանդի.
զնշան ապրեցանելն սպրդանդրն գոր
ծի կենաց ալբայն իմիանալ գոր
ծիս նըշխարեալ. որով միրկեացե
ղակոչ յաւետիսէից մանուկ:
Օ խորհուրդ սքանչ սեպ
հական փառաց հոգեւորին սըր
բոյ մարգարէին ծանուցեալ.
որ հարցանէր զանդրան ով և
զղեցեալն ան թէ ոմ բանակիցն.
զոր և աւետաւ աւետ դրիգոր
կոչեալ: Ընդիմէն վարդապետ
դասըն հոգեւոր բոլոր ձգմորիս
և աբեն սրտիւ աւր դրիգորիոս.
որում ցանկացան զջերըն սրովբէ
կայ բանիցն հրեղէնք յերկինց
յերկիր խոնարհեալ եւ ան մոր
ձուալ ձրգնողին. որ և պատիւ
աւգուտն անուանեալըն կոչի:
Չոմանքն հրեղէն ճշմարիտ և
քաջ հոգւովն պատկեր հոմիւնքն
եղեն հետեւողք. զոր ամենեքեան
զնա զանգիտելն մնդրաւ ակռ ի
յայրըն մտանել մեղ դեղ ապահով
մնդրաւթեր. որով սըրբիմբ հղ
գեալ ի հոգւոյն վիշապին:

հանդէս աբելն գրիգորիոս առ
պատն ապրեցուցիչ հոգւոյն մե
զաց հայտնաւոն ազանց. որով մեր
կիմբք միշտ ի ջուրց հոգւոյն
գազապատնձ լուսով բերկրեալ
ղոհարձանայ լեառնըն սեպուհոյ
հանդպն սինայի. յորում էկաց
կաւարն առնգղեն աբելն գրիգո
րիոս. գերահրաշ լուսով զարդա
րեալ նըմանն մովսէսի. որով մեր
լինի երբեք շնորհք աբ հոգւոյն:
Օ օրջք հրեղինաց պորփակեալ
պահի լեառնըն հանդբառնան
աբելն գրիգորի առաքեալ կոչ
մեղոյ. զորըս պրբապետն կանչըն
կենդանի մոքբասիայ աղօթք աբ
լեառնըդ ջերմ հոգեւոր. զոր
ամենայն ուսմամբ միշտ բարեխօս
Չամանամանակ ամենասուրբն հա
պէշ կայծակնամոքբաբ աբ մոր
գաբրիէլն աբր գրիգորիոս. մեզ
Թեւեն սրովբէից կենդանեաց
նեաց էզև առանձող հոգեւոր
կենդանին. զանդրդնալոր ըզ
ձորն երկնից կամար յօրինեաց:
Ե նորհաբաշխ աջմէ յի պատ
ուէրացաւ լեառնըն սեպուհոյ իսրայ
անդրայ և ահիւրանի. յորմէ
բղխեաց աղբիւրըն լուսոյ ջուր
ըս բարեխնամ և վըտակս յորդա
խաղաղ հոսանօք. որով ցընծայ
երկիրս ի բերս արմտեաց:
Օնդնդեամբ աբ կուսին. յայր
ըն բեթղեհեմ յորդորեցան դըս

Հանն ալէքսէեւր Հիւմպոլտ
Հաշտոյին։

ՈՐ Ը. Ջ. ԽՕ Ո՛Ր Հ
ՀՈՒԴԻ քո գալստեանդ՝ յառաջագոյն գուշակեցեր՝ մարգարէիդն խորհելի զոր ընտրեցեր քեռ մալեսի. որք խօսեցան հոգւով սրբով բազմապատիկ օրինակօք առաքելոցդ փրկիչ ողջմբուխն՝ և ըզ մեղայ ըզքոյ թողութիւն։

Ի՛մարձենալ անաց վերջին՝ զոր առաքեալքդ ծանուցին. ըզ հասանել մեր փրկողիդ առ ի վախման ժամանակին. երևեցար ի մէջ մարդկան՝ զգեցեալ ըզ կերպ ծառայական. առ՛ր մեզ ի վեց երորդ աւուր զադամ՝ առեղծեր խորհրդ սիրական. որ ոչ պահեալ ըզ պատուիրանն ըն մերկացաւ ըզպայտառնութեանն. ինկ նոր ադամի ի վեց դարուն այլ սրաբեր կորուսեալըն. տո՛ր Տամար լուաց անբասութերին՝ և առագաստ անմահ բանին. որ ըզնախնեացն մեզն հայր՝ բար ձեր զնկածսըն սրբասնել. հայ ցեաւ յորդւոյդ քո միածնի հօր հաշտութեըն միջնորդի. բո՛ր նալ խնդիր ըզխաչելութի՝ և առ՛ր զդրոց խաղաղութի։

Ր՛ատ աւետեաց մերձեցեին՝ որ առ վրկիչն աքեսաք գտանիցէ. ցնծալիք և մեք ծառք սնհատ ի ընդ գալստեան տեառն կըրկնակի. հնորհեա մեզ տեր ընդ սրդարձին ել առ ի քէն սընկեալ ծառայն. աչեմ յուսով ըզ ընծայեանալ և ըզրկրորդին ընդ քեզ ցնծալ։ Ալեին նըման տայ աւետիս՝ զա քրիստս նոր սիոնի. եթէ ուրախ լեր ահա գայ առ քեզ խնայարհ և հեզ արքայ. նըստեալ ի էշ և յաւանակ՝ կըրկին ազանց գոլ օրինակ. նըշանակեալ յայնոսա քո բնաւրէից՝ նիստ գրեհարք ի մեր հոգիս։ Օ՛ահեղ վաստց քոց երևելոնն որ լինելոյց ես յերկրի դուն. ետես դաւթի յառաջագոյն՝ ծնանելդ կանխաս ազգանաք հոգւոյն՝ թէ յայտնապես ետ գայցես հուր առաջի իւր բորբոքեր. յայնժամ ես իմ խնդիր։

ԳԼՈՒԽ ՔՈ ԼՈՂՈՐՄԱՆ։

Յետ ծանեան ձայնէ գոչմանըն ապաքէն դողալով կարուսես զբ զբժոխոցն. և մեռեալըն եկն արարքս սո՛ն նահապետին՝ կայծակ ի դուրս սրբին և ձայ

նէր ազդ արարող բարբառումն
ի գերեզմանն. զազարիէ եկ արտա
րա անդամական։

Լինել ի գերեզմանին երիցս
պինդ պատանեաքըն մեռանել.
հրամայեաց լուծանել ի կամա
րէն յանկեան։

Ընդէն ի հօրէ ծընեալ որդի
յանէծից դժպատուհասից զերծու
զերկնային և զերկրաւոր էու
թեն. արարածք ամենայն ուրա
խան արարչին յարարածոց։
Պահակեր անկարգ վտասու
ցին հոր ի պահակեր բարեբարո
թեն իւրոյ արար ըզմարդկունն
բերնաւթիւնս. արարածք ամե
ն։ Լոյսն ի հօրէ լուսոյ ծագեալ
լուսաւորիլ զարդարեաց զպան
դխտեալն եդեալ անանձն ոգւոյ
կոյն երկրագործ. ասա։

Ով նըշանս ի քրովբէս ահ
բանդ. այսօր վասըն մեր խոնար
հուիր նըշանաւ խէրնըն ձիթի
նանց. օրհնեալ ըզքեզ անդադար
երգեմ։ Ով հանդպդ էս խոր
հըրդոյըդ հպարհին. աշակերտ
ատց քոց ծառայեցեր ըզ խոր
հուրդ քո գաղտաւանն. օրհ։
Ով ամենայնից էս արարիչ և ըս
տեղծիչ կենդանեաքին. այսօր
ըզծածկեալ խորհուրդ երկրոր
դուիդ յայտնեցեր եկեղեցւոյ
սըրբոյ քո. օրհ։

Ով ի վերոյ էս քան զամ ըզ
վիս և զնարհնութիւն. վասն
Թագաւորը խընայեա ի մեզ։

Ով միայն ունկնա զանմահու
թիւն և զանեղութիւնն. վասն Թա
գ
Ով նըշանս ի քրովբէին երկոր
դուի անբաժանելի. վասն։

Ով երկրպագեալդ ես ի հրեշ
տակաց և ի մարդկանէ. վա։

Օրհնեմք ըզքեզ անբաւակիզ
ըն հայր. յամենայն ժամ օրհ
նութիւն ի բանեանն։

Պահեմք ըզքեզ միածին որդի
յամ ժամ գոհութիւն ի բեր
ան։ Աղաչեսցուք ըզքեզ
ար հոգի. յամ ժամ վասըր

քին աղ։

Օրհնեացուք և գովեացուք
առաւել բարձր արասցուք ամ
բարեբանեսցուք զանձն քո.
փրկիչ քրիստ վասք։
Հրեշտակք և մարդիկք և ամ
արածոց լեզուք ըզքեզ միայն
օրհնեն. փրկիչ քրիստ վասք։
Երկնային զօրութիւնքն ան
դադար օրհնութիւն մատուցա
նեն քեզ. փրկիչ։

Օ քրիստ հայր յաւուրս զայ
ս
ախտեան բարեբանեն զսուրբ
անանձնից հրեշտակն. Այնպէս
երգով գոչեն և աղաղակեն.
առաւօտուն մատուցանեն քեզ
բանս փրկիչ գոլով։

Ընտրեցեր զքո միածինդ
մարմնանալ ի նա կոչեան. և

Ա՛ճաձին անհամանցել՝ յերկ
րէ երկնից հմայն ընծայեալ՝
յորժամ բազում՛ս լուաց նըման
քո միածնիդ յաջակողման՝
այնժամ մեզ՛ եղիցի ընդ մեր ըզ
նայն՝ փըրկիլ ըզ մեզ յահեղ
բոցոյն՝ համամատիլ ընդ ա՛ր
դարոյ՝ երգել ըզ վառա
ընդ երկնայնոյն։

Ը

Ը՛ր յանձառելի Որդ հօր՝ Ճած
կեալ անբընկին ծընունդ
և բան՝ և ի հրեշտակայ երկրէ
պագեալ փառաբանելի՝ ըզ ըզ
բաղբանելիդ ա՛ր Տ՛ն լսելն
մերոյ՝ և՛ր խոնարհուե՛ր ի ջեւ
յաշխարհ շինուցեր ըզ բոլոր մե
զաց՝ ոչ երբեմն ի բաւե՛ն
ի մեզ հընարելոյն՝ ըզ ըզ բո՛ն
և՛ր ը՛ն նախանձայն մարգ արձոյն
հոգիր ի լըճա՛մն խորհրդոյ՝ ըզր
անօրինաբար կատարեալ վնա
ն՛ն մերոյ վրկուե՛ր՝ ըզ ըզ բո՛ն
Ո՛ղջո՛ր օրհնեցե՛ր բարձր արա
րեր ըզ նո՛ր յաւիտեան։
Ո՛ր յայտնեա՛ց հոգին աե՛նչ մե
ծանի՛ն մարգարէի՛ն։
զի՛ւսանգամ գալըստեան
քո՛ զնորհուրդ՝ ։ բարձր ար։
Ո՛ր ըզերբրդի գալման ա՛ՀԵղ
զալըստահեա՛ն յաւետ՛ա՛ն
Ծո՛ր՝ ։ Ծանոյց բարձեալ զը
րուբ ա՛ճորդեացն՝ ։ բարձր։
Ո՛ր ջնին աւե՛ր՝ ա՛ճ՝ Ե՛ստեր
նըստաւ յաթո՛ռ քրիստո՛ս

անարատ Ծընանիլ յորմէ՛ն ընկե
ա՛ն՝ նաստական՝ ։ բանասիրել ըզմե՛ր
նեղութի՛ն ։ ո՛ր ա՛ս ։
Շ նորհք բարի՛ յեմ երևեցա՛ս
հեթանոս՝ ի սարսափէն յատե՛ան
նից՝ որոյ եղեալ յորդեգրու՛ի
կենաց կոչե՛ ։ ո՛ր ։

Ը

Ա՛նապատական՝ որ ըզնաչէն օրհնեա
յոյ՛ք ։ որ եղև առաջնորդ աւա
զակին ևւ յօրինեա՛ց մե՛զ ճանա՛
պա՛՛՛՛՛ն ։ որ ձեա՛ցոյց մե՛զ սո՛
վանե՛ մըտանել ընդ դռնա՛ն ան
եղծանե՛՛՛ն դրա խորհո՛ն ասաց ։
Ա՛նապատ ա՛րքայաւե՛ տո՛ւեալ հո
ղեծին մարդոյն՝ ։ ո՛ւստի յաո՛ջին
ձախակա՛ն՝ ա՛րտաքս անկեալ ի
յաւե՛ժ կե՛նդ ա՛նո՛՛՛՛՛ն ։ որ։
Վա՛ռ ազա՛նաձի՛ երևեալ՝ եդ հայ
տակա՛ն ա՛ղքին՝ ։ յոյ՛ս ա՛նե՛լո՛վ
ըզ զո՛րու՛թիւն նոյ խաչին՝ յա՛
փըշտակե՛լո՛վ ըզ գա՛՛՛՛՛ն՝ ըզ
դե՛՛թա՛կա՛՛՛՛՛ն ։ որ ձեա՛ ։
Ո՛րո՛՛՛՛՛ ըզգա՛՛՛՛՛ն օրհնակա՛՛
ի՛՛ երեք սե՛՛՛՛՛ դրանց հո՛յ՝ ։
ա՛նե՛րկե՛ղ պա՛տճե՛լ ըզ ժողո՛
վո՛ըդն յա՛նդրանկա՛ծ սա՛
տա՛կա՛՛՛՛՛ն ։ ո՛ր ձեա՛ ։
Ա՛րևա՛՛՛՛՛ ա՛ղե՛ա՛՛՛՛՛ն՝ ա՛կըն
պատե՛ա՛կան ի՛ձե՛ խա՛՛՛՛՛ն ։ հո՛ր
ձանե՛լո՛վ ըզ ծո՛ո՛ն կատա՛ր՝ ա՛
ռաջնո՛րդե՛լո՛վ ժողո՛վո՛ըդեան
ն՛ սե՛ա՛ն ա՛՛՛՛՛ն ը լո՛՛՛՛՛ն ա՛՛՛՛՛
ն՛՛՛՛՛ն ։ ո՛ր ձեա՛ ։

Վա՛ռ հօր և ։

կա՞ն . և զերդի՛ ընդ տանջա
երկնից եկեալ . բարձր :

Աստուածածնին պայծառ քան
զերկինս . որ ի մեզ ծագեցեր
զլոյս աշխարհ մեծ և գերազանց .
որով խաւարն անգիտութ հան
ծեցաւ . սրմռնչական ձայնիւքն
զերեզ բանիբեռնեմք . և հոգևոր
երգով մեծացուցանեմք :

Ընդուն Թէոփե և ընծայեաւ . որ
զանձրևին կենաց ի քեզ հեղ
եաւ ի յերկինքն ծովիցն . զոր հո
սեցեր ի յերկիր ծարաւեալս . սրո
վարատեզ վակաւ ոռոտուն ի
եդեմ . որպէս ծառն կենաց ի
մէջ դրախտի քո՝ ի հոգեւոր տունն
կեաց . ա՛ռանհայման պտղովքն
երից ընդ ոռոտիեզերս . սրո՛ :

Ա՛ր ողորմութի՛ զեղ ցայր
մարմին . և նորոգեցեր ըզնոյ
ցեաւքս . նորոգեա և զմեզ հոգ
եով զբրիատոնս և ողջախո՛ռեալ :
Ա՛ր ի խաչին՝ ո՛ւռան մարմ
նով . և զաւեռացեալդ դրձուցեր
ի կեա՛նս . կեցո և զմե՛զ հոգ :
Ա՛յտքեա՛ զդ ի՛՞ մեռելոց . և
յարուցեր զշնորհքս մեր յոչ
նո՛ւմ . յարո՛ և զմե՛զ հոգեառ՛ք :
Ա՛ր ընդ սերովբէ՛ն քո՛՞ զղաչ
զարթո . կոչեցեր ի գերեզմանէն
կոչնո՛ և զմե՛զ հոգեառ՛ք ի
կեա՛նս և՛ զողո՛ղ ընդ :

Ա՛ստուածածին պարծանք քան
զերկինս . որ ի մեզ ծագեցեր
զլոյս աշխարհ մեծ և գերազանց .
որով խաւարն անգիտութ հան
ծեցաւ . սրմռնչական ձայնիւքն
զերեզ բանիբեռնեմք . և հոգևոր
երգով մեծացուցանեմք :

Ընդուն Թէոփե և ընծայեաւ . որ
զանձրևին կենաց ի քեզ հեղ
եաւ ի յերկինքն ծովիցն . զոր հո
սեցեր ի յերկիր ծարաւեալս . սրո
վարատեզ վակաւ ոռոտուն ի
եդեմ . որպէս ծառն կենաց ի
մէջ դրախտի քո՝ ի հոգեւոր տունն
կեաց . ա՛ռանհայման պտղովքն
երից ընդ ոռոտիեզերս . սրո՛ :

Ա՛ր ողորմութի՛ զեղ ցայր
մարմին . և նորոգեցեր ըզնոյ
ցեաւքս . նորոգեա և զմեզ հոգ
եով զբրիատոնս և ողջախո՛ռեալ :
Ա՛ր ի խաչին՝ ո՛ւռան մարմ
նով . և զաւեռացեալդ դրձուցեր
ի կեա՛նս . կեցո և զմե՛զ հոգ :
Ա՛յտքեա՛ զդ ի՛՞ մեռելոց . և
յարուցեր զշնորհքս մեր յոչ
նո՛ւմ . յարո՛ և զմե՛զ հոգեառ՛ք :
Ա՛ր ընդ սերովբէ՛ն քո՛՞ զղաչ
զարթո . կոչեցեր ի գերեզմանէն
կոչնո՛ և զմե՛զ հոգեառ՛ք ի
կեա՛նս և՛ զողո՛ղ ընդ :

Ա՛ստուածածին պարծանք քան
զերկինս . որ ի մեզ ծագեցեր
զլոյս աշխարհ մեծ և գերազանց .
որով խաւարն անգիտութ հան
ծեցաւ . սրմռնչական ձայնիւքն
զերեզ բանիբեռնեմք . և հոգևոր
երգով մեծացուցանեմք :

Ընդուն Թէոփե և ընծայեաւ . որ
զանձրևին կենաց ի քեզ հեղ
եաւ ի յերկինքն ծովիցն . զոր հո
սեցեր ի յերկիր ծարաւեալս . սրո
վարատեզ վակաւ ոռոտուն ի
եդեմ . որպէս ծառն կենաց ի
մէջ դրախտի քո՝ ի հոգեւոր տունն
կեաց . ա՛ռանհայման պտղովքն
երից ընդ ոռոտիեզերս . սրո՛ :

Ա՛ր ողորմութի՛ զեղ ցայր
մարմին . և նորոգեցեր ըզնոյ
ցեաւքս . նորոգեա և զմեզ հոգ
եով զբրիատոնս և ողջախո՛ռեալ :
Ա՛ր ի խաչին՝ ո՛ւռան մարմ
նով . և զաւեռացեալդ դրձուցեր
ի կեա՛նս . կեցո և զմե՛զ հոգ :
Ա՛յտքեա՛ զդ ի՛՞ մեռելոց . և
յարուցեր զշնորհքս մեր յոչ
նո՛ւմ . յարո՛ և զմե՛զ հոգեառ՛ք :
Ա՛ր ընդ սերովբէ՛ն քո՛՞ զղաչ
զարթո . կոչեցեր ի գերեզմանէն
կոչնո՛ և զմե՛զ հոգեառ՛ք ի
կեա՛նս և՛ զողո՛ղ ընդ :

զարհնա՛քեցան դե՛՞ մա՛ժո
խը . և մեռեալք ընդ կենդա
նեացդ յարեա՛՞ն . ի հաւատս
հանո՛քեն յաթոռ Թեառն :
Յորժամ վաստա՛ք հայրենի՛ քո
ծագիս ի յերկինի՛ . և յարու՛ցես
նեա ըզ մե՛՞ռեալն . յայնժամ
դասեա՛ ընդ աջմէ քոում մա՛՞
և կոչեա՛ զմեզ ի վանըս քո՛ :
Յորժամ հեծանոցաւ դասուղ
ո՛՞ք քո՛՞ սը՛ր՝ . սրըբեա՛ ըզկալ
ա՛շեան ո՛՞ ըզհի՛ . յերշանեա՛նս
սրբացու Թեա՛՞ղ . ժողո
վեա՛ զմեզ ընդ սրդոցդ :
Յորժամ եկեղեցի՛ հաստանայ
հիանալ ընդ վեճասիրի՛՝ . ը խնա
սա՛ն նա կո՛ւսա՛՞ մա՛՞նայն .
արժանացո՛ տա՛ղաստան ըզմե
զ՛՞ . ընդ նոսին երգիմ ընդ
վանս ի բարձունս :

Տէրտէր Հաղկեւորդի վեհերոյ
Ընթերցո՛ւած Հաղկոյին :
Վեհիլ չայն :

ՏԱՐՒՆ ՏՈՆ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՒՈՅ

Սուրբ հոգւոյ տաճար մարմին մեր . և
տաճարաւ մեր սուրբ հոգի՝ որ ի մեզ
բնակեալ է . զոր ընկալարուք յաստուծոյ .
և ոչ էք ձեր ինքեանց . զի գնեցարուք
մեծաւ գնով . փառաւորեցէ՛՞ք զաստուած
ի մարմինս ձեր և ի հոգիս ձեր՝ որ են
աստուծոյ :

Ո՞չ գիտէք զի մարմինք ձեր անդամք
են քրիստոսի . ապա թէ ոչ ոք ոչ
կարէ զանդամս քրիստոսի առնել
զանդամս պոռնկի . ո՛չ ոք կարէ
զանդամս քրիստոսի առնել զանդամս
դիւի . ո՛չ ոք կարէ զանդամս քրիստոսի
առնել զանդամս անասնոյ . ո՛չ ոք կարէ
զանդամս քրիստոսի առնել զանդամս
սատանայի . ո՛չ ոք կարէ զանդամս
քրիստոսի առնել զանդամս ոճրագործի .
ո՛չ ոք կարէ զանդամս քրիստոսի առնել
զանդամս մեղաւորի . ո՛չ ոք կարէ
զանդամս քրիստոսի առնել զանդամս
անիրաւի . ո՛չ ոք կարէ զանդամս
քրիստոսի առնել զանդամս անօրինի .
ո՛չ ոք կարէ զանդամս քրիստոսի առնել
զանդամս անհաւատի . ո՛չ ոք կարէ
զանդամս քրիստոսի առնել զանդամս
անհնազանդի . ո՛չ ոք կարէ զանդամս
քրիստոսի առնել զանդամս անիրաւի .
ո՛չ ոք կարէ զանդամս քրիստոսի առնել
զանդամս անօրինի . ո՛չ ոք կարէ
զանդամս քրիստոսի առնել զանդամս
անհաւատի . ո՛չ ոք կարէ զանդամս
քրիստոսի առնել զանդամս անհնազանդի .

զքեզ օրհնե։

Ծընաւ աստուած և մարդ՝ յարդանդի քրտեցեր և
յարտասուս քուամ կրեցեր և
բեռնին վաստեցաւ • զոր անվընաս
զոր ասրճնիդ հա մեծապղծանեմբ
գաստ լեսուց՝ որ հքեզ վհատացոյցէ
բանըն կենաց բնակեցաւ • զք
Հուրըն կենդանի՞ որ ի մի
կանայա • զքեզ օրհնեմբք մի շա
գեալ մարիամ՝ որ օրհնէր էս ի
Ընդ պատկան տաճար և աստ՝
Ընդ աղբիւր հրեշտակաց՝ մա
ղաւ մեզ որ վասըս տակ մե
ծի տրտութեանըդ քո։
Օ՛րհնեա՛ տէր զերկն հայրըն
մերոյ։
Ընդ ամենազօր թագաւոր յաւի
տեանց • օրհնեա՛ տէր զմեզ։
Որ ի հնոցին զերկա մանկունան
ապրեցուցեր՝ • օրհնեա՛ տէր զմեզ։
Ընդ ասէր օրհնեցէք զքեզ։
Օ՛ սրտարիչն աստուած • և բար
ձր սրտիւք ըզնա յաւիտեան։
Օ՛ թագաւորըն քրիստոս • և
բարձր սրտիւք ըզդ
Օ՛ հոտոտող սրբ կիսոգին • և
բարձր սրտ։
Ընծայեսցուք սրբ կոյս անհարսնա
ցեալ մարիամ՝ որ օրհնէրդ էս ի
կանայա • զքեզ օրհնեմբք մի շա
որ սրճնիդ հա մեծապղծանեմբ
Ընդ պատկան տաճար և աստ՝
գաստ լեսուց՝ որ հքեզ վհատացոյցէ
բանըն կենաց բնակեցաւ • զք
Հուրըն կենդանի՞ որ ի մի
բենին վաստեցաւ • զոր անվընաս
յարտասուս քուամ կրեցեր և
ծընաւ աստուած և մարդ՝ •
զքեզ օրհնե։

Ընդ ասէր օրհնեցէք զքեզ։
Օ՛ սրտարիչն աստուած • և բար
ձր սրտիւք ըզնա յաւիտեան։
Օ՛ թագաւորըն քրիստոս • և
բարձր սրտիւք ըզդ
Օ՛ հոտոտող սրբ կիսոգին • և
բարձր սրտ։
Ընծայեսցուք սրբ կոյս անհարսնա
քեզ • յիշեա՛ և զկնի սր
քուամ յարքայութեդ։
Յիշեա զմեզ սրբ յորժամ գաս
թագաւորութեամբդ քո։
Ո՛ նորհեա մեզ սրբ զթողուլ
բանտուամ յանցանացդ մերոյ։
Աւտա մեզ սրբ վասըս տակ մե
ծի տրտութեանըդ քո։
Օ՛րհնեա՛ տէր զերկն հայրըն
մերոյ։
Ընդ ամենազօր թագաւոր յաւի
տեանց • օրհնեա՛ տէր զմեզ։
Որ ի հնոցին զերկա մանկունան
ապրեցուցեր՝ • օրհնեա՛ տէր զմեզ։
Ընդ ասէր օրհնեցէք զքեզ։
Օ՛ սրտարիչն աստուած • և բար
ձր սրտիւք ըզնա յաւիտեան։
Օ՛ թագաւորըն քրիստոս • և
բարձր սրտիւք ըզդ
Օ՛ հոտոտող սրբ կիսոգին • և
բարձր սրտ։
Ընծայեսցուք սրբ կոյս անհարսնա
քեզ • յիշեա՛ և զկնի սր
քուամ յարքայութեդ։
Յիշեա զմեզ սրբ յորժամ գաս
թագաւորութեամբդ քո։
Ո՛ նորհեա մեզ սրբ զթողուլ
բանտուամ յանցանացդ մերոյ։
Աւտա մեզ սրբ վասըս տակ մե
ծի տրտութեանըդ քո։
Օ՛րհնեա՛ տէր զերկն հայրըն
մերոյ։
Ընդ ամենազօր թագաւոր յաւի
տեանց • օրհնեա՛ տէր զմեզ։
Որ ի հնոցին զերկա մանկունան
ապրեցուցեր՝ • օրհնեա՛ տէր զմեզ։
Ընդ ասէր օրհնեցէք զքեզ։
Ընդ ծ՛ըրս հրեշտակաց՝ վաս
բանական օրհնութ բարեբանե
յեք զ՝իմբրայ քերովբէ կայն և
Ընդ երիս մանկունան • զհաս
բանկիցըն հօր՝ անդադար բա
րեբանեցէք քահանայք ժողո
վրդք • առաւել բարձր։
Ընծայեսցուք սրբ կոյս • ծաղիկ
սրեգակնան արդարոյն որ լոյ
սաւորեացն ընդեզ հոգևոր երգ
ոյլ գքեզ բարեբանեմբ և փառա
ւորեմբք ըզմիածինն քո զերկին։
Ընդ զօրն սրբոց բնութեացն
մարդկան • հրաշալափառ քո ծընդ
ունդ՝ և զեռելի բնութեն աստղջ
պահեալ • և կուսութեդ քո
ոչ խափանեցան կընիք • հոգև
Օ՛ քեզ մարեկն անկիզ լերան
վիճածին դուռըն փակեալ և աղ
բիւր կընքեալ • նա խոստանացըն
գուշակեալ՝ մայր և կոյս • հո
Վա՛ սրբ կոյս սպասիսարոյ
ղոյ • շնորհեա զթողութիւն բա
զում յանցանաց իմոց։
Ընդ քեզ բազմադութ սպասի
հեան կանդամբք • մի մերժեր ըզ
մեզ յողորմութենէդ քուամէ։
Ընդ ամենայն աղաղակեմ

Ո՛րչափ աւծանէին՝ աղբիւր անդ
ընպարա լուացին՝ որ լուսաւորէ
զկնաւորացեալսն. միաբանին ձայ
նիւ երդով մեծացուցանեմք:
Ո՛ւռ պարծանօք կուսութեամ
մարդկան՝ դուռ ուրախութիւ
հրեշտակաց՝ դուռ բարձրչանչի
ծիւն՝ վա՛ որպ ընդէղ ածածկին
մեծոց: Ո՛ւռ ճշմարիտ արև
ելք արեգականն անդադրուե
յտրամ ծագեաց փրկուի ահիղ
զերսոյ՝ և միաբանաւ:

Ալեք յանցանաց զիս ահէ կոծեն
և մեղք իմ բազում զիս յանդի
մանեն: Արդ զինչ սպարկց մե
ղուցեալ անձանձիւս. որ չեմ տալ
բերոյ յահագին հրեշտին:
Ո՛ելոյ քեզ ք՛ե որդի այ.
շնորհեա զիմոգուԹի բանում
յանցանաց խոնց:

Օրհնեմք ըզ քեզ անբաւական
ըն հայր՝ որ յայմ ժամ օրհնա
ւիր դասուց քերովբէից:
Պահեմք ըզքեզ միածին որդի.
որ անդադար փառաբանին ի
դասուց սերովբէից:
Ընդադար բերանովք անհան
գիստ բարեբանեմ՝ բարեբանեմ
ըզ նե զհոգիդ որ փառակից
ես հօր և որդւոյ:

Օրհնեա՛ տէր որ ընձ օրհնել:
Օրհնեա՛ տէր ընձ որ ցծոյլ
ցեր երից մանկանցն. օրհնեա՛
տէր աստուած օրհնեալ:

Ո՛ղջ ես տէր իմ խոստովան լի
նիմ առ քեզ. որ միայնդ ես
բազմագութ Թողութիւ. ոդորմ
ես ինձ աստուած:

Ո՛ւռ ես որ ճրագատուեալ ես
սիրով. և ընկենուս ըզճածաղկու
գանդանեաց սիրոյն իմոյ. ոդորմ
Տուր ի՛նձ ցընծուլ վերկու
Թե. և հմայուիմ տուրբ ըստ քո
հաստատեա զիս. և:

Ո՛ղջ քեզ ծրհնեմք տէր՝ քեզ
փառս մատուցանեմք:
Ո՛ղջ քեզ տէր ամենակալ անձին
ըք մեր ծրհնեացես:
Օ՛րհնել ես տէր. օրհնեմք ըզքեզ
գովեմք և փառաւորեմք:
Չարչըն մերոյ օրհնակ ես տէր.
ուղիղ են ճանապարհըք քո:
Ընտար ես դու տէր՝ ուղիղն
ճանալ ծհրըք քո. ուրց երկայնա
միտ խընայես յարարածըս քո:
Ա՛ր յաւերտենից ես աստուած
բարձրացեալ. անընդհատ մեր ըն
երկայնամիտ խընայես յարս:
Ո՛ղջ տէր՝ ծրհնե՛մ զքեզ և բար
ձր սրածրեք ըզնա յաւիտեան:
Տիրոջ և ղիշերըք ըզնր ծրհնե
ցե՛ք և մեծարեցէ՛ք բար:
Լուսաւո՛ր և մեծարեալ տեր
հոգի՛ զհոգիս մեր:
Ո՛ղջ ես տէր ընձ ուսուցեր օրհ
նեալ ընձ ուսցե՛ս:

ապրեցայց՝ ի հանդիպակաս քոց
դատաստանաց։

Ա՛ի ՝ծՈւԹԻ երբորդուԹԻ
անբաժանելի. որ ի հրեշտից
կաց անդադար օրհնաբանին։
Ընծայումն զինուորուԹիւնք
փառաբանեն զքեզ ի շնորհս
հայր անսկսեալ։
Զորեքկերպական կենդանիքն
ըն վայելուչ աղաղակեն առ
քեզ իշխանական ոգիս և
բանդ անտեսանելի։
Ի շնորհուԹիւնք ահագոց գահիդն
զքեզ. սահանաբերք հնդի և
բոլորին անտեսանելի։
Օ՛րհնեալ ես որ որոնք հայցին
մերոց՝ . ևՙ օրհնեալ ես անոնց
որ փառաց քոց . անտեսանելի
հայրըն մերոյ։
Վասնզի նըւաստեցաք մեք քան
զամենայն հեթանոսս . վասն ան
ուան սրբոյդ քո կոչեցո զմեզ .
անտեսանելի հայր։
Օ՛րհնեալ ես որ՝ որ նըստիս ի
քերովբէից և հայիս յանդունդս
խուժադուժ յաւիտենից . ասաղ։
Ընդ որ օրհնեցից . ևՙս բարձր
արարէք զնա յաւիտեան։
Որ յոչընչէ արար զամենայն ա
րասուածս . ևՙս գարդարեաց բա
նիւք . օրհնեցից ևՙս։
Օ՛ր անդադար օրհնեն այմ
արարածք . քահանայք առաւել
գովեցից . ևՙս բարձր։

Ար

Օ՛ թանձրացեալ հոգւոյն շնչ
ոյց զբորբոքեալ բոցոյն . ծա
նուցեալ բընական ոչ
սէր . և ևՙս բարեբանեմ զը
քեզ ՝որ անսկսեալ օրհնեալ։
Ընդ որ օրհնեցից ևՙ բարձր ա
րարէք զնա յաւիտեան։
Գովիցեք զնա բոլոր հրեշտակք
ռանեփՙՙՙ

Օ՛ր ախտած է յատ՛ նախկին ·
ոչեր կէցո՛ւ ըզնա ։
Ո՛հասո՛ւ վասաւորեալ · ոչեր կէցո՛ւ ըզնա ։
Ո՛ւ ո՞ր ծրնեա՛ց ցէք ևս բսար
ձր սրսփէք ըզ նա յաւիտեան ։
Տնէք և գիշերք ըզնո՛ր ծրնեա՛ց
ցէ՛ք ևս ևա՛ռ ըզնոր բար ։
Խրայէ՛լ ամե՛ն ըզ ամ՛ զ ոչեր ծրն
հնե՛լ զձա՛ցիսն ։
Օ՛ ոսաոր ո՛՛ւ ա՛՛ծ · որ և սրս
բիչ սա՛՛նա՛յնի · ամ գործք
ծրնեացէ՛ք · ևս բարձրացս ամ՛՛ ։
ցէ՛ք ըզ ընա՛՛ յաւի ։
Ո՛ քեզ եմք ապաւինեալ · քո
մոյր սոսոցծոյ մերոյ ։
Ո՛ր քան զերկինս բարձրա
գոյն մարիամ · պարծանք եկե
ղեցւոյ · քո մոյր սա ։
Ո՛ր քան զսերեգաքեն պայծառա
գոյն մարիամ · մի դադարիր բա
րեխօսել վասն մեր · քո ։
Ա՛եղայ քեզ ո՛ր՝ քաւեա՛՛ զիս ·
և ողորմած ինձ սաուբա՛ծ ։
Ո՛ՀԱՄ եմ բանաւոր հօտի քո
և սա՛ ևա՛ք ապաւինիմ հովիւ
բարի · խընդրեա՛՛ զիս ըզ սն
ըրեալս · և ողոր ։
Ո՛ծռամբ մեղայ ա՛ւելագոյ
եմ և սա՛ ևա՛ք ապրելոյ հաս
ապեա՛ բարի · փրկեա՛՛ զիս ի
վտանգէս · և ողոր ։
Օ՛րհնեմք ըզ քեզ մարդասի՛՛
ո՛ր · խընայեա՛ յատարածս քո ։

Ա՛՛ր զանձառելին ծընաւ՝ ո՛ր
սատուա՛ծածին կոչ՝ · օրհ
նեա՛՛ ևս յա՛՛ւիտեան ։
Ա՛՛ր զարարչակիցն հօր՝ զիս՝
կրկնակ բանիւն սրբ՝ յորովայ
նի քո՛՛մ կրեցեր՝ · օրհ ։
Օ՛ քե՛՛ղ եղկելիս ևաես երկ
նայինն դառն՝ և հարան ան
վոտք՝ · օրհնեա՛՛ ։
Ա՛ղաչեա՛՛ անձամբ կարդամ
ա՛՛ ևա՛՛ք հայր երկնաւոր · օգ
նեա՛՛ ինձ ինեղջե՛՛ս · որ մեղքս
եմ մեռեալ՝ ծդնեա՛՛ կենդ ։
Ո՛ վերաւորեցայ ևս յանկարծակի
թշնամեաց · բժիշկդ հիւանդաց
բժշկեա՛՛ զիս՝ զհիւանդութիս՝ ·
որ մեղքդ եմ ա՛՛ ։
Ա՛՛ծլորեցայս ոչ գոչեա՛՛ր կորս
ա՛՛նչ · խնդրե՛՛ դ ևբեզ՝ խընդ
րեա՛՛ զիս ըզմեղրեալս · որ ։
Ո՛՛րհնեմք ըզ քեզ անե՛՛ղ ան
ըսկիզբն հայր · անչա՛՛ափակելի
և փա՛՛ռաւորեալ յա՛՛ն՛՛ոյ՛՛ն
գենոճ՛՛որդեա՛՛ն ։
Գ՛ոհե՛՛մք ըզ քեզ ո՛րդի՛՛ հօր՝
արարչակից բանդ՝ · նորոգո՛՛ղ
և կե՛՛ն՛՛ք ա՛՛զգի մարդկան՝ · Քա՛՛
գաւո՛՛ր յաւիտենից ։
Օ՛ քեզ բարեբանե՛՛ն ա՛՛մենայն
ազինք · մշտաջնջենաբա՛՛ղձ ան
ըսպառ աղբիւր՝ սո՛՛ղ հոգի
ձրըշնորհութի՛՛ ։
Ա՛՛ռաքեա՛՛ց հա՛՛ր ըզքո՛՛ց մեծ գործ
ըճառանա՛՛ք ևս ի յա՛՛ւիտեան ։

Հնդրդ երկնաւորի և մարդասի
րի օրհնութիւն և փառք մեծ
ութեանդ։

Օ՜ի ամ քեզ պարտ էր ամէն
մէկ՝ ի քեզ յուսացող պահել
և կեցո զմեզ մեղ։

Ա՜մէնս ես՝ ն օրհնեալ յայրեալ
հետէ միտիա յաբեհանէ։

Ա՜ե եղիցի անունն տեառն օրհ
նեալ՝ յայրեալ հետ։

Վասն տեառն օրհնեն տեառն
օրհնեալ՝ յայրեալ։

Ա՜ստղեն ազօթք իմ տէր ի նոս
ձար սրբոյդ՝ և առաքեա խնդ
ութիւն ի՜ ի՜ր զծնունդ իւրեանդ
սրբոյ քումմէ։

Հնչականայի՜ ալ քո՜ ի՜ր ի՜ վե
րայ առեղծուածոյդ քոյ՝ և ա՜
ռաքեա ի մեզ տէր։

Օ՜ քրեակի՜ աղօթս մեր ընկալ
ի՜ր բարեխօսուբ ծընողի քո՝ և
առաքեա՜։

Ո՜նձն քո՜ յաւիտեան։

Օ՜րհնեա՜լ ի՜ր ա՜ըծ
հայրըն մերոյ։

Ա՜ման սբ բարեխաւեա՜ սիրելոյդ
քո՝ մի՜ մերժեր ըզմեզ՝ ա՜ըծ։

Որ առաւել բարձրացեալդ ես
յաւիտեանից՝ գալեա՜ ի հար
ուածել՝ ա՜ըծ հայր։

Վասն որոյ ըզ ա՜ըծ օրհնեցիք
և բարձր ա՜ձրիք ըզնա յաւետ
Վերջ ի՜ջիք ըզ ա՜ըծ օրհնեցիք։

Օ՜ա՜բարե՜ն սուրբ ծնող սո՜
նայն ա՜ղէնիք՝ օրհնեցէք և գո՜վէք
ցեր անդադար ձայնիւ՝ և ը
Ասացէք ըզ ա՜ըծ օրհնեայք՝
Օ՜ թագաւոր թագաւորաց
և տիրոջն տէրանց՝ քահանայք
և ժողովուրդք սբ եկեղեցւոյ՝
օրհնեցէք և գո՜վեցէք հոգև
որ երգով և բարբառ։

Ա՜ճաժին սբ կոյս անհարսնա
ցեալ մարիամ՝ որ օրհնէզ ես ի
կանայս և զբեզ օրհնածքդ մի՜շտ
որ սրբիսիդ ես մեծացուցանէիր
Ընծայական տաճար և սուրբ
գաստ լուսոյ՝ որ ի քեզ վերացոյն
բանըն կենաց բնակեցաւ և զբ
Հուրըն կենդանի՜ որ ի մեղ
բենին վառեցաւ և զոր անվնասա
յորգանդ քումմ կրեցեր և
ծընար աստուած և մարդ՝
զքեզ օրհնե։

Օ՜ աղերսուրեա՜ դո՜ղացո՜ւ ե
անձե՜ նամեղ անձն իմ՝ յայնէ՜ կ
զոյ դատաստանայ՜ն յանհե
լի սանձանայն։

Վանդի կսմա՜ե մեզ՝ ե
լիաղթս մեծամեծս՝ ա՜ղ կա՜ց
և միաց ինձ անճոռնիս պա՜
տուհասն։

Ո՜ղղ անկեալ ազա՜ջմ՜ի վերք
կիջ և բարեբար՝ խնայեա՜ յիս
խնդրուածս՜ս և ծաղկեա՜ ինձ
բանալեաց։

Ա՜մէնայակ՝ քահանա՜ զա՜ղ
ևմ՝ զի սրբ ես տպաւորողդ։

Հանդ Յարութեան Շաշտոց։

Ա՛յսօր գովել ի բեթանիա՝ զոր
ամենազօր հրամայեաց
զձայնեցեալ ի գերեզմանէ
զչորեքօրեայ մեռեալ
զմեծ մահ՝ զվիժեալ պատեալ
զոտն անպտղութեան լուծանել։ կենդանարար քո կեցո՛ զմեզ։

Ա՛յսօր գովել իբեթանիա զքո
զշնորհակեցոյց սէր զայրենիդ
յանաջադէմ՝ ի ծանուցեալ անապականապար կոչմամբ՝ զչորեքօրեայ
օրհնյն ի թաղմանէ՝ կենդա-
Ա՛յսօր գովել ի բեթանիա եր
բայեօթց մանկունքն լսեցին
ցեան սէրն՝ զանբիծոն՝ և զեղ
բայրն ի թաղմանէ՝ յարու-
րդեան մարիամա՝ կեն։

Ակնապտութեամբ բանիսող քրիստոս։ ի բեթանիա եկաւ որեալ
այսօր՝ բարեկամին զարմանալի պարգեւէ զկենդանութեան։
Տընօրինաբար արտասուեցաւ
ընդ մարթոյի և ընդ մարիամա՝։
ողբակիցէր և առնի մարդ հարեալ
հնէր ոմն էդիթ ընդ զազարոս։

Ա՛ր զկնի՞դ ոբ՝ ու հա՛նգեր
ինձնէն. զի ոբճ ես ասէ։
Ա՛ր վըրկեա զիս՝ յամե՛նգկէն
հըրոյն. զի ոբճ ես։
Օ՛ անաւետո՛ւ զաղօթս՝. և
զբանասո՛ւր պաշտօնս՝. մատո՛ւ
ցանկալի քեզ մարդասէրդ։
Լանդ ի բարձանց եւկիր՝. և
լըսասո՛ւրեցեալ՝ զարտասուս
քո վըրկէ։
Ա՛ր հանատատո՛ւն ոգաբե՛ր զիս
կենդանի խաչիւ քո՝. ան՛՛ոգ
գալստեան քո տո՛ր։
Ա՛նսխա՛՛լ լեր ի ժամ առաւո՛՛
տո՛՛ս. ո՛ր՛նե՛ զքե՛զ տե՛՛ր
ընդ զըզարթե՛՛նս եր՛կնից։
Ա՛՛բա՛՛ զմեզ ոգժանի՛՛ ո՛ղբոյ
մե՛՛ղաց քո՛՛մ. զի ո՛ր՛նէ՛ոցուք
ը՛զքե՛զ տե՛՛ր ընդ զը՛։
Վ՛րի՛՛ատո՛ւ վը՛րը՛կի՛՛ է մե՛ր
վը՛րկեա՛՛ զմե՛՛զ. յո՛ր՛ժամ գա
՛նա ի՛նո՛ր՛դե՛լ զե՛ր՛կիր։
Ց՛ո՛՛ր՛ կա՛ր ի մանկա՛՛թէնէ՛
իմէ՛. մի թո՛՛ղ՛՛ը զի՛՛ս տէ՛ր
ասո՛՛ւա՛՛ծ իմ։
Ց՛ո՛՛ր՛ կա՛ր ի՛ ժամանակի ծե՛՛
բո՛՛ւթեան իմոյ. մի թո՛՛ղ՛՛ը
զի՛՛ս տէ՛ր ասո՛՛ւա՛՛ծ իմ։
Ց՛ո՛՛ր՛ կա՛ր ի՛ մի՛՛ւսանգա՛՛մ գա՛՛
լո՛՛ստեա՛՛ն՛ն քո՛՛. մի անտե՛՛ս
ա՛՛ն՛նե՛՛ր՛ զի՛՛ս տէ՛ր
ասո՛՛ւա՛՛ծ
իմ։

բազմապատիկ օրինակօք. տէր մեղ փրկիչ ողորմութիւն և ընդ մեղսն ընդ թողութիւն։

Ամէն։ Ամէն։ ամէն։ զոր առեսանծզքըն ծանուցին. ընդ հասանիլ մեր վերկումդ. առ ի վախճան ժամանակին. երեւեցար ի մէջ մարդկան. զգեցեալ ընդ կերպ ծառայական. տէր մեղ։

Ի վեց երորդ սուրբ շաբաթ՝ առեղծեր խորհրդոց տիրական. որ չէ պահել ընդ պատուիրանն մեզկամցաւ ընդպատուհասանն. ընկ նոր ապանդ ինձէ դարձն այլ արարեր կորուսեալին. տէր։

Տաճառ լուսոյ անբասութերին և առաքեալսն անձառ բանին. որ ընդնախնայ մերն ևայլ բոլոր ձեր զանգծոցն արտասուիլ. հայ ցեաւ յորդոյ քո վիճակին հօր հարուստութեան միջնորդի. բանն նաղ խնդիր ընդ խաչվառն և առնլ զոգւոց խաղաղութիւն։

Ամէն։ Ամէն։ ամէն։

Ամէն իմերձենալ ամոյ վերջին՝ զոր առեսանծզքըն ծանուցին. ընդ հասանիլ մեր վերկումդ. առ ի վախճան ժամանակին. երեւեցար ի մէջ մարդկան. զգեցեալ ընդ կերպ ծառայական. տէր մեղ։

Ամէն իվերջ սուրբ շաբաթ՝ առեղծեր խորհրդոց տիրական. որ չէ պահել ընդ պատուհասանն. ընկ նոր ապանդ ինձէ դարձն այլ արարեր կորուսեալին. տէր։

Տաճառ լուսոյ անբասութերին և առաքեալսն անձառ բանին. որ ընդնախնայ մերն ևայլ բոլոր ձեր զանգծոցն արտասուիլ. հայ ցեաւ յորդոյ քո վիճակին հօր հարուստութեան միջնորդի. բանն նաղ խնդիր ընդ խաչվառն և առնլ զոգւոց խաղաղութիւն։

Ամէն։ Ամէն։ ամէն։

Ամէն իմերձենալ ամոյ վերջին՝ զոր առեսանծզքըն ծանուցին. ընդ հասանիլ մեր վերկումդ. առ ի վախճան ժամանակին. երեւեցար ի մէջ մարդկան. զգեցեալ ընդ կերպ ծառայական. տէր մեղ։

Ամէն իվերջ սուրբ շաբաթ՝ առեղծեր խորհրդոց տիրական. որ չէ պահել ընդ պատուհասանն. ընկ նոր ապանդ ինձէ դարձն այլ արարեր կորուսեալին. տէր։

Տաճառ լուսոյ անբասութերին և առաքեալսն անձառ բանին. որ ընդնախնայ մերն ևայլ բոլոր ձեր զանգծոցն արտասուիլ. հայ ցեաւ յորդոյ քո վիճակին հօր հարուստութեան միջնորդի. բանն նաղ խնդիր ընդ խաչվառն և առնլ զոգւոց խաղաղութիւն։

Ամէն։ Ամէն։ ամէն։

Ամէն իմերձենալ ամոյ վերջին՝ զոր առեսանծզքըն ծանուցին. ընդ հասանիլ մեր վերկումդ. առ ի վախճան ժամանակին. երեւեցար ի մէջ մարդկան. զգեցեալ ընդ կերպ ծառայական. տէր մեղ։

Ամէն իվերջ սուրբ շաբաթ՝ առեղծեր խորհրդոց տիրական. որ չէ պահել ընդ պատուհասանն. ընկ նոր ապանդ ինձէ դարձն այլ արարեր կորուսեալին. տէր։

Տաճառ լուսոյ անբասութերին և առաքեալսն անձառ բանին. որ ընդնախնայ մերն ևայլ բոլոր ձեր զանգծոցն արտասուիլ. հայ ցեաւ յորդոյ քո վիճակին հօր հարուստութեան միջնորդի. բանն նաղ խնդիր ընդ խաչվառն և առնլ զոգւոց խաղաղութիւն։

Ամէն։ Ամէն։ ամէն։

Ամէն իմերձենալ ամոյ վերջին՝ զոր առեսանծզքըն ծանուցին. ընդ հասանիլ մեր վերկումդ. առ ի վախճան ժամանակին. երեւեցար ի մէջ մարդկան. զգեցեալ ընդ կերպ ծառայական. տէր մեղ։

Ամէն իվերջ սուրբ շաբաթ՝ առեղծեր խորհրդոց տիրական. որ չէ պահել ընդ պատուհասանն. ընկ նոր ապանդ ինձէ դարձն այլ արարեր կորուսեալին. տէր։

Տաճառ լուսոյ անբասութերին և առաքեալսն անձառ բանին. որ ընդնախնայ մերն ևայլ բոլոր ձեր զանգծոցն արտասուիլ. հայ ցեաւ յորդոյ քո վիճակին հօր հարուստութեան միջնորդի. բանն նաղ խնդիր ընդ խաչվառն և առնլ զոգւոց խաղաղութիւն։

Ամէն։ Ամէն։ ամէն։

Ամէն իմերձենալ ամոյ վերջին՝ զոր առեսանծզքըն ծանուցին. ընդ հասանիլ մեր վերկումդ. առ ի վախճան ժամանակին. երեւեցար ի մէջ մարդկան. զգեցեալ ընդ կերպ ծառայական. տէր մեղ։

Ամէն իվերջ սուրբ շաբաթ՝ առեղծեր խորհրդոց տիրական. որ չէ պահել ընդ պատուհասանն. ընկ նոր ապանդ ինձէ դարձն այլ արարեր կորուսեալին. տէր։

Տաճառ լուսոյ անբասութերին և առաքեալսն անձառ բանին. որ ընդնախնայ մերն ևայլ բոլոր ձեր զանգծոցն արտասուիլ. հայ ցեաւ յորդոյ քո վիճակին հօր հարուստութեան միջնորդի. բանն նաղ խնդիր ընդ խաչվառն և առնլ զոգւոց խաղաղութիւն։

Ամէն։ Ամէն։ ամէն։

Ամէն իմերձենալ ամոյ վերջին՝ զոր առեսանծզքըն ծանուցին. ընդ հասանիլ մեր վերկումդ. առ ի վախճան ժամանակին. երեւեցար ի մէջ մարդկան. զգեցեալ ընդ կերպ ծառայական. տէր մեղ։

Ամէն իվերջ սուրբ շաբաթ՝ առեղծեր խորհրդոց տիրական. որ չէ պահել ընդ պատուհասանն. ընկ նոր ապանդ ինձէ դարձն այլ արարեր կորուսեալին. տէր։

Տաճառ լուսոյ անբասութերին և առաքեալսն անձառ բանին. որ ընդնախնայ մերն ևայլ բոլոր ձեր զանգծոցն արտասուիլ. հայ ցեաւ յորդոյ քո վիճակին հօր հարուստութեան միջնորդի. բանն նաղ խնդիր ընդ խաչվառն և առնլ զոգւոց խաղաղութիւն։

Ամէն։ Ամէն։ ամէն։

Ամէն իմերձենալ ամոյ վերջին՝ զոր առեսանծզքըն ծանուցին. ընդ հասանիլ մեր վերկումդ. առ ի վախճան ժամանակին. երեւեցար ի մէջ մարդկան. զգեցեալ ընդ կերպ ծառայական. տէր մեղ։

Ամէն իվերջ սուրբ շաբաթ՝ առեղծեր խորհրդոց տիրական. որ չէ պահել ընդ պատուհասանն. ընկ նոր ապանդ ինձէ դարձն այլ արարեր կորուսեալին. տէր։

Տաճառ լուսոյ անբասութերին և առաքեալսն անձառ բանին. որ ընդնախնայ մերն ևայլ բոլոր ձեր զանգծոցն արտասուիլ. հայ ցեաւ յորդոյ քո վիճակին հօր հարուստութեան միջնորդի. բանն նաղ խնդիր ընդ խաչվառն և առնլ զոգւոց խաղաղութիւն։

Ամէն։ Ամէն։ ամէն։

Ամէն իմերձենալ ամոյ վերջին՝ զոր առեսանծզքըն ծանուցին. ընդ հասանիլ մեր վերկումդ. առ ի վախճան ժամանակին. երեւեցար ի մէջ մարդկան. զգեցեալ ընդ կերպ ծառայական. տէր մեղ։

Ամէն իվերջ սուրբ շաբաթ՝ առեղծեր խորհրդոց տիրական. որ չէ պահել ընդ պատուհասանն. ընկ նոր ապանդ ինձէ դարձն այլ արարեր կորուսեալին. տէր։

Տաճառ լուսոյ անբասութերին և առաքեալսն անձառ բանին. որ ընդնախնայ մերն ևայլ բոլոր ձեր զանգծոցն արտասուիլ. հայ ցեաւ յորդոյ քո վիճակին հօր հարուստութեան միջնորդի. բանն նաղ խնդիր ընդ խաչվառն և առնլ զոգւոց խաղաղութիւն։

Ամէն։ Ամէն։ ամէն։

Ամէն իմերձենալ ամոյ վերջին՝ զոր առեսանծզքըն ծանուցին. ընդ հասանիլ մեր վերկումդ. առ ի վախճան ժամանակին. երեւեցար ի մէջ մարդկան. զգեցեալ ընդ կերպ ծառայական. տէր մեղ։

Ամէն իվերջ սուրբ շաբաթ՝ առեղծեր խորհրդոց տիրական. որ չէ պահել ընդ պատուհասանն. ընկ նոր ապանդ ինձէ դարձն այլ արարեր կորուսեալին. տէր։

Տաճառ լուսոյ անբասութերին և առաքեալսն անձառ բանին. որ ընդնախնայ մերն ևայլ բոլոր ձեր զանգծոցն արտասուիլ. հայ ցեաւ յորդոյ քո վիճակին հօր հարուստութեան միջնորդի. բանն նաղ խնդիր ընդ խաչվառն և առնլ զոգւոց խաղաղութիւն։

Ամէն։ Ամէն։ ամէն։

Ամէն իմերձենալ ամոյ վերջին՝ զոր առեսանծզքըն ծանուցին. ընդ հասանիլ մեր վերկումդ. առ ի վախճան ժամանակին. երեւեցար ի մէջ մարդկան. զգեցեալ ընդ կերպ ծառայական. տէր մեղ։

Ամէն իվերջ սուրբ շաբաթ՝ առեղծեր խորհրդոց տիրական. որ չէ պահել ընդ պատուհասանն. ընկ նոր ապանդ ինձէ դարձն այլ արարեր կորուսեալին. տէր։

Տաճառ լուսոյ անբասութերին և առաքեալսն անձառ բանին. որ ընդնախնայ մերն ևայլ բոլոր ձեր զանգծոցն արտասուիլ. հայ ցեաւ յորդոյ քո վիճակին հօր հարուստութեան միջնորդի. բանն նաղ խնդիր ընդ խաչվառն և առնլ զոգւոց խաղաղութիւն։

Ամէն։ Ամէն։ ամէն։

Ամէն իմերձենալ ամոյ վերջին՝ զոր առեսանծզքըն ծանուցին. ընդ հասանիլ մեր վերկումդ. առ ի վախճան ժամանակին. երեւեցար ի մէջ մարդկան. զգեցեալ ընդ կերպ ծառայական. տէր մեղ։

Ամէն իվերջ սուրբ շաբաթ՝ առեղծեր խորհրդոց տիրական. որ չէ պահել ընդ պատուհասանն. ընկ նոր ապանդ ինձէ դարձն այլ արարեր կորուսեալին. տէր։

Տաճառ լուսոյ անբասութերին և առաքեալսն անձառ բանին. որ ընդնախնայ մերն ևայլ բոլոր ձեր զանգծոցն արտասուիլ. հայ ցեաւ յորդոյ քո վիճակին հօր հարուստութեան միջնորդի. բանն նաղ խնդիր ընդ խաչվառն և առնլ զոգւոց խաղաղութիւն։

Ամէն։ Ամէն։ ամէն։

քեզ բարեբանեմք ամեն ամենայն կեցո
Օ՛ի որում ոչըն հանդուրժեմք
ո՞ւն բանդիշոյ սերտելեա՞ն, նա
բանակեցաւ հերում յորմէյին՝ ըզ
Յորմէ ստրեան դողցի՞ն վայ
լսկոտցայտ ի լեռա՞ն՝ ի գիր
կըս զո ընդնա ընկալար ըզ։

Ա՛յսօր խընդրեմ պատուհական հե
վայս խոչին աւանդեալն ինդ
գոհա՝ ։ Ի՛ձեռն ամենայն դը
խոյին ։ ընկոյզ հատատցիք երկրը
ոտգաբեր ամենին ոբ նրշանին։
Ա՛յսօր ընծայի դողոթա ըզ
ծածկեալն ի՛ երկրի՝ ։ վերսրե
բերել անուշահոտ խընկովը՝ ։ ի՛
ձեռն երանելոյն յոհաննի՝ ։ Ընկ։
Ա՛յսօր ի՛ ձեռն վրկական ոբ
խոչին՝ կենսատրծի պատանին
մեռեալ՝ ։ Եւ ողջաց ատանոյ ըզ
կործանումն իւր՝ ։ իսկ մեք քե
հանատուցեալք՝ երկրը։

Վաղ հօր և։

Ա՛ղեալ ի դերեզմանէն երիցս
պիտոյ պատանեաքրէն մեռեալն՝ ։
հրամայեաց լուծանել ի կեան
սեն յաւետեան։

Ա՛ծային դոչեմք ձայն սրկէ հ
ու զմարդս կոչեցեր ի թաղման
նէ ։ անապրաւած հարցըն մերոց։ բ
Ո՛ր զարտասուս մարիամու և մեր
Թայի՞ ոչ անուշս արբեր բարերը
ամատ։ Օ՛ չարեքօրեայ վեճ
էակն՝ իշխանութեաբ անապականն
կոչեցեր ի թաղմանէ՝ ։ ամատ

էրևեցար իվերնամատանն՝ հոգիդ
դատուն երկոտասան՝ ։ որք ատ
ի՛քեն մերկացան՝ որպ զգոկի
հրով մաքրեցին՝ ։ մանքրեա իմիջ
ըղմիջ մեղայ՝ և ըղ դեցո ըղ
լայս փոշ։ Ա՛ի՛ երկիր ոճա
բար՝ դատել զաշխարս իշխա
նաբար ։ ընդ արդարոսն և ընդ
մեղայ՝ և ընդ չարին դատաստա
նայ՝ ։ բայց ըղ դանձդ անհիւ
թիանն՝ պարգեա ետուր որ
դեաց մարդկան՝ ։ մանքրեա։

Ակրըն խորոց զերդ սաւաքեաց
լինքըն զանդամս իւր քե յօղ
եաց՝ ։ ղեկղեցի իւր զոր շինե
եաց՝ եօթըն սեամբք հաստա
սեաց՝ ։ տընտես ինձմե եղ զո
ռաքեալն եօթնեակ շնորհօք
քո՝ զարդարեաց՝ ։ մանք։

Ա՛ձայն փողոյ գալստեան քո՛ հն
որ՝ ։ ահեղայն հնդիկք զարհու
ցեն ։ կա՛ր ի՛ատատասանի՛ քում
քո՛ ատրեաձ մեր։

Յորժամ հնչէ բարբառն ահա
գին ։ և հարկանի փող յարուե
ստոյ՝ ։ եմ մեք զոչըմով սահմա
նաւք գալստեան քո որ։
Յորժամ առնես հատուցում
ըն որ ։ և աբրք քո պարծեսցին
ի՛քեզ՝ ։ եմ մեզ շնորհեսցես փրը
կիչ կա՛ր ի յաջմէ քումմէ։

Ա՛նանն առաքեալ ի՛ հօրէ՛ որ հ
վասն մեր մարմնացա՛ւ ։ ևս յերն
ծուէ աշխարհի յայտնեցե ։ ըզ

ընդ մահ. և նորոգ էջեր զերկրիր
Յաճային ձայնիւ դոլչցուցեալ
Ազգիւ կենդ և անմահանալ.
մարթային և ընկալ մարիամու տիս։
Ազգիւ անմահանալ բղխեալ
ի բեթանիա • կենագործեալ
ընդ գաւառս ի թաղմանէ։
Կանխաւ մարիամայն արտաս
ոռալից տատանմամբ • զոհն կեն
դանացի զերիքօրեայ վիճակին։
Յաճային ձայնիւ գոչմանն սար
սեցին դողալով զիմիոք՝ և ե
լուսալեռք մեռեալն ընդ ելս
զանահուն թիւն։
Յաճ՛՛ա միածին՝ անմահու
թեց պարգեւատուն էլեւցաւ
ընդ ՚ձ • խաւխտեալ գերեզման
մահու։ Ազգիւմ՛՛ն արտաս
ուաց՝ մարիամ և մարթային ան
կեալ առ ոտսն ի՛՛ն • խընդ
րելոյ զնարդաձան եղերն
Ազգի՛՛ն բանն ձայն կենդանոյ
ծեց ընդ գերեզմանէ՛՛ն
և եկեալ արտաքս անապական։
Ազ իւրեանից իջեր բանդ ազի
մարդ ելեալ ի սղոցոյ կասեն։
յարուն եկիր անձն բարեկամին
քում զալազարէ • փառք գալըս
աւանդող քում ք՛՛ն Թիւր
անմահ։ Յոմն դաշտն դարձ
հրճուական մարդասիրապէս ար
ասուածեցեր • աղաւկեցիլ ընդ
մարթային և ընկալ մարիամ։
Ազգիւ անմահանալ բղխեալ
ի բեթանիա • կենագործեալ
ընդ գաւառս ի թաղմանէ։
Կանխաւ մարիամայն արտաս
ոռալից տատանմամբ • գոհն կեն
դանացի զերիքօրեայ վիճակին։
Յաճային ձայնիւ գոչմանն սար
սեցին դողալով զիմիոք՝ և ե
լուսալեռք մեռեալն ընդ ելս
զանահուն թիւն։
Յաճ՛՛ա միածին՝ անմահու
թեց պարգեւատուն էլեւցաւ
ընդ ՚ձ • խաւխտեալ գերեզման
մահու։ Ազգիւմ՛՛ն արտաս
ուաց՝ մարիամ և մարթային ան
կեալ առ ոտսն ի՛՛ն • խընդ
րելոյ զնարդաձան եղերն
Ազգի՛՛ն բանն ձայն կենդանոյ
ծեց ընդ գերեզմանէ՛՛ն
և եկեալ արտաքս անապական։
Ազ իւրեանից իջեր բանդ ազի
մարդ ելեալ ի սղոցոյ կասեն։
յարուն եկիր անձն բարեկամին
քում զալազարէ • փառք գալըս
աւանդող քում ք՛՛ն Թիւր
անմահ։ Յոմն դաշտն դարձ
հրճուական մարդասիրապէս ար
ասուածեցեր • աղաւկեցիլ ընդ
մարթային և ընկալ մարիամ։

նեաց և մեռելոց տէր • ոչ։

Ազգիւ անմահանալ բղխեալ
ի բեթանիա • կենագործեալ
ընդ գաւառս ի թաղմանէ։
Կանխաւ մարիամայն արտաս
ոռալից տատանմամբ • գոհն կեն
դանացի զերիքօրեայ վիճակին։
Յաճային ձայնիւ գոչմանն սար
սեցին դողալով զիմիոք՝ և ե
լուսալեռք մեռեալն ընդ ելս
զանահուն թիւն։
Յաճ՛՛ա միածին՝ անմահու
թեց պարգեւատուն էլեւցաւ
ընդ ՚ձ • խաւխտեալ գերեզման
մահու։ Ազգիւմ՛՛ն արտաս
ուաց՝ մարիամ և մարթային ան
կեալ առ ոտսն ի՛՛ն • խընդ
րելոյ զնարդաձան եղերն
Ազգի՛՛ն բանն ձայն կենդանոյ
ծեց ընդ գերեզմանէ՛՛ն
և եկեալ արտաքս անապական։
Ազ իւրեանից իջեր բանդ ազի
մարդ ելեալ ի սղոցոյ կասեն։
յարուն եկիր անձն բարեկամին
քում զալազարէ • փառք գալըս
աւանդող քում ք՛՛ն Թիւր
անմահ։ Յոմն դաշտն դարձ
հրճուական մարդասիրապէս ար
ասուածեցեր • աղաւկեցիլ ընդ
մարթային և ընկալ մարիամ։

ԼԻԳ

Ազգիւ անմահանալ բղխեալ
ի բեթանիա • կենագործեալ
ընդ գաւառս ի թաղմանէ։
Կանխաւ մարիամայն արտաս
ոռալից տատանմամբ • գոհն կեն
դանացի զերիքօրեայ վիճակին։
Յաճային ձայնիւ գոչմանն սար
սեցին դողալով զիմիոք՝ և ե
լուսալեռք մեռեալն ընդ ելս
զանահուն թիւն։
Յաճ՛՛ա միածին՝ անմահու
թեց պարգեւատուն էլեւցաւ
ընդ ՚ձ • խաւխտեալ գերեզման
մահու։ Ազգիւմ՛՛ն արտաս
ուաց՝ մարիամ և մարթային ան
կեալ առ ոտսն ի՛՛ն • խընդ
րելոյ զնարդաձան եղերն
Ազգի՛՛ն բանն ձայն կենդանոյ
ծեց ընդ գերեզմանէ՛՛ն
և եկեալ արտաքս անապական։
Ազ իւրեանից իջեր բանդ ազի
մարդ ելեալ ի սղոցոյ կասեն։
յարուն եկիր անձն բարեկամին
քում զալազարէ • փառք գալըս
աւանդող քում ք՛՛ն Թիւր
անմահ։ Յոմն դաշտն դարձ
հրճուական մարդասիրապէս ար
ասուածեցեր • աղաւկեցիլ ընդ
մարթային և ընկալ մարիամ։

Գարձեալ ի յարութիւն
Ազգիւ անմահանալ բղխեալ
ի բեթանիա • կենագործեալ
ընդ գաւառս ի թաղմանէ։
Կանխաւ մարիամայն արտաս
ոռալից տատանմամբ • գոհն կեն
դանացի զերիքօրեայ վիճակին։
Յաճային ձայնիւ գոչմանն սար
սեցին դողալով զիմիոք՝ և ե
լուսալեռք մեռեալն ընդ ելս
զանահուն թիւն։
Յաճ՛՛ա միածին՝ անմահու
թեց պարգեւատուն էլեւցաւ
ընդ ՚ձ • խաւխտեալ գերեզման
մահու։ Ազգիւմ՛՛ն արտաս
ուաց՝ մարիամ և մարթային ան
կեալ առ ոտսն ի՛՛ն • խընդ
րելոյ զնարդաձան եղերն
Ազգի՛՛ն բանն ձայն կենդանոյ
ծեց ընդ գերեզմանէ՛՛ն
և եկեալ արտաքս անապական։
Ազ իւրեանից իջեր բանդ ազի
մարդ ելեալ ի սղոցոյ կասեն։
յարուն եկիր անձն բարեկամին
քում զալազարէ • փառք գալըս
աւանդող քում ք՛՛ն Թիւր
անմահ։ Յոմն դաշտն դարձ
հրճուական մարդասիրապէս ար
ասուածեցեր • աղաւկեցիլ ընդ
մարթային և ընկալ մարիամ։

Գարձեալ ի յարութիւն
Ազգիւ անմահանալ բղխեալ
ի բեթանիա • կենագործեալ
ընդ գաւառս ի թաղմանէ։
Կանխաւ մարիամայն արտաս
ոռալից տատանմամբ • գոհն կեն
դանացի զերիքօրեայ վիճակին։
Յաճային ձայնիւ գոչմանն սար
սեցին դողալով զիմիոք՝ և ե
լուսալեռք մեռեալն ընդ ելս
զանահուն թիւն։
Յաճ՛՛ա միածին՝ անմահու
թեց պարգեւատուն էլեւցաւ
ընդ ՚ձ • խաւխտեալ գերեզման
մահու։ Ազգիւմ՛՛ն արտաս
ուաց՝ մարիամ և մարթային ան
կեալ առ ոտսն ի՛՛ն • խընդ
րելոյ զնարդաձան եղերն
Ազգի՛՛ն բանն ձայն կենդանոյ
ծեց ընդ գերեզմանէ՛՛ն
և եկեալ արտաքս անապական։
Ազ իւրեանից իջեր բանդ ազի
մարդ ելեալ ի սղոցոյ կասեն։
յարուն եկիր անձն բարեկամին
քում զալազարէ • փառք գալըս
աւանդող քում ք՛՛ն Թիւր
անմահ։ Յոմն դաշտն դարձ
հրճուական մարդասիրապէս ար
ասուածեցեր • աղաւկեցիլ ընդ
մարթային և ընկալ մարիամ։

Ազգիւ անմահանալ բղխեալ
ի բեթանիա • կենագործեալ
ընդ գաւառս ի թաղմանէ։
Կանխաւ մարիամայն արտաս
ոռալից տատանմամբ • գոհն կեն
դանացի զերիքօրեայ վիճակին։
Յաճային ձայնիւ գոչմանն սար
սեցին դողալով զիմիոք՝ և ե
լուսալեռք մեռեալն ընդ ելս
զանահուն թիւն։
Յաճ՛՛ա միածին՝ անմահու
թեց պարգեւատուն էլեւցաւ
ընդ ՚ձ • խաւխտեալ գերեզման
մահու։ Ազգիւմ՛՛ն արտաս
ուաց՝ մարիամ և մարթային ան
կեալ առ ոտսն ի՛՛ն • խընդ
րելոյ զնարդաձան եղերն
Ազգի՛՛ն բանն ձայն կենդանոյ
ծեց ընդ գերեզմանէ՛՛ն
և եկեալ արտաքս անապական։
Ազ իւրեանից իջեր բանդ ազի
մարդ ելեալ ի սղոցոյ կասեն։
յարուն եկիր անձն բարեկամին
քում զալազարէ • փառք գալըս
աւանդող քում ք՛՛ն Թիւր
անմահ։ Յոմն դաշտն դարձ
հրճուական մարդասիրապէս ար
ասուածեցեր • աղաւկեցիլ ընդ
մարթային և ընկալ մարիամ։

Գարձեալ ի յարութիւն
Ազգիւ անմահանալ բղխեալ
ի բեթանիա • կենագործեալ
ընդ գաւառս ի թաղմանէ։
Կանխաւ մարիամայն արտաս
ոռալից տատանմամբ • գոհն կեն
դանացի զերիքօրեայ վիճակին։
Յաճային ձայնիւ գոչմանն սար
սեցին դողալով զիմիոք՝ և ե
լուսալեռք մեռեալն ընդ ելս
զանահուն թիւն։
Յաճ՛՛ա միածին՝ անմահու
թեց պարգեւատուն էլեւցաւ
ընդ ՚ձ • խաւխտեալ գերեզման
մահու։ Ազգիւմ՛՛ն արտաս
ուաց՝ մարիամ և մարթային ան
կեալ առ ոտսն ի՛՛ն • խընդ
րելոյ զնարդաձան եղերն
Ազգի՛՛ն բանն ձայն կենդանոյ
ծեց ընդ գերեզմանէ՛՛ն
և եկեալ արտաքս անապական։
Ազ իւրեանից իջեր բանդ ազի
մարդ ելեալ ի սղոցոյ կասեն։
յարուն եկիր անձն բարեկամին
քում զալազարէ • փառք գալըս
աւանդող քում ք՛՛ն Թիւր
անմահ։ Յոմն դաշտն դարձ
հրճուական մարդասիրապէս ար
ասուածեցեր • աղաւկեցիլ ընդ
մարթային և ընկալ մարիամ։

Գարձեալ ի յարութիւն
Ազգիւ անմահանալ բղխեալ
ի բեթանիա • կենագործեալ
ընդ գաւառս ի թաղմանէ։
Կանխաւ մարիամայն արտաս
ոռալից տատանմամբ • գոհն կեն
դանացի զերիքօրեայ վիճակին։
Յաճային ձայնիւ գոչմանն սար
սեցին դողալով զիմիոք՝ և ե
լուսալեռք մեռեալն ընդ ելս
զանահուն թիւն։
Յաճ՛՛ա միածին՝ անմահու
թեց պարգեւատուն էլեւցաւ
ընդ ՚ձ • խաւխտեալ գերեզման
մահու։ Ազգիւմ՛՛ն արտաս
ուաց՝ մարիամ և մարթային ան
կեալ առ ոտսն ի՛՛ն • խընդ
րելոյ զնարդաձան եղերն
Ազգի՛՛ն բանն ձայն կենդանոյ
ծեց ընդ գերեզմանէ՛՛ն
և եկեալ արտաքս անապական։
Ազ իւրեանից իջեր բանդ ազի
մարդ ելեալ ի սղոցոյ կասեն։
յարուն եկիր անձն բարեկամին
քում զալազարէ • փառք գալըս
աւանդող քում ք՛՛ն Թիւր
անմահ։ Յոմն դաշտն դարձ
հրճուական մարդասիրապէս ար
ասուածեցեր • աղաւկեցիլ ընդ
մարթային և ընկալ մարիամ։

Գարձեալ ի յարութիւն
Ազգիւ անմահանալ բղխեալ
ի բեթանիա • կենագործեալ
ընդ գաւառս ի թաղմանէ։
Կանխաւ մարիամայն արտաս
ոռալից տատանմամբ • գոհն կեն
դանացի զերիքօրեայ վիճակին։
Յաճային ձայնիւ գոչմանն սար
սեցին դողալով զիմիոք՝ և ե
լուսալեռք մեռեալն ընդ ելս
զանահուն թիւն։
Յաճ՛՛ա միածին՝ անմահու
թեց պարգեւատուն էլեւցաւ
ընդ ՚ձ • խաւխտեալ գերեզման
մահու։ Ազգիւմ՛՛ն արտաս
ուաց՝ մարիամ և մարթային ան
կեալ առ ոտսն ի՛՛ն • խընդ
րելոյ զնարդաձան եղերն
Ազգի՛՛ն բանն ձայն կենդանոյ
ծեց ընդ գերեզմանէ՛՛ն
և եկեալ արտաքս անապական։
Ազ իւրեանից իջեր բանդ ազի
մարդ ելեալ ի սղոցոյ կասեն։
յարուն եկիր անձն բարեկամին
քում զալազարէ • փառք գալըս
աւանդող քում ք՛՛ն Թիւր
անմահ։ Յոմն դաշտն դարձ
հրճուական մարդասիրապէս ար
ասուածեցեր • աղաւկեցիլ ընդ
մարթային և ընկալ մարիամ։

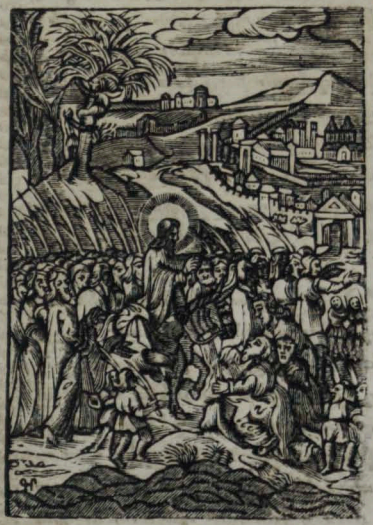

Հանդ Ծաղկազարդի Հի-բակին՝
Գալստեան Քրիստոսի։

Ի ԻՒՂՂ ՕՐՀՆԵԼ

յաՅԹողբս քեռ[illegible]լքէն՝ ։
Ի վերայ Երսոկիլ յաւա-
նակի հանէին՝ ։ բարեբանեաւ
որ եկեալդ Ի կեցուցանել։

Աւասի ևաՀք գայղթակայն ծիր
նուԹեանցն ընձայն ։ մատուցա
նեմք քեզ Թագաւոր փառաց՝
եւ աղերսեալ օրհնաբանելով ։ բար։

Ա՛ստուածայ Ի բարձունս ամէն-
ըՀիա՝ ։ բարեբանեաւ եկեալ
անուամբ տեառն ամէնըՀիա՝ ևս ծիր
նուԹիւնն որ գալոցդ ես ան-
ուամբ տեառն ամէնըՀիա։

Ա՛յսօր զանըսկիզբնն բանն որ
յաՅԹող փառացն ընդ հօրն երկրի
երևեալ աւետաց՝ ։ քրովբէական
ձայնիւն օրՀնեալ եկեալ անուամբ տեառն։

Ո՛յսօր յաւանակ քերովբէ և
տրզաչք երբայեցւոց բարեբա-
նեն՝ ։ օրՀնութիւն որդւոյ դաւԹի՝
օրՀնեալ եկ։

Ա՛յսօր գոլով Ի բեԹանիա՝ ։
քո ամենաՀոծիր հրամանաւդ-
ձայնեցեր զաղաւթս՝ և գոլեալ
ցաւ մեռ՝ ։ զբժիշկսն պրծուցեալ
անպակասութիւն լուծաւ՝ ։ կենդա-
նարար քո կեցո զմեզ։

Ա՛յսօր գոլով Ի բեԹանիա գթո-
ղաշխարՀակեցոյց որ զյարութիւդ
յանուանէ տ՛ր ծանուցեր անա-
պականաբար կոչմամբ՝ զարիւք
օրէնին Ի Թողումն՝ ։ կենդա։

Ա՛յսօր գոլով Ի բեԹանիա եբ
բայեցւոց մանկունքն բարձեալ
ձեռս ասէին՝ ։ զանբիծսն և զեղ
բայրն Ի Թողումն՝ յարձակեալ
արդւոյն մարիամու՝ ։ կենդ։

Աբեղտատեաց բանիսող գերե-
ցան՝ ։ Ի բեԹանիա եկաւորեալ
այսօր՝ ։ բարեկամին ղազարոս
պարգեւեց զկենդանութիւն։

Տէ՛ր ողորմեա՛ր արտասուէլով
ընդ մուրթայի՛ և ընդ մաքսաւո՛ր՝ ·
ողջակիզէր և ոչ մնդի՛ հարցս
նէր ո՛ւր եդիւք ընդ ըզգաստո՛ս ։
Նո՛ւագ գնա՛ծ բարբառով յարու-
ցանէ՛ խոտորելոց ընդորեքդորեայն՝
և զուգընթաց ձայնին մեռեալն
եկն արտաքս անապականն ։

Վեր Ա՛ր իբերիոն պատկերակեալ ցան-
կեր գնա՛ծայինքո՛ զօրուիդ · զքո՛ղ
փառաւո՛րութիւք խնդանալի՛ ընչս ։
Ա՛ր ըզմառագոյն փառաց քոց
ցանկեր սրեգակնականէդ վա՛յր
մնալո՛ զարթօրիցն լուսաւորե-
ցեր՛ · զքե՛զ Ա՛ր ահագին տես
լեամբ զարհուրեցուցեր զքո՛
զուշակէսոնն · ի՛ Թըմնե՛թիւն
հրաշիւքն՝ ի՛ սէր ձա՛ծային վա-
ռա՛ց քոց՝ · զքե՛զ վա ։

Օր Վաստաւորեալըն յամ ապա-
րա՛ծոց · և ի՛ ծագա՛ց մինչ ի՛ ծագս
երկրի զերկրպագէսն · զմարդ
նացեալ բանն ի՛կնաւէն ձայնիւ
երգի՛ր օրհնեցո՛ւք ։

Ա՛ր դիմեալ գա՛յ յերուսաղէմ բարձ
բացեալ փո՛ղոյն · յարուցեալ ի՛
պատերազմ ընկերեցոց զանձը
և՛ յիւն ամենեկի · զքե՛զ բանն
ի՛ դրժոխս՝ ձայնիւ էր ։

Օտա՛ռացի՛ ի՛ հօրէ փառակից
աբ հա՛գեցյն · կենդանարա՛ր ազգի
մարդկա՛ն · որ յարեա՛ն պատր ի
մեռելո՛ց · զհամբարձեա՛լ բանն
ի՛ յերկինս՝ ձայնիւ էր ։

Ա՛ր ի՛ քրիստոնեական կառոյդ
հա՛նդիսս · պատր ի՛քե՛ր յերկինից
իդա՛ս առաքելոցըն աբ հո՛գի՛ ·
օրհնեա՛լ ես Թագաւո՛ր անանց ։
Ա՛ր գրնաս իւր Թևից հո՛գւոց ·
պատր ի՛ հրեղէն լեզո՛ս բաժա-
նեա՛լ հանգիստ յանապատըն
աբ հո՛գի ։ օր ։ Ա՛ր խոտորեա՛ տես
ջուիք զքո զարարածս · պատր
եկիր ի՛ հա՛ստատել զեկեղեցի
քո աբ հո՛գի ։ օրհ ։

Վեր Ձայն արիւոյ կենդարարին ձա-
ծային բարբառոյն · սահ եկայք
օրհնեա՛լըք հօր իմոյ · ժառան-
գեցէք պատրաստեա՛լ ձեզ ըզ
կեանան ի՛ հանդերձեալ երկրին ։
Ընդ առաջ ելանել քեզ հատա-
ռո՛վ ի՛ յօդըս վերինս · ա՛ծատ
գեա՛ց լուսով պայծառացեալ
ի՛ դաս անմարմնոցն · ի՛ լըսե՛լ
ըզձայն երանաւէ՛տ կոչմանն ։
Ընդ որովե՛ք քուանի՛ կայցո ընդ
խնամատա՛ն աբ կո՛ւտանան · ի՛
լուսեղէն առա՛գաստին պայծա
ռացեալ ի՛ դաս անմարմնոյն ·
ի՛ ժողովս անդ բանիւն գրելոց
ի՛ յերկինս ։

Ա՛ր ամենայնեա՛ւք իկուսէն նոմա
յաւիտեան բանդ՝ · այսօր ի՛տա
ձայն էակիր կատարել զօրէնս
վերնն փրկուէ՛ հեղինուսց ։
Ա՛ր յանարուե՛ստ սիրտ նստիս
բարեբանեա՛լդ ի՛ հրեշտակաց՝
· պատր ի՛ սիրե՛նէ բառնալով

Ա՛ր ի հրաշակերտի՞ն երկուքն
նետ հրնչմամբ ի բարձունս
օրհնաբանիս • այսօր ի ծերոց
և ի մաղթող դավիճան ուսանողս
երդում • ըղ քեզ բարե։

Ո՛ղջո՛ր օրհնեցէք՝ բարձր ա՛րար
քեզ ըղ նոմ յաւիտեան։

Ո՞յսօր ըղ զաղա՛ստ վերկէին
ա՛ջոյ • ցընծութեա՛ տանէ՛ նոր
երուսաղէ՛մ՝ ժողովրդեա՛ն
ողբ ի հեթանոսաց • բարձր սո։

Ո՞յսօր ընդ մանկանց երջանի՛կ
ցոյց՝ • զհին սաւա՛ղն եկեալ նոր
արքայ ի սիո՛ն՝ • մանկունքդ
սուրբ եկեղեցւոյ • բարձ։

Ո՞յսօր ընդ ծերոյն օրհնաբա՛ն
նից՝ • ուրախութի՛ւ բարեբանե
ցէ՛ք զանազո՛ն թագաւորն ք՛ս
կեա՛՛ն • քահանայք հոգևոր
երդում բարձր սրտ։

Ա՛ւրհնա լեր յոյժ զա՛ւրաւորը
սրո՛վին՝ • պայծառացոյ երուսա
ղէ՛մ զարդարեա ըղ զբօնեցս
քո քաղաքդ անառա՛ծոյ։
Վասն զի քո ո՛ր կոչն ի յաղո՛ա
փառաց՝ • այսօր մըսանի՛կ կրկին
նըշառեմ ի վերայ յաւետման
նորոյ։ Օծեալ լա՛ռայք ճառագա
ձիւծեծեա՛ք միաբանութեամբ
երգեցին • օրհնութի՛ւն որդւոց
դաւթի՝ օրհնեա՛լ եկեալ
անուա՛նդ տ՛ն։

Ա՛ւրհնա լեր եկե՛ղեցի՛ սո՛ր • ի
գաղթատեա՛ն սուրբ մա՛նկունն •

էդիրկս • որ ընծայեցա՛ս ըղմե՛ղ
ի կեա՛նսդ յա՛ւետեանի՝։

Ա՛ր արձակիչդ ես կապելոց պար
գևառու ա՛մենեցուն՝ • պաօր
հայցմա՛մբ ծերունւոյն սրձո՛
կեա՛ և զիս ըզ բազմա՛մեղս ի
կապանաց մահու ի կեա՛նսդ
յա՛ւետեանից։

Ա՛ստուածդ քո՛՛մ սրբութե՛ զոր
ընտրեցեր գալըստեամբդ քո
քո • իսա՛ն միածնեա՛մ տղո՛վքդ
ըզքեզ՝ • լու՛ր ձայնի՛ աղաչանաց
մերոց՝ ընկա՛լ և կեցո՛ ըզ մեզ։
Ընծայն լուսո՛ւ քո պայծա՛ռ
քան զարեգա՛կն լուսաւորեցեր
զքո՛ սո՛ք ղեկեզցի՛՝ • իսա՛ն միա։
Ո՞յսօր և հրեշտակք ո՛ւրախա՛
նան ընդ պայծառութե՛ քո սո՛ք
եկեղեցւոյ՝ • իսա՛ն միա։

վարք հօր և։

Ո՞յսօր զոհարձացան տիճզեր
քո գալըստեամբ սո՛ծ որդւոյն
յերուսաղէ՛մ • և գոչէին հրնչ
մամբ երգով օրհնա՛ւ եկեալ
անուա՛նդ տ՛ն։

Ա՛ր հրթռվելեւիանն ոմն ընդ
նո՛ր նաւեկիր բանդ ա՛ծ • այ
սօր խոնարհութե՛ նըստաւ մա՛ր
նոյ նոր յա՛ւետեանի՝ • ըզքեզ զա՛ս
րեբանեմք՝ ա՛ծ հա՛յրն ա՛մենի։
Ա՛ր հրթռվելեւիչն սրբասաց ձայ
նիւ անդադա՛ր օրհնաբանիս • այ
սօր ի գաւառս երջանկացոյ որդի
դաւթի փառաբանեցար՝ • ըզքեզ

ուրախ լեր ով յերկնաւոր հայր
դէպ ամենայն սրբոցդ։
Խնդա յոյժ դաստուրը վերին
սիրելի՝ ահա թագաւորդ գայ
նստուիլ ի յաւանակի նորոյ՝
արդարեւ վերկիւղ վերկիւղ ամ
կենցաղոյդ։
Ո՛չ ահարձակիր ամ բերկրեսա
ժողովրդ աստուածոյ՝ մանաւ
զոստոս ծաղկեալոյս հանաստուղ
ամ ասա՝ օրհնեալ որ եկիր
Թագաւոր տիեզերաց։
Ո՞վքեր ասոս թագաւորն
այս երկնից վանուց՝ տէր
սանք հզօրքերն՝ նըստուիլ ի նոր
յաւանակի։
Ը՞նդառաջ ելեալ արքային
դասք երրայեցւոց՝ ծերքն ու
տղայքն աւետիս ասեալ։
Ա՞ինպէս նախանձ՞ն ձայնիս դո
չէին երգ նոր՝ բարեբանելով
զանունն Թագաւորին։
Ա՞նբակի՞ զբոն բանքն հօր՝ որ
ի վերայ քերովբէից հանգչի.
այսօր իջելով յաւանակի նորոյ
նըստուիլ՝ օրհնեալ արքայ եկիր
անուամբ Տեառն Թագաւոր։
Յառաջ քան զյաւետեանն որ
դին՝ որ ի վերայ քառակերպից
ըն բազկի՝ այսօր ի ծերոց և ի
տղայոց փառաւորեցար՝ օրհն։
Լինիցիք նոր ժողովրդք ընդ
անմոլորեանցն դասս բազմանիք՝
զգամ հնչմամբ երգոյ քաղցրոյն
ձայնիւ փառաւորեցարք։ օր։

Ա՛յսօր ընդ հրեշտակեսեան դա
սուցն օրհնաբա՛նիմ ծերքն
նստա՛ծդ վրայ. և տղայքն սրամ
ւնեալք. ոսանա՛նք օրհնեալ
եկեալ ի յանո՛ւն տեառն։
Օ՛ր սերովբէքըն ծածկասքար
ընդունիլ ո՛չ բաւէին՝ խնդա
՛՛՛

Ո՛յարութիե՛ յաւուր գալըստեան փրկչին՝ ամբարձանէին մանկունքն ըզհանդերձս իւրեանց՝ դատարկ ձայնիւ օրհնէին օրհնէ՛ եկեալ անուամբ տեառն։ Ա՛ստս ի՛ծառոյ բերեալ մատուցանէին՝ ածօղոյն տա՛ճկոյ նոպարհաւն՝ և անդադար։ Ո՛ծերոյց բզղեաք օրհնութիե՛ և խոզայոյց փառաբանութիե՛։ և անդադար ձայնիւ օրհ։

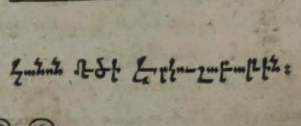

Հանդ ԺԵԴ Էջիս-ՀԱԲԱԿԻՆ։

Ո՛ՆԱ՞Ց՝ Ո՛Ր ՀՕ ՔՐԻՍՏՈՍ ՈՐԴԻ ՅԱՆԵՒՐՑ գո՛յ՝ցոյց զերեալսն զերկինքն և զերկրս բառնալ Հաւթիւն։ ա՛րարիչ ամենայն տուիչ փառս ա՛րարչին յարարածոց։

Պա՛տկեր անբաւելի վասն որոյ ըն հնոր ի՛ պատկեր բարեբարձ թե իւրոյ՝ ասէր ըզմարդկայն

և ի՛նդուրք բազմաւ եկին ընդ առա՛ջ։ օրհնէին զգալստեան որդւոյ վերկինից յաշխարհ։

Յորժամ եկիր յա՛ւ ի՛մեմ ի քաղաքն՝ ընդառա՛ջ եկին ծերքն սասա՛ւք ձիթենեա՛ց։ և զանձ որդիքն վասաւորիչն։

Ո՛ւեռանէ՛ ձիթենեաց՝ տա՛պաճա նէին մանկունքն ըզհանդերձս իւրեանց ճանապարհ։ և ոստս ի՛ ծառոյ բերեալ մատուցանէի՛ն։ ածօղոյն տա՛ճկոյ նոպարհաւն։

Ա՛ստուա՛ծ և տեր եւեսու՝ ձիթենեաց՝ երբայրեցաց մանկունքն օրհնէի՛ն։ ուրախ լի՛ր երուսաղէ՛մ քաղա՛ք։ և ցընծա սիո՛ն մայր եկեղեցի՛։

Ո՛ գալուստ քո քի՛ պատո՛ւ լե՛ր նոր եկեղեցի՛ նե՛ր։ յաղթական երգով բարեբանե՛մք։ օրհնեա՛լ եկեալ անուամբ տեառն։ Ո՛ր վանքն մերոյ փրկ կութեան յուսանակի՛ն նըստիլ յանձն առի՛ր։ ընդ մանկունքն բարեբանեա՛լ՝ օրհ։

Թադաւոր երկնաւոր։ ղե՛կեղ շի՛ր ըզ անշարժ պահեա։ ազգըկըզ պաշտե՛ա անուանըդ քո՛ւմ պա՛՛՛ հեա՛՛՛ ի՛ խաղաղութի՛ն։

հրեշտակը հայրենի՝ աշակերտ
տայ քոյ ծանուցեր ըզ խոր
հուրդ քո գալստեանն՝ օրհ։
Ար ամենայնից ես սրտիկ և լս
տեղեկիլ կենդանութենէ՝ այսօր
ըզ ծածկեալ խորհուրդ երկրի
գուշեղ յայտնեցեր եկեղեցւոյ
սըբոյդ քո՝ ծիրհ։

Շնորհեա մեզ տէր սրինուել
ընդ խնամատուն կուսանացն՝ և
զհոգւոց մերոց լսպտերըս պայ
ծառացո՝ Լրկրընդիմիք ի քէն
տէր զարհուրելիք ի պատա
խանն՝ զահին սահմոլ
եթէ ոչ գրեեմ ըզ ձեզ՝
Յորժամ գաս փառօք հօր դա
տել ըզ տիեզերս ամ։ շնորհեա
և մեզ տէր կալ ի յաջմէ քումմէ։
Լայցեայ մեզ գուռն ողորմու
երկնաւոր փեսային՝ և մըտցուք
ի յուռթասատ ընդ խնամատուն
կուսանան՝ Ջամենեցուք ընդ
առաջ փեսային և մըտցուք ի
յուռթասատ նորան՝ զի մի՝ ծիաս
ցուք արտաքս որպէս զյիմար
կուսանանն։ Պայծառասային լոյս
աերըք հոգւոց մերոց։ և բազ
մեցուցես ըզ մեզ ընդ հրամէ
բեհանն ի կոչումն արքայու
թեանն երկնից։

Ար խնդրեաս քան զամ ըզմիտս
և զխորհուրդս։ փառաց թագա
ւոր խրնայեա ի մեզ։

Ար միայն ոնկնա զանանհուրթի և

բնութիւնս՝ սարսռանք առ
Լոյս ի հօրէ լուսոյ ծագեալ
լուսաւորիլ զաչերեաց զսրտիս
խղճահարին եղեալ անհնար տես
կոյն երկրագործ։ արար։

Լկայիք որդիք մարդկան՝ այ
սօր ողբասցուք ըզ հնձն ըզ
վերանալ՝ որ մերկացաւ մեզէն
ըզ փառս սրտից՝ և զգեցաւ
զթշուառութիւն ծածկոյթի փոխա
նակ անձառ լուսոյն։

Ոմանիցէք զորդին այ այսօր
յինդուրթէ որդիք ադամայ՝ որ
եկին ի խաչելեր էղեհալ պատակ
րին՝ և զբառնալ նորոգեաց ի
փառս անաւրէնն պատուհասնէն։

Ծանաւոր փառաց քրիստոս
սեացուք պատրաստեալք արթ
նութիւն ընդ առաւրէ որ գան
ի դատել զերկիր։

Ընտրեալ վառեալ լապտերըք
հաւատոյ ընդ գնաս խնամատուն
կուսանացըն՝ մըտանել ի յուռթ
գաստ ընդ երկնաւոր փեսային։

Փութացարուք կանխել յա
ռաջ քան ըզ ձայն ծագային
բարբառոյն՝ զի ի՞ ծաուցուք
պատրաս ընդ շնջման հնձո
կուսանացն։

Ար նըստիս ի քրովբէս աՀելի
բան նոր՝ այսօր վասն մեր խոնար
հուբ նըստաւր ի ներքին ձիթե
նեաց՝ ծրինեալք ըզքեզ անդադար
երգել։ Ար հանդուցեալ ես խոր

յուք՝ որ զհոգին փառաւորէ
լով. որ վերստինդ ոչ ոք
Ընդքո՛ղ կեաց և մնայր և բնակ
ման ամպին նեղմարդուն՝
գոհաբանեմք և վերծրնեմք զե
ղեալ վրկօղ կենդանուե անգի
մարդկան՝ վ՚ որոյ ըզքեզ ամա
ծին և կոչս բարեբանեմք ըզմնայր
և զաղախին փրկչէն մերոյ։
Ընդունելն հոր և հին ուսուց
անժամանակ յաւիտենից՝ ժա
մանակաւ յորովայնի քո՛մ բնա
կեցաւ և ի հօրէ ոչ մեկնեցաւ՝ վ՚։
Ընտրեաւ ի քէն ի խաչ ելեալ և
ի յաղթող փառաց ընդ հօր՝ անար
գեաց ի մարդկանէ փառաւորու
թի՛ էնէր երկրպագեալ՝ վ՚։
Ընդքո՛ղ ոչ միայն որդիք մերդին
այլև վերին զօրութիք՝ զապ ան
մարմնոց հոգեղինաց հրեղինաց
ըզաւրհնոյն և հրեշտակաց՝ զո
հաբանեն և վերծրնեն և փա՛
ռաւորեն ըզմայր և զա։
Բանալի արքայուե տա՛ւաւ հո
գածին մարդ ծնան՝ աւասի յանձին
ձեռակամանեն արտաքս անկեալ ի
յաւիժ կենդանութի՛ որ
ձեռայորոյ մեզ՝ տա՛ւաւ մուտանել
ընդ՚ւան անեզրաշէն դրախ
դահաստանաւն երկնից՝ եգիպ
տական ազգին՝ յուցանելով
ըզ զօրութիւն սուր խաչին՝ յո
փշտակելով ըզ դահաստանորն
դիւթա՛կան՝ որ ձեռա՝

խիճն մեծացուցանէ։

Ընկեզ մրջեան և տանձ ընդհանուր լուսոյն. անպտուղ և անխոտելի կուսութիւն. մայր և իւրհատուած կենաց և մայր կեանց դառնութեան. և առատասոյն հրաշ

մայր ծաղկանց. մայր։

Ո՛ն անհնարին դրախտ քոյ թագաւոր խոստմանդ. ըզքեզ ապշեալք միջին մարդասէր։ Արուա պաօր վախճագեալ ցան կայր հոգւով և մարմնով մայր որ դուխք խրթխք խնդրէր ըզպարթաց ոգւոյն ըզփառս յերկրին կէն դանեաց։ Տըւօղդ ըզկեանս ան մահ՝ առքեզ աղաղակեմք և մի աբան հայցեմք. շարչարեա և մեզ որ կաղ ի յաջմէ քումմէ։

Ընդեզ օրհնեմք որ բաշխօղ ես բարութեց. և հայցեմք ոչ ի մարդասիրէ. ընդ մեր՝ քո ընտրեալին զիմանալի աշխարհն։

Օ՛ի դու ես որ յոյսի հայցեր մայրըն հաւատալ հանդէպ որ դաւիթ արբբեցելովք ընդաջմէ քո զիտաս և յայտնէ. ընդ որս և մեք ապաչխարք զի դասեցես ընտրեալ քո։ Ալէլուա բարձրեալ փրկիչ որ վասն մեր խոնարհեցար. արժանի արա ըզմեզ ընկալ զաշխակ պատուիրանի կենաց քոց տէր՝ որով կացցեմք յոյժ քեզմէ քումմէ՝ ի հանդերձեալ քում դալստեանն։

Ո՛րպէս ըզգայութեն օրինակեալ ի վերոյ սեռէդ դրանց նոցա. անեղակիւղ պահելով ըզ ժողովուրդն յանդրականաձայն սաղմոսին. որ ձեւ։

Վառք հօր և։

Աւր նորոգող բնաւէ մերոյ. որ ի խորհուրդ հղնաւէ մոլ դէնն զանապատուէն պատ ջրոյ յուզեր զիջողէնն. և ըզմեզ ի հնոյեալ մեղաց նորոգեա ի կեանս անմահ։

Ո՛ր արարիչդ ես յաւիտենից և աւետեցեր զարթուցանել զմեռեալսն. ըզքեզ օրհնեմք այսօր հարցըն մերոց։

Ո՛ր թագաւորդ ես թագաւորաց. և ընտրեցեր բանաւոր կեանս դանել մարդ ի հողոյ. ըզքեզ ոչ ապաւինող ես մոլորելոյ. և խոտանիս զյուսացեալսն ի քէն քո աւգութեամբդ. ըզքեզ

Ընզեր օրհնեմք ըզնա յաւիտեան։

Օրհնեմք զ Թագաւորն և զերեցն որ նրման միայնոյ վախճեալ օրհնութիւն. ք՛ե բարի։

Օրհնեա՛ զ ի ծանո՛յց մեզ պարտիչեալ խորհուրդ աբ երրորդութեն և զմի աստուածութեն քո. ք՛ե։

Սուրբ և աստուածին մարիամ յանկարծ կուսից և պարծանք սղզի մարդկան. մայր և աղջիկ

ԱՐՔՈՒՏՈՒՆ, կամ արքայական պատուհասք ի վրայ լսողացն. և ինչ ըստ սոցա եղիցի վասն լսելոյ։

Ինակ յիմանալոյ կամ ոչ ունայ նայեակաք ի լիւղայ. անդստին բուստ գըտա՞ն գանձասէրն վէճ սային՝ հիճեա՛լ լսելոյ։

Ո տան որոյ ևմակ պատրաստեա յուղք իւղ հիգևոր. զի մեղուք ի յատուգա՞ տա անմահ փեծայկն վասե՛լ լսելոյ։

Յորժամ յերկինէ վասեաք գան քեն նըմատես յամեծ գառողն կան և բաժանես զազգս առնան՞ ին յամենակողմանեն գրե՞մ գասես՝ ըզ մա՛ղ ընդ ծղեամն։

Յորժամ զառաջնդ պատուիրան հեն պահանջիացես ի ճառայիցն ընդ կըրկնաշունչ քանքարա՞ ին արժանացո ըմեզ գերկուստս ո՞ր՝ բսխոսե՛լ՝ գո՞ յերկին։

Նառագայթ փեղ հնր որդիդ միածին. որ ըզըլայդ անվոյսըս փակ մանրիալ պատրաստեան՝ այս որ ի ճաքոթ վասեք վայելեցը։

Ո՛վ անուս սրտիզնէից անհան ի վեր քան ըզբան. ծուայն կե բսիւ

Յեր զանաձնո՞ն տեսան։

Ո՛վ ամենակալ. ովե՞ ըստ քան՝ պա՞ տմ՝ ամ՞ ենայն ոք։

Ո՛վ յոր ընդ ջերս երկնից հայ մանձայնեալ. միաբանական ձայ նիւ ե՞ րգե՞ ք ասե՞ լով. ա՞ ։

Երկրաւորքս ընդ երկնայինսն հաղորդե՞ նքս ընդ հրեղե՞ նան։

միաբանական ձայնիւ։

Ո՛վ յանէից գոյացո՛ ցեր զբո զաթարածս խակըղանե՛ ։ խոստ կեր ածուածե՛ ր զո ստեղծեր մարդ՝ ի հողոյ. ժառանգել նը մա՞ զանապատա՞ ն ըզկեանսն։

Ո՛վ պատրանաց բանապարկուի՛ ն ի՛ դրախտե՛ ն արտաքս անկեա՛ ։ ի՛ յաւե՛ ժ կենդանուե՛ ն մա՛ հա ածի զըմարդ ստեղ՛ ան. մերկացո ըզ փանա անըստուե՛ ր լսե՛ ։

Ո՛վ դու փրկիչ բարեբար՝ որ մարմնացար ինր կուսէ՛ ն. և հնդ մահ սրեա՛ ն ըզդ փան՝ որ ընդ քեզ ոդիւքն ղեբե՛ ։ ընդ քե՛ ղ ոգիքն ղեբե՛ ։

Ո՛վ ամենագա՛ ր գալստեանն յորժամ գա՛ ն դատել զերկիր. և նաեւ դեւրեան բզմե՛ ի վասս յանկատեանն՝ որով հանցա՛ ր քեզ ջերնուի՛ ր յանբասա՛ ։

պարածածկեալ ըղձալոյզ ունըտ
ուէնը . այս : Այր հրեղինայն անո
մերձենալէ հնար ածուելեդ .
Ի հողեզինս խոնարհեալ ըմլոյդ
արիւնական՝ . այսօր :

Երբոր լեր եկեղեցի՝ նը . Ի
գալստեան տեսըդ միածնին .
ուրախ լեր և յղճնձան հանը
դերձ ամենայն սըբոցմէ :
Խընդալոյժ դուստրը վերինն
սիրելի . ոչխ Թագաւորդ քոյ
նըստեալ ի յաւանդակի նորոյ .
արդարեմ փըրկիչ փըրկեալ և
կեցուցանէ :

Ո՛ւրախացիր և բերկրեա
ժողովեալդ սաստուծոյ . մանո
զոսոցս ծաղկեալըս հանսուրել
և սուտ . օրհնեալ որ եկիդըդ
Թագաւոր տիեզերաց :

Պատուեր ստղտարուեն հոս
տատուկը ի՛ն ըզմիտըս մեր .
դատել զհոգի և ըզմարմին .
արդարանալս դատմամբ ըմո
օրինաց քրիստոս :

Լակ անբըռնե դատաւորին որ
ի՛քատղեք բնաւեր մերոյ . ոչ ու
նելով զերկիւղ քո սուրբ .
և անպատկառ իմարդկանէ ոչ
առնելով դա՞տ զերկերցին :

Ո՛վ անանձն տեսըդ փեսայիդ
այրի հոգի կամ պատանի . ուստ
զերատունըս քո խնամած դաստա
տանի՞ս . առնել ինձ դատաստա
տան արդար՝ ընդ ոտիսի
մա՞ն քննոյ կանոյ :

Պատրաստեա՛ զքեզ Իսրայէլ ընդ
առնել կոչս ամենայն ազգաց . զի
հաշտեացի՛ ընդ քեզ որպէս երդեալ
հնգի՞ս . և մատուցեալ զոր
ձեզ սիրոյ ընդ հեռացեա՛՛ լս
ի նանանէ :

Ո՛վ ճշմարիտ երկիր տեսըդ
ա՛՛յնմ որ երկին և փըրկեալդ
ըզմեզ : Ո՛վ ճշմարիտ հոգիք ձայ
նիւ ցընծալեա՛՛մբ բանիւ
բանեցեք ըզ նոր :

Օ՛ի եղոյց մեզ նոր զփրկութի
և զկեա՛՛ծմնոս յոյզիչ տանն
Իսրայելի :

Լաջեր որ ողորմեցե՛ քո յոյս
խաչն . և ըզմահուանէ բընութի՛ն
ի կեա՛նս վերստին եկեք :

Լաջեր որ տա հայր փառաց ի՛ւր
կենա՛ . և ամենեքումբիչ տաքուելոյն
առաքեցեք սուրբ զհոգիդ :

Լացեր որ պաօր ըզգոնաձդ
երկնային՝ . և բաշխեցեք առա
տակէս պարգեւս աղքատ բը
նութեա՛նս :

Գալոյց և մաճիկնեն փողոյ և
փառաց հօ՛ր . և ըզ հոգեզինն
բնութի՛ն հրեղենն նորոգէ :

Լուսաւոր են ճանապարհդ որ
դարո՛յ . և՛ երբեմն բանակ
ըս հրեշտակաց ամպովք ընթա
նան : Ո՛վ երկինն երեսաւորեալ
թըռչնոյն ամպովք ընդ առաջ ան
յո՛ղս . և պատկէս յոյսի ժամ
ընդ որըն լինի՛ն :

դառնալն. պահել անապատ ըզ
քո փրկեալսդ՝ ծրնեալ։
Ո՛ղ որ ծրնեցեր՝ ճշ բարձր
ապրիլը ըզնա յաւիտեան։
Օրհնեցեր՝ ո՛ թագաւորըն յա
ւիտենից քո՝ որ ելից և փրկեաց
զամ արարածս. ճշ բան։
Օրհնեցեր՝ որ սպար գալըս
տեսանէն իւրում զերկիւղելի որ
դւոց մարդկան. ճշ։
Ո՛րոր արարածդ պատուեալդ
հրեշտակաց զերծեալդ ի խա
ւարէ առ լոյսն. ճշ։
Ըզկատարելդ քո ածածկին
անարատ զոր ոչ բոցակիզեաց
հուր ածուելոյն մեծացեալսն։
Որ յարդանդ կուսի անապական
նպար բնակեցար քո որդի.
և փրկիչ անձանց մերոց. մեծ։
Ընծայասնելի տէրութեանն
յայտնութեան աշխարհի ծագե
ցար. անմատոյց լուսոյն երկրի
պագեալդ։
Ովրհնեա իմ՝ թագաւոր մա
ռայ քոյդ սպասեցուլ պատ
րաստակ արհեստիւնէ.
ընդառաջել որ գան ի դա
տել զերկիր։
Ընծայօ վառեալ լապտերըդ
հատուցոյ ընդ դանս խնամուն
կուսանացըն. մրտանել ի յաւա
գատ ըզերկնաւոր փեսացին։
Փառաբանեալ կոչեսցի՝ յա
ռաջ քան ըզձայն ածելոյն

Ըզքեզ ածածկին որ վերծինս
իպատից հրեշտակաց. ազգ մարդ
կան կենդանեաց մեծացեալսնէ։
Ըզքեզ բնակ հրեղէն ածու
ենս յամենալի զօրացն երանեալ.
ազգ։ Ըզքեզ մայր էմմանուէ
լի՝ մարգարէին յաւուրք զուար
կեալ. ազգ մարդ։
Ովերկայ վիմի հաստատոյ շինե
ցեր ըզքո տաճար որ զերկերցին. ըզ
ամ պահեա ի խաղաղութիւն։
Որ ընտրեցեր ողբամարիամն
ի բնակարանս հրեշտակաց և
մարդկան քաւարան. տուր որ
մեզ զանշարժ քո զնամարուն։
Ովտառակաւ սրբութեանդ
քոյդ երդեն մանկունք. տուր
ասցա զտառատ քո զողորմութիւն։
Փառք Հօր և։
Յորժամ կոչեցս ըզհրաւիրելոյն
բանկրցանէ աշխարհի. ժառան
դել ըզպատրաստեալսն. հնար
հեա մեզ ընդ նոսին՝ զարքայու
թիւն քո։։։ն քոյ քրիստոս։
Որ պատչէլիդ ես ի բարձու
նս՝ և ահաւոր ի մէջ
երկրի անուն քո աբ՝ օրհնեալ
ես յաղթ հարցըն մերոց։
Որ զհաստատեցեալն երեք պա
հեալ և ըզ չարսըն պատժեալ.
դրծակիցօք ջրովք սուրբ մկրտիչ
յանդուրնդ՝ օրհնեալ ես։
Որ հաստատեցեր ազգն մարդ
կան հրով փորձիլ ի յերկրի

Յորժամ գաս վաստք հօր՝ դա-
տել ըզ սիրելեսն քո. ընդ-
և մեզ ևս կալ ի յաջմէ քումմէ:
Բայցէ մեզ դատան ողորմելի
երկնաւոր փեսային, և մնացուք
ի յառագաստ ընդ իմաստունս
կոյսանան: Յամենեսեան ըզ
առաջ փեսային և մնացուք ի
յառագաստ նորա. զի մի՛ ձեռ-
ցուք արտաքս արգելս զխնամ
կոյսանան: Պայծառասցին լոյս
սէրըք հոգւոց մերոց. և բազ
մացուսցես ըզ մեզ ընդ հրամա-
բանան ի կոչումն արքայու-
թեան երկնից:

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

Հանդ ՌԺԹ Շաբաթին:

ԱՐ ՅԱՌԱՋԱՒՈՐ ՓԱ-
ռաց բազմեալ ընդ հօր
անբռնակալելականէ բանդ. այսօր բազմի ընդ հոգւոյ ղէնսն յամենայն աւուր. օրհնե՛ալ ղէ՛ կ եալք ի վերկութեան աշխարհի: Ար զանձաւ ածաբեղ՝ ածեալ զբո ծառայականն կերպ. այսօր հաճեցաւ օծանիլ իւղով ի մե ղաւորաց՝ օրհնե՛ալ ղէ՛:
Ար կենարար Թագաւոն զբո գա՛ շակ ղիւզոյն ծանո՛ւցեալ զը ծուն. այսօր յա՛ւդեալն լայտ նեցաւ խորհուրդ տրծաթոյն բուրվառ՝ օրհնե՛:

Ար

բարբառոյն՝ զի մի՛ ՃՃասցուք արտաքս ընտրելեացն հնդ կուսանացն:

Ար նըստիս ի քրովբէս աՃըծ բանդ. այսօր վասն մեր խոնարհ հուր նդատաւոր ելեր ընդ նեաց. օրհնեալ ըզքեզ անպատմելի երգով: Ար հաճեցար ես խոր հըրդոյդ Հայրենի՝ աշակերտ ասց զոր ծանուցեր ըզ խորհուրդ քո գալստեանն՝ օրհնեալ ես:
Ար սահնայդ ես արարիչ և ըն տեղծիչ կենդանութեան՝ այսօր ըզ ծածկեալ խորհուրդ երթոր դութեդ յայտնեցեր եկեղեցւոյ պըրեղ քո՝ օրհնեալ ես:

Ա՛հաւորեա Թագաւոր՝ քրովբէ ական ձայնիւ օրհնեալ՝ ի յեր կինս ի յերկրի և յիւր ծանութեան: Ա՛հաւոր ես Թագաւոր որ նորոգեա զքո զարարածս՝ հառատուն ի հաւատս ի գի տութեն Հրշմարտութեն:
Լուսաւորեա ըզմեզ քո ի միա անդամ քո գալստեանն յորժամ ծագիցես ի յերկնից՝ և նորոգեա զքո զարարածս:

Ընորհեա մեզ ըզ արձնուն ընդ խմաստունն կուսանացն. և հոգւոց մերոց լամպերըս պայ ծառացո: Լ՛ուրկրկեմք ի քէն տէր զարհուրելովք ի սրտատես խոնարհութեան՝ զամէն ասելով՝ Ար մեղայ քեզ Հայր:

Ար խորհըրդեամբ ընդ հօր և հոգւոյն սրբոյ խոստանիք ինքը զմկրտիչն առաջին՝ այսօր տրտկիք մկրտական ժողովեալ՝ խորհին մնանել ի մահ զորդին աշ։

Յուդա՞ս սիրոյն աշակերտ՝ ի՞նչ անակնկալ զառեղծութիւն առ վարդապետին՝ մատնելով զտէրն երեսին սրծաւթոյ։

Ա՛ղբաձգօղն երկնից՝ մշտոյն ջնջաւոր հօր ո՞րդին՝ նէրդոր ծեսի իմն՝ ի վեր քան զերկնաշունս ծառայի առեալ զկերպ անկո ղնպատելի ստեղծութեամբն։

Ասանկ զմկրտեցելոցն ջրով զտոյն լըճանայ՝ զի զնոսա ոչ թէ ինոսա՝ տրպաւորեսցէ։ Ը՛ր բորդ՞ութիւն գո՞չ օթեվան։

Աշակե՞տ զմկրտին իւր և՞ զարհուն ընո՞ր ու՞ախտ անտեսանել՝ և յիշատակ կատարը մահուանն։

Մերձեցելոյս ինո՞ր սըր՞ բութեամբ։

Ա՛րկածդ զգալոյս պրպտէս զօծդ այսօր անձամբ խոնարհութե՛ւ ի վերնատունըն խորհրդոյ՝ զոգ գետ ծառայի ըսխտածանիլ յանձն առեր՝ օրինե՞մք զի՞նչ էապէ ի կատարած ջրբաւանս։

Ա՛ռնես երկրպագիդն դամբ հրեշտակաց խոնարհեցար ինքնա նոգ զոտըս հոդելո՞ն՝ բոժոշ կեր սոքօք ըզպարշապիսս նա խատներ՝ բոժոշկեա՞ զհոգեպ խոց զհնձանդութեան։

Ար ի խորհուրդըս փրկականս եկեղեցւոյ բանիւեցեր աշակերտացն զնարմինդ քո՝ նորոգե՛լ ըզմանկացեալսն ի՛ճաշակման նէ։ Տալո՞ց թզս այսմ ընակ ըզմեզ միշն մարդասէր։

Ար անբակնկալն կեսութեդ ճա առարեաց՝ այսօր ըզդեցար ըզգեստ հաղելո՞ն ծառայի ծանծկելոյ ըզմերկութի՛ւն նոս խոտօրեն՝ օրինեալ եկեսիդ ի վերկութիւն աշգի մարդկան։

Ար վերօրնիս ի՛նքեզն քերոյ բեր ինչ՝ այսօր եկիր կոնա իմիր նատաւորըն խորհրդոյ։ լըսացիր զաշակերտացն յօրինակ վասըն մեր՝ օ՛րինեալ եկ։

Ար յաթիա վատաց նըմանիս ըմնա՛ հօր՝ այսօր բաղմիլ ընդ աշակերտացն յանձն առեր՝ բաշխելոյ ըզմարմին և զարիւն քո աբ՝ օրհ։

Ա՛կեսդ ի փրկութի՛ւն աշգի մարդկան՝ ի ծառայի յանձն առնոս մատնիլ եդատասանն հոգի բերելով վե՛ր ըզմեզ կեցուցանել։ Ա՛ռանեա՛լ սիրատաբ ոգի մեր հայտարար՝ ի յանկայէ և ի կեցիս վայ զատապարտել՝ համ։ Կացեա՛լ ի յատենի երկրորդ աղաղ վասն առաքինին ազատից պարտեսցէն թողութի՛ւն՝ համ։

Յորժամ առեան զառաւտանէ
զերկին, և զերկրաւքիւք հրաշից
ընն բանին. յայտ։

Այսօր գանգրիւղ ցընծասցէ եր
գեաց սրբոյն կուսանն աւետիս
քերկրեաց անգլոյ. որ ծընաւ
ընդ փորկի՛ն անձանց մերոց։
Ընդառելին երկինք երկրի՛
ի կուսանկան սրտանգէ մեղ
կեանք յայտնեցաւ. որ՛ն
պչելոյ մարդկան։
Յառաջընթաց փայլատակին լու
սաւոր աւետեաց. մարգա՛գրեն
հետեւելով նըշանի՛ն ի ծընա
նէնդ աւծողացն։

Այսօր ցընծան դասք հրեշ
տակաց ընդ հանաստակ քոյ ի
երկրի. ո՛՛վ լուսատիչն խո
հան երկնաւորման եհեղեցի՛ աբ.
ոբրաւ լեռ՛ր ո՛ վիմ պատսա
կան՝ հոլովման մեր և քոյ։
Օ՛ ազատարար հոգւոյ անուսան
ընդծով արիւնով փրկչապէս զոյ
դասեա՛՛ հանդերձ փառաբ
և ընդ ստացաբ երկնաւոր փե
սային. ոբրաւ լեռ՛ր ամուլ
քաղաքին՝ ահա փեսային գայ
ստ. քեզ։ Ընտանեաբ նորոգեցար
մեղ ազատան մի՛ կրկնաւե. յոյ
գնդ մո՛՛ր հոգեւոյն յերկոցի.
ծնանելով փրկաւին չհատ
ուցեալբ ի քէն. ոբրաւ լեռ՛ր
անմեղիր յատաջնոյն՝ ահա՛
որդին գայ ստ. քեզ։

Յորժամ առեան դասատանքն
զերկին. և դրախտիւքբ հրաշից
ընն բանին. յայտ։

Այսօր գանգրիւղ ցընծասցէ եր
գեաց սրբոյն կուսանն ազեւտիս
քերկրեաց անգլոյ. որ ծընաւ
ընդ փորկի՛ն անձանց մերոց։
Ընդառելին երկինք երկրի՛
ի կուսանկան սրտանգէ մեղ
կեանք յայտնեցաւ. որ՛ն
պչելոյ մարդկան։
Յառաջընթաց փայլատակին լու
սաւոր աւետեաց. մարգա՛գրեն
հետեւելով նըշանի՛ն ի ծընա
նէնդ աւծողացն։

Այսօր ցընծան դասք հրեշ
տակաց ընդ հանաստակ քոյ ի
երկրի. ո՛՛վ լուսատիչն խո
հան երկնաւորման եհեղեցի՛ աբ.
ոբրաւ լեռ՛ր վիմ պատսա
կան՝ հոլովման մեր և քոյ։
Օ՛ ազատարար հոգւոյ անուսան
ընդծով արիւնով փրկչապէս զոյ
դասեա՛՛ հանդերձ փառաբ
և ընդ ստացաբ երկնաւոր փե
սային. ոբրաւ լեռ՛ր ամուլ
քաղաքին՝ ահա փեսային գայ
ստ. քեզ։ Ընտանեաբ նորոգեցար
մեղ ազատան մի՛ կրկնաւե. յոյ
գնդ մո՛՛ր հոգեւոյն յերկոցի.
ծնանելով փրկաւին չհատ
ուցեալբ ի քէն. ոբրաւ լեռ՛ր
անմեղիր յատաջնոյն՝ ահա՛
որդին գայ ստ. քեզ։

Ա՛րեգա՛կն արդարութեա՛ն քո
ծագեսցի յաշխարհ հաղուագեաց
ըզ խաւարն անգի՛տութեա՛ն. ա՛
չեա մահու և յարուցէ համբար
ձեա ա՛ռ հայր յոտի՛ ծագեաց.
ո՛ր երկրպագի՛ չերկնաւորաց
և չերկրաւորաց ընդ հո՛ր և՛
ա՛ր հոգեւոյն. վ՛ն որոյ և մա՛՛ք
երկնրպագանե՛մք հո՛ր հոգ
ւո՛՛վ և՛ ճշմարտութեա՛ն։
Ո՛ր փո՛խանակ ծոցածին բանին
ո՛ր է՛՛ չ երկինս. ա՛ռաքեցաւ
աւետիքըն հո՛ր ի բարձանց հո՛
գին ճշմարտութե՛ան. մի՛ խրխնջ
բիր զըրս յատաւմբ տըգրամեցե
լոց և հրաշինել զընտրեա՛ն
դաւթ առաքելոյն. վ՛ն որոյ։
Այսօր արքատանկա՛ն և գիշե
բային լուծան երկունքը ծնո՛ղ
դեան նախահօրն. քանզի զծն
հատան մարգեով ի մահ և՛ չյա՛
պա՛կ հանե՛ն. վերըստին ծնանի
հոգին յորդիս լուսոյ հո՛ր
երկնաւո՛րի. վ՛ն որոյ։

Լ՛ձայն մեծի գոչեցին՝ և ի
հընչեա՛ն հրաշակի վաղոյն. ուր
հոգւացեա՛լ մարմինըբ մարդկան
նորո՛գին. յայտ առա՛ր ահեղին
յիշեա տե՛ա՛ռ և ըզ՛ պր ըզ
նոյնիցեա՛նն. և՛ հանգո ընդ՛ պբ
ըս քո՛։ Յորժամ նըշան առու
նան ձառագայթիւբ վայրկ՛.
և թագաւորըզ թագաւորաց
վաղոյ տեսանիս՝ յայտ առ։

Ընդհին խորհրդեան ի ջարուի
ասած յաւետնից՝ որ բանիւ
պարտածըս խորհրդով հինեց
յուզեր։ Ընդքիզոր արարիչդ
ես մեծութեան արձանդ վա
ճառելին՝ յանձն առեր զմա
համբերելով վասն մեր։
Ընդքիզոր թագաւորդ թագա
ւորաց իշխանաց դատաստան
եաղ՝ ի ընդ մեզ փրկիչս ի
յանհնչին ատեանդ։

Այսօր եկեալ կանգնե փրկիչն
առ ի մահանիլ յանօրէնն Ժողով
դէն՝ վասն փրկութե հեթանո
սաց։ Այսօր մահուի բանն ի
բանսարկու հօրէ՝ և յառաջնոյ
դատաստարան յանօրինաց Ժողո
վըդ էն՝ վասն փրկու։

Այսօր հոգի ընդ ապրեն դատ
պարտի և արժանաթոյ վճռուի
արարիչն արարածոց վաս։

Որ ըսքանչելեր այսօր առաջ
նեմ ի ջուրդ յորդանան ի մէջ հո
ղինաց՝ արարածդ արարչին ըս
պասուէ խորհին զնորհուդ։
Որ բանիւն իւրով զերկինս ևզ
զերկիրըս հաստատեալ յոչընչէ
գոյացուցեալ՝ վճռաւի այսօր
դիւրագին ընդ երեսին արձա
թոյ։ Որ յուդա արատասուելոյ
երկնաւոր վարդապետին ապա
հուէ խորհի զնորհուդ՝
մատնելով անօրինաց զի խա
չեսցի ի մէջ երկրի։

Փառք հոր և։

Որ զամենայն ծին անօրինաբար
կամաւ յանձն առեր փրկիչ ընդ
մեղաւորաց՝ վասն անճառ խոնար
հութիդ քո և մեզ ողորմեա։

Որ խորհրդոյ ես որ ոչ ոք ան
միտ՝ զձածկեալ խորհուրդ
յարին ապականել վանեա՝ ընդ
քեզ օրհնելոյ ձա հարցն մերոյ։
Որ ընդ նահանջն աբրահամու
գնացեր՝ խորհուրդ ոչխար ծնուրդիր
ամէնեցուդ որդւոյն պատուական ըզ
Որ ընդ ձորհեա ծածկելոյ քոյոյ
նի գոլ յարուցս արձանդ զան
հատանելոյ մատաներ՝ ընդքեզ։
Ընդոր օրհնեցեք ես բարեր
արարիչ ընդնա յաւետեան։
Ո՛ բնակիչ իւրերին զօրըն ծած
կացեալ խորհուրդ քոյոյն զոր
հոլովեալ վճռեալ ընծ ես։
Որ վասն մեր համբերեալ բան
սարկոյին՝ կամաւ վճռուի
անարատ բանն ես։

Ընծաեան երկնային դուռն
ձեզ ոչխարին ձայնիւն ասեալոյ
ներ հրեշտակին՝ ուրախ լեր բեր
րեալ ոչ ընդքեզ։

Ի քեզ ուրեք բանալ ընդ հօր
անապականաբար բնաւ կիր հա
ձեցեալ ի քոյոյ յարուցին՝ ուր։
Որ բոցեղէն սրովբէիւք շրջեալ
վանեալ պահիւր՝ այսօր ի մէջ
մարդկան ի գիրկս հոգեղինի
յայտնեալ՝ ուրախ։

Հանն Ռեծի Հինգշաբթին։

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻՆ,

երկինք մըշտընջենաւ ուր հօր ո՛ւրկին։ Նեղոտածեալ համ՚ալ իւրեր քան զՀրաշս։ Ծառային առեալ զկերպ անկողնապատեալ ածուածեամբն։

Լանին զնաքրեցելոցն ջրոյ զտալս լուանայ։ զի զհանապարհու թեի հնոտաց տալսաւորեսցէ։ եր բորդուածեան գո՞չ օթեվանն։ Լաշխէ զնարին իւր ևս զարիւն ընո՞ջ ուխտ անոնանել։ և յիշատակ կանուր մնհոնանն։ ևրգնեցելոցս հնո՞ սըը բուածեամբ։

Ընդեր լուաց և ճառագայթ առիջանելի՞ ընչս։ ևր լըսո՞ նա՞ լսանձն առեր զտաս աշա կերտա՞ցն։ մնքրեա՛ ի մեջ զմէզ խառարին խորհըդոց և լուսաւորեա զմեզ։

ԵՒր մնրմնով և սրեա՛մբ քո ցուց ցեր զըզնոզութեի ե՞զոյ։ որ ը ևի՞՞հ պատարագ ես ի մեզ անճախապեզս։ մնքրեա՛ իմ ևնջ։

ԵՒր բաւէ զայս ներ ուխտ ցուցցեր յետ առաջնոյ քո։ մնհայցե լո՞՞ցս ի ճաշակմանէ նախաձ հօ՞զոն։ մնքրեա՛։

ևև

ԵՒր հաց ի՛ յերկինս ևի՛ վերայ երկրի՛։ այսօր յանձն առեր լո՛ ևանալ զնտաս աշակերտացն։ և զնս լուա՛ քրիստոս խոզոց խմոց ԵՒր բարեբանես յիմանալի զը ևարեմնոյն։ հրաձեայր մնրմնով պանտարագ ի՛։ սրա՛ և զնս արժա նի ճածայեն չնորհիդ։

ԵՒրոց սեծոո քեզ բովելոյ՝ ի՛ երկինս տունըն բազմեցար՝ կենտարար բաժակաւն ը՛զ մեզ վերկեցեր։ վերկեա՛ և զնս յաւիտենից ի՛ հրոյն։

ԵՒրիատես ընդ՝ որ վասն մեր խոնարհեցար ինամատար ջարչ բանս՝ լուացեր զոտս աշակեր տացն այսօր ևոր՛ վերնատունն։ ազաչեմք վերկիչ ոգո՛ ըսեա՛։ ԵՒր կանգնեցեր սեզոն խորհըր դդ՝։ և սրբատեր յանմահա կան բանիակէն։ սը բջոց զոտ տաքելո՛ցն այսօր ևոր՛ վեր նատուանն։ ազաչեմք վերկ։

Ա՛նքրեա՛ ը՛զ միտս և ը՛զ խոր հուրդս։ զի և մեք հաղորդեսք ցուք սըրբութեի։ ընդ սրբոց զոտ տաքեա՛։

ԵՒր վնասն մեր յերկրի՛ երև եալ՝ զանճնայնն կատարեցեր ը՛ր առաքինացն՝ ա՛յսր կատա րուածն ընտրեալսն առ՛նելոյն ոգոյ՛ ևդ ազգեաւ։

Ա՛ոգդ ճրշմարիտ և զա՛՛ոն անհրաման։ որ զանտապարտեցեր

Ար երկայնամիտ. եւ ումեր քաղցր եւ անոխակալ. հանդո՛ղ եղիր քո ծառայից. վէ՛ր մի դարձցի՝ առանց ամենեցունց յանձնելոյ տէրդ առեղծուածն։

Օ՜ վիշտառակ հրաժարեալ՛ն ի հառաչս քեզ ընկալեալ. եւ զուարթս մեր ընկալ՝ որպէս զսբելին՝ զնայո՛ն և զաբրահամ՝ եւ վէ՛ր ի խորան քոյ ալիրոշից հանես զոհացեալ ընդ ամենեսեան զվա նոյնպէս զանասնոցս ընդ ամենայն քո. վէ՛ր մի։

Ար յերեսէդ ես ընդ հօր և աբ հոգւոյն անբակիցըն որպէս. խոնարհեցար ի հայրական ծոցդ մարդ եղեալ մարմնացար ի կուսէն՝ բառնալով զյանցանսն մեզ հանդերձ յանապատ նահանջո՛ր. քեզ երկեալք ընդ զօրսս հրեշտակացն ի վեր հովանացան օրհնա՛ծ ես քո՝ նահապետ իսահակ բանից։

Ո՜յսոր ծընար որ ի հօրէ յառաջ քան զյաւիտեանս որպէս. ծառապետի վառաց և ծագումն մեզ յանմահանալի լուսոյն. սուրբ զաւակ տէրունեաբն յայրենի իջեվանի և ի մեռեալ յանբանից բանաձեալ. քեզ է՛րէ։

Թագաւոր վառաց քո և սուրբ ընկեր բոլորից. ահա հրաշալ հիշատակ հայր հանդերձեալ լուսոյն՝ մանուկ երեւեալ այսօր անկ՝ փոխելով ի յերեսաց. քո՛ է

ընկալո՛ր ի մանկին. ա՛յսօր խոնարհեցար ի լուանալ զոտս ա շակերտացն. որպէս՝

Լսան հօր և քահանայապե՛տ ձրշմարիտ. որ զաշխարհակե՛ր ցոյց ընդ մարմնին և զսբերնեցե՛ր քո բաշխեցե՛ր յանապետանն. ա՛յսօր հաւատոյդ հողեղէնք ա՛ծային խորհրդոյդ. որ՝

Յորմէ առաքեա՛լ սերոյենքն ոչ էշխէ՛ն նայիլ. ա՛յսօր ի ծառայի կերպարանս եղեալ նախայաբեւան բանն. օրհնէ՛ց ցեր ընդ հոգեւոր երգովք

Ար զաստուածակե՛րպն այսօր ձրշմարտապէ՛ս կատա՛րեալ. լուանալո՛վ զոտս աշակերտացն ի մէջն՝

Ար հանդուցիդ ես հօր և արդեւդ աւետարանքն բնդ՝ի մէջ էէն. ա՛յսօր բնդ՝ի կենդանեացն յերեսաց քոց հրեշտակքն յերկիր՝ հո՛ղ

Ար ա՛րարչակից ես հօր և արդեւդ ի բոլ կենդանածնեանցք ի ջուրս ա՛ստեղծանք. ա՛յսօր որդիս ի ճնանիս ի՛ ջուրց. հո՛ղ

Ար վառակից ես հօր և արդեւդ և քննես ընդ՝ի՛ս ա՛ստուածդ. ա՛յսօր խորհրդեա՛ս իմաստից զի մարա աշխարհի սպա՛ն բերը. հոգի

եկեալք ի փրկութիւն մեզ սա
տեառն հարցըն մերոյ։

Օ՛ր օրհնեն զանգ լուսեղինք
զիտես տաժանեալսս լուսոյեր
զանիծիցըն մերկասեալ ի մէնջ
ծածկեայք՝ ըզ գեհեան ծառայի
սպասաւ՝ օրհնեալ եկ։

Անապականեալ աղբեր վկեն
զանապարժըդ բուխեալ զմէր
մինոյ՝ ողորմելոյ ըզ մահ
ցեղըն յանցանաց ի պատրանաց
թերհնաւէրն՝ օրհնեալ։

Լոյս ի Հայոց փոյ հօր
և պատկեր բարեբարուե։ որ ըզ
գեղայն պատ ըզգեհատ ծառայ
կան կերպի՝ ըզ նա առ ապինք
օրհնեցիք հոգևոր երգով։

Որ անձառ խոնարհութիւն ի մայր
ըն ամէն ոտից աշակերտացն։ ըզ
մարդկային սգի գենայս ուղ
ղեայ ի մերկին՝ ըզնա առ։
Որ բաշխմամբ կենդանարար
խորհըրդոյ՝ անապական ճաշակ
մանէն։ հրաւիրեայ ըզմեզ երկ
նից յարքայն՝ ըզ նա։

Օ՛ր ի հայր յաւուրք քան զյա
հետեանս՝ բարեբանեն զապ
անմարմնոց հրեշտակայս։ ձայնիւ
երգով գոչեն և աղաղակեն՝
սառնամած սառնամծոյ և սեր տե
րանց փրկիչ գոլով։

Աղաքեցեր զբո միածինդ
մարմնանալ ի նբ կուսէն՝ և
անարատ ծընանիլ յորմէհետ

Այսօր ուրախանան ընծան
երկնից բանալիքն։ ի նազա
կատարած ի՛կ ղէ՛ցայ։ զանգի
ընդհեցաւ մեզ քահանայապետ
յաւիտենից։ իշաւարհել զկա
թուղիկէ առըբ զէկեղեցի։ փա՛
ա՛ռաք գանձատեան քո՛ տէր։

Այսօր սիրեն լուսոյ հոլմանի և
ղև ըմե՛զ ի բարձանց։ զանգի
թագաւորն երկնաւոր եկաւորի
ի տա՛ռըբ ե՛կէ՛ղեցի։ և զա՛ռ
հրեշտակաց ծառայել սոճնե՛ն
ըն՛նդ մարդկան։ փա՛ռ՛ռքը։

Այսօր քահանայապետ ճրշմա
րիտ ձեռայն օրհնո՛քըն պատ
ռէաղ։ կանգնել ըզքառանկիւն
սե՛ղա՛ն խաչին։ արժանացա պա
տարագել՝ բանիւ զմեռելն և
զարիւնըն տէն։ մաքրասլիս մեր
ձեցարուք փրկեալըք նո՛ր ժո
ղովուրդք։ և հայցեցեք ի՛ք ղե
ընդհեցէք զամ մե՛զ ըն՛նդ ե՛ր
կայն աւուրս։

փառք հօր և։

Այսօր վերըսաին նորոգեցա՛ք
ի՛յանիծից նախա՛ հօրն։ ճաշակ
ելո՛ւ ըզմսոմին և զարիւն որ
գեո՛ն սատուծոյ։ օրհնեցեք
ըզնա հոգևոր երգով։

Այսօր ի հայրական ծոցոյ ծա
գեալ՝ հալածելոյ զնա
ռ մեզմէ։ կենսաբերդ հայտ
նի՛ցեր այսօր զնո՛րհուրդ ընտ
րեա՛լ քո աշակերտացն։ օրհնել

Ա՛յսօր ի կատարումն ասացեալ
ին ընթերցուածոյն նորա ոսկ-
ան ձշմարտութեամբ. զոր՝
ի վերնասեանն խորհրդի տա
րամարժեալ յուդայ ի հօտին
մոխրոտ. նմանութեամբ և դուք
առաջի դիմեալ կայմա ի մահ
խաչին սա եբաստան ըստեղծ ար
հաքին. վա որոյ խնայեսի իմեզ
քիս կամաւ ըստ ջարգարանին:

Ա՛յ

Ա՛ր տեսիցեն զիատաւոյ նր՛ատոն
ըհոգ հօր. այսօր բազմիլ ընդ
աշակերտին յանձն առեր.
բաշխելով ըզմարմին և զարիւն
իւն քո աբ՛. օրհ:

Ա՛յսօր կանգնեցաւ մատան
մեկ կրտութեամբ ի թիղթեթիւն
մեղանց մերոց:

Ա՛յսօր տեղին մեր լուսաւոյր
զտաս աշակերտացն և պատուիր
րեր զայս ասելով:

Ա՛ր տես ի ձեզնէ եղբայր մատ
նեսցէ զիս ի մահ և արդարդ
յուշակերտացդ:

Օ՛ այն լուեալ պետրոսի անկ
արկեր առ յիսկանեն հարցա
նել թէ ո՞վ իցէ:

Լանդն զոր առաջի քո. տրտմեալ
ցայգ զիւր աշակերտան և խոս
վեցան ամենեքեան:

****

Հանան ՌՃԻ աբեղայն:
Հէրոսոս ղարսան գայս ասաս:

Ա՛յսօր ի կատարումն ասացեալ
ին ընթերցուածոյն նորա ոսկ-
ան ձշմարտութեամբ. զոր՝
ի վերնասեանն խորհրդի տա
րամարժեալ յուդայ ի հօտին
մոխրոտ. նմանութեամբ և դուք
առաջի դիմեալ կայմա ի մահ
խաչին սա եբաստան ըստեղծ ար
հաքին. վա որոյ խնայեսի իմեզ
քիս կամաւ ըստ ջարգարանին:

Ա՛ր տեսիցեն զիատաւոյ նր՛ատոն
ըհոգ հօր. այսօր բազմիլ ընդ
աշակերտին յանձն առեր.
բաշխելով ըզմարմին և զարիւն
իւն քո աբ՛. օրհ:

Ա՛յսօր կանգնեցաւ մատան
մեկ կրտութեամբ ի թիղթեթիւն
մեղանց մերոց:

Ա՛յսօր տեղին մեր լուսաւոյր
զտաս աշակերտացն և պատուիր
րեր զայս ասելով:

Ա՛ր տես ի ձեզնէ եղբայր մատ
նեսցէ զիս ի մահ և արդարդ
յուշակերտացդ:

Օ՛ այն լուեալ պետրոսի անկ
արկեր առ յիսկանեն հարցա
նել թէ ո՞վ իցէ:

Լանդն զոր առաջի քո. տրտմեալ
ցայգ զիւր աշակերտան և խոս
վեցան ամենեքեան:

****

Հանան ՌՃԻ աբեղայն:
Հէրոսոս ղարսան գայս ասաս:

Ա՛ր ամենայնի՝ բանեսցուք զղջիր
նեղութեամբ. ՈՀԾ ամ:

Ը՛նդհակ բարի՝ կեմ երևեցեալ
հեթանոց. զի արարիչն յաւիտեան
նոյ՝ տրտմ եղեալ յորդեդրութե
կենաց կոչէ. ՈՀԾ:

Ա՛րիծդ ըզ[illegible]յս արարիչ զոհեաց
այսօր անձամբ խոնարհութեամբ ի
վերնատունն խորհրդի. ըզ
գեհոն ծառայի ըսմանանիլ
յանձին առեր. օրհնե՛ալ զիկ
եղոյ կիսանաւոր ջրկրատեան:

Ա՛րեւմ երկրորդեն գոյր
հրեշտակին խոնարհեցեալ իրեա
նայ զոտսըս հոգելոյն. բերկրիլ
կիզ սազգ ըզգայութեամբ նոյ
խոհօրն. բերկրեցեալ զհոգեւոր
լոյս զհիւանդութենէ:

Ա՛ր ի խորհուրդս փրկականա
կիզեցաւ բանիսեցեր աշակեր
տացն զանարմին[illegible] քո՝ նորոգե
լով ըզամենայնեսեան ի ձուլակա
նէ. հայցէ՛ զդա այսօր ընկալ ըզ
մեզ միշին մարդասէր:

Ա՛ր անբակիցն լեռութեեր ես
առաքեաց՝ այսօր ըզգեցար
ըզգեստ հոգելոյն ծառայի
ծածկելով ըզմերկութիւնն նո
խաւօրն՝ օրհնեալ եկեալդ ի
փրկութիւնն աշգի մարդկան:
Ա՛ր վերծոյնեն իհրեղէնքերով
բեր ի[illegible]. այսօր եկիր կանես իմեր
նատունէն խորհրդի. լուսացեր
զաշակերտացն յօրինակ վասն
մեր՝ օրհնեալ եկ: էն

Ա՛յսօր որ ինձ ղեզուց հրկ
նիդ միշտ փառաբանել երկիր
պադիս բանդ . աղօթիդիր առ
հայր մարդասիրել ընկալեալ ջ՛նդ
հօր ըզ քո վնան իմ զպատրաս
տանա . ուստի կամաս կրկնիլ
զերկիւղ ի հրեշտակաց զօրու
նպիր՝ զօրացուչէ երկնաւորաց
եւ երկրաւորաց . վնան որմ ։

Ա՛յսօր յառաջ նդ՛շանակեալ
հրամանդն քո կատարիւր յաշա
կերտայ դանն . քանդի զհոլիւ
ըդ քոջ հարեան՝ ցերծուցեալ
հօտն ի մոզարիցն . որ եւ կա՛
պեցար անդամալիդ՝ ի յանդպակ
եւ ի կախարդ դատապարտեալ .
ի ծառայէ ապստակեցար եւնա
խատնոյ Թոռ քո կերպարան
ըդ հօր ըդնկալար . վնան ։

Ա՛յսօր ըզ վէմ ըն հատատոյ
շարժեալ փորձողին խաբէուե
մարա՝ . առ ինքն Թողցուցեալ
ըզ մարդկային տկարութիւնս ան
դիմնդիմել . ևմա յոյս դարձի
մեղաւորաց՝ որ դատնապէս ար
տասուէլովն ընկալաւ ի քենն
երիւք հարցմամբ սիրոյն զերից
ուրացուցեցն ըզ բժշկիչն ի .
ընդ նմին՞ն բժշկեա ըզմեզ
քան եւ ջնորհեա մեզ արտասու
նս ապաշխարութեն ։

Ա՛յսօր զոր յերինային լուսեղէ
նայն ահին պատուհանէ բանդ
առաքեաց . նրաբնակեա՛ ըզտաք
երկրեցեցն . զինանալ լոյսդ ի
գիշերին՝ զահիւք եւ տաքութ
էակեաց ընբռնանել զանընբռնել
լոդ . վնայ երիցագործ անձնա
ռելի՛ քո խոնարհութեդ ։

Ա՛յսօր զոր սերովբէքն ծածկէ
ին ըզդէմն յահէ վառարց անտ
ուանձեռդ . ինկ կորընտեա՛ն
պրդին յուդան . ի՛ հանգիպոյր մեր
ձեալ նենդագործ նրշանակ եւ
առնթ մահու անանձին . վնա ։

Ա՛յսօր ընդ գերագոյն տնօրէ
նութիդ քո պրդի՛ տասնեցոյ .
հոյլք անանարհոց ըզն հրաբուն
սեռիցն՝ պահպանակ զրանդ
նային . տեսանելով զտանուտ
նելիդ մատնեալ կասաւ ի ձեռ
ն մեղաւորաց . վնան որմ ։

Ա՛յսօր բարեկամք եւ մերձաւոր
ըք քո հնդուն էղեն ի քէն՝ զրկո
տնա . ծառայացն եւ էղբայրք
քո . ևցաւալ ի դէմ պահանջ
ցին՝ որք ի դատաց եւ ի վարիչ
սեցուց . եւ շուրջ էղեն շնհնդք
բազումք զինուորքդ պիղատոսի
եւ հերովդէսի . վնան ։

Հոգ ունի Հեղինէին Օրհնութեան։

ՈՐՈՒԹԻՒՆ Ը

Թէրեն մնեալ յոյդ .
զնա ըզ մեծ ըզ վար
դապետն ընդ երեսսուն աւրծա
թիդ հրկրկելն մատնելէր ։
Ընդ որում էս համբուրեցից
ասէ

մարդն հաւատալ հանդերձ որ դեմքը սքօրեցելոյք ընդ այլմ. քո զնաուս և յայտնիկ. ընդ որս և մեք ապուշեալք զի դամասցես ընդ արբս քո։ Ո՛չ դու բարձրեալ փըրկիչ որ վասըն մեր խոնարհեցար. սրժանի արս ընկալ զքաժակ պատուհասին կենաց. քոյ տար. որով կացցուք յայգիդ քումմէ ի հանդերձեալ քում դալստեանն։

Ա՛թաոիւելի հողմոյ նըմանի ա հեղագնդ սաստիկ հընչմամբ. երևեցաւ խիճնամանն հոգի դաւսուն երկոտասան. որք առ ի քէն մի կըրսէցան՝ որպ զոսկի հրով մաքրեցին. մանրեա իմէնջ ըզմէզ մեղայ՝ և ըզ գեղ ըզ լայս վերջ։ Ո՛կիր յերկիր ածաբար՝ դասուէ զաշխարհս իշխաբ նաբան. ընդ արդասրեա ևընդ մեղայ՝ և ընդ չարին դամասաա նայ. բայերբ ըզ գանձդ անհիս թական պարգեա եաւր որդ ւոյ մարդկան. մանրեա։

Ակրն էսիրոյ զեբդ առաքեաց յինքըն զանդամն իւր քրիստոս եայ. զեկեղեցի իւր ըզր շինեաց՝ եօթեն սեամբ քո հաստատեաց. որ նահատ ի նմա էդ զաւրեալն եօթնեակ չորհօք քո զարդարեաց. մանր։

Ա՛մաւորս անանիա. արարիչ յաւիտեանից. մարդասիրութիւդ

ասէ ընկան կալարուք. ոչ կամ բոյր նենգուէ նըշանն և անաւիթ մահու։ Ա՛երկայնա յինքեանե զնածպին որ հոգին. և ըզգեզ ցան ըզսանամայ. ոգ զհանդերձ արկաս զնուսս։

Ա՛դիշերին յորում մատնէր վըրկիչըն մեր ի մահ խաչի էլ ի լուսոն ձիթենեաց՝ աղօ թելով զայս ասէր հայր անցո յինէն զբաժակս։

Ո՛ակ անօրէն աշակերտին Թո՛ղ զեղ ըզ գուԹ սիրոյ նորա և փութայր առ քահանայն. ասէր ինձ զի՞նչ կամիք տալ՝ զի մատնեմ ձեզ ըզ վարդապետն։

Ա՛ր նըստես ի քրովբեացս ա՛ծ բանդ. այսօր վասըն մեր խոնար հուեր նըստարը ի ըրծնին ձիթե նեաց. օրինակ զքեզ անդադար երգով։ Ա՛ր համագոյ ես խոր հըրդոյըդ հայրենի՝ աշակերը տաց քոց ծառուցեր ըզ խոր հուրդ քո զալստեանն՝ օրհ։

Ա՛ր սահմանչիկ ես արարիչ և ըս աւեղծիչ կենդանութեն՝ այսօր ըզ ծածկեալ խորհուրդ երկոր դուերդ յայտնեցեր եկեղեցւոյ սըրբոյ քո՝ օրհ։

Ը՛զքեզ օրհնեմք որ բանիսողդ ես բարուէդ. և հայցեմք ոգ ի մարդասիրէ. ընդ մեր քո ընտ րեալցն զնմանոյնի աշխարհն։

Օ՛ի դու ես որ յորմէ հայցեր

Ա՛պաւինեցայք ի խաչ քո սուրբ տէր
քրիստոս խոստովանիմ. որ եւս՛ւ մեզ
պահապան յաղթող ընդդէմ
թշնամեացն. ազատեսջիր սովոյ փորձ
կիճ պատահանէս զանձինս մեր:
Արձրեալ Թիզը որ վասն մեր
եղեր ի խաչ. ևս բարձեր սովս զմեզ
ցամս նախատեղծին ապրեալ. ու
Գալոխ աբ հաւատով՝ և փայտ
կենաց մարդկան յայտնեալ. զոր
առեալ պաշտ պղծեալ կործանեալ
նեցուկ անկոնդնելի. աղաչ:
Ո՛ղջացաւ Թշնամին ընդ յայտ
նիլ նշոյ խաչին. և ի յահէ փախ
ներ կործանեցաւ յանդունդս երկ
րի՝ . աղ: Ա՛րկինքք ցնծային
և երկիրս ուրախանայք՝ . քանզի
փրկիչ ցուցաւ աբ խաչն և լոյս
սատուծ տիեզերաց՝ . աղ:

Փետք հօր և.

Ո՛ղջոյնք հրեշտակին կոչեն
զին սրբոյն բաշխեալ. առեալ
տարան աւ պիղատոս. առն ի
խաչ հան ի հասչ. զի հպարձակ
օրինաց:

Ա՛ջեր երկնից անբասկիզեն
որդի՝ . ի հողեղէն ի բնութ
մարդկան զարբշանսըս յանձն
առեր . օրհնեմք զքեզ տէր երկ
յանջ քան զանհնոյն յաւիտեան
Ո՛ր սասգեր բանիւ լինիր ամ
երկրի . ի երկրէ յաւերնի կացիր
առանձին արարածք . օրհ:
Յորժ դժոխն զքեզ երկ

քո խնայեա յանձինս մեր .
առեղծիչ կենդանեաց և հան
դուցիչ նոցին յերկինս:
Ի խաչին բեւեռեցար . զմեհա
լուածեր զիշխանութիւն . յաւիտ
նից ընկնիցեն վերստին
յանմահ՝ . առեղծիչ:
Ի բժանաւորաց քոց աղօթիւք
մեզ ընդ մեր ընդունիցեսցին .
յորժամ գայցես անձամբ վճռաք
հատուցանել մարդկին ըստ գործ
ս մեր ընդունելոց ըն ընտրեա
դասիլ ընդ աբեալ քո:

Ա՛ղբեր կայս և մայրն եբանակ
բան ածային նեբմարդուհին .
գոհաբանեմք և վերբնեմք զե
ղեալ փրկիչ կենդանուէ ազգի
մարդկան՝ . վ՛ որոյ ըզքեզ ծած
ծին և կեցոյ բարեբանեմք ըզմայր
և զաղախին վերընկէն մերոյ:
Ո՛նուադըն հօր և հին աւուրց
անժամանակն յաւիտենից՝ . ժա
մանակաւ յորովայնի քոմ բնա
կեցաւ և ի հօրէ ոչ մեկնեցաւ վե
Ո՛նեաւն ի բերն ի խաչ ելեալ և
ի յոյժ վատաց ընդ հօր անար
գեալ ի մարդկանէ վատասրուս
Թէ՞ էուք երկրապագեալ վ՛
Ա՛ղբեր ոչ միայն որդիք մարդկին
այլև վերինն զօրուքք . դասք ան
մարմնոց հոգեղինաց հրեղինաց
ղեսարեմնոցն և հրեշտակաց . զո
հատանեն և վերբնեն և փա
ռաւորեն ըզմայր և զս:

նից՝ պատր եկիր կանանց իմաստ
գեղարդեասքըն խոցելացար օրհ:
Ի՞ղեր օրհնեցիք բարձր արա-
րիչը յաւիտեան:
Նա զինաւորըն գերազարդեաս-
ըն յարձակեաց խայտառակ զկող
կենդանարարին՝ բարձր արա:
Աւետ աղբիւր կենդանարար
բղխեաց լուսոյ զարեգակըս
ի մեղաց բարձր:
Այս լուսոյ մեղ՝ և կենդանար
բանին բնակարարեան քեզ երա
նիցեն ազգ և ազին ամենայն:
Աւետաձողին մեղս և հրեշտէ կեր
պի նորոգարարդին քեզ էր:
Այս ծագեցաւ ի քէն նրատե
լացս ի խաւարարի քեզ:
Ակամ ի վերկութիւն աղգի
մարդկան՝ ի ծառայէ յանձն
առնու մատնել ի դատաստան՝
համբերեալ վասն ըզ մեզ կե՛
ցուցանել:
Աստանեաղ պիղատոսի ոչ մեղ
հատարտ ի յանմոյկ եւ ի կայիա
փայ դատապարտեալ՝ համ:
Կացեալ ի յատենի՝ էրկրորդ
ազամ՝ վասն առաջինն ազա
մայ պատեաղեցեր Թողութիւն:
համբերեալ
Ով ըզքանչելի՛ և աւետիլ ահա
ւոր՝ զարարիչն երկնի և երկ
րի այսօր սեասք ի խաչի:
Տեսեալ ըզ նոսն ի խաչին՝ խաչ
ամրեցաւ արեգակն՝ և վարա
գոյր տաճարին ցերկար վերատա
կին ի վայր:
Ընդդատաւոր խաչեցաւ նոսն ի
մէջ ի յանօրինաց՝ զի լցցի
գիրն որ ասէ թէ ընդ անօրէն
ըս համարեցաւ:
Ով թշուառդ ես Թագաւորդ
քըն ի ծառայէ դատապարտել՝
հոմբերելով վասն մեր՝ երկայ
նամիտ ամ՛՛ր քեզ վասն:
Որ պատուհասիկ խաչիդ քո ըս
ևաբ սրեհանդ քո հեղմամբ կե
ցուցանել ըզմեզ կամեցար՝ էր:
Որ մարդասիրապես վեր ամենե
ցուն ամ՛՛ համբերեցեր՝ և ի մա
հու քումմէ կոխեցեր՝ էր:
Կնկա՛՛յք համ՛՛ուռեալք
երկրպագե՛՛ցուք սուրբ էր
րորդութեանն՝ լո՛՛յան որ
ընդ հոր է յերե՛՛ք՝ ի քահա
նայից դատապարտել եկաւ՛՛
ի խա՛՛չ ելա՛՛նել՝ անբա՛՛ռ
ՀՈՎ Թագաւորն:
Օ՞ր երկնից ո՞չ բաւեի՛՛ն
տանել՝ զնա՛՛յ պատուհա՛՛
սի՛՛ ձա՛՛մբ կատարել՝ և եկեալ
ի տեղի կատարմա՛՛ն ի խա՛՛չ
ելա՛՛նել՝ անբա՛՛ռ:
Չթոյակաց պե՛՛տ երկնից
ընդ Թագաւորն նո՛՛ն ի՛՛նքն զե
րեզմա՛՛նն՝ քանզի՛՛ որ ան
մա՛՛ն է յերե՛՛ք՝ վասն ա՛՛րատա
ծոց փրկութե՛՛ն ըզ մա՛՛՛՛
ճաշա՛՛ կեաց՝ անբ՛՛:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՍՏՎԱԾԱԲԱՆ

լուսոյն ծագումն ի փրկութիւն մեր կատարուելոյն, խնդալ էր ի վերնատունն ի տեառնընդառաջի կանոնիկ լերանն. նախ քան զընթերցուածն ըսկսաւ Տէր ողորմեա ասել, ապա ձայնակից լուսոյ և ջուր առեալ ծառայաբար զըմսոյն լուսանայր զաշակերտացն։ Յայնմ հնոր փառաց լուսոյն պետրոս մերձիլ տուաւ ոչ նեղելոյ. այն եմ ձեռաց որոյ են գործք երկնից երկինք և երկրաւորք. որով կուրացոյց աչսն բանսին՝ խուզեց և հատից արձակեցան. որ վերոյ ածեալ զինքն ի ծովին՝ առաջ տեսոյ ալեացն և լողալոյն։

Գ. Ըմբլոյն ընտրեալ հօտին փոխ քոյ առաքեր զերկրաւորդն ոչ գիտի առնել. որով դառնայր և հնազանդէր՝ զոտս ի ըզգեստս մաքրել մաղթէր. գերեզման սահ էին ինչ պիտոյ լուացումն ջուց զի լուան ցեալ է. ոտիցդ պետք են մաքրուէ՝ յօդիլ ի գլուխս սրբուէ։ Ապաստ իւրոյ աշակերտաց՝ զոր նախ բանիւ վարդապետեաց. այսօր գործով ըզծայրագոյնն և ցոյց վերնաբեան զհանարհութիւն. ապաստաւրեալ հոգելինաց՝ այն որ անառեան է հրեղինաց. տուր հալ պաշտօն իւր ծառայիցն՝ այն որ պաշտին ի սրովբէից։

Ե. Թէ որ ասէ մեզ՝ եւ վարդս պետրոս բոլորից՝ զաշակերտացդ և զծառայից՝ զոյս լուսոյն ի հնոյ աղտից. մեռանայ և դուք հասանելոցք ցուցեալ ըզնոյն խոնարհութիւն. բարձրասլացն իկոր ծառուէ և անկեալ բնաւ թեանդ կանգնուէ։

Զ. Որ մաքրեցեր յաւազանին մաքուր ձեռօք զտոյս նոցին. և ուսուցեր խոնարհութիւն յաղթ լինիլ չար հրապարտին. և զնմ լուա զտիղմն մեղաց՝ ապա ջանօք սրբոյ գընդին. և ըզգեզ նոցա ուղեւ զտոյն՝ խոնարհութիւն ելիւք յերկինս։

Օրէն. Ա-եպոան ըստ Յօհաննու։ Ա-ՀԱՆ ԱՒԵՏ։

Ի վերոյ զորն սըն մոմեփ զոր խոսեցաւ ի սինայ. եկեր ըզգաստ օրինակին և ըզ բաղարձն ընդ եղեգին. ըզ հինն ի նորս փոխելով զաստուածն ի լոյս ճշմարտութեամ. փոխան գառինն ինքն գոլով գառն սպ նըւիրեալ։

Ը. Ընդ բաղարջին հայ անխմոր՝ էա ըզ մորին իւր զերկ նաւակ. ըզկուսածինն անաբիծս որ զանապական և զհոգեւոր. ընդ ոչխարին արեանն ձեխին

Օրէնք · ՀՀ-երորդ ընտ Հռոմայոց։

Ա Ե Ղ Ե Ց Ի Ա Ց Ն Դ Ի Ա Ն Ա Ց Ն Ի Ա Ց Ն Ի Ա Ց Ն Ի

Զայնիւ մաղթէր աղօթական՝
Վասն իմ առ Տայր իւր էակից.
Ծունրը դնէր խոնարհական՝
Որ եւ կըրկնի ծունր ամենայն.
Եթէ փըրկիլ մարդկան հնար է
առանց մահու իմ որ դրեալ է.
բաժակ մահուս վինչեւ անցցէ՝
Ոչ իմ կամաւս այլ քո՛յդ առցէ:
Ի ձեռալ յերկիւղ քըրտանց
Հոսման՝ որոնաձեւ կայսակ վիժ
մանն. Ի զօրանալ հշտակ մերձենալ
զօրինական դիրըն լըցեալ՝ զի
կատարեսցի եւս զնուէի՝ ձեռն
բան ըզ մարդկութենէ. պարտ էր
զերկիւղ և զտըրտմութիւնս յիւրում
ըն կրել անօրէնութենէ:

Օրէն. Հ-եպատան ըսս Մոլոխ:
Էջ ասէ Տ՛նոս:

Ձանուանայթ միաւսց էին՝ որ
ըստ բնաւերս մարդկային. ասագ
նապետաբար ի դիշերին՝ աղօթէ
ցեր առ Հայր յերկին. Ծանդեան
ի մէջ ըզ ըմպոտ երկնային՝ և
փոխանակեա զերկիւղ չարին. մա
սունք հոգւոյ մեր և մարմին՝
յերկիւղ քո՛ր բեւեռեացին:
Ա՛երձել յուդայա որ մատնելոյ
հնդերձ դասուն փարիսեցւոց.
անկան նըման առաքելոցն
որ յաւխտեան չէին կանդնելոց.
յուդաս նենգաւոր հոմբուրբելով
առիթ մահու նըշան առեալ՝
փոխան արոյ զինս մատնեալ՝
չար ընդ բարւոյ վըճարեալ:

Ձայնիմ առնէր արդարն պետ
րոս՝ ըզ Տառապին անուն մաղ
քեա. Հաստ առաքըս զակամնջն
աջոյ՝ որ ոչ լըսաւ ձայն իւրոյ.
Քակ ձայն մեր արագ լիցի՝ յուն
կըն մերձեալ բժժշկապէս՝
առաջացոյց ի Տապէս՝ զոր ոչ
տեսին կուրացեալ հոգւովն:
Ա՛որ հօտին փոքրոյ ցըրուեալ՝
քանզի հովիւն քաջ հարեալ.
պետրոս միայն ըզՏէտ երթեալ՝
Ի յաղկանէ վիճակն շարժեալ. նը
շանակեաց հաւըն լաճեալ՝ առ ի
պետրոս ձայն ակն արկեալ. զըսո
ն ի՛ւրէն դառն ար տապուրեալ՝ ի
դըժմանէն դարձել կանգնեալ:
Ընծրհեալ վիճին Հակեղեցւոյ՝
զոր պահեցեր ի հոռելոյ՝ և
կանգնեցեր ի գերութենէ՝ վասն
արըտիւն ախտաւորելոյ՝ կոնդ
նեա և զին ար ընդ նըմին՝ խգըր
մանէ սայթաքողին՝ առաւել ոչ
ոյս յորդ ախտաւոր՝ և ջնդր
նըման Տուիւս դըժնեայս:
Ա՛ի կամաւ զանկատելին՝ կա՛
պեալ ըզ ձեռս արձակողին՝
Ի յատարանսն տանելին՝ կայր
ախեայ և ամենայնին՝ Տատայն զե
րեսն այն ստատակեր՝ յորմէ սրո
վըճին Թեւսպօղեր՝ Թուք ար

Ձակեալ պիղծ բերանովն
Յայն որ կուրին լոյս
Տանէսոյ Թբրովն:

Սոսկալին քերովբէից՝ բռնայր
ինքեամբ ըզ փայտ խաչին. մինչ
ի տեղի գողգոթային՝ յորում
եղեալ մարդն առաջին. եւտուն
ընդել ելին զերեսաւքն և կեբա
կուբ լեզուաւ խառնեալ. որով
զպետրոն դատն ճաշակ՝ վասն
եաց մեզ քաղցր և ախորժակ:
Ի քրնակի նիքն զարհուրեալ
առանն ընդ ոտիւքն մերկացեալ. և
ըզ հոնդէբանէն բաժանեալ
պատմուճանին վիճակ արկեալ.
ըզ ձեռան և զոտսն ծակեցին
ի յայտնապէս դատաստանն ձայնին
ի փայտ խաչին բևեռեցին. զմա
տնան որ զլեց ի տասանակին:

Օրհն. ՀՀ-եպարան ըստ Մաղիեոսի
Իսկ նոցա խլեալ:

Տառապեալ ձեռք ընդ ձեռանց
ոտք ընդ ոտից ընթանալուց.
վայտ ընդ վայտի դառնալ պատ
ղոյ՝ կեանք ընդ մահու փոխուիլ
կելով. ի մէջ երկուց անօրինաց
կայր մերկացեալ առաջին օրինաց
զոր ոչ առնէր ոգիդ կուրացոյց
բայց ի միոյն աւազակաց:
Նոպէիչ արեգական ըզտիւն
ապար դիշերանման. զլուսաւորն
լոյս արարիչ մերկութ՝ զի մի առցէ
ական անապատան. ի միջօրէին
նըսեմացաւ՝ յորժամ ոգեմատ մե
ղաց մեռաւ. ի յինանէ բորդն իւլայ
դարձաւ՝ յորժամ մահուամբ
մահըն լուծաւ:

Օրհն. ՀՀ-եպարան ըստ Մաղիեոսի
Յաղթեմ ասէ:

Զանր կսպանանց մարդկան ըն
ծիչ՝ որ կսպէցար ի կսպէլոյն.
զիս սրձակեա յինքնակսպէս
մեղաց կսպից զըժոխեանցն.
որ ընդ մեղօք պատուարին կա
ցեր անմեղդ ի յատենի. յորժամ
վատօք գաս հայրենի՝ մի դա՛
տաւոյս զիս ընդ նոսին:
Պանակատանջք հինն ոգեմոյ՝
որ ձաղէցար վնասուն նոր. զընչեա
զամօթ մեղաց լըրբին՝ որով
զբեաս իմ ծածկեցին՝ որ նո՛
րեցեր ջոր ծառային՝ ածել
ձեռօք քեզ ապտակին՝ հար
ուածք զեմս զղէմս ջորին՝ ոչ
և զիս եհար ուժգին:
Յ ամէն լուսոյ յոտաւծոյն՝
ի յոտըրամեան հընոյ զատկին.
կայր առաջի դատաւորին՝ ծա
ռային նըստեր ի յոտունին. ի հար
ցանել պիղատոսի՝ ասն ոչ տա
հեր պատասխանի. զի կանխատես
գիրըն լըցոյր՝ եղէ՛ ես մարդ
որ ոչ խօսի:
Պանկեան դատք զինւորացն՝
արկին հանդերձ նոսատանց.
պանորոյ զգեստն ի լոյս փատաց
երբեք զօձոյ զինքըն ոչնած.
ի ծառն իջեալ կատակեցին՝
զգեստեան եղէգամբ հարկանէին՝
պատակ ի փշոյ բոլորեցին՝ ըզ
փուշ մեղացըն բարձուցին:

Հայկազն եւ Նահապետ
Յերկին։

Օրոգծի տիեզերանց որ զդեցուցեր մեզ լոյս վսեմ. տրկար ըղձից խնդութեանց քաղաքիդ կարմիր նախատանաց. մերկեաց յինէն ըղձութիւն մեղաց՝ ըղ սրբատանգիսն սրեամբ ներ կասց՝ եւ ըղգեցոյ զուարճասէրն՝ ըղպատմուճանն իմ զաւակիցն։ Լուրկասեր Թագաւորիդ՝ ի ծուռնք իջեալ խաղ առնէին. ծածկեալ ըզգլուխդ կըռմփեին եւ ընդգամբ հարկանէին. եւ զիմ անկեալ միչ ի գետին՝ ի հնազանդել կամաց չարին. մի Թողուցուս խաղալ սովին՝ այլ կանգնեսցես զիս վերըստին։

Թանձեալ բոլորդ ընդ քո մարմին՝ լեռ վըճռոյ դատաւորին ասա տիկ էաս զհարուածն գանին՝ վասըն գանից նախատեղծին. զիս որ յոտից միչև գլուխ՝ ցաւօք նեղիմ անհնարին. առ ողջոյն գաթաճան կըրկին՝ որպէս հնարհօք յաւազանին։

Եբ ըրտիպալ պատնեալ զմրդուն՝ զոր զդեցուցեր ոհարանի փոխան պըրակ խիղճ եդին մեզ շակ. պղտոյն խորտիկեալ. ըզ վուշ մեղաց հանցես կինէն՝ զոր յիս եհար իմ թշնամին. եւ ողջոյն զնայիճաճան վէրին՝ զի ապիք մեզացըն ջընջէսցին։

Ո՛ղջոյն տրտմօքըդ յաւազանին՝ մայր ոհն որ կայր մերձ ած խաչին. յորժամ լըսեր ըզ ծնարաւին՝ բարբառեալ ի բ միածնին. Ետուն քացախ խառնեալ լեղի՝ պնդոր բզնեաց գետ յանդնին. Եւ խիհն վըրայ բարի՝ արբոյց տոհմին դատապարտելոյ։

Լուծեալ ի բրդոյդ ժամու՝ ջ ձին՝ զիտըցս նախանձոյ մարն եւ պի. ի վէրն անկեալ մերդն ա ռաջին՝ հաւատական բանիւ նո րին. ի սոյն ժամու՝ ոչն ի խաչ չին՝ զի քաւեսցէ զիեղըցս նոցին. եւ յորժամ էլ ոգւոյն հին՝ եդ զաւազակն ի մէջ դրախտին։

Փառք ի բարձրեալ ընդ իմ՝ եւ ի եւ ած հայր գոչէր. ըզհոգին կամաս հօր աւանդէր՝ ըզհոգիս մարդկան նոյն ընծայէր. երկիր հիմնմունք առանցեալ՝ եւ վարս գոյն ընդ մէջ հերձաւ. վէմք իյիրեանց պատառեցան՝ եւ գե րեզմանք մեհու բացան։

Վաւրոգի՛ ի պանչելեացս՝ ած մարմնով վէս իմ խաչեալ. մերոյ բնութ ըս մեռանի՝ ած անմահ խաւսափանի. կըրկնակըսանդ կո ղին աղբերք՝ եկեղեցի իւր հաստատի. ջրովն մեղքի՝ զարիւնն ըմպէ՝ զորդի ընդ հօր վաւաշ ասէ։

Օրէն · Հ՚եթպան ը մ՚ոթիէոս։
Լ՚ոտն ընկել քէզ ըզ լեղին
և զքայեան ի ծուռուին · որ
բեր կամս զի քաղցրասցին ճռ
շակ ը պղտղին դառնոզուն.
ը՚զ դառնոլիք թուռնուորին՝
զոր ի մանկնս հոգւոյս սրկին
հերքեա իբաց հանգերձ սոլին՝
և քաղցրասցի սեր քո ի սիրն ։
Առեղնեալ ծուռդ մնհոթերին
պնամոր բոսան իմէջ դոխտին.
փոխան բարձեր ըզնիայս խաչին
խզողոթա հաներ տէղին · զիմ
ստ խնդրս անկեալ զոզ ի և ծուռ
լոգդին բարձող բերուին · բարձ
ի յուսոզդ ը՚սո ոչխարին՝ հան ի
յերկինս յուխտել տէղին ։
Ո՚յուրթեաձ ժամ երբորդին՝
բևեռեցար ոռ իխաչին · լուծեր
զկապանս նոսնատոզին՝ և կա
պեցեր ըզդիշոմին՝ զնս ամ
ցո ը հոգնոեստ՝ կենդանարար
քո նրշանին · և ինծ ապեղն յարե
լելոյ՝ լուսաւորեա լուսով նորին
Լ՚ոյսնեալ ստալսկին՝ բացեր
ըզդուռն ադին դոխտին · ը
հաստոց սրտի նորին՝ կոտրեա
ցեր ըզնդրելին՝ տուր և ինձ
ոռ ընդ նրսին՝ լսել ըզնդին սա
տոսխանին · այսօր ընդ իս եղեա
յտին՝ ի՚պարտեւնիս քո տառջին ։
Օրէն · Հ՚եթպան ը մ՚ոթիէոս։
Լ՚ոյսբառելով զնիեղին՝ հի
մունք երկրի տատանէին · և ևս
բազում հին ծրինին՝ վերսատ
ի վայր պտտոնէին · սրդ ընդ
վհանգին որ շարժէին՝ շարժեա
զանշարժ սիրտ ի բարին · ընդ
պատռել վարագուրին՝ զիմ
պատռեա ըզդեր պարտին ։
Լ՚ուերգական լոյս քոզ սրկեալ՝
խաւարանայր միջօրէին · և զե
րեզմանք բանային՝ մնրմինք
սրբոցդն յոռնէին · ընդ խա՚չ
բերի լուսաւորոցն՝ մնքեա յի՚
նէն զգործ խաւարին · ընդ
մեռելոցն որ յանդնէին՝ կանգ
նեա զնեղոք մեռեալ հոգիս ։
Լ՚որ սիրոյ պատճառիւնին՝ գոր
ծոլ լը ցծղ էղեր բանին · ազո
թեալով առհայր երկինս՝ թողեալ
ը՚զ մեղս որ ի խաչին · ինձ որ
հոգեւոնլս հաւատացեալ՝ երկրը
պագեմ քեզ միածին՝ թող ըզ
լուծուածնն հրամանին՝ մի յի՚
շեսցին մեղքն առաջին ։
Ամրեցին առնգարամեալք ի
յաւանդելն առ հայր զհոգի ·
որ ի դժոխս իջեր նեքերին՝ ի
բանդ մնհոս և խաւարին · կամ
պեալ զիշխանն մնհածին՝
հաներ զհոգիան որ ի բանտին
և զնս հանգեա ոռ ընդ նոսին՝
բանտէ մեղոյ ազջամէղջին ։
Օրէն · Հ՚եթպան ը մ՚ոթիէոս։
Լ՚ոզեբանցն անտապական՝ որ կա
մնհոն անանհաւատք · բերեալ
ի քէն վերսակ կրկին՝ ինձ տգ

Ընծայեսցէ Աբրահամ զիւր մեղս
յետ
Հաւ ըղձից կոխեցէր . եր ։
Ար մարդասիրութիւնդ ես առնեմ
ցուն ասի Հաւքի ըեցեր . և բան
Ար պատուականն խոչիւ ըեզ քո քեզ
և աբ առնարդ քո հետանաք կե
ցուցանել ըզմեզ կամեցար . եր ։
Հաւ մեծ ողորմութիւն քո ես
Ընդունելի լիցի քեզ ողորմութիւն
պատի ի ձինուորացն ։
Կենդանին յուսահատից քեզ այ
սօր խընդրի ոչ մեռեալ ի մէջ
զամաստ . և մերկութիւնի ծած
կոյին աղանձոյ յանձն առնու
պատիլ ի յոսխ փայ ։
Ընդանուցէ սբ օր քեզ այսօր
ի հոգ մեռելոց խաղաղութիւն . և
բնակութիւն երկնից յանմահութեան
զեզեալ մարմնով խոխա երկրի ։
Ընդունին պատուական քեզ այսօր
եղաւ իցիր առաքեալքն . և
վասայրն հոգ ձառագայթի ծած
կեցուս վիսի ի մէջ երկրի ։
Կուսածին մարմնով քեզ այսօր
գինի ի կցս գերեզմանի . և
լուծիչն երկնից գըժոխոց մա
տանեաս կընքի քահանայիցն ։
Ընդունեաւ բնութիւն սարդիչն ամ
նեցուն այսօր նընջել ի մէջ մեռ
հոգելոց . որ պահին զերեզ ան
քանն պահպանի ի զինուորացն ։
Ար թեզ որդ ես թագաւորուց
քո խնդասիցի գաղտագործուց
հանգերձելով վասըն մեր . երկայ
նամիտ ես քո ի մեզ վասաք ։
Ար պատուականն խոչիւ ըեզ քո քեզ
և աբ առնարդ քո հետանաք կե
ցուցանել ըզմեզ կամեցար . եր ։
Ար մարդասիրութիւնդ ես առնեմ
ցուն ասի Հաւքի ըեցեր . և բան
Հաւ ըղձից կոխեցէր . եր ։
Ընդունելի լիցի քեզ ողորմութիւն

ԱՐԻԳՈՒԱՏՈՒՆ

ամենեցուն այսօր խընդրի
մի պատգամ ի սիրելոսեն
և արիացն ըզ լոյս որպէ զամ
հատանի պատիլ ի յոսխ փայ ։
Կենդանասուն ամենեցուն այ
սօր դինի ի նոր գերեզմանի .
և գառնն անանհոգութիւն կընքի
մատաղաւ քահանայիցն ։
Ընդանուցէ սբ օր քեզ այսօր
եղաւ ինորդարար վիսի . զոր օր

ըն կողաճնին . բայց ըզգեբան իմ
յորդուցուսըն քո ասեան կենա
րարին . լըսա զաղաչել տաճգնին
Թե ոչ չնորհօք այլ ապատաուծք ։
Յանանձիկ մեռանելոյ զեզ
եալ հոգիս կենդանացոյց Թագ
մանք ի նոր գերեզմանի զիւղ
եալս ի մեղըս վերածեա . ի գիւ
նեղբնութեն իջանելով հոգոյն մե
ղաց վերբերեա . խոստեր մեռե
ալ բնակելով լուսաորեա և զիս
հոգեսիր Ար խոստ քեզ ասա
ղակէ բան որ ընդ հոր խոկել
բանէ . որ կատար վերըն մարդ
կան կրեցեր մարմնով զոյս ամե
նիս լըսելի արա ըզ ձայն յոյ
բոյսերեալ քո կենդան . ընդ ժողո
վոյն անդ անդրանկացն օրհնել
ըզքեզ միշտ յաւիտեան ։

****

Հանդ ՌԵՒ ՀԱՐԻՒՆ ՀՈՂԼՈՒՆ

Ը՝=ն։

սիրով աղաւնակերպ՝ զմարդիկ
ծնանիս ածակերպ՝ ամբո և
Խաբուն վերնոյն խնամակաց՝
և ըստորին այսր ըզդպչաց՝ որ
մարգարէս տես ի հնմանէ՝ և
առաքեալ ի ձերմէորոց՝ աւետա
ւոր ըզմարգարտաւորս՝ քարող բանի
քո՛ւմ զհալածօղս՝ ամբո
Ա՛ձայն փողոյ դալստեան քո
նոր՝ ամենայն հոգիք զարհի
ցեն՝ կամ ի գաստատանի քում
քո՛ւմ աստուած մեր՝
Յորժամ ծագէ բարբառն ահա
դին՝ և հարկանի փող յարուե
ստից՝ և մեք դողջոյզ ասեմք
փառք գալստեան քո տէր՝
Յորժամ առնես հաւատացեա
ցն տէր՝ և յարբք քո պարծեցին
հրեշ՝ և ամէն շնորհեացես վերջ
կէ կամ ի յաջմէ քումմէ՝
Օ՛ քեզ հայր յաւուրք քան զյա
ւիտեանս՝ բարեբանեն զասք
անմարմինք հրեշտակաց՝ ձայնիս
երգով զդչէն և աղաղակեն՝
աստուածա աստուածոյ և տէր տի
բանց փրկիչ գոլոյ՝
Ա՛ստաքեցեր զքո միածինդ՝
մարդանալ ի նոր կուսէն՝ և
անարատ ծննդիւ յորմէ հայեն
անդադար՝ բանաստեղծք ըզմեր
հեղուելիս՝ ա՛ծ սա՝
Շ նորհք բարի՝ յեմ հրեշտա
հեթանոց՝ զի տարբերէն յատուկ
նից՝ տեղոյ եղեալ յորդեդրուն
կենաց կոչէ՝ ա՛ծ՝

յո՛ւդա՝ զնոր ընդ հրեսն՝ զի վար
դանեան ընդ երեսն՝ արծա
թոյ հընչեցչըն մատաներ՝
Ո՛նդ որում էս հանրութեցիչ
ասէ՝ ըզ նահակալարուք՝ ոչ հետ
բայր նեղագոյ նըշանն է առնել
մահու՝ Աերկայացաւ յինքեանէ
զծածկին որ հոգին՝ և ըզդէ
ցան ըզսատանայ՝ ոչ հանդերձ
արկաւ զնեցաւ՝
Ա՛ր նըստիս ի քրովբէս ահըճ
բանդ՝ այսօր վասն մեր խոնար
հուիր նըստար իւրեանըն ձիթե
նեաց՝ օրհնեալ ըզքեզ անդադար
երգեմ՝ Ա՛ր հատանդգոյ էս խոր
հըրդոյըդ հայրենի՝ ազգակեր
տաց զոյ ծառուցեր ըզ խոր
հուրդ քո գալստեանն՝ օրհ՝
Ա՛ր ամենայնից էս արարիչ և ըս
տեղծիչ կենդանութեանց՝ այսօր
ըզ ծածկեալ խորհուրդ երկոր
դուէրդ յայտնեցեր եկեղեցւոյ
սրբոյդ քո՝ օրհ՝
Ա՛յն և նըման հօր և որդւոյ հո
գիդ անեղ և տառապոյ՝ բոլոսա
ըն հօր անքննաբար՝ առօղ յորդ
ւոյ անճառաբար՝ ի ձէ բնաւորեան
այսօր ի ձէջ՝ ձոգիդ շնորհաց
քոց արբուցեր՝ սիրտ և մեղ ողոր
մեաց՝ ի բաժակէդ խնամուէ
Ա՛ւհ ստեղծող արարածոց՝ որ
շըրջեցեր ի վե՛ր ջրոց՝ նոյն և ի
ջնբան աւազանին՝ ի շնորհել
մեզ քո՛ւմ Հոգւոյն՝ զըզդուս

պատուհան. եւ բարձր աբաւ։
Օ՜րհնեա՛ Տէր զանձինս մեր, Օ՜ անյաղթելի
զինուորն որ պահէ իշխանութեան
գահն անանձնաւոր. եւ։

Ա՛ծածին երկնային դուռն
ածային ձայնիւն աւետարանի
հնչէ հրեշտակին. ուրախութեամբ բերկ
բեաղդ ասէ ընդ քեզ։

Ա՛ստուածային բանական ընդ հօր
անապականապէս բնակիլ հա-
ճեցար ի քոյոյ յորովայնի. ուր։

Ա՛ր բոցակէզն սրովբէից շքերթ
փակեալ պահիւր. այսօր ի մէջ
մարդկան ի գիրկս հողեղինի
յայտնեալ. ուրախ։

Ա՛ր բանիծող ես բարուեաց և
պարգեւատուս արտասուաց քոց.
պաօր հանգեցար խաղաղիլ խաւար
գերի մնացեալ ի պիղատոսէ. զի
և մեզ շնորհեսցես զպարգեւս
ողորմութեան քո։

Ա՛ր զանձաւս ըզ լայս փոյթ խրեալ
զօթոց ըզգեաւ արկաք. պաօր ան
ձուս խառնարհութեամբ պատեցար
ի յոյսխեփոյ ի գերեզմանի տըր
հնալ. զի ըզհնութի մեզ տիրոջ
հորդեսցես ի կեանս անմահ։

Ա՛րեւ ութեդ ես ընդ հօր ան
պատրելի բանդ. պաօր մնատ
հնաւ քահանայիցն պատրելի
ի յանձն առեր անկողոպտելի
գանձ. զի ըզմեզ փրկեսցես ի
յաւուրցն մեղոյ մերոյ։

Յ՜ուսկ ծագումն և արդար
դատաստան կենդանեաց և մեռելոց
դուռն կիմանալի զօրացն ահիւ
դողան։

Վ՜ասն որ հաւատաց՝ և փայտ
կենաց մարդկան յայտնեաց. զոր
առեալ պատին պղծեցեալ կործա
նեցաւ անկանդնելի. ասէ։

Ա՛ստուածաբեղմնին ընդ յայտ
նիլ խաչին, և ի յարեանէ փեղ
նըդ կործանեցաւ յանդունդս
երկրի. ասէ։

Ա՛րկինըք ցընծային և երկիրս
ուրախանայք. քանզի փրկիչ
ցուցաւ աբ խաչն և լուսաւորեաց
սիրելեացն. ասէ։

Վասն հօր և։

Յ՜ընդունելի սրաքուծոց քո ան
օր սրտաւորիս ոգի մեռեալ ի
սրբասնդեցից. և բուրմանդեցից
անմահութեան խնկիւք ի զգեաց
սէնդ ելեալ։

Օ՜ քեզ օրհնեմք թագաւոր
յաւիտենից անանց. ամ
րաւ հարցըն մերոյ։

Օ՜ր ոչ բնաւիք սրբոցդ զերծ
տանիս. մահուամբ սահմանդ
եալ դրնի հնոր գերեզմանի. նո՛ր
զկս ընդունելով մեռդ. գո
վեմք ըզքեզ տէր հարցըն մերոյ։

Ա՛ր անվախ գրով հաստատեալ
քարտես. կերբե՞ մնասանէս ան
կոնաւս պահելով ըզմե՞զ հա
ւատով երբրդուեաց դ. գով։

Ա՛զնոր օրհնեա՛ զՏէր ցեղք և բար
ձր արարե՛ք զնա յաւիտեան։

Օ՜րհնեա՛ զՏէր ո՛ ցեղք։ Օ՜ քո թա
գաւորն կիմանալի զօրացն ահիւ

Ա՛կսք նո՛ր ժողովուրդ նոր
օրհնութի՛ւն երգեցողութ՛ւք յայր։

Ամէն յանձն առէ՛ր ըզչարչա-
րանքս խաչի՛ն և համբերո՛ղքն
ամէ՛ն։ Թագաւեցար ի՛ սրբո՛ւ երկ
րի երկոքեանց • ամէ՛ն՛ալէլուիա՛ •
և յարեար յաճա՛պէս • ամէ՛ն։
Յարուցեալդ ի՛ մեռե՛լոց եր-
կրպագեցանք ամէ՛ն՛ալէլուիա • որ
փրկեա՛ցն ըզմեզ՛ զերս • ամէ՛ն։

Տո՛ւք օրհնութի՛ւն ա՛յ յարու-
ցեալն ի՛ մեռե՛լոց։ Ա՛յ ըզոչխա
գերեալս մահուա՛նէն իւրո՛յ։ և
ՀՀզՀզօրն կապեա՛ց • ասէ՛ք։
Տո՛ւ հղո՛ր զօրութի՛ւն իւրո՛յ
կործող իշխանութիւն • ասէ՛։
Յարուցեալդն ի՛ մեռե՛լոց քո՛
ւոյ երգեցողութ՛ւք ընդ հրեշտակս
օրհնութի՛ւն ամէ՛ն՛ալէլուիա՛։
Փրկողին տիեզերաց կենսարար
յարութեա՛ն • երգեցո՛ւք։
Ա՛կսք մանկունք առաքաւոր
երկնաւո՛ր վեհապետ։ երգ։

Ո՛ր յարեար ի՛ մեռե՛լոց կեն
դանութ՛ւդ պարգեւեա՛ս քո՛ ան
մա՛հ թագաւո՛ր • ընդ երկնայինսն
զգեա՛րեալ ո՛ւրա • նո՛ր օրհնութի՛ւն
քե՛զ երգեցողութ՛ւք • ամէ՛ն՛ալէլուիա՛։
Ո՛ր մահուա՛նէ ըզմեզ՛ լուծեր
անանցո՛ւդ մեզ հնարհնեցեր կեն
դանարար քո՛ յարութի՛ւդ՝ • ընդ։
Ո՛ր ի՛ երեկին մեզ համբարձար ևս
ընդ ա՛ջմէ հո՛ր նըստար յաթոռ
փառաց բանդ անսկսեա՛ծ • ընդ։

Ա՛կսք նո՛ր ժողովուրդ նոր
օրհնութի՛ւն երգեցողութ՛ւք յայր։

Ամէն յանձն առէ՛ր ըզչարչա-
րանքս խաչի՛ն և համբերո՛ղքն
ամէ՛ն։ Թագաւեցար ի՛ սրբո՛ւ երկ
րի երկոքեանց • ամէ՛ն՛ալէլուիա՛ •
և յարեար յաճա՛պէս • ամէ՛ն։
Յարուցեալդ ի՛ մեռե՛լոց եր-
կրպագեցանք ամէ՛ն՛ալէլուիա • որ
փրկեա՛ցն ըզմեզ՛ զերս • ամէ՛ն։

Տո՛ւք օրհնութի՛ւն ա՛յ յարու-
ցեալն ի՛ մեռե՛լոց։ Ա՛յ ըզոչխա
գերեալս մահուա՛նէն իւրո՛յ։ և
ՀՀզՀզօրն կապեա՛ց • ասէ՛ք։
Տո՛ւ հղո՛ր զօրութի՛ւն իւրո՛յ
կործող իշխանութիւն • ասէ՛։
Յարուցեալդն ի՛ մեռե՛լոց քո՛
ւոյ երգեցողութ՛ւք ընդ հրեշտակս
օրհնութի՛ւն ամէ՛ն՛ալէլուիա՛։
Փրկողին տիեզերաց կենսարար
յարութեա՛ն • երգեցո՛ւք։
Ա՛կսք մանկունք առաքաւոր
երկնաւո՛ր վեհապետ։ երգ։

Ո՛ր յարեար ի՛ մեռե՛լոց կեն
դանութ՛ւդ պարգեւեա՛ս քո՛ ան
մա՛հ թագաւո՛ր • ընդ երկնայինսն
զգեա՛րեալ ո՛ւրա • նո՛ր օրհնութի՛ւն
քե՛զ երգեցողութ՛ւք • ամէ՛ն՛ալէլուիա՛։
Ո՛ր մահուա՛նէ ըզմեզ՛ լուծեր
անանցո՛ւդ մեզ հնարհնեցեր կեն
դանարար քո՛ յարութի՛ւդ՝ • ընդ։
Ո՛ր ի՛ երեկին մեզ համբարձար ևս
ընդ ա՛ջմէ հո՛ր նըստար յաթոռ
փառաց բանդ անսկսեա՛ծ • ընդ։

ԻԹ.

Ձ՛ՆՉՈՎ ԳՈՎԵՍՑ ՅԻՒՍԻՆՆ։

Յարեա՛ւ քրիստոնեա՛ ի՛ մե-
ռե՛լոց ամէ՛ն՛ալէլուիա՛։
Ա՛կսք ժողովո՛ւրդք • երգե-
ցո՛ք ա՛ն ամէ՛ն՛ալէլուիա՛։
Յարուցեալդն ի՛ մեռե՛լոց ամէ՛
ն՛ալէլուիա՛ • որ զաշխարհս լու-
սաւո՛րեաց ամէ՛ն՛ալէլուիա՛։
Արուցեալդ զօրութի՛ւնս
յարո՛ւցեալդն ի՛ մեռե՛լոց։
Ո՛ր նորոգեա՛ցն ըզսիրելիս նոր
օրհնութի՛ւն երգեցողութ՛ւք • յարո՛ւ

Հանան առաքն Զաքարէայ։

Օրհնութիւն։

ԱՅՍՕՐ

ՅԱՐՔԱՆՔԻ

ԻՐԱՆՈՒՀԱՑ

Վեհապայն անանձինն և երկնաւոր, քեզ սուրբ տիրէք խոնարհութեամն հայրան ի յերկրիկ եկեղեցի. օրհնեա ի ձայն ցընծութեանն զաստուածդ քո սիօնայ։

Ո՛յսօր անձամբ լոյսն ի լուսոյ լուսատուութեանց զինանկուածս քո լուսաւորեաց երեւանելովդ. քանզի յարեաւ լոյս քո քո. օրհնեա ի ձայն ցընծութեանն զաստուածդ քո սիօնայ։

Ո՛յսօր խաչարան անպիտութեանդ հայածեցաւ և երկաթեայ լուսաւորդ. և քեզ ծագեալդ լոյս դիտութեանն յայտնեցոյն ի մեռելոց երկիւղս, օրհնեա ի ձայն ցընծութեան։

Ո՛յսօր զառիկ մեր զենանեալ երկաւորեալ սրտմտութիւնդ ոչն ցընծութեամբ, նորոգեալքս ի հնութենէ մեղաց առնելով. քո յայտեաւ ի մեռելոց։

Ա՛յսօր հրեշտակն լուսափայլ
Ի յերկինից ելեալ՝ զարհուրեաց
զոմանս ընդ այսմանման. և նոքա կա-
նանցն քարոզեալ տեսիլ. քա-
Ընդ լուսաւոր միաշաբթիէն
կանխեցին կանայքն ի գերեզ-
մանն. ի խնդիրել զանապական
մարմինն՝ և գտին ըզ վէմն
բարձեալ ի դրանց գերեզմա-
նէն. և լսէ՛ին բարբառ ի
հրեշտակէն. Ահ՛ երկեաւ քրիս-
տոս և խափանեաց ըզ մահ՝
և՛ն հանդիսանալ քո որ առաջ
քեզնից և տէրեամ ոդիդին կենդ-
անարար. առաքեցեր զնա խիզը
կուրիլ տիեզերաց՝
Փանմոզ յարութիւ քո տէր՝
Պատրաստեաց նախատեղծիչն մեր
կատարած ի լուսոյն. ինկ յորոշ
թեամ մի փաճնիդ ըզդեցեալք
զանմահութիւն՝ փանմոզ յա-
յարանաւք փայտին ճաշակեցաք
ըզմահն. իսկ ինփայտէ՛ն կենդ
նորոգեցաք ամենիքեան փա-
Ընդ կանայսն իւղաբերան առ
քեզ առաւ ծառիկք. կենդանիդ
յաւիտենից քեզ ընկալ և ըզմեր
փրկանակ խոշ նկուղն զօրնոյ
բանեալ՝ փրկանակ եր առ
տուր զըզաբղենդն դրժուելիք
քո մեզ հանդիպակաց յաւուրն
գիտութեան՝ մի՛ խիթարել ըզ
հոգիս և լուսաւորել՝
Ընդ նամբն առ[illegible]
քանզի՛ սպառ ըզ քո
միայն զքաւիչ[illegible] որ յա-
րեալդ ի մեռելոց ա՛մենազօր
Թագաւոր անմահ՝
Ար անձամբ էած[illegible]
ես փառակից՝ յաղթարիւմարմնով
յանձն առեր վասն մեր. մի՛շ
տընջեսուր օրհնութեամբ ի
հրեշտակաց օրհնեալ ես տէր՝
Ար կամեր ես ընդ հօր և հո
գւոյն. խոստացար և Թագեցար
կամաւ հօր վասն մեր. մի՛շ
Ար միաստուածեալ գտեալ ես հայ
բնեալ վտանգ. հնարհնեալ ա՛ծա
ոչխ յարութիւն տիեզերաց՝
յամ տրտմածոյ յաւիտենից
օրհնեալ ես տէր՝
Ար ի քրովբէական կառաջդ հ
հանդչիս՝ պատր ի՛ջեր յերկինից
ի՛դամաս առաքելոցն որ հոգի՛
օրհնեալ ես Թագաւոր անմահ՝
Ար գընաս ի՛նչ Թեւոց հոգմոց.
պատր ի՛ հրեղէն լեզուս բաժա
նեալ հանգեր յառաքեալսն
որ հոգի՛ օր՝ Ար խնամեր առ
ջեւ[illegible] պատր
եկիր ի հանաստակ գնկեղեցի
քո որ հոգի՛ տէր՝
Հոգիս ծառայից քոց քրիս հ
առ՝ ընկալ ի դասս անդրան
կաց գերելոց ի յերկինս՝
Ընկալ վասն ազգ բղանտուր
պատարագս ի՛ջեր. և հնարհեա
նոցա ըզ ԹողուԹիւն գտանել
յաւ

Ա՛յսօր մեծ աւետիքը տպմայ
համաստեղծին որ ընդ
արի որ ընդ ջրհեղեղ լուսաւոր եղև
քեզ յարուցեալ ըստ քրիստոս.
աստուածդ հաւրցուն մերոյ:
Ա՛յսօր ձայն աւետեաց լիապի
դոչէն լսելիս. դիմաւորն խո
նարհելով քո յարուցեալ ըզ
յարուիւնդ քո ըզքո. սաղմոս:
Ա՛յսօր հրեշտակք երկնից ի
ջեալ սան գերեզմանի մերոյ կան
յարեալ խոչելեացն և յարիր
ըզձեզ ընդ երկրեան. սաղմ:
Ի զոր օրինակէ և բարձր սրա
րեալ ըզ նա յաւիտեան:
Ա՛յսօր ուրախ մեր յարեալ և
կանգ պարեացուք ընդ հրեշ
տակս յաղթական երգով. օրհ
նեցէք և բարձր սրա:
Ա՛յսօր սիւն լուսոյ ծագեալ
ոչ եկեղեցւոյ. յարուցեալն ի
մեռելոց քրիստոս. օրհ:
Ա՛ծածին տաճարն լուսոյ. որ
մարմնով պարարտել՝ անճառա
բար ծընար ըզլուսոն աստուած.
զքեզ բարեբանեալ մեծացուցա
նեմք: Աւրախ լեր և բերկրեա
մայրն ևկոյս. քանզի ծընեալն
եկուաւեղ այսօր վերըստին յա
րուցեալ ծընաւ ի կեա գերեզ
մանէն. զքեզ բարեբան:
Յարնեալ և զուարճացեր հոգի
ի յերկրեի երկնից. քանզի այս
օր երկնայնոցն լիեալ տայիս զքեզ

յաւուրն յիսանեայ:
Հաշտեաւ ի ձեռն որ մարդեայ
և պրեան քո որ. և պարգև
եաւ նոցա դասիլ յոյժականաց
նեն քոյ:
Յարուցեալդն ի մեռելոց բնաւ
կարան մայր և կոյս. որ ըզնընջեղ
ցեալսըն յամեայ կենագործէ
անապական: զքեզ մեծացուցա
նեմք որ օրհնեալ եւ ի կանայս:
Ա՛րարողին երկնի և երկրի. եղ
եր տաճար և առագաստ. որ ինքն
ջեղեալն մեր հրեղէն նորոգէ.
զքեզ: Ակնակրողին սիրելոյդ
արուցեր ըզքո որ ըզկամեն.
որ ըզ նընջեցեալսըն մեր վերըս
սին նորոգէ. զքեզ:
Ա՛ր զանազան բանիւկըս քո ի
խաչին տարածեցեր քո ամեն.
ևնդունն յաղթեաւէ եառաւ մեզ
սոխալս ըզկենացըս մեր պահեան:
Ա՛ր զաշխարհակեցոյդ բանիկս
տարածութիւն խաչի քո քոնա
արուածդ. գաւառացն զօրութիւն
եառաւ մեզ. սոխալս:
Ա՛ր ըզմեռելն ի ձառակմանէ փակ
տին յանցանաց. կենանց փայտ
ի՛ն կենագործեցեր. սոխալս:
փառք հօր և:
Ա՛յսօր նոր ի՛ն կոչեցեալք ի
քրիստոս. զգաւտեալք ըզ
գաւիան անտուն ծոյլ. պրկացուք
ընդ երկնայնոցն առնիլ. քո
յարեալ ի մեռելոց:

Յայս շաբաթիս Օրհնութիւն եղ
Յարութիւնէ որ երկնից առաւ կոչեաց։

ՈՒՐԱՒ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ

Ի հօրէ բանդ ածիր իվեր
Կուգի ազգի մարդկին
օրհնեմք զքեզ որ սատրաճ։
Ի գերեզման իջեր թագաւոր անմահ։ եւ ի հօրէ ոչ մեկնեցար։ օր։
Ի յերրորդ աւուր յարեր ածա պէս եւ ի յերկինս հանգչեցար։
ա՛ռ յարուցեր քո տեր։ օրհ։
Յարուցեր տէր ի գերեզմանէն միածինն որպէս փոյլակն։ եւ ըմբա փուց ծագուց յաշխարհս։ ահեր կինք եւ երկիր ըս ցընծային։
Ա՛ծ է յարութիւն ածորդւոյն քոմանզ դրժեր երկնից բացել եղեն՝ եւ հոտ անուշ բուրեաց յաշխարհս։ ահըզոյզ զարմացա ահեռայն։ Օ՛ծրք երկնից իջեալ էին եւ բանակեալ շուրջ ըզգերեզմանն եւ հոգեղէն բարբառ ոռմէ երգէին։ որ օրհնեալ ե քո յարութիւնդ։

Ա՛քանչելի հրեշտակքն տէրն ցընծային իջեալ ի գերեզմանին հար կանեզ։ փող յարեր տէրն։ Ուտրկանել փողոյն պահապանքըն զարհուրեցան եւ եղեզն։ իյահէն որպէս մեռեալ։
Զայն եղէ ի հրեշտակէն բար բաւ եղեւ ուրախութիւն մեր յայր եւ։ վասդ յարուցեր տէրն։

զաւետիս յարութեան միածնի որդւոյ քո։ զքեզ։

Ա՛յսօր ըզպատեր չարչարանքն հատցն եղեց խարհելի փոխեցեր։ ի փրկութիւն հոգւոց զանիրաւ սր յարութիւդ քո քրիստոս։
Ա՛յսօր ընդ արեանդն օրինակն անբասն զոտանց ըն զեն մանդ՝ ։ պարգեւեցեր մեզ զատն աշխ զարհնդրդ քո փրկական
Ա՛յսօր ընդ անդրանկացն ազատուած անգամեցեր ըզգերեզմանն պատուական կենդանոյ նընջեցելոցդ եւ անդրանիկ մեռելոց։
Ա՛յսօր հրեշտակք բերկրեցան ուրախանան ընդ մարդկան։ որք իջեալ էիք երկնից՝ տան զաւետիս աշխարհի։ ընծայեցէք այսօր քո յարեաւ ի մեռելոց։
Ա՛յսօր զուարթութեան ի վերին խընկաբերից տուբք կանանցն։ վաղեր ձայնի ընծայութեամբ պատմել աշակերտացն տեսիլ։ ընծայեցէք այսօր քո յար։
Ա՛յսօր վերին հանդստոյ եմոյ հանգնու սիրելոյ։ ընդ հակառակ ընթացեալ ի գերեզման յարուցիչն։ զոր տեսեալ պատմին քո յարեաւ։
Ա՛յսօր ես մեք զուարճացեալք պայծառացայք ուրախ։ ընդ հաշտութիւն եղ մահուանդ սրկ ցոյց քեզ երկիր սիրով։ եմաւթան գիշեցուք։ քո յար։

ցուցանէմք։

Ո՛ ածուեալ ըղ լոյս աստուածա-
յին ճշմարտութեան. որպէսզի կրկնեցէք
իբրեւ յորմէնէ մանրիամ մնայր
եւ կայր. օրհնութիւն ըղբեզ մեծա-
պարգեւ Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի
եւ Հաւրն եւ Հոգւոյն սրբոյ. ամէն։

Ո՛ զկնի վախճանի ամենայնի
դարձեալ ի սկզբանէ ստեղծանել
զմարդն ի հողոյ երկրի. եւ ի
հոգւոյ կենդանի նմանութիւն
Աստուծոյ կոչեցեալ. եւ ի
դրախտ ի հանգիստ դրեալ. եւ
ի պատուիրանէ մահու ոչ պահեալ.
եւ ի մահ անկեալ. եւ ի դժոխս
իջեալ. եւ ի յարութիւն ելեալ.
եւ ի դրախտ դարձեալ. եւ ի
յերկինս համբարձեալ. եւ ի
գահ Հաւր նստեալ. եւ ի
գալուստ սպասեալ. եւ ի
դատաստան ակնկալեալ. եւ ի
հատուցումն գործոց մերոց
ընդունելոց. եւ ի
հանդերձ փառաց յաւիտենից
ժառանգելոց. ամէն։

Ո՛ զկնի վախճանի ամենայնի
դարձեալ ի սկզբանէ ստեղծանել
զմարդն ի հողոյ երկրի. եւ ի
հոգւոյ կենդանի նմանութիւն
Աստուծոյ կոչեցեալ. եւ ի
դրախտ ի հանգիստ դրեալ. եւ
ի պատուիրանէ մահու ոչ պահեալ.
եւ ի մահ անկեալ. եւ ի դժոխս
իջեալ. եւ ի յարութիւն ելեալ.
եւ ի դրախտ դարձեալ. եւ ի
յերկինս համբարձեալ. եւ ի
գահ Հաւր նստեալ. եւ ի
գալուստ սպասեալ. եւ ի
դատաստան ակնկալեալ. եւ ի
հատուցումն գործոց մերոց
ընդունելոց. եւ ի
հանդերձ փառաց յաւիտենից
ժառանգելոց. ամէն։

Ո՛ զկնի վախճանի ամենայնի
դարձեալ ի սկզբանէ ստեղծանել
զմարդն ի հողոյ երկրի. եւ ի
հոգւոյ կենդանի նմանութիւն
Աստուծոյ կոչեցեալ. եւ ի
դրախտ ի հանգիստ դրեալ. եւ
ի պատուիրանէ մահու ոչ պահեալ.
եւ ի մահ անկեալ. եւ ի դժոխս
իջեալ. եւ ի յարութիւն ելեալ.
եւ ի դրախտ դարձեալ. եւ ի
յերկինս համբարձեալ. եւ ի
գահ Հաւր նստեալ. եւ ի
գալուստ սպասեալ. եւ ի
դատաստան ակնկալեալ. եւ ի
հատուցումն գործոց մերոց
ընդունելոց. եւ ի
հանդերձ փառաց յաւիտենից
ժառանգելոց. ամէն։

Օրհնեա՛ Հոգի՛ իմ զՏէր, եւ ամենայն ինչ որ ի մէնջ է զսուրբ անուն նորա։ Օրհնեա՛ Հոգի՛ իմ զՏէր, եւ մի՛ մոռանար զամենայն հատուցս նորա։ Որ թողու զամենայն անօրէնութիւնս քո, եւ բժշկէ զամենայն հիւանդութիւնս քո։ Որ փրկէ ի կորստենէ զկեանս քո, եւ պսակէ զքեզ ողորմութեամբ եւ գթութեամբ։ Որ յագեցուցանէ զբարիս զցանկութիւն քո, նորոգեսցի իբրեւ զարծուոյ զերիտասարդութիւն քո։ Արար տէր զողորմութիւնս, եւ զդատաստանս ամենայն նեղեալս։ Յայտնեաց զճանապարհս իւր Մովսիսի, որդւոց Իսրայէլի զկամս իւր։ Ողորմած եւ ողորմելի է տէր, երկայնմտութեան եւ բազում ողորմութեան։ Ոչ յաւիտեան սրտմտեսցի, եւ ոչ յաւիտեան բարկասցի։ Ոչ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ, եւ ոչ ըստ անօրէնութեանց մերոց հատոյց մեզ։ Զի որպէս բարձրացաւ երկինք ի վերայ երկրի, զօրացաւ ողորմութիւն նորա ի վերայ երկիւղածացն զնա։ Որպէս հեռի է արեւելք յարեւմտից, հեռացոյց յմէնջ զանօրէնութիւնս մեր։ Որպէս ողորմի հայր որդւոցն, ողորմեցաւ տէր երկիւղածացն զնա։ Զի նա գիտէ զպատկեր մեր, յիշէ զի հող եմք մեք։ Մարդ որպէս զխոտ աւուրք նորա, որպէս զծաղիկ արտի՝ նոյնպէս ծաղկեսցի։ Զի հոգի անցանիցէ ի նա, եւ ոչ իցէ, եւ ոչ ծանիցէ զտեղի իւր եւս։ Եւ ողորմութիւն տեառն յաւիտենից եւ մինչեւ յաւիտեան ի վերայ երկիւղածացն զնա։ Եւ արդարութիւն նորա ի վերայ որդւոց որդւոցն։ Որոց պահեն զուխտ նորա, եւ յիշեն զպատուիրանս նորա առնել զնոսա։ Տէր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ իւր, եւ թագաւորութիւն նորա ամենեցուն տիրէ։ Օրհնեցէ՛ք զտէր ամենայն հրեշտակք նորա, զօրք զօրաւորք առնել զբանս նորա, լսել ձայնի բանից նորա։ Օրհնեցէ՛ք զտէր ամենայն զօրք նորա, սպասաւորք նորա առնել զկամս նորա։ Օրհնեցէ՛ք զտէր ամենայն գործք նորա, յամենայն տեղիս իշխանութեան նորա։ Օրհնեա՛ Հոգի՛ իմ զտէր։

Օրհնեցէ՛ք զտէր ամենայն հրեշտակք նորա, զօրք զօրաւորք առնել զբանս նորա, լսել ձայնի բանից նորա։ Օրհնեցէ՛ք զտէր ամենայն զօրք նորա, սպասաւորք նորա առնել զկամս նորա։ Օրհնեցէ՛ք զտէր ամենայն գործք նորա, յամենայն տեղիս իշխանութեան նորա։ Օրհնեա՛ Հոգի՛ իմ զտէր։

Ա՛ռ զիս ի ձեռանէ անօրինաց, եւ ի ձեռանէ ամենայն հակառակորդաց իմոց։ Ա՛ռ զիս ի ձեռանէ անօրինաց, եւ ի ձեռանէ ամենայն հակառակորդաց իմոց։ Ա՛ռ զիս ի ձեռանէ անօրինաց, եւ ի ձեռանէ ամենայն հակառակորդաց իմոց։

Ա՛ռ զիս ի ձեռանէ անօրինաց, եւ ի ձեռանէ ամենայն հակառակորդաց իմոց։ Ա՛ռ զիս ի ձեռանէ անօրինաց, եւ ի ձեռանէ ամենայն հակառակորդաց իմոց։ Ա՛ռ զիս ի ձեռանէ անօրինաց, եւ ի ձեռանէ ամենայն հակառակորդաց իմոց։

զհոգեբուժական և վիրաբժշկական զգուշութիւնս՝ զոր ի գործ դնէ ի հիւանդութեան ոմանց՝ որ ի մարդկանէ ոչ գիտին զբնութիւն հիւանդութեանցն՝ որ ի մարմնոյ և ի հոգւոյ։

Ի՝ղջերդ կայ և ծոյլ և բնական՝ որ ոչ ինչ ցաւագին հետանորդուէն՝ որ ի հոգեբուժական հնարիւքն ոչ ինչ ինչ ցաւ՝ որ վիրահատութիւն ունի։

Ա՝յլոյ և նմանն հօր և մարդոյ՝ հոգեբուժական հնարիւքն ոչ ինչ ինչ ցաւ՝ որ վիրահատութիւն ունի։

Ա՝յլոյ ստեղծող աստուածոյ՝ որ ոչ ինչ ինչ ցաւ՝ որ վիրահատութիւն ունի։

Ա՝յլոյ և նմանն հօր և մարդոյ՝ հոգեբուժական հնարիւքն

զէտ վրկօղ կենդանուէ ազգի մարդկան՝ վէրսրչ ըզբեզ ածա ծին և կոյս բարեբանեալ ըզմայր և զաղախին փրկչին մերոյ։

Օհնուեցաք հօր և հին աւուրց անժամանակն յաւիտենից՝ ժա մանակաւ յորովայնի քումմէ բնա կեցաւ և ի հօրէ ոչ մեկնեցաւ։ վէ՛ Օհնեալն Ի՛նքն Ի՛ խոչ էլեալ և ի յոմեռս վտառաց ընդ հօր։ անար գեալ ի մարդկանէ վատատրու թի՛ էութ էրկրապահ։ վէ՛ Ո՛ղբեղ ոչ միայն սրդիք մարդկին այլև վերինն զօրութիք։ դասք ան մարմնոց հոգի վենաց հրեշտակաց զբաւրինոց և հրեշտակապետ։ դո՛ հոբանէն և վերծինն և վան՛ ռաւորչն ըզ մայր և զայ։

Ո՛ պաւեհեցեալ Ի՛ խաչ քո՛ պատ րիչ յաւիտենից, որ եւսեր մեզ պահպան յաղթօղ ընդ դէմ թշնամեացն։ ողորժեալ սուրբ փրկիչ պահպանեա զանձինս մեր։ Ո՛ արձրեալ թիշդ որ վասն մեր էիր խաչ։ եւ բարեբեր սուրբ զմեզ ցաւս հալածողէն ոդմէ։ Վերնա՛ւ աբ հաւատով՝ և փայտ կենաց մարդկան յայտնեալ։ զոր տեսեալ պտղոյն պղծոյ կործա նեցաւ անկանգնելի։ աղաչէ Ո՛ածեցաւ թշնամին ընդ յոյս նիւ նաց խաչին, և Ի յահէ փա ռաց նորա կործանեցաւ յամն դունդս երկրի։ աղաչէ։

փառք հօր և։

Ո՛ րկինքք ցընծային և երկիր ուրախանային՝ զանազն փրկիչ յուցաւ աբ Քաշն և լուսաւորե աւիչ երկրայ՝ աղաչէ։

Ո՛ յժմ և միշտ։ Օ՛ ընբանչելի և զհրաշագործ ըզյարութիւն քի՛։ տառաբերցին բառնագանե ուեսեան։ ընդ հանուր քարոզի ին։ Ի՛ Ձի յարեաւ մեռելոցն։

****

Օրհնութիւն Ջրհեղեղին

տաղն։

Ո՛ ՅՈՒՐԻ՛Ն։ Թ

Հանդէպ վասնըզ վրկելոյ երկրիս մարդկան տէր։

Օ՛ րհնեալ է քո յարութիւդ տառեալ ած որ ըզմահ մահու ծանուցեր քոյին կամաւորս մահուամբդ։ քո՛ յա՛։ Վոչնչաւ ահէդ հրեշ տակին Ի՛ վէմին՝ որ քարոզէր տա՛ աբ կանայս յարեան աղն Ի՛ մեռելոց։ քո՛ յա՛։

Ո՛ ր ընտրեալ յարեան Ի՛ մեռելոց։ Ընդ ապշալոյն տուաւ ծաուն կանխաւնչ կանանցն Ի՛ գէ րեզ մանն տեսնել։ քո՛ յարեան Ի՛։ Նա տառ հոգի տեր հրեշտակըն զի՛ խընդրէիք ըզ կենդանին ընդ մեռեալս։ քո՛ յարեան։

Փառաբանութիւնք ամ՛ աբ կանգնեք և պատուհասիք աշակերտացն տեսնել։ քո՛ յա՛։

Ո՛ ղջոյն աբ կանգնեցաւ

ուբախութիւն լինի ամենայն պատմել
պատկերաւոյն սմա՝ ասելով։
Օհր մանկունս երկիւղ ընդ մե-
ռանել ըս հանապարհ կարճ ածէք
նոյ ինքնիշխանութիւն յարո՛ւց
էմ. զնոսա ելոյծ զերկոտանս
Թիւն և կենդանութեան պարգև
եաց առզգի մա՛ղկան։

Ա՛յսօր երկնայինքն ուբախա՛-
ցան ընդ երկրաւորսա նոյոգ՞
մանն. քանզի նորոգօրն էից հո
գին էջ ի նա վերնասանն. որով
նորոգեցա՛ն զասք առաքելոցն։
Ա՛յսօր հաղորդեալ բնու՛թիւն
ցածից ընդ հօր հաշտուե՛ք. քան
զի որ ե՛ւսրթ զհոգին ի մարդկա
նէ մերմին եղե՛ց. զասքեա՛ր
վերստին ընդ սոյն պարգևէ։
Ա՛յսօր մանկա՛նք էին զերկա
ուձն ցընծութի՛ւն ընծայեսա
նը հոգւոյն. որով զարդարեցան
ի զգեստս լուսազարդս և գերա
պայծառս. երգեն ընդ սուրբերսն

զերկնաբնակսն։

Ա՛ստուած խաղաղութի՛ւն. որ
քաղցրութի՛ւն խանձս զբո զարա
բանս. յիշեա՛ ո՛վ զհոգիս նոցն
ջերջեցոյն ընդ ո՛րս քո. և զոսա
ւորա՛ւ յաւուրն այն լուսե՛
ալը կոչեցեր ի դրախտ մանկա՛ն
սիրելին քո զղաղաթան. և ծնո՛ղ
նուագեր զայծուխիրենդ ընդհա
նո՛ր սիրելիդ. լուսաւորեա՛
ո՛ր զհոգ։ Աստուածո՛ւ քոյ

ուբախութի՛ւն ի ձեռն մանկանցն
ի ձեռն մանկանցն ուրախութի՛ւն
ի ձեռն մանկանցն ուրախութի՛ւն
ի ձեռն մանկանցն ուրախութի՛ւն
ի ձեռն մանկանցն ուրախութի՛ւն
ի ձեռն մանկանցն ուրախութի՛ւն
ի ձեռն մանկանցն ուրախութի՛ւն
ի ձեռն մանկանցն ուրախութի՛ւն

հանդի՛ր խաղա՛ղ և խընկո՛ղ.
էկիր ն՛ի ձա գերեզմանն. և ո՛ղ
բոլոր խընդրելն զանա՛հ վա
ռա՛ց Թագաւո՛ր։

Ա՛ն ի ձայնէ հրեշտակին՝ զընա՛ր
ձայն սրըտմնզեա՛նդ. առա՛
ւտեան ա՛ր կանայ՛ք գնա՛ն խընդ
րե՛ք ըզ կենդանին ընդ մե՛ռ
եալս. յարեա՛ վաղա՛ց Թա։
Ընա՛ն ա՛ր կանայ՛ք վաղեցի՛ն
յարո՛ւք հետեւեա՛լ. պա՛տմե՛լ զնո
նե պետրոսի և յո՛վհաննու
սիրելւոց. յարեա՛ւ վա։
Առանեկեցին կանայ՛քն ընդ առա
ւտեան ն՛ի գերեզմանն հանդերձ
խընկո՛վք։ Աերեալ զնեւս անու
շո՛ւհան ն՛ի յօթո՛ւսանն կենարար
մարմնո՛յ սիրելւոյն մերոյ։
Ա՛ւ հրեշտակն զարո՛ւք գոչելով ա
ղաղակե՛ր յարեա՛ք երկրա՛ւս։
Ա՛ղ յարեա՛լ քո ամե՛նակալան
օրհնեա՛ցուք. զի նա միայն սուրբ
փառաւորեալ յաւիտեա՛ն։
Ա՛զմանագայիք յարուե՛ն՝ առա՛
նեալով հրեշտակին. նա զբանայր
ն՛ի պատմել ըզկենդանեա՛ր յարու
թի՛ւն։ Զայն աւետեաց լսեցի՛ն
առաքեա՛լքն ա՛ր կանայ՛քն. ն՛ի
հրեշտակէ՛ն դառնայի՛ն ուրա՛խ
խուռ յանդուգն։

Օ սիեզերակա՛ն խընդութի՛ւն
ա՛ւետի՛քս է՛ քանզի կանանցն
ուսեա՛լք ն՛ի հրեշտակէ՛ն. ա՛ներ
կիւղ խընդութի՛ւ և բերկրալի՛ց

Օրհնութիւն Հիւանդաբուխ առաջին։

ՈՒՂՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ԱՒԱ-
ՏԱՐԱՆԻՆ ԵՒ ԻՐ ԳԱ-
ՐԱՆԱՒՈՐ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՒՈՅՆ
ՅԱԿՈԲԱՅ ԱՌԱՔԵԼՈՅ։

Ա՛ստուածդ Յակոբայ որ ի սկզբանէ ընտրեցեր զքեզ ի ժառանգութիւն քեզ, եւ ի ձեռն մարգարէիցն քոց խոստացար ազատել զքեզ ի գերութենէ թշնամեաց քոց, եւ ի ձեռն Մովսիսի ծառայի քոյ ազատեցեր զորդիս Իսրայէլի ի գերութենէ Եգիպտացւոց, եւ ի ձեռն Դանիէլի մարգարէի քոյ ազատեցեր զՍուսաննա ի սուտ մեղադրութենէ, եւ ի ձեռն Յովնանայ զՆինուէ ի կորստենէ, եւ ի ձեռն Յովսեփայ զՅակոբ ի սովոյ, եւ ի ձեռն Դաւթի զԻսրայէլ ի ձեռն Գողիաթայ, եւ ի ձեռն Եղիայի զերկիր ի սովոյ, եւ ի ձեռն Եղիսէի զՆեեմանայ ի բորոտութենէ, եւ ի ձեռն Եզեկիայի զՅերուսաղէմ ի ձեռն Սենեքերիմայ, եւ ի ձեռն Եսթերայ զազգ Հրեից ի ձեռն Ամանայ, եւ ի ձեռն Մատաթիայ զՅունաստան ի ձեռն Անտիոքոսի, եւ ի ձեռն Յուդիթայ զՅերուսաղէմ ի ձեռն Ողոփեռնի, եւ ի ձեռն Մարդպետին զՊարսս ի ձեռն Ալեքսանդրի, եւ ի ձեռն Յովհաննու զՀռոմ ի ձեռն Տիոկղետիանոսի, եւ ի ձեռն Կոստանդիանոսի զՀռոմ ի ձեռն Մաքսիմիանոսի, եւ ի ձեռն Ներսիսի զՀայս ի ձեռն Ասորոց, եւ ի ձեռն Սահակայ զՀայս ի ձեռն Պարսից, եւ ի ձեռն Վարդանայ զՀայս ի ձեռն Պարսից, եւ ի ձեռն Վահանայ զՀայս ի ձեռն Պարսից, եւ ի ձեռն Ներսիսի

Յարեաց՝ յաւուր երրորդի. վկ՚ մինչ պատառէին երկիր շուրջ ժեղեալ սամանէին դժոխոյ. ամէ կենդանին յաւիտենից քան՚ փառաւորեալ քո յարուցիդ։ Որ յարեա՛ր ըդ խնդութեղ յաւուրն երրորդի քո՚՚ որդի այ. փ։ Որ յահե՛ղ բարբառոյ յաղոյսէ քո որ երկիր շարժեցար. վկ՚՚ մինչ պատառեցան քո՚՚՚ որդի այ. փ։

Ա՚ձայն ահեղ յարուցե՛ր քո որ՝ զարհուրեցան զինուորսդ ըն դամ՚՚ն. յարիւնափայլ հրեշ ասելն իմա՛՚ն և դողալով շարժեցաւ երկիր։

Ա՚հաւասիկ որ կանդնեցն դի առ[illegible] բերելով զիւրմէ զերե՚զմանն բերելով զնա՚՚ յոյս ծո՚ւմէն կենդանի մի՚ թողուր անապատիդ էականաւե՚՚ն։

Նա տեսեալ ըզքարերգելն վերա նստեալ ի վիմին. տապիտղելով սրբեցաւ՚՚՚ն. առ դարձիր ողջոյն տուր վաղո՚՚ն. քանզի յարեաւ որ յաւուրն առաջ։

Բա՚՚՚շալի յարուցին ըզպահս պանդն զարհո՚ւրեցոյց. և հրեշ տանն ի՚ երկինից իջեալ ի ձայն ահեղ յարուցե՛ր ասծորդւոյն. կա՚՚՚ նա՚՚՚ն սահեալ յարեաւ որդ։ Ա՚ձայնէ հրէշտակին՝ զգեստքն տրտմագեաց կանայքն. և զարձան խընդութե՛ն ասէ՚՚՚ տապա՚՚՚ն ասելով ի բե՚՚՚ն նախապատմելո՚՚՚ն։

Ա՚րեգա՚՚՚կն արդարութե՛ն քո ծագեա՛ք յաշխարհ հայեցեալ ըզ խաւարն անդ լո՚՚՚ւթե՛ն. և լեա մնայու և յարուցե՛ր հաւքար ձուս առ հայր յո՚՚՚ր ծագեա՛ց։ Որ երկրապագի երկնաւորսդ և երկրաւորսդ ընդ հո՛ր և որ հո՚՚՚գւոյն. վ՚՚՚ որդ և մա՚՚՚ր երկիրպագանե՛ր հո՛ր հոգ՚՚՚ւ ա՚՚՚ն ձե՛ր շնորհեցե՛ր։

Որ փոխանակ ծոցածին բանին որ ե՚՚՚ւ երկինս՝ առաքեցաւ աւետիքըն հո՛ր ի բառնանդ՝ հո՚՚՚ղ ընդ ձե՚՚՚ր շնորհեցե՛ր. մերկեցիս ըն՚՚՚ զդաս յաղագսոյն առաքելոցն՝ և հրա՚՚՚զնել զնոսա առաքելոցն՝ վ՚՚՚ որդ։

Ա՚յսօր առաքեա՚՚՚ն և դիշե՚՚՚ցայն լուծան երկունքք ծնո՚՚՚ղն դեռն նախանձոն՝ քանզի զնո՚՚՚ն հալըն մարմնով ի մահ ո՚՚՚չ՚՚՚ պահ կա՚՚՚նէ՚՚՚ն։ վերըստին ծնանի հոգւով յորդիս լուսոյ հո՚՚՚ր երկնաւորի՚՚՚ վասն։

Ա՚ձայն մեծի զնա՚՚՚ւթե՚՚՚ն՝ ո՚՚՚ր հնչեցաւ հրաշալի փողոյն՝ ուր հոգւոյ՚՚՚ն մարմինքք մարդկան նո՚՚՚ր՚՚՚ղին՝ յայնմ ա՚՚՚ւր ահ՚՚՚ղին յիշեցո՚՚՚ւմ՚՚՚ր և ըզ՚՚՚ր ըզ նյութ՚՚՚ն՚՚՚ն. ո՚՚՚ հանգո՚՚՚ւցո՚՚՚ ըզ՚՚՚ր զո՚՚՚ն։ Յարեա՚՚՚ւ նրշան ա՚՚՚ւրո՚՚՚ն ձառապա՚՚՚յիւ վասն։

Ո՞ր խնդիցար վա՛ռ թաղեցա՛ր
Ո՞ր խնդիցար վա՛ռ թաղեցա՛ր
Ո՞ր խնդիցար վա՛ռ թաղեցա՛ր
Ո՞ր խնդիցար վա՛ռ թաղեցա՛ր

պանծ՝ նիշ կատուցօղ կենդանի
բեռն բանին՝ վն որպ։

Ալ քաղաքին լսեսածին դէտ
հեռաց որ առաքելոյն՝ ըմբռ։
Օ ողբերգու խնամատուէ ըզկոչ
ատրեսին անձնասպառութ՝ որ խօ
սելոյս չծրկեռս ևւ մորգոտիէս
և յանէատարանս՝ ըմբռ։

Վիճաբոյ քեզ աշխ՝ վատաշ
րեղ չանարան՝ որ կենդարար
դէտ մորմո՞ց և գոյացուցիչ
հոգւոց մեր նրկնչելոյն՝
Ալ բարեգործեր իմանալին վերագոյ
ից նորոգման՝ և իմանալով զո
ր դերծ՞ ևս առաբ ընդե
րեսեան՝ Ընդհինս որբեսնգոյին
շէտ կենագործող աշխարհի՝ և
հոսդբատեան արժանաւորեսի
յերկնաւորն վերինն։

Ա՞ստուածածնին խորան լուսոյ մ
անթերպրսական արեւոյն կենաց՝
որ եղե՞ր արեւելք արեգական
արդարութե՝ և նրնատեղոյս ինա
սարի լոյս ծագեցեր՝ վն որոյ
անհնեքնան ընդբեղ միշտ մեծա
յուշնեմբ։ Ընդսպասն առնուր
և մորեսի անկիսելի՝ որ զան
շե՞ջ հնար ածուքեն ի բեղ
սարեալ կրեցեր՝ որով բնութե
կիզեալ շէնքս կրկ բոց՝ վն։
Աչեզանի տուղորական կասուց
բանոց նորոց ուխտիս՝ որով
ե՞լք յերկիր աւետեաց հոդ
դեալ՝ հոգեալ ի քեզ տպաւո
բեալ բանին՝ վն որպ։

Օ ողբերգու խնամատուէ ըզկոչ
ատրեսին անձնասպառութ՝ որ խօ
սելոյս յծրկեռս ևւ մորգոտիէս
և յանէատարանս՝ ըմբռ։

Վիճաբոյ քեզ աշխ՝ վատաշ
րեղ չանարան՝ որ կենդարար
դէտ մորմո՞ց և գոյացուցիչ
հոգւոց մեր նրկնչելոյն՝
Ալ բարեգործեր իմանալին վերագոյ
ից նորոգման՝ և իմանալով զո
ր դերծ՞ ևս առաբ ընդե
րեսեան՝ Ընդհինս որբեսնգոյին
շէտ կենագործող աշխարհի՝ և
հոսդբատեան արժանաւորեսի
յերկնաւորն վերինն։

Ա՞ստուածածնին խորան լուսոյ մ
անթերպրսական արեւոյն կենաց՝
որ եղե՞ր արեւելք արեգական
արդարութե՝ և նրնատեղոյս ինա
սարի լոյս ծագեցեր՝ վն որոյ
անհնեքնան ընդբեղ միշտ մեծա
յուշնեմբ։ Ընդսպասն առնուր
և մորեսի անկիսելի՝ որ զան
շե՞ջ հնար ածուքեն ի բեղ
սարեալ կրեցեր՝ որով բնութե
կիզեալ շէնքս կրկ բոց՝ վն։
Աչեզանի տուղորական կասուց
բանոց նորոց ուխտիս՝ որով
ե՞լք յերկիր աւետեաց հոդ
դեալ՝ հոգեալ ի քեզ տպաւո

Աչ ասեն՝ սո՞ւրբ ե՞ն հրեշ՞ր
նբ անանձն թագաւոր։

Տեսիլ փայլակնաձև ղբ սարթ
նեն ի վիճակն հընչեցեալ սու խրն
կազդուց կանա՞չեան՝ վարսաւ
ցոյց զերկիր ղալեց տրամելին։
Պահապանքըն պակուցեալ ու
հարեալ լինելին՝ և կանանցն ու
եւսարանե՞լ մանչ մանկու յոյղ
թեանց և ծանրեւցան մանչ։
Վարդոց առաքելոյ ու երկչ
նել առաքելոյն՝ փութացարձակ
ի գալելո՞ւ և առանիկե՞ք
գկենագործչն ըզբ։

Յանձուս փառաց խոնարհեցեր
և ըզբեցար ընդհողեղինն բընու
թիս՝ վերադարձ զանկեանն իգլոր
մանկ յանանձակաչն ի կեանս՝
ընդբեզ արեգա՞ք ա՞ռաքեան
բ բանդ ա՞սարած։

Ընդարարածդ նրդ մանկ՝ զոս
ատարեալ ի վերոյ խանչին՝
որ փախանակ զանունե պատ
ղին արքեցեր մեղ ի տիգոյ
խոց կոչիդ՝ ըզբեզ։

Օ անրսակ զբնաւոր բղխումն
ի հոր զհոգին ճշմարիտ՝ որ
ինչնամբ ձայնի էջ ի վերնատունն
պատրաստեալ նստուցիչ հոգւոյ զոր
փառաւորեմբ հոգւոյդ էրգոյ։
Օ հաստատակից ըն հոր և որ
դւոյ զաստիճանելոյ ընտրեալ՝ որ
զանն ընտրուե լեզուաց բաժանեալ
զանն ընտրուե լեզուաց շնոր

սահմանի՝ զ. միշտ բազկանալ առ քեզ ։ Վասնզի ասի՝ ազնց հոգւոյն՝ և պահապան ի կեալ և ի մեռանել՝ վրկութիւն հոգւոյ՝ և մարմնոյ ամենայնի ։

Փառք հօր և ։

Դարձեալ ըզգայութիւն և հնչիւնք ի դէմն ասելոյ՝ զոր և յիմաստնին սէն կատարիս խորհուրդ՝ յորմէ արեգականացն վայելն ձառայ դասիք ։ Կ՚ասէ և միշտ ։

Հոգւոքեալ ի դժոխս ցուցեալ նեղութիւն զգօրութիւն առաջնոյ Թէոդ ։ Չանգնեցեր ըզգնդեվս խոր դամողին՝ խաչիանեցեր ըզ ջնջ բուր մնձին ։ ըզ ըզբ ։

Օրհնեալ ընտիրն առաքեալ

Ի ԱՅՍ ՀԱՒՈՒ ՀԱՒՈՒ ՆՈՒ ԿԱՑ հօր արդ՝ որ վերագրի ։ խաչելեցեալ ։ զգօրժոխս առեալ բնութեան յարեաւ երրորդի ։ ամ՚որ յարեաւ քո տէր ։ Հրեշտակապետին ի չաւին՝ որ ըզպահապանն էրկնից ։ զարհուրեցոյց առ դրանն գերեզմանին ։ ամ՚որ յարեաւ ։ Կ՚ասէ ըզքանչելի՝ որ կանանցն առաքելոց՝ ։ ի քո յարեաւ ։ Կանանցն կոմկալով ի Թաղ ոմանն կ՚ենդանացն ։ առնին ըզ վէմն ի դրանց ի բացէ մերձեալ ։ Լսամուռ ըզ գերեզմանին և

ոչ ։ Ի ներքս մտեալ ։ տեսին զ՚երիտասարդ ։ նստեալ յաջմէ կողմանն ։ զգեցեալ սպիտակ ։ և զարհուրեցան ։ Ասէ ցնոսա ։ մի զարհուրիք ։ զխաչեալն կ՚որոնէք ։ յարեաւ ։ ոչ է աստ ։ ահա զտեղի ուր եդին զնա ։ Ասէ ցնոսա ։ երթայք ասացէք ։ ընդ աշակերտսն ։ և ընդ պետրոսի ։ զի նախանցէ զձեզ ։ ի գալիլեա ։ անդ տեսանիցէք զնա ։ որպէս ասաց ձեզ ։ Ասէ ցնոսա ։ ահա ասացի ձեզ ։ Եւ նոքա ելեալ ։ փախեան ի գերեզմանէն ։ և ոչ ումեք ասացին ։ զի երկնչէին ։ Ասէ ցնոսա ։ ահա ասացի ձեզ ։ Եւ նոքա ելեալ ։ փախեան ի գերեզմանէն ։ և ոչ ումեք ասացին ։ զի երկնչէին ։

Ի վերջնումն առաւ մեծի յոր
ժամ առնեա զայգեստեղի քոյոյ
սիրոյդ՝ յայնժամ խնայեա ի
ծառայս քո. և հոգւ՚ո՚ց։

Ընծային մայր լուսոյ աբ կայս
լուսեղէն տաճար. որում երկի
նեք ջերմ բառական. առ ի բնալ
կուելի՚՚ ի քէն մնայնացաւ՝
Ոչ քէզ անհպատակեալ որ ի
պատ ի կանայս ծրնեալ. կրելով
ի քէզ զանազանելի զբնութեան.
օրհնութե՚՚ մեծութեանդ։
Աբեալ լեր աթոռ փրկուե՚
յոյս հաստատուե մարդկան՝.
միջնորդ օրինաց և ընծայից.
օրհնութեամբ անդադար գո՚
հութե՚՚ մեծութեա։

Ի թաւշէ ի լերին՝ ձէնայոյ
ջեր ըզ քո բնութիւդ անսասանելի
դատաստանէ. ընդ որս և մեք ըզ
ծուխդ երգեմք քեզ ողոր
մու՚՚ մեզ մարդասէր՝

Ընտրեալ հիացեալ բարեաց
ոչխին ընտրհնարդս ի տունս
սիոն սրտից ի բերանոյ ի որս
Ամանեալ մեծ խորհրդ զեր
րորդութեդ. զոր սրբոյ առաքե
լոցն ծանուցեր բարեբար. ի
Սիոնական հիացմանէ զայլակեր
պութիւ քո ներ. առաքելոցն առա
ջի յօրինեին քեզ առաւետ. ի
փառք հօր և։

Հովանացիլ անձն լուսեղէն և
ըզհայրական լուսոյ ըզձայն.

Որ ըզբանն ահա բաւական է
ղէր ընդունել յորովայնի միշտ
կոյս՝ · զբնէդ մեծացուցանէ՛ զբ
որ օրհնեալդ էս ի կանայս ։

Որ երէց լուսոյն արժանի եղեր
բառնալոյ ի գիրկս քո մարմնով ։
զքէզ ։ Ընտրուտ տաճար տընօ
բհնուէ՛ կուսեցար հոգւոյն սրբ
բոյ միշտ կոյս՝ · զքէզ մե ։

Կատարեա տյքայրէն երկնից
աբ յայհանէս մեկրըտիչ · որ ե
ղէ՛ աշխարհի քարող փրկուէ
յաւիտենից՝ · արժանի զբս
որս լուր ըս մեզ եմդորբահ ։

Որ առաւել քան ըզմարդարէս
մեծ ի՛ծնունդըս կանայց · որ ըզ
քէզ մեզ յայտնէց՝ տաճ և մարդ
կերպով երևեալ՝ · արժանի զբ ։
Զայն բարբառոյ յանապատի և
կանաւրէչ խորհրդոյ · գլխատեալ
պաօք ի՛ հերովդիայ՝ · վերստինակ
յառ ի՛ դահս անմարմնոյն · արդ ։

Ո՛ր երկնաքաղցրագոյն յայհանէս
մեծ ի՛ծնունդըս կանայց · քա
զողէր յանապատի ազգ սարսռող
բարբառոյն · ըզգաւազանն լու
ոց արիզականն արդարուէ ։

Ո՛ղջանարիս մարգարէ և ձեռնա
դրօղ արդարոյն ես՝ · յաւազջնեցաց
կարապետ և պատմող տաճարին
օրինացն · հորդէր ճանապարհս
թագաւորին յաւիտենից ։
Յանօրէնն գինաբրուտն մոլեգ
նեալ հերովդիադայ · խաւարգելի

Ա՛ղէկ զահ որդի իմ սիրելի ։

Ա՛յժմ և միշտ ։

Վա՛ն անմահ թագաւորն հետա
զօտեալ ի՛ դժոխս · կամեցաւ զիւ
խանըն մեղսասէրը · զնահու գեր
եալըն յամրաստ կենդանութենէ
ի՛ կեանս անմահ · փառաւ ։

Շաբաթ օր Յովհաննու Դրօշին ։

Ա՛ԽՏԱ ՅՈՎՀ՛ՒՆ

տեառն բանին պատմող
առաքեցար աշխարհի որ յայ
հայհանէս մեկրըտիչ · ապրեալ
զասելոյն ճարըն մեզ ։

Որ ըսէրնեալսկայն անահանգ
լինն · յորդանդի կուսին տես
եալ քո ներկրըտագետ · ազգ ։
Որբ հաւատով ըզմիշտասկըս
քո տօնեմք · ևանդադար ձայնիւ
ըզքէզ ուրխմբք բարեխօս · արդ ։

Ի՛նչ որ պէտիցէք ըսէր քրիս
տո՛ս միշտ և յաւիտեան ։

Ո՛ մեծին ի՛ծնունդըս կանայց՝
զկարապետն և մեկրըտչէն յորդան
նու զանապրնուէն ըզ հանդէս
տօնելով այսօր ի՛ձայն հնչեմն · զո
հասյասցելոյն յորովայնի հոգւով
ի՛ծնընդեանցն քէ · որ ի՛ փրկու
թի՛ աշխարհի յայտնեցաւ ասէ
բանն · զոր Յանապատի բարբա
ռոյ ձայնի ըզմիջկըրտչէն յոհ
հաննու · զյաղթանակ մարտի ըզ
գեհաստանեն կատարեմք այսօր
ըզմիշտակ · գոլ ։

մանեն՝ խնդրեր զչդրեվս մոր
գարեին՝ շնջուցանել զարուս
եսին և զանաշօթ լսատերն։

****

Կանոն Նոր Կիւրակէին Կրկին
Օ. ատկին։

Ա՛յսօր պէտք է որ ասել չէիր պա
Օրհնութիւն և շնորհք Յոյն շաբաթ
Օրհնութիւն։
Յաղթական։

ՈՐՈԳԱՆԱՆ
կը ղեկը առ ած՝ եկէ
ղեցիք հեթանոսաց՝ ի
դրկեաց լերանց գոլմանէ ձայ
նի՛ ուժով բղխման ջր՝ և արատ
ա՛ղէկք զքաջութիւն յարու
ցեցին ի մեռելոց։

Նրկնաւոր սեպային՝ հարանացիր
եկեղեցի՛ ջ՝ զարդարեա՛ հնար
քով ի հանդերձեալս յոսկէ հուսն
պատակեա՛ քանզի ահա գայ առ
քիշ քո վաստակ Թագաւորն։

Խոտացիր որդիք սիոնեա՛ ի Թա
գաւորըն քո՝ տօնակցիք ցըն
ծութիւն վնասակատիս հոգւոց
մերոց նորոգեալ ի հնութի՛՝ և
ընդ հրեշտակս օրհնեացո՛ք
զքո վաստակ Թագաւորն։

Ա՛քանչելի ես խորհուրդ տնօ
րինութի՛ քո՝ որ իջեր ի հօրէ
ի՛ սէր հարսին եկեղեցւոյ զոր
ընտրեցեր՝ որով վաստաբանիս
քո անանձն Թագաւոր։

Ն՛րեւեցար յայրուցեալ եկեղե
ցոյ քո հիմանցն յորմէ Թովմա

հրաժարեր ո՛չ հաւատալ զքեզ
առաջնոյն՝ որում յուզեր այսօր
վարդապետն զքեզ՝ ըստ մարմնոյդ։

Ա՛յսօր հրեշտակք իբարձանա
ռրախանան ընդ մարդկան՝
որք իջեալ էիր երկրէից՝ տան զան
տիս աշխարհի՝ ցընծացեալք այ
սօր քո յարութե՛ի մեռելոց։

Ա՛յսօր զընծարեհանն ի վիճին՝
խընկաբերիչ աբ կանանցն՝ ի՛
ղեր ձայնիւ ցընծութե՛ պատա
շակերտացն առելով ցնծացեալք
այսօր քո՝ Ա՛յսօր վիճին հա
ւատաց՝ և յուրախանա՛ր սիրելոյ՝
ընդ հակառակս ընթացեալ ի
գե՛րեզմանն յարուցելոյն՝ զի՛ր
տեսեալ պատմիչն՝ քո յար։

Ա՛յսօր և մեք զընծարձացեալք
պայծառատոյնք ոճնիւս՝ ընդ
հաշտութե՛ այ՝ միաձայն սրկ
ցո՛ւք դիրկըս սիրոյ և փա՛ռս
գո՛ւսպուցուք քո յար։

Յո՛րժամ եկիր ի գերեզմանն
ի՛ աղաչեր կանայգն և բերին
ընկճանկան ի՛ խընկով զնոյա
կան մարմինն։ Յո՛րժամ հրեշ
տակն ուրախարաներ յա՛րեւտ
քո՝ պատմեցեր աշակերտացն
ըզյարութի՛ն նո՛ն։ Լաւ նշ զոր
հաւատա՛ր վասն տհպային տե՛ր
ըն զհնագոն տեսիլն։

Ն՛ջ հրշտակն յերկնից՝ ուրեմն
ա՛ր էրջանիկ և՛ր կանացն

Փառք հոր և որդւոյ և հոգւոյ սրբոյ։

Սարսեալ Թովմայի՝ շշմեալ զարհուրեալ
զնոյնսոյն տիպին և զբնաւեանցն
և զոչնչացեալ վերապահեալ՝ որ և
մերոյ յիշոյ ։ Ո՞ր միաստղամ գա-
լոց ես հայրենի փառք նորոգել
զնախասահմանեալն ծրնունդ յիշ։
Ո՞ծածկեն մայրք և կոյս ։ ծագ օդ
արեգակ՞ն արդարոյ՞ որ լու-
սաւորեց ըզմեզ հոգևոր երգովք
զքեզ բարեբանեմք և փառաւո-
րեմք ըզմայածին՝ քո զորդի՛ն։
Ո՞լոյծ զբերեալս բընաւե՛ մայրդ-
կան՝ հրաշափառ քո ծրնունդ՝։
և զեռւ բնաւեն ամբողջ պահ
եաւ ։ և կուսաւէրդ քո ոչ խախ
տեցան կրնիք ։ հոգևոր եր։
Ո՞ քեզ մարեմն անկեղ՝ լեառն
վիմածին՝ դաւառն փակեալ և
աղբիւր կընքեա՛ք ։ նա խաւեան
ն գաշակէ՛ մայր և կոյս՝ ։ հո։
Ո՞աչեմ քո քեզ երկրպագեն տրս
բանք աստ՝ որ ի փրկու՛ն մեզ կան
գնեցե ։ ամե՛ եղիցի մեզ պահպա
պան յաղթեա՛ծ ։ ապրեցուցանել զըմ
մեզ խպատրանաց բանասրկուին՝։
Ո՞ամս բարեբացար բարեձօղդ ա
նիծիլ՝ ։ որ փառաւորե՛լդ ես ըզ
հօր ։ ժողովե՛լ ըզհեռւսյեալսն
կենսաբեր փայտիւն ։ ապրե։
Ո՞ւխու լուսաւորեցան սրտը
ածք աստ՝ ամե՛ ապաւէին տրե
լեանքն ի՛ մեղսասէր բանէն՝։
որ ազատեա՛ց զմեզ ի պատրա։

քարոզեր ասելովն ձեմզ վերըս
տին լոյսն ծագել ի յաշխարհ։
Ո՞յսօր տեսիլ ահեղակերպ հրեշ
տակապետին՝ երեւեցաւ հովուաց
ընտրեալ ։ այսօր արտաբերել
պահպանութեան զարհուրելի
ձառանէին՝։ և ձեմզ վեր։
Ո՞յսօր ցերեկայ էջմին վերին ։
այսօր ցնծայ սիոն մայր եկեղեցի
քանզի փրկիչն մեր յարեաւ և
աւերեալ ըզպըժնեաս ։ և մեմզ վե
րըստին լայսն ծագել ի հօրէ։

Ո՞պահապանքն զարհուրեցան
զնախայրն լուսաւորեց առել՝։
Ո՞ի նդ րե՞ ըզկենդանին ի
ձառէլ՝։ չէ այստ այլ յարեա՛։
Ո՞հարսանիք աղբերին անհաս
հոսըդ վըրան ։ կենդանարար աբ
հոգի՝ ծրնեալ էս լոյս ճշմարիտ։
Ո՞յսօր ի՞նչ վերնատունն եկ
եալ ։ ո՞ւր ճշմարիտ՝ հրաշազարդ
գեաց զառաքեալն ։ ի լոյս փառաց
քոյ հոգի՝։ Ո՞լրճռոճողականն խըն
դութ աշակերտաց ըն լըցեալ՝ ։
փառաւորելով երգեին՝ ծրնեալ
էս լոյս գերագոյնդ։
Ո՞ր արարիչդ էս արարածո՞յ
հանդուցեալ ի՛ հրեղէն կառս՝ ։
միշտ ո՞՛ղջոյն ննջեցեալդ մէ
րոյ և հանգիր ընդ նոսըս քո՝։
Ո՞ր երկնաւոր տոհմ էս առ ամե
նեցա՞ն ։ ևնեթօղ յոյսդ անդ

Յաղթականն քեզ օրհնութիւնք
որ ելիցեն ի բերանոյ
հերձելոյ ըղձնաւորին
զբռնաւորին ջախեցեր ըզդէմ
լուխն. և զարգելեալսն ի ձեռն
խաչիդ քո վերածեր ի կեանս։
Կամաւոր մահուամբդ հիջնար
արձակեցեր զհոգի զերեալ ի մէջ
մահու զնոհ ածեալ վանեցեր
և զարս։ Ո՛հ իմոյն քեզ ի կանայս
կոյս չետ ծընընդեան երգեմք
զբռնութիւն. զի լցեալ ի լուսոյ քում
յայտնեցար աշխարհի. և զնոսին
մերն էարձակ զանէիծս անիծ-
ծընդեանն ի քէն։

Այլ ցանկալիք ի բարեսէր մեր
գալեին ևս ի պատգամին կենդա-
նիս. որ քարոզիչ մեզ ըզգօղ
ըն կենաց ի յերկինս։

Օ քրիստոս քո քեզ գուշակեաց
մեզ մարգարէն և զկամաւոր էար
ըտրանըս խաչին գոչէր առեալ
առաքեաց զքեզ ես իւր ընկալ
լուս ըզդան. և բարձեալ բերեր
ի փրկութիւնն աշխարհի։

Վհղ մինդնոյ մարմնացելդդ ի
նոր կուսէն. ծրնունի ի բարձու
նըս վէր երգեմք առեալ. փառ
ք քեզ քո. ծրեկիր կամաւ հօր
կեցուցանել ըզմեզ։

Ո՛նախ հայրք ամենայն հեթա-
նոսք. և օրինեցիք զնոցդ. զի
հնարն ոչընչ բանըն մարմնացաւ
ի կուսէն. ամենեցուն ըզդիմակն
և ըզպերսոնսն միահաւ ելոյծ։
Ընկալեալք ըզ բանականն ուրա-
խասէր յոյգսդ յանմահսն
սրբոց առաքելոցն. որք ընդհա-
նուր ընթացան ընդ սահեցեալ
լուսատրելոյն հրաւիրեալ ակրկ
նից յարքայութիւն։ Յաւուր վերջ
ին ժողոց հանուցման անխորշանաց
վերածիցես ըզ մեզ ընդ հոգիս
ղնոսց դասն. ի տեղի անհնչելոյ
հրեշտակաց. բարեխօսութեամբ
սրբոցդ աստուածընկեր։

Ո՛նաեաւթ ըզ քեզ քո վանա
կից հօր և հոգւոյն. նոսիսպատ
մող մարգարէիցն ըզկնարհիլ
ըզ քո յերկինս. ծանեցեր և
տեսիք զի սքանչելիս ապատ ար։
Յարեալ մեզ վայելեաց ար-
գասիս արդարոյն. իշխանութիւ
բամբառ տեառդ ըզ նա ի կո
ղս խաչին. ծանեցեր և
Աստուած երկիր և երկիր ոչ բա
ւեին տանել լուսոյն. քնակա
բան բնաւէ բանին բռնակալ
եցար. ազատեալ վասն մեր ըզ
մահկնն քո զերդեալ։

Աստուածեղան սիրոյդ մեր առ
քեզ քո ասէ. և ուրախացոյ մեք
ի փրկչէ քումէ. ընկան զգե
ղանըս մեր միայն մնդրտակ։

Ար պատրաստեցեր զբո խնամ-
տութիւդ ընդ նոսին յարտանձս.
և ծանուցեր զբո յարութիւդ իւր
յարութիւնն մեր. ընկա՞լ
խնդամ մարիամայր եղեր մեր
քո. և տղայեան զանձիդ ըղձիր
ինձ ընկե՛ր բանն ասէ. զի փրկիս
ընկե՛ր ընդ՛ինէ։

Զգիշերոյ կանխեա՛ տղայըդ
կոմիք լուր մեղ տար՝ վասն զի
բայց ի՛քեզն զայլ ոչ գիտեմք
մարդամա՛րդ։ Տո՛ւր մեզ սէր
զքո վեհաշնորհե՛դ. և փրկեա՛
ի՛ ձեռաց անօրինաց՝ խնդասի՛ց
տալո՛ստամբողց՝. վասն զի։

Խարեխօսութի՛ծնողն քո և
միշտ կուսի՛. հայցեմք ի՛քենէ քո
փրկի՛չ աշխարհի՛. վա՛ս։

Ո՛վ վերանա՛լ լինէն ուո՛ւրց ի՛
մեզ. տէ՛ր ողորմեա՛ լինել
հոգւոյն մարդասէր։

Օ՜ չարչարանըս խաչի և մահդ
յանձն առեր. տէ՛ր ողորմեա՛ ծգ։

Խարեխօսութի՛ նը ուծածնի
և միշտ կո՛ւսի՛. տէ՛ր։

Ա՛ճեռաւորք երկրպագութեդ՝
երկրպագեն զոզք երկնայինք.
և ստեղծուածք անձրաստ ձե-
ռացդ. փառաւորե՛ն զքո հանդուր-
բութիւդ. քո՛ հանապազ։

Ա՛ճեռաւորը խաչի քո նը՝ երկիր
պագեցուք. որով բարձեր զմեզ
դառնութիւնք՝ մանկա՛ւ քո արդար
ծո՛ղ. փա՛ս։ Ա՛ճեռաւորեալ ա՛ծա-
մեր մարիամ. քեզ փառք տեսո-
ւո՛ծ. զմեր երանութի՛ն ամ տալն։

Ը՛ր հանապազ։

Ա՛ղերս առնեմ՝ ի՛ փոքրիկ կիսոյն՝
աղաչակեր և ամա՛ն. տէ՛ր մի՛
մա՛ր նայեա՛ց յի՛ս և մի՛
տար զիս հրէզերի՛ ա՛յս։

Զայն բարձի՛ ի՛ խորհրդ անդրն
դաց առաստա՛ծած ոգոմա՛ծնած
էմմա՛ն ձայն ա՛ղաչակի իմո՛ց
հասցէ ի՛ լսելիս քո՛ տէ՛ր։

Խարեխօսութի՛ նը առաջն
ծածկի և միշտ կո՛ւսի՛ ա՛ղաչա
չեմ. տէ՛ր ողորմեա՛ փրկեա՛
զիս ի՛ յորոգայթէ՛ն անբևռնի
թըշնամւո՛յն։

Ընդ զգեաւդ անօրէնութե՛ն
քո ընդ՛ինը. քանզի չերկիւղ ես
նա՛ր հեղ մարմնացար ի՛նք կո՛ւ-
սէն և խաչեցար ընդ առաքեան.
և զարհուրեցա՛ր հիացար ընդ քո
ընդ անհա՛ս մարդասիրութի՛դ։

Գիտեք հօր և։

Օ՜ իշխանաչա՛ր զարհուրիդ գո՛ւ
շակեաց մեզ մարդասէ՛ն. ասէ
ելէ՛ր դու ի՛ կանգուն քո. հեծի՛
լուծիդ քո քրիստո՛ս փրկի
կո՛չէ եղէ՛ր յերանելո՛ւդ քո։

Ա՛յժմ և միշտ։

Ա՛րեւեցար ի՛ փրկիչ զարարածս
իմանո՛ւծանէ. և դու ժո՛ղով հիա
ցեալ առաւե՛ցան ի՛ յատկէ ամե
նազօրմ փառաց քո՛ց։

Ա՛ր խոնարհեցար յանձառ վա-
ռաց վճռապէտ անմահ և երկ
նաւոր՝ ի սեր հարսին քո եկիր
ղերեզմ. զոր մերբերեր աւազա
նին ներս վերըստին ծնընդեամբն. օր
ինակ վերըստին ծնընդեամբն մերոյ։ Ա՛ր կենդանարար նոր յարու-
ցիր քո նորոգեցեր զնայուածս
մերս. որով ցնծայ այսօր եկե-
ղեցի ընդ նորոգութիւնն բնու-
մերոյ։ օրհն։ Այսօր մանկունք
աւազաւանի պայծառացեալք
վայելչեցեալք. տեսանն ընդ զերս
հրեշտակաց՝ զնաւակատիս փրկ
չութեան մերոյ։ օրհնեալ ես։

Ընդ որ օրինեցեալ և բարձր ա
րարիչ ըզ նա յաւիտեան։
Նորոգեցարուք նորոգուեալ կե
նացս այսօր յարուցիր զնա քոյ
նոր ժողովուրդդ. և բարձր։
Նոր խոպան կոչեցարուք ի քո
նոր օրհնուիս վերս աւանգեցար
նորոգողն ի ներքինէ յարու
ցեալն ի մեռելոց. և բար։
Նոր խորանիդ արեգինն պրդա
րուեր նոր օրհնութիս տացուք.
և անդադար բարեբանեսցուք։
Նոր տաճարիդ անձառ լուսոյն
որ ի հօրէ նոր երդս երգեցարուք
և անդ։ Օ նոր խանդարանդ ի
հրաշալի նոր խաչելութեն բանին
և մարթիդ. հոգևոր երգով
բարեբանեսցուք։

Ա՛ր վերըստին նորոգեցեր ըզ
մեզ ի հնութէ հինն ապականիլ. և
զսկիզբնատրակն գերեզկուե
ցեր նրկարարեալ նորատեղծակ
յոգիս հրաշախառնուածս. տալ
ձեզ ըզ քեզ քոյ ողորմած։
Ա՛ր զաւրաբազդին հաւատոցդ
խորհուրդ հանդերձեալին այսօր
ծանուցեր. կենդանարար ևս պատ
ճառեցեր. քո յարութիդ ի մեռելոց. ար
ընդ քեզ յարուցեր յոտնաւոր յան
մահութիւն զանհատացեր բնութիւնս
որով նաւատր ելանէ հօր գլուխդ
եկեղեցւոյ. հրաւիրելով զանդա
մըս քո ի նոյն միութիւն. տալ
Այսօր նոր ժողովուրդդ ընդ
նայնոյ լուսեղինացըն համանձոյ
նեալ. նորոգողիս տագնի մարդ
կան վերս երգեցարուք որ վա մեր
ռաւաւ և յարեաւ. անեղով վա
ռասարեալ քո յարութիւնդ։
Այսօր որդիք սիոնի ծընեալք
աւազանին շնորհօք յորդիս ա
ռաքեցար. ի նաւակատիս տաճա
րիդ բնութիւնք մերոյ գոլեցեք
զիւսեալն երեսաց յաւուրսդ
նոր գերեզմանին. անեղով վա
Այսօր մանկունքն հաւատոյ կա
տարելով զնաւակատիս վերինն
երգեսաղէմ. նորոգեցեք ըզ
պատմուճանն հինգերորդ ձերոյ
և ընդ որդւոց լուսոյ նոր սի
րելի. բարեբանեցեք զքո թա
գաւորն. անեղով վա։

Կարգ Հատոց Օրհնութեան Յարութեան
Մեռոնաւ Վերոյ Ցէ Քէն։
Հատոցս Ցինանց և առ Հէրոմէոն
Ի վեր Հոգի յոյնոյ · Հոգ ըստ յոյնի
Հիւթեցոյն՝ յոր յոյն և նոքա՝ ասեն։
Հատոյնի յոյն։

Ի ՈՐՈՎՄԱՆ ԱՂՕԹՔԻ

Երգ նոր այ փրկչին մե
ծի որ փրկեացն ի Թզր
նամէն ծառայութե ընդ
զօրն խաւ կորնդոսէ · և անդրէ
յայց փառաւորեալն վասրէ ։
Ասա յանձն առեր ահ ձեզ
նել ի խաչ վասն մեր · ևընդ
ինն բևեռել ընկճնութեն մե
զայ մերոյ · վասն որոյ երկրպա
դեմք և վերք օրհնեմք ընդ քո
գանձառ խոնարհութենդ ։
Օ որ ընարեալ ահ ձեզ յամ ազ
գաց երկրի ծրնանել ինանանէ ·
ապրեցուցանել ընդ մեզ կուռից
ի պաշտաւելոյն · ոչ զաստաբանա
ծին միշտ փառաւորեսցուք ։
Այսեցայ ես յամենայնէ ի քո
արնօրհնութենդ · և երկնաւորէ
փառաւորեսցիմ ընդ քեզ քոյ ։
Ի խաչին յոր մեռար ընդ

մահ · և յարեր երկրի քո տիե
զերաց աբբուցեր զանմահութի ։
Ո՞ա՞ծ ծիր անապատ կաց՝ առ
քեզ ապաւինիմք · բարեխոսեա
տեառնդ վո անձանց մերոց ։

Երուսաղէմ քո քոյ պարկ ղեկ
եր ընդ զրուսալը զաժոմից և
լուսեր ընդ մահ · և անմահուն
պարգեւեցեր աղգի մարդկան ։
Յայտնեցար անմահութեն ճաշա
կեցար · և տեսար զի քաղցր է տե
ղեղ էս տէր · և վասն սահմանեցան
փրկութե էակը յաշխարհս ։
Սքբբուհեայ ածածկին բարէ
խօսութե պարգեւեա երկրպագող
ուցս սահմանք երրորդութեդ ·
զպարծութենն յաւետ կենդանի ըն
յաւիտեանս ։

Ողանեաք ընդքեզ քոյ Թզր յա
խոհնից · և տեսար զքեզ իշ
խան մահու և կենդանի զին տե ՚ն
տր հզիք պղնձ բանդ ի քէն ։
Ջնոյ քո բարձրելոյ տագես ըզ
վեհ ժո ի թիշխանութեն · ահ նեաբք
քո արբուին զարիւն նոր · զի դու ։
Որ յարեար ի մեռելոց · նորո
գեցեր զպղպեղ մարդկան · որը
բուսեցին աղաչանօք հատատող
եա զհիմունս էակերեցոյ սրբ
բոյ քո · զի դու ։

Ատատատութենն իմ լեր տէր ։
որ յաղթող հաչիւ քո ընդբեմ
ոխս տեսութեցեր · քանզի յարեար
երկրաշարժ · զանկեանցն կանգ

յայնժամ զորք երկրին ընդ-քո
հերայ՝ և մարդասէրն զարհուր-
ասցէ զնոսա ՚ի սաստից քոց։
Եւ ոչ դիմեսցեն ձայնի եղ-
ջերուաց քոց. և ոչ հարկանիցեն
զքեզ ՚ի ձորս ջրոց։ Եւ ոչ
ասասցեն ՚ի միտս իւրեանց
թէ՝ Ոչ է Աստուած ՚ի մէջ
մեր. զի ոչ ինչ ՚ի մեզ ըն-
դէմ կացցէ չարեաց։ Եւ
ոչ ինչ ՚ի մեզ ըստ գործոց
նոցա։ Ոչ ինչ ՚ի մեզ ըստ
ամենայն ուսմանց նոցա։
Ոչ ինչ ՚ի մեզ ըստ ամե-
նայն ուսմանց նոցա։ Ոչ
ինչ ՚ի մեզ ըստ ամենայն
ուսմանց նոցա։ Ոչ ինչ ՚ի
մեզ ըստ ամենայն ուսման

մեզ զնորաւոր զօրքն քո
ոյժ ի ձեռ նորա՝ զի նա վաս
ղչդ քեզ աղաչէ՛ մ՛ք հանապազ
պաշտօնեայ մերոյ փրկիչ ըզ
մեզ ի փորձութիւնէ. և տայ
նայն ելոյանգելիչ մերոյ։

Այրեցարուք ժողովուրդք ի նոյ
սրանչելւոյ աստուածոյ մերոյ.
ուանկնդիր լերուք հաւատոյ
եաղք քո՛ և ի միտս առէք զօր
գործութիւն նորա՝ զոր նա ի յոյս հաւատացելոց։
Լ՛ուրթի անդ անդադար անհաւ
բանն ամբարշտաց կամաւորաբ
յանձն էառ ըզ մահ խաչի. և
թաղեցաւ ինոր ի գերեզմանի.
և յարութեամբն իւրով շնոր
հեաց մեզ կենդանութիւն։
Աւրաքս լեր մեզ անձամբ լու
սիդ մարիամ որ ամ ծնար. զան
զի ի քեզ կրկնեցեր ըզՏ ամ
ենեցն լուսեղէն տաճար ամաու
ծոյ բանին. առնոյ միշտ բարե
խօսեա վասն մերոյ։

Ձուր բոլորութեան՝ ի գործոյ
հայոյ. քո՛ քեզ. կիսեղծոյ ըզԳՇ
մէն իւր երկրի. որ հակառակէր
ըստեղծօ՛ածոյն ձեռին քո՛։
Լ՛ոյանեղով քո ի դիզմոյ գերա
պանծ ի շխնոյէ՝ յաղթեցեր մա
հու հնչեցր զօրութ. կենդանարար
լով զլաքոնեաւսն առ ի նմանէ։

Ա՛ստ զնորաւոր զօրքն քո
նոյ զի ամ ծնեալ կրկնեցեր
ամենեցուն ի քեզ հաւատացելոց
եղիր մեզ ի պարսպի ամրոյ փրկիչ ըզ
մեզ ի փորձութիւնէ. և տայ
նայն ելոյանգելիչ մերոյ։

Այրեցարուք ժողովուրդք ի նոյ
սրանչելւոյ աստուածոյ մերոյ.
ուանկնդիր լերուք հաւատոյ
եաղք քո՛ և ի միտս առէք զօր
գործութիւն նորա՝ զոր նա ի յոյս հաւատացելոց։
Լ՛ուրթի անդ անդադար անհաւ
բանն ամբարշտաց կամաւորաբ
յանձն էառ ըզ մահ խաչի. և
թաղեցաւ ինոր ի գերեզմանի.
և յարութեամբն իւրով շնոր
հեաց մեզ կենդանութիւն։
Աւրաքս լեր մեզ անձամբ լու
սիդ մարիամ որ ամ ծնար. զան
զի ի քեզ կրկնեցեր ըզՏ ամ
ենեցն լուսեղէն տաճար ամաու
ծոյ բանին. առնոյ միշտ բարե
խօսեա վասն մերոյ։

Ձուր բոլորութեան՝ ի գործոյ
հայոյ. քո՛ քեզ. կիսեղծոյ ըզԳՇ
մէն իւր երկրի. որ հակառակէր
ըստեղծօ՛ածոյն ձեռին քո՛։
Լ՛ոյանեղով քո ի դիզմոյ գերա
պանծ ի շխնոյէ՝ յաղթեցեր մա
հու հնչեցր զօրութ. կենդանարար
լով զլաքոնեաւսն առ ի նմանէ։

Ա՛ստ զնորաւոր զօրքն քո
նոյ զի ամ ծնեալ կրկնեցեր
ամենեցուն ի քեզ հաւատացելոց
եղիր մեզ ի պարսպի ամրոյ փրկիչ ըզ
մեզ ի փորձութիւնէ. և տայ
նայն ելոյանգելիչ մերոյ։

Այրեցարուք ժողովուրդք ի նոյ
սրանչելւոյ աստուածոյ մերոյ.
ուանկնդիր լերուք հաւատոյ
եաղք քո՛ և ի միտս առէք զօր
գործութիւն նորա՝ զոր նա ի յոյս հաւատացելոց։
Լ՛ուրթի անդ անդադար անհաւ
բանն ամբարշտաց կամաւորաբ
յանձն էառ ըզ մահ խաչի. և
թաղեցաւ ինոր ի գերեզմանի.
և յարութեամբն իւրով շնոր
հեաց մեզ կենդանութիւն։
Աւրաքս լեր մեզ անձամբ լու
սիդ մարիամ որ ամ ծնար. զան
զի ի քեզ կրկնեցեր ըզՏ ամ
ենեցն լուսեղէն տաճար ամաու
ծոյ բանին. առնոյ միշտ բարե
խօսեա վասն մերոյ։

Ձուր բոլորութեան՝ ի գործոյ
հայոյ. քո՛ քեզ. կիսեղծոյ ըզԳՇ
մէն իւր երկրի. որ հակառակէր
ըստեղծօ՛ածոյն ձեռին քո՛։
Լ՛ոյանեղով քո ի դիզմոյ գերա
պանծ ի շխնոյէ՝ յաղթեցեր մա
հու հնչեցր զօրութ. կենդանարար
լով զլաքոնեաւսն առ ի նմանէ։

աստուածդ։ անհասուկ խորհուրդ դոյն ըստ պատուիրանացդ միջնորդ եղեր աստուածդ և մարդկան՝ առնու միշտ բարեխօսեա վէ

անձանց մերոց։

Լոյս ճշմարիտ քոյ ծագ. առ քեզ հոգիք իմ ամաւտուն. խրիկ րի ելեալոյ ինձ զերեսըն քոյ։ Պոյտ պատեսական խաչիւ քոյ ծագ. և հրաշափառ քո առաւ տուր. յարուցեալ ելեալոյ ինձ։ Հոգւոյն ըզ քեզ հալնացեալ միայն սրբուհի. ծնեալ ըզ բանն ծագ զանձաւելոյ հօր ծննդեաղ. և յայտնեցար մեզ

երրորդութեան։

Ըզարեալ ըզբազմանշորմ աղ ամած. և ըզբաւ ձայնի խնդրոյ առածոյ խոց. զի նոճաղէին աչք իմ ի սեւամնելոյ. և յինէն վաղ թառեցոյց ըզսուտ անձին իմոյ։ Ո Թագաւորըն քոյ բարեբանեցեք. որ ի յանձն էառ ըզմահ խաչի և խափանեաց ըզ մահա Թագաւորութիւն. և յի նեն վառ փառաւորեալ յօդնաւ Թիւն աբ ա ծածին. և ապաչէաս զառ ի քէն ըզմարմնակալ բանն առաքեաց զի յահաւոր և ի միանդամ գալստեանն ի բերդ. պարգեւեսցէ մեզ ըզ կեանսն յաւիտենից։

Ա՜ն էրեւեցաւ մարմնով սուրբ

Ամառուան սիրելոյ ածք և մարդ գոլով. մարմնացար ինքն կատարեր ի փրկուիս աղգի մարդկան. միշտ վառաւորեա յոյն

մարմնոյ զինուորութեան։

Ա՜նբ երրորդութեն ծանեալք որ յառաջ քան զյաւիտեանսըս բան ես ածք. ի հայրական ծոցոյ խոնարհեար լինելոյն մեր. և առեր հոգ ալ ես ածք բայց ի նմանէ։ Ար բարձրացեալ բազկաւ ի վերոյ խաչին. խորտակեաց զոս պատանեաց ըզմերձինսին. ինչանե լով ի սահմանս՝ պատուեալ չնոր հեաց նմանեալոյն ի խաւարին. և ես ողջ։ Ընդառաջ տուեալ սուրբ բանին՝ որ ըզ նոսան մերն ևայլ զանկ ծրն բար ձեր անձառելի ծնելոյդ եանքն ի քէն. առնու միշտ բարեխօսեա

վէ անձանց մերոց։

Վերա իմ հաստատեցաւ ի քէն հաստատիլ քրիստոնեայ և բարձրացաւ յոյս իմ ի փառս քո. որ յանձառելի ծոցոյ հօր խոնարհեցար ի մերն մէջ. և եր եւեցար մարդ ձի շմարտապէս։ Ար զկնդանատար մարմին և զոս բիւրնչդ քո բաշխեցեր ի քաղ ցեալ. և ի խաչէն բացեր ըզկո զանգ աղբիւրդ՝ արբուցանել լիւ սիեղէնոյ զանձանձրեալ. ի ձաղկանէ մնայաբեր պսակէն։

Ո՜վ որ քե և բնակարան բանին

ՕՐՀՆԱՍՑՈՒՄՆ ԱՍՏՈՒԱԾՈՅ

Ը ղ ջ ո ր . որ օրհնած ըն-
զևսպահ է . և վրկեսց
ըզ ժողովուրդն ի ձեռաց վա-
տաւճի . ա՞մենայնիւ ըսքան
չէր վաղքն իւրմէ :

Տ՛ խորտակէ զզաւեռքսմանն
ըս . որ է յոյս անուն նորա . որ
փրկեսց զամենեսեան ի ձեռաց
հեդէսց իւրեանց . ա՞մենայնիւ :
Լաբէխօսեան վէս մեր ասածնին
մարիամ. որ ծընաւ զնո՞ւ որ
հովուէիցըն զևսպահ է . ա՞ :

Ընդ խօսեցաւ ի բարձանց . լը
սուրուք բնակիչք երկրի . որ
ելն և վրկեսց զամ տարածս .
զի զամենն ստեղ կարդացաք .
և առաւք օրհնուի ի բարձանս :
Նոր խորակէ կոչեցաք ի քն .
եղաք բաժին տան և ժառանգ
դասից քրիստոսի . զի զամենն :
Ի վիճակն կենդանութե ձառնակէ
ցաք զի քաղցր է տէր . և չիւղ
սրբութե օծաւք հաւատոյ . զի :

Ընդ ժամ և միշտ :

Ա՛ր առաքեցեր զերկիւղըս քո
ընդ ըզմայրգամբեան . աւետարա
նել ըզ կենդանեսբն տնօրենու
ըզ քո . ի սըրտի կրեսեն . և եր
եցեալ մարդ ձշմարտապէս :

Ա՛ր անքնին ընդ ես լեռնե ընդ
հոր՝ ան բաժանելի բանդ տէրն .
խոնարհեցար ի լերինն օրհնոց ես
մարդարէ ից . և ի ինչ երկուց կեն
դանեսց ըն բարձրացեալ եղեր
ի վերայ խաչին . զոր յառաջն եր
գեաց մարդարէն ամէնեսեան :

Վասն հոր և :

Ա՛ր ի կանըս քեռուզեսկանըս վե
րանդասեալ հանդչէիր ի խակակից
հոր և աբ հոգւովն . հաճեցար
ելանել ի կառըս հրեղէնս . և
հեծեալ ի քերովբէ . քո վրկեցեր
ըզ ազգ մեր ի գերութե :

Ա՛ր ղբէզ վանաւորեմք որ
ի բերկինէ խոնարհեցար . ծա
ռայի առեր ըզ կերպարանն . և
ըզ ամենայն ազգ կերպարանեցեր
Օ մարգարէն ապրեցուցեր ես
ի կիսէն ոտ մարդասէր . որ
նըշանակէր ըզ քո ի մեռելոց
գերեզմանեայ յարութե հնդ :

Օ հայր վանաւորեսցուք և
որդւոյ երկրպագեսցուք . և
աբ գհոգին հաւատացեալքս
ամենեքեան օրհնեսցուք :

Ա՛ր անքնին ընդ ես լեռնե ընդ
հոր՝ անբաժանելի բանդ տէրն .
խոնարհեցար ի լերինն օրհնոց ես
մարդարէ ից . և ի ինչ երկուց կեն
դանեսց ըն բարձրացեալ եղեր
ի վերայ խաչին . զոր յառաջն եր
գեաց մարդարէն ամէնեսեան :

Վասն հոր և :

Ա՛ր իկանըս քեռուզեսկանըս վե
րանդասեալ հանդչէիր ի խակակից
հոր և աբ հոգւովն . հաճեցար
ելանել ի կառըս հրեղէնս . և
հեծեալ ի քերովբէ . քո վրկեցեր
ըզ ազգ մեր ի գերութե :

Ա՛ր ղբէզ վանաւորեմք որ
ի բերկինէ խոնարհեցար . ծա
ռայի առեր ըզ կերպարանն . և
ըզ ամենայն ազգ կերպարանեցեր
Օ մարգարէն ապրեցուցեր ես
ի կիսէն ոտ մարդասէր . որ
նըշանակէր ըզ քո ի մեռելոց
գերեզմանեայ յարութե հնդ :

Օ հայր վանաւորեսցուք և
որդւոյ երկրպագեսցուք . և
աբ գհոգին հաւատացեալքս
ամենեքեան օրհնեսցուք :

Ա՛ստուածդ սիրես իմ Ի՛նա
և բարձրացյաւ յոյս իմ Ի՛փառ
ըս քո. որ նրաւոխ ինչ բոլորեակն
աթոռ. հաստա՛տուածի իմ լեր
նոր քոյով յարուածիմբ։

Որ զանազան բաշուկ ըս՛ քո՝
տարածեցեր Ի՛ վերայ խաչին.
ժողովել ընդ հեռացեալսն սաճ
նակարծ զօրութիւդ. Տա՛ռ
Յոյս մեր և ապաւէն մեր ան
ե՛կայս աբ՛. որ հո՛ւր ածուածէն
ո՛չ բոցակիզեաց զքո աբ՛ զորո
վայն. բարեխօսեա՛ առ աբ՛ վա
սըն մերոյ փրկուե՛։

Ա՛գիշերայ կանխեցից փո՛ւորել
ըզքեզդ աբե՛. որ վա՛ Ի՛մ խոնար
հեցար Ի՛յերկինից. ապարե՛ր զնա
զաղուե՛ Ի՛յերկինս և Ի՛յերկրէ։
Տըւո՛ղ խաղաղութե՛ քո՛. որ զա՛ս
տակնիք մահու լուծեր ի վե՛րայ
աբ խաչին՝. և հաշտեցուցեր ըզ
հայր ընդ ա՛յսաբածս. ապաբե՛
փառաբանակից հօր և աբ հոգ
ւոյն՝. որ լուսաւորիչ յաղթու
ըս քո կենսատուածեցեր զաշխա
մարդկան. տո՛ւր մե՛զ տէ՛՛՛ր
զքո զհաստատութի՛ւնն։

Օ՛ Էմմանուէլ քրի՛՛ստոս մարդեա՛ր
հաստատեալ զքո՛ մարգեմ. որ վա՛
իմ խոնարհեցար Ի՛յերկինից. յոյս
կենդանութե՛՛ և փրկութե՛՛
իմոյ աբ՛։ Որ Ի՛ խաչին բարձեր
ըզ դատաւորիմբ մահու. ապաշ
նորհեալ ըզ բաղուկըս քո՛. որ

Ո՛վքե՛զ եմք անձա՛նել. որ մա՛յր
դէս և աղախին քի՛. լեր բարե
խօս վասն մե՛ր. զի զանազան տրն
կարդացուք և զբե՛զ մե՛ծարեա՛լ

պատո՛ւով։

Ա՛ստուածածի՛ն հո՛ւր ածո՛ւէք զո՛ր
տարածեցա՛ւ առհասարակ ընդ
տիեզե՛րս. և հրդեհա՛լ բոցակի
զհոգ ըզպատրանս նախասահ
ձին՝. զի՛ զամենեսեան վերակոչ
եաց Ի՛մահուանէ յանմահութի՛։
Այդուհետ անմահո՛ւէ ճաշակե
սին աբ առաքեա՛լքն. և լըցին ըզ
տիեզե՛րս աւետաբ աբ յարուէն
զի՛ ընդ նոսին վայելեացո՛ւք յան
վախճան ա՛ւրհնութի՛ւնն։

Որ ըզ հո՛ւրն ա՛ծ յորովայնի՛
քո՛ւմ ընկալար. և ծընար անճա
ռա՛պէս զկենսատուածո՛ւն ամէն.
բարեխօս ըզ քե՛զ ո՛ւնիմք. որ
երանեա՛լդ ես Ի՛ կանայս։

Օ՛՛՛անեաք ըզքե՛զ աբ երկից
հօր և հոգ՛ւոյն. որ վասն մե՛ր խո
նարհեցար Ի՛յերկինից. ծանեա՛ք
ոչ այլ աստուա՛ծ բայց Ի՛քե՛՛ն։
Օ՛՛՛անեաք ըզ քե՛զ քրի՛՛ստոս որ Ի՛
խաչին բևեռեցար. և հե՛զնամբ
արեանդ քո՛ փրկեցեր ըզ
տիեզե՛րս՝. ծանեա՛՛ք։

Որ զմեռա՛ւսն ահեղ՛ գոյն՝
յորովայնի՛ քո՛ւմ կրեցե՛ր. սըր
բո՛ւհի մայր Ի՛ կոյս և աղախին
քի՛. բարեխօսեա՛՛ առ աբ՛ վա
սըն մերոյ փրկուե՛։

ՀԱՒԱՏ ՕՐՀՆՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԱՂՕԹՔԻ։

ՀԱՒԱՏ ՕՐՀՆՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԱՂՕԹՔԻ։

Հարցմունք հաւատոյ ընկերաց

Մեցաւ ի հասա՞նս Քրիստոս և որդիքն հարսակելո՞ւ գնացին ընդ յամանքն ի՞ւրս ջծուիս։ Յայնժամ հերձուածք մոնեսի խան չանիշ գառամ՝ նան։ այսուհետ եան անդո՞ւնդք, և առաջնոր

դեալ արարչին։ բանիւ խօսեա առ նոր վանն անձանց մերոց։ զի վերկեացէ ըզմեզ ի սատանայէ դիւահարեցն։

Լուեալ զայսպանէրնի անօրինու թեա քո ըզնեզ։ քանզի անձա՞ն բանդ ուժ մարմնոյդ ի կուսէն ընկե՞ր ուժեր ըզբնութիւն ադա մոյ։ և զարմացայ ընդ քո ընդ անհնա մոդսահրեալ։

Վասաք հօր և։

Անդրադարձեն ձայնեալ ըզբո քոյ ընդ։ ասե ելի՞ր դու իկան ըս քո վերկուսե։ և՞ս խաչիւն Ջաղեսեան ըզդերս վիշապն։ աբ յարութեամբդ ըզմեզ կենա դարձեցեր։ Այժմ և միշտ

Ուրախանիր սրբուհի և միշտ կոյս։ քանզի որ ի՞քն մարմնա ցաւ։ զբնութիւն աւերեաց։ որ և՞ս անհամեմատ ի կոյսդ բարեխօսեա առ նոր վանն մե

ձաղնց մերոց։

****

ՀՀ-ագ Օրհնութ. ՀՀ-ագ կոչ։

ՀԱՒԱՏ ՕՐՀՆՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԱՂՕԹՔԻ։

Հարցմունք հաւատոյ ընկերաց

Մեցաւ ի հասա՞նս Քրիստոս և որդիքն հարսակելո՞ւ գնացին ընդ յամանքն ի՞ւրս ջծուիս։ Յայնժամ հերձուածք մոնեսի խան չանիշ գառամ՝ նան։ այսուհետ եան անդո՞ւնդք, և առաջնոր

դեալ արարչին։ բանիւ խօսեա առ նոր վանն անձանց մերոց։ զի վերկեացէ ըզմեզ ի սատանայէ դիւահարեցն։

Լուեալ զայսպանէրնի անօրինու թեա քո ըզնեզ։ քանզի անձա՞ն բանդ ուժ մարմնոյդ ի կուսէն ընկե՞ր ուժեր ըզբնութիւն ադա մոյ։ և զարմացայ ընդ քո ընդ անհնա մոդսահրեալ։

Վասաք հօր և։

Անդրադարձեն ձայնեալ ըզբո քոյ ընդ։ ասե ելի՞ր դու իկան ըս քո վերկուսե։ և՞ս խաչիւն Ջաղեսեան ըզդերս վիշապն։ աբ յարութեամբդ ըզմեզ կենա դարձեցեր։ Այժմ և միշտ

Ուրախանիր սրբուհի և միշտ կոյս։ քանզի որ ի՞քն մարմնա ցաւ։ զբնութիւն աւերեաց։ որ և՞ս անհամեմատ ի կոյսդ բարեխօսեա առ նոր վանն մե

ձաղնց մերոց։

****

ՀՀ-ագ Օրհնութ. ՀՀ-ագ կոչ։

Ար զօրն Հեղմայ արեամբ զո՝ սբ. խաչ
Հեղմամբ արեամբ զո՝ սբ. խաչ։

Ար ձեր ըզ փշաքեր անիծատ-ծուի
Ար բերձայսր իսաչին յաշտա-
դատաստարտուէն ամէնց, և բար
Ար զօրքն պատերազմի ի վերայ
Ար զօրքն Հայոց անմեկնելի լշան։
Այս է բանն առաքեալ. որ յա
ռաջ քան զյաւիտեան. անձա
ռեալ զալստեամբն Քրիստոսի
յայտնեցաւ ուխտիդ ծնեալ
Ալլելո՝ ի կոնդակն։

Ի բերկնից լսեալ եւ
նայեցաք ի սքանչելիս օրինաց
քոց տէր. կենդանարարեալ
սրբեցող այդիդ մարդկան։
Ակ ունայ խաչիդ քո կենսատու
դաւազան զօրութեան յայտնեցաւ
ուխտիդ՝ ի ծառէ յաւիտենից
վանս սրաբուծոյց փրկիչ։
Աւրհնեալ լեր մարիամ նոպատուհան
բոլորանուան. երկնասրբեալ աշտա
նակ. ձոյլ ոսկի՝ և ճաճանչան
բանիդ առատաձիր։

Ի ծով ճաճանչարձակ քո քա
ղաքդ ի ստորին վայրըս մնայր
և ըզնիգս դժոխոցն այրեցեր
հրեղէնզգեցեալ ղբէզ բարեբա
նեալ ես երջանիկ օրհնեալ կանա։
Ար սրնկեցաւ յերկրի որթ ճշմ
մարիտ. և ճաճանչեցար ի խաչին ող
կոյզդ. աննիւթական յոյսդ անհնային սրբասիրեցելոց՝ ղբէզ։
Ար ըզ հոգւոյն ախտից յոյսդ
վայրկ քոյս կրեցեր՝ անբժշկ
կիզ մերձ նիւ. դառնացաւ կ
պատերազմն քաղցրացուցիչ. ըզ
քեզ ունիմք բարեխօս առ ա՛ր
վանն անձանց մերոց։

Ա՛ռ ես առաքեալ անձառ ծա
ռուցար մարգարէից. և մար
գոյացար քեզ ուսուցանելով
հոյակապ քրիստոնէից. ի
հին. միշտ երկրպագիմն սա
նայն հաւատացեալք։

Ար զօրձեալ բանիկի քո խընդ
բեցեր ըզ վկայիցդ յառաքելոյն. և
հաստատեցեր զհաստատացեալսդ
ի քէն. նրշանաւ խաչիդ ազատ
ցեր յաւետիկից ի մանուածանէն
Ընդ խընդրեալ ի քէն թագ
աւոր վառաց քրիստոս. ամրաշ
շանգիր սրբբուհոյդ անապատը
մեր քո՝ և կոնակ. տպրեցո ըզ
մեզ յաւետիկից ի։

Աստուածոնէ իմ լեր ինձ ի հոգ
փրկութիւն. որ զառաջին ապաշխ
ապաշխեցեր ի մեղայ. նորոգեա
և զիս զապաշխարելս մեղաց։
Ար յաստենի կոյսեր անպարտ
կողին պատրանաց. և արբուցեր
մեզ ի կրծոյտս աղբերիդ. նորո
Ընծայեն անարատ մայր ու
և կոյս մարիամ. որ ըզմեր ընդու
նող բանին ես. բարեխօսեա առ
որ վասն մերոց փրկութե։
Ի պիճեցոյց կանխել վերջ օրհ
նէվք զանձանս անօրէնութե քո
խորհուրդ. որ վասն մեր խոնար
հեցար ի բերկնից. խաղաղացոյ
ըզպատերազմս մեր միայն մարդասէր։
Ար բերձայսր իսաչին յաշտա
դատաստարտուէն ամէնց. և բար
Ար զօրքն պատերազմի ի վերայ
Ար զօրքն Հայոց անմեկնելի լշան։

նոմէ՝ ներմարդացեալ բանի դատաստանի։ Յանապատին թաբէր սրմանա վայրին մնակատեալ ի ջուրքէ անհնարելի հրաշիւք և սնեալ բանիւ Աստուծոյ՝ և հացեալ կողք քո՝ ի ձեռն ղեւտացւոյ տիպի հոտանեալ վերատակացդ զրպտելոյն ։ գ մեսսան ։

Ամենայն բանական տեսուտ անտրտունջ տուիչըն մովսէսի՝ ոչ օրհնաց։ ոչ զնծաց առ նեցուն խոսեալ մարմնով ի գերիս քո քո բարձեր մարմնաւ։ ներ բազում ձայնիւ ետնակերպիւք քեզ զերդս օրհնութիւն ։ ամէն

օրհնեալդ ի կանայս

Անեղին եղեալ մարդ առեալ զարմանայր մարդասէրն ։ և հրեղէն ասեալ բանիւ զմարմինն ի խաչին ։ ներդործեալ ի միջ երկուց կենդանեաց ։ Պատմեցան երկինք ընդ վայրել ջուր վառաց քո ։ և ընկալեալ լուսաձեմ տաբերըն ընդ շինեալ արեան անեղին ։ և օրհնութիւք խաչելոյն լըցան տիեզերք ։

Զխաւարեալ աչ միայն ի վերայ բռնաւորին արմատոյն ։ այլ քրոմել բնական կատարն լուսոր ի ջուր խղճալ եղեւ ։ կենդանագործեալ հնչէ բեղմնական զեւտան արդարոց ։

փառք հօր և ։

Ղազարիկը ածային բարեհռոմ ըն որդի ի խաչին ։ և ընդ դեմ

ներ իմբերքան ըզքրիստեան էր ևեցար ած ծածկին մորիամ ։ տա նեղոյ յորովայնի զանիմանալի զըլնուին ։ բարեխաոսեա առ նոր

վասն մերոյ փրկութեան

Անանձն թագաւոր՝ որ կամեցար ըզկնան նա մարդկան ։ ո՛ կայ բազում ևս նոյնգնա հոգւով դիմաւոր ։ ներ զանձամանակէ ըզ յաւէսն բարձեր ի մորմոքն եղեկեալ ։ մըշտաջնջաւոր գոս յանեղոյ նըմա զհոգևորսկան առաջնութիւն ։ լըւ ողջոյս ։ Անոխակալ ևբանեղութեամբ ։ բաց ըստ խոնարհութեամբ սըրբոյս հոգւոյն անա բոտ ըմեր ևհոսաի ։ լը ։

Օ ածին անանձնաւն օրհնեն սրբոյսդ բանակաւն կենդանիք յաղթական երգով ևմեք օրհ նոյգնաք զանձն նորոգ ։

Ներ իմբ խաչին դաստապարտեց ըզբանակոծին բըռնութին ։ յոյս ։ Անարատ տաճար անեղոյ բանակ բանին աց ։ մորիամ աբ կոյս ։ բարեխաոսեա առ որ վս սըն մերոյ փրկութեան ։

Անապականաւէ աղերս ևի մահս կեանք ։ ըզքեզ ծանեան հրամբութիւնքն սեռքն և բանակաւն կենդանիք ։ ներ զոր վնան ի կենաւն կորեալ ապրուստ սեցեր ։ գովասանական ձայնիւ եղանակութեամբ քեզ զերդս օրհ

ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՈՒՆՉ ԱԽՏ ԻՄ Ի ՆԱ. ԵՒ ԵՐԱՆԱՅԱՑ ԵՂՋԻՒ ԻՄ ՅԱՅՍՐ

ԾՆՈՂ և ԱՂԱՒԱԿՆ ՆԱ։

Ա՞ՅՍՆ ՀՆԱՐ ԿԵՆԱՆԻՔ ՁՕ ԲՈՒԺԵ՞Ք ԱՐ ՀՕԳԱՒՈՐ ԱՅՐԵԱ՞Ց ՂԱՐՈՒՆՈՒՆ ԴԱՒԱԽՈՑ. և ՁԱՐԴԵԼ ԵԱՆԱՆ Ի ՆՈՒԱՆ ԿՈՂԶԱՑ Ի ԿԵՍՈՒՆ և ԱՊԱՐԳԱՒԵՑ ՄԵՂ ԿԵՆԱՆՈՒՆ։ ՅԱՆԱՆՁԱԿԱՆ Ի ՅԱՊԱՂԱՆ ՀՈՂ ՇԱԿԵՑԻՆ ԱՐ ԱՌԱՔԱՔԱՆ. և ԸՆ ՀՐԱՒԱՃԱԿ ԴԱՌՆԱՆ ՊՐՄՆԱՆ ԸՆԿԱԼԱՆ ԱՌԱՒՄ Ի ՅԱՒԱՐԸՆ ՍՈՂՈՄՈՆ։ Ի ԲԱՐԵԽՕՍԱՐՔԻ ՓՈՒԹԱՅԻՔ ՄԵՂ ԱԲ ՍԱԾԱՆԻՆ. ԱՌ Ի ՓԵՐԱՆՔ ԸՆ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴՍ Ի ՄԵՂՍԻ և ՅԱՍԱԿԱՆԱՒՆ։

Ի ԱՐ ԵՐԵՍՈՒԹԵՒՆԷՆ ՃԱՆԱՐՔ ԶՆՈՐ ՄԵՐ ՅԻՍ ՔՈ ԸՆԴԱՀԱՆ՞ ՆԱՁ ՈՐ ԻՆՁՈՒՅ ՀՕԳ ՅԱՒԱՒՆ Ջ-ԱՍՏ ԻՍԿՈՒՆ ՈՐԴԻ. ՓԱՍԱՒՈՐԻՔ՝ ՔԱՐ ԵՒՔԸ Ի ՓՐԿԵԼ ՁԱՒՐԱՑՔՍ ՔՈ։ ՀՆԱՁԱՆ ԱՆՕՐԵՒՈՒԹԻՒՆ Ի ՄԻՇՏ ԿՈՒԱՀԻՆ ՁԱՆԻՆԻՑՆ ԲԱՐՁԵՐ ԸՆ ԳԱՍՏԱՊԱՏԱՒԼԻՆ. և ԿԱՄԱՒՈՐ ԽԱՉԵԼՈՒԲ ՔՈ ՈՐ ԿԻՍՆԱՍ ՀՈՐՀԵՑԵՔ ԱՆՕԳՈՒԱԿԱՆ ՓՐԿՐԿԻՉ. ԱՍԱՒՔ Ի ՎԵՐ ՕՐՆԵՒՔ և ԵՐ ԿՐԱՊԱՁԵՔ. ՈՐ ՈՒՐԱԽՈՒԹԻՒՆ ՔՈ ԵՐԿՒՆ և ԵՐԿՐԻ ՔՈ ԹՈՂԵ։ ՅԱՅԱՒՆԻՒՔ Ի ՔՈ ԲԱՐԵԽՕՍԱՒ ԹՈՂ ՍԱԾԱՆԻՆ ՄՈՐԻՍ. ՄԻՇՏ ՈՒՆ և ԿՀՅԱ ԱՔ. ՀՍՏԱՆ ԵՐԿՒՆՔ և ԳԱՒԱՌՆ ԿՐՆՔԱՒ. ՁՕ ՐՈ ՄՆՔ

ԳԱՐԵՆ ԵՒՈՒՆ։

ՍԱՍՏԱՒԵՑԻՔ ԱԽՏ ԻՄ Ի ՆԱ. ԵՒ ԵՐԱՆԱՅԱՑ ԵՂՋԻՒ ԻՄ ՅԱՅՍՐ

ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՈՒՆՉ ԿՐՆՔԵՔ ՀՐԱՅԵԼ ՍՏՆՁ ՊԱՅՆ ՈՐ ՁԵՌՔԻՆ. և ԲԱՐԿՈՒԹԵՔ ՁԱՐԹՈՒՑԵԱԼ ԼԻՄԸ ԽԱՒԱՐԱԿԵՐ ԻՇԽԱՆԻՆ։ Ա՛ՅԺՄ և։

ՏԵՐՈՒՆԻ ԱՆԱՐԱՏ ՄՅՐ ՈՒՆ և ԿՅՍ ՄՈՐԻՍ. ՔՐԻՍԼԵՒԱԿԱՆ ՈՐ ԹՈՂ ԸՂՔԵՂ ԱՒՏԱՔ Ի ՀՅԵՐԿԻՐ. ԲԱՐԵԽՕՍԱՒ ԱՌ ՈՐ ՎԱՍՐ՞Ն ՄԵՐ ՈՐՍ ՓՐԿՈՒԹԻՒՆ։

❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧

ԱՀՈՒԱ ՕՐՆՈՒԹԻՒՆ ԷՐԵՑԵՑ ՅՈՎՆ։

ՈՐ ՈՐՔ ԱՍՏՈՒԱԾ ԿԱՆ ԶՄԵՆ ԸՆԴՈՒՆԵԼԻ ԵՂԱ ԶՄ ԱՒԽՏԻՒՔ ԻՆՁ Ի ՓՐԿԻՉ ԿՈՂՈՊԵԱՆ. ԱՒ Է ԻՄ ՍԱԾ և ՓԱՌԱՒՈՐԵՑԻՉ ԸՂԱՒ։ ԻՆԱՆԵԼՈՒ ԲԱՒԱԿԱՆ ԱՀ ՁԵՌՔՍ ԽՈՒՆՁ ԵՐԿՅԾ ԸՂԵՒՆՆԱԼԻՆ. ԱՒՂ ՄԱՀՈՒՆԱՆԵՆ ԵՐԿՅԾ ԸՂ ՄԱՀ և ՅՈՂՈՒԹԱՒՈՒՆԵՆ ՁՆԱՀԱՀՕՐ ՆՈՒ ՋՆՋԵԱՑ ԸՂ ՄԵՌ. ԱՒ Է։ ԱՅԾՄԱՆ ԴՈՒ ԱՒ ՅՅՍ ԱՀ ՍՊԱՅ ԱՐՈՒՆ ԽԱՍՏԱՒԱԼՈՂԱՑՍ ԸՂ. ՔՐ. ՈՐԴԻՆ ՔՈ և ՅՍ ԲԱՐԵԽՕ ԱՒԱ ԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ ԸՂ ՄԵՂ։

ՅԱՅՁՅԱՂՈՒՔ ԵՐԿՆՔ և ԽՕՍԵ ՅԱ. և ՎԵՐ ՕՐՆԵԼԻՆ ՁՔՐԻՍ ՏՈՒ ՓԱՌԱՑ ԹԱԳԱՒՈՐՆ։ ՓԱՌՔՔ ՔԵՂ ՈՐ ՅԱՐԻՒԱՐԴ Ի ՔՈ ՈՒԼՈՑ ՔՈ. պարգևեցեր ընծ ընդ կեանսն յաւիտենից։ Աղաչեմ անդադար առ դի՛դ քո և մատուցած ընծ՛ր.

Տէր ըզկնի՛ր քո լուայ ես . եւ զայր
գթութիւն : Օ՛ անարա՛ժան օրհ
նեայդ՛ք զանձինս . որ հնձ
մտոյց քոյ ծնընդեան . եւ տա
րաւ յորովայնի զանասնելին
ամենեցուն . զհամաճշակիչ ըն
հօր եւ սահմանաբ հոգւոյն :
Յօրինո՛ւմի նոր օրհնեցուք ըզ
նոր՝ . որ իմիք քո լինելեւէնդն հան
գի՛ . եւ ի զօրաց երկնաւորաց
վանաքանի՛ սրբասաց ձայնիւ :
Որ կամաւոր խաչելեաբն իւրով
աւերեաց ըզգօրու՛թիւ մահո՛ւ
և երիքօրեայ յարուցեաբն իւրո՛վ
պարգեւեաց մեզ կենդանութի՛ւն :
Լարեխոսեաբ՝ աբ ա՛ծածկին՝
պահեցէք զեկեղեցի իւր աբ՛ .
և՛ մի՛ւսանգամ գալըստեան
իւրոյ՝ նորոգեցէ՛ք խիտա :
Օ՛ հրաշալի խորհուրդ տնօրէ
նութե՛ան քո՝ որ՝ ոչ ցանեալով մեր
գործե՛ո՛ւն . ի փոր կէտին լե
նիլ զերիս տիւս և զերիս գի
շե՛րս . պահելով ի խաղաղու՛թ :
Չամուգիչդ հաստիչ գոլով խո
նարհեցար յերկինս և խաչեցար
կամաւ հօր վա՛ճ՛ե՛ր . թողե
լով ի սեղան երկրի՝ զերիս սիւս
և զերիս գիշե՛րս . պահե :
Ա՛յլ մեք ձայնիւ վերնոց վսե
ռորեացուք ըզգեղ՝ քո՛ւ հանա
գոյդ ես հօր և աբ հոգե՛ո՛յն
զի փութանեացես զեկեղեցի՝ քո՛
աբ՛ պահելով ի խաղաղու՛թ :

Ես

ծուի սա բանեգծելեն ա՛ր՝ .
և լըսա՛ ինձ ի լեռնէ սրբոյ
իւրմէ . և եհան ըզ կնան իմ
յանապատնո՛ւէ : Ա՛ւերեա՛ց ըզ
մեհեա կարողութի՛ւն . որ խաչէ
յաւ վասըն մեր՝ և յարեա՛ւ ի
մեռելոց՝ որպէս յաւիտեա՛նի
կարող՝ . փրկելով ըզ կնան :
Ա՛ստուա՛ծ ե՛ր՝ որ ծընա՛ւ ի
միշտ կուսէն՝ ի փրկութի՛ւն ազգի
մարդկան . լուսաւորելով ըզսուր
եղերս ի գի՛տուէ՛ն ճշմարտութե՛ւն .
և բարեբանեա՛ք ըզնոսա բարե

Ես

ւսուցի՛ւն զանլռելի ըզ հնչ
ծուէ սա բանեգծելեն ա՛ր՝ .
և լըսա՛ ինձ ի լեռնէ սրբոյ
իւրմէ . և եհան ըզ կնան իմ
յանապատնո՛ւէ : Ա՛ւերեա՛ց ըզ
մեհեա կարողութի՛ւն . որ խաչէ
յաւ վասըն մեր՝ և յարեա՛ւ ի
մեռելոց՝ որպէս յաւիտեա՛նի
կարող՝ . փրկելով ըզ կնան :
Ա՛ստուա՛ծ ե՛ր՝ որ ծընա՛ւ ի
միշտ կուսէն՝ ի փրկութի՛ւն ազգի
մարդկան . լուսաւորելով ըզսուր
եղերս ի գի՛տուէ՛ն ճշմարտութե՛ւն .
և բարեբանեա՛ք ըզնոսա բարե

Ես

ւսուցի՛ւն զանլռելի ըզ հնչ
ծուէ սա բանեգծելեն ա՛ր՝ .
և լըսա՛ ինձ ի լեռնէ սրբոյ
իւրմէ . և եհան ըզ կնան իմ
յանապատնո՛ւէ : Ա՛ւերեա՛ց ըզ
մեհեա կարողութի՛ւն . որ խաչէ
յաւ վասըն մեր՝ և յարեա՛ւ ի
մեռելոց՝ որպէս յաւիտեա՛նի
կարող՝ . փրկելով ըզ կնան :
Ա՛ստուա՛ծ ե՛ր՝ որ ծընա՛ւ ի
միշտ կուսէն՝ ի փրկութի՛ւն ազգի
մարդկան . լուսաւորելով ըզսուր
եղերս ի գի՛տուէ՛ն ճշմարտութե՛ւն .
և բարեբանեա՛ք ըզնոսա բարե

որպէ՛ ցօղ խոնարհեալ յերկիր . տուք օրհնութիւն ո՛ղ մերոյ :
Ա՛ր զանարատ բանզուկս իւր փոծինըն տարածեաց ի վերայ խաչին . և ընդարժանեալ արդիան ազատմամ ժողովրդեան իւրում՝ . տուք օրհնու :
Օ՛ անապական կոյսըն մարիամ՝ ծածկեին խոստումնի՛ աբ էակ ղեցի՛ . ուստի տրտում հայեն ան մնհատե և բաժակ մեղ ուրախ արար . տուք օրհնութիւնք նմանի՛

հոգևոր երգով :

Ա՛ր ըզհնար ածութիւ՛ քո քո՝ բորբոքեցեր ընդ տիեզերս սա՛ նա՛ր՝ն . բոցակիզեա՛լ ըզբերնութիւն թշնամեո՛ր՝ն :
Ո՛վ յայգեցի՛ն անմահութեա՛ն եդեալ՝ ճաշակեցին դա՛րք ապրեցո՛ղ . զբաժակ կեանց քոց տր և մեզ ապրեցո՛ն :
Օ՛ սա՛ստիա անապական՝ն բանին հօր բարեբանեն դա՛րք հոգեղեն նո՛ր՝ն . փութիմք և մեք ձայնակ ցեղով երկնայնո՛ր՝ն :
Ա՛ր յանըսկզբնական՝ն հօրէ ծն ծրնե՛լ նախ քան զյարիտեանս որդի՛ . ևծանո՛ւցեալ մարդոյս իւք ա՛ծ ընդ հօր գոլով ընդգրկ ծրնե՛լ՝ ի վերկու՝ թիւն արարածոց քոյ տո՛ր :
Ա՛ր հիանչին մարմնո՛վ պատարագ դեալ հեղեր զարիւն քո՛ ա՛ր . ո՛վ արբե՛ցեր ըզնեռ քո յարեան

հուրեալ դողչայի յոյժ . նայե՛ ցայ իգործս քո . և փոստաւորե զիոյ ըզքե՛զ քա՛ ոչ մերդանէր :

փառք հօր և :

Օ՛ ի աղբիւրըն կենաց քո՛ անա՛ պականն մարմնացաւ ի՛քէն կոյս . ըզմե՛զս մեր բոցակիզե՛լ շնջոյց վա՛ որպ ըզքե՛զ անդադար բարե բանե՛ացուք : Ա՛յժմ և :
Օ՛ ի ի՛քէն ցնծութի՛ ծրնաւ ոխ եզերքս նախայարմատեան բանն վոտակից հօր և աբ՛ հոգւո՛յն . ըզնա՛ անդադար ազաչե՛մ վա՛ անձանց մե՛րոց :

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

Հատ Օրհնե՛ . Վա՛ա ձայն :

Ո՛Ր Ի՛ ՅԱՐ
ւոն՝ էր զդ նոր . ձայնի՛ր
ըզնծութի՛ . ո՛ր խոնար
հեցաւ ի՛ հայրական ծո՛ղոյ փըր
կէ՛լ զաւրաւոր . օրհնե՛ութի՛ւնք
նո՛ւմա՛ յաղթական երգով :
Ա՛ր բաժանեա՛ց ըզծով աշխար
հի՛ խաչին խորհըրդով . և ազա
ւեաց յանմահին վարաւճանէ՛
ըզնո՛րս խոպել . օրհնե՛ :
Ա՛ճապին սիւն լուսոյ տանէ հո՛
վանաւոր և բնակարան բանին
որ բանին հովհե՛ր զիեր . բարե
խօսեա՛ նորմա՛ վա՛ անձնոյ մե՛րոյ :
Ա՛յժմ՝ըրութ ժողովրդիդ՝ ի պատնէշէն փրկո՛ւ մերոյ . որ մարդասիրապէս բանն ի՛ հօրէ

Աղերսանք առ Աստուած։

Ո՜վ փրկիչ եւ ազատիչ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոս, որ ի սկզբանէ ամենայն ազգաց ազատեցեր զմարդիս ի ձեռաց սատանայի եւ ի մոլորութենէ կռապաշտութեան, եւ ի մահուանէ յաւիտենից, եւ ի տանջանաց անհանգիստ որոգայթից նորա, եւ ի ծանր ծառայութենէ նորա, եւ ի ստոր գերութենէ նորա, եւ ի խոր անդունդոց նորա, եւ ի մութ խաւարէ նորա, եւ ի սաստիկ ատելութենէ նորա, եւ ի դառն ոխակալութենէ նորա, եւ ի ծանր լծոյ նորա, եւ ի դառն ստրկութենէ

Յաղթեցին օրհնեալքն սա տալ
բեզպղեն զնիկ լի ձոյց փառասիրի
քի փրկչին մերոյ առնելական
երկնացոյց զի փառասրնալ է։
Ար մեհու խաչին բերայ կենդա
նացոյց ըզմեհուցական. և մարգին
ցին իւր բնականաբ՝ ըզկրապանքս
մեհու եղեցե. առնելական էր։
Ար տարսր յորովայնի զանազա
նելին առնելոցն. և ծընար ան
ճառապէս զքս յոյս ազգի մարդ
կան՝ առ նա միշտ բարեխաւսա
կեցուցանել ըզ մեզ։
Ո կայնբս փարատիչ. և ըզզղ
րութիւն նորա ընկեց ի ծով
կարիք՝ այն որ հնչեցաւ և կարո
զութիւն. նրանս փառք երկնացոյց
զի փառասրնալ է՝ ամէն։

Ղազեցին զինուորութիւնք երկ
նայինք յամենայն ազգաց մարդ
կան խորհրդ՝ և փառասրեցին
զանապատեալ ըզքանչելիս
ցան մարդանիրութիւնդ։
Ոտոյվ սրբասքանչացաք քո ք՛ս.
ի խաչն կիզեր ըզբանաւորիչ
ութիւն բերանոյիդ. և կենարար
յարութիւդ քո զկնիցի քո փրկ
կեալ. փառս քեզ ըզլեր առաքել
ական պարծանք։ Տէսան զանգ խոր
հուրդ զօրութեդ զանազան ծ
ծանիւոլ առ հքեն ծընեալ. խակ
եկեղեցի որդւոց քո՝ ընծայեն
ըզ քեզ խոստովանիւն. որ միայն
կատարելեալ ես մեծ։

ԲՆՆԱՒՈՅԱՐ

Ըզ ծնեալ և զյայտնեալ զո
րութիւն նոր. փառք ել
զեղացաք նըմա. զի փրկիչ և
պատէն և օգնական մեր է։
Սահմ՝ ասեցաք մեր. որ յայտնա
փառաց ընդ հօրյ երկրի երեւել
առաքն՝ սըմա փառք երգեցաք
յոյնք. զի փրկ։

Յորովայնի կուսին. պարկեցո՞ւ
և զանբռնակալն ի ժանեաց չար
վիշապին կենդանար խաչիդ։
Առաքեալսն առ միաձինն յայ
րուցեալ ի մեռելոց՝ ասէր առ
տուծո՞յ փրկիչ զանձինս
մեր ի չար իսեռնից ի հրջին։

աղաչեմք ըզքեզ

Ար յանբընին ծոցոյ հօր խո
նարհեալ որդի. երեւեցար բմիզ
երկուց կենդանեաց՝ զոր նա
խադուշակ առելեամբ ծանեայ
մեր դպարիչն։

փառք հօր և։ Ար յորովայնս հրա
կերպեանդս բազմիցի ընդ հօր.
բանբրացար կամաւ ի կատարս խա
չի՞ն. և հեծելուբքն քո տագ
նեցեր ըզ դեբեանն։

Ա՛յժմ և միշտ։ Ար կուսական
ծնընդեամբ ի փրկութիւն յայտ
նեալ. և առաքեցեր զերիվարսդ
քո բարձ՞ր. աւետարանել ըզ
կենդանեալ յարութիւնդ։

Ահ՝ած Օրհնեմ. Զերերդ ձայն։

Ո՜վ անմահդ քո քո փուռուրիկ
նոյն վերատանդ մերոյ։

Ո՜վ դրախնեայ դիմոխոյ պլճղնի
ձեռ խորտակիցեր քո. յորժամ յայ
բեար խաշտիցդ հրեղէր զօրուբ.
վասն այնորիկ հատատուցանք մեր
հյօրհնել զքեզ որ ընդ յարուիդ։

Ա՛ր բանիւ հրամանի քո հաս
տատեցեր զերկինս եւ զերկիր.
արարիչդ ամ եղանուէց. վասն
զի ըստ են հրամանիդ քո իւր
երկիր։ Ա՛ր ի՛ձեռն փրկական
խաչի քո ըստատարեցեր որ զե
կեղցին. եւ ետուր պարհատ մեզ
թուիք հատատացելոց. վասն
Ա՛ր եկիր ի կատարուածն կամ
խատաց մարդասիրեին. յանձն
առեր մարմնաւոր ի սրբ կուսէն
մարդ ձրիշնորհապէս. վասն։

Ցոյս կենդանուե եւ փրկուե հա
մայ տէր աղաչեմք զքեզ կիսայն. եւ զոր
ասէ երբեմն զքեզկիսայն. եւ զոր
ձեռ զհոգի իմ իդեսայ դրժոխոյ։
Ա՛ր կամեցար մեհեռանալ քո մա
տուցեր բռմեհ քրիստո՛ս աղաչ.
եւ լուսաիայլ յարուբ քո կենդ
դորձեցեր զաշխարհս. կենդարար
ձեւ եւ զի՛ս զմեզդ ընդհեռացար
Ա՛ռ քեզ ապաւինիմբք որ ա՛ծ
ածին. բարեխոսեա ոնդ ապ
ստ որդիդ քո եւ աղաչ մեր. փրկ
կել ընդեզ ի փորձուէ եւ յամ

Ա՛ծդին բարկութիբ հերոյ քո
քո կիզեր ընդ դրժոխս. եւ զես
տորիս արձակեցեր զընբեր
նեալսն ոտ. ինանակ. ընդքեզ օր
հեռիբ թագաւոր յաւիտենից։
Ա՛ր փոխանակ դառնութ տրն
կոյն եղեալ ընդհաշ քո էտուր
մեզ քո. եւ արբուցեր իկոտհա
պղերիդ զանբասսա եւ զան
փոխման ուբախութիբն։
Ա՛ծածին ապաւէն մեր եւ յոյս.
բարեխոսեա ոտ որդիդ քո միա
ծին. զի փրկեսցէ ընդեզ իհրոյն
տանջանաց. եւ արդեւեսցէ մեզ
զերկնից արքայութիբ։

Տ՛ընաւել ընդեզ մնայ՝ ե լո՛ւ
ծառ. եղբա՛ք խոց ապաւեալ դո
՛ղայ՛ն. որ ընդմեզ մա՛հ
ծառայ՛ն։

Ա՛ր հոգեսոյեդ քո՛ վ սբ՛ երրոյ
ծառայեցար քո ապա՛ բայծոյց.
որ է՛նդ ե՛ւ ե՛ղ՛ն՛դ՛ա՛ւ եւ է՛դ
ա՛ւտյե՛ւ՛ծ։ Հոլանայել որ հո
գւոյն իւրբ քո որ կոյս մարբ՛
ա՛ւ. որ ծընար մարբո՛ղ՛ա՛ւ
ընդ բանն ա՛ւտյե՛ւ՛ծ։

Ա՛ղեղն հերոյոց հոտալեցաւն
և որք ինբե՛ւտա՛ւ քե՛ւն էբ՛ն
ակարբն զգեցան զօրուբ. վասն
այնորիկ հատատուցա՛ւ սիրտ իմ
և խրհուրդ իմ ի՛ւ ա՛ւնէ իմէ։
Օ՛ էն ընդունելութիբ քո՛ մեր
ընկալեալ որ ընդ խաչ քո նըշան
անպարտութիբ զօրուբ. վասն պատ

օրհնութիւնդ նոր երգով լցցին
տիեզերքը։ Այժմ և։

Լրեաւ ի փրկութենէ նախա-
հօրն ադամայ. և առաջիկայ ղե-
բելիոսըս զբարեկազմ աշխարհի
ստեղծուածոյ յարուեաւն. ոգիք ընդ
հանո՞ւր պատմեին ըզմիաւոր
գոհ զքո գովեստդ։

Ալէլուիա։ Յաղթութիւն։ Դու
Աստուած մեր ես։

Ի ՀԱՒԷՐՆ ՅԱՐՈՒԵԱՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ
երէց ընդ առնն յոյնից։
Շարք Հ–ՔԻՆ յոյն։

ՈՐ ԼԱԿԻՐ Ի ՓՐԿԻՐ
կուսին տիեզերացն հա-
գուստ յաւիտենից
քրիստոս. զբեզ փառաւորեմք
ամէն հարցքն մերոց։

Յանձն առեր ըզ չարչարանսըս
կամաւորապէս. և ըզմահն ձաշակ
եկեցեր վասն մեր. զքեզ փա-
ռս։ Աղաչեցար վիճակել ի դերեզմա-
նի. և լուծեր ըզ կնիք մահու-
յացուցանող. զքեզ փա-
ռս։

Ընդ որ օրհնեցի՞ք բարձր ձա-
րեք ըզ նա յաւիտեան։
Օ յարուցեալն ի մեռելոց քա՛
աստուած. որ ըզ մահն խափա՞
նեաց յարութիւնն խաղա՞լ. բար։
Օ յաջմանէլի յարութի՞ն ըս քի՛
ոչ. ամենայնի ժողո՞վուրդք բա
րեբանեցո՞ւ. բարձր։

ըզ մարդանալդ. ի զեղուց լե՞
րանց հրաստարակեմք ըզ քո՛ բա
նից ջուխտ. բանալի հարեր ըզպատե
րազմ եկեալդ. ի փրկութի՛ մեզ։
Օ յաղթօղդ քո՛ քի՛ գովեմք
ըզզօրութիւդ. բնակի վինեցեր զընդ
դխամարտ թշնամին. և զարձու
ցեր ըզ դէրուն եկեալդ խիր։
Լուսեղէնացեր երկիր զմրմունդ
և նորացուցեր զօրհնութի՛ բանդի
ամէն ծնունդքդ ի միտս կու
ան ի փրկութի՛ մեզ յայտնեցա
աւետեաց ըզ դրժոխս։

ՈՐ լաւ՛ար ստորեաց մարգա
բէնն ձայնի գոչեմն. և ես նո
վիճն ձայնիւ գոչեմ. և զիս մի
անառս առներ. այլ պահես պա
տուական և սո՛ւրբ խաչիւ քո՛։
ՈՐ քայլն հրամանաւդ ըզմա
հու լուծեր զիշխանսն. և ա
նէծքին եղեր բակառաճ. և զին
ՈՐ ի՛ջեր ի՛ դերեզմա՛ն և մարգիան
յառ իսր կուսին անմահելի քոյ
ին ծնունդքդ. և զիս։

ՏՐ ըզ լո՛ւսն քո լըս՛ար. վերջ օրս
նեաղդ ի բաղմութենէդ. և առեալք
ըզ փղ մարգիան ի վերայ խոհ
էին. ի մէջ երկուց կենդանեաց.
զքեր երգեմ՛ք ամենակա՛լ քո
Հայրդ ամենայ։
վասն հօր և։

Չնեղեսցես՛ն զո՛ քո՛ փրկութե
զքեզ ապանդ. չկամիցիս զո՛ ինկ
ոքս զոհարձանդ ապրածդ. և

Ո՛րդեակ և դուստր որ յաւր
Յարուցելոյն Աստուածոյն
Աւետարանին։

Պայծառատեսիլք եկեղեցի հեթա-
նոսաց, յարեր ի՛ քէն որ յաւր
հանգն պատառ ի մեռելոց պլծա-
կեաց զքեզ խաչելեան խաւարն
ուրծ հարցըն մերոց։

Ո՛յաւր ողջոյն վիճակաւն ըզ կոր
ծանեալն ի՛ բեր մեզ, քանզի որ յա
դամ մահաբեր եկեն, կենդանա
ցան յաւրհնեալ քրիստոսէ. ով հա
յաց յաւրհնեալ քրիստոսէ։

Ո՛յաւր ցնծասցեն մանկունքն առա
քեալք, քանզի քեզ յաւրհնեցեալ
վարդապետաց զառաջ և գաղափա
ռաւոր զաշխարհս։ ալե
լուիա։

Ո՛ղջոյ օրհնեցեալ բա՛ղքդ ո՛ր
բարեբ ըզնա յաւրհնեաներ։

Ո՛յաւր ե զոր ասաք առ՝ եկ
այք ցընծասցուք, ասեցեալ
ոչ քանեմեք մինչև յանկիւն
ըս աւետարանչ. բա՛ղքդ։

Ասրձրացուցեալ ըզսոր ա՛ծ մեր
գիշեր մեղս ասրիչն. երկրպա՛ս
գեցեք պատուհասողական ո՛ռիչ
տուր. որ երբեմն ըզ դատակնիք
մատնեալ ի՛ մեզ բա՛ղ։

Ա՛ր զաւետիս հնգեւրեայն ի՛ հրե
ղէն ի՛ հրեշտակն ընկալաւ։
ա՛ռաքեալ ըզր բերկրանսդ ասր ընդ
քեզ մարիամ անմարմնայեալ։

Ո՛ծեալքդըն բանըն հաճեցաւ
առնուլ մերդեղութիւնըն ըս
կիզբն ի՛ կուսանդ ըզբնաւոն աս

Յանձնա վառաց խնդրէցեալ
ի՛մեր բլնալ ելոս. բա՛ղդ ասրծ
և մնրիաւսյար ի՛ սրբոց կուսիդ։

Ո՛ր ծնաւ ինձ կուսէն անսպասե
կան մնրիաւնալ ըզքեզ ըս անդ ասրք
բարեբանեալ մեծասյս ցանկալեր։

Ո՛յաւր զկնդդ ի՛ վերկուսքեն
սղզի մարդկան. փառաւորեր
սահմանեալ մեծաւ։

Պատդ որ ի՛ հօրէ ի՛ ձեռն մարգա
ցաւր ի՛ կուսական խաչեալ կամաւ
հնար վասըն մեր ըզմեզ ըսպաներ
սուրբ ասրծ ողորմեա մեզ։

Ա՛ր յաւրհնածոյ էս անբաւական
դակելի. ի՛ խաչափայտին բեւե
ռելով ըզմահ կոխեցեր. ասր։

Ա՛ր ի՛նամեծաւսյն զանկեանն ի՛
ծառայեալքի մնրիս. պատուա
կան մնրիաւնալ և սրբասնելդ. քո
սղզականցեր. ասր։

Պ՛ղտ ըս աւետաւնի մի՛տաւք բաշ
խեն կանխեցէն կաթողիկէ
ի՛ գետքսան. ի՛ խրնկէ զնաւ
պատ՝կան մնրիմն։

Ա՛ռ գաւն ըզկնդն բարձեալ ի՛
դրաց գետքսանէն. և լըսեալ
բարբառ ի՛ գրեշտակէն. եմ կա
րեւս ըս և խաչանեցի ըզմահ
ըս հանդիսեալ զքո ասր առաջ
քեզնյն և սղջեալ սղջոյն կենդ
դանատր. առաքեցեր զնոսա
ի՛մր բերկրութեամբ։

Ա՛ր

տուէ. մէնթիտարէ ընդոհ ու
լսեսաւորէ։

Ես ոչ ոքի չեմ ատեր, ոչ ոքի չեմ նախանձիր, ոչ ոքի չեմ նախատիր, ոչ ոքի չեմ դատիր, ոչ ոքի չեմ դատապարտիր, ոչ ոքի չեմ ամբաստանիր, ոչ ոքի չեմ ամբաստանիր, ոչ ոքի չեմ ամբաստան

Ար խաւարհեցաք ի լերկիր
և լեզուս ի յերկիր միացաւն

Ար լեզուս ի յերկինս խաւարհեցաւ
և լեզուս ի յերկիր միացաւն

Ար ամենայն ազգք ի միասին
ժողովեցան ի Բաբելոն
և խառնեցան լեզուք նոցա
և ոչ գիտէին զմիմեանս
և ցրուեցան ի չորս կողմանս
երկրի. և էհաս բարձրացար
փրկիչդ ի մարդկան. ողորմեա
մեզ տէր։

Ար կանգնեցաք ի ձախ և ի
ձախ. և էհաս բարձրացար
փրկիչդ ի մարդկան. ողորմեա
մեզ տէր։

Ար ամենայն հոգիք հաւատացեալք
ի մի հաւատս միաբանեալք
և յարուցեալ յերրորդ աւուրն
ի յերկինս համարձան. ողորմեա
մեզ տէր։

Ար սկսանէ հոգի հօրդ եւ
փառակից որդւոյդ միանալ
յանձն առեր մարդոյ տէր. մի՛
արհիճանար օրհնութիւնդ ի հրեշ
տակաց օրհնեալ եւ ամէն։

Ար էակդ եւ քոյ հօր եւ հո
գւոյն. խաչեցար և թաղեցար
կամեր հօր փառաւն տէր. մի՛
Ար միասանգամ գալոց եւ հայրե
նի փառաւք. ընդհատել յաճապա
յարուեն տիեզերաց. յամէն տուր
քո ծանոյ յաւ խնդիր օրհ։

Ա՛յդու որ իշխեցեր ամենայն բար
ձրացեալ հանդերձ. երկնքորդ
բեան ձայնիւ ի գ տասց հոգ
ղինաց օրհնաբանիս. ա՛ր
հարցն տէրոջ։

Պատկերակիս էղեր հոգեղէն
բնութեամբ. մարդասիրապէս գբ
թացաք կուսական ծնունդեդ
ազատեցեր զմեզ. ա՛ր եա՛ծ։
Վանգի մերոյ յանցանաց ամենե
քեան մեռար. այլ հարուցեալ քոյ
ամենան նորոգեցար խնամա։։

Ա՛ր
Պ՛զ՛ր օրհնեցե՛ք և բա՛ր՛ձր
ապրե՛ք զ՛նո յա՛ւ՛տ՛ան։

Ար

Պ՛զ՛ր նա՛ւ՛ն ա՛ւ՛տ՛ա՛ր՛ան՛ո՛ւ՛ք
քա՛ր՛ո՛զ՛ե՛ա՛ք զ՛զ՛ք՛ա՛
փա՛յն զ՛զ՛ա՛ր՛ա՛ն՛զ՛ե՛լ՛ի՛ս՛ք՛ զ՛ո՛ր՛ յ՛ս՛
բե՛ա՛ր՛ զ՛ի՛ ս՛ա՛ռ՛ե՛լ՛ո՛յ՛ ա՛մ՛ե՛ն՛ա՛զ՛ո՛ր
Թագաւոր անանց։

Պ՛զ՛ր ե՛ր՛կ՛ն՛ ա՛մ՛ե՛ն՛ա՛ն՛ո՛ւ՛ն՛ օ՛ր՛հ՛ն՛ա՛ծ
բա՛ն՛ա՛ն՝ բա՛ր՛ձ՛ր՛ բա՛ն՛ե՛ա՛զ՛ զ՛զ՛ք՛ա՛զ
զ՛ք՛ն՛ ա՛ւ՛ր՛ե՛ա՛ծ՛ հ՛ա՛ր՛ց՛ն՛ ս՛ե՛ր՛ց՛։

Ար ի՛զ՛ո՛ր ի՛ յ՛ե՛ր՛կ՛ի՛ն՛ խ՛ա՛ռ՛ն՛ա՛ր՛հ՛ո՛ւ՛
ծ՛ե՛ք և խ՛ա՛չ՛ի՛ հ՛ա՛մ՛ե՛ն՛ բ՛ա՛ր՛ձ՛ր՛ ա՛ր՛ա՛ր՛ե՛ա՛ծ՛
փ՛ր՛կ՛ի՛չ՛ զ՛զ՛ք՛ա՛զ՛ ս՛ա՛ռ՛ե՛լ՛ո՛յ՛։

Թ՛ա՛ղ՛ա՛ւ՛ո՛ր ի՛ն՛ն՛ո՛ր ի՛ զ՛ե՛ր՛կ՛ի՛ն՛ք՛ ե՛ւ
և յ՛ա՛ր՛ո՛ւ՛ց՛ե՛ա՛լ՛ զ՛ն՛ո՛ր՛զ՛ե՛ց՛ի՛ր զ՛զ՛ք՛
ա՛մ՛ե՛ն՛ի՛ս՛ բ՛ա՛ն՛ա՛ն՛։ ա՛ա՛ռ՛ե՛լ՛ա՛ւ՛ո՛ր՛ե՛ա՛ց՛ հ՛ա՛ր՛ց՛ն՛ ս՛ե՛ր՛ց՛։

Պ՛զ՛ր ա՛ր՛ք՛ա՛յ՛ո՛ւ՛թ՛ի՛ւ՛ն՛ զ՛ա՛ր՛ե՛ա՛ց՛ ա՛ռ՛ա՛ք՛ե՛ա՛ց՛
բ՛ե՛ր՛ե՛ զ՛զ՛ն՛ա՛ զ՛յ՛ա՛ռ՛ա՛ք՛ե՛ա՛ց՛ ե՛ւ զ՛ա՛ր՛ա՛ր՛ե՛ա՛ց՛։
Օ՛ թ՛ա՛ղ՛ա՛ւ՛ո՛ր ա՛ն՛ա՛ն՛ց՛ և զ՛ա՛ղ՛ա՛ւ՛ո՛ր՛ ե՛ւ
ը՛ն՛ յ՛ա՛ւ՛ի՛տ՛ե՛ն՛ց՛ ա՛մ՛ե՛ն՛ի՛ն՛ ժ՛ո՛ղ՛
ո՛վ՛ վ՛ե՛ր՛դ՛ք՛ բ՛ա՛ր՛ե՛բ՛ա՛ն՛ե՛լ՛ո՛՛վ՛ բ՛ա՛ր՛։
Ար մ՛ե՛ն՛ի՛ն՛ ա՛ն՛ա՛ն՛ց՛ զ՛ա՛ն՛ի՛ն՛ խ՛ո՛ս՛ի՛ն՛
և՛ ա՛ն՛ յ՛ա՛ւ՛ի՛տ՛ե՛ն՛ց՛ ի՛ն՛ք՛ն՛ ե՛ս՛ ե՛մ՛ ս՛ա՛ռ՛ե՛լ՛ո՛յ՛
ր՛ու՛ն՛ մ՛ե՛զ՛ պ՛ա՛տ՛ո՛վ՛ և՛ ա՛ծ՛ո՛ղ՛ ե՛մ՛ ե՛ս՛։

Ար ը՛զ՛ե՛ր՛ք՛ի՛չ՛ն՛ ը՛զ՛ա՛ն՛ա՛յ՛ր՛ն՛ ա՛ն՛ձ՛ն՛ա՛ւ՛ո՛ր՛
ե՛ս՛ ե՛մ՛ ի՛ ա՛ն՛ա՛ր՛ժ՛ա՛ն՛ ա՛ն՛ձ՛ն՛ա՛ւ՛ո՛ր՛ ե՛ս՛ ե՛մ՛ ի՛ ա՛ն՛ա՛ր՛ժ՛ա՛ն՛
բ՛ա՛ր՛ե՛խ՛ո՛ս՛ա՛ն՛ե՛ա՛ց՛ վ՛ա՛ս՛ն՛ մ՛ե՛ր՛ ե՛ս՛։ մ՛ե՛ր՛ ե՛ս՛ ի՛ զ՛ա՛ն՛ա՛զ՛ա՛ն՛ ե՛ս՛
ա՛ն՛ձ՛ն՛ա՛ւ՛ո՛ր՛ ե՛ս՛ ե՛մ՛ ի՛ ա՛ն՛ա՛ր՛ժ՛ա՛ն՛ ա՛ն՛ձ՛ն՛ա՛ւ՛ո՛ր՛ ե՛ս՛ ե՛մ՛ ի՛ ա՛ն՛ա՛ր՛ժ՛ա՛ն՛
ա՛ն՛ձ՛ն՛ա՛ւ՛ո՛ր՛ ե՛ս՛ ե՛մ՛ ի՛ ա՛ն՛ա՛ր՛ժ՛ա՛ն՛ ա՛ն՛ձ՛ն՛ա՛ւ՛ո՛ր՛ ե՛ս՛ ե՛մ՛ ի՛ ա՛ն՛ա՛ր՛ժ՛ա՛ն՛
ա՛ն՛ձ՛ն՛ա՛ւ՛ո՛ր՛ ե՛ս՛ ե՛մ՛ ի՛ ա՛ն՛ա՛ր՛ժ՛ա՛ն՛ ա՛ն՛ձ՛ն՛ա՛ւ՛ո՛ր՛ ե՛ս՛ ե՛մ՛ ի՛ ա՛ն՛ա՛ր՛ժ՛ա՛ն՛
ա՛ն՛ձ՛ն՛ա՛ւ՛ո՛ր՛ ե՛ս՛ ե՛մ՛ ի՛ ա՛ն՛ա՛ր՛ժ՛ա՛ն՛ ա՛ն՛ձ՛ն՛ա՛ւ՛ո՛ր՛ ե՛ս՛ ե՛մ՛ ի՛ ա՛ն՛ա՛ր՛ժ՛ա՛ն՛
ա՛ն՛ձ՛ն՛ա՛ւ՛ո՛ր՛ ե՛ս՛ ե՛մ՛ ի՛ ա՛ն՛ա՛ր՛ժ՛ա՛ն՛ ա՛ն՛ձ՛ն՛ա՛ւ՛ո՛ր՛ ե՛ս՛ ե՛մ՛ ի՛ ա՛ն՛ա՛ր՛ժ՛ա՛ն՛

Սակայն ահաւ հրեշտակին՝ ի
վտանգուր գործ զանձանին՝ ըզ
պահպանեալն զարհուրեցոյց
Յանապատին մարմնական ձայնիւ
բարբառեալ ասելով. Կանայդ
վախճանեցոյց զսուտ և զողբա
ձեալ. Այլ կանգնեա՛ ըզդաստ
ածասէրդ զանձնէդ՝ զլսոյն
և զլսատելիսն. ընդ մեռեալսն
զի խընդրեա՛ք։

Փղշկանձև հրեշտակին ի՛ջեալ
յերկինից՝ զարհուրեցոյց ըղպա
հապանն. և ասէ՝ցը զկնայսն
ըն խընդրեա՛ք ենդ լցոյց։
Ընտասիքն կանգնեա՛ք ցընծագին
պաօք յարեանս քոյ ի մեռելոց.
և ըզյս մեծ աշխարհի ծագեսցի
Ընտրեա՛ք լըսեալ ի նոր հրեշտա
կեն՝ ընթանային առ աղակերտ
սըն. պատմեալ նոցա զյարու
թիւնն։

Թէ Քանզ տեսանէր վտանգ քրիս
տոս. որ վասն մեր մարմնացաւ
ի սբերջոյ կուսէն, և խաչի հետ
բերելով. մեռանէր ի մեզ
երգով բարեբանեսցո՛ւք։

Ար ըզքեզ ընծայեաց երկնաւորին
յանձն էառ յարուցեալ ի մե
ռելոց ի շնորհս. մեռանես
ւ ի ձեռն քո ամենայն ազգք
ծածանեսցին զքեզ ի ճանա
պարհս քո. և ըզքեզ ընդ
ունիցին ի տունս յաւիտենից։
Ընդ մեռեալսն զի խընդրեա՛ք։

Ընդ քեզ ե՛րեւեալ գոհանան մա
ղաքինեալքն ընծայեալքն. ընդ
որ ոչ ոք էանց՝ եթէ ոչ ածաՙ մի՛
այն ածածինն կոյս՝ օրհնու
թեա՛ն մեծութեանդ։
Ընդ քեզ ար ի՛մարկանաւ ջն առ
մանկաւիկ ըմմարդարէիւն. ընդնդ
խոնհուրդ կուսի յայտնե՛ցեր
մարդկան ազգի՝ օրհնու։
Ընդ քեզ ար ի՛ հօրէ անժամա
նակապէս և ի մօրէ անթափա
ռաբար. ի ժամանակի ծնեալդ
ի բոլորից փրկիչ յայտնե՛ց
ցար արդի բարձրելոյն՝ օր։
Ընծայիցըն բանդ անբաժա
նելի ծրնունդ հօր՝ որ վասն
մեր մարմնացար ի կուսէն ըզ
մեզ խաչի ի յանձն առեր և
թաղեցար յերկրի։
Ընյատ զանազանի և զանազանական
մարմինն ետն՝ կանգնեցին ազ մե
ռեալ խընկել խընդրելին՝ այլ
հրեշտակին ձայնեալ ասեր՝ դի
խընդրե՛ք ըզ կենդանին ընդ
մեռեալս։ Ա՛յ զի՛ըշտամին կա՛
պեաց և ըզ դժոխս առ՛քեաց
յարուցեալ ի՛մեռելոց. ըն՛ որոյ
պարգեւ ազգի մարդկան
զմեզ զնշխարեա՛լքն։ և

ՈՐ Լ ԿԻՐ ԻՓՐՐ
կուլի վա ազգի մարդկան
ըզգեզ անդադար բարե-
բանութիւ առնէ հարցն մերոց։
Զանձն առեր ըզշարչարանս և
խոչի հանիլուցեր · ըզ-քեզ։
Կըբերցայր վիճակ յարուցիչդ
մեռելոց · ըզ-քեզ անդա։
Ո՞զիար օրհնեցիք բա՞րթր ապա
բեր-ք ըզնա յաւիտեան։
Ա՛ր անանձն մարմնոյ վասն
փրկու-թեան մերոյ ըզ մահ ճա-
շակեաց · և խափանեաց ըզ մա-
հե թագաւորութի · բա՞րթր։
Ա՛ր յաւէժ կենդանու-թե առ
հաւատացիք ըզչարու-թե նո-
ին մարմնոյն պարգևեաց մարդ-
կան՝ · Հ՚ևն առաւել բա՞ր։
Ա՛ւրինակեր նոցա-ցին՝ ուսանել ան
խոհուեմի · ըզգեզ մեծարելոյ։
Յո՛ղացար անարատաբար · և
զնա վայելչապէս ծրնար՝ · ու։
Ո՛րդի մարգարէին՝ որ է տա-
ճար-քո պատրաստեալ սրտից-քո
և դաշտան երկնային՝ · ու։
Ա՛ռաբ որդի որ վասն մեր ըզ
մահ ճաշակեցեր · և յերրորդ
աւուր յարեար ողջոյնս։
Ա՛ռաբ որդի որ ըզդըժոխս աւե
րեցեր · և զգերեալսն փրկեց
ցեր ի նմանէ՝ ողջոյնս։
Ա՛ռաբ որդի որ ի յերկինս
համբարձար ընդ այժմ հօր նըս
տար ի բարձունս ոգոյ։
Ա՛ռաքեցար ի հօրէ բա՛նդ որդի
ի փրկու-թե ազգի մարդ կան՝ ·
օրհնեմք ըզքեզ որ ա՛ստուած ·
Ո՛դեբեզման ի քեզ թո՛ւաւոր ան
մահ · և ի հօրէ՛ ոչ մեկնեցար · օր։
Ո՛յերժդ աւուրբ յարեր որդի
պէս և ի յերկինս համբարձար։
փա՛ռք յարու-թ-քո որ՝ · օր։
Ա՛ր վասն մերոյ փրկու-թե՛
ի քեզ ի յերկնից փոսձե՛ն արդ
քա՛ փրկիչ մե՛ր · փրկիւս զմեզ
որ որդի հայրեն մերոյ։
Ո՛խտին բեւեռեցար բանդ ըստ
բըռնութե մարմնով · և լուծեր ըզ
կապանսս մեղաց քո՛ փրկիչ մե՛ր
փրկ։ Ա՛ր երեքօրեայ թաղմանբ
քո՛ մեռու-ցեր ըզ մահ · և յա՛
րու-թի՛ ըզ-քո կենդանացուցեր
զաշխարհս՝ · աստուա՛ծ դո՛ղիոյ
քո՛ փրկիչ մե՛ր · փրկ։
Ո՛ղորմեցի՛ք և բա՛նդր որդի
բե՛ր ըզ նա յաւիտեան։
Ա՛ր բառն ըզմահ թաղմանբն հա
նիլ և յարու-թեն իւրով մեզ կեա
նըս պարգևեաց՝ · փա՛ռք հօ՛
ւսուսչացդ · օրհնեցի՛ք և։
Ա՛ր նըստի ընդ այժմ հօր ծրնո
ղի իւրոյ · և ամենազաւրութի՛ խո
նարհ զարարածս · քա՛հանայք
հո՛ղ և ար երդո՛ղ · օրհնե՛։
Ո՛նարատ առնեմ ընակարան ան
բա՛ն բանին այ՝ · մարխամ առաքե

Յարեաւ Յեհովայ յաւետ եր
բ՝ի դատի՞ լուծանելոյ զիշխա
նաթեի ընտանի՞ն ։ ասէ ։
Պ՚զոյր օրհնեցէք բարձր արա
րեաւ ընդ ընտ յաւիտեան ։
Դիմաշուի ընդ տուր՚ աստուածն
որդւոյն ։ ծոցովն՚՚ երդ բա
րեարանելով բարձր արար ։
Ա՚իսրայէն գովեցէք ընդ տուր
ցեալն ի՚ Յեհովայ ։ քահանայ՚՚ յե
հովեան երգով ։
Որ գերապարշ ծառի՚կ բան
եալ ընդ երկիւղած ։ հոտ անանձնա՚
ծննդոցս ևայի՚ յորմէ սիրե
ցաւ մեզ ընդ ոտիցելս ։ օրհնու
թի՚ ընդ քեզ մեծացուցանելոյ ։
Ո՚ւռ լուծիչ երկնից բարձրա
ւանիցին ։ ծագումն արեւու լու
սոյն ճրագանաւի՚ աթոռ հիւրընկա
խաւարն առաջին ։ օրհնութի՚ ։
Պ՚զգեցաւ ունակիչք բարեխոս կոյս
անկարատացեալ ։ մայր առաքա
ւանին՚ տաճար բանիւն
հօրն երկնաւորի ։ օրհ ։
Ա՚ջերս յերկնից որդի՚ ոչ ևս մեր
ծնողաւր ի՚ սըրբոյ կուսէն ։ որ ան
սկսելոյդ ևս ի՚ հօրէ՚ աղաւրեան ։
Լ՚ինիք ի՚ ջաղաքանըս կանուս
բարեխո՚ս ասէ՚ և խաչելոյս վասն
ազգի մարդկան ։ և խղճութենն
ի՚ջեր անապատական աղաւրեան ։
Օ՚ մեծ լուծիդ և զաշխարհս ա
զատեցեր կատարեալ՚ն ասր ։ և ի՚
ձեռնոյ յարեար իշխանութե՚՚ն

գևաց ընդ մարմինն և զարբեն իւր զանապակ ՚ն. օրն։

Ո՚անդուաւել ըզկոյս մատուա՛ծ Ժոխթեն՝ . արեօրինաբար կրե՛ ցեր ևբռնա՛ յորմէվայրկ մարիամ մայր ևՙկոյս՝ . ծրնդաւթ ընդ քեզ մեծացուցա՛նեմք ։

Ո՚մանասուր լուսոյն զարհուրեցան դասք առաքելոյն . այլ ի քեզ բովանդակ կրեցեր զՀայր ամենակալն ։ Ո՚ոտքեալսըն հալանացեալ մանկանէն՝ . գերագոյն քեզ հոգւովն սրբով՝ . և զօրութիւն բարձրելոյն հովանաւորեաց ամենայն ։ օրն ։

Ո՚ր խոնարհեցար կերկնից ի հայ բական ծոցն՝ . միածին որդի առաքեցիր և առաք մարմին խոսք բոյ կուաչն՝ . վասն մերոյ փրկութեան ազգ մարդոյ ։

Ո՚նդ մեզ ալիր շրջեցար ընդ մեզ ազատութեամբ . և կոխեցեր ըզգլուխ վիշապին և շինչան խոց Թոյրը մահաբերին՝ . և փրկեցեր ցեր ըզմեզ ազգս ։

Ո՚ևեռեցեր ըզմեղս մեր ի քո բոյ խաչին . և համբերեցեր մահու ինէր ի դէպ բնութեան . կենդանասո՛ղ շնորհեցեր հարուստ ևյաղթ ըստ ։ և զօրութ՛ յարեար ազգ։

Ո՚ր յաղթող փառաց ևրատիս ընդ հօր՝ . օրհնաբանին՛ն ի դասուց քերովբէից՝ . օրհնեալ ա՛ն՚ որ ի հայրըն մերոյ ։

Ո՚ր եկիր ի փրկիլ ըզ նոխա հայրն ադամ . ի ձայնակամանէ՛ մահաբեր պղտղոյն՝ . օրն ։

Ո՚ր փոխանակ ծառոյն դիտութ եւսուր ըզկաճ քո՛ որ . և արբեցեր ըզբո՛ի ի կոպտին ազգէ բնիդ . Ո՚չինր օրհնեցիք ևբարեր սրան բե՛ր ըզ ընտ չա՛ն ի՛ուանն ։ Ո՚ր եղեր ըզմեռանդաւոր եկուսն նոս նահանջն՝ . ծնանելովք ի սրբոյ կուսէ՛ն ։ օրհնէ ։

Ո՚ր երարձ ըզնշաբեր անիծոյ դրուէ բուսացեր՝ . բևեռեալ լիր ի վերայ խաչի՛ն ։ օրն ։

Ո՚ր ձայնակոչ ըզգեղ գասուս թէ՛ վա ազգի մերդման . և տար

Ա՚քանչելի հրեշտակն ասաց ոսն ցընծութիւք ի՛ջեալ ի գերեզմանն հարկանէ ՁՁր . վասն յարութեն ասացն։

Ո՚չխրկանիլ փաղչին պահապան քեզ զարհուրեցան և եղեն ՁՁն ի յահեն որպէս մեռեալ ։

Զայն եղև ի հրեշտակէն բար բառ եղև ուրախութ՛ ամենայն հասցէ . վասն յարութեն քոյ աշակերտացն և առաքՁր . խաղաղութ՛ ընդ ձեզ ։

ԱՐ ըզ կենդանին անմահարար
մահկանացու բնութիւն ներգործել
ցեր աբ կոյս մարմնաւ. որով մեռ
եալս եր յարուցանել կենդանա
ցոյց յերեսաց յարուցեալ առնու միշտ
բարեխոսակից անձանց մերոց։
ԱՐ ըզբանն առնելական զէնին
էից գոյացուեց. անմահարար
ծնանիլ մարմին ներել ի փրկ
կութիւն երանելի առնու միշտ
ԱՐ ըզպղծեալն խրէն կենդանի
ընծայեցեր մեռեալն աղաղակ.
զորց պահէք քառասնօրեայ քա
հանայ զպղծեցոյն ճաշակութիւն՝ և
յանխափանն զնոյն վերստին
ի կեանս. առնու միշտ։

ՀԱՒԱՏ ի տեսուչ անտեսանել
լեզ աբեր՝ և մարմին զերեցար
խոշորոց կուսէն. կենցուցիչ և
յոյս մեր՝ կեցո զմեզ։

Խոշի հաճեցեր վերստին
մարդկին. և մեռուլոս չարչարանք
փրկիչդ ի մահուանէ. կեց։

Աղաւ խրէնքանման կերպ աշ
խարհի. և յարուցեալ յերկրորդ
աւուր՝ զմարդիկ ընկերացս մեր
խեցեր. կեցուցիչ։

Ա՛րդեօք քեզ ըզդ հրեշ
տակս կոչեցեալն օրհնեցուք։
ԱՐ մահուամբ քո մեռուցեր զմեզ
մահ. և յարութիւն պարգեւեցեր
հոգւոյնիւթ բընութիւն. երկիս։
ԱՐ յուցար մեզ Հանապարհ նո
րոգման՝ և մարքեցեր զաղտե

ԵՐԳ ԵՒՆ ԵՐԳ ՆՈՐ ԱՆԼՈՒԵԼԻՔ ՁԱՅ
նիւթ։ Զայն ահեղ գաբրիէլեան
վուզոյն. այսօր գոչէր աւետա
բանութիւն աւետիք էն աշխարհի.
ԵՐԳԵՒՆ։ Լոյս մեծ և անհաւատ
այսօր ծագեաց որ՛ եկեղեցւոյ
յարուցեալ ի մեռելոց քո.

ԵՐԳԱՑՈՒՔ ԵՐԳ ՆՈՐ։

Հանդանելիդ ած իջեր յերկինս
ի յերկրէքս և անձառելի ծո
գումբ անօրինեցար յարդանդ ի
կուսին արեգական արդարոյ.
օրհնեմք ըզգեղդ որ ծ հայցեն
մերոց։ Հանեհինելիդ ի հօրէ
եկիր կամաւ ի մահ խաչի. և
ընդ յարուցածսն պատուեալ
նապատդ վարձեցար. այլ ի ծոցս
հօր ոչ բաժանեցար. ծրհ։

Հանահաւէց առաջքն իջեր ի
հող մահնդ. կատարելով զաղեաւն
հոգերգոցին. եղար իգիպ նեղբ
նաւին. այլ ահնաբակելով քո իգը
ժողով՝ հաներ ըզկապեալսն քա
ջութ և աւր նրնջէին քառասնա օ
Հաներ օրհնեցիր և բարձր արա
բեր ըզ ըզնաւ յաւիտեան։
ԱՐ անապական Թաղմանեն և
լոյծ զանիծս երկրի. ի քանելով
խաւարինս ազատուել ջնորհեաց
նրատելոցն ի խաւարի. ծրհ։
ԱՐ կենսաբեր յարութեն խրտով
ածուեալ զադամեանս ի կենդան
ութեան. և ըզ մարմնով և արեամբ
ըզն հրաւիրեալ ըզմեզ ի երկինս
յարքայութիւն. ծրհ։

ղաւթի յանցանացըն զիր պատ-
բեալ թշնամին . երգէս :
Ա նախեցին կանայքն ի՛ւրեղբե-
ըը ի՛ գերեզմանն և տեսին
զյարութիւնըն տեառն :
Ա այգաւ գնացեալ յարութեան
գերեզմանին կընդբեղ լոյս
ծագեալ տիեզերաց :
Յարեաւ որպէս ի՛մեռելոց հզօր
զօրութիւ՛ Տառաստեաց զՀիւ-
մանա եկեղեցւոյ տէր :
Ա ծագեալ ի՛ մեռելոց հզօր
նահատակ . և լուսաւորեալ պայծա-
ռացոյց որ զիւ կենդանի . ժողով
ուրուք ընդ բարեբանեցեալք :
Օ գեղեցա՛ որ զօրութիւ՛ ընդ
ամենայն իւր ծագաւ . զանգիտ շնորհ
զնայողացն որ զիւ կենդանի . և
զնայողացն որ զիւ կենդանի
ամենայն զիւ ի յերկրորդ ուսուցանէ
ծագեալ . և ի յերկինսըն հաս
բառնալ տէրն :
Ա ծագեալ ի՛ մեռելոց զիւ-
րեանս ի՛ մարմնի կենդանի կուսից և պարծանք
ազգի մարդկան . մայր և աղա-
խին մեծացուցանէիր :
Ընկեղ մարեկնի և տաճար ընդ-
հանուր լուսոյն . անարատ և
անխառն խառնիլն կուսութի . մայր :
Ի՛ երկրորդ կենաց և մայր կեն-
դանութե . և առաւել սուրբ
ծագեալ . մայր և :
Ի՛ երկրորդ կենաց որդի՛ ով ա՛զնուա-
ցեր զարարածս . անկանիմ առա-
ջի՛ քո՛ ողորմած ինձ տառապեալ :
Ի՛ խաչին բեւեռեցար ա՛րդ և
ըզմարդն ի՛ կատարած մեռա՛ ար
ձակեցեր . և զիս ու՛ անտես առ-
նէր որ մեղքս ես մեռանիմ :
Ա ծագեալն հոր անմատոյց լու-

Ձայն Երրորդ :

Ի՛ ԻՆՁԵՐԿՆԻՑ

ի՛ջեր անբակի՛ զըն ար-
բան ի՛ լոյս . զբեզ սա-
նեքան ծրնեաց՛ած տառ
ած հարցըն տերոյ :
Ա ր ի՛ խաչին բեւեռեցար և հեղեր
զարիւնդ խիրկուե տիեզերաց .
զբեզ Ա ր ի՛ գերեզմանի եդար
և յարեար ի՛ մեռելոց քո՛ յոյ-
ժար երրորդ . զբեզ սա՛ :
Ընչոր օրհնեցիք երա բանք
արարիք զնա յաւիտեան :
Ա ր ի՛ խաչին բեւեռեցար և հեղեր
ծոց ձեռաց իւրոց ապաստեցե-
և կերակուր ընկալար ըզնչի՛ .
ամենայն արարածք զովերով :
Ա յան որ ա՛ր ա՛յ արեգակին
խաւարեալ և ցերկիր վարագոյր
տաճարին վերուստ իսկայր վէմ
ըբ պատառեալ երկիր շարժեալ
ամենայն : Ա յաղեցար իմ՛ երկ
կիր և ի՛ յերրորդ աւուր յարեր
ած տապեալ . և ի՛ երկինսըն հաս
բառնալ տէրն :
Ս ուրբ և ած տածին մարիամ
ցանկալի՛ կուսից և պարծանք
ազգի մարդկան . մայր և աղա-
խին մեծացուցանէիր :
Ընկեղ մարեկնի և տաճար ընդ-
հանուր լուսոյն . անարատ և
անխառն խառնիլն կուսութի . մայր :
Ի՛ երկրորդ կենաց և մայր կեն-
դանութե . և առաւել սուրբ
ծագեալ . մայր և :
Ի՛ երկրորդ կենաց որդի՛ ով ա՛զնուա-
ցեր զարարածս . անկանիմ առա
ջի՛ քո՛ ողորմած ինձ տառապեալ :
Ի՛ խաչին բեւեռեցար ա՛րդ և
ըզմարդն ի՛ կատարած մեռա՛ ար
ձակեցեր . և զիս ու՛ անտես առ-
նէր որ մեղքս ես մեռանիմ :
Ա ծագեալն հոր անմատոյց լու-

Ընդառ օրհնեցեք և առաքել
բարեք պարսիկք զնոյն բանիսն
Պետ առանաբնականն բանգնե-
Թիեան ըղձեր Թագաւորն որ և
կատարէր ամօթ ի նոր եկեղեցի·
առ ապնեցք գովեցեք և առա-
Լիակոյք հաստատեցեալք աւր եր
բորդութեն՝ յեկեղեցին օրհնե-
ցեք զտէրն· արարիչք տանն ա-
խոհ միշտ յանկիւնս տեղ
նոյ· և առաքել բար։

Ի ճաշին երկոցունց դուռն ա
ձողին ձայնեին առաքա-
նէր հրեշտակն. առաքն լեր բերկ
րեցեալ աւր ընդ քեզ։
Ի քերթուքեա բազանալ ընդ հօր
անապականապէս բնակիլ հա-
ճեցաւ Քրտամ յարուցեալին· ու-
Ալ բազեղն սրմռեցեալ շրջի
փակեալ պահիւք· այսօր լինի Հ
մարդկան ի գիրկս հոգեղինի
յայտնեալ· ուրախ։

Ի յաւուր հրեշտակաց բանալոյ
ըն տօնակից լինին ընդ մեզ·
քանզի Երկնաւոր Թագաւորն
հեծաւոր ի տուբր եկեղեցի·
Լուսնդա և զուարճացեր հարս
նոցա ընդ նմա եկեղեցի· քանզի
ըղձեալ աւրն տեսանի ընտրելոց
և հրաճեշտ ընծայիլ ի քեզ։
Լուսաւորեա լուսաւորեա կա
Թողիկէ եկեղեցի· քանզի նիզակ
շող աճեցին ի հօրէ լուսոյ ծա
գեաց· և լուսաւորեաց ըղ տիեզ

ԱՂՕԹՔ ԳՈՀԱՐԻ ԱՌԱՔԵԼՈՅ

Որ ի ձեռն ամենայն աշխարհի տարածեցաւ

Ով ամենակալ Տէր Աստուած մեր, որ ի ձեռն առաքելոյն ծանեար զանուն քո ի ծագս երկրի, և ի ձեռն նոցա ամենայն հեթանոսաց զանապատ սիրտս բացեր, և ի գիտութիւն ճշմարտութեանդ հաստատեցեր, և ի ձեռն նոցա զանուն քո ի ծագս երկրի ծանեար

թեք էուք երկրապահել։ Ա-
յո՛ւ տուք ինձ զիս ի ձեռս
գեալ խնդրագիտիդ։ վասն որոյ
յաւուր ծոյլ եւ անգործ ընդ հօր
յանդիման ոչ կացի։ Ա՛ռ զտա-
լանդ ի նմանէ եւ տո՛ւր ընդ
տասնից ծառայիդ։ Ո՛վ ոք ունի
տայ նմա եւ առատասցի։ Ո՛վ
ոչ ունի եւ զոր թուի ունել՝ ա-
ռցի ի նմանէ։ Ո՛չ ոք ծառայ
կարէ երկուց տերանց ծառա-
յել։ Ո՛չ ոք կարէ միանգամ
ի սեղանոյ երկուց տերանց
ուտել։ Ո՛չ ոք կարէ զերկուս
ի միասին ունել։ Ո՛չ ոք կա-
րէ զերկուս ի միասին սիրել։
Ո՛չ ոք կարէ զերկուս ի միա-
սին ատել։ Ո՛չ ոք կարէ զեր-
կուս ի միասին պատուել։ Ո՛չ
ոք կարէ զերկուս ի միասին
արհամարհել։ Ո՛չ ոք կարէ
զերկուս ի միասին ծառայել։
Ո՛չ ոք կարէ զերկուս ի միա-
սին ունել։ Ո՛չ ոք կարէ զեր-
կուս ի միասին սիրել։ Ո՛չ ոք
կարէ զերկուս ի միասին ատել։
Ո՛չ ոք կարէ զերկուս ի միա-
սին պատուել։ Ո՛չ ոք կարէ
զերկուս ի միասին արհամար-
հել։ Ո՛չ ոք կարէ զերկուս ի
միասին ծառայել։ Ո՛չ ոք կա-
րէ զերկուս ի միասին ունել։
Ո՛չ ոք կարէ զերկուս ի միա-
սին սիրել։ Ո՛չ ոք կարէ զեր-
կուս ի միասին ատել։ Ո՛չ ոք
կարէ զերկուս ի միասին պա-
տուել։ Ո՛չ ոք կարէ զերկուս
ի միասին արհամարհել։ Ո՛չ
ոք կարէ զերկուս ի միասին
ծառայել։ Ո՛չ ոք կարէ զեր-
կուս ի միասին ունել։ Ո՛չ ոք
կարէ զերկուս ի միասին սի-
րել։ Ո՛չ ոք կարէ զերկուս ի
միասին ատել։ Ո՛չ ոք կարէ
զերկուս ի միասին պատուել։
Ո՛չ ոք կարէ զերկուս ի միա-
սին արհամարհել։ Ո՛չ ոք կա-
րէ զերկուս ի միասին ծառա-
յել։ Ո՛չ ոք կարէ զերկուս ի
միասին ունել։ Ո՛չ ոք կարէ
զերկուս ի միասին սիրել։ Ո՛չ
ոք կարէ զերկուս ի միասին
ատել։ Ո՛չ ոք կարէ զերկուս
ի միասին պատուել։ Ո՛չ ոք
կարէ զերկուս ի միասին ար-
համարհել։ Ո՛չ ոք կարէ զեր-
կուս ի միասին ծառայել։ Ո՛չ
ոք կարէ զերկուս ի միասին
ունել։ Ո՛չ ոք կարէ զերկուս
ի միասին սիրել։ Ո՛չ ոք կա-
ր

Ընդ քեզ ոչ փայն որդիք մարդ
կան՝ այլև վերին զորութիւնք. զոր
անհամարիտ հոգեկիրսդ հրեղէն
զօրութեանդն ես հրեշտակացն
փառաւորեն զքեզ որ ծնար զա-
փառաւորն ընդ այդ և զու-

ա Առաջի՞ն պատուական ծա-
ռայ ընդ[ո]ստանաւոր ծնողացն մեհ-
կոյ ոդի ես միածին երկին և փրկ
հոգւոյ ընդ[ո]ստանաւոր. Ո՞ չարչարանս ես
յանձին առեր ընդ խաչի յարու-
թիւնդ մեռելոց՝ զքեզ մեռեալ՝ զքեզ
ոսկեղէն խնձոր յարեղանակ:

բ Կենդանարար[ի]ն է ի գերեզմանի
նոյն եղար վասն ի հողոյ առեր
ծառ մարդոյն. զանգրեր մեռեալ
զանձն իմ կենդանացոյ:

գ Լուսին ի գերեզմանին առաւօտ
առեան աբր կանայքն. յօծանել
խրնկիր զանձամարմինն մարմին
կաղնուին հրեշտակին զանկուե
բերդ ըղ նմա առելով. ըղ նծանցէք
բերդ ըղ նմա առելով. ըղ նծանցէք
յարեառս ոնդ յառաջն առաց:

դ Լեր[ի]ն հրեշտակին զառաքեա
յարուեցն. պատուին աշակերտ
առանն ելեն յարեան գրիմառա:

ե Ալ Թէ՞ ծորդ ես յաբրահամեայ
որ և ազարիչ ոար լինելոյ.
ծրցնեաղ ես որ՝ որ ծառ կա՞ղցն
ընդրոյ: Ալ ասպատարկեզ ես
ի սերմանէն՝ և փառաւորեալ
յառանդնեանական բազմա՞ն ես.
ի դատաստանի մերկացեալ
որ ի զենաւորաց բաժանեցար՝

վանդ մերոյ փրկուած. օրհ:
Ո՞յսոր ըզ կենարարդն մեր աբ
րահամ օրհնեացուք. բանզի ի
վերս տարաւ բանիցեալ մեզ պատ
գեակ անմահութեան. որ որ ես կա՝
Ո՞ղորդ օրհնեաք ի գերեզ
արարիչ ըզ ընտիր յաբրահամ:
Ո՞յսոր նրշանն առաբ խաչին՝ ի
երկրորդ երեւեալ. օրհ:
Ո՞յսոր ընդ[ո]ստանի Թագաւորն
զեն առաջարան[ի]ն ցանցա՞ռ
մեզ. օրհնեա՞ք:
Օ՞ քեզ հայր յառաջ քան զյա
երեսանս՝ բարեբանեն զառ
անանցինոյ հրեշտակացն. ձայնիս
երգով զոչեն և աղաղակեն՝
առաջաւ առաւածդ և որ սե
բանդ փրկիչ գոհիմք:
Ո՞ղորմեցեր զքո միածինդ
մարմնանալ ի որ կուսէն՝ և
առաքաս ծընանիլ յորմէ[յ]նէ
անառական՝ բառնալով ըզպիղ
նեղութիւն՝ ոո՞ց ա՞ս:
Շ՞նորհ քարի՝ յեմ երեւեցաւ
հեթանոսաց՝ զի ապաքէն յաւիտ
նից՝ արդար ճշմարտ յորդեգրու[ի]
կենաց կոչէ՝ ոո՞ց:
Ալ կամաւոր խաչելութե քո որ
բարձեր ըզպիղծ բարձ
բանիցն ամենեցունն յարեալ:
Ալ երկեքոյն Թագաւորեալ քո որ
մեռուցեր ըզ մահ՝ ըզ քեզ:
Ալ լուսափայլ յարութե քո
որ՝ կենդանարձեցեր զաշխարհս
ըզ քեզ բարեբ:

Ձայն ասեասուր հրշեղկին՝ զըս-
պանցոյց զառաւօտեն կանայն
զբիւ պատմելով ըզ յարուբիւ։
Ա՛ի յոսահաստիք տրտմութե՛ն
այլ ցնծայիք բերկրելով՝ ։
խնկատուփայք ածայիցն և ա-
վազոզք յարութեանն ։
Վճռութիւնք խղճելիսա տա-
ռասանելոյն՝ աշակերտացն՝ ։
եթէ յարեաւ քրիստոս և խոյ
վանեաց ըզ մահ ։

Ա՛յսօր բեւեռեալ քո՛ խնայելին
և վէրնաւո՛ւրքն խոցեալ զանձ
ուսիա ըզ կնոջ ։ ա՛ր ածաբուսած
հա՛ղցըն ըմե՛ռց ։

Ո՛ակ բըզխաւա՛ն աբ արեան
քո՛ լըսաց ըզտրեհզբըս յանիկ
ծելոն մաղա՛մայ ։ ա՛ր ա՛ռաջ ։
Պարգևատո՛ւ բարեա՛ց և տը
ւօզ ողորմո՛ւ՛ն՝ ե՛կ ։ ա՛ը ի գե
րեզման՝ նի ։ ա՛ր ա՛ռ ։ Ա՛ղաչ ։
Ա՛մենայն գո՛ւրծք օրհնե՛կ ։
Ա՛ր յանէից գո՛յ ։ ցոյց սպարող
ըն ինք կերպանաք ։ զգաստացիր
օրհնաբանիչք եղիք ։ ամե՛ն ։
Ա՛ր զգաստակիրք մնա՛ք և՛ լաց
իրեսով անդիւրացեա՛լ մարմնով
ըզ հողացեա՛լ մարդոյն ։ ամե՛ն ։
Ա՛ր ջուսալնաձայկըն քաղց
րա՛ցոյց ձայնականաք դառնո՛
՛ն ։ զի հաղորդեսցո՛ւք մարմնոյ
և արեանն նո՛ն ։ ամե՛ն ։

Ա՛նձն առաքեալ ի՛ հօրէ՛՝ որ
վասն մեր մարմնացա՛՛ւ ։ ևշըն
ծուէ աշխարհի յայտնեցա՛ ։ ըզ
քեզ բարբառեմք ածածկին կոյս
Օ՛ի որում անգն հանդուրժէ
ի՛՛՛ն բոցանըշոյլ սերմանքե՛՛ն ։
նա բնակեցե՛ ելոհ յորովայնի ։
ըզ քեզ ։ Յորմէ սարեաւ դո
ղայի՛՛՛ն վայելչակազայա ի լոս
սո՛՛՛ն ։ ի դիրկս քո ըզ նա՛
ընկալար ։ ըզ քեզ ։

Ա՛յր անբակիցըն որ վէր օրհ
նեալդ ես ի գուսաւոց քո՛ ըսոլորե
ից ։ ըզ քեզ սղաչե՛՛մք ողոր
մա քոյոց հաւատացելոց ։
Ա՛նդ հիմերէ որ յա՛՛ջ քան զյա
ւետնաս որդի՝ փառկից հօ՛ր ։
ող ։ Ա՛ր նոտիս ելբըրեբէս և տես
չե՛ւք խընամա զարմացա՛ք ։
Ա՛ղշամբիս աբ հոգի՛՛ող ։

Ա՛յսօր զուսարձացան տիեզերք
ամենայն ձշմարիտ յարուբե՛ն ածո
դոյն ։ քանզի զդըժոխս տեսեալ
և գերեաց զարգելսա՛ւ ինման ։
Ա՛յսօր լուսափայլել մեծապայ
ծառ ծագմանէ հրեշտակապետն
՛ի վը՛ւիմն կանանցն սուրեալ
ասելով ։ զի խընդրե՛ք ըզ կեն
դանին ընդ մեռեալս ։
Ա՛յսօր բերկրեցան կանայք և ու
զարբերք սուրեալ յարուբե՛ն ած
որդւոյն ։ զարձան յաստաբեանն
ասելով յարեա՛ւ ա՛ր ծ ։

Ա՛ր զըմեցայոյ ի՛նք մնկնա՛ն
և ի՛ջեալ փրկեցեր իբերբեալ
բոցոյն ։ ըզ զբե՛զ միշտ օրհնեմք
ա՛ըծ հարցըն մերոց ։

կեանքս ընդհանուր՝ ։ Ղանայեա ։
Ա՛ր ի՛ւրեքինըս հասնի՛ գործոյ և ընդ
այլ՛ հոգ նատար ։ իմիւսոյ ամսոյ
քո գալստեան՝ ։ Ղանայ ։

Ա՛քանչելի կանայքն անբիծք ա
եկին ի տեսանել զգերեզ
մանն՝ ։ զի կատարեալ սէրըն
մերժեաց զերկիւղն ։
Եկին ի խընկել զաւրութեան
մեռելոցն ։ և տեսին յարուցեալն
ի գերեզմանէն ։ և վերըստին
լցյալն ծագեանց յաւետարան ։
Վարդեան հրեշտակն ըզայլ
ոմն ըն տան ։ և բացան գերեզ
մանըք նընջեցելոց ։ և յարու
թիւն տըն յաղթեանց մահու ։

Ա՛ր զարդարեալ նորոյժ գերեզ
զարարածոյ գոյացուին ։ հասա
ղոյ հոգ և հոգեւոյն ։ զգեցիլ սիրտ
օրհնութիւն տըն հարցըն մերոյ ։
Ա՛ր կամաւոր խոնարհութիւնդ
քո յանձն առեր ըզաւարտանա
ի խաչին բանեւեցար ։ ըզքեզ ։
Ա՛ր զնահատու մեր բընութիւն
վերատուզեր կենդանութիւն
հրաշափառ քո յարութիւնդ ։ ըզ
Ընդ՛ որ օրհնեցեալ գոլեցեր և
բարձր արարիչք ըզհոս յաւիտեան ։
Ա՛ր կըն իգերեզմանն ամենեցուն
ըզգլուխս ։ մեծ ևս հրեշտ զօրու
թիւ և յարեաւ ի մեռելոց ։ օրհ ։
Ղեսաւորիչն աշխարհի՝ որ այլս
տեաց խոնարհ ըզարի եգեալ տամ ։
նորահրաշ յարութեան իւրում ։ օր ։

Հարց ՀՀ-ոգ կոչ։

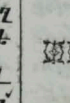

ՈՐ ՑԵՐԿՆԸՑԻՆ զհնուէռսրէքեցէք միշտ երկրպագիք քր Թիւռ՛ր ընդ հօր ևՈՒր հոգւովն. օրհնեա՛ զնա՛ք էս ՈՒր ոչ ոք ոչ ոՀ հարցն մերոց։ ՈՒր խոնարհեցար յանձառ փա՛ռս էակիդ իշխանութե՛ մինչ խաչին. դողդոջեան դիմիցէք յահեղ վհատից քոց՝ օրհ։

Եւ հրաշափառ քո յարութե՛ղ կենագործեցեր զհն զՀղ ղաղթեալս. և հանգիստ ի երկինս՝ օրհնեա՛ էս։

ՈՒրոյ՝ ՈՒր քր Թիւռ՛ոլորեալ քաղցրութեամբն երդ ոՀ՝ օրհնե՛ցէք և բարձր տարեք ընտրեա՛ն ՈՒր պատուական խաչելո՛ն հրաշագործեաց ր՛ղ վերկո՛ն։

Ր՛ղբէղ տէհնօրհնեա՛լ ՈՒր ծո՛ր ծին. մա՛յրդ լուսոյ և առաքեա՛ ՈՒր բանին մեծացու՛ցանե՛ք։ Ր՛ղբէղ պայծառ երկի՛նք և մանկ լուսեղէն. ծնող տարեղին և մերեակ անկիղելի. մե՛ծ։ Ր՛ղբէղ դաւառ երկնից և ճառնապահ արքայո՛ւէ. բարձող ո նիձից և արուեստ հղեղէն. մե՛։ Լ՛սիր ի չարչարանըս չարչարո՛ նացըն լուծիչ. բեւեռեցար խոս չէն՝ լուծեր ըղկապանըս մեղաց մերոց. քո յոյս յարուցի՛ մեզ որում։ ՈՒչեր իղերբեզմին՝ ուէ րեցեր ըզգերեզմանս. և յարուցեր երրորդ աւուր ղանձնատէրս լը յուցեր խնդութի՛ն. քո յոյս յա։ ՈՒչեր առաւաւկ՛ոտեան քաջա երթեր ընդմէտ. և խոտոտացար լի նել ընդ մեզ զամ աւուրըս կե նաց մերոց. քո յոյս։

Ա՛նդնեհելով ՈՒր կամացդ ընդ առաւօտեան ի գերեզմանն. և զտ հաւեր յարութե՛ղ ըղձայն ի հրեշտակէն լըսե՛լով. եթէ յարեա՛ւ ասացա՛ծ։

Ա՛ծղեա՛լ ըղ տըրտմութի՛ երկա նիկ և՛ՈՒր կամացդ. և խընդու թե՛ ընծեռացին պատմե՛լ աշա կերտացն. եթէ յար։

Օ՛ ըզբանչելի և ղհրաշագործ ըղյարութե՛ղքո. առաքեալքդ ըստուգապէս տեսեալ. ընդ ճա նար քարոզեցին. եթէ յար։

ստաբ կանայան յարեաւս ասեն
ցնմա զԱռեւլոց . զոր տայ :

Ընտակիզեն ասէր եւ անհնազօր
որ առաքեցեր զմիածինն որդի իւր
զոր ի փրկութիւն մեզ . օրհնեմք
զքեզ տէր հարցն մերոց :
Ողորմեալ հայրն ամենայնի մարդ
ի կուսական որովայնէ երեւեալ
մարմնով ի փրկութիւն մեզ . օրհ :
Որ նստիս ի քերովբէս՝ եւ յանմարմին
ճոխ վերնոյն ի բիւրոց սրբոց
ասց ձայնիւ . համբերելով ջրոյն
բնաց ի հայկէն բարձրացար ի տոր
տակեցեր զզգօրեան մեհեան . օր :
Ընդունէ Քրիստոս զաղերս ձեր
գոհեցէք . զայրուցեալ ին ի գէ
րեզմանէն անապական մարմնով
Ող . քարոզ հրեշտակին լուեալ ի
կանանցն ընծայեալ պատուին
աշակերտացն առեալ յարեան
արփ . ամէ : Լռ մեք ընդ նոսին
երգակցեմ ի հանգուցք զօրն
նուիրեմ . փրկողին ընդեղ առ
լոյլ յարեաւ արփ . ամէ :

Աչեն լուսոյ և անկղ հոմանի
աբ կոյս . որ ցօղեցեր ի մեզ զգ
ցօղն երկնային . զքեզ բարե
բանեմք ամածածին կոյս :
Ընկերք մարգոն և սրովբէ հոգ
ղէն աբ կոյս . քանզի պատուեցաւ
կենաց ի քէն տրեաս մեզ . զքեզ
Ընծեցէ լուծիչ և քաւիչ մե
ղաց աբ կոյս՝ . որ ջանասիրեցին
ի քէն ի գիրկսդ բարձեր . զքեզ

յաւիտենից ննջեցեալքն . քարոզ
զաւտակից հօր և աբ հոգւոյն .
ընդ վերնոյն սրովբէից ազնդ
դասս . դոլիջցիք և բարձր :

Ընդքեզ ամածածին որ վերծնար
իզօրոյն հրեշտակաց . ազգ մարդ
կան կենդանեաց մեծացանիցիք
Ընդքեզ բնակ հրեղէն ամածնե
ցեալ յիմանալի զօրացն երանեալ .
ազգ : Ընդքեզ միայր էմմանուէլ
Էլի մարգարէին յառաջ գուշակ
եալ . ազգ մարդ :

Ով ինձ կամ Ովքարեան ի՞նձ
աստուածածին իմ ոգի՛ բնակ .
Որ էրեկնից իջեր բանդ ապ
րեալ եւ վասն մեր մարմնա
ցար ի սրբոյ կուսէն հոգւոյ :
Որ հնասէն տապանեցեր զնա
բատ բանդակըդ . եւ վասն մեր
հերձեր զարիւն քո աբ . ողոր :
Որ ի դժոխոցմանի եղար անձ
պատկան՝ եւ յարուցեալ ի նորո
գեցեր զաշխարհս . ողոր :
Որ ինքեանըս համբարձար ամե
նակարող . ուրդանջիս՝ հօր նըս
տար յաջոյ փառաց . ող :

Զո՞ր յարո՞ւթիւ ըդ փառք
փայլել երկայնատեւ ուէր :
Օրհնեալ է քո յարուիդ առաջ
ւածածնէ որ ըզմահ մահու ծանուցեր
քոյին կամաւոր մահուամբդ .
քո՛ տէր : Պաշտաւն ահեղ հրեշ
տակին ի վիմին . որ քարոզէր

արարիչ ըզնայ յաւիտեան։
Հրաշալիք յարուցիչ վերակչին նորա
գեցան արարածք. միաբանութ
ծրհ։ Պաղատիմ ամենեցին զը
ժնեք առնանելով ըզ[illegible]
որն անմահ. միաբան։

Որ ողորմեցար ի մեղս ծնեալ
մարդկան հայր երկնաւոր լսո
մարդասիրեն. և եաւթ բնութե
պաօր պարգև ըզ կայսեն որ ըզ
ծնող արդեպ մանկին. մուղա
նոք առաւ որ մեզ ողորմած։
Որ յօղեցեր խեղճամարդ օրինց
որդիդ պաօր զկայսեն մարիամ.
յորմէ ծնաւ մոմինով եւ բարձեր
նովսե ըզ մեղս նախատաճգեն
տալանդ. մաղ։ Որ մարգրեցեր հո
գիդ աբ ըզ սիրտ և զարդարդ
ծոր զի փառէցին. պաօր ամե՛ն
ծնողաց նորին եաւթ ըզ մայր
բանին զմարիամ եւայի. մաղ։

Ով[illegible] որ ի[illegible]
[illegible] ընտ մերոյ բնութե. վասն
յանցանաց նո՛[illegible]
[illegible] ողորմած մե՛[illegible]
Խնամին բնութեան կամարտա
ակն վերակիչ և զհայրական յա
ձն առեր ի[illegible] վա
Ադքրեմանի եղեալ անապական
նախար փրկիչ և զիմարդկութեն
յանձն առեր զերեքծրեա՛յ.
յորում ըզյս ծագեցար առաջ
[illegible] ողորմած։

Ընտ

Ընտ ծրեակ մ՝ցեկք և բարձր
[illegible]
ամեն. ով ցեղ ազգ բնութիւն
ազատեցեր ի մեղաց.
Ընտ բնութեամբ ի խաչին
ըզ մեռանիլ յանձն առեր կենդ
դանուստ մեռելոց։
Ընդառ որ ի նորատիար ի վիճ.
և մանուկա կրնկեցար գանձ
ըզ կենաց աշխարհի։
Յարեար որ ուրեցեր ըզդը
ժոխ. ի յերկինս հանեարձար
և[illegible] ընդ ոջմէ հօր նըստար։
Բրեստաս յարեա ի մեռելոց
ընդ արշալոյն առաւօտուն
կանխեա՛ կանացն ի գերեզ
մանն ասելով. քո յարեա ի՛։
Ընտ առնառա առեր հրեշտակըն
զի՛ խընդրեցէք ըզ կենդանին
ընտ մեռելոյ. քո յարեա։
փառաւորութիւնք ով որ կամաք
և պա՛տուեցէք աշակերտացն
ասելով. քո յար։

Որ զծառայի ըզ կերպարանըս
յանձն առեր վերն մեր. ևխոնար
հեալ քո կամաս ի[illegible]
օրհնել ես որ ուրծ հարցն մերոց
Որ խոչեցար հանձեր հօր միածին
որդի. և թաղմանէն երեքօրեայ
ըզերկնուն ի[illegible]
Որ վառարար յարութիւնդ քո
կանգնեցեր ընդանացեալսն. ի
յերկինս հանեարձար ընդ ոջ
մէ հօր նըստար. օրհնեա՛ք։

աղաղակէր յորժամ քրիստոս։
Այս հրեշտակն զօրութիւն գոչէ
զի հրամայեցին նմա ի տէրէ
զի մի՛ վնասեսցէ երկրի եւ
ծովու եւ գետոց մինչեւ
նշանակեսցէ զծառայս աստուծոյ
մինչեւ փրկիչն մերոյ
Յիսուսի Քրիստոսի։
Ի կեանս։
Անխոնջին կանգնէն ընդ առա-
ջին գետերոցն հնդից գետ
խոնկովք։ Ի բերելոյ գնեցաւ ան-
ուշահոտ ի յօծումն կենարար
մարմնոյ փրկչին մերոյ։
Այս հրեշտակն զօրութիւն գոչէ
զի հրամայեցին նմա ի տէրէ
զի մի՛ վնասեսցէ երկրի եւ
ծովու եւ գետոց մինչեւ
նշանակեսցէ զծառայս աստուծոյ
մինչեւ փրկիչն մերոյ
Յիսուսի Քրիստոսի։
Ի կեանս։
Անխոնջին կանգնէն ընդ առա-
ջին գետերոցն հնդից գետ
խոնկովք։ Ի բերելոյ գնեցաւ ան-
ուշահոտ ի յօծումն կենարար
մարմնոյ փրկչին մերոյ։
Այս հրեշտակն զօրութիւն գոչէ
զի հրամայեցին նմա ի տէրէ
զի մի՛ վնասեսցէ երկրի եւ
ծովու եւ գետոց մինչեւ
նշանակեսցէ զծառայս աստուծոյ
մինչեւ փրկիչն մերոյ
Յիսուսի Քրիստոսի։
Ի կեանս։
Անխոնջին կանգնէն ընդ առա-
ջին գետերոցն հնդից գետ
խոնկովք։ Ի բերելոյ գնեցաւ ան-
ուշահոտ ի յօծումն կենարար
մարմնոյ փրկչին մերոյ։

ար զօրութիւն խաչիդ քո քա՛ն զհիմեցուցեր զկամուղիկն և կեղեցի բո՛վանդակսն ար երբ բորդուեցեր՝ լուսաւորելով զհեթանոս ի սմա կը բնակի՝ կի Ծնընդեանէ։

Ո՛վ յարութիւն քրիստոնէական օրհնեացու՛ք զի նա միայն ապրծ վանաւորիւ յաւիտեան։ Ո՛վ զմահապարտ յաղագն տեառն նեղիլ հրեշտակին. նա զբանայդ ի պանուել ընկե՛նաւեր յորութեն։ Զայն աւետաց լսակին՝ առաւօտեան ար կանայքն՝ ի հրեշտակէն դառնալին ուրա՛խ խաւք յանդրեան։

Օ՛ տիե՛զերական խընդուե՛ցն ա՛ւետիքս եր՛անելի կանայն ուսեալք ի հրեշտակէ՛ն. անոնք կերթ խընդուե՛ք և բերկրելիք ուրախուե՛ք ընթանալին պատուել աշակերտացն տ՛ր՛ե՛ն լուլ։ Օ՛ր մահուն երիւղիւ՝ ընդ ճառելոց հանդուրժ կարծելք նա ինքնիշխանութե՛ն յորժ՛ե՛ան. զմահու երկն զնշանաւ թիւն և կենդանութի պարգե՛ւ ե՛ն ամենից մա՛ր դկան։ Ո՛վ երբոյ եղե՛ր ըզհրեշտական երկիւղն ընդարձիան. նա ինչ ժամանակին ի պատիւ այնոցիկ որ մահուամբն երկն ընդ մահ և անանհութե՛ պարգեւե՛ց մա՛ր զգի մա՛ր դկան։

Ո՛վ զօրութե՛ խաչի՛ քո քա՛ն զհիմեցուցեր զկամուղիկն և կեղեցի բո՛վանդակսն ար երբ բորդուեցեր՝ լուսաւորելով զհեթանոս ի սմա կը բնակի՝ կի Ծնընդեանէ։

Ո՛վ յարութի՛ քի սմա՛ն կը բնակի՝

Տ՚ա՚ծ ե՚ս զ՚ա՚մ՚ե՚ն՚ա՚ղ՚ե՚ր բ՚ա՚զ՚ու՚
կ՚ա՚ր ե՚ւ կ՚ա՚մ՚ու՚ռ ի՚ջ՚ո՚ր՚ա՚կ՚ա՚ն՝ ա՚ռ ի՚ն՚ձ՝ ո՚ր ե՚ս
կ՚ի՚ր կ՚ա՚մ՚ու՚ռ ի՚ջ՚ո՚ր՚ա՚կ՚ա՚ն՝ ա՚ռ ի՚ն՚ձ՝ ո՚ր ե՚ս
ա՚ւ՚ե՚տ՝ տ՚ա՚ր՚ց՚ո՚ղ

Այսօր յարութիւն քրիստոնեից հաւատացեալք. ինքն ան-
ճառաբար հայր ամենակալ:
Այսօր և կանայք իւղաբերքը առեին տապով առաքելոցն.
օրհնեան զարուեալ հայր ու:
Այսօր և հրեշտակք ի յերկին նըս հոգևոր հընչմամբ երգել
օրհնեան զառատ:

Որ յանխոնարհ ես ահ՝ և որ ամենայն կենդանւոյ. խոնարհ
հեցար ի չարչարանս՝ համբերել լոյծ խաչի և մահու. զքեզ օրհ
նեմք ամբ ծ հնչեղն մերոյ:
Որ ամենայն բնութեանց ես տէր՝ և իբրու իշխանական ամե-
նատես. եղար ինոքամարտ վիշի անասից կան մարմնով. զքեզ օրհ:
Որ հակից ես հօր և սուրբ հոգւոյն. իջեր ի ղըժոխս փըր
կեցեր զգեբեանն աւերեալ ընդմէն. զքեզ օրհնեմք:
Ընդ որ նորոգ օրհնութիւն բարձր սրապեք յաւիտեան:
Որ ելոյծ ընդ ղօրաւիսս ղըժո-
խոց խորհրդոյն անօրէնութիւ
նըդ. քո՞ն Թագաւոր փառաց
վիրաւորեալ խղօրէն զըսպրնոց
եկայք ժողովրդք երգով օր:
Որ բանիւ գործոյդ զարարածս
հակից բանն ի հօրէ. և մա-
հու խաչի զամենայնն վասն
մեր հանդերձեալ յաղթեաց մա-
հու իշխանութե. եկայք ժող:

կաս. քո՞ հրեայ՞ լսաս՞ չէն
և երկիրս հիմացեալ սասանե-
ցաւ և դողալով երերեր՝ ի
յոյն վասաց քոց. ար ածե:
Նա առաքեալ ապստամբեալն զա-
րարչէդ ի վերայ խոնարհ
չէն. էանդուրժեալ յարչարս
նաց տապալիդ՝ խաւարեցոյց զը
լոյսն ի միջօրէի. ինչսկիզ վա:
Որդիոյ օրհնեցեալ բարձր արա
րիչ. յաւիտեան:
Նա զհնազանդն գերարդեամբ
ըն յարձակեալ. խոչո՞ց
զկող կենարարին՝ բարձր:
Աւասիկ աղբիւր կենդանարար
բղխեալ. լըսա՞ց զսիրելբս
ի մեզայ՝ բարձր:
Օ՜ անճառելի լսաց մեղր և զըղ
բնակարան անբակրկնանկիդ որ
դւոյն. օրհնութի՞ մեծացեալ:
Օ՜ անհաս ողնօրհնութի՞ մեղ.
և զանձնանաւոր սէր ցմ բանին. օ:
Օ՜ բոլորից փըրկութի՞ մեղ. որ
զանասանելին կերով ի յարգանդ ի
բանձ. զմեզ սանկբեան օրհ:
Յամենայնի բազմամղրմաբ
նայեալ մեզ գըթութի՞ և խնայեա
զի դու միայն էս մարդասէր:
Նա խնդիր ըդ. քո կենարարա
պահեան. և յարութի՞ դ. քո մեզ
կեա և ապրեցո՛. զի դու:
Նա խնամագամ իգամըտեանն
քո՞ տէր՝ վերըստին զիս նորո
գեա և ապրեցո՛. զի դու:

Աբրահամ լեր ահաւասիկ հոյս և
փրկութիւն մեր. ընդէ՞ր ընդու-
նող լուսոյ մեծացուցանեմք:
Ընդ-ե՞ր լուսոյ մերոյ և հոգւոյ.
ընդ-ե՞ր գանձըդ կենաց ահա-
կին. ձայնիւ ցընծութեա՞մբ
մեծացու:
Այլոր սուրբ անարատ լուսոյն
հրեշտակային օրհնութիւնք պատ-
ուական ընդ-ե՞ր մեծա:
Ընդ-ե՞ր որ տարածեալ
ցերեկ ընդ ձեռըս քո՞ ի խաչին. և
լուծեր ընկնիք դատապարտու-
թեան մերոյ. ո՞ղորմեա՛:
Խաչին բեւեռեցար և հեղումն
արեանդ. քո՞ փրկեցեր ընդ ամե-
նեսեան ի մեղաց. ո՞ղորմեա՛:
Թաղեցար ի մէջ երկրի և յերե
րորդ աւուրն յարեար ընդդէմ
ժոխոց աւերեցեր բանին.
ո՞ղորմեա՛:
Ի խաւարին փայտէն դէմ դրդուե-
ցան դէմ ժոխոց. զորութի՞ սր հոգ
ւոյն նորոգեցաւ երկիր՝ ոմն է
սա որ խախտեալ ընդունի:
Հրեշտակն աւետեր կուսին մա-
րիամայ՝ սա է խնդութեան բանն
որ յառաջ քան զյաւիտեանն որ
դին՝ սա է Թագաւորն որ խոս:
Յարեաւ յաւուր երրորդի.
վե՞րըդ պատառեցան երկիր
շարժեցաւ սասանեցան դէմ
ժոխոց. սա է կենդանին յա
ւիտենից քո՛:
Ամենաորութ երկիր իջուցանող
նա՝ որ. և խիթոյ նախատուն
ծին ընդ մեռանիլ յանձն ա՞
ռեր. տէ՞ր ոչ ասէ հարցըն մերոյ:
Ընտրատանկանդ մահու ոչ մա
հատարտ դատապարտեաց իմանչ
երեր վերազգի մի՞ զկան որ:
Ընանհաւեց տըւօղ քո՞ ասէ՝
ի գերեզման՝ ն ի՞ջեր յարուցիչ
ընդ մեռե՞լսոյ. տէ՞ր ոչ ասէ:
Ընդոր օրհնեցեք Հարքդ սրա
բեր զբանդեսեալ ի վեր խաչին:
Որ կանդնեցաւ ընդ-ամենայնիւն
աճեցո՞ն խաչին՝ յարգանդ ըս-քուա
կեղ աշխարհ պատառեցաւ.
յոմէ սեղանոյ բուրեաց անուշ
շահատ հոգի՞ս. բանդեր ոտ:
Որ փոխանակ մեղաւորիս մահ
ցո՞ւ պըտղոյն. պարգև ևաց մեզ
կեանա՞ր արդարութի՞ն. իկեան
սրն յաւիտենից հորո՞դեալ
ընդ մե՞՞ղ. բանդեր:
Սո՞ւրբ ըլնծանեմն. օրհնու-
թեամբ մեծացուցանեմք:
Ընեռաւոր հրշեղին ասուրեր
զծընեա՞լ վերկիչն խորհրդ կու
սին: Ընո՞ւ ուրախ լեր բերկ-
րեալդ. քանզի ան՞ր ան բանս
է ընդ քե՛զ:
Այդ ձըշմարիտ որ ի հօրէ ա
ռաքեցար՝ առեր մարմին ապ
րեցար ընդ ի կուսէն. ոչ մեհենից
յանքընեին յերեքեան բանդ
որ՞ղորմեա՛:

Ա՛ջեր յերկինից հ֊իմարն եւ մարդն
ընդ ի խաւարս բնդ։
Ա՛յլ ծագեցաւ ի֊քէն նրատե
անիցէն ազգ եւ ազգին ամենայն։
Ստեղծողին մեր եւ հեղուածիդ
կերպն նորոգո֊ղին ։ քեզ
բանին բնակո֊ղ սրտի ։ քեզ եր
ցեալ ։ որ աղբիւր հեղուն ջրոյ ։
ընդ կո֊չ քո խո
նեալ ։ որ աղբիւր հեղուն ջրոյ ։
Ա՛յս լուսոյ մեղ՝ եւ կենարար
ընդ ամենայն ։ քեզ եր
կեալ ։ որ աղբիւր հեղուն ջրոյ ։
Ա՛յս ծագեցաւ ի֊քէն նրատե
ընդ ի խաւարս բնդ։
Ա՛ջեր յերկինից հ֊իմարն եւ մարդն

Ա՛ր ան֊հասդ էս յարարածոց եւ
քան զամ միտս գերազանց ։
զոր երկինք ոչ բաւէին տանել
յարգանդ կուսին կրեցար ։
բանդ որ֊ ոչ֊ լսեաւ ։
Օ֊ջերգեալս յանձն առեր ։
ախտակիր հոգեղինացս եղեր ։
վասն մերոյ փրկուե֊ի գերեզ
մանի եղար ։ անկորնչաւս պահե
լով զարարածդ֊ն ։ բանդ որ֊ ։
Փառաւորեա֊ի է֊ի յարուդ֊ի ։
Ա՛ր յարեա֊ի֊ դ խաւարեալ յա֊
րուե֊ր երրորդ֊ի֊ւ֊ն որդի ։ փ ։
Ա՛ր յահե֊ի֊ղ բարեաւոյ յա֊
րուե֊ք որ երկիր շարժեցաւ ։
վէմ֊ն մեր պատառեցաւ ։ ի֊ւ֊ն
որդի ։ փ ։
Ա՛ձայն ահեղ յարուե֊ք որ֊ ։
զարհուրեցան զինուորացն
դա֊ն֊ն ։ յարեխափշիլ հրեշ
տակին ի֊մա֊ն֊ն եւ դիտելով
շարժեցաւ երկիր ։
Ա՛ուետաւե֊ն աբ կնանցըն դի
տելով բազխամոխոր գերե֊զմանն
բերելոյ զիւղս անո֊յշ ի֊ւշ
ծո֊ւմն կենարար մարմնոյն
անպարագիր հակառա֊ն֊ն ։
Այ տեսեալ բազբերելն վերա
նըստեալ ի վիմին ։ ամբոխեղերիվ
սրբուհե֊ո֊ն ։ ասէ դարձիր
ողջոյն տուր փղշտին ։ բանզի
յարեաւ որ յաւուրն սասց ։
Ա՛բարիձ արարածոց֊ք ամա
ւոր֊ի֊ յ խաչին բեւեռեալ ։

Ա՛կեսդ ի փըղկումն մեզ
Թա-
սան. Ար ար՝ Հարցըն մեծ-
ան՝ . Ար ար՝ Հարցըն մեծ-
ան՝ . Ար ար՝ Հարցըն մեծ-
ան՝ .

յարուցեալ՝ լոյս ծագեցար
ստուե-
րագործ մահուամբ. երեքօրեայ
խաւխաւնիչ մահու. ի գերեզմանն իջեր՝
ընդ մեռեալս ազատեցեր. եւ դժոխոց
կեցուցեր. եւ երկրորդումն դո՛ւ
ժողովիցես՝ ի մեռ-
եալս։
Յարեաւ տէ՛ր ի գերեզմանէ
նէն։ Ո՞նդ տանէ՞ վիրակին
մեր՞ երկիր շարժեցա՞ւ
վէմըք պատառեցան։
Ո՞ծառապետեաւ լոյսն ի վերայ
վիճա՞կն զարհուրեցոյց ըզ
պահապա՞նան առ դրանըն
գերեզմանին։
Ո՞ծայրն ըզ գերեզմանուըն
բոլորեա՞լ դասըք հրեշտակաց
սեամանէ՞ն ըզ տէրն յա՞ռ
րուցեալ ի գերեզմանէ։
Ո՞ծաւէր կոնայքն եկին ի գե
րեզման վիրակիո՞ն անոյշ
իւղոք և խնկոք. յա՞ծանէ՞
լ զմարմինըն տրտնջակա՞ն։
Ո՞ւռաւպածա հրեշտակն. նըս
տէր ի վէ՞ր վիճա՞ն աւետա
րանէր կանանցն. յարեա՞լ
վիրակիըն տիեզերաց։
Ո՝ախայւ իսուան ոգի ի վանա
կից հօր և աբ հոգւոյն. որ միշտ
յանձամբ վանաց բարեբանես
ի վերինն զօրացդ. ըզ քեզ օրհ
նե՞մք աւրհ հարցըն մերոց։
Ո՞զեալ մարդ ծըշմարիտ եկիր
կամաւ իշարչարանս. և բարձեր
ընդեայտ խաչն անպարտիկդ մեղ
հու. ըզ։ Ո՞գերեզմա՞ն իջեր
խաւխաւնիչ մահու. երեքօրեայ
յարուցեալ՝ լոյս ծագեցար
ստուե-
րագործ մահուամբ. ի գերեզմանն իջեր՝
ընդ մեռեալս ազատեցեր. եւ դժոխոց
կեցուցեր. եւ երկրորդումն դո՛ւ
ժողովիցես՝ ի մեռ-
եալս։
Յարեաւ տէ՛ր ի գերեզմանէ
նէն։ Ո՞նդ տանէ՞ վիրակին
մեր՞ երկիր շարժեցա՞ւ
վէմըք պատառեցան։
Ո՞ծառապետեաւ լոյսն ի վերայ
վիճա՞կն զարհուրեցոյց ըզ
պահապա՞նան առ դրանըն
գերեզմանին։
Ո՞ծայրն ըզ գերեզմանուըն
բոլորեա՞լ դասըք հրեշտակաց
սեամանէ՞ն ըզ տէրն յա՞ռ
րուցեալ ի գերեզմանէ։
Ո՞ծաւէր կոնայքն եկին ի գե
րեզման վիրակիո՞ն անոյշ
իւղոք և խնկոք. յա՞ծանէ՞
լ զմարմինըն տրտնջակա՞ն։
Ո՞ւռաւպածա հրեշտակն. նըս
տէր ի վէ՞ր վիճա՞ն աւետա
րանէր կանանցն. յարեա՞լ
վիրակիըն տիեզերաց։
Ո՝ախայւ իսուան ոգի ի վանա
կից հօր և աբ հոգւոյն. որ միշտ
յանձամբ վանաց բարեբանես
ի վերինն զօրացդ. ըզ քեզ օրհ
նե՞մք աւրհ հարցըն մերոց։
Ո՞զեալ մարդ ծըշմարիտ եկիր
կամաւ իշարչարանս. և բարձեր
ընդեայտ խաչն անպարտիկդ մեղ
հու. ըզ։ Ո՞գերեզմա՞ն իջեր

թագաւոր անմահ յանձն առեր
ընդմահ խաչի. ո՞իջեր ի գերեզ
ման անտապական՝ առեր զաւր
օրեաց՝ լոյս ծագեցար մեռեալ
քոց. իշանաւելիք լուծեր զեր
կունս մահու։ առաքեալ
Ո՞ղիսր օրհնեցէք բարձր արար
քըն զվճռեցաւն ամենեցուն ի՞շ
խան հայր միշտ ևյաւիտեան։
Ո՞ւրբասիան ի մեռելոց քա՞ր
ուեցաւ՝ ժողովրդիք առաւելբա
րձր արարէ՞ք ըզնա յաւիտեան։
Ո՞անապատեան լոյսն ի հօրէ
ծագեալ առաքեցաւ ի քահա
նայ. ընդ սերովբէ՞սըն գովէ՞
ցէք և առաւել բար։
Ո՞ւր ծածկին և գի՞շեր կեցան
անդադար օրհնեացուք. զանգի
ծագեաց մեզ լոյս երեսաց և
փրկիչ անձանց մերոց։
Խընդա և ուրախ լեր անհարս
նայեալ մայր. զանգի որ ի քէն
ծընաւ ըմ՞ե՞զ աբ ի փրկ
կուիչն անձանց մերոց։
Վանձ անդիկն գլուսաւ աբ ածա
ծին. բարեխօսեա՞քի ած մեր՞ո՞յ
կեցուցանել զանձինըս մեր։
Ո՞ր յարեալդ ի մեռելոց քո՞
սատեաձ. ևմեզ կեանըս շնոր
հեցեր՝ ողո՞րմեա։
Ո՞ր զանկեալն ի նախնեաւն ի՞
մեղս պատուհասական ապեակ
ըզ քո՞ կանգնեցեր՝ ևմեզ

Ա՛ստղ ծագեալ ի մէջ ամպոց
Ա՛ստղ ծագեալ ի մէջ ամպոց
Ա՛ստղ ծագեալ ի մէջ ամպոց

մին ի բառանկիւն սեղան խո-
չին բանբասեալ՝ սերովբէք
սարսեալ դողային ։ առաւել
Ա՛ր ըզցօղ անապական աչեանն
ի կողմնայն աղբերէն՝ սրբոյց
ամենեցուն ։ Ժողովուրդք հնչ

Թանասանց ։ առա ։

Ա՛յր և կոյս սղպխին քրիստո-
սի ։ որ բարեխնդաղ էս միշտ ու
խորհի քեզ երանեն ամենեցին
Ա՛սքնալ սրտիւ ։ և հարան
երկնից մերիամ ։ առաքեալ և ա-
Թոռ այ բանին ։ քեզ երա ։

Վնաս հաճելոյն իմանալիքն ընդ
հաղորդելոյս ։ ի քէն մեզ ի
փայտին կենաց ։ քեզ ։

Ա՛ր տրտմահոգիդ քո չարչա
րանաց խաչին ։ տագաստեցեր ըզ
մարդն խորտամարդեց փայտին
և խիղաճմտակ պատուհան ։ քրիս
տոս աւրէն և մեզ ողորմեա ։

Ա՛ր մահուամբ քո կենդանի և
մեռելութեն կերկրի ։ նմրոգէ
ցեր դարձեալ զաշխարհս և զմո
ղոգեալ բնութիւնս ։ քրիս ։

Ա՛ր երեքօրեայ յարութիւդ քո
և համբարձմամբդ յերկինս ։
վերացեր ըզ մարդն առ կենաց
փայտն և յանմահական ճաշակն ։

քրիստոս աւրէն և ։

Տ՛եսիլ փայլակնաձեւ զգեստիդ
նոյն ի վիճին հընչեցեր առ խըն
կտզեսաց կանայսն ։ փարատո
ցոյց զերկիւղալից տրտմութիւն ։

Պահապանքըն պակուցեալ ա-
հաբեկ լինէին ։ և կանայնցն առ
ետարսանալ մահ մահու յաղ
թեաց և ծանուցան մահ ։

Վարագոյ առաքելով առ երջա
նիկ առաքեալն ։ փաթթոցեր
ի գոլգոթա ։ և առանիկ

գնեհադրածն ըզ քէն ։

Յանձառ փառաց խորհրդեր
և ըզքեզ ըզմոդելդ բնու
թիս ։ վերացեր զանկեալն ի գերե
զման ։ յանմահական կեանս ։
ըզ քեզ օրհնե ։ ի կեանս ա
բեղծ աստուած ։

Ընդարտականդ մահու դա
տապարտեալ ի վերայ խաչին ։
որ մի խանակ դատուէ պրա
զին սրբեցեր մեզ ի տիպ
խոց կողիդ ։ ըզ քեզ ։

Ա՛ղաքեցար ի գլուխս ցուցա
նել ըզ զերուն անառնածու
թեդ ։ ջահեցեր ըզգլուխս խոր
դախողին խախանեցեր ըզ զօ

րութիւն մահու ։ ըզ քեզ ։

Լ՛ուսով ածուէ քո քէն ։ լու
սաւորեցեր սբ կիւրեղի ։ սպա
հեա ըզսա անշարժ յաւիտեան ։
Տ՛ունէ պատր երանելոյդ ։ հո
աստուածելոյդ բազմութե ։ զնաւ
կառիս սբ եկեղեցւոյդ ։ պահ ։
Լացան դրունքդ հաւատոյ նոր
սիոնի ։ ընդունէր զանմահ փե
սայդ յաւուրս ։ բաշխեր զանդ
մեզ քո և զարբ ։ պահ ։

Ո՛Ր Ի՝ԿԻՐԱԿԱՒՏԻ
հօր իմոյ էլանէլ վանդի
մարդկան։ Թիւրիմ փոյ
քր առնէքեան օրհնե՛ցաք։
Ո՛ր մահճ խոչի հանէքեցեր
վրան մը. առնէհնէլդ իհօրէն.
Թոդ։ Ո՛ր երէքօրհնդ Թղամիր
Պահէցար կհողանի յարթիմ
մը և կեա՞նք. Թոդա։

Ը՞զիտ օրհնե՞ցիք և բարդը
արարի՞ք ըզնա յաւիտեան։
Ո՛ր Ի՛մէրոյ խոչին՝ երէզ զի՞
բիւն իւրքո՛. և փրկեաց զի՞
բարո՞ծս Ի՛ մէջդ՝ օրհնէ։
Ո՛ր ըզմահ կոխեաց զըզիժոխ
աւերեաց յարութի՛ Ի մեռելո՛ց
ազատեաց ըզմեզ. օրհ։

Ը՞զքէզ օրհնէ՛ք մեծացուցանեմք
Ո՛ր ըզբանն ա՛ծ յարդանդի
կուսէր սքբուհի անարատ.
Ո՛ անձառապէս ծընար ըզմե՛
րատգծդն երկնից. ըզքէզ օրհ։
Ո՛ր երց լուսոյն արժանի եղեր
բառնալոյ Ի՛ բո գիրկ. և արե՛
գակոն արդարութե՛ եղե՛ր
արևէլք. ըզքէզ։

Թ՛Ի՛ ահա իմ Աղո՛ղնեա փրկիչ
Ո՛ր կանգնե հօր ըզաղաչանքս
յանձն առեր բանդ. ա՛ղո՛։
Ո՛ր հուսացաք ա՛ր հնդեցին ըզ
գերեալսն փրկեցեր քո յարու
Թեդ՝ ա՛ղ։ ու

փառաբանակից հօր ա՛րդի՝ ար
վե՛ն մե՛ր խաչեցա՛ր. զդրժոխս աւե
րեալ յարեար յաւուրբ երրորդի.
փա՛ռք յարութեանդ քո ա՛ր։
Հրեշտակապետքն Ի՛ջնեն ա՛ր
ըզպահապա՛նան երկիւղէ՛ն.
զարհուրեցեալ աւդրանքն զէ՛
րեզմանին՝ փա՛ռք յարու։
Աբ ըսբանչելի՛ սքնանցն ա՛
ւետարանե՛ր ասե՛լ յարեր
քո յարուցիչդն մեռելոց՝ փ։

Ո՛ր բարեբանեա՛զ ես Ի՛ դո՛
ա՛ղ քրիստվէ Ի մանկ Թագա
ւոր. օրհնեա՛ լ ես և գովեմ յա
ւիտեան։ Ո՛ր խոնարհեցար երկ
նից և աւեր մարմին զնացար
աւեղին ա՛ղա՛մայ՝ օ՛րհ։

Ո՛ր նատ իւր չորեքկէ բաժան
կհնդանեա՛ց քո ա՛ր՛ճ՝ օ՛րհ։
Գորգ՛ք ա՛ն ըզնո՛ր օրհնեցե՛ք
ա՛ք բարքո՛ արարիչք յաւիտեան
Գ՛ԻՀ՛ք ը՝զա՛ր։ Ը՝զնա՛ստուն
Ի՛ յաթոռ վառաց ըզբա՛ն բեա
նեա՛ն Ի՛ հրեշտակս. ըզնա՛ անդ։
Ի՛ սրա՛ծ՛Ի ըզնո՛ր օրհնեցե՛՛ք։
Ո՛ր յահէ վառաց ա՛ծո՛ւքէն՝
դո՛ղա՛ն զըւարթութի՛ւն երկնից
ըզնա՛ անդադա՛ր օրհ։

Ը՝նտա՛ռ կոյս ա՛ծածին մարի՛
ա՛մ սրբուհի և մա՛յր քո՛. յար
գանդի տարար զանտա՛նելին
աստեղծո՛ն. օրհնա՛ք ըզքէզ
ա՛ծածի՛ն մե՛ծացուցանեմք։
Ը՝զքէզ երկնային դռա՛ն զոր

Որ զշնաւոտսն յիմ ածուիցէ
զերկիւղն որդի. նոյն ի նմին ըզ
դժոխս աւերեցէ. ուղղ։

Որ ի յերկնից ի հօրէ էջեր ան
ճառելոյն որդի. նոյն ի նմին ըզ
դժոխս աւերեցեր. ուղղ։

Թեոփ մե մեծու։

Ով՛ հնոյն կամ Աղաւաս մեզ ելիր
որ ի վերնէն ի հօրէ էջեր ան
հանդչելոյն որդի. և խոտանես զքո զայ
րատածըս. նըշանաւ խաչի քո
ըզմեզ ապրեցուցեր. աղօթ հայր։

Որ նըստիս ի յաջմոյ հաւատոյ
առաքել բարձրեալ գովելոյ
նըշանաւ խաչիդ քո զմեզ ապրե
ցուցեր. աստուածած հայր։

Ընդ ո՛ր ընդ ո՛ր մեռանայդ գոր
ծըք այժմ ընդ ընդ օրհնեցեալք։
Ընդ հօր փրկականն նը խաչելոյն
զոնդրձանցայն ո՛ւրախ ձք. ա՛ր։
Ընդ հօր մըտեալ ի գերեզմանն
աւերեալ ըզդժոխս. ա՛մէն։
Ընդ հօր ի յերկինս հանդեալ
ձախ ընդ աջմէ հօր նըստեալ. ա՛։
Ընծային մայր լուսոյ արդ
կոյս լուսեղէն տաճար. որում
երկինքըք չէին բաւական. ան՛
բանիւ՛ ի՛քեզն մարմնացար։
Ընդ քեզ անհատանել ոչ մի
այնդ ի կանայս օրհնեալ. կրճ
լով ի՛քեզ զանատանելի զբընութ
օրհնութի՛ն մեծութեանդ։
Ընդ այս լեր ամէն փրկուե
յոյս հաստատութեամբ մարդկան.
միջնորդ օրհնյոց և շնորհաց.
օրհնութի՛ն անդադար գոհու
թեա՛մբ մեծաց։

Ով՛ ինձ ամենայն զոր
ծըք այժմ ընդ ընդ օրհնեցեալք։
Ընդ հօր փրկականն նը խաչելոյն
զոնդրձանցայն ո՛ւրախ ձք. ա՛ր։
Ընդ հօր մըտեալ ի գերեզմանն
աւերեալ ըզդժոխս. ա՛մէն։
Ընդ հօր ի յերկինս հանդեալ
ձախ ընդ աջմէ հօր նըստեալ. ա՛։
Ընծային մայր լուսոյ արդ
կոյս լուսեղէն տաճար. որում
երկինքըք չէին բաւական. ան՛
բանիւ՛ ի՛քեզն մարմնացար։
Ընդ քեզ անհատանել ոչ մի
այնդ ի կանայս օրհնեալ. կրճ
լով ի՛քեզ զանատանելի զբընութ
օրհնութի՛ն մեծութեանդ։
Ընդ այս լեր ամէն փրկուե
յոյս հաստատութեամբ մարդկան.
միջնորդ օրհնյոց և շնորհաց.
օրհնութի՛ն անդադար գոհու
թեա՛մբ մեծաց։

Որ ի վերնէն սրովբէից
հանդչիս. և խոտանես զքո զայ
րատածըս. նըշանաւ խաչի քո
ըզմեզ ապրեցուցեր. աղօթ հայր։
Որ նըստիս ի յաջմոյ հաւատոյ
առաքել բարձրեալ գովելոյ
նըշանաւ խաչիդ քո զմեզ ապրե
ցուցեր. աստուածած հայր։

Ընդ ո՛ր ընդ ո՛ր մեռանայդ գոր
ծըք այժմ ընդ ընդ օրհնեցեալք։
Ընդ հօր փրկականն նը խաչելոյն
զոնդրձանցայն ո՛ւրախ ձք. ա՛ր։
Ընդ հօր մըտեալ ի գերեզմանն
աւերեալ ըզդժոխս. ա՛մէն։
Ընդ հօր ի յերկինս հանդեալ
ձախ ընդ աջմէ հօր նըստեալ. ա՛։
Ընծային մայր լուսոյ արդ
կոյս լուսեղէն տաճար. որում
երկինքըք չէին բաւական. ան՛
բանիւ՛ ի՛քեզն մարմնացար։
Ընդ քեզ անհատանել ոչ մի
այնդ ի կանայս օրհնեալ. կրճ
լով ի՛քեզ զանատանելի զբընութ
օրհնութի՛ն մեծութեանդ։
Ընդ այս լեր ամէն փրկուե
յոյս հաստատութեամբ մարդկան.
միջնորդ օրհնյոց և շնորհաց.
օրհնութի՛ն անդադար գոհու
թեա՛մբ մեծաց։

Ով՛ ինձ ամենայն զոր
ծըք այժմ ընդ ընդ օրհնեցեալք։
Ընդ հօր փրկականն նը խաչելոյն
զոնդրձանցայն ո՛ւրախ ձք. ա՛ր։
Ընդ հօր մըտեալ ի գերեզմանն
աւերեալ ըզդժոխս. ա՛մէն։
Ընդ հօր ի յերկինս հանդեալ
ձախ ընդ աջմէ հօր նըստեալ. ա՛։
Ընծային մայր լուսոյ արդ
կոյս լուսեղէն տաճար. որում
երկինքըք չէին բաւական. ան՛
բանիւ՛ ի՛քեզն մարմնացար։
Ընդ քեզ անհատանել ոչ մի
այնդ ի կանայս օրհնեալ. կրճ
լով ի՛քեզ զանատանելի զբընութ
օրհնութի՛ն մեծութեանդ։
Ընդ այս լեր ամէն փրկուե
յոյս հաստատութեամբ մարդկան.
միջնորդ օրհնյոց և շնորհաց.
օրհնութի՛ն անդադար գոհու
թեա՛մբ մեծաց։

Որ ի յերկինս ի հօրէ էջեր ան
ճառելոյն որդի. նոյն ի նմին ըզ
դժոխս աւերեցեր. ուղղ։

Թեոփ մե մեծու։

Ով՛ հնոյն կամ Աղաւաս մեզ ելիր
որ ի վերնէն սրովբէից
հանդչիս. և խոտանես զքո զայ
րատածըս. նըշանաւ խաչի քո
ըզմեզ ապրեցուցեր. աղօթ հայր։
Որ նըստիս ի յաջմոյ հաւատոյ
առաքել բարձրեալ գովելոյ
նըշանաւ խաչիդ քո զմեզ ապրե
ցուցեր. աստուածած հայր։

Ընդ ո՛ր ընդ ո՛ր մեռանայդ գոր
ծըք այժմ ընդ ընդ օրհնեցեալք։
Ընդ հօր փրկականն նը խաչելոյն
զոնդրձանցայն ո՛ւրախ ձք. ա՛ր։
Ընդ հօր մըտեալ ի գերեզմանն
աւերեալ ըզդժոխս. ա՛մէն։
Ընդ հօր ի յերկինս հանդեալ
ձախ ընդ աջմէ հօր նըստեալ. ա՛։
Ընծային մայր լուսոյ արդ
կոյս լուսեղէն տաճար. որում
երկինքըք չէին բաւական. ան՛
բանիւ՛ ի՛քեզն մարմնացար։
Ընդ քեզ անհատանել ոչ մի
այնդ ի կանայս օրհնեալ. կրճ
լով ի՛քեզ զանատանելի զբընութ
օրհնութի՛ն մեծութեանդ։
Ընդ այս լեր ամէն փրկուե
յոյս հաստատութեամբ մարդկան.
միջնորդ օրհնյոց և շնորհաց.
օրհնութի՛ն անդադար գոհու
թեա՛մբ մեծաց։

Ով՛ ինձ ամենայն զոր
ծըք այժմ ընդ ընդ օրհնեցեալք։
Ընդ հօր փրկականն նը խաչելոյն
զոնդրձանցայն ո՛ւրախ ձք. ա՛ր։
Ընդ հօր մըտեալ ի գերեզմանն
աւերեալ ըզդժոխս. ա՛մէն։
Ընդ հօր ի յերկինս հանդեալ
ձախ ընդ աջմէ հօր նըստեալ. ա՛։
Ընծային մայր լուսոյ արդ
կոյս լուսեղէն տաճար. որում
երկինքըք չէին բաւական. ան՛
բանիւ՛ ի՛քեզն մարմնացար։
Ընդ քեզ անհատանել ոչ մի
այնդ ի կանայս օրհնեալ. կրճ
լով ի՛քեզ զանատանելի զբընութ
օրհնութի՛ն մեծութեանդ։
Ընդ այս լեր ամէն փրկուե
յոյս հաստատութեամբ մարդկան.
միջնորդ օրհնյոց և շնորհաց.
օրհնութի՛ն անդադար գոհու
թեա՛մբ մեծաց։

Որ ի յերկինս ի հօրէ էջեր ան
ճառելոյն որդի. նոյն ի նմին ըզ
դժոխս աւերեցեր. ուղղ։

Թեոփ մե մեծու։

Ով՛ հնոյն կամ Աղաւաս մեզ ելիր
որ ի վերնէն սրովբէից
հանդչիս. և խոտանես զքո զայ
րատածըս. նըշանաւ խաչի քո
ըզմեզ ապրեցուցեր. աղօթ հայր։
Որ նըստիս ի յաջմոյ հաւատոյ
առաքել բարձրեալ գովելոյ
նըշանաւ խաչիդ քո զմեզ ապրե
ցուցեր. աստուածած հայր։

Ընդ ո՛ր ընդ ո՛ր մեռանայդ գոր
ծըք այժմ ընդ ընդ օրհնեցեալք։
Ընդ հօր փրկականն նը խաչելոյն
զոնդրձանցայն ո՛ւրախ ձք. ա՛ր։
Ընդ հօր մըտեալ ի գերեզմանն
աւերեալ ըզդժոխս. ա՛մէն։
Ընդ հօր ի յերկինս հանդեալ
ձախ ընդ աջմէ հօր նըստեալ. ա՛։
Ընծային մայր լուսոյ արդ
կոյս լուսեղէն տաճար. որում
երկինքըք չէին բաւական. ան՛
բանիւ՛ ի՛քեզն մարմնացար։
Ընդ քեզ անհատանել ոչ մի
այնդ ի կանայս օրհնեալ. կրճ
լով ի՛քեզ զանատանելի զբընութ
օրհնութի՛ն մեծութեանդ։
Ընդ այս լեր ամէն փրկուե
յոյս հաստատութեամբ մարդկան.
միջնորդ օրհնյոց և շնորհաց.
օրհնութի՛ն անդադար գոհու
թեա՛մբ մեծաց։

Ով՛ ինձ ամենայն զ

Ընքննեն իւեուե ուրծ՝ տնօրի
ցար ինե՛ւ ի կո՛ւսէն։
Ու իվերդ ես քան զիմաստ և
զտարհուրդս համապատկան
եղելոյս ասասրծոյ։ ի հօրե տաս
քեցար վասն մեր և մնրմնջ
ես ինե՛ւ ի կո՛ւսէն։
Ու իվերդ ես քան զիմաստ և
զտարհուրդս համապատկան
եղելոյս ասասրծոյ։ ի հօրե տաս
քեցար վասն մեր և մնրմնջ
ես ինե՛ւ ի կո՛ւսէն։
Ուրախասցիր աճատծին՝ որ կու
տուե՛ց ես պարծանք և մնյր հա
տատուե՛ մարդկան՝ օդնական
և շընորհ աշխարհի մարխամնյր
և աղախին փրկչին մերոյ։
Ա՛րտանէնդ ամենեցուն զնրճ
տանելոյ զբերնուբ անտանե
լի՝ զամենեցուն ամենակալն
արժանի եղեր կրե՛լ տրտմայնի։
որ երկնեցաւ ոգի մարդկան։
Վերտոլբեսական ամեռ ցո՛ւցար
աճատծին՝ ինքնիրըս բառնալով
զնրճն ամենեցուն՝ որ նրատուս
ներե՛լիս՝ առնու միշտ բարե
խօսել ակեցուցանել զմեզ։
Ընդդակից բանըդ հօր և եղե
ղ ոգի պատճառ որ ծընար իկուսէն
զբերդ ծանեալ ամատրած աղա
չեմք ողորմա ածել մարդկան։
Ամրոլբեկին ահատոր և զատա
ւո՛ր կենդանեաց և մեռելոց՝
որ ի խաչին բևեռեցար՝ զբեզ։
Կենդանուե՛ աղբեւր՝ և պատ
գևատու առատ ողորմնե՛։ որ
յարեարդ ի մեռելոց՝ զբզ։
Ու իվերդ ես քան զիմաստ և
զտարհուրդս համապատկան
եղելոյս ասասրծոյ։ ի հօրե տաս
քեցար վասն մեր և մնրմնջ
ես ինե՛ւ ի կո՛ւսէն։
Ընքննեն իւեուե ուրծ՝ տնօրի
ցար ինե՛ւ ի կո՛ւսէն։
Ուրախասցիր աճատծին՝ որ կու
տուե՛ց ես պարծանք և մնյր հա
տատուե՛ մարդկան՝ օդնական
և շընորհ աշխարհի մարխամնյր
և աղախին փրկչին մերոյ։
Ա՛րտանէնդ ամենեցուն զնրճ
տանելոյ զբերնուբ անտանե
լի՝ զամենեցուն ամենակալն
արժանի եղեր կրե՛լ տրտմայնի։
որ երկնեցաւ ոգի մարդկան։
Վերտոլբեսական ամեռ ցո՛ւցար
աճատծին՝ ինքնիրըս բառնալով
զնրճն ամենեցուն՝ որ նրատուս
ներե՛լիս՝ առնու միշտ բարե
խօսել ակեցուցանել զմեզ։
Ընդդակից բանըդ հօր և եղե
ղ ոգի պատճառ որ ծընար իկուսէն
զբերդ ծանեալ ամատրած աղա
չեմք ողորմա ածել մարդկան։
Ամրոլբեկին ահատոր և զատա
ւո՛ր կենդանեաց և մեռելոց՝
որ ի խաչին բևեռեցար՝ զբեզ։
Կենդանուե՛ աղբեւր՝ և պատ
գևատու առատ ողորմնե՛։ որ
յարեարդ ի մեռելոց՝ զբզ։
Ու իվերդ ես քան զիմաստ և
զտարհուրդս համապատկան
եղելոյս ասասրծոյ։ ի հօրե տաս
քեցար վասն մեր և մնրմնջ
ես ինե՛ւ ի կո՛ւսէն։
Ընքննեն իւեուե ուրծ՝ տնօրի
ցար ինե՛ւ ի կո՛ւսէն։
Ուրախասցիր աճատծին՝ որ կու
տուե՛ց ես պարծանք և մնյր հա
տատուե՛ մարդկան՝ օդնական
և շընորհ աշխարհի մարխամնյր
և աղախին փրկչին մերոյ։
Ա՛րտանէնդ ամենեցուն զնրճ
տանելոյ զբերնուբ անտանե
լի՝ զամենեցուն ամենակալն
արժանի եղեր կրե՛լ տրտմայնի։
որ երկնեցաւ ոգի մարդկան։
Վերտոլբեսական ամեռ ցո՛ւցար
աճատծին՝ ինքնիրըս բառնալով
զնրճն ամենեցուն՝ որ նրատուս
ներե՛լիս՝ առնու միշտ բարե
խօսել ակեցուցանել զմեզ։
Ընդդակից բանըդ հօր և եղե
ղ ոգի պատճառ որ ծընար իկուսէն
զբերդ ծանեալ ամատրած աղա
չեմք ողորմա ածել մարդկան։
Ամրոլբեկին ահատոր և զատա
ւո՛ր կենդանեաց և մեռելոց՝
որ ի խաչին բևեռեցար՝ զբեզ։
Կենդանուե՛ աղբեւր՝ և պատ
գևատու առատ ողորմնե՛։ որ
յարեարդ ի մեռելոց՝ զբզ։
Ու իվերդ ես քան զիմաստ և
զտարհուրդս համապատկան
եղելոյս ասասրծոյ։ ի հօրե տաս
քեցար վասն մեր և մնրմնջ
ես ինե՛ւ ի կո՛ւսէն։
Ընքննեն իւեուե ուրծ՝ տնօրի
ցար ինե՛ւ ի կո՛ւսէն։
Ուրախասցիր աճատծին՝ որ կու
տուե՛ց ես պարծանք և մնյր հա
տատուե՛ մարդկան՝ օդնական
և շընորհ աշխարհի մարխամնյր
և աղախին փրկչին մերոյ։
Ա՛րտանէնդ ամենեցուն զնրճ
տանելոյ զբերնուբ անտանե
լի՝ զամենեցուն ամենակալն
արժանի եղեր կրե՛լ տրտմայնի։
որ երկնեցաւ ոգի մարդկան։
Վերտոլբեսական ամեռ ցո՛ւցար
աճատծին՝ ինքնիրըս բառնալով
զնրճն ամենեցուն՝ որ նրատուս
ներե՛լիս՝ առնու միշտ բարե
խօսել ակեցուցանել զմեզ։
Ընդդակից բանըդ հօր և եղե
ղ ոգի պատճառ որ ծընար իկուսէն
զբերդ ծանեալ ամատրած աղա
չեմք ողորմա ածել մարդկան։
Ամրոլբեկին ահատոր և զատա
ւո՛ր կենդանեաց և մեռելոց՝
որ ի խաչին բևեռեցար՝ զբեզ։
Կենդանուե՛ աղբեւր՝ և պատ
գևատու առատ ողորմնե՛։ որ
յարեարդ ի մեռելոց՝ զբզ։

ի ձեռաց մահու։

ըն քեզ. որ փրկեացն ըզմեզ
տակին գոչեացուք զայսպէս
Ա կեաս ես ի քեզ Թագաւոր
անանձն. և ըզամենայն ճաշակեցեր
փրկիչ աշխարհի. ողորմեա՛ մեզ։
Լուսով համբերեցեր ածդ վասն
մարդկան. և զթացար յանձն
առեր զերկեքօրեայ՝ ողորմեա՛ մեզ։
Ո՛ւր խոնարհեալ յայրեր իշխառաջ
Թէ՛ արդեօ տեր. զի՞ս զմեզդ ըզ
մեռելսն նորոգեա՛ և կեցո՛ զմեզ։
Ո՛վ յայսոյիսին ածորդւոյն
հրեշտակապետն ացօթ առեալ
կանացն տեսիլ. յարուցեալ ի
ա՛ր՝ն ի գերեզմանէ՛ն։
Ընդ այդ կանացն խընդո՛ւք
պատմեին աշակերտացն առեալ
յայր։ Ա՛ յ ոյց և մեք ընդ հրեշ
տակին գոչեացո՛ւք զայսպէս
ի

մարմնոյն ո՛ւնայն՝ ամէն։

Ա՛ւրհնեալ ածածկի՛ն վերոյ
նեալդ. ի սրտիկէդ. ծագեալի՛ր
քեզն մեզ լոյս մայր եղեր վերջա
ղին. արդ և ալինք ըղքեզ ածա
ցեցնո՛ւմբ։ Ո՛ւրախ եղեր երկնելոյն
խոսքան եղեր հոգւոյն սրբոյ՝.
ի հրեշտակուց ապաստարեալ
գաբրիէլ քեզ աւետեաց. ասէ։
Տէառնէ՛ն ըղսուկալիք ճշմարտի
խորհուրդ յայտնեալ. ի հոգւոյն
սուրբ յղացեալ զբանն ածա մարմ
նով ծընաւ՝. ասէ և։

Ա՛կիւր ի փրկուէ՛ն Թագաւո՛ր
անանձ՛. և ըզամենայն ճաշակեցեր
փրկիչ աշխարհի՛. ողո՛ւմ՛ր մեզ։
Լուսով համբերեցեր ածդ վասն
մարդկան. և զթացար յանձն
առեր զերկեքօրեայ՝. ողո՛ւմ՛ր։
Ո՛ւր խոնարհեալ յայրեր իշխառաջ
Թէ՛ արդեօ տեր. զի՞ս զմեզդ ըզ
մեռելսն նորոգեա՛ և կեցո՛ զմեզ։
Ո՛վ յայսոյիսին ածորդւոյն
հրեշտակապետն ացօթ առեալ
կանացն տեսիլ. յարուցեալ ի
ա՛ր՝ն ի գերեզմանէ՛ն։
Ընդ այդ կանացն խընդո՛ւք
պատմեին աշակերտացն առեալ
յայր։ Ա՛ յ ոյց և մեք ընդ հրեշ
տակին գոչեացո՛ւք զայսպէս
ի

Ընծայեալք իմիտանին. պէ՛տ
նեցայր յարդանդի կուսին. ապ
րեցուցանել զնախաստեղծին
Ադամն. և վերստի՛ն նորոգ
ել խիտա։ Ա՛ շատապար մարդ
եղանիլ ասէ. զալ և խաչի՛ համ
բերել ասէ. զի Թագաւորն յանձն
առեր զերկբօրեայ. և յարուցի՛ն
նորոգեցեր զաշխարհս։

Ա՛ինածին որդի՛ աստուածոյն զա
ւետարանուն սրբոյ մարգա
րէիցն ասացուածոյ լուսաիմացեալ
պայծառացուցեր. օրհնեա՛լ ես
արդ՛ և տո՛ւր ըզքեզ ընծրոյ։
Կառուցորէ՛ն եկեր ի՛ջարչարս
նս. և ըզմահն ճաշակեր վասն բա
ձեր ի՛ վերայ կենդանեաց և մե
ռելոց. և ըզնոյն կենդանի վայտ մեզ շնոր
հեցեր. օր։ Վանալի կողիւն վի
րաւորեալ ընդ խաչեցաւն. ի քո
անապատ ի կողդ ընկալաւ ըզկո
ւսն գեղ՛ղ՛ըեցան. և անա
պական արեամբդ քո լուսաւո
րեցեր զաշխարհ։

Ա՛ինածին որդի՛ն ի՛ խաչին
բնեհատեալ. արեամբ մարմնով
ղընկէ՛ ի գերեզմանին. ամենայն
գործք օրհնելով բարձր ասա։
Ա՛ ընտանի երանելի՛ կոյսն
անյաղ զաւետիս՝ աշ յարեաւքեղն
պատուական աշակերտացն հրեշ
տակին ասելով։ Ա՛ ոյց և մեք
տակին գոչեացո՛ւք զայսպէս
ի

Հանդէս Տէրբէյենն Քրէ։

ՐՀԱՐՈՒՅՑԱՒ ՀԱՒՈՒՏՔ ։

Որ ըն մեր Տէրեկին՝ ա-
ռեալ աշակերտաց՝ ։
Նըստարձ՝ ի բաղարիդ Եբրո-
ստէ՝՚ն՝ ։ Ինչպէ զգէ նոճ-
ցա՛ք զօրութի՛ ի բարձանէց ։
Ա Խաբանակ՝ որ՝ առաքեալքըն
միասին՝ և միակամ՝ ։ Միաբան
նըստէին ի՝ որ՝ վերնատա՛՚ն՝ ։
և ահն ա՛նեղի՛ն գալստեան
սո՛բրբ Հոգւոյն ։
Յանկարծակի՛ եկաւ ի նմա՛
նուագիւն լուսոյ պայլանցն ։ և

եկեալ բնակեցաւ ի՛ նը՛ա տա՛ւ
քեա՛՚ն ։ Ինչպէս նըշանակի՛ն
ի՛ նը՛ա վերնատա՛ն ։
Ամբարձաւ՝ որպէս՝ մէկը բնաւոն
օրհնութի՛ ընդ տանիս եղիկ ի՛ ցոյց ։ և
առաքեալքըն երկրպագեալ՝ դարձան
Տէրն ի՛ բուսաղէ՛՚մ՝ ։ Ինչպէս՝
նուի՛ վերը առաքեա՛ն գալոցիկա ։
Ա՛ըտեղ՝ էին միշտ՝ բնաւոր
զօրօք բազմութի՛ հրեշտակացոց ։
որը ասացեալ՝ են առաքե՛՚ն ։
օրհնել եկեալ՝ իւրեանցն ա՛՚ն ։
Ա՛հագին՝ ձայնիւ՝ քո՛քո՛ի
վերայ խանգին՝ դողացուցեր զա՛
բարձա՛ա առնոյն՝ ։ զերկիւղն
և զերկրաւար բընութիւնս ։
Ա՛հագին՝ եղեւ՝ ալեաւքն հրեշտա՛
կին զարհուրելոյն ըզ կանայսն
առելով՝ ։ վի՛ խնդրեի՛ք ըզ կեն
դանի՛՚ն ընդ մեռեալս ։
Ա՛յս յայտի՛ զօրութի՛ ա՛ծոյդ էր՝
զարհուրելոյն՝ կարապետաւք զը
ժոխոյն առելով՝ ։ Հանգարձե՛ք իշ
խա՛՚ք ըզդրուանս ձե՛ր նիւթ ։
Ա՛ռաւօտանկից՝ հո՛ր որդի՛՝ որ
վե՛՚ս մե՛՚ք խոչեցայ՝ զըմ՛ոխս ա
ւերել՝ յարեար յաւուրբ երրոր
դի՛ ։ ա՛ա՛՚ոք յարուցի՛՚ զո՛ նո՛ր ։
Հրեշտակապետն ի՛ջաւ՝ ։ որ
ըզպա՛հապա՛՚նան երկիւղի՛՚ ։
զարհուրելոյն առ դանդն զե՛
բեզմանին՝ ։ վա՛՚ոք յարու ։
Ա՛յս ըզքարեզչի՛ նը՛ կանայսն
աւետարանե՛՚ս առե՛՚լ ։ յարեա՛՚
քե՛՚ ։

տա Հայոց Էյերկիցոս. պասօր երկ
ու զհոտառ և զմիւսանգամ
գալ՝ատան. զոր քարոզիչքն
հանագոյական։ Օրհնեալ է
բարձեալ՝ եկեղեցի՝ ի հօրէ հո
գւոյն սրբոյ. որով առաքեալքն
սրբեցան անմահական բաժա
կա՝ան. ևհրաւիրեցին զեր
կիս ի յերկինս։

Բանքարեալ Թագաւոր յա՛ր
ութ՝նից՝ հա՛յր ա՛նբռնակիչն.
որ զմիածինդ առաքեցեր ի
փրկութիւն աշխարհի մերոյն.
աղաչեմք ընդ քեզ յիշեա՛ զհո
գիս նընջեցելոց մերոց՝ և հան
գո՛ ի քո՛մէդ յարքայութիւնդ։
Առանդ ա՛ծ երևեալ մանկտիւղ
յերկիրս. քահանայապե՛տ ծըն
մերիա՝. որ ի վե՛ր խաչին պատ
րաստ՝ բարձոյ մեղաց գա՛ռն
ան՝նմարատ՝. աղաչեմք ընդ։

Ա՛ր բանական՝ շնո՛ր բանի
խօսելոյ հոգի՛դ ճշմարիտ՝. որ
վերըստին ծնընդեամբ աւազա
նին կոչեցեր յորդեդրո՛ն ընդ
ամենքեսին. զբնութիւնդ քո՛
նորոգեա՛ զհոգիս նընջե՛ալ։

Ա՛ր խնամարկեցար յերկինից ան
մեռնելով ի հօրէ՝ սրդի ստուգ
ծնո՛ղ. և առաքեր մարգին ի սրբոյ
կուսէ՛՛ն. հայցամք ծագ
ղին լուսոյդ և մեղ ողորմեա՝։

Ա՛ր մեհրա՛ծաբ քոյ կեցո՛ւցեր
ընտիր. ի յորուցիլ հանգուցեալ
քոյ հա՛յր ի յերկինս՝ պասօր երկ

փա՛յտակիցքն մեռելոց. փ։

Օ՛անձառելոյ քո՛ փառաւո
րութիւն ընծայեցաք. ի գերնոց
երկանց հրաստարակեմք ըզքո՛ քա
ջութի՛ւդ. քանզի հաւքեր ըզպատե
րազմ ի կեանսդ. ի փրկութի՛ւն մեզ։
Օ՛ յաղթողդ քո՛ քո՛ դոլիմք
ըզգեցեալ. քանզի վանեցեր զնո
դ դիմելոյն Թշնամին. և զպարգ
ուցեր ըզգեստիւք եկեալդ ի։
Ա՛ղերսեսցէ երկիր զերկնաւո
ր և հոտաւունսցէ զբո՛ջոյնդ քանզի
ա՛ծ ծընընդեամբ ի միւռոնէ կու
սէն ի փրկութի՛ւն մեզ յայտնեցա
ւ։

Ընծայեսցուք ըզդրօհա
ն՝ Ընծայեսցուք բանդր հօր և եղե
ղոյ պատա՛ւոր. որ ծընա՛ւ ի կուսէն
ըզգեցեալ ճա՛նեաք մարդկա՛ն մար
մնո՛վ ողորմա՛ ազգի մարդկան։
Ա՛ւրհնեցեր ո՛ւխտաւոր՝ և զպատ
ա՛՛ր կենդանեաց և մեռելոց՝ որ
ի խաչին բեւեռեցար՝. ըզգեզ
ա՛ւրհնեալ զեռաստեա՛ն՝. որ
զեռաստեա՛ն ողորմի՛ւն։

յարեա՛րդ ի մեռելոց՝. ըզ
Ա՛ռաքելոյ ա՛զատեալ ի՛ջանեալով
մեծաձայն հրեշտակաւ ի բար
ձա՛ծոց՝. ի նմանութիւն լուսոյ
փայլման հրաշալեաց անկիզ
լի՛ զաշակե՛րտսն՝. միշտ զեռ
նըշանե՛ր ի՛ւր վերնասանն՝։

Ընդհանրական ա՛զատնի՝ անքնն
նելի ա՛ր քրիստո՛ս ըզհոգս ա՛ստու
ծոյ՝. զոր առա՛ւ ի՛ հօրէ՛ պատ

կայնքո կերպ հարցաբանեալը զեսայեանն. ոչ է սա դիմեալ մեր կրկ՝ արիւնաղբեստել. օրհ։

Ընդ որիս հրեշտակն ելոյ ուղ եւ ասաց ցնա՝ բարի եղիցի քեզ ուղ դրանդ երկիւղ՝ ասեն համարս ձեզ իշխանք իշխանաց ձեր ի վեր եւ ելցուք ուրեք. օրհ։

Ո՞ղ որ օրհնեցէք ե՞ւ բարձր արարէք ըղնա յաւիտեան։ Ա՛ր ելն իկուտա ինք եւ ընկենաց զիշխանսն մահու. օրհնե։

Ա՛ր եղ յանկս ըղգնացս ինք եւ վերատեաց ուտ հայր ինքեանս. օրհ։ Ա՛ր նըստի ընդ ոջմէ հօր հուսատար ոչ հոգուիցն. օրհ։

Ո՞ճոժին տանք լուսաւոր. որ ըղցօղըն կենաց հեղեր յերկիր բանաւոր. ևՀրեսխաոքըն շնորհօք պարտեացն ըղհօր. անդ դար ձայնի զբեզ բարեբանեմք ևՀոգեւոր երգովք մեծարեցնեմք Տէղն անսասանելի՝ բանին. ևերկիր վայրապարկ յորում լցան անդանիցք. ևարեւելք արեգաշ կանն պարզարուեաւ. անդադար։

Օ՛ քեզ կատարածն մարգարէիդ. կուսական քո ծնընդեան՝ որոյ բնութիւնքն քակտեցան օրհնէ. հրաբուխն սեւեռեցն վիսակագրեալ ի լուսաշէմ խորանն. անդա։

Ա՛ր ողբասիք քո հինեցեր զաղջամուխ. ևի ձեռն սիրելեացեր ի

նաւար զօրեալ ձեր ի վտանգէն մեր քո ևկուսիկ. հայցամեք։ Ա՛ր յանդանակի խորանագէտ բարձ բացեալ ըզքեզ մայր աշխ. անշառելի վառօք միածին որդի ո՞ւր. առնու մէջ բարեխո՛ սեռ՛ ի անձանէ մերոյ։

Յընծայ պաօր վառօք միածնին լուսոյ թաւօր հանդերձ հեղանիցէ. բարձրացեալ գեբանդ սիմա՞. ևէջք ամաժոյզ դուռն երկնից ինան։ Յընծայն պաօր լերինք ոչ. ապա բողոն էլեալք ընառաջ. պարակ ցին յաւետեանական լերամ՞ն դասք առաքելոց ևմարգարէիք։ Յընծայ պաօր լուսոյ վերին սեռն՝ հանդուրան անանձն որքայնն. ոսկանելով զերկնայեր վեր վեսա՞յն. զարդարեալ լուսոյ հոգեւորական վառօք։

Վառք հօր և։

Ն՛ստեալ ընդաջմէ ծընողին. կատարելով ըղնաւոյեալ պար գնծա. մնխիթարիչ ոչ հոգին գայ առ ձե՞ղ. աղբերացոյց ցայ հնչ ցանձ զողորմեալ։

Օ՛րհնեսցի պատա՛կ քահղ

րութեանդ որ պահեցեր ըզմեզ յերկրի՝ այսօր հատ բարձանք վառօք յերկինս ոտ հոյլ հրեշտակաց դասուք՝ օրհ նեսցուք ոչ ոչձ հայրըն մերոյ։

Հայցանն վերինքն ընդ մարդ

ամենայն գրքոյ թէ ասելոյ զի՝ ոչ
ասելոյ զի՝ ոչ

ամբ. ի խաչափայտն. այլոյ հան։
Ալ ելոյծանց մնացեալ վա-
ռելիքն ի հօրէ
առնելոյ և առնել մնացին ի
պարզեայ կուսէն. այլոյ հան։
Ալ յանցեալ զշնական ի հօրէ
առնելոյ և առնել մնացին ի
պարզեայ կուսէն. այլոյ հան։
Ալ ելոյծանց մնացեալ վա-
ռելիքն ի հօրէ առնելոյ և առնել
մնացին ի պարզեայ կուսէն. այլոյ
հան։ Ալ յանցեալ զշնական ի հօրէ
առնելոյ և առնել մնացին ի
պարզեայ կուսէն. այլոյ հան։
Ալ ելոյծանց մնացեալ վա-
ռելիքն ի հօրէ առնելոյ և առնել
մնացին ի պարզեայ կուսէն. այլոյ
հան։ Ալ յանցեալ զշնական ի հօրէ
առնելոյ և առնել մնացին ի
պարզեայ կուսէն. այլոյ հան։

Ալ ելոյծանց մնացեալ վա-
ռելիքն ի հօրէ առնելոյ և առնել
մնացին ի պարզեայ կուսէն. այլոյ
հան։ Ալ յանցեալ զշնական ի հօրէ
առնելոյ և առնել մնացին ի
պարզեայ կուսէն. այլոյ հան։
Ալ ելոյծանց մնացեալ վա-
ռելիքն ի հօրէ առնելոյ և առնել
մնացին ի պարզեայ կուսէն. այլոյ
հան։ Ալ յանցեալ զշնական ի հօրէ
առնելոյ և առնել մնացին ի
պարզեայ կուսէն. այլոյ հան։

Ալ ելոյծանց մնացեալ վա-
ռելիքն ի հօրէ առնելոյ և առնել
մնացին ի պարզեայ կուսէն. այլոյ
հան։ Ալ յանցեալ զշնական ի հօրէ
առնելոյ և առնել մնացին ի
պարզեայ կուսէն. այլոյ հան։
Ալ ելոյծանց մնացեալ վա-
ռելիքն ի հօրէ առնելոյ և առնել
մնացին ի պարզեայ կուսէն. այլոյ
հան։ Ալ յանցեալ զշնական ի հօրէ
առնելոյ և առնել մնացին ի
պարզեայ կուսէն. այլոյ հան։

Թեսաբեն խրատ։

կ՚ըլլաս ըսբանչելի յորմէ՝ կ՚ըսեն զարդեցաւ ինձ՝ զարդեցաւ ինձ։ և զարդեցեալն ի նմանէ զարդս ընդունելի ընծայեսցէ նմա։ Յաբեշ ասէ ինձ ի՞նչ խրատես ինձ քարոզել ընդ նոսա։ Ես ասեմ ցնոսա զոր ինձ ասես։ Ես ասեմ ցնոսա զոր ինձ ասես։ Ես ասեմ ցնոսա զոր ինձ ասես

ՀԱՆԴԷՍ ԵՐԿՐՈՐԴ.

ԱՅՍ խորհուրդ՝ ամենայն մարդ թեամբ առ Աստուած հասանել. զոր հոգւոյ լուսաւորութեան իւղովն ազատեալ ի մեղաց՝ ունի զանձն իւր ի պարկեշտութեան պահել. եթէ ոք ունի ի մեզ ինչ դատաստան որ իւրեանցն է. զանազան ուսմունս եկեղեցւոյ ուսանել ի մեզ. իշխանութիւն ընկերութեան մերոց ի յանձնառուն կատարել. Լուկ ի քերդողն ասէ. զի ոչ ոք ի մարդկանէ գիտէ զոր ինչ ոք է՝ բայց հոգի մարդոյն որ ի նմա է. զոր հարցմամբ ինչ ինչ ուղեկից մարդկան ուսանիլ հարկ է. զոր քանզի ի մեզ խորհուրդ ոչ է՝ ի վերուստ բանս ուրուք՝ հրեշտակաց և մարդկան աստուածային կատարել՝ երկոցունց աճեալ իմաստն՝ յայնմանէ ուսանիլ. Լուսաւորչին զի շարժական նախանձու երիցապոյն զսուրբն՝ ի գիւտ մոգութեան անատամ կին՝ հրամայէ հայրն վերին ուսանիլ իմաստն։

Այլ որպէս եմք հանդիսացեալ ընդոստին՝ երգեցողք օրինուի հաստատութեան վիրաւորին. որ երանելի ընդ խոտորումն և հաստատութեան զնաւագութեան իմաստն։

Այսօր ցընծայ եկեղեցի՝ երկրաւորաց և երկնայնոց՝ քանզի մեկնեալն ի մեռանելոյ ընտանեաց հօրէն յանցանաց՝ փառաւոր վերբնութեան արարչական խոնարհութեամբ։ Այսօր վերինն հանգչի ի նմանելոյ և ընդունելոյ՝ որ և ընդ մարդն ի պատկեր իւր ստեղծ զանկեալն ի պատառանոյ՝ օրհնեցեք որդիք մարդկան՝ կանդնեալ երկրորդ արարչութեան։ Որ զհանդերձեալն խորհուրդ հոգւոյն յայտնեաց առաքելոյն. և ի կեանս կատարեալ հօր և հոգւոյ առաքեալ՝ օրհն։

Որ ի լերանն բոլորի անծրի նական մեծ խորհրդոյ տէր՝ առ ի նմանէ վարձք առ հայոյ վերջ հատուցանել՝ օրհն։

Աղեսք քրիստոս էմակից հօր և հոգւոյն. որ վասն մեր մարդացաւ ի սուրբ կուսէն. Քանզի որ վասն քրիստոս՝ քեզ վասք։

Որ կանուխ մանկունքն ընդ մեզ մեռոնեցեր. եմանուէլական յարութեամբդ զոր նորոգեալ շեր զաշխարհս՝ Քրիստ։

Որ կենդանարար սուրբդ զոր լուսաւորիչդ ընդ մեզ կենդանացոյց՝ երդեմք քեզ ընդ հրեշտակս անձկալով։ Քրիստ։

ՀԱՆԴԷՍ ԵՐԿՐՈՐԴ ԾԱՂԿԱԶԱՐԴԱՆ։

ԱՅՍ խորհուրդ՝ ամենայն մարդ թեամբ առ Աստուած հասանել. զոր հոգւոյ լուսաւորութեան իւղովն ազատեալ ի մեղաց՝ ունի զանձն իւր ի պարկեշտութեան պահել. եթէ ոք ունի ի մեզ ինչ դատաստան որ իւրեանցն է. զանազան ուսմունս եկեղեցւոյ ուսանել ի մեզ. իշխանութիւն ընկերութեան մերոց ի յանձնառուն կատարել. Լուկ ի քերդողն ասէ. զի ոչ ոք ի մարդկանէ գիտէ զոր ինչ ոք է՝ բայց հոգի մարդոյն որ ի նմա է. զոր հարցմամբ ինչ ինչ ուղեկից մարդկան ուսանիլ հարկ է. զոր քանզի ի մեզ խորհուրդ ոչ է՝ ի վերուստ բանս ուրուք՝ հրեշտակաց և մարդկան աստուածային կատարել՝ երկոցունց աճեալ իմաստն՝ յայնմանէ ուսանիլ. Լուսաւորչին զի շարժական նախանձու երիցապոյն զսուրբն՝ ի գիւտ մոգութեան անատամ կին՝ հրամայէ հայրն վերին ուսանիլ իմաստն։

Այլ որպէս եմք հանդիսացեալ ընդոստին՝ երգեցողք օրինուի հաստատութեան վիրաւորին. որ երանելի ընդ խոտորումն և հաստատութեան զնաւագութեան իմաստն։

Այսօր ցընծայ եկեղեցի՝ երկրաւորաց և երկնայնոց՝ քանզի մեկնեալն ի մեռանելոյ ընտանեաց հօրէն յանցանաց՝ փառաւոր վերբնութեան արարչական խոնարհութեամբ։ Այսօր վերինն հանգչի ի նմանելոյ և ընդունելոյ՝ որ և ընդ մարդն ի պատկեր իւր ստեղծ զանկեալն ի պատառանոյ՝ օրհնեցեք որդիք մարդկան՝ կանդնեալ երկրորդ արարչութեան։

Որ զհանդերձեալն խորհուրդ հոգւոյն յայտնեաց առաքելոյն. և ի կեանս կատարեալ հօր և հոգւոյ առաքեալ՝ օրհն։

Որ ի լերանն բոլորի անծրի նական մեծ խորհրդոյ տէր՝ առ ի նմանէ վարձք առ հայոյ վերջ հատուցանել՝ օրհն։

Աղեսք քրիստոս էմակից հօր և հոգւոյն. որ վասն մեր մարդացաւ ի սուրբ կուսէն. Քանզի որ վասն քրիստոս՝ քեզ վասք։

Որ կանուխ մանկունքն ընդ մեզ մեռոնեցեր. եմանուէլական յարութեամբդ զոր նորոգեալ շեր զաշխարհս՝ Քրիստ։

Որ կենդանարար սուրբդ զոր լուսաւորիչդ ընդ մեզ կենդանացոյց՝ երդեմք քեզ ընդ հրեշտակս անձկալով։ Քրիստ։

Հաշտութիւն ազ միմեանց ար-
ձակել զիրերս սիրով. Եմաբան
գործեցուք. քս յոր:

Երեշտակացն դասք յերկինից
ի յերկիր վայրագնալ եղեալ
որդւոյն աց: Հրճուին ձայնիւք.
գնդացք կոյսն ազ. և բնութեամբ
առ աշակերտսն այսպէս:

Աւետանին յարեաւ. զբարձն
ըս մնդհու ելոյծ և հետանալ պարզ

գլեաց աշխարհի:

Յարձակել է ազն ի գերեզման
նեն անհղուակերպ փայլմամբ.
պատուեցան զրոցն վիմք և երկիր
սասանեցաւ ահ ի յահէ բազ
բառոյ մեծ կամարակոփն:

Ոչ հրեշտակն ի յերկինից էգէ
բեզմնին ան. հրճնչցուցաք
նեն ըզձայն սհղ գոլման վա
ղն ի վերայ գերեզմանին:
Ոակ եկեալ առաքք կանանցն ի
խնդակ զմարիննն ան. և լը
ւեալ ի հրեշտակ նկն էթէ
յարեաւ ի մեռելոց կենդ

գոմէն յաւետեսիչ:

Ասեաւանալ բանին յերկինս
և հնդտուիլ ընդ ամէն հնդ. զեզար
ձայնել առաքելոցն էակզբատ
գնին. օրհնելով զհոյր զառա
քող հոգւոյն: Ամենասուրբեան
գոհնդք աբգն ի վերնատունն
խորհրդոյ. հանգարձմամբ աչոյց
ապատին հոգւոյն. օրհնէ:

Յանկարծահաս հրճնմամբ հնչ

Ոչ ոք տեսանէ առն վտանգին
ի հիացմանն ըզ վերինն. բայց
բառելով առ միմեանս էթէ այս
ոչ եկեալ յերկրէ. կամիցես
ցեղ հանդերձիւք ի տիգախոց

բըզնեաց կողէն:

Ոշխանութիւք երկնից զարհուր
ըեցան առ ասանելով զերեսս քոյն.
ընկեր առ ընկեր սարսեալ ասէ
ին. ոլ է սա թագաւոր փառաց:
Այս է մարմնացեալ բանն արդ. որ
ի խաչին ըզմեզս ըսպան. և վերա
ւոյեալ փառաք գայ յերկինըս
ար հնդեր զօրութիք խառով:
Այս է որ իգերեզմանին յարեա
և աւերեաց ըզդժոխս. և վեր
հանեալ փառաք գայ առ
հայր. ար կարծր ի պատերազմի:
Ոյսօր հրեշտակք իբարձնան
ուրախանան ընդ մարդկան.
որք իջեալ էյերկինից տան զաւ
ետիս աշխարհի. ըզնոյնաբանք
այսօր քս յարեաւ ի մեռելոց:
Ոյսօր զուարթանան ի վերինն
խընկաբերից ար կանանցն. փո
ղեր ձայնիւ ըզնոյնաբան պատմել
աշակերտացն առելով. ըզնոյնա
Ոյսօր վերինն հաստատ եղեալ
հանդստ սիրելոյ. ընդ հակո
ական ընթացեալ ի գերեզմանն
յուրեցելոյն. զոր առեալ
պատմին քս յարեաւ ի մեռ:
Ոյսօր ևմեք զուարճացեալք
պայծառատեսցուք տօնիւս. ընդ

ոդք է քրովէիսն դասեցեալ։ Վասն որոյ զանձամբ փառաւն ընկալայք ծրս։ Վաշհանայ ձ և պաշտօնեից ընդ հրեշտակսըս բարձրեալ։ Ոչ ոք ոտիւք զերկիր սրբեսցէ յայս և ապաւէն աղ դի մարդկան։ Ա՞ պահեսցէ զդ մեզ յամ վերանդից մերոյ։ ապ։ Յաղթող զօրութիւք խաչիդ պա հաւ ընծաեալ քոյ ոճ՝ որ տարածեալ ցեր զգեստս քո։ Ինձա՛, ես լու ծիր զկնիկ դատաստանաւն յանցանաց մերոց՝ ապրեսցու։

Փառք հօր և։

Աստի լուեալ ի նմանէ՝ զոր ժանտասիս պատասխանին՝ եթէ զգեբեալ անդ մարդկան ի գի՞ բողէն սրեամբ դնեցին՝ յորմէ օրհնութիւնք նըսա ի փրկեալսս սրեամբ նորա։

Ա՛յսօր սրարիչդ սրարա՞ծող որ հորհրդոյ սրաբղութիւն զարդարեցեր զեկեղեցի։ ընդ՝ դ բարեբանեմք սո՞ր հայրըն մե՛։

Ա՛յսօր կենդանիդ յաւիտե՞ նից՝ որ ընտիրդոք մեռեալ բնութիւնս բարձրացուցեր փառօք յերկինս ընդ։ Ա՛յսօր որ զառարտ ետ՞ղս ըստ յանցա՞նացն։ գերա գոյն քան զառաջինն ընդ։ քեզ յաղթող հօր հանդուցեր ընդ։ Ընդ որ օրհնեցէք ե՞ր բանիր սրարեր ընդնա յաւիտեան։

Ժողովուրդք հեթանոսաց որք ընդ հրեշտակսըս բարձրացայք։ որով զանձամբ փառաւն ընկալայք ծրս։ Վաշհանայ ձ և պաշտօնեից ընդ հրեշտակսըս բարձրացայք։ Ոչ ոք ոտիւք զերկիր սրբեսցէ յայս և ապաւէն աղ դի մարդկան։ Ա՞ պահեսցէ զդ մեզ յամ վերանդից մերոյ։ ապ։ Յաղթող զօրութիւք խաչիդ պա հաւ ընծաեալ քոյ ոճ՝ որ տարածեալ ցեր զգեստս քո։ Ինձա՛, ես լու ծիր զկնիկ դատաստանաւն յանցանաց մերոց՝ ապրեսցու։

Փառք հօր և։

Աստի լուեալ ի նմանէ՝ զոր ժանտասիս պատասխանին՝ եթէ զգեբեալ անդ մարդկան ի գի՞ բողէն սրեամբ դնեցին՝ յորմէ օրհնութիւնք նըսա ի փրկեալսս սրեամբ նորա։

Ա՛յսօր սրարիչդ սրարա՞ծող որ հորհրդոյ սրաբղութիւն զարդարեցեր զեկեղեցի։ ընդ՝ դ բարեբանեմք սո՞ր հայրըն մե՛։

Ա՛յսօր կենդանիդ յաւիտե՞ նից՝ որ ընտիրդոք մեռեալ բնութիւնս բարձրացուցեր փառօք յերկինս ընդ։ Ա՛յսօր որ զառարտ ետ՞ղս ըստ յանցա՞նացն։ գերա գոյն քան զառաջինն ընդ։ քեզ յաղթող հօր հանդուցեր ընդ։ Ընդ որ օրհնեցէք ե՞ր բանիր սրարեր ընդնա յաւիտեան։

Ա՛յսօր նըշան յաղթող երեսեալ էլ՞երկրի պայծառացոյց ընդ՝ խ զերս ազ՞նյաղթող եռուր ընդ խաչ քո՝ որ։ ապրեցուցանել ընդ մեղ ի պատրանաց թըշնամոյն։

Ա՛յսօր ազատիչ ազատեա՞լ ի մեղ որ ընդ ոգոյ ընդ՝ ն ընդ ոգոյ ընդ՝ ն ընդ ոգոյ ընդ՝ ն

հանդիսակից ձեր սնոտիքս։
Տէրն Քրիստոսէ վերին՝ ես զօ-
րութիւնք հրաշագործին՝ իշխանու-
թիւ վիշապ ոյն և քահանայա-
պետք երիցքդ՝ բարեխօս։
Չրեշտակապետք երկնաւորք և
հրեշտակաց վինուորութիք՝ որ
տուին բարձրագոյնէ Ի քահա-
նայապետուն երրորդ՝ բարե։
Ամբ խնդրեցան սիրելիք Ի
քում հովիւին յայտնութիւնն.
անբան հօտիցըն հովուաց՝ ընդ
գալիցելոյ երդեին՝ ընդ նոսին
հանճարեալ երդեմք և մեք
զնուա Ի բարձունս։

Ի ՀՈԳԵՒՈՐ ՅԱՅՏ։

ՈՐ ՕՐԱՒՈՐԵՑԵ
զոր զնորս երդ քո յանգիր
Ի բաբելոն։ փրկեալով զե-
րեսս մանկունան ինոցին։ ընդեղ
օրհնեալք տասնեւերկուքն
մերոյ։ Ա՛ր ըզ բազմացեղ ներ
գուելոյ քո՝ յուգեր զնրաց երկ
նաւորաց։ տարածելով զբազմե-
կս քո՝ Ի խաչին։ ըզ քեզ։
Ա՛ր ըզ բազմագնեալ ողորմեի
ըզ քո յուգեր առ ազգս մարդ-
կան։ Թագեալով խիրատ երկրի՝ զե
զնուս բարձրես զերկիւղ։ ըզ։
Ընտր օրհնեցիք բարձր արքեք
ըզ նա յաւիտեան։ Լանն անդ
զակաւն խոնարհեալ Ի հողեղէն

ընդ նոսին հանճարեալք որ
գանեցեալն։ օրհնեք։

Ընծայեն մեզ լուսոյ՝ արեգա-
կանն արդարութիւ արևելեք։ որ
Ի խաւար աշխարհի ծագեցեր
ըզ լոյսն գերազանց։ օրհնութիք
ըզգեզ բարեբանեալ մեծացոյ-
ցանեմք։ Ամպ ՅԵԼԻԱ ըստուար
անընդունակ խոնաւութեան՝
որ ըզ ցօղըն կենսոյ կրամաքէլ
բնութիս ցօղեր՝ օրհնեք։
Ակրունքեք հնդեղէն և մրմնաւոր
քերութիքեք։ որ զանաճան հնոցունց
յորձանքն քում կրեցեր՝ օր։
Ա՛ր բանիւ բանըդ հօր՝ գոյա-
ցուցեր զհնանալիսդ։ խաչաձո՛ն
փառաց քոյ՝ և Ի սակից փառաւոր
ցոյդ՝ ։ ազգաւոր մնգիմանօք սո
ցա երկրորդ բանաւորացա։
Ա՛ր անձանձ պարգևեք քիմ զառա
ջինսըն լընուա։ և Ի ձեռն նոց
որ Ի խոնարհ քան ըզնոսան։ ողջ
Ա՛րուի և մեք վերջացելոցս յամեն
առանս քո հնորհեք։ Ձոխանամբք
նեբջոք գերերելոյդ քո զարժանն։
ողջ։ Ա՛նձն որով և մեք հանդի-
սակիցք ընդ նոսա՝ սոնձեմք
սրբնաւելի զնուագեալ
կուի։ վիշակերեալք յանխափան
ծածկին քո պարգևաց։

Ա՛հանապատեալ առաջին հան
գիստք անձնատ բերնուէն։ բանզան
ջեայ քերութիք և վիշակերեալն սե
րութիք բարեխօս լերուք առ տեր

զաբեր կանայքն և բերեն ըզնո-
նսկո ինկնկել զանդկն մարմինն։
Յայնժամ հրեշտակն աւետարա-
ներ յայ՛ երեսս քոյ. պատմեցէք
աշակերտացըն զարհուրիլըն նո՛ն։
Ա՛ոկ նո՛ց զարհուրեա՛լ վա՛տ
գին տալն. պա՛տմէին նշան
կերտացըն զհացկո՛ն տեսլեն։
Ա՛յսօր ցնծան երկինք և երկի՛ր
յարուցե՛քո որ. ալո՛ղջ Հա՛ղցն մե։
Ա՛յսօր նորոգեցա՛ն տիեզերք
ամենայն յարո՛ւցե՛քո որ. ալո՛ղջ։
Ա՛յսօր հրեշտակապետն աւե՛ղ
տալո՛ն նեղր զարո՛ւցի՛քո որ ալո՛ղջ
Ա՛զգըր օրհնեցէ՛ք բանքեր սրա՛ղ
րե՛ք ըզնա յաւիտեա՛ն։
Ա՛ր ջարբատնօք խաչէ՛ն փրկե՛ց
զանե՛զըս. և հեղմամբ պրկանն
իւրով զԹո՛ղոլեմ մե՛զ շընոր՛
հեաց. բա՛ Ա՛ր երեքօրեայ Թա՛ղ
մա՛մբ զդըժո՛խս աւերեաց. և՛
յարուցա՛ն իւրով զյարուն մե՛զ
պարգեւեաց. բա՛րձ։
Ա՛ծածին ա՛ր կայ՝ անհատնո՛ղ
ցեղս մարդկան. որ օրհնեա՛ք եւ ի
կանայս. զքե՛զ օրհնեմք մի՛շտ
որ արձկնի՛ր եւ մեծացու՛ցանե՛մք
Ա՛նապէն տաճա՛ր և առաքաստա
լու՛ստ. որ ի՛քե՛զ փառաւորել
բանըն կենդ՛ստ բնակեցա՛ւ. զքե՛։
Հո՛ւրըն կենդանի՛՝ որ ի՛ մորի՛
նին վառեցա՛՝ զոր անվնասա
յարգանդի՛ քո՛ւմ կրեցեր և ծի՛
նար աստո՛ւած և մա՛րդ. զքե՛։

Յ՛ետ ժամ եկին կիւրեղեանն ի՛ւ
րեւանքե՛ր զոր ըստացար պատուական
Ա՛ծածին մա՛յր և կոյս. ծա՛ծկո՛ղ
արեգականն արդարութե՛ան որ լու
սաւորեա՛յն ըզմեզ. հոգեւոր երգ
ո՛ղ զքե՛զ բարեբանե՛մք և փառա
րո՛ւմք ըզծիածի՛ն քո զորութի՛ն
Լո՛ւսոյ զօրէ՛նըս բրնաթա՛կեա՛ն
մա՛րդկան. հրաշափառ քո՛ծընո՛
ունդ և վեհու՛թ բնութե՛ն անբաղդ
պատհա՛ղ. և՛ կուսութի՛ւնդ քո՝
ոչ խախտեցա՛ն կրնի՛ք. հոգեւ
Օ՛ քե՛զ մարե՛նի անկե՛զ լե՛ռն
վիմածի՛ն դո՛ւռըն փակե՛լ և աղ
բիւր կընքե՛լ. նո՛ խոստեա՛ցըն
դուշակեա՛լ մայր և կոյս. հո՛։
Յարեա՛ր երեւեցա՛ր առաքելոցն
և՛ մե՛զ փրկիչ՝ ողորմա՛ծ։
Վ՛ե՛զ յի՛՝ Թագաւորի՛դ անմա
հի՛ և՛ երկի՛ր բոլոգանե՛մք և զյա՛
րութի՛դ քո՛ փառաւորե՛մք։
Փառք փրկողի՛՝ և միածնի՛դ
անմահի՛. փրկեա՛ք զմեզ ողոր
ըստ զոր ըստացար պատուական
արեամբ՛դ քո՛ սրբո՛յ։
Յ՛ետ ժամ եկին կիւրեղեանն ի՛ւ
րեւանքե՛ր զոր ըստացար պատուական
Ա՛ծածին մա՛յր և կոյս. ծա՛ծկո՛ղ
արեգականն արդարութե՛ան որ լու
սաւորեա՛յն ըզմեզ. հոգեւոր երգ
ո՛ղ զքե՛զ բարեբանե՛մք և փառա
րո՛ւմք ըզծիածի՛ն քո զորութի՛ն
Լո՛ւսոյ զօրէ՛նըս բրնաթա՛կեա՛ն
մա՛րդկան. հրաշափառ քո՛ծընո՛
ունդ և վեհու՛թ բնութե՛ն անբաղդ
պատհա՛ղ. և՛ կուսութի՛ւնդ քո՝
ոչ խախտեցա՛ն կրնի՛ք. հոգեւ
Օ՛ քե՛զ մարե՛նի անկե՛զ լե՛ռն
վիմածի՛ն դո՛ւռըն փակե՛լ և աղ
բիւր կընքե՛լ. նո՛ խոստեա՛ցըն
դուշակեա՛լ մայր և կոյս. հո՛։
Յարեա՛ր երեւեցա՛ր առաքելոցն
և՛ մե՛զ փրկիչ՝ ողորմա՛ծ։
Վ՛ե՛զ յի՛՝ Թագաւորի՛դ անմա
հի՛ և՛ երկի՛ր բոլոգանե՛մք և զյա՛
րութի՛դ քո՛ փառաւորե՛մք։
Փառք փրկողի՛՝ և միածնի՛դ
անմահի՛. փրկեա՛ք զմեզ ողոր
ըստ զոր ըստացար պատուական
արեամբ՛դ քո՛ սրբո՛յ։

Ի ԵՐԵՇԱԿԱՑԸՆ ԴԱՒԹԻՆ ԵՐԿՐԻՒՆ

ՅԱՋԿԻ՝ ՀՕՐ ՆՈՅՆՍՐՈՒ. ՈՂՋ:

ՈՐ ԲՆԱԿԵՑԱՒ ԶՄԱՐԴ ԻՒՐ ՅԱՐԱՏԵԼ ԶՆՈՅՆ ԱՆԱՐԱՏՈՒԹԵԱՆ ՈՐՈՎ ՍՏԵՂԾԵՑԱՒ ԶՆՈՅՆ ՅԱՐԱՏԵԼ ԶԱՆԱՐԱՏՈՒԹԻՒՆ

փեսայացեալ բանին . անդա :
Վասն լուծանելոյ հնից դաստուրին
առնէ . և քանի կանգնեցաւ մեղա-
ցեալ միջոցն դատել . վասն ըզ-
քեզ ծածանին և կայ՝ . անդա :
Որչափ յերկրիդ միածին անանկ
անելով ի հօրէ . հանանցիր ըս հոգ
առնչն բանիդ միմիայն իկաւածն
Լակիր իշատչատա նա չանչարանայ
ըս լուծիչ ձեռք որ վերկինս այր
սրիոն տարածեցեր խաչին :
Չանեբեցեր վասն մերոյ փրկ
կուե . ըզմեռանիլ յանձն առեր
կենդանատու մեռելոց :
Երկրորդ քո որ զարուե
Թիւն ըս . բանիդ :
Օ պահապանըն զարհուրեցոյց
զկնայսըն լուսաւորեաց առե
լով : Օ ի խնդրիբ ըզ կնո
դանին ընդ մեռեալս . չէ պատ
ասխանի տայր :
Անձակիրըն բանդ որ յոտն
անեան նըստիս ըզքեզ տեսանէ
ի խաչին . վասն սրամտածոց քոց
փրկուածե . առաքեա՛ծ հայրըն
մերոց : Օ քեզ որ անբընանն
դես յերուսաղէմ . ըսպասաւորին
ապտակեալ՝ . և վհատուելըն գե
ղարդեամբըն խոցոտ զանարատ
ըզկող քո ի խաչին . առաք :
Ո՛ր Թագաւորդ ես անմահ
զմեռանիլ յանձն առեր . և ըզ
Թաղանին երիքօրեայ՝ . վե՛ր արա
րածոց քոց փրկուածե . առաք :

Ո՛ր յառաջ քան զարև անանկան
ի յերկրի երևեցար . և ընդ մարդ
կան շրջե՛ցար . ար՛ե՛ծ հայրըն
մերոց : Կամաւորապե՛ս անեղն
ըզայր և ծնար հօր ա՛ռանձնա
բար ըզբո՛ղ գիտ . ար՛ե՛ծ :
Ո՛ ըզհրաշալի անանկդ քո
մարգարէն վերադէտոյ հնպի
երեսայ ըսո՛ղոյ որ ք՛ս . որ :
Ո՛ զոր Ա՛նթանա՛ր օրհնե՛ր
ձեզ ե՛ւ առա՛ւ ե՛ւ ա՛ս ըզ
ձր ա՛րարիչ ըզնոյ յա՛ւիտեան :
Օ յարուցեալն ի մեռելոց քո
եզկենդանութիւն յա՛ւիտե՛նից . ա՛մէ :
Ո՛ր ըզգեցա՛ր զմարմնոյ մերոյ
բեաց՝ և զարգելա՛նն ի՛նձնի՝
կորզեաց ի՛ կեանս՝ . ա՛մէա :
Ո՛ր վհատե՛լն կընքեբե՛լ յարեր
և դրջըն փակեալք եմուտ
առ աշակերտան . ա՛մէ :
Ընծայեն և սըբըբո՛ւհի . որ ըզ
բանն աստ անաբեա՛ն յըղեցե՛ր
յարդանդի կրեցեր . անդադա
ր՛ երգով մեծացուցանե՛մք :
Օ քեզ մա՛յր կուսութի՛ւն և յըղ
ըւե՛ւ լուսոյ . և առաջնոյն ան
ձառելոց բընակո՛ղին ի՛ քեզ

Ա. Զ.

Ա՛մբք պատառեցան ի խաչէ
լուծեա՛ զբո՛ւր. ևւ գ՛ելբեզմնիք
բացան՝ դժոխք զաւրհուրեցան
և մեռեալք յարուցեա՛լ սպրե՛ն
զո՛կչին ասելով. փա՛ռ։

Յարուցեալ է տէր ի գերեզմանէ
նէին ահեղակերպ փայլմամբ. պա՛տ
առեցա՛՛՛ն վէմք ևւ երկիր
սասանեցա՛՛՛ւ ի յայտնել բար՛
բառոյ մեծ կարապետին։

Ա՛ զհրեշտակն ի՛ երկնից եկեալ
գերեզմանէ՛՛՛ն առ՝ հընչեցուցա՛՛՛
նէ՛ ը՛զձայն ահեղ գոչման վո՛
ղո՛՛՛յն ի՛ վերայ գերեզմանին։
Ո՛ակ եկեալ սո՛ռբք կանայնցն ի՛
խընկել զմարմինը՛՛՛ն առն՝ ևւ լո՛
ւեալ ի հրեշտակա՛՛՛՛կէն.
ընկե յարեա՛ ի մեռելո՛՛՛ց
կենդանի՛՛՛ն յա՛ւիտեանս։

Ա՛ր յահեղակերպ սիթաս նո՛ւ
սին և ընդ հօր ե՛ս յերուսէ՛. խո
նարհեցար երկինք վասն մե
ր՛ս վիրկո՛ւէ. ը՛զքեզ բարեբա
նեմք սո՛ր՛ հայրցն մերոյ։
Ա՛սաի սերունդքն իմանալոյ ու
նելով ըզդէմս յարփհարսն վա
ռաց. քո՛՛՛ւ բ՛ո. ի՛սկ յո՛ւդայէ լո՛ր
բուէ մերձեալ ի՛ համբոյր նորա
նակ և սաւթ մատնո՛ւիչ. ը՛զ։
Ա՛ր ի բարձրուէն երկնից էիր
ի՛սկական հօր և սո՛ւղ հո՛գւոյն՝
ևւ ի՛ սուսուց ե՛րջանկացոյ դո՛ւռ
ըս և փարիսեցւոց բարձար ի՛
խաչ վասն մե՛ր՝ ը՛զ.բ՛զ։

Ա՛ զմեզ պատուական ի՛ խաչէ
լուծեա՛՛՛ զբո՛ւր. ևւ գ՛ելբեզմնիք
բացան՝ դըժոխք զաւրհուրեցան
և մեռեալք յարուցեա՛լ սպրե՛ն
զո՛կչին ասելով. փա՛ռ։

Յարուցեալ է տէր ի գերեզմանէ
նէին ահեղակերպ փայլմամբ. պա՛տ
առեցա՛՛՛ն վէմք ևւ երկիր
սասանեցա՛՛՛ւ ի յայտնել բար՛
բառոյ մեծ կարապետին։

Ա՛ զհրեշտակն ի՛ երկնից եկեալ
գերեզմանէ՛՛՛ն առ՝ հընչեցուցա՛՛՛
նէ՛ ը՛զձայն ահեղ գոչման վո՛
ղո՛՛՛յն ի՛ վերայ գերեզմանին։
Ո՛ակ եկեալ սո՛ռբք կանայնցն ի՛
խընկել զմարմինը՛՛՛ն առն՝ ևւ լո՛
ւեալ ի հրեշտակա՛՛՛՛կէն.
ընկե յարեա՛ ի մեռելո՛՛՛ց
կենդանի՛՛՛ն յա՛ւիտեանս։

Ա՛ր յահեղակերպ սիթաս նո՛ւ
սին և ընդ հօր ե՛ս յերուսէ՛. խո
նարհեցար երկինք վասն մե
ր՛ս վիրկո՛ւէ. ը՛զքեզ բարեբա
նեմք սո՛ր՛ հայրցն մերոյ։
Ա՛սաի սերունդքն իմանալոյ ու
նելով ըզդէմս յարփհարսն վա
ռաց. քո՛՛՛ւ բ՛ո. ի՛սկ յո՛ւդայէ լո՛ր
բուէ մերձեալ ի՛ համբոյր նորա
նակ և սաւթ մատնո՛ւիչ. ը՛զ։
Ա՛ր ի բարձրուէն երկնից էիր
ի՛սկական հօր և սո՛ւղ հո՛գւոյն՝
ևւ ի՛ սուսուց ե՛րջանկացոյ դո՛ւռ
ըս և փարիսեցւոց բարձար ի՛
խաչ վասն մե՛ր՝ ը՛զքեզ։

Ա՛ զմեզ պատուական ի՛ խաչէ
լուծեա՛՛՛ զբո՛ւր. ևւ գ՛ելբեզմնիք
բացան՝ դըժոխք զաւրհուրեցան
և մեռեալք յարուցեա՛լ սպրե՛ն
զո՛կչին ասելով. փա՛ռ։

Յարուցեալ է տէր ի գերեզմանէ
նէին ահեղակերպ փայլմամբ. պա՛տ
առեցա՛՛՛ն վէմք ևւ երկիր
սասանեցա՛՛՛ւ ի յայտնել բար՛
բառոյ մեծ կարապետին։

Ա՛ զհրեշտակն ի՛ երկնից եկեալ
գերեզմանէ՛՛՛ն առ՝ հընչեցուցա՛՛՛
նէ՛ ը՛զձայն ահեղ գոչման վո՛
ղո՛՛՛յն ի՛ վերայ գերեզմանին։
Ո՛ակ եկեալ սո՛ռբք կանայնցն ի՛
խընկել զմարմինը՛՛՛ն առն՝ ևւ լո՛
ւեալ ի հրեշտակա՛՛՛՛կէն.
ընկե յարեա՛ ի մեռելո՛՛՛ց
կենդանի՛՛՛ն յա՛ւիտեանս։

Ա՛ր յահեղակերպ սիթաս նո՛ւ
սին և ընդ հօր ե՛ս յերուսէ՛. խո
նարհեցար երկինք վասն մե
ր՛ս վիրկո՛ւէ. ը՛զքեզ բարեբա
նեմք սո՛ր՛ հայրցն մերոյ։
Ա՛սաի սերունդքն իմանալոյ ու
նելով ըզդէմս յարփհարսն վա
ռաց. քո՛՛՛ւ բ՛ո. ի՛սկ յո՛ւդայէ լո՛ր
բուէ մերձեալ ի՛ համբոյր նորա
նակ և սաւթ մատնո՛ւիչ. ը՛զ։
Ա՛ր ի բարձրուէն երկնից էիր
ի՛սկական հօր և սո՛ւղ հո՛գւոյն՝
ևւ ի՛ սուսուց ե՛րջանկացոյ դո՛ւռ
ըս և փարիսեցւոց բարձար ի՛
խաչ վասն մե՛ր՝ ը՛զքեզ։

Ա. Զ.

Ա՛զատ օրհնեցէ՛ք բարձր արա-
րչեա՛ն զգնա՛ յաւիտե՛ան։
Համբարձաւ աճ օրհնութիւնէ և
զորք երկնից երգէ՛ին զնո՛ն. ալ-
է սա թագաւոր փառացն. բար-
պա՛ս ամենայնի՛ որ ի հովանաւորո՛ւ
և իւրաքանչիւրն ասէին. Ձայն եղև
դա՛ է որդի իմ սիրելի՛. բա-
Ա՛քեղ ասէ սիրեա՛լ քի՛ մայր
այ՛ մերոյ։ Ա՛ր քան զերկինս ըս-
բարձրագոյն մարիամ պարծանք
եկեղեցւոյ՝ քի՛ մայր սա։
Ա՛ր քան զարեգակն պայծառա
գոյն մարիամ՝ մի՛ դադարիր բա-
րեխօսել վասն մե՛ր՝ քի՛։
Ա՛ր վա՛ռ եւ ա՛ր երկնի՛ց ո՛վ հո՛ս
նարկեցայ՝ նորոգել զգոտիք՝
գերս. ծագեա՛ և ի՛ն վերկիչ՝
աղերսի՛ւ Քրիստո՛ս մե՛ւ ևս կենդա՛։
Ա՛ր ըստ հոգեկո՛ւն բրնա՛ւքե՛
մանկական՝ զգեցա՛ր մարմին. զկնի
բուռ աւա՛զ լա՛ս մեղաց. պանձն
իմ մխի՛ Քրիստո՛ս աղերսի՛ւ։
Ա՛ր զդառնակնիք մահո՛ւ լու-
ծեր զնախահա՛ւտ դժոխ՝
պարտեա՛լ լա՛ս մեղաց. զհո՛գիս
իմ նո՛ւրհեա՛ աղերս։
Փառաբ քի՛ ամենայնի՛ տիրո՛ջն
Ա՛ի ամենայնէ տիրեա՛ն երկրի
պագի՛ն քերովբէից՝ և ի՛ւրեմ՛
եան սերովբէից հո՛գևորական
հնչմամբ երգեն ասելո՛վ. փառ։
Ն՛ոյսր անուշահո՛տ բուրմամբ
ընթանայի՛ս սուրբ կանայքն՝
առաւո՛տուն զկնի հրեշտակին ասէ-
ցին ա՛րիմաթեայ վայելմամբ ի՛ վե-

վիմին դռնէր տակաւին. փառաբ։
Ն՛ոյսր սրբակեցեալ ի կանայսն
նախահօրն՝ և վերըստին նոր-
ոգմամբ յա՛ւիտեանական կենացն
էղեալ ժառանգորդք. փա՛։
Ո՛վ ըստբե՛ի՛ց կա՛ռնեցեալ
ի՛կեան. ի՛ սո՛ւրբ դե՛ի՛ւմանն
է՛ւ զաշխարհ ըզ հրեշտակա՛
պետի՛ն ըզ ձայն ըն լըսե՛ւ՝
ո՛ր՛ երբ զնա՛ւ հնա՛ւլըն խոր-
ղըրհ՛ա՛ւ յորմէ՛ւ՝ քրիստո՛ս
տուն անդունդ՛ն թագաւո՛ւրն։
Ո՛ր իսկ հարցրո՛ւ զ ըն՛ցա՛ մե՛ծ
ծարգե՛լ. ի՛ սո՛ւրբ դե՛ի՛ւմանն՝
է՛ւ զաշխարհ ըզ հրեշտակա՛
նայն երկիւղալից մե՛ռանե՛ւ
այլ քարո՛զ հրեշտակապե՛տի՛ն
ար գոչե՛լ առ կանայսն. ո՛՞ր երբ
Ը՛նթացե՛ք պետրո՛՞ս ե՛՞ւ
հո՛ւվհաննէս. ի՛ սո՛ւրբ դե՛ի՛ւ
մանն՝ է՛ւ հա՛ւդիպեա՛լ վար
շամա՛կի՛ն ևս սո՛ւրբ կըտաւոյն՝
այլ քարո՛զ հրեշտակապե՛տի՛ն
ար գոչե՛լ առնն՝ ո՛՞ր երբ։
Ա՛ր անդեա՛ւլը յայնմ ջորուբ դ
թագաւոր էս երկնի՛ւ և երկրի՛
քո՛ւ ասէ՛ն. ո՛՞ր ընդառանե՛ւմբ ըզքե՛զ։
Ա՛ր փառակցե՛ւ ընդ հո՛ր վե՛ր
օրհնա՛ւ յանմահից. և խոնարհե՛լ
մարմին ըզքե՛զոյր փառաց թա-
գաւոր՝ ո՛՞ր։ Ա՛ր կարողակա՛ն
ըզ մահ կոխեցեր. և յարուցեա՛լ
լուսաւորեցեր սո՛ւրբ զկնի՛ զ-
ե՛ր անանց էութի՛ւն. ո՛՞ր։

Հանդ ՕՀԵՆԿԻՈՊԻՆ . ՀՇՏՈՑԻ ասուրին

Օրինութիւն

իմ ծերոց նահանջին։

Եւ ասէ Տէր ցիմ տէր իմ՝ նո-
ստեաց ընդ աջմէ իմմէ՝ մինչեւ
եդից զթշնամիս քո սաղմոս
սեպհականութեան։ Գաւազան
զաւրութեան քո առաքեսցէ
Տէր ի Սիովն՝ եւ տիրեսցես
ի մէջ թշնամեաց քոց։ Քեզ
է իշխանութիւն յաւուր զաւ-
րութեան քո ի գեղեցկու-
թեանս սրբութեան։ Յարգան-
դէ յառաւօտուն քեզ է ցօղ
մանկութեան քո։ Երդուաւ
Տէր եւ ոչ զղջասցի՝ թէ դու
ես քահանայ յաւիտեան ըստ
կարգի Մելքիսեդեկայ։ Տէր
ընդ աջմէ քումմէ՝ խորտա-
կեաց յաւուր բարկութեան
իւրոյ զթագաւորս։ Դատեսցէ
յազգս եւ լցցէ զնոսա դիակս
մեռելոց։ Եւ զգլուխ երկրին
մեծի խորտակեսցէ։ Յառուի
ի վտակէ ճանապարհի՝ վասն
այնորիկ բարձցէ զգլուխ։

Ալէլուիա։

Խոստովանեցայ քեզ Տէր
յամենայն սրտէ իմմէ՝ ի խոր-
հուրդս արդարոց եւ ժողով-
սի։ Մեծ գործք Տեառն՝ որո-
նեալ ամենայն հաճութեամբ
նոցա։ Խոստովանութիւն եւ
գեղեցկութիւն գործ նորա։
Եւ արդարութիւն նորա կա-
յ յաւիտեան յաւիտենից։ Յի-
շատակ արար զհրաշից իւ-
րոց՝ ողորմած եւ ի մխիթա-
րութիւն Տէր։ Կերակուր
ետ երկիւղածաց իւրոց։ Յի-
շեսցէ յաւիտեան զուխտ իւր։
Զզաւրութիւն գործոց իւրոց
պատմեաց ժողովրդեան իւ-
րում։ Տալ նոցա զժառան-
գութիւն ազգաց։ Գործք ձե-
ռաց նորա՝ ճշմարտութիւն
եւ դատաստան։ Հաւատա-
րիմ ամենայն պատուիրանք
նորա։ Հաստատեալք յաւի-
տեան յաւիտենից՝ արարեալ
ի ճշմարտութեան եւ ուղղու-
թեան։ Փրկութիւն առաքեաց
ժողովրդեան իւրում։ Պատ-
ուիրեաց յաւիտեան զկտակ
իւր։ Սուրբ եւ յորդոր անուն
նորա։ Սկիզբն իմաստութե-
ան՝ երկիւղ Տեառն։ Խելք
բարի ամենայն գործողաց
նորա։ Օրհնութիւն նորա
կայ յաւիտեան յաւիտենից։

Ալէլուիա։

Երանի այրոյ որ երկնչի ի
Տեառնէ՝ յպատուիրանս նո-
ցա կամեցաւ յոյժ։ Զաւրա-
ւոր յերկրի եղիցի զաւակ
նորա՝ ազգ ուղղութեան օրհ-
նեսցի։ Փառք եւ հարստու-
թիւն յարկի տանն նորա։
Եւ արդարութիւն նորա կայ
յաւիտեան յաւիտենից։ Ծա-
գեցաւ ի խաւարի լոյս ուղ-
ղութեանց։ Ողորմած եւ
գթած եւ արդար։ Քաջ այր
որ ողորմի եւ տայ փոխ։ Հա-
ստատեսցէ զբանս իւր ի դա-
տաստանի։ Զի յաւիտեան ոչ
շարժեսցի։ Յիշատակ յաւի-
տենից եղիցի արդարն։ Ի լուր
չար ոչ երկնչի։ Պատրաստ է
յոյս նորա յՏէր։ Հաստատեալ
է սիրտ նորա՝ ոչ երկնչի։ Մին-
չեւ զի տեսցէ զթշնամիս իւր։
Ցրուեաց եւ ետ տկարաց։
Արդարութիւն նորա կայ յա-
ւիտեան յաւիտենից։ Եղջիւր
նորա բարձցի ի փառս։ Մե-
ղաւորն տեսցէ եւ բարկա-
նայցի։ Զկռնակս իւր հարցէ
եւ տկարանայցէ։ Ցանկու-
թիւն մեղաւորաց կորնչի։

Ալէլուիա։

Օրհնեցէք զՏէր յերկնից՝
օրհնեցէք զնա յերկինս բար-
ձունս։ Օրհնեցէք զնա ամե-
նայն հրեշտակք նորա։ Օրհ-
նեցէք զնա ամենայն զաւրք
նորա։ Օրհնեցէք զնա արե-
գակ եւ լուսին։ Օրհնեցէք
զնա ամենայն աստեղք եւ
լոյս։ Օրհնեցէք զնա երկինք
երկնից եւ ջուրք որ ի վեր
քան զերկինս են։ Թող զան-
ուն Տեառն օրհնեսցեն։ Զի
նա ասաց եւ եղեն։ Նա պատ-
ուիրեաց եւ ստեղծան։ Կա-
նգնեաց զնոսա յաւիտեան
յաւիտենից։ Հրաման ետ եւ
ոչ անցանէ։ Օրհնեցէք զՏէր
յերկրէ՝ վիշապք եւ ամենայն
խորք։ Հուր կարկուտ ձիւն
սառն հողմ ձրշմարիտ։ Ա-
ռնուն զբանս նորա։ Լերինք
եւ ամենայն բլուրք։ Ծառք
պտղաբեր եւ ամենայն մայ-
րիք։ Գազանք եւ ամենայն
անասունք։ Սողունք եւ թռ-
չունք թեւաւորք։ Թագաւորք
երկրի եւ ամենայն ազգք։ Ի-
շխանք եւ ամենայն դատաւո-
րք երկրի։ Երիտասարդք եւ
կոյսք։ Ծերք ընդ պատանիս
օրհնեսցեն զանուն Տեառն։
Զի միայն բարձրացաւ անուն
նորա։ Խոստովանութիւն նո-
ցա յերկինս եւ յերկիր։ Եւ
բարձրացոյց զեղջիւր ազգի
իւրոյ։ Օրհնութիւն ամենայն
սրբոց նորա։ Որդւոց Իսրա-
յէլի ժողովրդեան մերձա-
կայից նորա։ Ալէլուիա։

Ալէլուիա։

Օրհնեցէք զՏէր յեկեղե-
ցիս։ ԶՏէր յաղբերանց Իսրա-
յէլի։ Ուրախ լիցի Իսրայէլ
յարարչէ իւրմէ։ Եւ որդիք
Սիովնի ցնծասցեն յարքայէ
իւրեանց։ Օրհնեսցեն զանուն
նորա յաւուր տաղաւարի։
Եւ քնարաւ եւ սաղմոսաւ
հաճեսցին նմա։ Զի հաճեցաւ
Տէր ի ժողովրդեան իւրում։
Եւ բարձրացուսցէ զհեզս ի
փրկութիւն։ Փառաւորեսցին
սուրբք ի փառս։ Եւ ցնծասցեն
ի հանգիստս իւրեանց։ Գո-
վեսցեն զնա ի բերանս իւրե-
անց։ Եւ սուր երկսայրի ի ձե-
ռս նոցա։ Առնել վրէժ յազ-
գաց։ Յանդիմանութիւն ի
ժողովրդեանս։ Կապել զթա-
գաւորս նոցա ի կապանս։ Եւ
զպատուականս նոցա ի պա-
տեարս երկաթեայս։ Առնել
նոցա զդատաստան գրեալ։
Պատիւ այս է ամենայն սրբոց
նորա։ Ալէլուիա։

Ալէլուիա։

Օրհնեցէք զՏէր յամենայն
ժամ։ Միշտ օրհնութիւն նո-
րա ի բերանս իմ։ ՅՏէր պա-
տակեսցի անձն իմ։ Լսցեն
հեզք եւ ուրախ լիցին։ Մե-
ծարեցէք զՏէր ընդ իս։ Եւ
բարձրացուսցուք զանուն նո-
րա միաբան։ Խնդրեցի զՏէր
եւ լուաւ ինձ։ Եւ յամենայն
նեղութեանց իմոց փրկեաց
զիս։ Մատերա՛ք առ նա եւ
լուսաւորեսջիք։ Եւ երեսք
ձեր ոչ ամաչեսցեն։ Այս աղ-
քատ կոչեաց եւ Տէր լուաւ
նմա։ Եւ յամենայն նեղութե-
անց նորա փրկեաց զնա։ Բա-
նակ հրեշտակաց բանակեսցի
շուրջ զերկնչեալսն ի նմա։
Եւ փրկեսցէ զնոսա։ Համա-
յեցարո՛ւք եւ տեսէք զի քաղ-
ցր է Տէր։ Երանի այրոյ որ
յուսայ յնա։ Երկնչեցարո՛ւք
զՏէր ամենայն սուրբք նորա։
Զի չիք պակասութիւն երկն-
չելոցն ի նմա։ Հարուստք
տկարացան եւ սովեցան։ Եւ
որ խնդրեն զՏէր ոչ պակասի
նոցա ամենայն բարի։ Եկայք
որդիք լուարո՛ւք ինձ։ Երկն-
չութիւն Տեառն ուսուցից
ձեզ։ Ո՞վ է այր որ կամի կեալ
յաւիտեան։ Ոչ տեսանիցէ
մահու։ Պահեա զլեզու քո ի
չարէ։ Եւ զշրթունս քո մի
խաբեալ խօսել։ Խոտորեա
ի չարէ եւ արա բարի։ Խնդրեա
զհաշտութիւն եւ հետամո-
տեա նմա։ Աչք Տեառն ի վե-
րա արդարոց։ Եւ ականջք
նորա յաղաչանս նոցա։ Երե-
սք Տեառն ի վերա չարագոր-
ծից։ Ջնջել յերկրէ զյիշատակ
նոցա։ Աղաղակեցին արդա-
րքն եւ Տէր լուաւ նոցա։ Եւ
յամենայն նեղութեանց նո-
ցա փրկեաց զնոսա։ Մերձ է
Տէր սրտից կորուսելոց։ Եւ
զհոգիս խոնարհեալս կեցու-
ցանէ։ Չարչարանք արդա-
րոյ բազումք։ Եւ յամենայն
նոցանէ փրկեսցէ զնա Տէր։
Պահէ Տէր զամենայն ոսկր-
ս նորա։ Մի ոք ի նոցանէ ո-
չ կոտրեսցի։ Մահ չարաց
չարիք։ Եւ որ ատեն զարդա-
րն մեղցին։ Փրկէ Տէր զհո-
գիս ծառայից իւրոց։ Եւ ոչ
մեղցին ամենեքին որ յուսան
յնա։

Ալէլուիա։

Ալէլուիա։

Ալէլուի

հրեղէն լեզուք. օրհնեա՛ Տէր ռաքէլպէս հոնդէլով ի նոսա

Ա. Թագ. ԺԸ. ԽԴ. Եղիա՛ Տիսբացին ասաց առ Աքաաբ՝ Ելի՛ր ե՛կ ուտել եւ խմել, զի ձայն առատութեան անձրեւի լսեմ։ ԽԵ. Ելաւ Աքաաբ ուտել եւ խմել, եւ Եղիա՛ ելաւ ի գագաթն Կարմելի, եւ խոնարհեցաւ ի վերայ երկրի, եւ դրաւ զերեսս իւր ի մէջ ծնկանցն իւրոց։ ԽԶ. Եւ ասէ ցպատանեակն իւր՝ Ելի՛ր ե՛կ, եւ հայեցի՛ր ընդ ճանապարհ ծովուն։ Եւ ելեալ պատանեակն հայեցաւ, եւ ասէ՝ Ոչինչ է։ Եւ ասէ Եղիա՛ դարձեալ՝ Եօթն անգամ։ ԽԷ. Եւ եղեւ յեօթներորդում ասէ՝ Ահա՛ ամպ մի փոքրիկ ելանէ ի ծովէ իբրեւ զհետս մարդոյ։ Եւ ասէ՝ Ելի՛ր ե՛կ, ասա՛ Աքաաբայ՝ Կապեա՛ զկառս քո, եւ իջի՛ր, մի՛ արգելուն զքեզ անձրեւք։ ԽԸ. Եւ եղեւ ընդ այսոսիկ, եւ երկինք խաւարեցան ամպովք եւ հողմով, եւ եղեւ անձրեւ մեծ։ Եւ Աքաաբ հեծեալ գնաց ի Յեզրաելիա։ ԽԹ. Եւ ձեռն Տեառն եղեւ ի վերայ Եղիայի, եւ մեծացոյց զմէջս իւր, եւ վազեցոյց առաջի Աքաաբայ մինչեւ ի մուտս Յեզրաելիա։

Վասն հօր և

Հոգևորական՝ սուրբ մի կին տուեալ զարդարեցեր նորին ընկերս. ի զգեստուս լուսոյ վայելս և հրաշակերտս։ Մեր որդի և մեք պատուիրեսցուք քեզ գնալ սուրբ։

Ո՛հ հոգեւոյն զպղծուսոյն ահ եղեալ ի նեմէ որ մերկութեան զգեստ ընդունեալ ի նոսա առաքելոյն հանդերձել ի նոսա հրեղէն լեզուք. օրհնեա՛ Տէր

Ա. Թագ. ԺԸ. ԽԴ. Եղիա՛ Տիսբացին ասաց առ Աքաաբ՝ Ելի՛ր ե՛կ ուտել եւ խմել, զի ձայն առատութեան անձրեւի լսեմ։ ԽԵ. Ելաւ Աքաաբ ուտել եւ խմել, եւ Եղիա՛ ելաւ ի գագաթն Կարմելի, եւ խոնարհեցաւ ի վերայ երկրի, եւ դրաւ զերեսս իւր ի մէջ ծնկանցն իւրոց։ ԽԶ. Եւ ասէ ցպատանեակն իւր՝ Ելի՛ր ե՛կ, եւ հայեցի՛ր ընդ ճանապարհ ծովուն։ Եւ ելեալ պատանեակն հայեցաւ, եւ ասէ՝ Ոչինչ է։ Եւ ասէ Եղիա՛ դարձեալ՝ Եօթն անգամ։ ԽԷ. Եւ եղեւ յեօթներորդում ասէ՝ Ահա՛ ամպ մի փոքրիկ ելանէ ի ծովէ իբրեւ զհետս մարդոյ։ Եւ ասէ՝ Ելի՛ր ե՛կ, ասա՛ Աքաաբայ՝ Կապեա՛ զկառս քո, եւ իջի՛ր, մի՛ արգելուն զքեզ անձրեւք։ ԽԸ. Եւ եղեւ ընդ այսոսիկ, եւ երկինք խաւարեցան ամպովք եւ հողմով, եւ եղեւ անձրեւ մեծ։ Եւ Աքաաբ հեծեալ գնաց ի Յեզրաելիա։ ԽԹ. Եւ ձեռն Տեառն եղեւ ի վերայ Եղիայի, եւ մեծացոյց զմէջս իւր, եւ վազեցոյց առաջի Աքաաբայ մինչեւ ի մուտս Յեզրաելիա։

Ա՛ղաչեմ զքեզ հոգեւոր հայր, մի՛ մերժեր զիս ի քէն, զի ոչ ունիմ ուրուք ապաստան ի կեանսս իմ, բայց զքեզ։ Ընդ քեզ որ հոգեւոր և հրեշտակ մարդիկան ապրեցեր զանձինս իւրեանց։ Ա՛ղաչեմ զքեզ, մի՛ զանց առնուր զիս ի քէն, զի ոչ ունիմ ուրուք ապաստան ի կեանսս իմ, բայց զքեզ։ Ընդ քեզ որ հոգեւոր և հրեշտակ մարդիկան ապրեցեր զանձինս իւրեանց։

Ա՛ղաչեմ զքեզ հոգեւոր հայր, մի՛ մերժեր զիս ի քէն, զի ոչ ունիմ ուրուք ապաստան ի կեանսս իմ, բայց զքեզ։ Ընդ քեզ որ հոգեւոր և հրեշտակ մարդիկան ապրեցեր զանձինս իւրեանց։

Ա՛ղաչեմ զքեզ հոգեւոր հայր, մի՛ մերժեր զիս ի քէն, զի ոչ ունիմ ուրուք ապաստան ի կեանսս իմ, բայց զքեզ։ Ընդ քեզ որ հոգեւոր և հրեշտակ մարդիկան ապրեցեր զանձինս իւրեանց։

Ա՛ղաչեմ զքեզ հոգեւոր հայր, մի՛ մերժեր զիս ի քէն, զի ոչ ունիմ ուրուք ապաստան ի կեանսս իմ, բայց զքեզ։ Ընդ քեզ որ հոգեւոր և հրեշտակ մարդիկան ապրեցեր զանձինս իւրեանց։

Ա՛ղաչեմ զքեզ հոգեւոր հայր, մի՛ մերժեր զիս ի քէն, զի ոչ ունիմ ուրուք ապաստան ի կեանսս իմ, բայց զքեզ։ Ընդ քեզ որ հոգեւոր և հրեշտակ մարդիկան ապրեցեր զանձինս իւրեանց։

Ա՛ղաչեմ զքեզ հոգեւոր հայր, մի՛ մերժեր զիս ի քէն, զի ոչ ունիմ ուրուք ապաստան ի կեանսս իմ, բայց զքեզ։ Ընդ քեզ որ հոգեւոր և հրեշտակ մարդիկան ապրեցեր զանձինս իւրեանց։

Ա՛ղաչեմ զքեզ հոգեւոր հայր, մի՛ մերժեր զիս ի քէն, զի ոչ ունիմ ուրուք ապաստան ի կեանսս իմ, բայց զքեզ։ Ընդ քեզ որ հոգեւոր և հրեշտակ մարդիկան ապրեցեր զանձինս իւրեանց։

Ա՛ր ի քրովբէականն կանգնէ զհանդիսն՝ այսօր ի մէջ քերովբէից դատաս առաքելոցն աբ հոգի՝ օրհնեալ ես թագաւոր սմանց։ Ա՛ր գընաս ի վերայ թևոց հողմոց՝ այսօր ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ հանգիստ տուող քեալսն աբ հոգի՝ օրհ։

Ա՛ր խառնեցս տեսչութիւք զքո զարդանդ՝ այսօր երկիր ի հնամատոյց եւ զեկեղեցի քո աբ հոգի՝ օրհ։

Յողովեալ ընտրելոց մատուցանէին նիզն՝ ապաւեալ լինելոյն աւետեաց հոգւոյն հօր հաւատով ի վերայ տանին։ Սուրբ հոգին երեւեալ սիրելոցն՝ լցցոյց յոյս հանդուրժից սուրբ զաշակերտսն հատս։ Ա՛րք արբին ի հնդիւրըն կենդանին՝ ի ընթացեալ լարբուց յին տիւ վերայ՝ որք արբին ըն կենդանացան։

Ա՛ր ի հարաշարժ ի յոգոգողեն ըզն յառաջ բըղխեալ անհատոյ բան ի յոգոգողոցդ տիրապետէս սուրբ հոգին այսօր ի վերին ոնդ աշատիկ հեղեալ ի դասս առաքելոցն լցցոյցէր բոլոր հց ըզ ընտ օրհնացուք զերկնաւորն։

Ա՛ր յանբսկիզն ի մշտ ի հց հոգոգողն ի անորիշ բաժանմամբ ի յոգոգողը դաց արարչակից սուրբ հոգին այսօր ի հրով բաժանեալ ըզ

Օ՛ երեւելոն հոգւոյն աճնէրք վերաբերեալ ած խոստմնիմբք նորոգող ի կենդանարար օրհ։ Ա՛յսօր ուրախացեալք հոգւոյն խոստովանիմբ ած զհոգին աբ բղխանեալ ի լըցցոյցէ զնա՛ օրհ։

Ը՛նդ որ օրհնեն զ՚ոյնքն ա՛ժ բիւրք ի հց ըզնոսա յաւիտեան։

Օ՛ երկեալըն ի հօրէ զնակից որդւոյ աբ հոգին օրհնեցնէք։ Օ՛ երկեալըն այսօր ած հրեղէնք լեզուիք առ բանին ընտ րովք օրհնեն։

Ա՛յսօր ընդ ժողովուրդք՝ յերնաւոյ՝ ընդ գալոստեան հոգւոյն սրբոյ՝ մեծացուցեալ զերկիր ի հօրէն։

Ա՛յսօր յինծան առաքեալքն զարդարեալ ի շնորհսն հոգւոյն սրբոյ՝ մեծացուցեալ ըզերկիր ի հց հոգւոյն սրբոյ՝ մեծ։

Ա՛յսօր ըզհնաբանացան ալրաբանդք ձերշնարհի՝ գալստեան մը հոգւոյն սրբոյ՝ մեծ։

Ա՛ր յառեցան՝ ես ած ծածուկքն՝ ի ձայն հընչման ի մէջ յերկնից նիշ աբ հոգի՝ աղաչեմ մեզ։

Ա՛ր զանազան լեզուս զօրութիւք՝ ես ի հաս առաքելոցն ի մէջ բանակիլ աբ հոգի՝ աղաչ։

Ա՛ր անբաժանելի ես յայծուկք՝ ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ հանգիստ յառաքելոսն աբ հոգի՝ աղաչեմ մեզ։

ջուրան աւանդանին՝ ի շնորհել
մեզ բաւական եակին՝ զի գոհասիրով
սիրով անշուշտակերպ՝ զմարդիկ
ճշմարիտ աճմակերպ՝ ամբո և
Թագաւն վերնոյն խմանակաց՝
և բառնալին այսր լզգալոց՝ որ
մերձակս տուս ինհոլեցաց՝ և առաս
քեալ ինձերկնորհաց՝ աւետաւոր
ջ մարգարէսս՝ քարոզ բանի՝
քո՝ ի գհայտնօղս՝ ամբ։

Ամպատիւելի հողմոյ նմանան՝ ա
հեղագնաց սաստիկ հընչմամբ՝
երևեցար ի վերնատանն՝ հոգիդ
դաստան երկոտասան՝ որք առ
ի քեն մեկնըտեցան՝ որպէ զսկի
հրոյ մաքրեցան՝ մանրբեա՛ ի
մէնջ ըղձիդ մաղոյ՝ և ըղ գեղո
ըղձոյս փառաց։ Լինիր երկիր
ածաբար՝ դաստէ զաշխարհս ի
խանաբար՝ ընդ արդարու՛ և
ընդ մեղաց՝ և ընդ չարին դա՛
տաստանաց՝ բացեր ըղգանձդ
անհնարանին՝ պարգեւս հաստա
տուն մարդկան՝ ամբ։

Ընդ անբակին զեն որ վերը օրհ
նեալ ես ի դաստաց քո բոլորեցից
ըզքեզ աղաչե՛մք աղաչանս
քոյոյդ հաստատելոց։

Լանդ՝ ի հօրէ որ յաստուածն
գամբիսեանս որդի՝ փառակից
հո՛ր՝ աղաչանս քոյոյդ հա։

Ալր նըստիս ի քրիստիանէս՝ և առ
չուբ խրատիս զարթասծս քո՝
ձգանիրիս ամբ հոգի՛։ ողոր։

Ալ

Ալ էջն ի քրիստիս՝ այսօր և
հանդէսաւ յառաքեալսն ճշմա
րիտ ամբ հոգին՝ նըման։

Ալր իմարհարդես վրկականս՝
այսօր ընդ իմանել յառաքեալսն
ծանուցաւ մարգարէին՝ նը։

Հանան էրիդրդ ՀՀ-ուն։

Ա՛ՑՆ, ԵՒ ՆՈՐԱՆ

հօր և որդւոյ հոգիդ ա
նէղ և համատոյ՝ բղխող
մեն հօր անբնական՝ առօղ
յորդւոյ անճառաբար՝ ի վերը
նստուածն այսօր իջեր՝ ձհոգիդ
շնորհակ քոյ արբուցեր՝ ամբ
բո և մեզ ողորմութե՛ ի բաժակ
նէդ խմաստութեան։

Լինիր ստեղծօղ արարածոյ՝ որ
չէիրեր ի վերոյ քոյոյ՝ նոյն հա
մարհաւասար՝ զհա քաջակից
զհա ծանօթ ամենայնի՝ իմիա
ծեալ զարարածս ամենայն՝ ի
պէտս մարդկան՝ ամբ։

Ալր ի վերոյ քոյ բոլորեցան՝ ա
նըմարմին ոգիքն ամենայնքն՝ ա
նէղ ի ծառայութեան՝ ամբ
ոգիդ ի վերոյ քոյ՝ ամբ։

Ալր ի վերոյ քոյ ամենայն հրեշ
տակապետքն՝ ամբ հոգի՛։

Ալր ի վերոյ քոյ ամենայն ա
ռաքեալքն՝ ամբ հոգի՛։

Ալր ի վերոյ քոյ ամենայն մար
գարէքն՝ ամբ հոգի՛։

Ալր ի վերոյ քոյ ամենայն քա
հանայքն՝ ամբ հոգի՛։

Ալր ի վերոյ քոյ ամենայն վար
դապետքն՝ ամբ հոգի՛։

Ալր ի վերոյ քոյ ամենայն ա
ռաքինի

Ընդ այսոսիկ ի հոգւոյ ի մարմնոյ ի
բարկութենէ ի սրոյ ի սովոյ ի
մահուանէ ի ժանտ մահուանէ ի
ջրոյ ի հրոյ ի ոսկրախտէ ի
ցամաքախտէ ի ծարաւոյ ի
ծանր հիւանդութենէ ի
ցաւոց ի ներքինոց ի
արտաքինոց ի
տեսանելեաց ի
անտեսանելեաց ի
ամենայն չարեաց
ազատեա զմեզ
տէր։

Ողորմեա մեզ
տէր։

Ողորմեա մեզ
տէր։

Ողորմեա մ

ա՛ծ ծանձին՝ օրհ։

բարձրելոյն հովանաւորեամ՝ որ
հոգւոյն սրբոյ՝ և զօրութիւն
ամպ լուսաւորին՝ դերագոյն քեզ
ծրհ։ Պատարելոյն հովանացեամ
ա՛ծ ծոհէն մրիամ մայր Ա՛ծոյ
բեցան դասք առաքելոյն՝ պա՛ի
քեզ բանդակ կրեցեր ըզՀրե
մայր Ա՛ծոյ՝ և զօրութիւն
քեզ մեծացուցան նահք։
Ա՛մանաւոր լուսոյն զարդու
ըզդեցար՝ ըզզգեստ փառաց։
Ա՛ր անխմանալիդ ես կեր
ես անապատեամ հոգիդ՝ ձրշ
մարիա՝ ։ անբակ զբնաբար բեզ

ծրհ։ Ա՛ր կատարեալ անձնասիրու
հերից կատարելոց մի՛ և նոյն
բնաւք ։ որով ընդ հօր և ընդ
որդւոյ միշտ երկրպագիս յա՛
բարձրեալն ըզքեզ ածաբանեն
ա՛կերգեցոյ՝ յոր մի՛կրտութիւ
և դասանիքեզ հանգոյց երրոր
դութիւ անեաժանելի ։ օրհ։
Ա՛զնիր օրհնեցէք բա՛ ամ՛ ընդ
արարչէ զաստիսծոյն ընտրեա
Ակնյք նոր արարածք ի՛ բո նո
բանեակաւք անաղանեան ի՛ հոգ
երն սրբոյ ։ բա՛ ամ՛։
Նոր քահանայութիւ վերնատա
ունէալ ի՛ քէ օ՛ծմամբ սո՛ւրբ
հոգւոյն ։ բա՛ ամ՛։
Օ անհատելի ըզկոյս աստուա
ծունէն՝ ապնօրինաբար կրէ
ցեր ի՛ բո՛ւմ յորմէնիմ մարիամ
մայր ա՛կայս ։ օրհնութիւ ըզ
քեզ մեծացուցան նահք։

ՅԱՅՕՐ ԱՐԿԱՆԱՑ

ինչն ուրախացան ի երկրաւորացս նորոգ մանն. քանզի նորոգօղն էից հոգին էջ ինք վերստանն. որով նորոգեցաք՝ նա զաւաքելոցն։ Այլ յաւր հոգանելիքեայ բնաւ ցնծայ ընդ հօր հաշտուէ. քանզի զի որ եւթարձ զհոգին իմոյդ կատ նէ մարմին էղելոց՝ դարձեալ վերստանի՛ն ըզ նոյն պարգեւէ։ Այլ յաւր մանկունք էկէղեցւոյ ուսանին ցնծալ ըզ աստուածն՝ զի հոգւոյն. որով զարդարեցան զի զգեստեալ լուսոյ ալաց. էրդեն ընդ սրով բէրէն զերբասրբեանն։

Ի զիսաւանալն յաշտարակին բաժանանաք լեզուացըն. քանէց՝ այսր ըզբաժանել լեզուս ազգաց մերոց դաւ մեսանելոյ դարձեալ ինք վերստանուն՝ ա՛մ հոգւէք օրհնեցէք զհոգին աստուածոյ։

Ի էջ հոգին ետն և առաջնոյր դեսց էրկուստան ցեղիցն իելի Ի յուսալապատն՝ այսօր էրկուստանն առաքելոցն անդրեկ Ի յաւետարանն՝ ա՛մ։

Այսօր աղբիւր դիտաւէ բըղխեալ ինք վերստանուն. յորմէ լը ցան սիրելեքը գնացին գ-աւազան գ-աւազն

Ա՛ր առաքեցար ի հօրէ՝ հոգի եղեր անեղ և համանդէց՝ ողջանոյզ անօրինակար քրեմ էակցին. լո նել մեխիթարիչ աբ առաքելոցն ողջակեմք ըզ-բեզ աղօրեսա։

Ա՛ր ինչ ըս սիրասր էրկուսից տատուիկ հոգւոյն նըմանն ասուած յայտնապէս. և ի հրէղէն լե զուս բաժանեալ հանգեաւ ի դաս առաքելոցն. ողջա։

Ա՛ր արբուցեր էրկուսից դին հաւն ի մատուռէ զհոգիս աբ-ց. քոյ առաքելոցն. որք արբուցին ողբատեցելոց արդաւց ապանոյ ըզ բաժանին ա-բանականաբար յայտ նէ ըզ՝ ասոյ հոգի աբ։

Ա՛ր ի էրկնային զօրս ան անութեցող ըն նաիս էիղեր առաստապէս հո գիդ ճըշմարիտ՝ գնածայինն և զգէստաւորն. քո խոստումն քեզ՝ լինել վառաւանէջ աբ էրբոր գաւէդ՝ ընդ նոսին վաստաւ ըսնիր զերբեակ մուքթիւեան։

Ա՛ր զկէրպարանն ունայնն առեղ ծեալ էրբոդուէդ խորհրդակ ցուբ՝ զարդարեցեր փրչանոյ շնորհայդ. քոյ կենդանարար. և ընդ ծնեալսն առ ինանիլ խոսեցար օրինօք և մարգարէիւք՝ ընդ։

Ա՛ր ի էրկորդի լինելոեաս յա ւետուէ քրեմ էակցին. մըտել ի վերնատունն դ-բոլքն փակելոյք շնորհելով բոստաւոյին փչմանն ըզջեզ մաստանիկ. առաքելոցն ասայ անէք հոգի աբ՝ ընդ։

Ա՛ր առաքեցար ի հօրէ՝ հոգի եղեր անեղ և համանդէց՝ ողջանոյզ անօրինակար քրեմ էակցին. լո նել մեխիթարիչ աբ առաքելոցն ողջակեմք ըզ-բեզ աղօրեսա։

Ա՛ր ինչ ըս սիրասր էրկուսից տատուիկ հոգւոյն նըմանն ասուած յայտնապէս. և ի հրէղէն լե զուս բաժանեալ հանգեաւ ի դաս առաքելոցն. ողջա։

Ա՛ր արբուցեր էրկուսից դին հաւն ի մատուռէ զհոգիս աբ-ց. քոյ առաքելոցն. որք արբուցին ողբատեցելոց արդաւց ապանոյ ըզ բաժանին ա-բանականաբար յայտ նէ ըզ՝ ասոյ հոգի աբ։

Ա՛ր ի էրկնային զօրս ան անութեցող ըն նաիս էիղեր առաստապէս հո գիդ ճըշմարիտ՝ գնածայինն և զգէստաւորն. քո խոստումն քեզ՝ լինել վառաւանէջ աբ էրբոր գաւէդ՝ ընդ նոսին վաստաւ ըսնիր զերբեակ մուքթիւեան։

Ա՛ր զկէրպարանն ունայնն առեղ ծեալ էրբոդուէդ խորհրդակ ցուբ՝ զարդարեցեր փրչանոյ շնորհայդ. քոյ կենդանարար. և ընդ ծնեալսն առ ինանիլ խոսեցար օրինօք և մարգարէիւք՝ ընդ։

Ա՛ր ի էրկորդի լինելոեաս յա ւետուէ քրեմ էակցին. մըտել ի վերնատունն դ-բոլքն փակելոյք շնորհելով բոստաւոյին փչմանն ըզջեզ մաստանիկ. առաքելոցն ասայ անէք հոգի աբ՝ ընդ։

Նայեն. և բաշխեցեր առաստպետ
պարգեւս աղքատ բընութ՚ան։
Որ օրհնիս ի հրեշտակաց ան-
դադար. Տայր երկնաւոր ընկալ
զաղաւթս մեր։
Ո՞ւրջն քո անկանիմք վիր-
կից. խնդրեմք զիթաղովմէն
բաղուստ յանցանաց մերոց։
Որ գիտակդ ես դաղտնեաց մեր
գան հոգիդ աղ. ու և կենդա-
նարար ընկալ զաղաւթս։
Օ՚րհնեցեք երկիր եւ ծով
լեռան նր մանաւանդ առաւ-
ժ՚ողովո՚ւրդք ասէլով. քեզ հ՚որ
աղ՚օղիդ մեզ ընկենս փառք։
Ո՚րդեցեք ան երդ նոր եկե-
ղեցիք ընտրելոց որդիք ահով
նի՚ ասէլով. քեզ որդւոց ընդ-
հողիդ մեզ ընդ կեանսս փառք։
Աւրհնեցեք զանձ ի պատն
ձելիս սրբոյ ոգ՚ւոյ նորա ձայնիւ
յընծայութ՚եամբ ասէլով. քեզ
հ՚ոգւոյդ պարգեւողիդ մեզ ընդ
կեանսս փառք։
Որ յանեխիչ առեղծէր ընդ-
առնեցա. քո ի հ՚ոգւոյ կիզելոյ.
հուրդ անեզուկն. ընդ նոսին օրհ
նեմք ընդքեզ և մեք հոգեղէնքս։
Որ բանիւ դայլայլեցեր զինանէ
դանըս հրեղինաց. բանդ իսկզբ
բանէ. ընդ նոսին դովեմք ընդ
որ արարեր յոգիս խնամալի ըզ
հրեշտակսըս քո. հոգի սբ՚. ընդ
նոսին բարեբանեմք ընդքեզ։

ոտոգմամբ։ Ո՚յսօր ի քէն՚ի յերկիր հ՚որ ա՚ւետիքն ի բոլ-
ձանէ. ասէ ա՚ւետիս ագ՚անց դառնալ յերդեմ վէրըստին։
Ո՚յսօր խրնդայ հոգ ասին՝ որ դաւթով իւրմով զոր ծընաւ՚. օծ
մամբ հոգւոյն նորոգեալ յոր դին լուսոյ և առ՚ընջեան։
Ո՚յսօր ի ձայն գոհութ՚ի զհո-
գին ընդ հ՚որ և որդւոյ. հոգիդ
ա՚մ օրհնեցեք զերկնըսրբուհին
երդեալ։ Ո՚յսօր ցնծանք երկ
րաւորքս՝ ընդ գաղըստեան երկ
նայնոյն. և պարծելով ընդ հրեշ
տակս երդիմք ըզվիտա ի՚
բարձ՚ունս։
Օ՚րհնեցեք մանկունք ընդ եր
կնայնոյն ըզհայրն երկնաւոր՝.
որ մարգարեացն վերկայեաց
յերկնից պսո՚ր ի թ՚ագիսր լերինն։
Աւրհնեցեք ընդ աբրահ՚ամ զեր
դին միածին. որ փայլեաց մար
գիով զլոյս ա՚ծութ՚ենն պսո՚ր։
Աւրհնեցեք ընդ բերրելեհէմն
զհոգին ճշ՚մարիտ՝ որ լուսաւ՚
փայլ ամպով՝ էակցին հովանաւ
ցեալ պսո՚ր ի թ՚ա։
Ո՚ջեր ա՚ր ողորմութ՚ի՚ քո յոյս
խարտ. և ըզմեռեալ բընութ՚ի՚
ի կեա՚նս վերստինքեցեր։
Ո՚ջեր ա՚ր առհայր վառոջ ի՚յեր
կինս. և մեխիթարիչ առաքելոյն
առաքեցեր սո՚ւրբ զհոգիդ։
Աւրհնեալ ա՚ր պսո՚ր ըզանձդ երկ

Ա՛ր բոլորից էս պատճառ էլից
անպատճառից և որոց պատ-
ճառաւ. հայր անձին և անելս
կիզըն. որդւոց պատճառ անժա-
մանակ ծննդեամբ և հոգւոյ բղխ
մանն անկըճնաբար՝ • օրհնեալ
ասի՝ ար ծ հայ ըղձն ը մերոց։
Ա՛ր կամաւ հօր և որ հոգւոյն ան-
ճառական բանդ ասելոյն. էհայ
րահան ծոցոյ իջեր ուսուցիչ
դաւրիելի՝ որ ըզհոգին բերիկ
բեալ կուսին. յորմէ ծնեալ մար
ճնով անճառաբար իհոգւոյն սըր
բոյ՝ • օրհ։ Ա՛ր մարգարէիքըն
գուշակեցեր հոգւով յառաջ
գոն զգալոցառքեալ էհակեն.
և՛ի յորդանան վերկայիցեր՝
աղաւնակերպ իջմամբ ի վերոյ
մարմնացեալ բանին՝ • օրհ։
Ա՛ղար օրհնեցիք բարձր ա՛րա
րիչ ըզհայ յաւիտեան։
Ա՛յսօր հաստատակից հօր և
որդւոյ հոգին՝ հրաւիրեալ ծագ
մամբ իջեալ ի վերնատունըն մը
կըստահաց ըզդասս առաքելոցն
ի հնարն անկիզելի՝ • ըզ։
Ա՛յսօր արարչակից հօր և որ
դւոյ հոգին՝ բըղխեալ անհիւ
թական ջուր կենդանի յերու
սաղէմ խնատուէ և մկրտուէ
մեզայ՝ • ըզ։ ար օրհ։
Ա՛ւետարանիչը ածածկին վերծո
հետոզ ենթակեցից՝ ծագեալի ի
քէն մեզ լոյս մեծր էղեր վերծո

Ա՛ղաւորդ խաղաղէ՝ որ բարեգ
թեամբ ինամես զքո զարարածս.
մեզնէ՝ ա՛ր զհոգիս նըմըշեցէ
լոյն ընդ աբեղբ քո՝ և դասուէ
բեսո՛ի յաւուրն այցելութեն։
Ա՛ր կոչեցեր իդրոց մահու զսի
բելին քո զաշակերտս՝ և ծանու
ցեր զնոսա զաշխարհս՝ ընդհանուր
սիեզերաց՝ լուսաւորեա՛ ա՛ր
զհոգիս։ Ա՛ստաձայնի քոում սըրբ
բուէ մաուրայանեմք քեզ պա՛տ
ղատանս արտասուալից՝ • պայծա
ռայ ա՛ր զհո։

Ա՛ր ողորմեցար խնդրող ծընեալ
մարդկան հայր երկնաւոր ըստ
մարդասիրին՝ և ետուր բնաւեա
պատր պարգև՝ ընկալցուն որ ըզ
ծնօղդ ուդդ փառնի՝ մաղթա
նոք սարա՛ ար մեզ ողորմա։
Ա՛ր յորելեար խնդալ յամպց օրի
նաց ձրւեդ պատր զկոյսն մա
րիամ՝ յորմէ ծընար մարմնով և
բարձեր նուաւ ընդեղս նոանա
ւեղնին ադամայ՝ • մաղթանօք։
Ա՛ր մարգեցեր հոգիդ աբ ըզ
սիրտ և զարգանդ մեր քո փա
ռակցին՝ • պատր ամէն ծնողաց
նորին էտուր ըզ մայր բանիրն
զօրնիչն ևայի՝ • մաղթա։

Փառք հօր և։
Ա՛ր ելից հոգին ան ըզբաժանիլ
ձարտարապետ խորանին՝ պատր
շինե զանարդիկ խորան աբ էր
լորդուէն՝ ա՛մ հոգիք օրհնէ
զէնք զհոգին ա՛յ։ Լ՚ա։

Ընդ առաքելոյ խրատիցն այս՝ ըստ ընտրութեամբ վերադրեալ հոգևոյ. ասի՞ առաւ։

Ընտանեօր վերնատունն սիոնի որդիք նորոյ. երգեցեք ձայնիւ վերնոցն՝ · ասի՞ առաւ։

Ի ձայն ցնծութեան ամենայն հոգիք ուսցուք · վասն որոգայ ղին ըզ վատ՝ · ասի։

Կանոն Ծաղկաց Ա։

Ա՛ՐԻՈՒՀԱՆ ԱՐ դարուն քոյ ծագեալ յաշխարհ հալածեալ ըզխաւարն անգիտութեան. և լեր մեզ ուղեկից և յարուն հանգարտ ձառ առ հայր լուսոյ ծագեաց՝ · որ երկրպագի լիներուրայ և երկրաւորացդ ընդ հոր և որդւոյն · վասն որոյ և մեք զերկրպագանիմք հոր հոգւոյ՝ ով և ձրշմարտութեամբք։

Ար փոխանակ ծոցածին բանին որ ըստ երկինս՝ առաքեա զաւետիքըն հոր իբարձանց հոգին ճշմարտութեամբ · մերկ թաթել զերս յաղտոյն սրբոտեալ ջելոց և հրաշինել զընտրեալս դասս առաքելոյն՝ · վասն։

Ընդ յօր սրբոտնկայն և գիշեր բոյն լուծան երկունք ծնողն դէտն նախահարն · քանզի զծնեալ հասցէ մարթիւ ի մահ ևս չ-

ղին · ապ և ապինք ըզքէզ մեծաւ ցնծութեամբ։ Ինձ եղեր եկեղեցւոյ խորան եղեր հոգւոյն սրբոյ՝ · ի հրեշտակաց ապաստարեան դոքիւ ըզքեզ աւետեաց · ապ։

Տեսանեմք ըզսոսկալի հրաշալն խորհրդոյդ յայտնեալ · ի հոգւոյն սրբոյ յաստեղս զբանն աճ մարմնոյ ծընեալ՝ · ապ և։

Ար իւրոյ բերդեալ գառնոյ զանձին յաստեան հանգէր եօթին արիւնն շնորհք՝ · հոգի ան տուժոյ ևխորհրդոյն · հոգի հ զոքեմ և զօրուէ · հոգի իմաց տուքեմ և գիտուէ՝ · հոգի երկիւղի աճապարուքեմ · անդս չքմեղ շնորհեա և մեզ ողորմս թեամբ ի քոյ պարգևացդ։

Ար զգուշակեալն քո եապեաւ երից օձերն լերկն մարգեալ առ հոգի տան ի վերայ իմ · զոր ի անօրէնութեանն խոնարհութեամբ ընթերցեալ որ վասն իւր զմեռս մարդարէին՝ · ապ։

Ար զաւետիսն առ ի հօրէ և ի հոգւոյդ բանին յայնմանէ · մարգարէքդ ծանուցեր · զոր խրատեալ մարդոցելոյն բարբառ ձեր առ մարդկութիւն · որ որ ա ռաքեց զին և հոգի նորան · ապ։

Ընդ երկնայնոյ հոգեղինաց դասուցն · հոգւոյ առեղծողին երգեմք · ասի՞ առաւ։

Ա

թէ՞ հայիս յարարածս՝ · հոգ։
Ա յօր ոճայնին առաջնոյ թէ՝ ի
վերատունէն հընչէ՞ հոգ
մոճայն հընչիւնէ՝ և զառաք
եանն արբուչեա՞ բաշխեցար
յարարածս՝ · հո՛։

Ա՛ր տիրակա՛ն ամ իբէն կոր-
դեա՛ց տլտուես բընաւե մերց՝ ·
իմատուե՛ր ըղ պարտիս էթ՛ղ
քոյոց պահատպանց · թո՛ղ և ըղ
մեր ըղ յանցանս ողբրուե՛ր ըղ
քո՛ք՝ ։ Ա՛ր զպատմե՛ւածնն ա՛
ռաջին զոր զգեցուցեր օճմամբ
հոգւոյն · մարկոցաք մե՛ղք ըստ
նմանահօրըն պատրանաց՝ · զե՛ք
ցո ըզնոյն վերըստին ողո՛ր ։
Յոճայնէն կայծակուն խարով
բեէին անհրակէլին՝ · անմոքրաց
պէս մերձեցաք դու պարտատան
քոմ խոհրդոյն՝ · չնորհե՛ա ըզ
նոյն մոքրութի՛ւն մե՛ր
զոց մեզոյ ։ Ա՛ր վաեցոյր ի յոյ
փեայն և ո՛չ կիզար քոստ մարեն
ելոյն պլ էտուր զհոյըն կենաց
կերակուր բանաւորաց՝ · բարե՛
խօսեա՛ ամ քոյ ջընջել ըզ գիր
մեղաց մերոյ ։

Ո՞ղ հա՛յըն էրկնաւոր օրհնե՛
ցեք ընդ հրեշտա՛կս՝ · ո՛ր
միայն էջ թագաւոր փառաց ։
Ո՛րդի՛ն՝ փաճէն դոհութի՛ւն
բարեբանեցէ՛ք · որ ե՛կն և փրկե
կեաց ըզմե՛զ ։ Ո՛ր ելեի՛ն յերկինս
աջ՛ կողի՛ն ամենայն շնորհաց

պա՞ կանոնէ · վերըստին ծնանի՛
հոգւո՛յ յորդի՛ս լուսոյ հօր՛ն
լերկնաւորի՛ · վանա ։

Ա՛ր հանդուցիդ ես հօր և որդւոյ
անձնաւորաբար բընկալուես ի՛ միշտ
էջն՝ · ա՛ր հօր բընկալեցեր ջուր
կենդանի՛ յերուսա՛ղէմ՝ · հո՛
ղի՛ ա՛յ ողո՛րմութի՛ ։

Ա՛ր ապրելակից ես հօր և որ
դւոյ պրոյ կենդանածնեա՛ցք ի
ջուրս աբրահամ՝ · ա՛ր հօր որդիս
ա՛յ ծնանիս ի՛ ջուրց · հոգի՛ ։

Ո՛գի՛ն՝ ճշմարիտ՝ ա՛ր զնոյն
ըզ հրամանաըն քո զառածըն
դաւթեն լըցեր · սրբուցանելո՛վ
աշակերտացն զպարարտուե՛ քո
ինք՝ վերնատունն · ողո՛րմութի՛ ։

Ա՛ր առաքեցար ի՛ հօ՛ր՛ էկնդու
նոյսդ վըտակ ե՛լոյս ճշմարիտ ·
սրբուցանելո՛վ նոքօք որդւոյդ սի
ոնի՛ զուղարս փախկուե՛ · ողո ։

Ա՛ր կատարե՛ցեր ըզպատգամ տան
կուե սըրտիդ նոյս՝ · ողբ ըսպա
սեա՛ց մընացին մեծի՛ գալըստեն
քո ինք՝ վերնատունն՝ · ողո ։

Ա՛ր ի թեւս թեթեւս ամենեւին
սա՛ւառնեա՛ց՝ և հրայա՛յտդ սե
րուելէից՝ · վերանըստա՛ւ տես
չութի՛ խնամես զարարածս՝ ·
հոգի՛ սո՛ւրբ օրհնեալ
ես յարարածոյ քոյ ։

Ա՛ր պանչեչասյաօտա հրաշալի
ձայնիւ ընդ հօր և ընդ որդւո՛յ
միշտ վառաբանիս՝ · ևքաղցրու

Թեմա անորիշ բաժանմանէ. ը:

Ա՛ր տեսանէ զանոնք որ ծնան զեամբք հոգեկան մեռան. յորմէ հոգիք ճառագայթեն զանձինս. որ ոչ ունին զայս ի սոսկալի ատեանն ի վերջին դատաստանի.

ԺԱՄԵՑԵՔ յաւուրքեանս։ Որ իւրք
ջուրցըն գոլով սուեղծանէիր
զարարածս. իջեալ իջուս աստ
զանիրն ծնանիլս որդիս ՝ի։
Որ զմարդասէր նորոգեաս միշտ
ընտրեալ քո զեկեղեցի. պէսպէս
լին մանկունըք սորա։

Ոդիք հրեղինայն՝ այսօր տե-
նեն ի մէջ բղխմունս հոգւոյն
՝ի։ Տեսանողն յաստուծ նըշանա-
կէր զառաստաբուղխ վըտակ իմաս-
տից ՝ի մէջ հեղեալ ՝ի հոգւոյն։
Ա էմբն հաստատ զմիջնէալ
անմահական բաժակաւն այսօր
բաշխէր ծարաւեացդ։
Վասնայս այս գնացիւք ցընծայ
քաղաքն այ սիոն մեր եկեղեցի։
Ա ՚ որպ և մեք երթեակ և մի
աճապարեն՝ երդիմք ըզ վանա
՝ի բարձունս։

Կանոն Հինգերորդ Հարութեան։

ՔՆԱԿԱՐՕՐ

Նաբաք բըղխումն ՝ի հո-
րե զհոգին ձըշմարիտ. որ հընչէ
մանե ձայնի էջ խիզ թաստատանն պ
սօր ընկնին սաստիկ հոգիք. զոր
վառաւորիչք հոգւոյ երդին։
Օ հանդպակիչըն հօր և որ
դւոյ զըստիջըն ընտրեայ. որ
՝ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ

զանազանական պարգեւըս քո՞ բա
Ա՚ղբիւր կենաց բաշխող ընտ
հայ հոգիդ ինձ՝ իբարձանց.
զանազանական պարգեւըս քո՞ բա
Ա՚ղբիւր կենաց բաշխող ընտ
հայ հոգիդ ինձ՝ իբարձանց.
Ա՚յսօր ամենայն հոգիք բանաս
տ՚ն՚ցայ. որ զհոգին ճշմարտու
թե՚ որ բոցաւորիչ լեզուօք ահե
զագաձ աստիկ հոգիդ հընչէ
մանե ինձ՝ ՚ի՚ ընկնի՞ ՚ց. օրհ
նեցէք ՚ի ձայն գոհութե՚ բարձր
արարեք ըզնա յաւիտեան։
Ա՚յսօր քահանայք եկեղե՚ցւոյ.
որ զհոգին կենդանարար որ բաշ
խէ առաստակս զանազանապէսիկ
պարգեւս չհեղեցիս արդ՞
ըս՚ց. դո՚վեցէք հոգևոր երը
դոնէ բարձր արա։

Ա՚ղբիւր ա՚ծածնին՝ անդրիւր ան
ըսպառ լըւացին՝ որ լուսաւորիչ
զհանառաւաշեալս. միաբանիկն ձայ
նիւ երդով մեծացուցանեմք։
Վո՞ւ պարծանըք կուսութե՚
մարդկան՝ զո՞ւ ուրախութե՚
հրեշտակաց՝ զո՞ւ բարձրութիւնի
ծիրն՝ վնո՞ւորդ ըզբեզ ա՚ծածնին
մեծաց։ Վո՞ւ ճշմարիտ արև՚
էիք արեգականն արդարութե՚
յորմէ ծագեաց փրկուի ամե՚
ղեաց՝ ՚ի։ միաբանս։

Ա՚ղբիւր կենաց բաշխող ընտ
հայ հոգիդ ինձ՝ իբարձանց.
զանազանական պարգեւըս քո՞ բա

Ո՛հ տայդ անմահութեան՝ եղեալ ձաշակիչն դուռ ուրախալո՞ց. զբա՛ժակ կենացդ. զոր ոչ ես և մեզ արբուցին։

նային հատուր ըստ սովորական թէս. վեր: Այնմ թէ թէ յերկրայ
ին ցանկութեց որ կայս՝ և վատա
րան ածային բոյսին. որ ըզջո
ղն հայրաբուղխ անձրևեցեր ի
բանկն երկիր՝ որով բնութես բու
սան արդարոյն որ բնոյք. վեր:

Հատրն վիմանձին աղբիւր
յորդառատ բարունակ ծաղկեամ
պովի վայելչագործելոյ հոգեղէն
բաբունոյ բանին առն անթառ
նուէ առաքար հոգւոյն. առ ձր
նեառն ելեալ՝ վիշտ բարեխօսեա
անդադար հայցմամբ՝ շնորհել
զհոգւոյն ի մեղս նրկիցելոյն:
Փախիկուէ դրախտին բոյծղ
բանալի. քէ բարձող նրմանող
երկնից. առաքար ոսկեղէն լի մա
նանայի. գաւազան ծաղկեալ
յարմատոյն յհատաց. առաքար լու
ոյ մեր. ան: Յոր քաղցրագոյ
աւր յանկարծ զբաղարհոյն.
նրմեթեղեն սրտիդ գեղմարգը
առաքեալ հիճե եկեղեցւոյ. մեր
քոր ազատիր ամէն հնձանաց
ւոր որ կայս մարիամ. առ:

Աստուածածնին խորան լուսոյ
անձեռագործակ արմատ կենաց.
որ եղեր արևելք արեգականն
արդարոյն. և նրմատեցոյս ի խա
ւարի ըմոյ ծագեցեր. վեր որպ
ամենեքեան ըզքեզ միշտ մեծա
յուշնեմք: Նահատակին տաճար
եմ մեղեաի անկիզելի. որ զան

Ա՛յսօր աղբիւր դիտաւէ բղխել
խաղ լեռնէ վերնաւանն յորմէ լը
ցան սիրելիք գնայիւք գետոյն
առատմանէ։ Ա՛յսօր ինձեալ ի
երկիր հօր աւետիքն ի բաղ
ձանս. տալ աւետիս ուրախալի
դառնայ յերդեմ վերստին։
Ա՛յսօր խընդայ նոր սիրտ որ
դեռևք ի բոլորվք զոր ծընաւ օծ

ա

Ա՛յսօր ալեաց ծովուն ի քէզ
տարեալ կրեցեր. որով բնութիւն
կիզեալ շնչաւ կրկին բոյ։ վայ։
Աչեղանի տագանակ կտակաց
ընդոց նորոյ ուխտիս. որով
ի՞նչ յերկիր աւետեաց հոր
դեան. հոգւով ի քէզ տըպաւո
րեալ բանին. վա՛ որոյ։

Վտառք հօր և։

Ա՛յսօր յօղով ի մանուելեաւ
յանկոյդ հոգւոյն զուարթացան
բոյսք երկիզեայ. պարտուցան
դաշտք արտարումբ՝ և գերեզիկ
կայան անապատք մաքուր կու
սութիք՝ վասըս տուգաք նըման
սըրբասաց ձայնիւ։

Ա՛նհետանելով ած և երեվեցա
ր ակ որ առաքեցե՛ր յաշ
խարհ զանազանից քո շոգւով
հիւսեալ միածնի արդեամբ. օրհ
նեալ եա՛ր որք հաշտ հայցին մերոյ։
Ծառուձի հօրի անճառ ծըն
ընդեանաք որ ետուր միխիթարիչ
առաքելոց քոց սըրբոց. շո
գւով քո սիրակից գոլով. օրհ
նեալ ես ով անճառ էութի կատա
րեալ անձնաւորութիւն և կատարող
բոլորից. ընդ հօր և ընդ որդւոյ
միաւորեալ բնութիւն. օրհ։

Ա՛ղաւոր Ա՛ստուծոյն հոգւով շո
գին որ դո՛ւք եկեք. շոգւո՛վ շըն
հօր և որդւոյ երկրպագեան
ձայնիւ. Ա՛ղ հաւատն երկոցունց
ընդունեա՛ր բանին յերկիր բանաձ

գ

դ

ե

զ

է

ը

թ

ժ

ի

ժամ

ա

Ա՛յսօր ի ծընանելդ քո յաշ
խարհ և ընդ մեռանելդ բընաւ չի
կեա՛ց վերապահեցեր.
Ա՛յսօր ած աւհայր վառօք ինչ
կինս. և մընդհեծարչ առաքեցեր
առաքեալս սո՛ւրբ շոգւով։
Ասացեր ալ այսօր ըզգացեք երկ
նային. և բաշխեցեր առաւտակա
պարգեւս աղքատ բընութ։

Ա՛յսօր աղբիւր դիտաւէ բղխել
խաղ լեռնէ վերնաւանն յորմէ լը
ցան սիրելիք գնայիւք գետոյն
առատմանէ։ Ա՛յսօր ինձեալ ի
երկիր հօր աւետիքն ի բաղ
ձանս. տալ աւետիս ուրախալի
դառնայ յերդեմ վերստին։
Ա՛յսօր խընդայ նոր սիրտ որ
դեռևք ի բոլորվք զոր ծընաւ օծ

մանք հոգւոյն նորոգեալ յոր-
դւոյ լուսոյ և առնընջեան։
Ա՛յսօր լինայն գոհութիւք՝ զնո-
ղին ընդ հօր և որդւոյ. հոգիք
ա՛մ օրհնեցէք զերկնաբնականն
երգելով։ Ա՛յսօր ցնծամք երկ
րաւորք՝ ընդ գաղատեան երկ
նայնոյն. և պարելով ընդ հրեշ
տակս երգեմք զ՚ի փառս Ի՛
բարձեալս։

****

Հանգ Վեհերդդ Հ՚Առաքն։

ՎՆՄԱ՚ ՉԱ՚ԲԱ՚Ր

բաժակ հեղեա՛լ երկ
նից աբ՚ հոգի. զոր որ
բին խնկեանսն դա՛ս աբ՚
առաքելոցն. օրհնեա՛լ ես աբ՚
հոգի՛դ ձերձնորհս։
Ա՚ստապէն ծաւալեալ խո՛ր
հուրդն կենդանի. քանզի որ
բեա՛ղ առաքելոցն և արբուցիչն
սիրելեացդ. օրհնեա՛լ։
Ա՚յսօր մեծապէս ցնծան էակ
ք զեկեք հեթանոսաց. ըզմայլեալք
ուրախութ՚ ի՛ր ի՛ն կենդանի
բոյր բաժակ. օրհ։
Ա՚նթոկիզն սատրա՛ծ սուրբ
հոգի. զմարգարէ՚ն զԵ՚ղիա՚նց նա
խագահ՚ն՚ շնորհ՚ն՚ի արտահիւրել
լուսաւորեցոյց. առաստաղո՛ղ
հերձեալ յառաքելո՛ն։
Ա՚նճառնական որդի՛ միա՛ծին.
ըզ խոստացեա՛լ պարգեւս սո՛ւրբ

տեսցն՚ ի վերնատունն սուրբ
եակ լերկեր. առաւօտ։
Ա՚ռաքելոյ սրտանց ի՛ջանելով
մեծաձայն հընչմամբ ի՛ բոլո
ձագնդ. ի՛ նմանութի՛ւն լուսոյ
փայլման հրաշալինեաց անկիւղ
լի՛ զաշակե՛րտսն. միտքդ
նրատեսի՛ն ի՛նք վերնատունն։
Ա՚ննիւթական արշաւանի՛ սրբոյն
նեալ սրբութեամբ ըզհաւատս սաստու
ծոյդ. զոր առեա՛լ ի՛ հօրէ՝ պատ
ա՛ զաշխարհ և ըզմիաբանեցամ
դասո՛՚ւսան. զոր քարոզեցի՛ն
հանդիպեալքն։ Օ՚րհնութի՛ւք ի՛
բարձունս ելոյդն ի՛ հօրէ հոգ
ւոյն սրբոյ. պրոմ առաքեալդն
սրբութեան ամենահարկն բաժա
կա՛՚ն. և՛ հրաւիրեցի՛ն զեր
կիրս ի՛ յերկի՛ն։
Ա՚նքնն յինքեան. նոյն միշտ
ընդորոյս դասեցաւ՝ անբեւեթ
անժամանակ. անպատկերելի ան
փոփոխելի՛՚. և միշտ օրհ
նեալ է ի՛ յաւիտեան։
Ա՚ռանց ոլորանութի՛ւն առանց
որպիսութի՛ւն. առանց առաւե
լութե՛ անշփոթելի՛՚. և միշտ։
Տէ՛ր առաքիչ որդւոյդ՝ տուանդ առա
նէ ինքն ինքեանն. առաքեալդ
զօրացուցանէ՝ որով և կամի բա
ժանէ ըզ շնո՛՚րհս. և միշտ։
Ամենաբնակ տէրն մեր յեր
կինս՝ առեալ աշակերտսն՝ ի
նըստուցանէ ի՛ բարձրութե՛ երու

աղաչեմակերպ երեսմամբ։

Այր անբակերդն ապարիջ յա-
ւետենից՝ առաքեղ կարդանքն և
պատասխիւ հանդո՛ւյծ զինքնիշխ-
սըն մեր ի սուրբ անուանըդ։

Արդեդ միածին էակից հօր և
հոգւոյ՝ ի միասանգամ.քո դա-
լաւետման հանդո՛ւյծ զինքնիշ-
նո՛ղիդ ձրիամարիա վտառակից
հօր և աղաչանօք աճա
ծնին հանդո՛ւյծ։

Անբակերդն աճ անհատանելի
բնութ՝ և հանդուգնեալ ի հրե-
ղէնն կառա՝ ։ ւանն որոյ դուէ-
լոյ ասելիք՝ օրհնեա՛լ ես հայր
անբակերդն աստուած՝

Ա՛րդ արտաւանել և ծիրանազ
գեաց հրաշահաւադոյն կայս՝ ։
զոր առեալ որդւոյ վերանիտեան՝
դամասոյ յանապատում ի կեանս ։
վերոյ գալելոյ առելիք օրհնեալ
ես որդեդ միածին աստուած՝
Անհատանելի հոգւոյն զօրքեն
որով վարեալ համատարած լցան
երկուասակաւն անձամբն։ վերտո-
խելոյ յանապատելիք և յանդս-
տանելի և յանանց լոյսն ։ վերոյ
բարեբանելոյ առելիք օրհնեալ
ես հոգւդ ճշմարիտ աղբիւր։

Ա՛ստուերեալ էիմ զարդ ստեղ
զամուրըս.քո՝ քանդոյն մերձեցու
աստ.քեզ վեհապէն երկնաւոր։ վերը
կուգ.քեզ շնորհելոյ պէսպակեա
ձոյ պատանելի վտառքն ես բնութ։

ստղե՛ա՛ր ։ մինչև զգե՛նո՛ւ
ցուք զօրուն ի բարձունս ։

Ա՛խաւանակ աւե՛ւ առաքելոքն
միահաւոր և միակրօնն ։ միաբան
նըստեալ ինչ՝ վերնատա՛ա՛նն ։
և առին պնդելին զալըստեան աւե՛ւ
հոգւոյն ։ Յանկարծակի եհնա
ի նմանուելոցն ըստ մոյժանն ։
և երկիւղ բնակեցաւ ինչ առա-
քեա՛ա՛լն ։ մինչդեռ նըստէին
ի նա՛ա վերնատանն ։

Ա՛նդ երկնայնոյ հոգեղինադ
գաւաղանն ։ հոգւոյ առեղծողին
երգելիք ։ վա՛ա՛ռաւրեա՛լ կ՛
գալուստ հոգւոյն սըրբոյ՝

Ա՛նդ առաքելոյ խըմբիցն պա-
ծր զոհարձանացեալ ։ վերտոգելիք
հոգւոյ ։ վա՛ա՛ռաւտ ։

Ա՛տանօր վերնատանն սիոնի
որդիք նորոյ ։ երգեցեք ձայնիւ
վերնոյն ։ վա՛ա՛ռաւտ ։

Ա՛ձայն գնդաւթեան ամենայն
հոգիք ստացաք ։ զմեզ նորոգո-
ղին ըզ վառ ։ վա՛ա՛ռաւտ ։

Ա՛յս իւրեանց իշխողք առաքեցան
և մարգարեացաւ ինչ կուսէն ։ ել
վերըսաւն նորոգեսցես զանկա
նեան ադամ։ Ա՛ռա՛ւ ուրծ իւրեր
ըն ։ երեւեցաւ և ընդ մարդկան
շրջեցաւ ։ և փրկեցեր ըզտիեզ
ղերըս յանիծից ադամայ ։

Վ՛ճռ ի բերկնից վերկայեա՛լ հօր
քո՛ ձայն ։ ասէ դա՛ է իմ որդի ։
և աւե՛ հոգին ըզ բեզ յայտնեաց

Ա՛ր զանձառելի խորհուրդ եր
րորդութ՛ էն յայտնեալ նոցա՝.
խնամառութ՛ աղբիւր կենդանի
բղխեալ ի նոսա՝. բ։

Ա՛ր խարտիդ արեգականն այր
դարուէ՛ նոր օրհնութիւն տա
ցուք. և անդադար բարեբանեա
ցուք։ Ա՛ր առաքիդ անձնա
լուացն ա՛ր ի հօրէ՛ նոր երդ
երգեցուք՝. և անդադար։
Օ՛ նոր խառնարանդ հրայրոյն
նոր խառնարան բանին և մարդ
Ձայ՝. հոգւով երդ՛ել բարե
բանեցուք։

Ա՛ր ինչպիսական իսկութէն յառ՛ջ
բղխեալ աղբիւր լուսոյ. և ձա
ռայ այնքան ձակ լուսովքն զուարթ
ձայուցեալ լե՛ցեր զամաքեան.
աղաչանօք սո՛ցա ո՛ղորմեաւ։

Ա՛ր զէութ՛ըս հրեղինացն հիաց
մամբ ցո՛ւցեր. նոքին ինքն խնամա
լի ձայնին լուսովքն զուարթացու
ցեալ լե՛ցեր զամաքեան. աղ
Ա՛ր զանշարժումնած խաւարն ին
կղզեացն ի լոյս վո՛խեցեր. այսօր
հրաշալի ձայնին լուսովքդ զո
Ա՛ր հրաբորբոք ծառայմամբ յա
ւիտ խաղացեալ հոգիդ ձրձնիր
բիս. և հրաձորան ձայնին լու
սովքդ զուարթացուցեալ լե՛ցեր
զամաքեան՝. աղ։

Ա՛ր ինքացեալ սաւառնաթևիդ
դդ վերայ նստեալ. այսօր իդ ձայ
հոգեղինաց անպատում սիրով

Ա՛յսօր ծագեաց քեզ դէշխոյ
դաւառը աթոռի՝. արդարու՛
արեգակն քո՛ և ամենայն ըզ
քեզ շընորհօք ան՛ւր հոգւո՛ծ
ին մեծապէս պարգեւօք։

Ա՛յսօր ցընծա՛ աբ սիոն մայր
եկեղեցի՝. փայլեցո՛ զնմանակուն
ըս քո որպէս զարեգակն՝. զի
ոնձայ՛ն խընդութ՛ըն լո՛ցոյց
ըզքե՛զ քրիստոս թագաւորն։

Վաթք հօր և։

Ա՛մենակալ հայր երկնաւո՛ր՝.
զանբաւ ժա՛ռանգ լուսոյդ ըզ
ծագումն՝ հոգեզինացըս ընոր
հիցըք. առաւաւակէ՛ս հեղեալ
յառաքեալն։

Ա՛ռնառելի բղխումն ի՛ հօ
րէ՛ հոգիդ ձրձնիրիս՝. այ
սօր իմիթարառուն խորհրդոյ
խոնարհեա՛լ հանդիսաւոր յառա
քեանն. ա՛ր ծ հայրըն մերոյ։
Ա՛ղբենաւելի խորհուրդ այ քննօղ
ընդ հօր միաւոր՝. այսօր ի՛ հրե
ղէն թևոցըն խոնարհեա՛լ հանն
գեաւ յառաքեալն՝. ա՛ր ծ։

Ա՛ղբսպան աղբիւր լուսոյ ձր
հոգի՝. այսօր ի՛ հրեղէն լեզուս
բաժանեա՛լ հանդիսաւոր յառա
Ա՛ղբեր օրհնեցեր բարձր ար
բե՛ր զհոգին ձրձնիրիս։
Ա՛ր անձառ խոնարհութեամբ
հանդեաւ յառաքեալն՝. պան
ծալի արիւնաթոյր պատակ եղ
եաւ ի նոսա՝. բարձր ար։

Օրհնեմք զքեզ անձեղ անրա-
ւ ակ
նեն ի մեզ ըղձալեաւ հոգւոյն
ից՝ : Տեսանողն յաւուրս նրշանա-
կէր զառաւօտեանսն վերստին լնել
տից ի մեզ հեղեալ ի հոգւոյն :
Ա էմբն հաւատոյ զմայեալ
անմահական բաժակաւն այսօր
բաշխէր ծարաւեցից :
Վառեցոյ այս գնացիւք ցրնծալ
քաղաքն ի սիրն միայր եկեղեցի :
Ա ՚ր արոյ և ամբ երբեմն և մի
ածուխեն՝ երգեմք ըզ վա՛ռա
ի բարձունս :
Ա՚ղբիւր կենաց բաշխող հնոր
հաց հոգեկ իջեալ երանեալ .
զանապական պարգեւքս քո՛ բա
ժանեցեր յառաքեալն : Ա՚ր իմէր
ջո՛ւթցըն գոլով առեղծանէիր
զարարածս . իջեալ իջո՛ւրս աւա
զանի՛ն ծնանիս որդի՛ս ից :
Ա՚ր զարդարեալ նորոգես միշտ
ըզնոր քո զկերպեցի՛ . պէ՛սպէս
հնարէից զոր պարգեւօք վայ
լին մանկունըք սորա՛ :
Ա՚յժըր յերկնից միածին անմահ
նեալդ ի՛ հօրէ . հոլանաւորեալ նո
հոգւոյն բանիդ մեր՛ընասրդ
իւսեան : Ա՚կնը իշխարհատա
ջարշարանացըն լուծիչ . ձեռք որ
ղերկինս արարին տարածեցեր
խնայեին : Համբերեցեր վասըն
մերոյ վերկուածիդ . ըզմեռանելդ
յանձն առեր կենդանատո՛ւ
մե՛ռելոց :

հեղեալ ի յերկինից՝ . օրհնեալ ես
ար հոգի՛ աստուա՛ծ :
Ա՚ր իմբէնն լեզուացն եռահրե
ան՛կ սրբեցաւ նախ՝ . այսօր իշըր
ծունըս հոգեղինացըն հրաձո
րան հեղեալ ի յերկինից՝ . օրհ :
Ա՚ր հրակերպին սրփիա՛փայլ
բոցով մշտ երևիս՝ . այսօր հո
գեղինացըն հրաձոյակ բաժակ
հեղեալ ի յերկինից՝ . օրհ :

հանձն էօթևնեցոյդ Հ՚ոտն :

Ո՚՛Ր ՈՒ՚ՐԲ ՀՈ՚ԳԻ ԱՍ
աղաչեմըն անհատհանըդ
վտանկ . կենդանատո՛ւ սո
հոգի՛ օրհնեա՛ց էս լոյս ճշմարիտ :
Ա՚յսօր ինո՛ր վերնատունն եկել
ա՛ծ ճշմարիտ . հրաշազարդեա՛ց
զառաքեալն ի լոյս փառաց . քոյ
հոգի՛ : Ընդհանրական խոր՛նդ
ուբ աշակերտացըն լըցեա՛լ փա
ռատրեա՛լ երգեմ՝ օրհնեա՛լ
ես լոյս գո՛րծարա՛ծդ :
Ի՛ համառնալ բանին յերկինս
և՛ ինքնատիլ ընդմի՛ հօր . զոհար
ձուցեա՛լ առաքելոյն երկրպաւ
գելին . օրհնե՛լոլ ըզ հայր զառա
քող հոգւոյն : Ա՚նանհատ՛ուքեա՛լ
գառնդ ըզ աբգն իւրեանսն
խորհրդոյ . հանդարձմամբ սքան
ապատեին հոգւոյն . օրհնե՛ :
Ո՚ղջ ես հրեղինացն՝ այսօր տո
ւ

Ար անուն և անքննին բառս
կերպիցըն վիհոգոյն. ի վրկել
ընծեզ եկեալ անմահից Թագա-
ւորն օրհնութեի առաքողին։
Ընտրեաց հրեշտակապետան առ-
աքելոցն հոգեղէն. ասէ ցորն
և ամպրոցն առաքեակ ի հօրէ
մարմանայ ի քէն վըրկօղն։
Ա ընկերսին ի յարդանան վեհայե-
լոյ հօր և հոգւոյ. ոմխանանաք ի
բարձունս երգեցին մանկունքըն
օրհնութի արդւոյ դաւթի։

Ա ի միածինն ի հօրէ և ընդ
վառաց ը նըման. ձայնիկ հընչեց
ի ն աւետարանէն անդնդոյ
Տեսեալ ըզ լոյս մեծ հայրապե-
տին դրիգորի. պատուիր ընծա-
թեր հաւատացեալ արբային։
Ակայ.ք շինեսցուք ընդ ըզհօրայ
նըն լուսոյ. քանզի իսկ ծագ-
եաց մեզ լոյս ի հայաստան աշ։

Վեսաք հօր և։

Յանկարծ ահա հընչեաց ձէն
ըզեալ կենդանարար աղբիւր լու-
սոյ. անմահական կենացդ լուսոյ
զարդարեալ. որք օրհնեին ըզ
հայր ըստ աքօղ հոգւոյն։

Ա նեղ ընդ հօր վառակից.
էս ընդ հօր վառակից. և հակից գալ ի ծոցածին բա
նին. ա նհասանելի ը անսը
ւսած հայրըն մերոյ։

Ար ի քառասնակերպեան աթոռդ
բա զմեալ հանգչիս. և սքերթ

կիրըն հայր. անհամանելի և
փառաւորեալ յանմարմնոց զին
ուժորութէ։ Վասնիք ըզ քեզ
արդի հօր արարչակից բանդ.
նորոգօղ և կեանդ ազգի մարդ
կան. Թագաւոր յաւիտենից։
Օ քեզ բարեբանեն ամ ազ
ինք. մըշտընջենաւորեալ անըս
պառ սրբերըդ սուրբ հոգիդ
ձըշմարտութեան։

Ա ի ածուիկ երրորդութիւ
նըն պաշտանելի. որ ի հրեշտայ
կաց անդադար օրհնաբանին։
Ընդ ամպիսոց զինուորեալ.
փառաբանեն ըզ քեզ ի շխան
հայր ասէ։ Ձորիք կերպեան
կենդանիքըն վայելուչ սրտիւ
զանկեն առաքել իլսանայկից
որդի ևս բանդ աստուած։
Լըսեանուիք ա Թոռոյ դուքն
ըզ քեզ. ամենասուրբ հոգի և
բոլորից սուրբ աստուած։

Ոյր անբաւիւքըն բարեխնամ
մարդասէր. որ առեղծիցէ ես հո
գւոյ և մարմնոյ. յիշեա զինըն
ջերեալսըն սէր և հանգո ընդ
սբ ըս քո։ Ար դիդ միածին.
որ գըթածդես առ ամենեսեան
և խաչիւ և արեամբ գնեցեր
ըզգօ ժողովուրդս յիշեա զգինա
արեան քո որ և հանգո ընդ
Ոդիդ ճշմարիտ. որ աղբիւրդ
ես անըսպառելի. և լըցուցիչ
ամենայն բարութեց. յիշեա զինըն
ջերեալսըն սէր և հան։

քա՛ն և միշտ օրհ։

Աշխատութիւն ինքնապատիժ. ինքն իշխան ինքնագոհ անհնազա՛ծ. վերն ղև շընչէ ուր կամի՝ յոր քան ախորժէ՝ յորժամ և յոր տեղս։

Ա՛ոդին ըն եր միշտ և ե՛ղիցի ոչ սկսեալ և ոչ դադարեալ. այլ միշտ ընդ հօր և ընդ որդւոյ կարգեալ և թըւեա՛լ. և միշտ օրհնեալ է յամենայնէ։

Ա՛ր միշտ ընդունող սրբոյ. և լըցուցիչ ամենայնիւ. և միշտ ընդ հօր և ընդ որդւոյ կարգեալ և թըւեա՛լ. և միշտ օրհ։

Աշխատութիւն ինքնապատիժ. ինքն իշխան ինքնագոհ անհնազա՛ծ. վերն ղև շընչէ ուր կամի՝ յոր քան ախորժէ՝ յորժամ և յոր տեղս։

Ա՛ր աբանչելապէս հրաշալի ձայնիւ ընդ հօր և ընդ որդւոյ միշտ վառեալ էիր. և քաղցրութիւ՛ն հայեր յերկնից. Ո՛դ։

Ա՛յսօր ամենայն տեսչութիւ՛ն վերնասո՛ւնդն հրճուեա՛ր հո՛ղ մեզ ձայն հրճուականի՛. և զառաջ եաներն արբուցանե՛ր բաշխեցար յերկրածա՛ն. հո՛։

Ա՛ոդին ամենայն տեսչութիւ՛ն վերնասո՛ւնդն հրճուեա՛ր հո՛ղ մեզ ձայն հրճուականի՛. և զառաջ եաներն արբուցանե՛ր նոքաք որդւոց սկ ուխի՛ զուարճացս փափկութե՛. ո՛ղ։

Ա՛ր կատարեցեր ըզխափանդ ցան կուե՛ արտաքս նոցա՝. որք ըսպա՛ սեա՛ մընային մեծի՛ գաղտնեն քո՛ ինո՛ վերնասո՛ւնդն՝. ո՛ղ։

Ա՛ր ի՛մեզս թեմեա պինդելի՛ սանձս առնուլ՝ և հրացայտըզ սե բուլերից՝. վերնըստանալ տե՛ ջուքիդ՝ խաւարս զտրտմած՝. հո՛ղ ե՛ր՝ ո՛դ սո՛ւրբ օրհնեալ ես յերարածո՛ց քոց։

Ա՛ր պանչելապէս հրաշալի ձայնիւ ընդ հօր և ընդ որդւոյ միշտ վառեալ էիր. և քաղցրութիւ՛ն հայեր յերարածո՛. հո՛։

Ա՛յսօր ամենայն տեսչութիւ՛ն վերնասո՛ւնդն հրճուեա՛ր հո՛ղ մեզ ձայն հրճուականի՛. և զառաջ եաներն արբուցանե՛ր բաշխեցար յերկրածա՛ն. հո՛։

Ա՛ոդին ամենայն տեսչութիւ՛ն վերնասո՛ւնդն հրճուեա՛ր հո՛ղ մեզ ձայն հրճուականի՛. և զառաջ եաներն արբուցանե՛ր նոքաք որդւոց սկ ուխի՛ զուարճացս փափկութե՛. ո՛ղ։

Ա՛ր կատարեցեր ըզխափանդ ցան կուե՛ արտաքս նոցա՝. որք ըսպա՛ սեա՛ մընային մեծի՛ գաղտնեն քո՛ ինո՛ վերնասո՛ւնդն՝. ո՛ղ։

Ա՛ր ի՛մեզս թեմեա պինդելի՛ սանձս առնուլ՝ և հրացայտըզ սե բուլերից՝. վերնըստանալ տե՛ ջուքիդ՝ խաւարս զտրտմած՝. հո՛ղ ե՛ր՝ ո՛դ սո՛ւրբ օրհնեալ ես յերարածո՛ց քոց։

Ա՛յսօր մարդամարգարէ՛ն ասա բար լինելի՛ քոյ՛ վերնասո՛ւնդն. և ընդհոգելեն լեզուս բաժանե՛լ հանգչելո՛վ ի՛նոսա՝. անհասա՛։

Ա՛ղաւ օրհնեցեք բարեր սրտ՝ բեր զհոգին ձըշմարիտ ա՛ծ։ Օ՛ մխիթարիչ սո՛ւրբ հոգի՛ որ միշ խան միածնին ի՛նեա՛լ ի՛ հօրէ. որ հրաշալագործե՛ց ըզա՛ռքեալն՝. բարեր սրտ։

Օ՛ երկնային ծորանըն հեղ էա՛լ ի՛ սո՛ւրբ վերնասո՛ւնդն. որ աճեցուցիր հրաշինեա՛ց ըշնո՛ղաքեալն՝. բար։

Ա՛ճեցին երկնային դո՛ւռն աճեցին ձայնիւն աւետարա՛ն հեր հրեշտակն. ուրախացե՛ր բերկրեցա՛ւ ընդ քե՛զ։

Ա՛ր քերթողեա բազմեա՛ր ընդ հօր անանցականաւոր բնա՛կիլ հա՛ ձեզ՛ա՛ւ ի՛ բաւմ յարտիսին. ուր։

Ա՛ր բոցեղէն սրովբէից շրջեա՛ պահել պահիւր. այսօր ի՛մ՛ջ մարդկան ի՛ դիրկս հոգեղինի՛ յայտնեա՛լ. ուրախ։

Ա՛ղաւ ձշմարիտ՝ որ զածոյին ըշ հրաման՝ան քո զատածըն դաւ թեն լըցեր. արբուցանե՛լով աշակերտաց զպարարտութի՛ քո՛ ինո՛ վերնասո՛ւնդն. ո՛ղո՛ր՝ ամեա՛։

Ա՛ր առաքեցար ի՛ հօրէ՛ն կենդա նարար վըտակ ևս լոյս ճշմարիտ.

ՈՒՐԱԽԱԿԱՆՆ արդարութեամբ ձանձ-
ման արուեստակ ա-
ռաձեռուլ. նախընթաց ձառա-
գայիչ արդեանն ի՛յ առաքինու-
թե՛ առաքը յայտնէին. առ. քն
բարեխօսակ լե՛ս անձանց մերոց։
Խարձրելոյն անձառ խորհուրդ առ
առնոյ ի՛մանալու հմտուեան. ի՛
յաղուվայնէ մանրութեամբ տա՛ձար
աստուձոյ ևս բնակարան առաքը
երկրպագութե՛ն. առ. քն բա։
Կարթիկ հրեշտակապետն առա-
քեալ առ զաքարիա. աւետարա
նել ըզհրաշալի ծնունդն քո
րոյ, յառնալ ձերոյն երկիւղ
թե՛. առ։ Կատապետն երկնից
զօրացն երեւեալ քահանայապետ
ական. յորժամ մրսանէր ի սրբ
բութե՛ սրբոցն խնկարկելով
ըստ օրինացն ի՛ տաճարին. առ։
Նա՛ ուրախալ զանհնութեամբն
իձև մարմնոյ յանվե՛ սերունդն.
պակասցեալ երկիւղ մանկա
ամանելով ևս հատատութե՛ բա
նիւ հրեշտակին. առ. քն։
Ո՛ զձրագալոյն քան ըզնուե՛ լըս
եալ ջեղանակ ծընանդեանն ըզն
քո. առակացեալ հիմնացոյ զաքա
րիա և համրացեալ պատճառ
պանձեալ ընդունա. առ. քն։

Ի՛նքըն վինչեան. նոյն միշտ
ընդ որում դասեցաւ՝ անբեւեռի
անժամանակ. անպայմանելի ան
փոխելի՛". և միշտ օրհ
նեա՛ք ի՛ յաւիտեան։
Ո՛ւռանց որքան հոգեկան՝ առանց
որպիսութե՛ն. առանց տեսու
թե՛ անշօշափելի՛". և միշտ։
Տէ՛ր առաքիչ որոշիչ՝ տուձար առ
նէ ինքն ինքեան. առաջնորդէ
զօրացուցանէ՝ որպէ և կամի՛ բա
ժանէ ըստ հնո՛". և միշտ։
Լեա՛նք և լենդանոյանք. լոյս և
գոյացուցիչ լուսոյ. ինքըն բա
րի՛՝ աղբիւր բարութե՛ հոգի ու
ղիղ սաւանդարա՛". և մի։
Նոքա զօրութե՛ ևս երկիւղի՛.
որով հայր ձանչին ևս որդի վա
ռաբերձ. որոց ի՛ կարգ ի՛ այս
տեղ ի՛ երկրպագուե՛ կոչեալ
բնութե՛ սրբոցն՝".
և միշտ օրհ։

Ա՛նկից բանն ի՛ հօրէ ի՛ջեալ
յերկինս ընկերի՛ ձայնիդ. ու՛ս
ոմ գաբրիէլ հերաւաքէր զկայս
ըն մարիամ առ ոմոլթէ յոյժ
ցեալն ըզ քէզ տրուիայնի՛. առ։
Ընդ ժամանել ձայնի՛ ողջունին
մարիամա՛ առ եղկամաբեթ. խայ
ուացեր ձայնդ ընդ առաջ բանին
առաւ՛ձդ՝ յորովայնէ՛ ամէն
է՛ բերըպա՛զէ՛լ՛վ. առ։ քն։

Ծձէ՛րըն բոլորից՝ պարածած
կէա՛ յարդանդի՛ կո՛սին. ղեր
ծառայդ. հաւատարիմ տե՛սեա՛ղ
հոգւովըն սրբով և բերանով
մեր քո՛ ծրնողաձնէ՛ր՝. առ։
Վառանգաւո՛ր հին օրինացն սր
դարուէ՛ն ընդ մարդ արե՛իցն.
և նոսաւշաւիղ հետեւողաց սէ՛ն
ձո՛ւկ ձան նահապարհին նոր օրին
ացս ընդ առաքե՛լո՛ցն. առ։

Ի՛ յանապատի՛ հրեշտակին վա
րո՛ւք բնակեցար ըստ եղկային՝.
կերակրե՛լո՛վ մարախ և մե՛ղը
վեյրեն հին և նոր պատուէրս
նաց օրի՛ նակա՛ց. առ՛ քն։

Լ՛ուսապածառ շնորհօք հո՛գւոյն
զարդարեա՛զ ըստ նեբքին մար
դոյն. իակ արուարձա՛ւտ անմնաք
բահան առեալըն ծո՛ծե՛կալ
ը տրեխագին զգեստու նահան
հնձն. առ։ Լուրհըդո՛ւլ մոքբա
դունի՛ն արդասաւո՛ր սրբո՛ւ
ցեալ. ի՛յորինակ մեռելո՛ւ՛ զո՛
տի մանկի՛ղըն ընդ մե՛ջ ածեալ
քո՛ երեւե՛ցա՛ր. ա՛ռ։

Ա՛ընընդհատ՛ն հոգւոյն սրբոյ
ղեր յաղտանց յորդի՛ս առաւ
ծոյ. ի՛քեն ըսկիզբն և ծրինակ
եղեալ ի՛ յորդանան մե՛կըրտու
թեամբեն յանապահարձե՛լ. առ։
Կարապետ Թագաւորին երկնա
ւոր առաքե՛ցեալ. պատրաստո՛ղ
ըզ ճանապարհս նորա յո՛գիս
մարդկան ըստ եսայեա՛յ քարոզե
ըն։ ա՛։ Ո՛ւր կիզանծղ զմեղս
մարդկան գո՛ւշակեցեր զառա
ջի՛ն գալո՛ւնն ան. իակ գաստ
ղական հե՛ծանոցաւ մեքբե՛լ ըզ
կոյ աշխարհն ի՛ զ միւսանգամ
գալըստեա՛ն խորհո՛ւրդն. առ։
Զայն բարբե՛ոյ յանձնառ ըզքե՛զ
անուանեա՛ց Հայկա՛ս. և հրեշ
տակ նոյն ոտա՛ն առաջի՛ առաքե՛լով ծա
նոյց հոգւոյն մաղքե՛նա. առ։
Ո՛ Լուսակն քահանայա՛ւէն յայ
տնեա՛ց ի՛ քեզ կամո՛ւածն. և
ծրշմարիտ քահանայա՛ւեա՛ն
որ ի՛ քրիստոնէ՛ ի՛ քեն ըսկիզբ
ըն հաստատո՛ւե՛ց. առ՛ քն։

Ո՛րպէ՛ զ օրինացըն մովսէսի՛ լու
սաւո՛ր տանն խորհրդե՛լն. և իսն
նոյն արեգակ՛նըն յաւուրջ
ընծայ առ՛ ի՛ յերկիր ծագմանն
ի՛ կո՛ւսէն՝. առ՛ քն։

Ա՛ընդորո՛ւ ըզքո՛ւրից ոձն առ
քեզ եկեա՛ց հրամա՛ւրէ՛ր. ոտա
նելո՛վ զգեստապածառ լոյս ոտ
ոտ՛ն ծո՛ւ՛ե՛ն ընդ հողեղէն
բնութի՛ւն պարո՛ւնակեա՛լ. առ։

Ասհ լուսոյ արդարութ Եղեր
անձինս ճանապարհաւն. առաջ
նորդեցար արդարոց մարդկան
ելանել յերկինս՝ անանցական
վարուց քոց օրինակաւ. առ։
Աիրոյ անմահ և երկնաւոր աբ՛
վեստին եկեղեցւոյ վեստաւէր
և հրաւիրակ առաքելոյդ Տառ
սեն արդարոյ Թադէոսդ աղեր
Աարդապետին տիեզերաց առ
անդեցեր զքո սուրբ երկրպագան
և ըզ ընչս գիշերային ձրագի
քո բանիւ հանապազաժամ արեգա
կանն աւետարանի՝ առ։
Տիրական աբ օրինացն՝ Եղեր
քարոզ առ օրինաւորսն. որով
մտանել բանտից և կապանաց
մոլեգնութեան հերձուածից. առ։
Լանել խընձոյս արբեցութեան
յաւուր ծնընդեանն մանկանէ
բեն. ըզքեզ որ խոյստովի ծրնար
տատրակդ անապատի կոչեաւ
զմիլ խընդրեաց ի մահ դուստր
հերոդեականց՝ առ։
Յընծութեամբ աւետաւբեր Եղեր
հոգւոյն սուրբ Էգրժոնս. կոտո
պետ կըրկին իմանան տեառն խո
տորեն կոմ Երկրի՝ արուկ լու
ծան Երկաւնիցք մահու՝ առ։
Լուսեղական մտքիմով յերկրի
յաշակերտաց քոց պատածած
կաս՝ և անսխալական հոգւով
ընդ քրիստոսի յաղերսութեան
երկնից վերատեսչացար՝ առ։

Յարժամ էջ յորդանան հուն
ած ի քէն մեր կըստիս. վերնա
կան իշխանութեամբն զահէ
հարեալ զանանայիսն նուա
հրաշ աւետեամբն. առ։
Աւր հեղիաս նախ գալստեանս
քարոզ ըստ հընոյն որ ի յերկ
րորդին. սրժանի եղեր լըսել
հայրական ձայնին ըզմիածնին
գան է որդի իմ սիրելի՝ առ։
Շնորհատուն սրտիցդ՝ որ
իհօրէ հնդին ձրշնարհս. տուր
նակերպ աբեւամբ քեզ երկե
լոյս զածութեամբ իւր էակիցն
յայտնել աշխարհի՝ առ։
Աւր ըզխորհուրդս անճառելի անօ
բինութեանդ ոչ լուծանէիր.
զհանդիպ էրրորդութեանն ան
նաւարութեամբ ուսանել ի յորդա
նան սրժանի եղեր՝ առ։
Ընդ իշխանսն խառնուին՝ յանիւ
հակառակ մեծաց ծուխս. հալածե
ցաւ ջնջելոյ յորդանանէ՝ մի
կըրեաւն ելքէն ըզգլուխ վիշա
պին՝ ինձան խարտակեալ՝ առ։
Պարագլուխ մարգարէիցն օրի
նաւորեր զգառն օրինակին. իսկ
դու ըզշնարհսն օծեալն ըզ
քրիստոս անուանեցեր գառն
այ և բարձող մեղաց՝ առ։
Ի՞նր մեր մարդուն ելքէն մկրտու
ելոյն յարբուն իմաստից՝ սուրբ
տաճարդն յերկիր հաստատեր
տանգարն և խոնարհացն խոստո
վանեալ՝ առ։ Ամէն։

Ա՛ր առաքեցե՛ր զմի՛ածինդ ի՛ մ
վըրկութի՛ւն ամենից ազգաց. անդ
էութեամբ եզանել մնալովն ի՛
նա կուսէն Հայր երկնաւոր՝
զոր առքդ անխիթք բարե՛
խօս վասն անձանց մերոց։

Ա՛ր գնահատչական առ ի՛ քէն
մարդասիրեա՛ք եկիր կառարել.
անապատ ի՛ հօրէ անբաժանելի
լինել անհայր ի՛ սրբոյ կուսէն.
զոր առ։ Ա՛ր իշխանն անձառից
ի՛ քէն յայտնեալ ծածկեալ
խորհըրդոց ի՛ քէն մեքենչոյ
երջանիկ կուսին՝ հօր զօրու
թիւն հրամանատրեալ. զոր։

Ա՛ր գնահատո՛ր անհիմն երկ
անից լուծեր ըղդատաստիկսիք. ու
ղղորդութեամբ առհմանակից ծը
նանդ անոսոտաբար ծնանելով
էքեն՝ առնես միշտ բարեխօս
եւս վասն անձանց մերոց։

Ա՛ր խոկքանիկ իմաստութ հոս
տատեցեր զերկնիցին հօր իմա
տութի. զոր նախանշակաւ առ
աքե նըշանակեաց մեսիա խո
րհուրդն երկնահանգոյն ի սի
նա լերին՝ լուսաւորելով զաշ
ոքն աստուածդն։ Ա՛ր ըղբերդ
անապական անօրհնաւորդ քո
ի՛ սրբոյ կուսէն. որպարտու
լով տապանակին ածային ուխտին
կտակարանաց բանիդ աստուածդ
վասն անեղիդ՝ առեղ հան
դերձեաւն։ Ա՛ր եկեալ վերս

Ա՛ր յերկնային զօրս անմարմնոց
ըն նախ հեղեր առաստապետ հո
գիդ ՅՀՇանորհ՝ զածային և
զգեբանդոյն քո իմաստութիդ՝
լինիլ վարսանիչ՝ ՅՀ երկրա
գուելդ. ընդ նոսին վաստա
բեմք զերբրեակ մարեմիդ։

Ա՛ր զիւրաքանչիւր ՅՀածային ատե
ճեալ երրորդութեդ խորհրդակ
ցեալ՝ զորդ տեսչեր փրկմամբ
ընտրեալդ քոյ հնազանդեալ ծնե
ճանան առ ի՛ նմանել խոսելոյ
օրինեալ և մարգարէիւք՝ ընդ։

Ա՛ր յերկրորդիլ լինելոյն յեռ
յարութենէ քումէ հոգեկան. մարեղ
վերնատունն դրքերն փակելով
ընտրեալ բառաւորին վկայնն
բազեզ մեռանալոյ. առաքելոցն
առաջ անեալ հոգի ՅՀ. ընդ։

Յորժամ յերկինից գոչէ փոշն
ազգեցեալ. առնելով տիեզե
րաց ի դատաստանն ահաւոր.
յայնմ առաջ ուխտին՝ յիշեա
ցէ՛ զմեզ և ըզմեր բնութիւնն և
ան և չանգած ընդ առաքեալս քո։

Յորժամ ՅՀառագայթիւք ՅՀածո
ղ փայլին ՅՀյուրելոյ. և դղեակ
բուՅՀիւք հրաշիւղին բանիւն
յայնմ առաջ ահե։

Օ արհուրելի դատին արարածք
ի՛ձայնեն սրովբէ ազգ փողոյն յոր
ժամ հոգիկանք հրեշտակապետն
և կոչէ ի՛ ատատատանն զնգդա որ
դաց մարդկան՝ յայնմ։

դարձի բնութիւնէ դարձմանքն յորդանանու օրինակեցեր. և ըզ բերնոյն մտից և զբժշկ խոց կոծանամանքն երիքեղի տապանակաւ խոչին հրաշագործ ձեռ նոր իսրայէլի. օրհնութիւ քեզ երգեցից մի՛ նկունք։

Վտակ հոր և։

Վտեթայիր մեզ յօգնութիւ ա՛ռ իլիրատա սուրբ յոհաննէս. առաքեալ և մարգարէ և կարող պետ և մի՛ կըղտիչ ոդւոյն ան աւձոյ. առքա բարե։

Ա՛յժմ և միշտ։

Վահանայապետութիւնքի որ ի՛ խոս չին պատմութիւնքեսա. քահանայդ ընկնանցէր մատո զպատանա երգոցանիս և տօնողաց շնոր հիվ զքաւեսցէ. առքա։

Ո՛ր աւետասէր քոմ գալոց առանդ ա՛ռաքեցեր զհրէշ տակապետին դաբրիէլ. աւե՛ տարանել զերքարիայ զաւետ ագը ծընանիլդ քոմ յոհաննու. կատարեալ ընդ քո՛մ յոհաննու. աղաչանօք սորս կեցո զմեզ ի՛ր աստուած հայրըն ի մերոց։

Ո՛ր յորդանդին լըցեալ հոգւով երկրպագեաց քեզ յորո վնին արդոյ կոտնի. զոր ես այլնա վերադձէաց ձայն բարբառոյ յանապատի՝ որ պատրաստ առաք զհիւղեցի հարըն մի՛ քոր սո՛ւրբ վեհարին. աղաչէ

Ո՛ր բոյհէն հոյլք քրովբէից ո՛չ իշխեին հայիլ ի վառս աստուածութեդ. սո՛ւրբ հոգւոյն թեամ գոլով բնութեամ մի՛ կըստացար ըզ քեզ մարմնով ի՛ ջուրըն յորդանանու. աղաչ։

Ո՛ր ձեր օրհնեցեք բարձր արար բեր ըզնա յաւիտեան։

Ո՛ր աւետարեր գալստեն բա նին. առաքեցաւ ձայն յանա պատե. ըզ ձեր օրհնե։

Ո՛ր սըրբութեդ ա՛ր կուսածին ոդւին. ի յամբրդւոյն հոյգեր մաքրիլ յորդանանու. ըզ ձեր։

Ո՛ր զձածկեալ խորհուրդ ա՛ր երրորդութեն. կարապետին յայ անեալ հոգւեն աղաւնակերպ

ինքնամբ. ըզ ձեր։

Ո՛ւռւօա խաղաղութիւնք և՛ար ուսեալ զըւարթարար. այսօր մարիամ սըրբուհին խախտ ըզքո քո ծագեաց մեզ լոյս յորդ ւոյն օրինաց. անդադար եր գով սրբոք ըզգեզ ըմի՛ շտ մե ծացո՛ւցանելո՛ք։

Վրպիտ ուձայեն և տուեալը ի՛ մանալին. այսօր մարիամ հրաշ գեղ ծնեալ ի յանապատ ի՛մպոռ թի քո հրաւիրեալ քո՛ որդի աստուածդ. անդա։

Տապանակ սպրեցուցիչ և տա ղաւոր սրբասիաձան ա՛ծ ըն կալ. այսօր մարիամ լուսաւորչ ծառ միածին ծընանդ յայտ

Նաեւ Ծնողաց ի Ծնողութիւն
քո կոչեցեալ միածինն ս՛րդի
աստուածդ՝ . անգամ :

Ե՞րկնաւոր վեհապ անբաւական
ըմբռնելի . որ ի քե՛րկինից
քեզ ի սո՛ր հարանն քո եկեալ
զե՞ր ցուցի . զոր խօսեցար՞ա
զնձ բարեկամին և վկասուերըն
քո յայտնանե՞ա . սրբին մեղ
Յանաո՛ր աղօթաւորեա :

Վաճառակերպիցն անհաս՝ և անշ
տե՛ս ի սերտելեցի՝ սրբուհեց
նր և տե՛ր բաներդ . խոնարհեա
ցոյց ի յորդանա՛ն՝ հայցեմ
լով ի ծառա՛յ ձեռն . մաքրու
թիւն ջրոյ ի լուանալ ընդ մեղս
ա՛դամ՛ի՛ . ս՛րբին :

Ա՛ր յամենայնէ վերկապեցար
գառն ստուածդոյ բա՛ռնօղ մե՛
ղաց՝ . զոր զերապա՛նչն պարտ
րոց . ծանուցեր մեծ ի ծնո՛ւն
դեա կա՛՛նայդ . և ճրագ օ
րե՛նացն . որև ի դրախտս ըզ
վարկականն գալուստն քո՛ քա՛
րո՛զեա՛ց . ս՛րբին :

Ա՛յսօր ցընծան հրեշտակք ի՛երք
կինս՝ . ի՛շատակաւ հոգանութ
հրշտակին . որք հասանդատանք
ձայնին բարբառո՛՛յ . երգեն
զօրեղո՛՛ւթիւն հօր ի բարձունս :

Ա՛յսօր ցնծան հոգիք արդեաց
նահատակացդ և մարգարէիցդ .
ձայնակից լինիլ մեծին իծնունդ
դեա կանա՛՛նդ . երգեն զօր

Նաեւ Ծնողաց ի Ծնողութիւն
քո կոչեցեալ միածինն ս՛րդի
աստուածդ՝ . անգամ :

Ա՛յսօր ցընծան դասք առաքե
լոցն՝ . ասացեալ ընդ միմեանս
մեծի մ՛կրտչին՝ որ առաքե
լոցն է սկիզբն և մարգարէից
լրո՛՛ւմն . ընդ նոսին և մեք
երգեսցուք ի հօրէ երգեմք

Ընդ փառս ի բարձունս :

Մարգարէիցդ գերապատիւ՝ և
մեծ ի ծնունդս կանանց՝ . որ
ըզ անօրէնութեամբ ծածկեալն
ի յայդմանէ ծանեար հոգ
եաւքն . աղաչեա զամենեսեան վա
սն մեղանաց մերոց :

Յորմէնէ յորովայն՝ երկիրը
պատճ՛ղ քո՝ . որ ըզ հնձան ան
սեւեաց՝ մերով բնութ մկնիր
տեղը ի յորդանան՝ . աղաս :

Կատարեցեն օրինացն և նախաս
կիզբն շնորհաց . որ հոգւովն ի
դրժ ոխս քարոզեցեր ըզերկուքն՝

գալըստեա՛նդըն քո՛ . աղ :

Ա՛յսօր ցընծայ եկեղեցի ի՛
հոգւո՛ւն հարսանիս՝ . զոր պատ
րաստեաց Յայն բարբառո՛յ հոր
սրն մարգո՛ւթ փեսային :

Ա՛յսօր փեսայէն եւ բարե
կա՛՛ն ընդ երկնաւոր փեսային .
միաւորեաց զեկեղեցի՛՛ փոխան
դրժելոյ ի յերկինս :

Ա՛յսօր շնորհեցար մեզ ղեղկ
նայդ նր՛շխարդ սրբին ոսկեբաց՝ .
ի՛ձեռն սո՛ւրբ լուսաւորչի՛՛ն
հայաստանեայց աշխարհի :

ԱՂՕԹՔ ԱՍՈՐԻ ԿԻՆ

բարձրելոյն և զքնաքաղ
սարին զնուազ՝ որ ևւ ծը
նանդրս կանանց մեծ կոչե
ցաւ. յորմէ ևւ ինքն հոգևո
րս պատառեցաւ։

Օ մայրն կարապետ ևւ ըզ
բանին ըզ ձայն. որ յորովայնէ
զքոյ յառաջ գուշակեաց յօրհ։
Օ յանապատի բնակիչ և շըր
նորհացըն քարոզող՝ որ ևւ ի գը
ժոխս ըզ վերկութիւնն քարո
զեաց՝ յօրհնու։

Ար յորովայնէ ընտրեցար յաղ
ուսմ ևւ ծոց՝ քարոզող Քրիստո
րիտ որդւոյն աշ ամբ յուհան
նէ՝ ունդակատ բարեխաւսեա
վանն անձանց մերոց։

Ար յանապատէ կոչեցար խոհա
ծմ ևւնէ՝ մկրտեալ ըզ բոլոր
րիցդ բարձողըն մեղաց ամբ յոյս։
Ար զմարգարէիցն ընկալար ըզ
պատմ սուն. և ըզ շնորհըս ձըշ
մարիտ աբ առաքելոցն ամբ յոյս։
Ար մանկունքըն հերոսվիսայ
ընկալար ըզ վանմ խանն՝ և ի
դատս հրեշտակաց վերակարգե
ցար ամբ յոյս։

Ա՛յսօր ուրախացեալ ընբ եկեղե
ցի՛ քրի՛. ծնունդ խընդութիւնք զուտն
վերինն երևեալ ի մեզ. սըրբութեամբ
ձայնիւք փառաւորեալ ըզքն։

Ա՛յսօր հանդիսանայ որդիք
սիոնի՛ երկնային. ծնունդ զուտ
արձանանն որդւոյ անպրանկացդ
վերի՛ն սիոնի՛. սըրբասցուց։

Ա՛յսօր դաւթ անանձինն երգա
առեալ պարե՛ն ընդ մարդկան
ղերգս հոգեբորս յանմուխ վիճ
ակի՛ն յաստուածատ. սըրբ։

Ա՛յսօր ցընծայ վեհարմանալ եկեղեցի հրեշտակաց. տեսեալ զիշխատակ մեծի նահապետին եւ հօրըն հաւատոց սրբոյհոգ ման՝. օրհնեցեք մինկուսնք սիոնի նի՛ զկայն լուսոյ ա՛նկըճելի։

Ա՛յսօր նոր խորհրդ կոչեցեալ մարգարէիցն առաջ. ծնունդ ցնծութիւք լըսծն հովհաննէս իսրայէլին առաջնոյ. գալիլիայ ըզ գլուխ անկեն երկնից որմոյ յօրմնորհ։ Ա՛յսօր ի գլուխս լե րանց ածէն աշ հաստատեալ՝. որ ևւ յաւէ՛տ ոտոգիս յանկոյց հոգևոյն աճապարեալ առա՛ջս հո՛ն անձրևօ՛ք. բարեբանեա՛ զանդերձ ըրն կենդ զարբուցաւ։

Նոցի՛ն ծանաւետից։

Ա՛յսօր զնմանալի լուսոյն ծա գօ՛ղն ի՛ խաւարի՛ նըստեալ՝ զգերիգործո՛ս աբ հայրապե՛տն եկեալ վերատեսո՛ւթեացք։

Ա՛յսօր զանապատական հոգևոյն պարգևս բաշխող որդւոյ ևւ տեր գառանց՝. յորդիս լուսոյ նոսին

Ա՛ր

ցեալ ըզմանդըն բերժըշկեցեր.
աղաղակ ՚ի հրաժարելոյդ զոր
հրաւիրեալ առ քեզ կոչեցեր՝
Ա՛ր ի խաչին բևեռացար մար
դասեր կարօղ փրկիչ. և ըզգծոյ
անապական՝ արեամբդ ցո՛ղե-
ցեր տիեզերաց՝ . աղաղակ՝
Ա՛ր զգերժա՛ճա աւերեցեր. և
ըզգերեալսըն փրկեցեր. և զար
դևեալսըն վերստին ՚ի յոյս կե-
նացոյց յաւիտեան՝ . ող:

Ը՛զգեցա՛ծ ՚ի ծածկին՝ աղքա՛ւ ան
ըսպառ լուացո՛ր՝ որ լուսաւորե՛
զհաւատացեալսն. միաբանին Հօր
նո՛ւ հոգւով մեծացուցանե՛լ:
Վո՛ւռ պարծա՛նըք կուսութե՛
մարդկան՝ . դո՛ւռ ապաստա՛ր
հրէշտակաց՝ . դո՛ւռ բարձրացո՛ւ
ծիցի՝ . վո՛ւռ որոյ ըզգեցե՛ր ծածկին
մեծաց: Վո՛ւռ ձշմարի՛տ արև՛
ելք արեգականն ա՛ղբատուե՛
յոմէ ծագեցաւ փրկու՛թիւն տիե՛
զերաց՝ . միաբանա:

Ա՛ռաքե զքոյ՛ս քո՛ ճշմարի՛տ լոյս
ղէն եկեղեցւո՛յ քո՛ւմ սըրբոյ .
որով զառաջնորդսն ա՛յնպես
ցա՛ւ ի՛ր շնորհեա՛ց:

Ա՛մէն՝ պահպանեա՛ զմեզ ՚ի ծուղակ
ա՛ռդւոց քո՛ւ՝ . որով երկըրպա՛
գեմք քե՛զ ընդ հո՛ր և հոգւո՛յն:
Ո՛քեզ տպաւորեսցէ՛ քո՛ւ որ դո՛
լո՛ւյդ ես խաչիւ՛ . որո՛վ ղն փրկե
եսցես զմեզ այ՛սոր աւո՛ւրբ
յաւիտեան աւուրս:

Ա՛ր

ցեալ ըզմանդըն բերժըշկեցեր.
աղաղակ ՚ի հրաժարելոյդ զոր
հրաւիրեալ առ քեզ կոչեցեր՝
Ա՛ր ի խաչին բևեռացար մար
դասեր կարօղ փրկիչ. և ըզգծոյ
անապական՝ արեամբդ ցո՛ղե-
ցեր տիեզերաց՝ . աղաղակ՝
Ա՛ր զգերժա՛ճա աւերեցեր. և
ըզգերեալսըն փրկեցեր. և զար
դևեալսըն վերստին ՚ի յոյս կե-
նացոյց յաւիտեան՝ . ող:

Ը՛զգեցա՛ծ ՚ի ծածկին՝ աղքա՛ւ ան
ըսպառ լուացո՛ր՝ որ լուսաւորե՛
զհաւատացեալսն. միաբանին Հօր
նո՛ւ հոգւով մեծացուցանե՛լ:
Վո՛ւռ պարծա՛նըք կուսութե՛
մարդկան՝ . դո՛ւռ ապաստա՛ր
հրէշտակաց՝ . դո՛ւռ բարձրացո՛ւ
ծիցի՝ . վո՛ւռ որոյ ըզգեցե՛ր ծածկին
մեծաց: Վո՛ւռ ձշմարի՛տ արև՛
ելք արեգականն ա՛ղբատուե՛
յոմէ ծագեցաւ փրկու՛թիւն տիե՛
զերաց՝ . միաբանա:

Ա՛ռաքե զքոյ՛ս քո՛ ճշմարի՛տ լոյս
ղէն եկեղեցւո՛յ քո՛ւմ սըրբոյ .
որով զառաջնորդսն ա՛յնպես
ցա՛ւ ի՛ր շնորհեա՛ց:

Ա՛մէն՝ պահպանեա՛ զմեզ ՚ի ծուղակ
ա՛ռդւոց քո՛ւ՝ . որով երկըրպա՛
գեմք քե՛զ ընդ հո՛ր և հոգւո՛յն:
Ո՛քեզ տպաւորեսցէ՛ քո՛ւ որ դո՛
լո՛ւյդ ես խաչիւ՛ . որո՛վ ղն փրկե
եսցես զմեզ այ՛սոր աւո՛ւրբ
յաւիտեան աւուրս:

Ա՛յսօր զնո՛ւագ ծնեալն բանին պատ
մե՛ղ Հայաստան աշխարհի. ուրա
կե՛ւս ա՛ռ նմանէ նշանակ. և՝
Ա՛յսօր երգե՛ւ եկեղեցի՛ ուրդ
ե՛ւս ի բարձունս աստուածդ՝
յիշատակի լուսաւորչի՛ն փառք
՚ի բարձունս աստուածդ՝
Ա՛յ՝ րնտանե՛ւ՝ ազ մանկո՛ւնքն
ոգի՛քն հաստատակա՛ք եսա՛ն զան
ձինս իւրեանց ՚ի մա՛ռ՝ . փո
խանա՛կ որդւո՛ցն աստուածդ՝
Ա՛յ՝ դիւակո՛ւնդ ազ մանկա՛ն
ցն՝ ոգի՛ ըզձամո՛ւիկ նըւիրեսցեն
հարեալ ՚ի կարկտե՛՝ . և ան
կա՛ւլ ՚ի սո՛ւրբ բերդիցն՝
Ա՛յ՝ հոգի՛՝ ազ մանկա՛նցն
որոյ՛ս զերան անդաւանեալ թո՛
ռա՛ցեալ ՚ի կերկրի՛՝ . և
գա՛ւառ՝ ընդ զբաղթո՛ւնս
երկնից՝

Ա՛ղբի՛ւր կենաց բանի՛սող հնոյ
հո՛ւց հոգւոյ ՚ի՛ջեալ ՚ի բարձանց.
ընծայական պարգե՛ւս քո՛ւ բա
ժանեցե՛ր յառաքեալսն՝
Ա՛ր ՚ի վերոյ ջո՛ւրըդըն գոլո՛վ
սուրբ դո՛ւստրդ զաւրաթա՛ծ՝ . ի՛ջ
եալ ՚ի ջո՛ւրս աւազանի՛ն ծըն
նի՛ն որդի՛ս աստուածդ՝
Ա՛ր զաթո՛ղուրեան նորոգեա՛ փշաշ
ըղինըր քո՛ւ զեկեղեցի՛՝ . ոչնա՛չա
ջնորհա՛ց քոյ պարգեւո՛ւք փայ
լի՛ն մանկո՛ւնըք սորա՛՝
Ա՛ր ի՛ւրաքանչիւր մարդ
սե՛ր կարօղ փրկիչ. ե՛ւ ըզմեզ

Ա֊ծածին Էրկնայի՛ն դո՛ւռն
ածպի՛ն ձայնին աւետարա֊
ներ հրեշտակին. ուրախ լեր բեր֊
բեռդ ո՛ր ընդ֊բե՛ղ։
Ա֊քերթվեր֊ս բազմաց ընդ հօր
անապականութեամբ բան կիր հա֊
ճեցա՛ Ի֊քո՛մ յորովայնի. ու֊բ։
Ո՛ր բոցոյեղէն սրովբէ իւ֊ր շքեղա֊
փակեալ սրտիւ֊բ. այսօր ի֊մէջ
մարդկան Ի֊ գիրկս հոգւոյնի֊
յայտնեալ. ուրախ։

Ն՛քաղ ճշմարտութե֊ան յա՛յ
հանեա՛ մէկըզտուիչ՝ որ ծագե֊
ցա՛ ի֊յերկրի. աղօթի֊ւ֊ք սուրբ
ո՛ր լո՛ւր մեզ և ողորմա՛։
Ա՛տրգալէ և առաքեալ ճա՛ծոյ
դեւդի. ևՃայն բարբառոյ՝ ազգ
արարոզ սիեզերաց. աղօթի֊ւ֊ք։
Ո՛րպէս զարուեստակեա՛ն ծագեալ
ի֊յերկրի՝ ելիւ կարապետ սրբ֊
գաւակդ սրդարուե֊ն. աՃ։

Ա՛ռաքեալդ յայ կարա՛֊ղեհ ա֊
ճեցն ի՛ մեղգալէս մէկըզտուիչ
ըն յայտնեա՛. պատրաստե՛ր
ճանապարհս Թագաւորին յա֊
փսունից։

Ա՛ի ընկայեաց և առաք՝ ևմէս֊քեան
պէ առաքեալ եմ առաջի նորա.
և հարեան էկե՛ղեցւ֊ի փեսայ
քրիստո֊ս սրբոյն էրկնից։
Տէ՛ առներ ըզյա՛ղ գայր առնա
տղոցակեաց և առաքեա՛ղ գառն
այ որ էկն ի֊ բառնալ ըզ մեղս
աշխարհի։

վառք հօր և։

Ո՛ր մարգարէիցն ի֊ծէլոց ի֊ դը
ծ՛ի֊ յոխս. աւետարանչեր ըզ
գաղտա՛ սրգեւոյն ա՛յ ա՛ր յոլ
հանեա՛ս. անդադար քեռեսա՛ս
վանն անձա՛նց մե՛ռց։

Օ՛ ո՛ւրա՛նայ պսօր եկե՛ղե֊
ցի՛ քո՛ քա՛ն. ի՛ տօնախմբի֊
բե՛՛ն զոր ի֊նշաւակի կապ֊
պեալն քում յո՛ւրհնեա՛. ու֊
ւրա՛ն ըզ֊քե՛զ ա՛ն֊շո օրհնե՛֊
ա՛լըզ հարցըն մե՛ռց։

Ո՛ր մե՛ծ ի֊ծնո՛ւնդըս կանանց ի֊
քե՛ն վե՛կայեցա՛. ի֊յորովայնե՛֊
յատա՛ղ գո՛ւշակաւոյ զանձա՛ն
քո զմարգե՛ղա՛ւթի՛. սուրբ։

Յո՛ր վե՛ցհնե՛ան սրովբե՛ն ո՛չ
իշխեին հայե՛լ ի֊ փառ֊ս քո֊ քա՛.
սա՛ սրժանա՛պե՛՛ն ձեռնա֊
գրեա՛ց ըզ֊քե՛զ ի֊ յորձանսըն
յորդանանու՛. սուրբ։

Ի֊զ՝ որ օ՛րհնե՛֊ղեր և բարձր
սրարեր ըզնան յաւիտեա՛ն։
Օ՛ կարապետի՛ն յո՛ւրհնեա՛ս
կատարե՛լ ըզ յիւ֊ր ո՛տակ՝.
անդադար ձայնիւ֊ զայդ հայր
օ՛րհնե՛֊ղեր և բարձր։
Օ՛ երանե՛ա՛լ մե՛կըզտչին մե՛ծի֊
բեալ ըզ֊ծոնս. հոգևարական֊
ձայնիւ֊ զբո՛ն Թագաւորն. օրհ։
Յանապատի բարբառոյ ձայն.
ևՃաւետաւոր սրբոյն֊ե՛լե՛ն.
ընդ նմի՛֊ն զերկնաւոր սո՛ր
հոգի՛ն. օրհնե՛։

ՄԱ ԼՐ Ի ՎԱՆ Ի Կ

տէր ՝ որ գրիգոր՝ սըրբոց Թէոդոսի պաշտօնեայ՝ . և առաջնորդ բանաւոր հօտի : Ի գիշերի ոմանք բարեխօսութիւնք ելանեն մեծին . և ազաչեն վանքն զոր ուխտաւորացս : Կանխաւ խընդրելոյ ի գիշերոյ Թէոդոս յանցանաց . Ինքն աշակերտեսցես :

Ա՛վ երանելի՛ տէր որ գրիգոր՝ . ընդ քեզ ոմանք բարեխօս անքո՛ վանն անձանց մերոյ :

Որ ի մանուԹենէ բըռնանա՛ըրին ոչ զանգիտեցեր՝ . ընդ քեզ ու : Որ ընդ անմարմինսըն դասս վերանարգեցար՝ . ընդ քեզ :

Ա՛ըրանս ճշմարիտ ածային օրի ձո՛ նոյ . և հաստատուե՛ հաւատոյ ազգի մարդկան որ որ գրիգոր . Ի մանկութենական աղօԹից քոց հայցեա վանըն մեր Ի՛ըրիստոսէ : Ի՛նարեաց յոյժ քաՀանայապետ ճշմարի՛տ . և հնձիւ հոգևոր բանաւոր հօտի՛ տէր որ գրիգոր Ի՛մոյ : Պնսակ վայելեա՛ եկեղեցւոյ քրիստոնէից . և առաջնորդ կենացըն յանխոնջ տէր որ գրիգոր՝ . Ի մոյ :

Որ քանանե՛ըր կոչմանբըն ծովադեցար ոյգ զարբե՛ցականն՝ . և լուսաւորեցեր զՀայաստան աշխարհս աՀագին քեզ տէր որ գրիգոր . անդադար բարեխոսեա՛ վանն անձանց մերոյ :

Որ քոյին առաքինութեա՛ն ճրագն ծա՛ էբեզ . վերսին՛ելեցար Ի լուսեղէն յերկինսըն խորանն տէր որ գրիգոր՝ . անդա՛ :

Ա՛ըբգսական արդարութեա՛ն Ի Հայաստան ծագեցա՛ . պայծառացուցեր տէր զեկեղեցի՛ Ի՛ր մանուկ սրբոցն . մանկութեան նոքա սոյն խընդրեսցե՛ Ի՛մ պարգեւատո՛ բարեաց . Ե՛ս աղերս մեր քո արարայ ծոց՝ :

Պանծալի՛ տէր զառակոք հովիւիդ ըն զըռւսութիւնք . Հրով հոգւոյն շնորհեցեր ըզ քրիստոս պաշտ պատիւն . մանկութեանդ : Պարթևական տեառնտղէն յայ ռանձադն ազգեցուբ . զհետ տոց որդիս սըրբոյն գրիգորի նոյնակատարդ տեսեա՛ք . մոգ :

Ա՛ր կոչեցեր ըզ հեռացեալսդ Ի՛ր խնամեսիս քո՛ մատնեն . ընկալ զաշակերտեսն Ի՛մ ձե՛ռն սրբոյն գրիգորի . բարեխոսութիւ՛ սոցա ո՛ղորմած մեզ տէր :

Ա՛ր գերագոյն քան զբնութի՛ չարչարանաց քո՛ ընտրեցեր . զոր ձուցեր ըզմարդութեա՛ն Ի՛մ խոստութի՛ն ձըշմարտութե՛ . բարե :

Ա՛ր խնբրան անդընդային ջուղխեր նոսա՛ զգլուխ վիշապին .

նեալ քարշատաց սրբոյն գրի-
չին Հաւատոյ խոստովանու-
թեան ամենայն հարկաւոր
բանից. եւ ի վերջոյ ասաց
զայս ամենայն ոչ ինչ ինձ-
մէ, այլ ի սրբոյ Հոգւոյն
ուսեալ գրեցի. որ ինձ եւ
ձեզ ամենեցուն օրհնութիւն
տայցէ յաստուածային գո-
հութեան ժամուն. ամէն:

Գ

Ի ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ
ՄԵՐ ՍԱՀԱԿԻ ԵՒ ՍՐԲՈՅ
ՄԱՇՏՈՑԻ ՎԱՐՔԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ
ՍԿԻԶԲ:

Ի ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ
ՄԵՐ ՍԱՀԱԿԻ ԵՒ ՍՐԲՈՅ
ՄԱՇՏՈՑԻ ՎԱՐՔԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ
ՍԿԻԶԲ:

Ա

Ի ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ
ՄԵՐ ՍԱՀԱԿԻ ԵՒ ՍՐԲՈՅ
ՄԱՇՏՈՑԻ ՎԱՐՔԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ
ՍԿԻԶԲ:

Ի ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ
ՄԵՐ ՍԱՀԱԿԻ ԵՒ ՍՐԲՈՅ
ՄԱՇՏՈՑԻ ՎԱՐՔԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ
ՍԿԻԶԲ:

Ի ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ
ՄԵՐ ՍԱՀԱԿԻ ԵՒ ՍՐԲՈՅ
ՄԱՇՏՈՑԻ ՎԱՐՔԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ
ՍԿԻԶԲ:

Ի ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ
ՄԵՐ ՍԱՀԱԿԻ ԵՒ ՍՐԲՈՅ
ՄԱՇՏՈՑԻ ՎԱՐՔԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ
ՍԿԻԶԲ:

Ի ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ
ՄԵՐ ՍԱՀԱԿԻ ԵՒ ՍՐԲՈՅ
ՄԱՇՏՈՑԻ ՎԱՐՔԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ
ՍԿԻԶԲ:

Ի ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ
ՄԵՐ ՍԱՀԱԿԻ ԵՒ ՍՐԲՈՅ
ՄԱՇՏՈՑԻ ՎԱՐՔԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ
ՍԿԻԶԲ:

Հրաշագործ քո բանիդ. Եւ մեծ
ոմն բնակիչ անդ ընդ պարիսպն տան
Ջանիցն ի վիրապին. վա՛ որոյ
Հրաշագործ քո բանիդ. Եւ մեծ
ոմն բնակիչ անդ ընդ պարիսպն տան
Ջանիցն ի վիրապին. վա՛ որոյ

Ա՛ղաչանք ընդ դրիդոր լու-
ծո՛ղ որ միայնակ բանտ ամրոյ;
Ա՛րձին ազօթիւք որում ոտաք
Ճանապարհ կենաց. քաւեա՛ տէր
Ա՛ղաչանք ընդ դրիդոր լու-
ծո՛ղ որ միայնակ բանտ ամրոյ;
Ա՛րձին ազօթիւք որում ոտաք
Ճանապարհ կենաց. քաւեա՛ տէր

ընդ յանցանսն մեր։

Ա՛ռաջնորդ հաւատոյ եւ լուսա-
ւորիչ անձանց մերոց տէր որ
դրիդոր. հակայ՛ք հաւատացեալք
ի՛ ձեռըն նր հանգուցք տ՛ր գ՛
հոգի՛ն։ Ա՛ՏՑ խոստովանող
քի՛ եւ ը՛զ ջարտարանս յանձնան
ոճղ վասն մեր տո՛ւր դրի-
գո՛ր. հակայ՛ք լուսաւորի՛չ իմ։
Վ՛ահանայապետ աշ՛ խ՛ պատ-
մող ածպին օրինաց տո՛ւր
դրիդո՛ր. հակայ՛ք աշակերտեա՛ք
ընդ նմա՛ն երդեացդ վա՛ղ
ի՛ բարձնա՛ աշ՛։

Ը՛րաշափա՛ւ աշ՛ծ եւ միշտ բարե
խնամո՛ղ. որ յա՛ռաջ դիտող
զերկրակուղ հայաստանեայց ըսկզբ
նաւորել. ի սպարթևաստան մեղա
պատ ազգէն լուսաւորիչ մեզ
ընտրեցեր. վա՛յ բարեխնամու՛
սոյս փրկիչ կեցո ըզմեզ. այժմ
եւ յ՛ը՛ս ա՛հաւո՛ր գալստեանն։
Հրաշալի զարմանալոք երանե՛
լին տ՛ր դրիդո՛ր. զանազանելի ըզ
քարչըրա՛ն ի՛սանձն հա՛ւ. եւ երե՛
հրնգ՛ք ամօք խո՛ջ թուհաւատուց
ըն բնակի՛ր անդ ընդ պարի՛սն տան
Ջանիցն ի՛ վիրապին. վա՛ որոյ։

ի

Ի ՏԵՐ ՀՈՒՐՈՎ Ե ԹՈՒՈՒՆՈՎ ՀԱՐԻՒՆ
ՀՐԻՒԴԻՒ ՀՈՒՏՈՒՂԻՒ։

ՈՐ ՉՈՒԱՆՔ ՅԱՅՍՄԱՆ
ԸՆԴԱՅԻՆ քո գիտուած հին
սիսական ազգաց ծագիդ
ցեր. և ի խուսուրք կուսաշուշա
թեան վերածեր զմեզ ի ձեռ
քն աբ լուսաւորչին. սրինակիք
ըզ քեզ ուրծ հայրըն մերոց։
ՈՐ վերջաւին զարդ արուեստը զե
կեղեցիս հայաստանեայց. ար
փիսախոյր ճառագայթիւք լու
սաղարդեալ շնորհալոցն սրբ
բոյն գրիգորի. օրհնեմք ըզ։
ՈՐ ըզբանն քո հրամանի քարո
զելոյն հաւատոյ եկելոյ. յանդի
մանելով ըզ բերնոյ թագաւ
որայ՝ և ի վերայ ածեալն քո
օրինաց նահատակեցան. օրհ։
ՈՒՂՂՈՒ օրհնեցեք և բարձր ար
արեք ըզ ընտ յաւիտեան։
ՈՐ գերազոյն ինոց օրինաց քոց
հանդուգն զնորըս զարդարեց.
եկեղեցիսը հրեշտահնաց՝ ըզնո
բոգոշ բանիւն քո քրիստոս. օրհ։
Օ քահանայապետն ճշմարիտ
ըստ կարգին մելքիսեդեկի.
էկիշտատակ քահանայապետացս
առաւել ծայնոյ քահանայք հղ
գևորը երգով. օրհ։
ՈՐ գերահրաշ ծաղիկ բուրե
ալ յերկեմայ. հոտ անմահու

ՈՐ ԿՈՂԵՑԱՐ յորդեդրութենէ.
հոգւոյն երկնաւորի սիլ երանել
լի աւր աբ գրիգոր. և եղեր վե
կայ ձրշմարիտ քե աչ մերոյ.
վա՞ սըն ժողովըդեան՝ քո՝
հայեա՞ խուսանել ըզքաւորէն
ՈՐ համբերութիւ ըզդ քո. ատե
յան ըզ քեզ ժողովրդա սպասի
կան և ընտրեալս. և հոտաւէտ
տուր ըզարդարեցեր ծընընդե
եամբ աբ աւազանին. վա՞։
ՈՐ մնորեցոյս ի խաչարի. բա
ցեր ըզ ուռուցըն լուսոյ ճրշմա
րիտ աճգիտութենէ. և սրժանա
ւորութ ատրեր ըզմեզ ժառան
գորդ լինել կենացըն յաւիտ
նից. վա՞։

ղղրմութիբ՝. ելեալ բնիջնկեր
ըզհարուածեալսն ի դիւահարա
ստասին՝. երկրպագեա տա
նելով զանհնեաւան աբ երրոր
դութեդ՝. վասն որոյ։
ՆՈՐԻՆ քո ընտրեալ հօտի տր
աբ գրիգոր՝. հաստատեցեր զհի
մունս եկեղեցւոյ ի հայաստան
երկրի՞ ի վր հիմնն աբ առա
քելոցն։ Նորին բարի և առաջ
նորդ կենացըն յաւիտենից տր
աբ գրիգոր. հաստատեա զանձին
ըս մեր հաստատել ճշմարտութ՞
ի վերայ հիմնն աբ եկեղեցւոյ։
Ա՞րդ ազգեցիք ըզ քեզ հոյր
վարդապետ և տեր՝. բարեխօսեա
քե ող մերո՞յ կենցաղանել
զանձինս մեր։
ՈՐ կոչեցար յորդեդրութենէ.
հոգւոյն երկնաւորի սիլ երանել
լի աւր աբ գրիգոր. և եղեր վե
կայ ձրշմարիտ քե աչ մերոյ.
վա՞սըն ժողովըդեան՝ քո՝
հայեա՞ խուսանել ըզքաւորէն
ՈՐ համբերութիբ ըզդ քո. ատե
յան ըզ քեզ ժողովրդա սպասի
կան և ընտրեալս. և հոտաւէտ
տուր ըզարդարեցեր ծընընդե
եամբ աբ աւազանին. վա՞։
ՈՐ մնորեցոյս ի խաչարի. բա
ցեր ըզ ուռուցըն լուսոյ ճրշմա
րիտ աճգիտութենէ. և սրժանա
ւորութ ատրեր ըզմեզ ժառան
գորդ լինել կենացըն յաւիտ
նից. վա՞։

Ո՛վ յաւէտ արդարդ Թորգոմայ ծիր
Նեղալ առաւանեան յորդիս սէր
Ունեմ՝ էյիշատակիդ հարցըն սըրբ
Բոց սիրոյդ ահագին լուսաւորչին
Գովելեաւք զարդին ինձ ծիրն։

Ո՛վ յաւէտ երկնաւոր քահանայապետ
Թեն տաղտկոտ քահանայիդ սիրտ և
Կեղեցւոյ. ընդ քահանայապետս
Ահագին օրինօք պսակուեալ
Բարեբանեցեք զհոգին ձերմ
Մարիա. երդիկըմ ըզ մեռա ի
բան թագուհիս։

Ո՛ Ծայրին հաւատոյ հարցն սըրբ
Բոց դասուցիչ նահատակ. ծագեցան
Քեզ ընդ հանուր լոյս հայոստան
Եայց սիր ուրախութեանդ մերոց
Բարեխաւսեա վասն անձինդ մերոց։
Լուսաւոր հօտին քեզ ընտրեալ
Հովիտ քաջ ի հօրէն լուսոյ
Բընկեսեալ շառաւիղ բարի սիր
Վերլուսանեա. անդադար բան։
Վանքիդըդ խելակոյս հօրըն մեծի
Հանուցիչ նահան. քաջութեամբ զանց
Բինայ խորտակեալ զպատկերն
Սէր յոտսիկ. անդադ։
Պատկեանդ անմոլութեան սուր
Քոյր կուսանդ մեծ. ճշմարիտ
Քահանայապետ վերկայ քի սրբ
Դրիդորիս. անդադար բան։
Ո՛ երկնայինդն էյ երկրի հաղորդ
Ճշմարտութեան. յանդիմանեալ ի
Ըզ թագաւորըն կատարեալ սուր
Վեր անուանիդն ահն սրբ դանիէլ
Եղ. անդադար բան։

Ո՛վ հրաշալեաց ըզդիս մարդ
Կան յորդեգրութեամբ հօր քո սրդի
Աստուածոյ. և կոչեցեր յորքոյ
ուքեանէ քո ժառանգութեամբ ի
Ձեռըն տուր հայրապետուց՝
աղօթիւք սոյա ծողոմեան։
Ո՛ր լուսաւորեցեր զեկեղեցիս
Հայաստանեայց լուսով քոյ
Կատան. և զարդարեալ նորացուս
Ըզր պայծառ ծագմամբ շառաւ
Իղոք սրբոյն դրիդորի. աղ։
Ո՛րոք զընթացս իւրեանց կատար
Թեցին ընտ հաճոյիդ կամաց քոյ
Քրիստոս. նահատակեալ ըզք
Ձերգնուեցիք ընդդէմ թըշնամ
Ւոյն. և ախոհեցան երկնից յար
քայութիւն՝ աղ։
Ո՛յաւէտ ընդ երկնայինն զըստաց
Թուհանդն ժողովրդիդ հայոց
առնեալդ. ուսեալ ըզդիշատակ
սուրբ հայրապետուց՝ շնորհ
զոյց սըրբոյն դրիդորի. օրհնէ
ցեր ըզ հայրն երկնաւոր։

Հանո Ալբեռն ռեժի Շէբեռեռ
Հայապետին։

ԱՐ ՔՈՂԱՑՍ
ար նմանս ընտրեաց՝ ասեայ
ին՝ զի տուրբեղ։
Ծագեցեր յուշեարս հայեցուած
նեա՞յց։ զլինած հայր երկնի
ւոր՝ զլնա՞ի մերձեցեալք։
Ար ընտրեցեր յորովայնէ ի
մեր բերան հոգեւոր սուրբ ընդ
նեղեալս՝ ժառանգել ըզ վիճակ
հայրենի՞։ հոլովեալ արդարոյ
թեամբ՝ և՞ իրաւամբք։
Ար օրինօք ընշանարուեցե՞ն
զարդարեալ զկնքեցեալ՝ կոչ
գաւրեալ բարեպարգեւութե՞ն։
սո՞րին աղաչանօք խնայեա՛ ի՞
մեզ քրիստոս։
Ար յերջանիկ ըստնաբեալ սը
բոց հայրապետացըն ժողովեցեր։
գերագոյն փառաք պատուեցուս
արըն նեբսե՞ս։ դասանեալ ընծ
ղհոգի ընշանարիս ընդ հօ՞ր և
որդւ՞ւ։ Ար ըզ ծածկեալ խոր
հուրդ սպասպային ժամանա
կաց։ յայտնեցեր սրբոյն ներ
սե՞ս։ սո՞րին աղաչանօք խնայ
եաս՝ ի՞ մեզ քրիստոս։
Ընդարձակեր յերկինս օրհնա
նեալ։ զօրեր լուսեղինաց։ բարեխօս
լեր ընդ մեղուսոյս։

Վհոգեպատճառն երդում դահճաց
նօղք որդւոյն միածնի։ դաս
ըք հրեշտակաց։ բարեխօս լե
ս՞նելոցն հընչմամբ բարե
բանօղք հոգեւոյն ընշանարի։
հոյլք հոգեղինաց։ բարե
ս՞րեքսրբեցեա՞ն ձայնիւ փառս
բանօղք սո՞ր երրորդութեանն։
դոնդղք սերուելէից։ բար
Ար երանելիդ ասեայցուն տի
եզերական իշխանութե՞ն ընկա
լար ի՞քե՞ր ըղձանաց պարծանայ։
ո՞վ թեոդոս մե՞ծ թագաւոր՝
վասըն մեր բարեխօսեա առ թա
գաւո՞րն երկնաւոր։
Ար.բոյին սո՞ւ աղօթիւքդ վա
նեցեր ըզ ըղձհամո՞ն։ կոխեալ
ըզ աստուծոյ՝ ընդ երկնայինսըն
դասեցար։ ո՞վ թեոդոս։
Ա՞ասի և մե՞ք հաւատոյեակա
ոճնեմք զքո յիշատակս։ օրհնու
թե՞ առաքեալ ըզ քե՞զ պըտա
կողին։ ո՞վ թեո։
Ար ըզ հո՞ւր սիրոյ.քո՞.քո՞ բոլ
բոքեցեր յոգիս արդարոյ։ որ
ով վառեա՞լ խնասուեր երա
նելին աստուածային՝ ընծայեց
զանձն աղօքակիզ.քո՞ ի կամսեր
բարեխօսուե՞ս առաւ հնոյհետ մեզ
ոճնողացս ըզ քա՞ւութիւն։
Ար զարբացուե՞.քո՞ս տալածե
ցեր ըզ.ցոյս չաշխարհի։ որում
ոճ՞նչացեա՞լ վախճաքեաց հոգ
ւով երանելին ծագե՞նարիս։

ոյսօր ըզբաժանեսցէ լեզուս ազ
գաց միաբանեցց դարձեալ ի
վերնատունն՝ ։ այմ հոգւով օրհ
նեսցէք զՀոգին սուրբ ։

Որ ի Հոգին ոն և առաջնոր
դեաց էրկոտասան ակղիցն ի վե
ր՝ յանապատին՝ ։ այսօր էրկոտա
սան առաքելոցն սկսաջորդե
ր՝ յաւետարանն՝ ։ այմ հո ։

Որ եվեց հոգին ոն ըզբաժանիլել
Հարտարապետ խորանին ։ այսօր
շինե զմարդիկ խորանն սբ՝ ևը
ըորդութեն՝ ։ այմ ։

Գալոց է սպանին ըն պողով
և փառաք հօր ։ ևբ՝ զհոգին
բնութիւնս հրեղէն նորոգ է՝ ։
Լուսաւոր են Հանապարհք այր
դարոց ։ ևբ՝ իբրև բանակ
ըս հրեշտակաց սպրճվք ընթա
նան ։ Ա՛ւերին էրուսաղեմ
թըռչին սպրճվք ի սուրբ տեղ
յօդս ։ ևբ այսպես յայտ ժամ
ընդ ոլըն լինին ։

Որ ողորմեցար ի մեղսս Ճնեալ մ
մարդկան հոյդ էրկնաւոր ըստ
մարդասիրին ։ և հետուբ բնաւե
այսօր պարգեւ ըզ կոյսն սբ ըզ
Ճնող ըրդւդ սպածնի ։ սուղեա
նոք սորս՝ սոր մեղ պղորմեսցէ ։

Որ յօղեցեր խոզ յանապ օրինդ
որդիդ այսօր զկոյսն սպրիամ ։
յորմէ Ճրնար սրմնով և բարձեր
նոքաս ըզ մեղս նախատեղծին
ադամ ։ սուղ։ Որ սոքբեցեր հո

բաժանեալ լեզուս բոցոյն քակեաց
խոսք ըստ ըզ սրբոց քոյ՝ ։
Որ ըզգոյդ փառաց քոյդ ծա
ւալեցեր ընդ տիեզերս ։ որով
զսուտ ոչ հաստատ լուցեալ
երանելոցն ևգկինիոս ։ հետեւ
եաց լուսաշաւիղ քեզ էյերկին
ըս սրբեամբ մեհուս ։ բարեխոս ։
Որ վնջեցն խաչիդ քոյ եռուբ
մեզ զկոն յաղթեաւ ։ որով զկո
նեալ ընդ դեմ մահու երանե
լոն սբն սկրեսուս ։ բոցակեզ
պարգեւ քեզ խաչակեցուս ։
Որ ըզգոյն կերնագրոյ քոյ սբ
մանեցեր յերկիր բանաւոր՝ զոր
ընկալեալ պետրոսէ բեւեռ յին
քեան երանելոն մարգարիոս ։
էմարթեն անմարթեաբար ջարդս
բերել պյահկեցուս՝ ։ բա ։

Յիշեա զմեզ ամենայն փրկիչ
կիչ մեր ։ յորժամ գան թագաւո
րութիւդ քո՝ ։ կեցո ըզմեզ բա
րեխոսութեամբ սրբոց քոյ՝ ։
Ընորհեա մեզ թողութիւն երկ
նաւոր թագաւոր՝ ։ ընկալ զաղ
աչանս մեր՝ ։ կեցո ըզմեզ բա ։
Յօրհնութիւն էնոր օրհնեացուք
ըզքեզ քրիստոս թագաւոր ։ որ
վասն մեր մարթնացար ։ կեցո ըզ
Հայր և զորդի և զսուրբ հոգի
նդ վաղուորութիւդ առելով ։ երկ
սրբեան սուրբ ։ կեցո ըզ ։

Որ զմիաբանեալսն յաշտարակին
բաժանմամբ լեզուացն քակեաց

հնարէիցեր մեզ դէզ կերտաց՝
զանազանութեամբ վարուք մերք
լեալ ընդ հողանեալն նիշխար
սրբեցին ներսեսի . աղաչեա

Ա՚ղաչեր օրհնիցէք բարձր արար
լեալ ընդ հողանեալն նիշխար
սրբեցին ներսեսի . աղաչեա

Ա՚ր յայտնեացին պատր զանազան
ածային՝ հայտատանելոյց ոչ էակ
ղեցւոյ . գիայնն երկնաւոր օրհ :

Ա՚ր ծագեացին պատր լոյս խաչա
լեալ էյնդեաւոյ հօրէն լուսոյ՝ .
ղորդին միածնի գալիցէք . բար :

Ա՚կայք մանկունք ոչ էակ ղե
ցւոյ՝ . զարդարեալք ի շնորհայ
հոգւոյն՝ . զհոգին ճշմարիտ
բարեբանիցէք՝ . բարձր :

Ա՚ղքեղ օրհնէ՚ մեծ ծայրագնեալք
Ա՚ր ընդ բանն ոչձ յորդանդի
կրեցեր սրբեաւոյն անապատ՝ .
եւ անձառապէս ծնեալ ընդ վե
րագոյն երկնից՝ . ընդքեզ օրհ :

Ա՚ձիր լուացին արժանի եղեր
բառնալոյ ի՚ն գիրկս՝ . եւ առե
գականն սրբագործեալ եղեր
սրբեալք՝ . ընդքեզ :

Ա՚ր առաջեր ողորմութեամբ շնորհել
չշնարհս իսկ ղեսանէ . հոգւոյն
լոյս պրկեալ ղանձն՝ . եւ առաքեալ
գեն սրբակոնեանց հոլիւք ընտ
րեալ զնբ ըն ներսէս . աղօթիւք
սորա պողորեաք մեզ ամէնեան :

Ա՚ր հաստատեցաներ Թէոդորոսն
ածային զի օրինաց . ընդպատու
հաս բարկութիւն մերոց՝ յառաջա

դիդ նբ ընդսիրտ և զարգանդ
մոր քո վասն կոյսն . պատ ամէն
ծնողաց նորին էառուր ընդ մեր
բանէն զօրինիչն հայի . մաղ :

Ա՚ղերայ վիսի հաստատ շինե
ցեր ընդքո նբ զհիմնիչն . ընդ
սա պահեա ի խաղաղութիւն :

Ա՚ր շնորհեցեր ողորմութիւն
ի բանակարանս հրեշտակաց և
մարդկան քաւարան՝ . տուր որ
սա զանգրած քո զնաղաղուն :

Ա՚տաճարի վասն սրբութեանդ
քո քրիստ երգեն մանկունք . տուր
սոցա զառատ քո ողորմութիւն :

Վասն հօր և

Ա՚ր իսկապէս պատուհասանաց Թա
գաւորին երկնաւորի . ընդքաժակ
մահու ընկալար ի Թիֆլիսն՝ . և
փոխեցար ի յերկինս ի՚ն գեղ
ն՚ յատակատան :

Ա՚յսօր ատեն էկեղեցի ընդն
շատակ սրբոյն նբ ներսեսի .
հայաստանեայց լուսաւորչին տ
րի և քաջ հովիւ՝ ատեն ընտրել
ի գլուխ հօտին քրիստոսի . տ
ղաչանօք սորա՝ կնքօ զմեզ ա՚ր
տարբեր հա՚ղորն ըմբռնց :

Ա՚ր յարմատոյն արդահատեալ ոչ
բարեաւսակ ծառիկ հաճատոյ .
ա՚րբն ներսէս սիւն հայաստանի
եաց . շատաբիղ տնանուն տնկոյն
արտեղ լուսոյ աբ լուսաւորչ
չին . տուր Ա՚ր օրինիս ի հրեղինաց
անլըռելի ձայնիւ հընչեսցուք .

Ա՛յսօր ցընծայ եկեղեցի ընդ
անմարմինսն ցոյն դասակեաց ուրախ
նեղս՝ վ ղվիշատակաբս քո աբ աբ
նեբսէս. ոբ ի հոգւոյն սբբ այտաս
նակելով ի լինամբ վերկայեցար՝
բարեխաւսեա՛ առ քա՛ վս անձանց
մերոց։ Վանհանգստեաս ընծա
լեալ սրժանապէս շնորհօք հո
գւոյն բաշխեցե՛ր զերբկա
կան մարմին և զարեանն տեն.
յորում հրեղէն սիւն ի կերկ
նից ի՛ջեալ. բարեխաւսեա։

Ա՛րդ աղաչեմք զգբեղ լուսա
ւորիչ հայրապետ մեր ընտրեցաբ յանտուձդ հո
գւոյ ի վիճակ բանասէր հօտիս հովիւ եբաց
նելիս տէր սուրբ նեբսէս. ար
ժանաւո՛ր օծման սուրբ հո
գւոյն՝ աղաչանակ ըլլ լինամբ
ողորդա՛նան. վա՛ռ ժողո
վեդրեա՛ն քո խնդրեա՛ երբրիս
առաք՛ ղՔԳՈՂԹԻՒՆ։

Ա՛ր յորմէտոց բերդեսի բաղ
եաց ծաղկա՛կ աբ հաւատոյ ոմ
երանելի՛ աբ աբ նեբսէս. լու
աուորեցե՛ր իմմաուսէբ գեկե
ղեցիս հայաստանեաց ընատ սբ
բոյ հօբ լուսաւորչին. վա՛ռ։

Ա՛ր յանդիմանել ըզԹշնամ
ւորն հանգո՛յն մեծին յակոբն
նոր ոմ երանելի տէր սուրբ
նեբսէս. ևի վերայ պատուի
բանից ընդեսական մտնու արբել
ընդ անմահից ըն դաս վերայ
կարգեցեր. վա՛ռսն ժո։

Ա՛յսօր ցնծան եկեղեցի ընդ
անմարմինսն ցոյն դասակեաց ուրախ
նեղս՝ վ ղվիշատակաբս քո աբ աբ
նեբսէս. ոբ ի հոգւոյն սբբ այտաս
նակելով ի լինամբ վերկայեցար՝
բարեխաւսեա՛ առ քա՛ վս անձանց
մերոց։ Վանհանգստեաս ընծա
լեալ սրժանապէս շնորհօք հո
գւոյն բաշխեցե՛ր զերբկա
կան մարմին և զարեանն տեն.
յորում հրեղէն սիւն ի կերկ
նից ի՛ջեալ. բարեխաւսեա։

Ա՛յսօր զոմանացիք ասանե՛ն երկ
նայի՛նսն ընդ մարդկան. պա՛շ
տակից եղեալ վերկուե՛ մերոյ.
քանզի յայտնեցաւ մեզ հոգևո՛ր
գա՛նձն լուսոյ. արևելեա՛ն ա
րեգականն ծաւա՛գայթ աբ ըն
ներսէս. բարեխաւսութ՛ սուրս
ասէր՛ ոբ պարգևեա՛ զնաստեաց
թէ հայաստանեա՛յց աշխարհին։

Ա՛յսօր վերըսաին նորոգեցա
քահանայապե՛ն գահակալն. գե
ղեցկացե՛ս ծաղկեա՛ց պայծա՛ռ
ուսւբ՝ քանզի շնորհեցաւ հովիւ
ըն քաջ բանասէր հօտի. յորմէ
ասչ լուսաւորչին բաղեցի բուռ
սեռ սբբոյ ընտրեալ. բարեխաւ
սուէ սուրս ասէ՛ռ հաստատեա՛
զիշխանուէն հայրապետական՛ն
ամենառ։ Ա՛յսօր մեծապէս վա
ռաջ ցընծա՛յ Թադա՛ւորսկա՛ն
գահակալն. ընդ հաշտուէ սէ
բոյ աբ հայրապե՛տին. քանզի էհա
լի յօգնուէ օրինադրո՛ղն Թա
գաւորացն. մուրատակից զինուե՛ցաւ
կան դասուն աբ ըն ներսէս.
բարեխաւսեա՛ սուրս ասէ՛ռ՝ ոբ
բարձցի զիշխանուէ Թագա
ւորսկա՛ն ամենառ։

միտքան ընդհատելը [illegible] տա
տաքը ի հոգւոյն միայնալը.
կենցաղոյն. Նոյտատի՛կ հա-
Ընկերքը միամիտը միտքնական
անդր ընդհանուր կուսանացն:
զօր զօրուքն. խոնարհեա՛լ տէ՛ր
դոց և բանդի հրշտակաց և մարդ
կան. քանզի էհան ամէն ամենա
և արքէ՛ն անուտատը ընծայեա՛լը
ամատուածոյ: Վերդեկուքի՛ ըր
միտքնաւոր պայծառուե՛ ձէ՛ր բոյ
յիմոքեցոյց ըզ Թագաւորն. և
պակեան հեթանոսը ի՛ գէ՛ղ ըս
քանչելի ամատուր կուսանացն
տարփոյա՛ն զըլաւթիւնքն և
մոդկան ոճէ՛ն: Վարձեա՛լ
վերըստին տարբչագործ զօրու՛ի
և դարձե՛լ էդեմ ամատուն՛ն
զարդ՛ըն. քանզի ծառն կենաց
տընկե՛ցաւ ի դրախտին. բերբ
լով մեզ պտուղ զերանելին
հոգիսիսի: Յերկուանըք միտ
բերը սիրեցեալն ամատուհի
դամ՛երըստին ամատուե՛րայ ձոխու
նայ. փոխանակ հայր դրաւե՛ր
ըք նր. մարտիրոսը ևս կուսանը
ընծայե՛ա՛ք ոչ: Ո՛ ծերք հրեշ
տակաց ընդ մարդկան ոճէ՛ին
և կանայք ի յերկինս դրեցան
զինուորը. կուսո՛ւք և միտու
պատերազմո՛ւք յաղթեցին.
խաչակից լինելով կուսացի՛ն
տրչին: Լո՛ւս զարմացո՛ւմն
և ի վէ՛ր բան ըզ հրաշ. խորհրը
դոց և բանդի հրշտակաց և մարդ
կան. քանզի էհան ամէն ամենա
զօր զօրուքն. խոնարհեա՛լ տէ՛ր
անդր ընդհանուր կուսանացն:

Ա՛ր ըզ[illegible]ան անդ[illegible]
հայ[illegible]ցըս լուծե՛ր. զի՛
մատու[illegible]ծ ծագէ՛ալ ըզ լո՛յս
առնո[illegible]ըզ թո՛ր[illegible]ան:

Ա՛ր զհանդերձեա՛լ խորհուրդ
քո ա՛ր առ[illegible]ամբ սրբոյն ծա
նու[illegible]ը. յիշատակի՛ ա՛ր ընկալ
ըզ ա[illegible]ողացս ազաչանս:

Կանո՛ն Հ՛րեղ Շ՛ուխխեանց:

Օրհնո՛ւթիւն:

Ա՛ն զի՛ն ի՛ն ի՛ն

Երկնաւո՛ր նահատ
ա՛մէ՛ն և կուսանա՛նք խնամատուե՛ք.
ի՛ պարծանս[illegible]ն ձէ՛ր բարձրացե՛լ
ա՛ծնե՛ք. մեզի՛ սիրն դըստեր[illegible]ն
երկնաւո՛ր:

Ա՛նբաւա՛ծ երկնաւո՛ր[illegible]ը լըսի՛ն
ձէ՛ր կո՛չ. քանզի հնա՛ն ա՛ռաչնոյ
բա՛ր[illegible]ցա՛ք ի՛ քէ՛ն. ա՛ղջակե՛ցք
բանասո՛ղք ևՙ զնո՛ւք փըրկութե՛ն.

աղօ

գայեալք ի քէն։ Ականջ ա պատ
ուական եղբարք քաղցրանալ և ազգա
վնասուականին ողորմած անչա
մորդասիրեն։ Եղիր զանձինս
դատաւորաց բազմաց։ և եղէն
վրիպակք անծանօթք ինէն։
Նախիմիմ մեծ խորհուրդ և
անուն ցանկալի։ ընտրեաց ի
յերկրի և դասեաց ընդ հրեշ
տակս։ Եղիր օրինակ սրբոցդ
կատարողաց։ վարդ ցաւոյ արձակ
սրդարոյց։ Զեզ նրմանիլ կա՞
թողին տա՛ հնձիք։ միացեալք
սրբոցդ և սիրոյն քէն։ զի մահ
ուանէ ձերոյ մեզ ճանապարհ
հորդեցիք։ եւանել տա՛ մանրոյ
աստ՝։ Ո՛ երկաւիրեալք ճրագաց
հոգեւոր հրմոյեք։ Թէթեւաբեր
ուն մարմնոյ ա՛ մրտիք սրտացք
ընդ երկոյն տապալէլս ծովու
ծոլոյ կենդանոյն։ անվնաս դա
ւեցէք և հասէք առ քէն։

Ալեքսանդրիա որթոյն քո շատ
եցեր՝ և ողկոյզք ճշմարտութ
երկնաւոր մշակին։ կոխ ցոյց
ճշդութեամբ ի տնընձանին ձեր։ զի
ուրախ լինիցիք անմահական բա
ժակահն։ Ա՛երժեցին ըզ կա՞
րճ մարմնական կենդանոյն։ զի
ծանեան եթէ երանի է առա՛
պատճառանք։ ոչ հեշտացան ի
գրգռանըս վտիտկուէ։ խոնջան
եթէ անոսի է անցաւոր մեծու
թիւն։ Ընդ առաքեալս հոգեւոր

կատու։ զինեցան հաւատով և
կայքն յանդիմանն։ Ծաղկեցան
կորովիք հատատաքիդ ուղղանց։
և ալկաւ կանայքըն վատեցան
զինուս։ Թիւորըն պերճացեալ
զօրութ և վատգ։ Ի մանուկ ի
կատարն պարտեալ անցեալ։
Ծաղկեալ բանիւն ոգեւոց
և ազանց՝։ ոչ զօրեցն առ
նահատակ։ քանզի հատեալ ի
կուռն աներևոյթ օգնութի։
խորտակեաց յայտնապէս ըզ
գաղանի պատերազմին։ Ալեբոյ
մեղ պատուհասական մարգարտի։
խաղացին ցնծալով առ հեթա
նոսք՝։ արևմտոյք յարևելս ըն
թացեալ հանին։ քարոզել յայտ
նապէս ըզ քո քրիստոս տեսուին։
Լուսաւ թագաւորք և լցան
լուսով։ որպէս յանձն առին
ըզպատուիրանի մեծուին։ պարգևեալ
իբերաց խոստանալին բանիւք։
և ծածկեալ հրնարիւք գողանալ
ի մեռանելոյ։ Խորհուրդք հոգև
որք յերկուց ցոյն յայտներ։ և եր
կուսքն փրկութեամբ աշխարհի
ձեռնէին։ քանզի կանքն վերին
հրամանին քաղցրացեալ։ ինու
ցին ի վերուստ ըզ պարգևս
փրկութեան։ Ոմանք կոխանքն
սպգոյս բազում։ և մարդք մնա
կուք ըզ հրամայողսկրս ծերոյ
ի դիրկս սրբոցն աղօթիւ և
պահոյ։ առեալին հաւատով զար

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Ա. Եղեռնադէն ազատիլը եւ ան-
րնկը առնած. Հայրենիքն ը՛նդհա-
նուրըս վրկուէ. բառնալով ըզ-
խաւար դիւապաշտ մոլորուէն
յաշխարհէ. պայծառացեալը-
լուսոյն որ ի հօրէ ծագեցաւ:
Ա. Ահաւասիկ յոլովս առաքինութիւն
յայտնեցին որդւոյ մարդկան
վերստին յաշխարհի. անբասիր
սիրեր հոգւոցականի վարուք. ի
լուսէ ի բանական երկնաւորս ան-
մահին հրեշտակունն: Սքան-
չեան քարինքը ահեղ հիմնեցեալք
ի երկրի. զոր կանխաւ տեսեալ
դուշակեաց մարգարէն. ի նոյն
ի նեռնէն շինեցաւ կամողիկէ
եկեղեցի. բարձրացեալ վանօք
ի պարծանըս խաչին: Ա. ամէն
ձեր երանեալ նահատակք զորըք
հրեշտակաց անմահին ղեւտրեր
նոցն. ի երկրէն երկիրը հիմ-
նան. և մարդիկք խառնեցան
ի գունդս ղնոեւորաց քրիստոսի:
Ծնեալք ի ստուգութիւն ի
հրեշտանըս նոցունց. զի արբեալ
ըզ լեյուք անմահականն բաժա-
կանն. քանզի բաշխեն ըզգեժշ
կութիւն հոգւոյ և մարմնոյ. և
զարթուեալ երկնաւորըս սիրոյն
ի քնոյ: Խաբուսիկըն հրա-
մանաւ անեւևելի ազգմամբ.
յարևմտից յարևելս եկեալ
հասին. զի լուսով հրեշտակաց
կան վարուք կուսուէ. վասն

ազգիկ և պատճէ. վստահակեալ
ըզ յուսով զամն ժամանակ.
ժուժկալելովք մարձուէ և
պես պես լըկանաց. և եղեալք
ժառանգ արդ անճառամ պատա
կին: Ա. ամանձելի յօրինեցին
զառագաստ կուսուէ. նոր նոր
բոզեալ արեամբ և հըրով. մատ
նեցին զանձինըս սուսերայ և
ջահիճ. և անշէջ լամպտեղօքըն
հեռեւեալ մըտին յառագաստն:
Ո՞ կնոճամբ եկինաւորք ի
յերկրի հաստատեալք. և արձա
նըք լուսեղինք ի յերկիր նըս
կանգնեալք. ինքեանք ելին
ևս պայց ցուցին. ըզճանապարհ
ըս ցանկալի զվերինն եղեմի:
Վ. ըզ զատուէ խնասուն
կուսանացն. որոց ոչ յայրեցաւ
հեղգուէ և ևքուն. այլ արթուն
և պատրաստք մընալով երկնա
ւոր հարսանեացն. ղն մըտցեն ի
յառագաստ անանձհ վերապին:
Ղաւնի ոչ ի նոաս անուն ջը
րուէ. և ոչ նախատին նըս յիմար
կոչելոյ. քանզի միոյ ամենքեան
հոգեւոյ արուէ. մըտանքաջա
ցան առ հանապարհ ցնծացեալ:
Վարձակէտ ալքք քաջացեալ բըռ
նուէք. ի յերկրէ ի յերկինըս
տարեալ. գնացին վասնզատ
եայք. ինքեանք ելին և մեզ
ուսուցին. բազմեալ նեղուէք
մըտանել յայն հանգիստն:

Ընդ վերին զօրսն ինքեալ՝ մ
շուրջ ընկուսիբըն պար առել.
զերգս օրհնութեանց եղանակեալ՝
քաղցրը ձայնիւ ակամբ առել.
զեռս հիւսակ ըն նրա գեալ՝
զմի տերութիւն երգաբանեալ։

Զայնակից նոցին եղեալ՝ դասք
երջանիկ պետացն ընտրեալ. ի
հոգւոյն վերայ բերեալ՝ որք յիւ
հանուր աշխարհ սրսխեան անդ
մարմնոյն հանձայնեալ ըզ կայս
ըն սուրբ երգաբանեալ։

Պ ամանորեայդ Քահիւ ըսցել
աք կնեասնայց գումար առեալ
զերգս օրհնութիւն նրբագեալ՝
ի պատիւ մօրն ամենօրհնեալ.
բարեբանեալ էս կոյս գովեալ՝
յորմէ ծագ բանըն ծրնեալ։

Աստիճ. քո էրկրորպատէն որս խ
բանք ամ. որ էիրկուի մեղ հան
գնեցյաւ. ամ՝ էղեցի մեղ պահա
պան յաղթող. ապրեցուցնել ըզ
մեղ իպատարանայ բանասիրէին
Ամեն բարձրացայր բարձողդ ս
նիձից. որ փառաւորեալդ էս ի
հօր. ժողովի՛ ըզ հետացեալ
ըն կենաւքեր վայելուն. ամլրե։

Ամէնս լուսաւորեցան սրբոյնք
ամենայն. ամ՝ սպասէին սը
գեղեալքն ի մեղասեր բանտին
որ ազատեաց ըզմեզ ի պատրա։

Փառք հօր և։

Փառաց ի փառս բարձրացեալ
պարծին. խպատիւ և խիսհաս երե

Ընդ երկինս ըզխաչեալ ս
մեղքին ըզխաչեալ ս
հայ հոգիդ ինձալ ի բարձանդ.
զանապակայն պարգևըս քո՞
բաժանեցեր յառաքեալն։

Ար ի վերայ ջաւրցըն գոլ՞վ
առեղծանելոր զարարած՝ ի
եալ ի ջուրս աւազանի՞ն ծն
անկս որդի՞ս աստուծոյ։

Ար զարդարեալ նորոգես միշտ
ըզնոր քո ղեկեղեցի. պէս պէս
շնորհաց քոց պարգեւօք փայլին
մանկո՞ւնըք սորա։

Ընդնդրեալ էքէն Թէր վասց
փառաւորեալդ ի զուարթնոց.
բնակիչ եակսըն մեր ընկալ մնալ
դասեր ս՛ք և հանգոյ ընդ ս՛ք
լուքն։ Յորմէգամ փառաց հօր
դասեղ ընկիր արդարոնե՞ աթե
գանն. ընդնն։ Ի նրատիչ քո յա
առնի գասաւոր ահեղ քո փրը
կիչ մեր ևյոյս՝ ընդ հնջէ։

դառը հրեշտակը դառնը վե-
րի ։ օրհնե ։

Ա՛յսօր զանգակները սրբոյն
Հռիփսիմեայ ըզ մի՛շտ
առ Կոյս տածէ՛ր սբ. Եկեղեցի՝ ։
բարեբանելով ընդ անմարմին
կան զինուորութեան ։ ըզ տէ՛ր
ա՛ծ հաճոյեցո՛ ։

Ա՛յսօր հրաւիրեցա՛ւ Լեր-
ութեան
սրբոյն Հռիփսիմէ ։
և սրտիւբ ընդ դիմանալոյ
յոյժ ի՛ կամաց ըլնելոյ Թագաւորին ։ խօսո
վանելով ըզքո՛ Թագաւորն ։ ըզ
Ա՛յսօր պայծառացո՛ւր ի կամարս
լուսեղէնս սբ՛ն Հռիփսիմէ ։ և
հիւսիսակողմն սօնողաց ուսոյց
փառաւորեա՛ր զերրորդութի՛ն ։ ըզ
Ա՛զգա՛ր՝ Ա՛զգա՛ն Թեւո՛ւն օրհնէ՛
գէ՛ր ըզնա՛ն Նո՛ր երգո՛վ օրհնո՛ւք
Ա՛ր պայծառազգե՛ց վի՛ճակեցո՛ւք
պրսակեա՛ց ըզ սբ՛ն Հռիփսիմէ
և զգա՛ւակունք ։ օրհնեցէ՛ք ըզնա՛
Նո՛ր երգո՛վ օրհնո՛ւք զնա ։

Ա՛ղբիւր աշխարհին ։ աղբիւր ան
ըսպառ լուսոյն ։ որ լուսաւորէ
զհաւատացեալս ։ միաբանական
ձայնիւբ երգեա՛լ մեծացո՛ւցանեմք
զնո՛ր պարծանսըք կուսութե՛ան
դիան ։ զո՛ր ուրախասցի՛ հրեշ
տակաց ։ զո՛ր բարձրանի՛ն ծիրն
վե՛ր որոյ ըզ-ըզ աշխատին ։ մեծ ։
Նո՛ր ճշմարիտ սրբո՛ւհեաբ սբ
գիանն պարտաւոր՛ ։ յորմէ ծա
գեաց վերկութի՛ն տիե՛զերաց՝ ։
միաբանական ։

Ո՛ր աշխ բացեր ըզ դո՛ւռնըն
հաւատոյ սբ՛յն հռիփսիմեայ ։
խոստովանել զծագումըդ մեր
տիրամօրէ խնդ հայաստանեայց
Յաղթող զօրութ պայծառացո՛ւր
ի՛ կամարսըս լուսեղէնս՝ ընդ ան
մարմնոց բանակութեանն՝ ։ խոս
տովանելով ըզքո՛ Թագաւորն ։
Վարկեա՛ շուտ կանայքըն սբ ըն
հռիփսիմեանց ։ եղջե՛՛ն սիրոյ
ըզ քրիստոսէ և ընկալան զա՛
նապական ըզ պըսակն ։
Ա՛զգե՛՛ն տանար սրբուհ որդ
ուդին այ ։ շինեա՛՛ղբ ի վը հի
մն առաքելոց և մարգարէից ։
Ա՛ռաւե՛ղ քան զպատառս
ի՛ մէջ առաւե՛ղս ։ փայլե՛՛ն ի՛

Ի՞նչ ես ուզում, որ անեմ քեզ համար։ Ասա՛ ինձ, կո՛յր մարդ։ Կարո՞ղ է մարդ իր ծնողներին ասել, որ կո՛յր են։ Ասա՛ ինձ,

ՂԱՔ ՅԱ ԱՒՏԱՐԱՆ ԱՆԱՊԱՀԱՆ՝ ԱՒԱԶԱԿԱՆ ԱՐԴԱՐՈՒԹԵԱՆ ՄԸ ՀԱՍՏԱՏՈՒԱԾ ԵՐԿՐԻ ՄԷՋ ՀԱՒԱՏՔԻ ՈՒ ՍԻՐՈՅ ՀԱՄԱՐ ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ԱՐԱՐՔԻ ՄԸ ՊԱՀԱՆՋԱԾ ԵՒ ՈՐՊԷՍ ԶՕՐԱՒՈՐ ՄԻՋՈՑ ՄԸ ՆՇԱՆԱԿԱԾ ԵՒ ՈՐՊԷՍ ՀԱՒԱՏՔԻ ՈՒ ՍԻՐՈՅ ՀԱՄԱՐ ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ԱՐԱՐՔԻ ՄԸ ՊԱՀԱՆՋԱԾ ԵՒ ՈՐՊԷՍ ԶՕՐԱՒՈՐ ՄԻՋՈՑ ՄԸ ՆՇԱՆԱԿԱԾ

ուռկանի վերին հաստատ՝ զոր ի ծովեզն հրաշագործեցեր. եր
գեմբ.քեզ ըզ վտառ երբ:

Ծ.ագաւորեա՛ ած ի վերայ յե
Թամանամբ. և լուսաւորեա՛ զմեզ
պայծառացոյց սո՛ր զեկեղեցի:
Ժողովուրդք ըզքո՛ բարեբան
նեցեք: Ո՛ զեցաւ որ զօրու՛
ընդ մեզ՝ երբ ա՛ծաս՝ .քանզի
չքնջեայ պահպանիչ մեր ես՝ և
չկա՛ երբեմն սնոտեալ. ժողով:
Յարեաւ ած և տիրեզերք ան՛ան
րսախեաւուբ զարդարեցան. և մեզ
կո՛նդրք հաղորդեցան մարմնոյ
և արեան կենարարին՝ .ժո:

Ա՛ր նախնիացդ խնամատա՛ր անօ
րինեցեր զնորհուրդ՝ որ՛ եկիր
ղեցեայ. խորհրդոյն արիւնակ հե՛
մունս հաստատեալ եկեղ
դասս ա՛րդարոյ՝ . ա՛ղաչանօք
սոցա խնայեա՛ր ի՛մեզ:

Ա՛ր զօրնուի՛ նախատեղիցն
ա՛ծաղոյդ ա՛րեաց հ՛րդաց՝ .
պայծառացո՛ւ վախճանիցն ծագ
կեցո՛ցեր՝ պատ ի յոլովակիս հ՛
ի յանդնա՛ .աղ: Ա՛ր ընտրատո՛ւն
աբրահամու նահապետին մեր
լատ հոգւոյ՝ .քահանայապետին և
թագաւորականն գո՛հանգնոյց
ըն միացեալ ցո՛ւցեր պատ՛ր ի
յանդնայէ՝ . ա՛ղա:

Ա՛ր յերկնային զօրս անմարմնոց
ըն նախ հիղեր ա՛ստուածէն հո՛
գիդ՝ ձրշմարիտ՝ . զնծացին և
ուռկանի վերին հաստատ՝ զոր
ի ծովեզն հրաշագործեցեր. եր
գեմբ.քեզ ըզ վտառ երբ:

Ծ.ագաւորեա՛ ած ի վերայ յե
Թամանամբ. և լուսաւորեա՛ զմեզ
պայծառացոյց սո՛ր զեկեղեցի:
Ժողովուրդք ըզքո՛ բարեբան
նեցեք: Ո՛ զեցաւ որ զօրու՛
ընդ մեզ՝ երբ ա՛ծաս՝ .քանզի
չքնջեայ պահպանիչ մեր ես՝ և
չկա՛ երբեմն սնոտեալ. ժողով:
Յարեաւ ած և տիրեզերք ան՛ան
րսախեաւուբ զարդարեցան. և մեզ
կո՛նդրք հաղորդեցան մարմնոյ
և արեան կենարարին՝ .ժո:

Ա՛ր նախնիացդ խնամատա՛ր անօ
րինեցեր զնորհուրդ՝ որ՛ եկիր
ղեցեայ. խորհրդոյն արիւնակ հե՛
մունս հաստատեալ եկեղ
դասս ա՛րդարոյ՝ . ա՛ղաչանօք
սոցա խնայեա՛ր ի՛մեզ:

Ա՛ր զօրնուի՛ նախատեղիցն
ա՛ծաղոյդ ա՛րեաց հ՛րդաց՝ .
պայծառացո՛ւ վախճանիցն ծագ
կեցո՛ցեր՝ պատ ի յոլովակիս հ՛
ի յանդնա՛ .աղ: Ա՛ր ընտրատո՛ւն
աբրահամու նահապետին մեր
լատ հոգւոյ՝ .քահանայապետին և
թագաւորականն գո՛հանգնոյց
ըն միացեալ ցո՛ւցեր պատ՛ր ի
յանդնայէ՝ . ա՛ղա:

Ա՛ր յերկնային զօրս անմարմնոց
ըն նախ հիղեր ա՛ստուածէն հո՛
գիդ՝ ձրշմարիտ՝ . զնծացին և

Ա՛յսօր նո՛ր ժողովուրդք ընդ
երկնայնոց լսեսղենայքն համ
ա՛ձայնեալք . նորոգողին ազգի
մարդկան վերկրեցուցեալ որ վե
րեր ճառաւ ևմարեալ . սնեալ
փառաւորեալ է քո յարութի՛ն:
Ա՛յսօր որդիք սիոնի ծերեալք
աստղանին ընորհօք յորդիս սա
ո՛ւեցա՛ց՝ . ի՛նաւակատիս տաճա
րի բնակեցեալ մերոյ գուիեցե՛ք
զմեսայն եղեալ յա՛ւուրսառ
նոր գերեզմանին՝ . սնեալ վա՛ր:
Ա՛յսօր մանկունք հաստատ կա
տարեալ զնաւակատիս վերինն
երուսաղէմի՝ . նորոգեցե՛ք ըզ
պատմեա՛նն հոգւոյ ձերոյ՝ .
և ընդ որդւոց լուսոյ նո՛ր սի՛
ո՛ւնի՝ . բարեբա՛նեցե՛ք զքա՛

Թագաւորն՝ . ա՛սե:

Ա՛ր սնամարմնոց հոգեղինաց դա
սակեցեր զբա՛ սբ՛ զեկեղեցի՝ .
որք ընդ նոսին համաձայնեալ
վառաւորե՛ւք սբ՛ զերրորդո՛ւթ
իդ՝ սրմբեւականն սքրբասացու
թի՛ն՝ . երգեցեալ ըզ վտառ երբեր
ձուն՝: Ա՛ր յաղթեցեր մերոյ
բնութ՛ի փորձութի՛ն կամակոր
ճձին՝ . որոյ էառ իշխանութի՛
արդւոց ա՛դամայ՝ կոխել ըզ
գլո՛ւխ չար վիշապին՝ . և ընդ
երկնայնոյն երգել ըզվա՛:

Ա՛ր զալստեամբ քո վերծանէր
ըզ մեզ յա՛ղխարհական մեղաց
ծո՛ւխն՝ . սրպատուհասդ լերամբ

ղեւթադրյն քո խնամատարեմբ. լինել փառաբանիչ նը երկրը դուեդ. ընդ նոսին փառաւո րեմք զքրեակ միոնէմբնդ։

Որ զկերպարանն ածային առեզ ծնել երրորդութիւդ խորհրդակ ցոյբ. զարդարութեդբ փրչմամբ ընորհդյ քոյ կենդանարարը. և ընդ ծնանլան առ ի նմանել խոսեցար օրինդք ևմարդարէիւք. ըե Որ յերկրորդի լինելոցես՝ յետ յարուեի քոմի էմկեցին. մարել ի վերնատունն դրբքըն փակելովք ընորհելով բոս առաջին փչմանն ըղքեղ մեռանելոյ. առաքելոցն ասաց առեք հոգի սբ. ընդ։

Յորժամ կերկնից գոհէ փողն սպեղեցիկ. առնելով սրեզէ րոց իդնասան ևն ահեաը. յայտ սուբ ահեղին՝ կիշեա ոեմ ը ևզմեր ըզ նրնջեցեալն. և հանգիւ ընդ սուրբըն քո։

Յորժամ ձնագայիք ածուեը ըզ փալըն էյսրաէլից. և զըպ րոմիրբ հրաշիցըն բանին յայտնի՝ սուբ ահեղին կիշեա։ Օ արհուրեալ զոդան սրբածք իձոյնէ արտելեալ ոչ փղձին. յոր ժամ հարկանիցէ հրեշտակապետն ևկոչէ ի լուսաստան զանգա որ զուց մեռդական՝ յայնմա։

Որ խորհիդ արեգականն ար զարուեի նոր օրհնութիւնս տայ. և առաքեալ բարեբանեա

ցուք։ Որ տաճարիդ անձնո լուսոյն որ ի հօրէ նոր երգս երգեացուք. և անդադար։

Օ նոր խոսնարհդբդ հրաշալի նոր խոսրնանն բանին ևմեր ձայ. հոգևոր երգով բարե բան ևացուք։

Եղիան որ զերուեէ հետ տեսաւ ամով կանգնեցե խոստանիքեամ եկայք ժողովեսրդ երկրպագեացուք։ Ոմ էմ պատուհասական ի խոստիքեամ հինեցուս սյսօր. եկայք Ոմանմ մեռուցյաւ ձրշ մարիս պատրաստ և զենանն անապատական. եկայք ժո։

Փառք հօր և։

Ոանան ասծ և ծածկեալ խոր հրդրդն յետ ևսեկ. ինձեամ ի կերկնից՝ մարմնացեալ կուգ սէն խոսչակ կերկրի՝ և թագ եամ նոր ինդերեզմանն. և յա րուցեալ կերրորդ աւուր. զի զամրպատիչն ըզ տանաբն կա տարեսցէ։

Ոյսօր ցընծան դասբք հրեշ տակաց ինուսկատարք զի սբ ե կեղեցւոյ՝ բարեբանելով ըզ տէր սբ ասծ հարցըն մերոց։

Ոյսօր տանեն դասբք սբ տ պրեղըն ըզ տան վերինն երու սաղէմ. կիսնամալի տաճարին մա տուցանեն վերըս հոգևոր եր գալ. տէ։ Ոյսօր երգս առեալ դրչէն դասբք հետատացելոց՝

Ո՛վ հոգի՛ իմ, ընդէ՞ր տրտմեցուցեալ ես զանձն քո, եւ ընդէ՞ր խռովեցուցանես զիս. յուսա՛ ի Տէր, զի խոստովանեցայց նմա. ապրեցուցանէ զերեսս իմ, եւ Աստուած իմ։

Հանուն Վլադիմիրի Հաւատքին ասացն։

Օրհնութիւն։

ՈՐ ԻԼՑԻՒՆ

ՇԱՐԱԿԱՆԻՐՊԻՏԻ ՅՈՒՅՆԻՐ ՕՐԱՑՈՑ

ուրախալին քո զօրութիւդ՝ զքեզ վառանարեմք խնդալից ձայն։
Որ ըզ Հատապայթ վառաց քոց ցրուեցեր սրեգակիականէրայ վայրի
մամբ զպարապուռս լուսաւորեցեր՝ զքեզ վա՛։
Որ ահագին տեսլեամբ զարհուրեցուցեր զքո՛ զաշակերտան՝
Ի թըմրութի՛ հրաշիւքն Ի սէր ուրախալին վառանց քոց՝ զքեզ։
Նրբեալ երբեմն աշակերտացըն հրաշալի տեսլեամբ՝ պայծառաց
եա՛՞ Ի թաբոր լերինն։

Եւ Թէր ամանն։ Որ դընաս իմէն
առաքելոցդն որ հոգի. օրհնեալ
է Թէր ամանն։ Որ դընաս իմէն
Որ էքերակիցն կատարէ հանդ
ձիս. այսօր ինձէր էքերակից իսկ սա
առաքելոցդն որ հոգի. օրհնեալ
Որ ընթացանէ էքերքօրեայ յան
ձն Էան յարուցեալ Ի մեռելոց
Իշխանութէ. մի Աստղագաչն ըզ
դրունսըս դըժոխոյ խորտակեց՝
եկեղեցւոյ իւրում զքեզցոյց
զՔեզ վայելեալ. միա։

Ո վհատաւորեալըն չատ սրտ
լածոց. և ինձ ապաց մինչ ինձ ապա
էրկրի զէրկրպագեալ էսն. զամայ
նոյն բանն իկռնէն ձայնիւ էր
գոլ օրհնեացն։ Որ դիմաց
գայ յերուսաղէմ բարձրացեալ վան
գրոյ. յարուցեալ Ի պատերազմ
ընկոյզ գեթոց զանէրևոյթն ամէ
զէկ. զիջեալ ըսին իդըժոխս ձայ
Ո՛ադուածն Ի հօրէ վանակից
որ հոգւոյն. կենդանութէ ազգի
մարդկան. որ յարեաւն պասը Ի
մեռելոց՝ զհամաբարձեալ բանն

Ի յերկինս՝ ձայնիւ էր։

Ո՛բանս լերկոյժ գժատոլը սի
ռելն՝ պագուացիր էհմազարդա
բեալ լոյսըն՝ զքեզ նըմ
ան. այսօր մըտանէ Ի քեզ նըմ
աեսի Ի վերայ յաւետման նորոյ։
Ո՛ղբ էաղագ հատուած ձիմէ
նէզ միաբանութէ էրկնէն՝
օրհնութէն որդւոյ դաւթի օրհ
նեալ եկեալ անունամբ տէրն։

Ո՛ր էքերակիցն կատարէ հանդ
չա՝ այսօր ինձէր էքերակից իսկ սա
առաքելոցդն որ հոգի. օրհնեալ
էս Թէր ամանն։ Որ դընաս իմէն

Ո՛ր ընթացանէ էքերքօրեայ յան
ձն Էան յարուցեալ Ի մեռելոց
Իշխանութէ. մի Աստղագաչն ըզ
դրունսըս դըժոխոյ խորտակեց՝
եկեղեցւոյ իւրում զքեզցոյց
զՔեզ վայելեալ. միա։

Ո վհատաւորեալըն չատ սրտ
լածոց. և ինձ ապաց մինչ ինձ ապա
էրկրի զէրկրպագեալ էսն. զամայ
նոյն բանն իկռնէն ձայնիւ էր
գոլ օրհնեացն։ Որ դիմաց
գայ յերուսաղէմ բարձրացեալ վան
գրոյ. յարուցեալ Ի պատերազմ
ընկոյզ գեթոց զանէրևոյթն ամէ
զէկ. զիջեալ ըսին իդըժոխս ձայ
Ո՛ադուածն Ի հօրէ վանակից
որ հոգւոյն. կենդանութէ ազգի
մարդկան. որ յարեաւն պասը Ի
մեռելոց՝ զհամաբարձեալ բանն

Ի յերկինս՝ ձայնիւ էր։

Ո՛ր ընթացանէ էքերքօրեայ յան
ձն Էան յարուցեալ Ի մեռելոց
Իշխանութէ. մի Աստղագաչն ըզ
դրունսըս դըժոխոյ խորտակեց՝
եկեղեցւոյ իւրում զքեզցոյց
զՔեզ վայելեալ. միա։

Ո վհատաւորեալըն չատ սրտ
լածոց. և ինձ ապաց մինչ ինձ ապա
էրկրի զէրկրպագեալ էսն. զամայ
նոյն բանն իկռնէն ձայնիւ էր
գոլ օրհնեացն։ Որ դիմաց
գայ յերուսաղէմ բարձրացեալ վան
գրոյ. յարուցեալ Ի պատերազմ
ընկոյզ գեթոց զանէրևոյթն ամէ
զէկ. զիջեալ ըսին իդըժոխս ձայ
Ո՛ադուածն Ի հօրէ վանակից
որ հոգւոյն. կենդանութէ ազգի
մարդկան. որ յարեաւն պասը Ի
մեռելոց՝ զհամաբարձեալ բանն

Ի յերկինս՝ ձայնիւ էր։

Ո՛ր ընթացանէ էքերքօրեայ յան
ձն Էան յարուցեալ Ի մեռելոց
Իշխանութէ. մի Աստղագաչն ըզ
դրունսըս դըժոխոյ խորտակեց՝
եկեղեցւոյ իւրում զքեզցոյց
զՔեզ վայելեալ. միա։

Ո վհատաւորեալըն չատ սրտ
լածոց. և ինձ ապաց մինչ ինձ ապա
էրկրի զէրկրպագեալ էսն. զամայ
նոյն բանն իկռնէն ձայնիւ էր
գոլ օրհնեացն։ Որ դիմաց
գայ յերուսաղէմ բարձրացեալ վան
գրոյ. յարուցեալ Ի պատերազմ
ընկոյզ գեթոց զանէրևոյթն ամէ
զէկ. զիջեալ ըսին իդըժոխս ձայ
Ո՛ադուածն Ի հօրէ վանակից
որ հոգւոյն. կենդանութէ ազգի
մարդկան. որ յարեաւն պասը Ի
մեռելոց՝ զհամաբարձեալ բանն

Ի յերկինս՝ ձայնիւ էր։

մեհու ինկնաղդ յանիտնիկ։

Փառք հօր և։

Աղբատացուք երես առաքեալըս
ան և ամենեսի և ճղիայի. և վա
ուսուրեացուք հանապազ զեր
բեակ մուքին։

Օ անձառելի խորհուրդ աբ
երկրորդումեդ. այսօր իմ
բինն երեսեցուցեր աշակերտաց
քոց աբ. ասելծ հաղորդ մերոյ
Սոկալէ հիացմամբ ղաղկակեր
պուի քո աբ. այսօր ուսուցանէ ա
ռաքելոցըն չօրինիկն քեզ տա
ղաւար. ասելծ հայր։

Հովանացեալ ի վեր լուսեղէն
ամպըն. և ձայն ինկերինց հայրա
կն որ տան դա է որդի իմ սիրե
լի. աբ։ Ի զոր օրինեցիք և բար
եր արարէք ըզնա յաւիտեան։
Գոհեցեալ զարփիական ըզհոգն
երեսեալ ի թաբօր լերինն. և ա
ռաբեանեցիք զածածութեանն
երեսունըն աշակերտացն յայտ
նեալ. և բարեր։

Օ անձառելի ըզհոգն առաքեալ
ծուքեն. արնօրինաբար կրե
ցեր ի քոմ յորմէ ինկիր մարիամ
մայր և հայս. օրհնութիբ ըզ
քեզ մեծացուցայ նեմք։

Ի մանուսուր լուսոյն զարհու
րեցան դասք սուրբէլոյն. պա
քեզ բովանդակ կրեցեր ըզհօր
ածուքեն մարիամ մեծ մայր և հայս
օրհ։ Ընաբելոյըն հովանացեալ
թեւոց հոգոյդ. այսօր ի հրեղէն
լեզուս բաժանեալ հանգեաբ
յանաքեալըն աբ հոգի. օրհ։

Ար խնամես տեսուքեդ զբո զարա
բանծս. այսօր եկիր ի հաստատել
զեկեղեցիդ աբ հոգի. օրհ։

Չայն արկեալ կենարարին աճ
պինն բարբառելն. ասե եկայք
օրհնեալըք հօր իմոյ. ժառանգ
գեցիք պատրաստեալ ձեզ ըզ
կատան ի հանդերձեալ երկրին։
Ընդ առաջ ելանել քեզ հաստ
տով ի յիդիս վերինս. աճապար
գեալ լուսով պայծառացեալ
իդաս անմարմնոյն. ի լսել ըզ
ձայն երանելոյն կոչմանն։

Ընդաջմէ քումմէ կայցո ընկա
տնէն աբ կուսանան. ինուսեղէն
առագաստին պայծառիլ իդաս
անմարմնոյն. ի ժողովս անդ բան
կայ դրելոց ի յիսնակին։

Պարծեսցեալըդ ի կնոջէն նախա
յուսիսեան բանդ. այսօր ի տա
ճարն երկիր կատարել զծրէնս.
վերն վերկուսէ հեթանոսաց։
Ար յանապատեան սեհոս նահա
բարեբանեալդ ի հրեշտակաց.
այսօր ի սիմէոնի բառնալով ի
դիրկս. որ ընծայեացես ըզ մեզ
ի կեանսըդ յաւիտենից։

Ար արձակիչդ ես կապելոց պար
գեւատու ասիցուն. այսօր հայց
մանկ ծերունուդն արձակեա և
զիս ըզբաղմամբդ. ի կապանաց

Ա՛յսօր ըզխորհուրդ քո կիրկ
նակէ գալստեանն. աշակերտից
քոց յայտնեցեր քա՛ խնդրօք լե
րինն։ Ա՛յսօր ըզփրկական քո
վա՛ղ ըզմահ վիճակեալ՝ քեզ
երեւեցան մանկա՛ն հեղինա։
Սերբեա՛ տո՛ր զհեղուցիչ քո
ծառայից ըզպայման. և շնոր
հա՛ տուա՛նել ըզքեզ և լսել
ըզ հայրական ըզձայնն. եթէ
դո՛ է որդի իմ սիրելի։

Ա՛երինք ցիշնա՛ն առաջի
ք՛ո՛տր՝ որ երեւեցար խիտա
աստուա՛ծդի հօր. միաստուածդե
շակերտել զաշխա՛տան. վասն որոյ
անաստուածայնի լեռնային զորդ
արել ըզքե՛զ հրաշալի՛ ձայնիւ
ընդ երկնային՝ նման երկրածինքդ
ըզքե՛զ ը բարձրեալ՝ ըզվերս
բո՛ր լերինն։ Ո՞յր տեսեա՛լ սոս
կալի զանմարմնականն լուսոյն ծա
ւալումն՝ յայտնակերպելո՛ն զո
քրիստո՛ս որդի՛ աստուա՛ծոյ.
առաքելոյդ ևս մարդարէիցն պա
հապետը զայրուբեցոյն. վասն
Ա՛ր զանձառելի խորհրդոյդ՝ աբ
երրորդութեա՛ն. սխալելի վիճա
ծոանուցեր. երբայի՛ տանուտա
բանին յօրինմանէ. և ա՛խրելի՛ ի
հօրէ վերակացեալ աշխարհիս ըմբռ
ծին որդի՛ և վասն որոյ՝

Ա՛բրահամայիր սերմանէ կո՛չեա՛լ
ո՛վ սիրտ՝ մի՛ այսօր որդի
ո՛՛՛ն քո՝ և զհայրեա՛՛՛նդ

ամանդ լո՛սեղէն՝ գերադոյն քեզ
հոգեւո՛ր սիրոյ՝ և զորութեի
բարձրելոյն հովանաւորեա՛լ աբ

ՀԱ՛ծատ ծին՝ օրհ։

Ա՛թաթոր իւերին՝ ձեւացուցե՛ր
ըզքո՛ բնութիւնդ անտանելի
զպայծա՛ռ։ ընդորս և մե՛ք ցըն
ծութի՛ երգեմբք քեզ ո՛ղոր
մա՛ մե՛զ մարդասէ՛ր։

Ա՛շակերտեալք հիացեա՛լ բարբա
ռէին ըզ խորհո՛ւրդս ի՛ տագ
նապիդ սըրտից իւրեանց՝ ընդ։
Ա՛քանչելի՛ մե՛ծ խորհո՛ւրդ զեր
բորդո՛՛ն երից՝ զոր սրբոյ առաքե
լոյդն ծանո՛ւցեր բարեբա՛ր՝ ընդ։
Սո՛կալիլ հիացմամբ զայլակերը
պուո՛ւր քա՛՛ որ՝ առաքելոյդն տե
սեալ յօրինէին քեզ տաղաւա՛ր
ընդ։ Հնո՛ւանացեա՛լ մանկ լուսե
ղէն և ըզ հայրական՝ լըսեա՛լ
ըզ ձայն՝ եթէ դո՛ է որդի՛ իմ
սիրելի՝ ընդորս։

Ա՛րքիսատա՛ւ ՀԱ՛ծ մեր ՀՆա՛րհաւ
մե՛զ ընդ պա՛տարոսի և ը՛ որդւոց
ըն զերբեմեայ՝ տրժանաւորելո՛
քո՛մ ՀԱ՛ծային տեսլեա՛նդ։

Չանգարձեա ըզմե՛զ ա՛՛ր տա՛ս
ւել քան ըզդա՛՛լ զթաթոր՝ ըս
կան ըզլեա՛ռն՝ յերկնաւոր՝ ծրթ
եւիմնալի՛ խորհո՛՛դ։

Ա՛՛ որդ և մե՛ք ըզքակտե՛լիս
մե՛ր՝ յորմէ՛ բեւռացուք քեզ հոգեւո
բական՝ տաղաւա՛ր որով միայն
մարդասիրի և փրկիչն։

ԼՍԱ ԶՔ ՔՐԻՍՏՈՍ։

ՈՐԴԻ ԴԵՄԱՆ ԼՐԱՐԱՔ։

Ա՛Ր ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ ՀՐՇԱՀԱՐՏՈՒԹԵՔ ասա
ԹԵ ԱՒԱՆԴԵՑԵՐ ԵԿԵՂԵՑՒՆ ՔՐԻՍՏՈՍ։
ՔՐԻՍՏՈՍ։ ԱՆԱՍՀԱՆԻ ՃԱՇԱՆԱՆ
ԿԱՐՒ ԱՂՕԹԵԼ ՄԻՇՏ ԱՌ ԱՍՏՈՒԱԾ
ՈՒՇԱԾ ՀՈԳՒՈՎ ԻՒ ՄԱՐՄՈՔ։

Ա՛Ր ԸՆԴ ՔԱՀԱՆ ՔՈ ՕՐՀՆԱԾ ՀԱՍԱ
ԱՍՏՈՒԱԾԵՔԵՐ ԴՈՐԾՈՂ ՄԵՂ ՕՐՀՆԱԿ
ՀԱՆԵԼՈՒ ԸՆԴ ԶԻՆԵԼԻՆ Ի ԳՈՐԾԱ
ՅԱՂԱԹԱՆ ԱՍՏՈՒԱԾՈՅ. ԲՆՈՒԹԵ
ՄԵՐՈՒՄ ՈՒՆՕՐԻՆԱԲԱՐ՝ Ո՛ՐՈՒՄ
ԿԸՐԿՒՆԻՐ ՃՈՒՆԱՆ ԱՄԵՆԱՅՆ։

Ա՛Ն ՈՐՈՅ ԻՄԱՔ ԱՂԱՂԱՏԵՍ
ՅՈՒՐՔ ՍՈՒՐԲՔ ՔՆ. ՀՈՐՀԱՒ ՄԵՂ
ՅՈՒՄ ԺԱՄ ԼԻՆԵԼ ՔԵՂ ՍՏԱՆԱԼ
ՄԻՆ. ՄԱՐԲԱՆ ԱՂՕԹԻՒՔ ԸՍՏ
ԱՆՄԱՐՄԱՆՆ ՈՐ ԻՐԿԻՆԱՆ։

Ո՞ՂՋԱՆՕՔ ԱՍՏՈՒԱԾ ՃԱՃԱՆԶԻՆ
ԱՆԱՊԱՏԱԿԱՆ ՔԵԶ ՃՐՆՈՂԻՆ՝
ՁԻՆՈՂԻՆ ԱՂՔԸ ԱՍՏԻՑ ՄԵՐՈՑ
ԲՆՑՔԸ ՈՂՈՐՄԱԲԵՔ ՀԱՅԵԼ Ի

ՈՐԴԻ ԱՍՏՈՒԱԾԱՅ ՆՈՐԱՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ։

ՀԱՆԱՆ ԷՒԼՈԳԻԱ ՀՈՎՍԷՓ։

ԱՒՈՒՐՁԱԿ ՀՈՐ Ո՛ՐԴԻՈՅ ՄԻԱ
ՃԻՆ՝ ՈՐ ԸՆԶՑԱՅ ԱՆՎԱՅԱՒԱՀԱԿ
ՄՈՐՈՒՄՈՎ ԱՊԱՇԱՐԵԼ. ԱՅՍՕՐ
Ի ԹԱՔՈՐ ՓԱՌՔ ՓԱՅԼԵՑԵՐ։

Ա՛Ր ԱՆԱՒԱ ԱՐԱՒԼԵՒՑԻՑ ԱՆՀԱՀ
Ի ՎԵՐ ՔԱՆ ԸՂԵԱՆ՝ ԾԱՒԱԼՈՎ
ԿԻՍԼԻՒ ԱՒՐԱԾԱՃԱԿԱՒՈՐ ԸՂ
ԼՑԱՂ ԱՆԸՍՏԱՒԵԼՈՒ՝ ԱՅՍՕՐ։

ՎԱՀԼԵՍԻ ՂԵՒԱՒԱ. ՆՈՒՄԱՆ ՅԻՇՈՒՄ
ՀՎԻՒ ՅԻՆՁԵՆ ԱՐԱՒՈՐ ՁԱՒԱՒՈՒՆ
ՁԵՒՆԱՒ ՄԵՐ։ ՎԱՀԱՆ ՄԻ ՎԱՀԵ ԵՒՀԵ
Ը՞ՂԵՒԱՒԱ ԱՊԱՒԵՆ ՅԱՆՇԱՆ ՆՈՒ
ՐԱՆ. ՅԵՂՆԱՃԱՆ ԹԱՔՈՒՈՐ ԵՒՐ
ՀՎԻՒ ՐՄՈՒՆ. ՆՈՒՄԱՆ ՅԻՇՈՒՄ ՀՎԻՒ։
ԼՈՒՍԱԼԱՆ ԸՂՁԻՂ ԹԷԹԵՈՒՈՒ
ԱՐՄԱՒ ԷՒԱՓՈ. ԼԸ ՀՅԱՐ ՅԻՇՈՒՄ
ՊՐՆԱ ՂԶՈ ՁՈՐՒՆՈՒՆ ԼՒՈՒԸ

ԴԱՒԱՒՆԱՒՈՅ. ՆՈՒՄԱՆ։

Ա՛ՅՍՕՐ Ի ԼԵՐԻՆԶԱՆ ԹԱՓՕՐ ՅԱՒ
ՅԵՐ ԸՆԱՐՁԱՅՔԻՑ ԽՒԱՒԱՅՔԻՆ
ՈՐԴԻՔ ՈՒՐ. ՕՐՆԱԿ ԱՂՔ ՁԵԶԻ
Ի ՎԱՌԸՆ ՀՕՐ. ՈՐ ԵՒ ՈՐ ԿԵՆ
ԴԱՒԱՒԱՅ ԼՒ ՄՈՌԼՈՅ։

Ա՛ՅՍՕՐ ՅԱՅՆԿՅԱՐ ԱՒԱՒՔԼՈՑՆ
ԻՒՈՒՒԼԱՆ ՄՈՒՂՔՈՎ ԼՒ ԲՂԻԱՅՒ.
ՎԱ ԼԻՑՑԵ ՔՈՑ ՀԻՆՈՒԱՒԱՂԵՄ.
ՈՐԴԻ ԱՒԱՒՈՒԾՈՅ. ՕՐՀ։

Ա՛ՅՍՕՐ ԼԻ ԲԱՐՁԱԼ Ի ՎԵՐՈՒԱՒՈ
ՅԱՅԱՒՈՒԾՈՅ ՀՕ՛ՐԻՆ. ՎԱ ՔՈ ՀՐՆԻ
ԶԱՒՈՅ ՅԱՒՈՒՔԱԼԱՆ. ՈՒԱՂ ԴԱ Է
ԻՄ ՈՐԴԻ ՂԵՄԱՆ՝ ԼՐԱՒՔՈՒՆ։ ՕՐ

Օրհնեցէք ըզՏէր ընդ երկնս
Տնորէն նմանել դասուց նոր ժո
ղովրդեանդ սահմանեալ հօր ու
ղղութեամբ մեզ ըստ կենացս վաստ։
Արդեօք ան ըզդ նոր եկե
ղեցիք ընտրեցաւ որպէս սիմէոն
սահմանի՝ ասելով. քէզ արդարոյ շնորհն
ղիր մեզ ըստ կենացս վաստ։
Ախոբտանեցիք գնած իւրանէ
կիս սիրեցաւ նոր ձայնիւ ցնծու
թիւն սահմանի ասելով. քէզ հոգւոյդ պարտ
է հաղորդ մեզ ըստ կենացս վաստ։
Օրհնութիւն ի բարձունս. անօրի
նեցելոյն ի կուսէն Թագաւո
րին մերոյ. ալէլուիա ալէլուիա։
Օրհնութիւն ի բարձունս. անաս
տանելի և հաստատուն յարատոյն
մերոյ. ալ։ Օրհնութիւն ի բար
ձունս անպատմելի և միանան
կան՝ որ երրորդութեան. ալէ։
Հաստատուն իմն էր ուրեմն
վիրկոսէ. որ զառաջինն ոտանի
ազատեցեր ի մեղաց՝ նորոգեա
և զիս զաստիականեալս մեղօք։
Որ յառնէն կոչեր անապատ
կոչին պատրանօք. և սրբեալքեր
մեզ ի կողմանս աղէտից. նորո
գեալ ի նոր եկեղեցիդ. նորա
Ձնծային անարատ մայր որ. և
և կոյս մարիամ. որ եղեր ընդու
նող բանին աց. բարեխօսեա առ
որ վասն մերոյ փրկութեան։
Այսօր երկնայինքն ուրախա
ցան ընդ երկրաւորացս նորոգ
մանն. քանզի նորոգօղն էից հո
գին հզի ինձ վերնասանն. որով
նորոգեցա՞ն դէպք առաքելոյն
Այսօր հոգւովն ինձեալ բնու
ցնծայ ընդ հօր հաշտուեր. քան
զի որ էարար զհոգին իմմոզիկս
նէ մարմին եղեալ. դարձեալ
վերստին ըզնոյն պարգեւէ։
Այսօր մանկունք եկեղեցւոյ
ասեն ցնծութեամբ զպատա որ
հոգւոյն. որով զարդարեցան ի
զգեստս լուսափայլս և գերա
պայծառս. երգեն և սրմկերեան
զերեքքարբերնին։
Վաղոյ է միածին ըն վողջով հն
և վաղագ հօր. ևըզ հոգեղէն
բնութիւնս հրեղէն նորոգէ։
Ազատեր են ձառապարքդ որ
դարոյ. և իբրեւ բանակ
ըս հրեշտակաց սպասելը ընթա
նան։ Ովիբրին էրուսաղէմ
Թրեչին սպասելը և առաջ ուրն
յօդս. և պայպէս յամ ժամ
ընդ ամեն լինին։
Աւրանա լեր մեզդ լինայ մոյ մ
րեամ. երկիր բանաստեր սրբ
գահանն ծիածան. լեր բարե
խօս վասն անձանց մերոց։
Խընդամ տաներ բանիւն անտես
ծոյ. բարձող սրբասիրեցեան
նահանգն ես այի. լեր բարե
յընծայ խնդալով սրմկելը.
քանզի քեզ ծագեաց մեզ լոյս
երեսաց քրիստոս. լեր։
Վկայք ժողովրդիդ խոստացարի խ
359
վաս

Ես ծածկեցի զայն ի ձեռին իմում, մինչև
անցից զամենայն զանգուածս երկնից։ Եւ
ապա հանից զձեռն իմ, եւ տեսանես զետին
զկողմանս։ Եւ զերեսս իմ ոչ տեսանես։

Եւ ասաց ցիս. Ոչ կարես տեսանել զերեսս
իմ, զի ոչ տեսցէ զիս մարդ եւ կեցցէ։ Եւ
ասաց Տէր. Ահա տեղի է առ իս, եւ կայցես
ի վէմ։ Եւ եղիցի յանցանել փառացն իմոց,
եւ դիցեմ զքեզ ի խորշի վիմին, եւ ծածկեցից
զձեռն իմ ի վերայ քո, մինչեւ անցից։ Եւ
հանից զձեռն իմ, եւ տեսանես զկողմանս
իմ. եւ զերեսս իմ ոչ տեսանես։

Եւ ասաց Տէր ցՄովսէս. Կոտրեա քեզ
երկուս վիմունս քարեղէնս, որպէս եւ
առաջինքն էին, եւ ելցես առ իս ի լեառն
Սինա, եւ կացցես առ իս անդ ի գլուխ լե-
առանն։ Եւ մարդ մի մի մի ոչ ելցէ ընդ
քեզ, եւ ոչ երեսցի մարդ ամենեւին ի
ամենայն լերինն, եւ ոչխարք եւ արջառք
մի արածեսցեն առ լերինն յայնմիկ։ Եւ
կոտրեաց երկուս վիմունս քարեղէնս որ-
պէս եւ առաջինքն էին, եւ յարուցեալ
Մովսէս ընդ առաւօտն ելանէր ի լեառն
Սինա, որպէս պատուիրեաց նմա Տէր, եւ
առ զերկուս վիմունսն քարեղէնս։ Եւ իջա-
նէր Տէր ի գմպարին, եւ կայր առ նովաւ
անդ, եւ կոչեաց զանուն Տեառն։ Եւ ան-
ցանէր Տէր առաջի նորա, եւ կոչէր. Տէր
Աստուած, ողորմած եւ ողորմելի, երկայ-
նամիտ եւ բազում ողորմութեամբ եւ ճշ-
մարտութեամբ, որ պահես զողորմութիւն
հազարաց, որ թողուս զանօրէնութիւն եւ
զանիրաւութիւն եւ զմեղս, եւ մաքրող ոչ
մաքրես, որ հատուցանես զանօրէնութիւն
հարցն ի որդիս եւ ի որդիս որդւոցն ի
երրորդ եւ ի չորրորդ ազգ։ Եւ շուտ եղեալ
Մովսէս ի վայր երկրպագեաց եւ ասէ. Եթէ
գտի շնորհս առաջի քո, Տէր, երթիցէ Տէր
ընդ մեզ, զի ժողովուրդ կարծրասիրտ է,
եւ թող զանօրէնութիւնս մեր եւ զմեղս
մեր, եւ ժառանգեսցես զմեզ։ Եւ ասէ Տէր
ցՄովսէս. Ահա ես դնեմ ուխտ առաջի
ամենայն ժողովրդեան քոյ. զարհուրելի
գործեսցեն զոր ոչ եղեւ ի ամենայն երկրի
եւ ի ամենայն ազգս, եւ տեսցէ ամենայն
ժողովուրդ զգործ Տեառն, զի զարհուրելի
է զոր ես գործեմ ընդ քեզ։ Պահեա զամե-
նայն զոր ես պատուիրեմ քեզ այսօր։ Ահա
ես հանեմ առաջի քո զամորհացին եւ զքա-
նանացին եւ զփերեզացին եւ զեւեցին եւ
զիեբուսացին։ Զգուշացիր քեզ, մի ինչ
դնիցես ուխտ ընդ բնակչաց երկրին յոր
դու մտանես ի նա, մի եղիցի ընդ քեզ ի
գայթակղութիւն։ Զսեղանս նոցա կործա-
նեսջիք, եւ զկուռս նոցա խորտակեսջիք,
եւ զանտառս նոցա կտրեսջիք։ Մի երկիր-
պագանիցես աստուծոց օտարաց, զի Տէր
նախանձայոյզ է անուն նորա, Աստուած
նախանձայոյզ է։ Մի ուխտ դնիցես ընդ
բնակչաց երկրին, զի պոռնկանալ նոցա
զկանայս իւրեանց ի հետեւել աստուածոց
իւրեանց, եւ կոչեսցեն զքեզ, եւ կերիցես
ի զոհից նոցա։ Եւ զդստերաց նոցա մի
առցես կանայս որդւոց քոց, զի դստերք
նոցա պոռնկանալ արասցեն զորդիս քո
զհետեւել աստուածոց իւրեանց։ Եւ զաս-
տուածս ձուլեալս մի արասցես քեզ։ Եւ
զտօնս բովոց պահեսցես, եւ եպտանի հաց
կերիցես որպէս պատուիրեցի քեզ, ի ժա-
մանակ ամսոյ նորոգութեան, զի ի նորում
ամսեանն ելեր յԵգիպտոսէ։ Եւ ամենայն
արու որ ծնանի ի մէնջ, իմ է, եւ ամենայն
անասուն քո արու որ ծնանի ի նախրի եւ
ի հօտի։ Զանդամ էշոյ փրկեսցես գառամբ,
եւ եթէ ոչ փրկես, սպան զնա։ Զանդրանիկ
որդւոց քոց փրկեսցես, եւ մի երեսցի զե-
րեսս իմ ընդդէմ ձեռնունայն։ Վեց աւուր
գործեսցես, եւ յաւուրն եւթներորդի հան-
գիր, ի հերկի եւ ի հունձս հանգիր։ Եւ
տօնս եւթանց շաբաթաց արասցես քեզ,
սկզբանց հնձոյ ցորենոյ, եւ տօնս հաւա-
քոյ ի վերջանալ ժամանակի։ Երիցս յամի
երեւեսցի ամենայն արու քո առաջի Տեա-
ռն Աստուծոյ Իսրայէլի։ Զի ես հանից
զազգս առաջի քո, եւ ընդարձակեցից զսահ-
մանս քո, եւ ոչ ոք ցանկասցի զերկիր քո,
յելանելդ քում երեւել առաջի Տեառն Աս-
տուծոյ քո երիցս յամի։ Մի զոհ արասցես
ի վերայ խմորոյ զարեան զարեան զարեան
զարեան զարեան զարեան

մանկիկ . բարձրացուցի գերագոյն սինայ՝ և էջք անտուր ծոյլ դառն երկնից ինձանի ։ Յընծայն պաղ լերինք ոչ . պարս ցողին եւ ուռենք ընտանի պարակ ցեղն յաւիտենական լերա՝ նեղն դանք առաքելոց և մարգարէից Յընծայ պաղ լեառն վերին սիոն . հարանորսն անմահ արքայիցն . տեսանելով ղերկինս՝ որ փեսա՝ ին . զարդարեալ լու սով հոյրսին փառաց ։

Օ՞ղնեցէք մանկունք ընդ եր կիսացոյն ընշոյլն երկուսեր որ մարգարեալ բանին . վերկացեալ լերինից պաղ ինթաբր լերինն Կոմիեցէք ընդ սերոբէիմն զոր դին միացին որ փայլեաց մարճեալ . զոյս ասեն ոչ պաղ ։ Լարբեանեցէք ընդ քերովբէիմն զհոգին ճշմարիտ՝ որ լուսանիալ ամպոլոռ ամկոյն հուսանալ այ ։

Հանձն Էրրորդ Հաւուն ։

ՅՈՐ ԱՐ Լ՛Ն Ի՛ երկինս բան ել ձեզ նուագ հոր միածին . ըղձաց կեան՝ էկեից խորհուրդ յայտ նեց աշակերտացն . ձոյլ ըղկեր պարանքն ծածկելով ասեն ։ Այսօր հընչեաց յառաքեալքն հայրական բարբառ երկնից . ասէ զոր ես ոգի համբերելի ընդոր հա

ձեցայ . որ ըղբնութիւն ասային կերպիւ ծածկեալ ծառայական Այսօր վերին հանատոյց յայտնել զհորհուրդ երրորդութեն . երրա կի յօրինմանէ տուգանութեան խոր հրդեայ . որում ըղձկ մերձ լինել տեառն երրորդութեն ։

Ար յանդուգնեաց ի յոմն բազ մաց ի հօր և ընդ հոգւոյն . ան բակերդն արձ բանդ ի հօրէ տա աքեցար . ծոյլ զգեցոյ ըղկերպա բան ծածկելով զնա ։ Այսօր յաւերժ ի թաթոր զանա նակելն լուսոյդ փայլեաց . ծա գեցար աշխարհի արդարէ աթե գանն . յայտնելով աշակերտացն ըղպարագրեալ ասա ։

Ար արարիչ գերութիւ զիանչ նալեացն աշխարհ վերին . և ի նմա հաստատեցեր արմատս ըղ պետս հրեղինայն . օրինե ալ զանհատանելի զօրութիւնդ ։

Ար ախրակիր մեծատունդ տէ ղծեր երկրորդ աշխարհ զդալն . և ի քանան՝ որ յապէնի արմատս եղեալ զամարդն առաջին . օրհ ։

Ար շինեցեր բարձրագոյն զե կեղեցի . զո խորհրդեամբ . և ի նմա կարգեալ տրնատս զքարող բանին ձերշմարտութիւ . օրհ ։

Աստանելոյն տալուստ բար ձող երկրս բարձողին . որ ծնար զնա ծնիր միանիալ զմանարմնիդ ծը նունդն հօր . բարեխօսեա վասն ան-մեր ածածին մարիամ։

պարգևեաց մեզ կենդանութի՛ւն։
Արեւ խաւսութ՛ ար ա՛ծաճնին.
պահեաց զեկեղեցի իւր ա՛՛՛ր
ևւ ի վաւանգաւ գալըստեա՛ն
իւրոյ նորոգեաց ի վահա։

Ա՛ղբ՛գա՛կն արդարութ՛ քո ծա
գեա՛ լոյսիարհ ՀԱյածեց ըղխա
ւարն անգի՛տուե՛. ևւ լեա՛ս մը
հու ևւ յարութ՛ համբարձաւ անա
հայր յորմէ՛ ծագեաց. որ երկիրը
պագի՛ երկնաւորաց ևւ երկրա՛ս
րած ընդ հո՛ր ևւ ա՛՛՛ր հոգւոյն. վըն
որդ ևւ մա՛՛՛ր երկի՛րպագանե՛մք
հո՛ր հոգւո՛՛վ ևւ ճշմարտութ՛ե։
Ա՛ր փո՛խանակ ծոցածին բա
նին որ ե՛՛ լերկինս. առաքե
յու աւետեաց հո՛ր իբարձանց
հոգի՛ն ճշմարտութ՛ե. մ՛՛խի
թաթե՛ զերս յոգւոյմ տըրամե
ցելոց ևւ հրաշեալնե՛լ զընտրեա՛լ
դասս առաքե՛լոցն. վասն։

Ա՛յսօր տըրտմանա՛՛ն ևւ գիշե
րային լուծա՛ն երկունք ծնընդ
ե՛ւան նամանաւոր. քանզի զծն
եղելոն մտրմով ի մահ ևւ յա՛՛՛
պա՛ կանո՛ւթ. վերըստին ծնանի՛
հոգին յորդի՛ս լուսոյ հո՛ր
երկնաւո՛րի. վասն։

Ա՛ձայն մեծի՛ զուարթնոյն. ևւ՛ի
հընչեա՛ւն հրաշալի փողոյն. ու՛ր
հոգեա՛կ մտրմունք մարդկան
նորո՛գին. յայնմաւո՛ր ահեղին
ի՛՛՛ր տէ՛՛՛ր ևւ բզմեր բընկեր
ջեչեա՛լան. ևւ հանգո՛ւ ը՛ըբս.բ։

Ո՛ր տիրակա՛նա ա՛՛ւ ի՛քէն կար
գեա՛լ տըն՛տես բնո՛ւթե՛ մերոյ՝.
ի՛մաստաւո՛ր ը՛ղ պատրոհս է՛ծող
.բոյոյ պա՛րտապանոյ. ի՛՛՛ղ ևւ ը՛ղ
մեր ը՛ղ յանցանս ողբմա՛ծ ը՛ր՛դ
.բո.քո՛ն։ Ա՛ր զպատմո՛՛ւճանն ա
ռաջի՛ն զոր զե՛ղեւ օճ՛մանէ
հոգեւո՛ւն. մերկացա՛ծ մե՛ղօք ըստ
նամաւսօրէն պա՛տրանաց. զե՛՛՛
ցո ը՛ղ նո՛ւն ե՛ր՛բ՛պատե՛ն ողո՛ր։
Յա՛ճախի՛ն կա՛յծակաւո՛ւն խորհ՛՛
բե՛ւին անհրաւէ՛լին՝. անմա՛ռքեա՛
պահ մե՛ր՛ձեալք գը՛ղ պատրուա՛պն
.քո՛մ խորհրդո՛ւն. չնո՛ր՛հեա ը՛ղ
նո՛ւն մնաք բա՛՛ւե՛ւ ի ի՛՛՛ղուե՛ւ մե
ղաց մերոյ։ Ա՛ր վաւե՛ւցեր ի՛՛ւր
փա՛ւն ևւ ա՛ւչ կիւաւր ը՛ա՛՛՛ր մո՛րե՛ւ՛ն՝
ալ հա՛տո՛՛ր զհա՛ւցն կենա՛ւ կե՛՛
բակա՛ւբ բա՛՛ւաւ՛ւոյ՝. բա՛ր՛ւե՛ւ
ա՛ւա՛ւ ա՛՛ւ.քո՛ւ ջընջե՛լ ը՛ղ դիր
մեղա՛՛ւ մերոյ։

Ո՛ ի՛ա՛ւաւ՛ւո՛ւրըն.քո օրհնո՛ւե՛ ևր
գո՛՛ւ բարե՛բանե՛ւ.քե՛ ա՛ա՛՛ւ ե՛ր՛բ՛կի՛ր։
Ա՛ւարտե՛լն ե՛ր՛բ՛կի՛՛ւ ևւ ե՛ր՛բ՛կի՛ր. ա՛ա
ւաւե՛ւայո՛՛ւ.քե՛ւ ի՛՛՛ւ ա՛՛՛ր ևւ ե՛՛՛
ա՛ա՛՛ւ ևւ ե՛՛՛ւ. ա՛ա՛՛ւ ա՛՛՛ր ևւ ե՛՛՛
Օրհնո՛ւե՛ նո՛ր օրհնե՛ւայո՛ւ.ք ը՛ղ
ա՛՛՛ր՝. որ ի՛ւ՛ը՛ք՛ւո՛ւլե՛ւ.ի՛ւյն հա՛ւդ
ջե՛՛՛. ևւ ի՛՛՛ զօրա՛՛ւ ե՛ր՛կնաւո՛ւրա՛ւ
վհա՛ւա՛ւանի՛՛ւ սրբեա՛ւայ ձա՛ւնի՛ւ։
Ա՛՛՛ր կա՛՛ւե՛ւո՛ւր խա՛՛ւչե՛ւ՛ւ՛ւ՛ւ՛ւ ի՛ւ՛ւ՛ւ՛ւ՛ւ՛ւ
ա՛ւե՛ւ՛ւա՛՛ւ ը՛ղ ը՛ղո՛ւրե՛ւ մա՛՛՛՛՛
ևւ ե՛ր՛բ՛օրե՛ւ՛ւ յաւո՛ւրե՛ւ՛ւ ի՛ւ՛ւ՛ւ՛ւ՛ւ՛ւ

դարեա՞ց հանդերձ փառաց և ել ըստաջ երկնաւոր փեսային ուրախ լինի՞ր ամէն բազմութիւն ձին՝ ահա փեսայն գայ առքեզ։

Աստանօր նորոգեցաւ մեզ աշխարհս մերկ կերտուած։ յարդ անդր մո՞ր հոգեւոյն լերկացոյ. ծնանիցէ լոյս վերստին զհաստատեալսն ի քէն. ուրախ լինի՞ր անմահդ յառաջնումն՝ ահա գայ քեզ փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյ սրբոյ։

Յուսա ահաւոր զարհուրելոյ ընտրեա դատաւոր առաքելոյն. երկոսակի խորհրդով յօրինեալ քեզ առաքեալն. որոյ ըստ ճշմարտութեան ընկալար տաճար քեզ հոգեւոր։

Ա՛յսօր գնորհուրդն անհամաչափ զձածկեալն յայտնեցեալ է յաւգտից. յոյնսն ցեղք փառք ի թագաւոր երկրին. աստուած հայրցն մերոյ։

Ա՛յսօր բոլորեալն մարմնով յար մնացեալ ի հեռուից զաւետ ածողն կենցաղ լիեալ ի թագաւոր երկրին աստուած։ Ա՛յսօր անանձնաւորեալ հոտ անմոլ բուրեալ ի թագաւոր. թեմբեալ ընդ ասմունգսդ զգեստս առաքելոյն. աստուած։

Ա՛զ՝ որ օրինեցեր ի բարձր սուրբ արեր ըզնա յաւիտեան։

Օ՛ յայս փառացդ հօր ծագեալ պայծառ ի երկինս թագաւոր. ժողովրդեաց բարձր ասմունգ։

Օ՛ ամենասուրբ հոգի՝ որ ի

Յորժամ նըշան յարուներան ձայն ահագնայիւք վաղելի՝ և թագաւորդ փառաց մտանիցէ։ յոյ Յորժամ ասեան դատաստանին դըրնի՝ և ոչ ըսպառնալիքդ հրաշեայն բանին՝ յայտնի։

Ա՛ր լեռնէդ ես ընդ հօր և որ հոգւոյն անբաժանելոյն որդի՝ խոնարհեցար ի հայեական ծոցդ՝ մարդ եղեալ մեռանելոյ ի կուսէն բանասիրել զապրեցուցանողդ նախահայրն. քեզ երդեմք ընդ զօրսս հրեշտակացն ի վերջ հովանացն։ օրհնեա՛լ ես քո՝ նախայաւիտեանն բանդ՝ և քո նախայաւիտեան բանդ՝ և քո նախայաւիտեան բանդ՝ և քո նախայաւիտեան

ասաքելոյն . ընդ որս :

Եթէ՝ ոչ կոչելով ընդ մտաբեր զբ տ
զհեղուսն ի տեսիլ վասաց զոց
արարիչ . զմ՛ամ՛՛՛վհ՛՛՛ հ՛՛՛
կինդանութիւն և մեռելոց տու՝ և
ոչ ոք ի մեզ ոչ ոք ի մեզ ոչ ոք
մէն լուսոյ զբ՛ տու՝ . գ՛ամ՛՛՛
ջեր թ՛՛՛բօր և հեղումն ի յոյ՛՛՛
նուն զբ՛ յերկնաւորեն . ընդ որս :
Ո՞վ ցո՛ւցէ՛՛ր ի թ՛՛՛աբօր . զբեզ
կինդանութիւն և մեռելոց տու՝ և
արարիչ . զմ՛ամ՛՛՛վհ՛՛՛ հ՛՛՛
զհեղուսն ի տեսիլ վասաց զոց
կոչելով ընդ մտաբեր զբ տ
ասքելոյն . ընդ որս :

Ո՞վ յոր ընդ հրեշտակս ի բառ
ձուսա յընծայուբ աս՛՛՛նչա .
ասղեմ զնորհուրդ . զբ՛՛՛ :
Ո՞վ զամաուելին ծնեալ աբ տ
ասաուածածնին կոյս . օրհնեալ
է՛ս յո՛՛՛ւսեան՛ն :
Ո՞վ զարարչակիցն հօր զնոյ
ընդգրկեալ բանն տըր . յորովայնի
բուսմ կրեցեր . օրհնեալ ես :
Ո՞վ զբ՛ ի եղեկիել հաես երկնայ
ին դուռն . և հայրան անմուտ . օ :
Ո՞վ յանչակիզն էջն ահ՛՛՛ զաղ տ
ծնեան . և աբօսվբեհակինն ծածկէ
իր թևիք . այսօր ըզպարագբեան
մարմնով յա՛ւեր զաածուքե զբ
զհեղուս աշակերտաց զոց տր .
զբ՛ ամենապատուս ծաղմանէդ
ոգեմուխ մեզ աստըւած :
Ո՞վ զբաստուբ՛՛՛ական օրհ՛՛՛նս մ՛՛՛վ
սիսական տուսիցն . ի սենեակս
նըն խօսէիր ընդն . այսօր ըզմով
սես և զհեղնաս ածեալ ի մեռե
լոց և կենդանեաց ի տեսիլ վա
դա՛՛՛յ զոց . զբ՛՛՛ տաբ :
Ո՞վ զբրնական մեծի գալըստեան
զբ տր . ի Թափօրականն ծանու
ցեր ընդն . զանդի տեսին զոյդ
տուսբեցին ըզնախատան եկել
վասաք խօսէին զեղբցն ընդ՛՛՛
ասղեմ զնորհուրդ . զբ՛՛՛ :
Ո՞վ յոր ընդ հրեշտակս ի բառ
ձուսա յընծայուբ աս՛՛՛նչա .
ասղեմ զնորհուրդ . զբ՛՛՛ :
Ո՞վ զարարչակիցն հօր զնոյ
ընդգրկեալ բանն տըր . յորովայնի
բուսմ կրեցեր . օրհնեալ ես :
Ո՞վ զբ՛ ի եղեկիել հաես երկնայ
ին դուռն . և հայրան անմուտ . օ :
Ո՞վ յանչակիզն էջն ահ՛՛՛ զաղ տ
ծնեան . և աբօսվբեհակինն ծածկէ
իր թևիք . այսօր ըզպարագբեան
մարմնով յա՛ւեր զաածուքե զբ
զհեղուս աշակերտաց զոց տր .
զբ՛՛՛ ամենապատուս ծաղմանէդ
ոգեմուխ մեզ աստըւած :
Ո՞վ զբաստուբ՛՛՛ական օրհ՛՛՛նս մ՛՛՛վ
սիսական տուսիցն . ի սենեակս
նըն խօսէիր ընդն . այսօր ըզմով
սես և զհեղնաս ածեալ ի մեռե
լոց և կենդանեաց ի տեսիլ վա
դա՛՛՛յ զոց . զբ՛՛՛ տաբ :
Ո՞վ զբրնական մեծի գալըստեան
զբ տր . ի Թափօրականն ծանու
ցեր ընդն . զանդի տեսին զոյդ
տուսբեցին ըզնախատան եկել
վասաք խօսէին զեղբցն ընդ՛՛՛
ասղեմ զնորհուրդ . զբ՛՛՛ :

Հանուն Հոգեակերին։

ՈՐԲԵՍ ԱՂԲԱՍԱՑ
Եկեղեցի՝ քանզի քն ար
քայն երկնից այսօր պըտա
կաւաց ըզբերդ խաչիւն իւրով։
և զարդ արեաց զամենայն քո՛
պանդխտեալ վասն Երուս քո՛
սրբանչելի վարուքն իւրոյմէ։

Կոչնական յոյժ դուստրդ սիոնի.
քանզի երկիրս երկինք եղեն
այսօր վճռըստոյն քո նորոգմամբ
և թագաւորն երկնաւորի հաճ
ձեզցաւ բընակիլ ի քեզ։

Ընդ դաշս երկնաւոր զօրացեր
վերահաս ուճմանըդ քեզ այսօր
զանդադար վանաստրուիս՝ ու
բանս լեր հարան անտարամ անդ
քընկեն զո խորհըրդով։

Ասրան սրբուհի կանդնեցար
որ եկեղեցի և քո թագաւորն ի
սմա պանտրեալ ընկայք հոտա
ռութիւք երգեցողաք քի երդ նոր
Վասք հրեշտակացըն վայր իջեալ
յերկինց երգէն սաղելով։ հրա
շալի ձայնիւն ընդանակելով։ եր
գեն զերդ օրհնութիւն երրեակ
սրբասաց ձայնիւ։

Ոյսօր հրեշտակաց բանմունիք
բն ուռնակից լինին ընդ մեզ։
քանզի երկնաւոր թագաւորն
եկաւ ընդ երկիրս։

Ակնդա և զուարճացեր հարանս
ցեակլուզ յայ եկեղեցի։ քանզի ըզ
քեզ ասրն առեալ բնաբերեաց և
հաճեցաւ բընակիլ ի քեզ։

Ուսաւորիա լուսաւորեա կա
թողիկ եկեղեցի։ քանզի հըզ
շաղ ասճեղջն ի հօրէ լուսոյ ճա
գեաց։ և լուսաւորեաց ըզ ըզ
մանկունսա քո՛։

Ոյսը սրժանաւորեցայք ի կո՛
ջամըն վանաստրուե՛։ քրիստո
սի ըզ մերոյ։ եկայք ժողովուրդք
երգեցեք ասն երգ նոր։ երգ
ցեկ ամբ զանազ նը ձայնիւ ցըն
ծութե՛ օրհնութիւն ի նոր։

Օ՝ օրացեալը հրեղ քո ժողով
ուրդք հաւատացեալոյ։ ձեմարիտ
խոստովանո՛ օրհնեալը զեր
հնարդ ասծային կենսատըն սուս
րեհնութ՛ քո։ վանաստրուե՛ զա
հաւար և ըզզքանչելի անուն քո
ար ար քո՛ ի՛ երկր ամ երկրի։

Ուբամ լեր եկեղեցի ար հարան
երկնաւոր խորհրդոյն։ ի վանա
ստեղնաք երրորդութեն։ որ հա
մուդց իշխանութե՛ն իւրով զար
դարեաց ճաղմամբ լուսով։ որ
սակս զքեզ ի պատ՛՛՛ ամե

Նա՛՛՛ յին սրբըսո՛՛զք ի՛՛ երգով։

Ուսաւորեա՝ երուսաղէմ զի
հասեալ է լոյս քո։ զարդարեա
զամարս քո՛ և վա՛՛ռը տես
ման ի վերայ քո ծագեսցի։

Օրհնեբդութ՛ սաղմոսիւք քեզ
վայելէ ասծ օրհնուի խոհո՛՛ւնք։
և քե՛՛զ մուսաւորին ազօ՛թքք
ընդ։ Կոչեա երուսաղէ՛մ զը
ար՝ և օրհնեա զաստեա՛՛ծ քո
ը՛ նո՛՛ր ժողովուրդ դըշխոյ
դուստրը սիոնի։

Ոյսօր ասծուածին զոնարձան
նոյ նոր հաստատեալ վերկիր։

Ա՛ր պահնէլապահ հրաշալի
ձայնիւ ընդ հօր և ընդ որդւոյ՝
միշտ փառաբանիս՝ և քաղցրու
թի՛ւ հայիս յորարանդս . հոգ :
Ա՛յսօր ձայնին առաջելոյ՝ ի
վերնատունն հրճւա՛լ հոգ
մնաձայն հրճւանաւք . և զառաք
եալսն որբուհեա՛լ բարեխօսել
յորարանդս . հո՛ :
Ա՛ր երկայնամիտ եղեր մեր . քան
զի և անօրհնական . հանդի՛ պհոդի
քո ծնեալ՝ վէ՛ մի դարձեալ սըր
անկ ամենեցուն տա՛ւրն ահեղա
եւին : Օ՛ , մի՛շտ հրաժարե՛լ ինձ
ի՛ հաճոյս քէ՛ ընկալեալ . և զոր ես
սը մեր ընկալ որպէս զաբելի՛ն
ընծին՝ և զարբանեակն՝ զի՛ :
Ա՛ռաքեալք հաւատոյ հնդուս
ցեա զոլ ծառայս քո՛ . և զհոգիս
նոցա դասեացես ընդ սըբոս քո՛ . զի՛ :
Սո՛ւրբ է՛ ծածկեալն՝ . օրհնե՛
թեա՛մբ մեծացո՛ւցանեմք :
Ա՛ւետաւո՛ր հրշտակն աւետեր
զընկեա՛ւ լիրկիէն ինձ կուգէն
Ա՛ռե՛ ուրախ լեր բերկրեալդ .
քանզի ահե՛ր տեսանց ես քեզ :
Փառք հօր և :
Ա՛ւրաքս լեր բերկրեա՛ հարսնա
ցեալ՝ սը ես կեղեցի՝ . սպածառա
յո՛ զնանկուսիս քո յօրհնաբա՛
նութի՛ . ծագողին ըզշող լուսոյ
Ի՛ քե՛ղ մայր եկեղեցի :
Ա՛ւրաքս լեր պաօր սը ես կեղեցի
ես ա՛ծնեա՛ ըզսօն՝ քո՛ դո՛ւստ
ըզ սիոնի՛ . բնակի՛ ինքեզ հաճեցաւ

բրնակիլ ու՛ր ուշե հարցն մերոյ։
Ա՛րդա լը՛ր դրշմոյ դուստրը
սիոնէ. ահ ցնծա վերինդ երու
սաղէմ. քանզի քո արքայն երկ
նից գայ ու.քեզ ու՛ր ուշե հան։
Ա՛րդա լը՛ր սիոն մայր եկեղե
ցի՝ քանզի ելբէդ շող ածելոյն
ի հօրէ լուսոյ ծագեանց ու՛ր։
Ա՛ղ ու՛ր օրհնեցեալ բարձր պրա
բեր.ը զնան յաւիտեան։
Ա՛ր պրսակէցն պսօր ուշ զեկեղե
ցի. նըշանաւ խաչելոյն իւրոյ. զը
Ա՛ր վերստին ծնունդեամբ ուշ
աւազանին. լուսաւորեալ զազգ
որդւոց մարդկան. երգով ըսլոր։
Ա՛ստուածածին գերագոյն
երկնից ցնծալոյ խորան և ամա
գանա. քանզի ծագեալ լոյն
ի՛ հօրէն. բնութեդ էից անստանդ
լոյն պարգեւեցաւ ելբեամ յոյրդ
վերինի. հոգեւոր երգով ըղքեզ
ըսի՛շտ մեծացուցանեմք։
Ո՛ւռանն վասկաւ զքեզ եգեկի
ելյաստուածգոյն ծանոյց կոյս ա
հարտաս. է՛ր ես ամեաս անտեսն
ակեղ՝ բոնն անամարմին որ ի՛նօրէն
և ել մարմնով անխախտելի ՇԱս
լով կուսութեդ. հոգեւոր։
Ա՛ստուածանալ ըզքեզ ի՛ յերկ
նային խորանն այսօր որդի՛ն քո
միածին. ուստի և դուզք առա
քելոցն և խնամուն ուշ կուսա
նացն միաձայնելով գուլեին ըզ
քեզ մայր անարատանալոյ. տո՛
Ա՛ր հաստատեցեր բանիւ զէ
կեղեցի քո՛ քրիստոս ի վերոյ
առաքելական վկայ. երգել ի
ամէն զերգըս հոգեւորս։
Ա՛նգնեալ խամս սէգան սըրբու
թե՛ բաշխել զմարմին իւր և զա
րիւնն. և այլ խամանել մեզ նո՛ր
գութի. ի թողութե՛ն մեզոց
մերոց։ Ա՛ջեալ հոգւոյն սրբոյ
ա՛զատնակելոյ երևմամբ. ի
վեր ամպեալ և աբեանըն ու՛ր.
երգ ը զկուսիծ հոգւոյ մերոյ։
Ա՛ստուածածին հեգմ զարդարեա
զամենըսըս քո. քանզի մարձեցաս
առ քեզ վեհապոյն երկնաւոր. վասն
կուսի քեզ չնորհելոյ պրսակեա
ծոյ սքանչելի վանաջն իւրմով։
Ա՛յսօր ծագեաց քեզ դրշմոյ
դուստրը սիոնի. ա՛ղբատուկ
արեգակըն քո և ամենեցուն ըզ
քեզ շընորհօք սուրբ հոգւո՛ծ
ոյն մեծապէս պա՛տրգեզք։
Ա՛յսօր ցընծա՛ սիոն մայր
եկեղեցի. վայելեալ զմանկունըս
քո սրբեա՛ զարեգակն. ղի անճա
ռագ խնդութե՛ լըցոյց ըզքեզ
քրիստոս Թագաւորն։
Ա՛ջ միածինն ի հօրէ՛ ել լըս
վաւոյ ը նըման. ձայնիւք հընչեց
ո՛ն սանկտիամատոյ անշնոյ։
Տեսեալ ըզ լոյս մեծ հայրապե
տին դրիգորի. պատմի՛ր ցնծու
թի՛ հաւատացեալ ազգային։
Ակնոյք շինեսցո՛ւք սբ ըվետրոսն
ըն լուսոյ. քանզի նման ծագեց
ա՛ղ լոյն ի հայաստան աշ։

Հանձն ՀԼեւափոխման Ի՛Ր ՀՀՃաՃանին ՀՀասլի աստուն։

Օրհնութիւն։

ԱՅՍՕՐ ԹՈ

Գ.

Գ.ՕՄԱԼԵՐԷՆ ՍԿԶԲՈՒԹԻՒՆ ԻՆ

Մեռանին։ Երանելի ամբակում՝ ըզնոր ծերութիւնն։ Ջոյ հոգեւոր ուժգնութեամբ պայծառացեալ լուսաւորչին ըզ լապտերս իւր բերանոյ։ Եւ մարգարէ՛ն ասէ՛ին՝ ճշդեա՛լ ես ամենայնի ա՛լը ի կանայս։

Ա՛յսօր գնելոյ զշա՛ն կոյսն ամբարձին գերեզմանին։ ապա՛ սեին եւ ան՛կն ուներ տեա՛ռն լակ կինքին գոլով։ գեր ի վերոյ տեսեալ զաթարիչն եկեալ բանալ հրեշտակքը։ ե՛ն նոցա միաւ

Ա՛յսօր տեսեալ զշի՛ն կոյսն Թաւուցեա՛լ յծղս։ եւ ամպիւղէն

Ա՛յսօր առնակից հոգեղինաց
սահանայն. պայծառատեսակը խնա
տութեբ՝ ի յերկինսն փոխուեան
աստուածածնին. և գանձանչն
էտ՛ը անամարմնոյն. ո՞վ ընկե՞
յին զամենօրհնեալ սըրտուհին։
Ա՛յսօր առեալ հրակերպ դաս
ուք վայր ի ջերմ յերկինս ղըրդե՞ն
մնացին՝ արփիսախա՛ր հրաշալի
փառաք գերապայծա՛ռ մարդե՞
հոգեւոյն յաւանդանա՛ն ամե՞նա
սրբ ծընողնէն իւրոյ. և հան
Ա՛յսօր ըղընտիսան հոգեւոյն
սրբոյ վերնական հրաբուն սե՞
ռիցըն փոխադրեա՛լ յերկինս
մըտանելով՝ ի վերինն երա՛ւան
ղեմ։ի յաստուածան անապական
յանմահանալին եղականացս ընդ
երրորդութե՛ն։ և հան։

Ա՛յսօր ըզ նոխասե՛ղն երկնից
բարձըրն կուսական ծնընդե՛ամբ
զանհատանալ՝ մայրն միածի
՛նն իջեալ փառաք փոխադրեա՛ց
լիմանալով և յանապատ՛ա՛ դե
րագոյն բնութե՛ն։ վասն որո՞յ
սրտիբեսական ձայնիւբ քեզ երդե
մը սրբութեա՛ն ա՛ռ։ ըզ ը
մի՛շտ փառաբանո՛ւթիւն։

Ա՛յսօր ըզհոգեղէն բնութիս տե
սեա՛լ հրեղինացն սոսկացեա՛լ
դասք։ մա՛րմին հրաշի՛ւթ կա
ռոյք յանմարմնոյ վերաբերեալ
ի՛ յերկնային և յանմահոյդ լը՛
սեղէն խորանա՛։ վասն որո՞յ։

Ա՛յսօր առնակից հոգեղինաց
կուսոյն ի՛ վե՛ր համբարձեա՛լ
յերկինս։ մերոնեսլով յերկնա
յին խորանն ընդ իմ՛ոտուն
կուսանան։ և նոցա միա։

Ա՛յսօր ը բազմանեցա՛յ քրմերէ՛ան
ևընդ վերնեէանն սրմրեբան.
մըտանելով յեօ՛ր նահատղեան
խորանն. տեսանելով զանազան
ախտաւոր զոր պատրաստա՛ել է
քե՛զ ա՛ր՛նոյդ։ երդեմբ և
մե՛ք սահե՛լ՝ օ՞՛ր։

Ա՛յսօր զաղաստիչըն յանցանաց
նախամօրն՝ ըզկուսանե՛ց մայրն
վա՛ խաղբե՛ց բանն ա՛ստե՛ւած
յերկնայինսըն դասե՛լով յա՛ծա
կեբա խորանս և՛ յա՛ նապատա՛ւ
ի՛կեանս՝ ա՛ե՛ որո՞յ հըրճուողական
ձայնի՛ւբ քեզ երդե՛ց եկեղեցի՛՛՛ն
ը՛ զ քնո՛ ը զ՛ըրնաբա՛նութի՛։

Ա՛յսօր տիրամայրը սըրբուհի՛՛
կոյն. ուանդեա՛ւ ըզսըրբութիւն
հոգին ի՛ ձէ՛ռն հրեշտակական
դասուց. ո՛րպէ՛ գերարեի՛՛ փա՛յ
լեաց ահեղիցըն նըմանութի՛ւ հրե՛
ղինաց դասուցն. վասն որո՞յ։

Ա՛յսօր վերամբարձեա՛լ ըզմնաք
բանին մարմնո՛ն ձեա՛ռնաթո՛ր կուսին
անմա՛րմնո՛ն ըզե՛ւարթնոյն տաճա
վեա՛լ ի՛ տեղի՛ գերակայից. յեր
ևելի ըզգայուեցս ա՛ՆՃառնել
առնել հաղորդա՛։ վասն։

Ա՛յսօր հրաշափառ կոչմամբ հո
գեւոյն ժողովեալ սըրբոց ա՛ռա՛
քե՛լոցն ևխնամո՛ւեան ա՛ր՛ կու

Այլ լսեալ մարիամ զբան հրեշտակին՝ որ ըզ լոյսն առ ի հօրէ ծընեալ ամփոփեալ. և ակընթար սրտիւք զակնն արդարոյ. հոգևար էր զոհ ըղբջիլ սըրբուհին մեծ յոյժ ահաբեկեալ. վկերպլըխէն գէ բառդին՝ էին սիմօն և ծառ կէ նաց անանուխն պըտղոյն. առ պանակ կառակէ բանին և առեալ ոսկի երկնային մանանայէն. հո։ վկեր բայառ պրովէտական դառ ըն դրախտին. և քէն տըրառ մէզ փայտն անանուխ. զոր ի նմա գինեալն անանուխ պտղոյ կեր

կնիկ լուսաւորչաց. հո։

Ասացաւ կայս ծաղծեն մարի ամ պըրուհի և մայր քէ. յոր գանդի տուրք զանասնելին ա ձենցուն՝ օրհնեալ ըղքէզ ձաժ՝ ծիւն ձեծացուցանելիք։ Ըղքէզ երկայնին դառըն զոր հասան երկիրել. և ասրքն զոր ծնեալ դերդեան. ասրքէզ հողեղէն վերէսոյ գոն քրտելեն հոգ։ օրհ։ Ըղբոս խորհուրդըս սոսկալիքս էքեզ ասացաւ ձաժ՝ ծիւն։ յոր զոբ անսքննական ծնունդ անարատս. կուսութիւ յետ ծընանն դեան մշտապահ անապական. օր։

Ասացաւ այրուձայ ի ծանուցումն հրեշտակին. ի բաղձանս ի համառօտիւն լուսոյ փայլեան հրաշալեաց անկիւնքն լիք զաշակերտ՝ բառս. միշտ դեռ

գոլով հոգեպատիւ երկրիկն՝ որ. ասէ. ոչ ըսկսաւ ըղգիշեր տակ անապական անուրս կուսի

աստուած ծանօթն. վկեան։

Այր իբրտգրուխս երկինից բաղ ձըր բանիւք բարեբանէ զերկր բուհն. ի վերնոյ բանականէ ղ լմեալ հոգոյ ըղգիշերայսօր զարեգակն արկեալ ըղգէն և ընդ ասելոյ զայս աբեղայքն ասուածբանական՝ օրհնեալ էզդալ երկիրիկն ասէ զերոյ պիսոր ասանն ըղգիշերայ ասակ ծնըեալ ասէն քրՙ ի մէրկ։ Ի հոգոյն սերալէն և բանալոյ ձեռացն ասուածային ասուածանալ կըտակի ասիրոր ասկի խորհըրդոյ ասէր խոբանն բանէն հօր բարձրելոյ. օր։

Ասրգ ասրէ հոգի խասրան և զբասանական կենդանի մարդ կանն ասրիամ աստուածածնայր. ըղգոբ նորան հօրհնարարին ընդրկոյց խորհրդոյ յոբոյ հոգատուռէ ըղգոյութիւ ասէրոյ զարեգակ

անցանելոյ. օրհնեալ։

Այբոսիս լէր մարիամ՝ որ ասծա ծին. զի խոսանդիկ մայր կոչելոյ յանկարծակի երկնէն ասր. ըղգիշ օրհնեալ ես քո։ Այբոսիս լէր գոբանն փակեալ. ընդ որ ոչ ոք մըտանել. բայց ասր ասծ խորհրդով. ըղգիշեր օրհ։

Այբոսիս լէր ազբիւր կիսքան ջրի բոյն կնդասուռն. զոր ծարաւելոյն բնաւին ետուր խորհուրդ։ ըղ

ոչ ոք ի մեզ ապրի եւ ոչ ոք մեռանի
եւ

գեաց հրամայեաց կոչ· զոր առեալ որդւոց վերամոխակ դամասից յանապատս իկեան· վասն զոհելոյ սահմանս օրինէր ես որդիք միածին տալոցն ընծայանել հոգւոյն զօրութեան որով վարեալ համատարած լայն երկրաւական անձամբն· վերստ փոխելով յանապատն ելն և յանտառն ելն· վասն բարեբանելոյ սահմանս օրինեաց

Ես հոգիդ ձեզնորիս տուէ· Ընթացաւ ձգելոյ կանդնատան պարտ շահաւէտ լիոյ· վերստին եմ յարմարացոյն յԵսայիա կանոնական վերադիմէ եաց ես թեթեւ բերին շնորհոյն հոգւոյն ընդունայն գոլ· աստուածամարմնին եաւ կոչ· զքեզ լսեմ ձայնդ քո· Չամենեցուն ձայն կ պղտորոյն բա նաւոր ը բարբառոյ· յո՞րմէ կթեցաւ մեզ որկոյզն անրջասան յոբոխաւթիւ տրտմութիւնէ լոյց ի ձայնակնութենէ ցաւոցն գիտեմ ըզ[illegible] աղքեզ լսեմ· Վարդքանչարեալ ի մարմնիս անարատ լսեմ բուռ· այսօր յաւագեղոյն անվախ փեսայ վերկն անլռանկոչելն վերստին յոբոխեցարը յոյնքարոյնէթիւն արդեաք ես ձայ բոյ· բարեխաւ՞ս խոսաստուածայ· զքեզ լսեմ·

Ճաշաբար կրեցեր ի քեզամ յորոշ վայրի· անդադար երգով զքեզ լսեմ շտ մեծ ձայնեցանեմք·

Վասն երկնից՝ ըղձագնեան ան ձառելի անոսպական որ իշխօրհ առաքեցան· ի գերկրէս քոյ բարձեալ կրեցեր՝ դնեցուցանելով մեսիտեղոյդ ի քէն բզկուստ կան քո նոր ընդ կամն· անդ· Տէրտաղոխան ըղքեզ ի վերնայ կանգնիտ ըս քեզուքեզ կանգնատ ուժամամբ՝ սպասաւորելոյ նահատակեցելոյ· և երկրպագելոյ յանման բնաւկան զօրոյդ՝ ան·

Ալր ուրախ իշխանութեի մեռնել և կենալ· քո թագաւոր վասն ազգ մերդ լսեաւ մեզ աստուածդ· Տօնելով ըղյիշատակ կուսի ածորդեայ մօր· հրաշեալին հրեշ տակաք ի գերկինս և ցլնձաձն զտոր առաքելոց և մարգարէից ընդ կուսական՝ ոճոս գոլ՝ ր· Վկայ փայտիդ մեր և կուսի մեղ թեամբ հայցելով ի քէն· բարեխաւսել անդադար առ որդիդ քո և աշխ մեր· վերկել ըզմեզ ի փորձութենէն և յամենայն չար

վասն զի քո է զաւրութիւն և զթագաւորութիւն և զփառք յաւիտեանս ամէն·

Հանն Հրիզոստ Հ՚ոան։

ՎՅՈՐ ՕՐՆ Է

Ճառել Ծնընդեան Քրիստոսի, ընդդէմ Ասորեստանցւոց, որ կամէին կռուիլ ընդ Հրեայս։

Ի ՀՐԴԵՀ ՀՐԱՄԱՆԷ ՔՐԻՍՏՈՍԻ Տեառն մերոյ, ի հոգւոյն Սրբոյ ընդունելով զպատգամս մարգարէութեանցն, ի ներքինոյ խորհրդոյ ծանեալ զանճառութիւն Աստուածութեանն, ի ծնունդ մարդկութեանն զարմանալի զգացեալ զգաստութիւն, ի մեծ ուրախութիւն ամենայն ազգաց ընդ հրեշտակաց ձայնակցեալ, ի փառս Աստուծոյ ի բարձունս, ի խաղաղութիւն երկրի, ի բարի յոյս մարդկան, ի ներողութիւն մեղաց, ի ծնունդ Փրկչին մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի, ի Հայրապետութեան Տեառն Ներսիսի, ի Կաթուղիկոսութեան Տեառն Ներսիսի, ի Թագաւորութեան Տեառն Տրդատայ, ի Հայոց աշխարհի, ի Վաղարշապատ քաղաքի, ի սուրբ Էջմիածնի, ի Տաճարի Հրեշտակապետին Գաբրիէլի, ի Սրբոց Հարանց ժողովոյ, ի Տեառնընդառաջի, ի Տեառնընդառաջի, ի Տեառնընդառաջի։

Ո՞Վ ԱՅՍՕՐ ՕՐՆ Է, ՈՐ ՉԸՆԴՈՒՆԻ ՀՐԵԱՅ ՈՒՐԱԽՈՒԹԻՒՆ։ Ո՞Վ ԱՅՍՕՐ ՕՐՆ Է, ՈՐ ՉՈՒՐԱԽԱՑԱՆԻ ՀՐԵԱՅ ՍՐՏԵՐԸ։ Ո՞Վ ԱՅՍՕՐ ՕՐՆ Է, ՈՐ ՉԱՐԹՆԱՑԱՆԻ ՀՐԵԱՅ ՍԻՐՏԸ։ Ո՞Վ ԱՅՍՕՐ ՕՐՆ Է, ՈՐ ՉՈՒՐԱԽԱՑԱՆԻ ՀՐԵԱՅ ՀՈԳԻՆ։ Ո՞Վ ԱՅՍՕՐ ՕՐՆ Է, ՈՐ ՉՈՒՐԱԽԱՑԱՆԻ ՀՐԵԱՅ ՄԱՐՄԻՆՔ։ Ո՞Վ ԱՅՍՕՐ ՕՐՆ Է, ՈՐ ՉՈՒՐԱԽԱՑԱՆԻ ՀՐԵԱՅ ՄԱՐՄՆԱՒՈՐ ՄԱՐՄԻՆՔ։ Ո՞Վ ԱՅՍՕՐ ՕՐՆ Է, ՈՐ ՉՈՒՐԱԽԱՑԱՆԻ ՀՐԵԱՅ ՄԱՐՄՆԱՒՈՐ ՄԱՐՄԻՆՔ ԵՒ ՀՈԳԻՔ։

Ո՞Վ ԱՅՍՕՐ ՕՐՆ Է, ՈՐ ՉՈՒՐԱԽԱՑԱՆԻ ՀՐԵԱՅ ՄԱՐՄԻՆՔ ԵՒ ՀՈԳԻՔ ԵՒ ՍՐՏԵՐԸ։ Ո՞Վ ԱՅՍՕՐ ՕՐՆ Է, ՈՐ ՉՈՒՐԱԽԱՑԱՆԻ ՀՐԵԱՅ ՄԱՐՄԻՆՔ ԵՒ ՀՈԳԻՔ ԵՒ ՍՐՏԵՐԸ ԵՒ ՍԻՐՏԸ։ Ո՞Վ ԱՅՍՕՐ ՕՐՆ Է, ՈՐ ՉՈՒՐԱԽԱՑԱՆԻ ՀՐԵԱՅ ՄԱՐՄԻՆՔ ԵՒ ՀՈԳԻՔ ԵՒ ՍՐՏԵՐԸ ԵՒ ՍԻՐՏԸ ԵՒ ՄԱՐՄՆԱՒՈՐ ՄԱՐՄԻՆՔ։

Ո՞Վ ԱՅՍՕՐ ՕՐՆ Է, ՈՐ ՉՈՒՐԱԽԱՑԱՆԻ ՀՐԵԱՅ ՄԱՐՄԻՆՔ ԵՒ ՀՈԳԻՔ ԵՒ ՍՐՏԵՐԸ ԵՒ ՍԻՐՏԸ ԵՒ ՄԱՐՄՆԱՒՈՐ ՄԱՐՄԻՆՔ ԵՒ ՀՈԳԻ

Զայնակից նոցին եղեալ՝ զանազ
էջմանիկ պատանին ընտրեալ. ի
հոգւոյն վերաբերեալ՝ որք յե
նանոյր աշխարհ սխրեալ
անանցանցին հանճարեալ ըղ
կայսրն սուրբ օրհնութեանակ։

Ոյ անկարտասխոյ ջահիւք լուցեալ
որ կուսանացն գումարեալ
զերգս օրհնութեր նրբագեալ
ի պատիւ մօրն սիրօրհնեալ.
բարեբանեալ էս կոյս գովելի
յորմէ ծագ բանըն ծընեալ։

Նմանագոյն հօր ծոյացին՝ յոր
ժամ ելեր առ հայր յերկին.
խոստանայիր բանիւ քոյին՝ ի
կատարումն ածածկին. քեզ մի
այնոց զօրէր քոյին՝ գալ ի փո
խարէն միշտ կուսի։

Մարգարէիս լուսափայլ հոգ
ւոյն սրբոյ տուն և տաճար.
մարգարէից բանիք նախասաց՝
այսօր լցան ի քեզ գումար. մուկ
սէս դատաւքն իւրովք խոպան՝
ի պատիւ քո անդ սրբանայր։

Յարմարեալ ձայն նոր երգողի՝ յոս
քանչելեան օր քո տոնի. հանն
դէպ նորոգ նրբողի՝ տապաք
լոց դատաւ խրմբի. ապանդէ
չեր զքո որ չհոգի՝ ի ձեռն
որդւոյ քո միածնի։

Ողորմեա՛նդ անդ հրաշից՝ նե
րակերտեալ ի յերկրի. քանզի
պայծառ քան զարփի՝ փայլեալ
սրբոյ կուսին հոգի. զոր զար

լակ եկեալ բանզմանի՝ աշակերտ
տուց նորոյ կուսկին. ի փախուստ
ածածկին՝ մարգարտափայլ սրբ
բոյ կուսին. բարե։

Ձայս ի լուսոյ հօր ծագածին՝
ի ջերմ յերկից յաշխարհ տարին.
դարձ անանցանց ընդ ի ջին՝
ի պատիւ մօր քո կուսին. նոր
բողեալ զայս տաճին՝ դու ես
տաճար անեղ բանին։

Խորին խորհուրդ անդրընկին՝
ծածկեալ յաղագս յաւիտենին.
յայտնեցաւ յամին վերջին՝ ի
վերկրութի մարդկան ահեղ.
զոր առանօրէնն ծանուցին՝
կուսին ծընող լինել բանին։

Ծածկեալ խորհուրդն յաւիտե
նին՝ լրեցելոյ ես անձամբ. ի
հասանել ժամանակին՝ պարզել
եցաւ մարդկան աղին. էակն
բնութիւն բանին՝ խառնեալ
անշփոթ ի մեր բնութիւն։

Կատարեալ անօրինութիւնք՝ քո
ի ջերկրի ներանձրդուեր. զոր ի
վերջին դարձս վախճան կու
տաքեցեր վասն մարդկին. այսօր
յերկինից ի ջեր հօր բան՝ ի յօր
կուսի մեր քո՝ նընջեմանե։

Հոյլք վերին զօրացն ի ջեալ
շուրջ զկուսութիւնն պար առել.
զերգս օրհնութիւն եղանակեալ
քաղցր ձայնիւ ակնարք առել.
ցեւսիհաւատակ ըն նըբագեալ
զմի ածութիւնն երգապատմել։

հուբեամ պետրոսի՝ զոր հարցա
նեբ զնորհուրդն յայտնի։
Ընարհատարդ վասաջք վայելէ՝
որպէս ըզմայր քո միշտ գուշակ.
խնամդկանեբ ինչ քաստահակ՝ հո
գեմ պայծառ ապրուստ նանն
եաւ. ոգ վայելչին բորբոքակ՝
յերկնաւորացդ վերաբերեալ։
Ով պետրէ ըմբ ձայնի՝ զոր
հաղցանեա պատասխանի. ըմյան
առաջին հայր կոչի և յետ նը
որ ի կարգի. պայծառ զհոգ խո
մարգկան ստեղծի՝ որպէս ըզ
ճերս իմ զոր ցուցի։
Ընդբնութեաց բնութէ խառ
նեալ՝ շաղկապ ըզշունչն ի մէջ
եդեալ. զոր ի գրախտին զար
գարեալ՝ վասաջ եդի վայելեալ.
և այժմ ըզնոյն ձեզ շնորհեալ՝
արեմբ իմով պայծառ մաքրեալ։
Պար առեալ անանպինդն շնոր
հալորդ զերպետնոց. որ ըմ
ցեալ երկրացդոց զկոյսն բար
ձեալ յերկրացդոց. յոր վերակ
նեալ առաքելոց՝ զերդս օրհ
նութեբ հրնչեն երդոց։
Ով ահագնագեառնի՝ որ կամեցեր
հանդերձ մաքուր դասուց խոսի
բից. երկոտասանն որ ըզնդից՝
և աշակերտք նոցին բանից. ձոյ
նակից եղեալ միաբանց՝ եղանակ
կեն վերդս օրհնութեբ։
Ահա լուսոյ սըրբութեբ հոր
դեամ զբանց անանպինդ. և
զոնդբ հրեղէն զբաթիոց՝
յառաջնմոց յաշխարհ վերնոց
հնչմամբողական ձայնիւ երգոց՝
գովեն ըզքեզ՝ որբդ սրբոց։
Աւրհնեբ ի գոնդբ հինգեակ՝
յորժամ տեսին ըզտէր ինքեան.
ի փոխանակ ածածկին՝ անտես
կան և միշտ կուսին. զարհու
րեալ զայս ասելին՝ օրհնեալ ես
սուրբ ածածկիդ։
Ով էհազիէլ աւրհնեբիդ և բար
ձրագոյն քերովբեից վերհամ
բարձար ի բարձունս՝ կեղակա
նոց անհրաշելին. վանասուրեալ
ընդ միածնին հրնչմամբողական
ձայնիւ երգոց։
Տէրութիբ և զծրութիբ՝ իշխա
նութիբ և պետութիբ. հրեշտա
կապետք և հրեշտակք՝ եղանա
կեն վերդս օրհնութէ. օրհնել ես
կայս տանդր մաքրեալ՝ յորում
ստեղծօղն էից բազմեալ։
Բաբանեսացըն խրմէից՝ աշակեր
տացըն դասուց. բանբեալ զնոր
մինըն մաքուր՝ ածարեալ ընդ
բազկօք. եղեն իդիր հանդստեան
.քաղցրաձայնեալ սաղմոսիւք։
Յընտանեաց բերկրանօք՝ և յոր
դահնս սրտատոհք. եղեսակեան
.քաղցր երդօք՝ երբեքօրեայ խրմբ
եալ պարտք. բարդողիմ կետոյ
եակիլ և զառնելոն իւր ոչ սուր
Լուծեալ բամիկ դասուց սրբ՝
զրզնձանն եղբօրն վերհասեալ.

ասուածին հոգւոյն . օրհնէ՛ :
Յանկարծահաս հրնչմամբ հզի
զեալ կենդանատուր աղբիւր լու-
այ . սանահայկան կենաց լուսով
զարդարեալ . որք օրհնէին ըզ
հայր զտաւչքօզ հոգւոյն :

Լսէ՛ ընդ լուսաւք ՚ի բերդ փառց
փառաւորեալդ ՚ի զուարթենից .
ըզ հնչեակեակալն մեր ընկալ մար-
դասէր ոտ՛ր ևս հանդոյց ընդ ՚ե-
ըսքն : Յորժամ գայս փառաք հօր
դասեալ զերկիր արդարոյն ՚աւրե
գանն . ըզնն : Ի՛նքսիրք քո լոյս
առեալ դասուսեալ աՀեղ քո փրկ
կիչ մեր էլոյա՛ . ըզ ննջեալ :

Փառք հօր և :

Ո՛տեսիլ հրաշից փառաց սուրբ
նին՝ զուարճացան դասք առա՛
քելոցն . ևընդ վերս՛ն զուսա
Թուխանն հանուանչհնեալ՝ . նոր
օրհնուի՛ քեզ էաղնակերին՝ օ՛՛ր
նեալ ՚ի կանայս :

Ո՛ր գլխացնի որդւոյ քո ըզնայ
կարան . զնախանձն էրկնից դէ
բարձոյն՝ այսօր դասեալդ ՚ի
վանս առաջին՝ . ըզգեզ բարե
բանեալ ո՛ըձ հայրըն մերոյ :

Ո՛ր գլխոցոյ հօր լուսոյդ ըզ
ծագծոյն . որ մարդեղ ծընաւն
ըզքեզ այսօր վախեցեր ՚ի կեանս
ռաղաղուսն՝ . ըզ քեզ բան :
Ո՛ր գլխաւակի՛ հօր հոգւոյդ ըզ
առաքեալն . զառ ՚ի քէն հոխանայիլ
այսօր հանգուցեր ՚ի լերան անա
տոյց՝ . ըզգեզ :

բանել զտառսան ամէնօրհնեալ՝
և զբաշձալին իւր ո՛չ դադարել .
քանզի էղև վերափոխել ՚ի
վանս անձառ նոցա պատրաստել
փառաք հօրն էակնի պատճէ
որդւոյն իւր էակցի . ընդ հոգ
ւոյն հանձարոգի՛ . որ զարդար
եաց զկոյսն ՚ի յերկրի՛ . ժառանգ
դէ զանձառ բարին՝ զոր պատ
րաստեաց իւր մասնիցն :

Վանգի անձառ և խորհուրդ
վանաց կուսին յանանցին՝ .
զոր իդարձեալս վերջնոց՝ եՀիղ
մարդկան ըստորայնոց . զոր պիժ
յուսալ բերկրելոց յոյնժամ

ընդհանր յուսացելոց :

Ակբատոզ բոլոր էղելոց՝ Հանդո
լեաց և ստորայնոց . Թաբուն բա
րի անանցինոց՝ Ակբեր պատճէ
յերկնայնոց . Կուսական տանիճ
փոխանան՝ Արդեգծուէ լերաւք
սրժանի : Ա՛յսոր որոյ պաղչա
Ակճատին մայր բանին . Թաղել
զհոգի և զմարմին՝ Պատեալ
ի՛ակբ վերնին . Ակրժանի լերաւք
Պատղա գրաՀատին՝ Ակրանալ
ուէտ կենաց Տնկին :

Ակհամբառնալ բանին երկինս
և ՚ի նրատել ընաՀակ հօր . զուարթ
նայեալ առաքելոյն երկրպագ
դէին . օրհնելով ըզ հայր զառա
քող հոգւոյն : Համոհանալեալ
գուն դրաք սըբոյն իլիրնատուներն
խորհրդով . հաղթութեամբ պչնդ

Աղաւ՝ Աղնդ որդւոյն Միածնի
զմայրն ամենօրհնեալ մարիամ.
գովեցուք բարձր ոտարկաբ ըզնա
յաւիտեան: Այսօր ընդ վերին
զտարածնոյն Բրկից. ոգք վայր
իջեալ ի միածնին՝ ի փոխումն
ընծայելոյ երկնաւոր բար:
Այսօր ի դասուց սերովբէից
էին. ոգք պատակեալ շուրջ զդ
գերեզմանաւ սրբոյն կուսին
Էղանակ՞ի՞ն՞. գովեցեք
զՔրդին Միածին՝ բարձր:
Այսօր ընդ հրեղէն քերովբէից
էին. ոգք ըզքրովբէին հողեղէն
վերս համբարձին ձայնիւք փողոյ՝
Ի՞նչ՞ երկի՞նս. բարեբանեցեք
զհոգին Աշխարհս՝ բար:
Աստուածածինն ամպ լուսոյ
եւր. որ ըզցօղըն կենսոյ հնչեր
յերկիր բանսեր. Ալէլուիա՝
մերն շնորհեցեք պարտեւանցն ըզ
հնար. անդադար ձայնիւք զքեզ
բարեբանեմք. Ալէլուիա երբ
դոյլ մեծացուցանեմք:
Տէրն անասնելին բանին՝ և
երկիր վայրապակ յորում լցան
ագանիցն. Ալէլուիա սրեցաք
կանն արդարութեանց. անդա:
Ո՞վ քեզ կատարեսցի մարգարէ
լեալ՝ կուսական քո ծննդեամբ
որով բնութիս քակտեցան օրէնքն
հրաշեաւն սեռիցըն փոխադրեալ
ի լուսաձեմ խորանն՝ ան:

Ո՞ր անմարմին բնութիւնք ատուածա
ծուէքս ասէ. փայտով մարմնով
յարդանդի կուսին ահեղատես
գոլով. այսօր փոխեցեր զսրբոյ
կուսիդ երկինք և երկրի կարգ
սիրտսում իկանան. ահ զարհուրանք
մեր քոմ աղերսիս մեզ որդի ես:
Որ անապական մարմնով ծընեալ
ընբ կուսէն. Ալէլուիական ամբոխ նոցա
սուրբ երկնից ըզկոյս Աստուածածնայ
մերոյ հանդիսաւ. այսօր ըզկուս
սուէց զմայրըն հանգուցեր
ի լուսեղէն խորանս՝ աղաչեա:
Որ ի քերովբէական ամբոխ նոցա
սուրբ ընդ հօր և որդւոյ.
հաճեցար բառնալ մարմնով ի
դրախտս կուսին և կամենասուն
եղեր. այսօր քերովբէիւք վերս
համբարձեր յամենայն փառաց ըզ
հոգեղէն քերովբէն՝ ան:
Այսօր զգեստաձայն հրեշտակք
ի քեզ երկինս. ընդունելով երկ
րիչ զմայր բանիդ ոչ լինամալի
խորհրդոյ անմահիդ:
Այսօր ցընծացան դասք առաջ
քեզ ընդ. տեսանելով զնորըն առ
բանդ խոստովանիլ յաւիտենից
սահմանաւ հոգւոյ լսելի և կուսիդն
Այսօր և մանկունք եկեղեցւոյ
ուրախասցին առնել երկրիր
ըզ փոխումն կուսին քերովբէ
զեմ քաղցրըն վերին:
Ճշ:
Աստուածածինն ամպ լուսոյ եւր:

Հանդ Հերոդ Հ--ին։

ՅԱՅՈՑ ՏԻՐՈՋՆ

Ի վան կղզւոյն Հոգեւոյն Ժողովեալ ամէն առաքելոցն Քրիստոսի, եւ խնամատարեան ընդ կնի նմանոյն. պայծառացեալք խնամուելք ի կենդանագին փոխանակ անառակ ամանեացն. և համակեան եղեալ անմահական ընդ մահկանացուին. ո՞չ ինքն ի վանէն օրհնեալ սրբոյն Հոգւոյն։

Այսօր տեսեալ հրաշակերտ գործն վասն որոյ ինքն կենդանագործ Հոգին վերստին ծնաւ զնոսա. վասն որոյ Հոգեւոյն յանդիման ամենեցուն սրբոյ ընծայեցան Աստուծոյ։

Այսօր ըզբնակարան Հոգւոյն սրբոյ վերնական հրաբուխ սէրն փոխադրեալ կենդանի մարմնանալով ի վերինն ելոյսն էրամայ զմիաբանութեան անապականն յանմահանալին եղականացս ընդ երկրորդաբնեան. և տամ։

Այսօր ըզհոսանաձրն երկնից բարձաղղեն կաթսայն ծնդեղեմբ զանհատանակեալ մկրտի ձրիաձրեան ի ջուրս վառօք փախստեացս յիմանալի և յանապատս գերագործն բնութեան. վասն որոյ սրուէլեական ձայնիւ քարոզ երգեմք սրբութեանցն աբ. ըզ ը մի՛շտ վառաբանութիւն։

Այսօր ըզհողեղէնն բնութիս առաքեալ հրեղինացեալն սոսկացեալ դանաք. մանաւանդ հրաշիւք կենդանիք յանմարմնոց վերստին ի կերկնային և յանմահութիւն լնելն ի խորհուրդ։ վասն որոյ։

Այր սիրտ ծընեալ մանկանէ սրբոյ աւազանէն շնորհագոյր գործոյ զգեցեալ հագուստն անապական. օրհնեցէք զկեանս երկնաւոր յաւուր ծնդեղեանն սրբոյ հոգւոյ կոչեսին. յոր օրհնեցայք յանդիման նախնեացն։

Այրեսաք զաստղանն անարատ փրկակեալ ժողովրդեանդ. յաւուր ծնդեղեանն մեր անասանելոյն զոլեցէք ըզ միածինն որ հաճեցաւ առնուլ մարմին մեր սիրեն ի նմանէ. յոր օրն։

Յառաւօտաբուղխ շնորհացն Հոգւոյն լուսաստեղծ ի ջրոյ ծնանողացդ ի թանձանաց. յաւուր ծնդեղեանն մեր բանին ծնողն ըզկնաւակից որդւոյ զհոգին բարեբանեցէք հոգևոր երգով. որ մկրտարար դեռ ի զմայլմանարան ծրդոցն։

Այրեսաք ըզմարիամ կոյս առաքական. զի ի հայրական ծոցոյ անմեկնելի որդին ի քո յանձն առնոյր բնակիլ յորովայնի։

Այրեսաք ըզերկին վերհոգին. քրոմելեխ հոգեղէն. որ զինանեցին երկնից և երեսաղնաց դասուցն ի բոլոր ընկալարս մկրտին որովայնի։

Այրեսաք ըզսուրբ հրեղէնն լուսոյն

Աղաւօթ խոստովանէ եւ ապաշխարէ եւ ամէն գլուխ թլփատութիւն. այսօր մարդ ամ արբեալ հինի՝ ի փառս քո. քրիստոս Աստուած մեզ սոյն յարդուցոյն ծրմ նայ. անդադար երդումդ ազգը ըզքեզ ըմի՝ շտ մեծացուցանեմք։

Աբրահամ ծածկեաց և սրեմէք ի մանուկն. այսօր մարդիամ հրաշք գեղ ծնեալ ի յանապատ ի մայրէն քո հրեսիրեան՝ զոր ի սատուծ ծոյ. անդ։ Տասնամեակ ապրեցոյց իչ և տասնամսոր աբրահամեան մատեամածը նալ. այսօր մարդիամ լրեսամայծամ միածին ծը նուսդ յայտնեալ ծընողացդ. ի ծնողէ ի քո կոչեցեալ միածինն զոր ի սատուծոյ. անդա։

Ածածին մայր լուսոյ սոբբ կոյս լուսեղէն տաճար. որում երկինքք չէին բանական առ ի բնակութ՝ ի քէն մարմնացաւ։ Ըզքեզ անհասանելիք որ միայնակ ի կանայս օրհնեալ. կրկին ի քեզ զանտանելի զջնութեն. օրհնութ՝ մեծացուցանեմք։

Աբրահամ եւ աղախին փրկութ յոյս հաստատութ մարդկան. միջնորդ օրինաց և չարչանաց. օրհնութ՝ անդադար գոհո՝ թեամբ մեծացու։

Աբրահամայիր ածածին՝ որ կուսութեամբ ես պարծանք մարդկան. տուող ես մարդկան և շնորհ աշխարհի մարիամ մայր և

այն աշխանակ. որ զարթչականն եղանիսոց լուսոյ՝ ի քէզ տո՝ նեցիր ծագեցեր խոստովանց։

Աբրահամ լեր սահոր ոսկի երկնային հոյակ. որ զուտ ի վերուստ ի քէն ըմպեալ զանհնարինն հոյակ՝ նոր լոյս պարգեւեալ կերպարանք խոյ բոյեցիր։ Աբրահամ լեր անմի թիթ գեղջին խմանալի. որ ի բոլ նաման երկիր հեղիր զանձրև կենաց. արդիւնս ընդ գործոյ հաւատոյ պտղաբերեալ։

Աբրահամ լեր ի գոստորը լուսոյ մայր անհասանալի. քանզի յոյս ցերկրին ի քէզ հասանելիք վերնոյն՝ որդիք սիոնի երգեն զքեզ փառս ի բարձունս։

Օծաղումն հրաշագործ որ ի կուսէն ծագեցաւ. ճառագայթ թիրոյ զարթաւ ծա սահման. ի երկինք ցընծային ի երկիրս ուրախանային. ի քէ՛ ամենայն ընդ մարդկան շնորհեցաւ։

Ըզքեզ ապաւինիմ սահմանիչ բոլոյ՝ գերագոյն և հրաշալի և բարեաց բարութեց. աղ բիւր կս ծաթաւեաց և հանդիսա աշխատելոց. ի երկիր վերջն կալ ծածկին բանին։

Ջեհաքան . և հանգիր ի խոր :
Լարեխաստութիւնք աբ ահաճանիկ
ծընողի և մերձ քան կիշեա զգինա
արեան քո ամր . և դաստուրեա
կերանաւհիտ յանդառամ և յան
տըրտում իկեանդ . ի յաղթայ :

Գիտաք հօր և ։

Ո՞յոր ատնակից հոդիզինայ
գոլով հատանացեալ եկեղեցի
աբ . ոճ նիկ ուքանիաբ ըզգիշե
ական անատական անատրա կուսի
անատուածամօրն . վերորոյ սը
նովելական ձայնիւ քեզ երդ
մեք սրբերութեից՝ աբ ըզ ըմի
շտ փոհաբանութիւն :

Որ ըզդատաւորիք երկանց ա
նիծից նախատերն ելոյծ .
միածնի որդւոյ քո ծնընդեան
մեր կոյսն մարիամ . այսօր յա
ռաջին յանապատեալ փառաւո
րարձուցեր սուրբ ըզնախատ
ուեղբն . զոր միշտ ունիմք
բարեխաւս՝ ուրբզ տէր ամեն
ամ ձայ ըղձիք մերոց :

Ալր ի հօրէ անամոլնաբար ծըն
եալ որդի նախ քան զյաւերժեան
և ամենիւոյ ծընողիր ինչբոյ կոյ
սէն . այսօր խոնարհեալ յերկ
նային փոխեցեր զանօրհնու
թիւ քո զբնակարանն . զոր մի
օ որ մոգբեցեր ի բանակութիւ
քում էակիցն հոդիւք ձըշմա
րիտ . և լըցեր անճառելի ճօճ
նարհեան շնորհօք . այսօր գ

և ապրեսին վըրկիչն մերոյ :

Լրանալով ամենայնին զոր ծ
ատնալիլ ըղբընութեան անատնե
լի . զաճեալ յաւն ամենակալն
արժանի եղեր կրել յորովայնի
որ երևելոյս ազգի մարդկան :
Վերոյլեալքան սիրոյ ցնծացար
ածածին . ի դիրկըս բառնալով
զայծն ամենայնեան . որ նրատին
հրեշտակքն . առնա միշտ բարե
խաւս կեցուցանել ըզմեզ :

Ղընդակիցն առուածային սուրբ
հոգի . զամրագործեալքն ի սուրբ
խազձեալունն արտակոյսեալ
լուսազարդեցեր . առատապէս ա
հեղեալ հոռաքեալն :

Ո՞նաժամանակ արդի մնայեին .
ըզկաստատեալ պարգեւս աւե
տեան ի վերնատունն աստու
եալ լըցեալ . աղաւտաս :

Ո՞մանակալ հայր երկնաւոր՝ .
զանբաւ ծառնէ ղիս լուսոյդ ըզ
ծադուածն՝ հոգելինացոյս շնոր
հեցեր . աղաւտապէ ս հե :

Ղանդի զքեզ ծընեան իշխան
աւիք երկնից թագաւոր փա
ռաց՝ ամենակալ ամենակարող
Թոռ ըզմեզ մեր նընջեցեալըզին .
և հանգոյ ի խորանի քում՝ ի յար
քայական ի հանգըստեան :

Ալր ի նախնեացն ըզմնորգարէն
մուսէս լուսաւորեցեր ածային
վառօք առելեանք ածութիւնդ
քո . լուսաւորեա և ըզմեզ ընդն

Աստուածածնին գերապատիւ

ծնողքն։

Աստուածածնին գերապատիւ հարսնեւոր մայրն յերկնից ցուցեալ խորանն և առաքեալ զանոյշ բանին. քանզի ծագեաց լոյս ի խաւարի. բնութիւնք էին անմահանալին պարգեւեալ ի բարձրէն վայրկ. հոգևոր երգով ըզքեզ մեծացուցանեմք։

Ողջոյն փակեալ դրան եղեկի եւ յաւուրս ջահոյն ծանոյց կոյս ամենայնի. ընդ որ ծնար անանց անմահն որ ի քո բնի և ի մարմնոյ անխախտելի ճառով կուսութեամբ. հոգևոր։

Ի քարախախտ ըզքեզ ի լերինն նային խորանն այսօր որպէս զի մարգին. ուստի և դասք առաքելոցն և մարգարէքն ընդ միմեանս ողջունեցին զքեզ մայր անհարանգիստ. հո։

Ի սուրբ խորհուրդսն երկնից անճառելի ի հօրէ որպէս ասաւ ծոյլ. ուստեր մարդին ի սըրբոյ կուսէ՛՛ն. հայցամք ծագողին լուսոյդ և մեզ պղծեսա։

Ի մանկամբք քով կեցուցեր ըզ մեզ. ևյարուցեալ համբար ձար առ հայր ի յերկինս. այսօր երկնաւոր՝ զորոյ ինքեր խո՛ համբն մեր քո՛ և կուսի՛՛. հայցամք ծագողին ըս։

Ի յիմանալի խորանըդ բարձ բացաց ըզքեզ մայր աստուածոյ անձառելի փառաց միածին որ դի՛՛ն. առնու միշտ բարեխաւ սեա՛՛ն անձանձիպ մերոց։

Ի բարխ ևեր մայր անճառ լուսոյ նոր ծածանեն. քանզի առ ի քէն ծագեաց մեզ լոյս իւրոյ. և վասն սորին անպիտաներ մահապատժոյ անըստուեր լուսոյն իւրոյ։

Ի բարխ ևեր կոյս անարատ մայր անհարանգիստ. քանզի որ ի քէն ծընաւ որպէս փաճէն միայր ի ջէտ յերկնից պաճուճեալ փառօք ըզ քեզ պարծել սքանչելի փառօք։

Ի բարխ ևեր հա՛րան երկնային կոյս անապական. քանզի երկնայն հո՛ղն ըզ քեզ պաճուճեալ տանէին ուրախութեամբ. ընդ որս և մե՛զ երգեցո՛ք քեզ ողջոյն։

Ճ՚ղ։

Աստուածածնին գերապատիւ

Հանուն Աստուածածնի եւ խաչին։
Օրհնութիւն։

ԲՆԱՑ ՎԱՂՈՒՄԻ

Հաւատոյդ շինեցեր զՔեզ
քո՛ պէս զեկեղեցի. զկամ պահ
եամ Իմ խոստացուածն։
Որ հնարհեցեր ողբումն Իբեր
նախատանս հրեշտակաց Հմայդ
կոն քաւարան. տուր արմն
զանշարժ քո վճռաշուքն։
Ի տաճարի վաւուց սրբեցեր
քո՛ քեզ երդեն մանկունք. տուր
սոցա զառատ քո՛ զողորմութիւն։
Նկոյթ ժողովուրդք Իմ տաճա
րի վաւուց քրիստոնի՛. տուր
ամբարձեան օրհնութիւն Իբարձուածս։
Վանդիլ Թագաւորն քո՛ պատ
հեաց ըզամ սքանչելի վաւուցդն
հրաշից. տուր ամէն։

Այսչափ կենդանութիւն որ երգիս քեզ՝
զվերկուիլ. տալոյ ամենեքեան
ըզքեզ բա՛ց բերանիս։ Այր Իմ
հօրէ ըստացեալ ձեռագրէն՝՝՝

յաւիտենական տանջանաց մատնեցեալ էր։ Եւ զայս ամենայն ոչ ոք գիտէր, բայց միայն Աստուած։ Եւ ոչ ոք կարող էր ասել, թէ ինչո՞ւ համար Աստուած զայդպիսի մարդ ստեղծեալ էր

Նա՛ր տիեզերքից. լուսատուներս
ու՞ր գնան: Աստղերի քամի որը
բուքե մատուցանելիք քեզ պատ
ղաստանս պրոստաստալիչ՝ պա՛տ
ճառս ու՞ր գնո՛:

Ա Ինչո՞ւ լուսոյ և ամպ հովանի ու՞ր մ
կայս. որ ցօղիկեր ի մեզ ըղձօղն
երկնայի՛ն. զբեզ բարե՛բեր
նեմք ամաճիչն կայս:

Ընկեզ մրեան եւ սրսովեբ հողե
ղէն ու՞ր կայս. քանզի պղտուղքն
կենայ լքեն տալա՛ մեզ. զբե՛
Ընծեից լուծիչ և քուսիչ մե
ղայ ու՞ր կայս. որ զանասնեղէն
յեկից իգերկրս քո բարձեր. զբե՛

Վաստ հօր և:

Ո՛ման և զօրըք հրե՛շտակաց
դասա՛ւորեալ առնե՛ն ան՝. ա
տե՛ր ամենակա՛ն օ՛րհնու
թի՛ւն ի՛ բարձո՛ւնս:

Ա Նորահրաշ նա՛ւակատիան որ ա
յերու՛սաղէմ. պայծառացե ղ
գեա՛ց վայելչութի՛ւ ցուցանե խաչ
քո՛ սո՛. սո՛ւրբ հայրըն մերո՛ց:
Այս դշխոյ ընդ ամէն տե՛ւ եկե՛
ղեցի՛. յոսկեհո՛ւռն պրոսակեա՛
նըշանաւ խաչի քո՛. սատեա՛:
Նա՛ւ նորատնկեալս մի՛կըրտութի՛
տե՛ւ ուսո՛ւցանեն. պայծա՛ռ տաճա՛ր
բոսխութի՛ւ նըշանաւ խաչի քո. սո՛
Ընդ սո՛ւ՝ օրհնեցե՛ք բա՛րե՛բա՛ր
արարեա՛ք ընդ ի՛ հոգեսաց տա՛ւ
վանքի քո՛ ի՛ հոգեսաց տա՛ւ
եկեղեցի. երկնա՛ւո՛ր վեհապե՛

Ա Ո՛ր կոչեցե՛ր ի դրախ մտնու
ղըսիրելին քո զաղտարոս՝. և ձա
նուցեր զնա՛ւ թո՛ւ ընդ հա

Ա Յսօր երկնայինքն ուրախա
ցան ընդ երկրա՛ւորսս նորոգ
մանն. քանզի նորոգօղն էից հո
գին էջ ի՛նք վերստանն. որով
նորոգեցա՛ն զամբ առաքեցին:
Ա՛յսօր հոգանի՛ւ թեաց բնու՛ես
ցնծա՛ց ընդ հօր հաշտուե՛. քան
զի ոչ որ եբարձ զհոգին ի՛մարդկա
նէ՛ մա՛րմին եղելոց՝. զարձեալ
վերստի՛ն ըզնո՛ւն պարգևե՛:
Ա՛յսօր մանկունք եկե՛ղեցւոյ
ոճանե՛ն ցնծութի՛ւ զգա՛ւսատ տե
հոգւոյն. որով զարդարեցան ի
զբե՛սոյա լուսափա՛յլս եւ գե՛ղս
պայծառա՛. երգեն ընդ սրա՛ւելե՛ան

ղերե՛քսըբեանի՛ն:

Ա Ամբաւար խաղաղութե՛. որ քա
ղցրութի՛ւ խնամես զքո զարդ
բանիս. ի՛նչեա տո՛ր զհոգիս նըմ
ջեցելոյն ընդ բա՛ր քո՛. և զտաղ
աւրեա՛ ի՛ յաւուրն այցելութե՛:
Ա՛ր կոչեցե՛ր ի դրախ մտնու
ղըսիրելին քո զաղտարոս՝. և ձա
նուցեր զնա՛ւ թո՛ւ ընդ հա

ՈՐՕՆԵՐԱՏ

Բանալիքս քո խաչին տա
Քահանայ քոյ ուրց. Ան նը
Շան յաղթուած ետուր մեզ. սո
Վսե ըզ կեանքս մեր պահէ.
Մի զաշխարհակեցցդ բանիւտա
Քահանայի խաչիդ քո քոյ ուրց.
Գառապան զօրուե ետուր մեզ.
Սով: Մի ըզ մեռեալն ի հաշակ
Մանկ փայլուն յանցանաց. կէ
Նաց վարձիւ՛ն կենդանութե՛
Կէ՛ր. ամէն ըզ:

Ա՛ն խաչն օգնական հաւատաց
Ջերց կանգնեցաւ ի լերկրի
Յաղթող Հինսնաւեցն. Եկայք ժո
ողք էրկրպագեացո՛ւք:
Ա՛մէն պատուական ի խորանի
քոմ հիմնեցաւ սյսօր. եկայ՛ք:
Ի՛ամէն մնաւեցաւ ձրշմարիտ
պատարագ և զինանշն անանց
կան՝. եկայ՛ք ժո:

Հանձն էրուեալ Հ՚ՈՒՆ:

Ո՛Ր ՀԱՒԱՏԱՑ ի քեզ Տէր Աստուած մեր
եւ ի քո Միածին Որդի՝ եւ ի Հոգի՝ սուրբ
եւ կենդանարար, զոր ընկալաք ի ջրոյ
եւ ի Հոգւոյ սրբոյ, եւ ծնեալ եմք ի քէն
ի նոր ծնունդ, եւ ի քո ժառանգութիւն
արժանի եղաք կոչեցեալ, եւ կնքեցաք
ի քո կենդանի կնիքդ, եւ ի քո ոգեղէն
զօրութենէդ զգեցաք զմեզ, եւ ի քո
սուրբ սեղանդ մերձեցաք, եւ ի քո
մարմնոյդ եւ արեանդ ընդունելոց եղաք
զՔրիստոս Յիսուս Տէր մեր, եւ ի նմա
մնացեալ եմք, եւ ի քո Որդի՝ եւ ի քո
Հոգի՝ սուրբ, եւ ի քո Թագաւորութիւն
արժանի եղաք ընդունել յորովայնի միշտ
կոյս՝. զքեզ մեծացուցանեմք
որ օրհնեալ ես ի կանայս:
Ո՛Ր էիր լուսոյն արժանի եղեր
բառնալոյ ի դէրկրս զմ մանիճոյ
զքե: Ընտրեա տաճար տիրոջ
նոյնէ կոչեցո՛ր հոգւոյն սրբոյ
միշտ կոյս՝. զքեզ:
Ա՛ստուածքո՛ւ սրբութեա՛ն զոր
ընտրեցեր զաղաստեմբդդ քո քո
խոնա միաձայնեալ աղաչեմք զք
քեզ լուր ձայնի աղաչանաց մե
ռոց ընկալ և կեցո՛ զմեզ:
Ա՛ճպարն լուսով քո պայծառ
քան զարեգակն լուսաւորեցեր
զքո՛ սբ ժողովն. խոնա միա:
Ա՛յսօր և հրեշտակք ուրախա
նան ընդ պայծառութեդ քո սբ
եկեղեցւոյ՝. խոնա միա:
Ա՛տաճարի սրբութե փառաց քոց
քրիստոս. զոր էլերկնից լուսա
ւորեցեր ձայնին ծագմամբ՝.
խոնա զքեզ անդադար բարեբա
նեացուք: Ո՛Ր ըզ խորհուրդս
փրկական ձեզ յուսէ՛ն. հնոր

հեցեր մեզ ի ձեռն քոհանայ
պետին քո և վկային՝. նորին
աղաչանօք խնայեա՛ ի մեզ:
Օ՛ հաւատացեալ ժողովուրդս
սբ էրրորդութե՛ն. և զանազան
հեաթո խոստան վտանգ քոյ պա
հեա անխոցուած ի խաղաղութե՛:
Ա՛ղեան քո տէր զօրութեամն
հաւատով կանգնեցաւ ի խո
րանի քում՝. եկայ՛ք ժողով
ուրդք էրկրպագեացո՛ւք:
Ա՛ՀՄ պատուական ի խորանի
քոմ հիմնեցաւ սյսօր. եկայ՛ք:
Ի՛ամէն մնաւեցաւ ձրշմարիտ
պատարագ և զինանշն անանց
կան՝. եկայ՛ք ժո:

Ա՛ղաչեմ զքեզ Տէր ամենակալ
եղեր ընդունիլ յորովայնի միշտ
կոյս՝. զքեզ մեծացուցանեմք
որ օրհնեալ ես ի կանայս:
Ո՛Ր էիր լուսոյն արժանի եղեր
բառնալոյ ի դէրկրս զմ մանիճոյ
զքե: Ընտրեա տաճար տիրոջ
նոյնէ կոչեցո՛ր հոգւոյն սրբոյ
միշտ կոյս՝. զքեզ:
Ա՛ստուածքո՛ւ սրբութե՛ն զոր
ընտրեցեր զաղաստեմբդդ քո քո
խոնա միաձայնեալ աղաչեմք զք
քեզ լուր ձայնի աղաչանաց մե
ռոց ընկալ և կեցո՛ զմեզ:
Ա՛ճպարն լուսով քո պայծառ
քան զարեգակն լուսաւորեցեր
զքո՛ սբ ժողովն. խոնա միա:
Ա՛յսօր և հրեշտակք ուրախա
նան ընդ պայծառութեդ քո սբ
եկեղեցւոյ՝. խոնա միա:
Ա՛տաճարի սրբութե փառաց քոց
քրիստոս. զոր էլերկնից լուսա
ւորեցեր ձայնին ծագմամբ՝.
խոնա զքեզ անդադար բարեբա
նեացուք: Ո՛Ր ըզ խորհուրդս
փրկական ձեզ յուսէ՛ն. հնոր

ղովեցաք երկրպագեցուք։
Աբարիչն մեզ բարեբաստ ի
խաչին ի վեհափառս մեղքս փայ
տին ձախակողմեան ի սամ նո
րոգեալ կենդանասցոյց։

Բուսակերաց և զօրեղ փայտ խոս
չի քո քան զառաջան զօրութե
նէ երկրիկի երևեալ։ Եկայք ժողո
վեցուք երկրպագեսցուք։

Օ՜ր հրեշտակն ծածկեալ զան
թաւչելի ընդ գանձն։ փոխանակ
մանկի Յովսեփայ փայտ կէ
նաց յայտնեցաւ։ Եկայք ժող
Այս է գերն յաղթութեան հաստատ
ցելոց։ ախտից ևս կիսիք յաղթող
ընդդէմ թշնամւոյն։ Եկ։

Անձառելի երևումն երևեալ
դշխոյին։ նըստեալ ի յատեան
երեսաստէպ։ խնդրեր ըզպատ
ուհասն փայտ խաչին։ յոր ըզ
մեսիան բևեռեցին։

Եծ սաստ հրամանաւն Յովղ
ւեհ հըրեից։ յուցանելով նմա
ըզպատուհասական փայտ խաչին։
յոր էվեպ բարեբաստ սերբին
սրբոյն։ Ընդ յայնիկ սըբոյ
խաչին ի տեղւոջն սրբոյ։
բան բանակ անուշահոտ խըմկոյ
ևս լցան սիեզերքք մեծապէս
պարգևաք։

Օ՜ք քեզ սրբոյն փառաց քրիստոս
որ վեհ մեր մարմնացար ի սրբոյ
կուսէն և խաչի հանեբերեալ։
փրկանաւքեդ երգով բարեբաշ
նեսցուք։ Որ ըզմարմնեն երեք
օրեայ յառնեն էառ յարուցեալ
ի մեռելոց ընչխոնուբ։ փառ։
Կարողապէս ըզդրունըս դըժո
խոց խորտակեալ։ եկ ղեցոյ
իւրում զգեցոյց զմեծ վայել
չութիւն։ փառ։

Բանդ որ ի հօրէ ի ջինչ մարմնա
ցար ընկուսէն։ խոչեցար կամաւ
հօր վասն մեր ըզմերս ըստա
ներ։ որ ևս ի մեզ հղօրեսցես մեզ։
Որ յարարածոց ես անբռնական
դակելի։ ի խաչափայտին բևե
ռեալ ըզմահ կոխեցեր։ որ։
Որ ի նախնեսէն զանկեալն ի
ծառայութենի մահու։ պատեա
կան մարմնով և սբեամբըզ քո
ազատեցեր։ սո՜ւրբ։

Զոր յառնն առեր ևս ի
նէ ի խաչ վասն մեր։ ևընդ
ամէն բևեռեալ ըզհրէութիւն
մեղաց մերոց։ վասն որոյ երկրիր
պագեմք և վեր օրհնեմք ըզքո
զառնատ յանարհուածիդ։

Ի խաչէ լեալ քո մեռուցեր զմահ
և յաղեբեր կեղք քո տիեզերաց
արբուցեր զանմահութիւն։

Յայգեպտղ անմահութենէ ճաշակեց
ցաք և տեսաք։ զի քաղցր և ու
րախ ես տէր։ և վասն ամենեցուն
փրկուեր երկեր յաշարհս։

Որ ևբրեալեցին կամօրդ հանգ
չաս։ պաօր ի ջինչ երկինից իջեար
առաքելոցըն ասեր հնգի։ օրհ

Ա՛յսօր պատուհասական խաչին
քո սպրեցուցի՛ր զԺողո-
վուրդս քո՝ որ է գառնատուն
ջօրուբ և վայրս կենդանդ. ասէ
Տէրըն Ամէն։

Վանգի՛ անանձնացուք կենդանին
վայրկի՛ն ի ձաշականէ մահու՝
բէր պղտղին. որ կանգնեցաւ
քառակերպն ի միջակին դ բոտ
լոյ ընդ հարաւ. ասէ Տէր։

Նա հանճարեալ կանաչ ի խաչ
քո քրիստոս տարածեցեր ըզ
բազուկս քո՝ ժողովել ըզՏէ-
ռատցեալ ազգ մարդկան ան-
քէդ աւր. ասէ Տէր։

Ընդէր օրհնեցիք Ընտրեալքդ
ձր աթաբէ ըզնա յաւիտեան։
Ա՛յսօր որդին միածին զանա-
րատ բանզուկըս իւր տարածեաց
ի վերայ աբ խաչին. ասաւ։
Վանգի յաղթեց մահու հզօր
զօրքըն. և կոչեաց ըզառիեղեց
ի փրկութի՛ն ի կեանսըն յաւ
հաւէնից. ասաւ։

Ա՛յր և կայս աղաչեմն քի՛. որ
բարեխաղաց ես միշտ աշխարհի՛.
քէզ երանեն ամ ազի՛նք։
Ա՛աքո՛ր աղաւնի՛. և Տարան
երկնից մարիամ. տանձր և ա-
Թո՛ր այ բանին՝ քէզ երա՛։
Վրէ հաձեցան ի մանալիքն ընդ
հողիզիդքս. ե՛քրէ մերձեցայք ի
վայրըն կենաց՝ քէզ։

Փայա կենաց որ վոհանակ մա-

նեալ ես Թագաւոր անմահ։
Ա՛ր զընա ելիր Թևոց հողմոց.
պաօր ի տրէզէն լեզուս բաժա
նեալ հանգէաք յա՛ռաքեալքն
սուրբ հոգի՝ օրհնեալ։

Ա՛ր խոստո՛ւ տեսչութ զքո զարմ
բանձ. այսօր եկիր ի՛ հայտառակել
զեկեղեցի քո աբ հոգի՝ օր։

Ո՛ հոգի՛ ծառայից քոց քրիս՛
տոս՝ ընկալ ի դասս ազգին
կանց զրէլոց ի՛ երկինս։

Ընկալ վասըն ասցայ ըզ բանս
էար պատարագս ի՛ՀԳՆ. և՛ընար
Տէ՛ր նոցա ըզ Թողութի՛ն դուս
նել յաւուրն յԵռնամ։

Դնաշակաց ի՛ ձեռըն աբ մարդկի՛ն
և՛ աբրեան քո՛ աբր. և՛ պարգևեա՛
նոցա դասի՛լ յոյժակողմանի՛ն
ըն քո՛ոմ։

Ա՛ր ընդունի՛ աբ բաւական և
զեր ընդունել յորովայնի՛ մինչ
կայս՝ զքեզ մեծացուցանե՛մք
ար օրհնաբա՛ն ես ի՛ կանայս։

Ա՛ր էից լուսոյն արժանի՛ եղ
եր բառնալոյ ի՛ գիրկըս քո՛ մեր
Ջուլ՝ զքեզ մեծա՛։

Ընտրեա՛ս ամենայ տընօրէնութե՛
կոչեցար հոգեւոյն սրբոյ մինչ
կայս՝ զքեզ մեծացու։

Փառք հօր և։

Ա՛ծեսանգամ գալստեն ա՛՛ծ
ո՛րդւոյն. սո՛ւրբ խաչն երևի
և լուսաւորի՝ ղն նա և յոյս
հաւատացելոց։

Ա՛ստուածդ ոնանէն ազատեալ ի կեղ
տեղծէն իդ բոլոր ներս. խաչանակեր
պեալդ ինքնակոչ վայելեն ծառային դի
տութեան. օձամիաբան պատրաստ
ուածդ ոչ ընդունի. ոչ ոք ի մարդկանէ
կարէ ասել թէ ոչ ունիս զայս. զի
ամենայն ինչ ունիս. եւ ամենայն ինչ
քո է. եւ ընդ ամենայն ինչս քո ես
դու. եւ ոչ ոք կարէ ասել թէ ոչ ունիս
զայս. զի ամենայն ինչ ունիս. եւ ամե
նայն ինչ քո է. եւ ընդ ամենայն ինչս
քո ես դու. եւ ոչ ոք կարէ ասել թէ ոչ
ունիս զայս. զի ամենայն ինչ ունիս.
եւ ամենայն ինչ քո է. եւ ընդ ամենայն
ինչս քո ես դու. եւ ոչ ոք կարէ ասել
թէ ոչ ունիս զայս. զի ամենայն ինչ
ունիս. եւ ամենայն ինչ քո է. եւ ընդ
ամենայն ինչս քո ես դու. եւ ոչ ոք կա
րէ ասել թէ ոչ ունիս զայս. զի ամե
նայն ինչ ունիս. եւ ամենայն ինչ քո է.
եւ ընդ ամենայն ինչս քո ես դու. եւ ոչ
ոք կարէ ասել թէ ոչ ունիս զայս. զի
ամենայն ինչ ունիս. եւ ամենայն ինչ
քո է. եւ ընդ ամենայն ինչս քո ես դու.
եւ ոչ ոք կարէ ասել թէ ոչ ունիս զայս.
զի ամենայն ինչ ունիս. եւ ամենայն
ինչ

կեցե՛ր ի ձեռաց մահու՝
Ո՛վ երկրորդ ուսուց յարեալ
ածանչէս. Էլիկիմեայս հանքասը
ձեր ընդ ամենայնի հօր նըստանալ. ոտ
ուսուրանդ ի հրշտկաց և երկար
պատեա՛ղ ի սերմնէդեց։
Ար էլիկիմ իհօրե իջեր անձա
կիզեան որդի. նո՛ր ի՛նքն ըզգը
ժոխս աւերեցեր աղըրեա՛ մեղ
ա՛ղե։ Ար ըզ ձատագայեա ած
ուխեանդ. էլեեցուցե՛ր վերը
կիչ. ըզ պատնա՛ նոյն զաղ
հուրեցուցեր. աղո՛ղբեա՛։
Ար ձեռքըն Թովմայի շօշափե
ցար. ոտ այտկե՛ բասըն մըտեր
դրթքըն փակե՛լով. ող։
Ար մահու խաչին իւրոյ՝ կեն
դանացոյց ըզ մահտյեան. և
ետրիցոյն ի՛ր բեեռամբ ըզ
կատարեա մահու էլոյթ. ամենա
քեան էրդեսցուք զի փառա՛
րեա՛ ի՛ն։ Աղոթի սրբոյ մըտ
.քո քի՛. ի խաչի՛ն կիզեր ըզ
բանասրկութի՛ն բըռնաւորին. և
կենարար յոտուքէ՛ քո՛ զեկե՛
ղեցի քո փրկեա՛լ. փառս. ըզ՛ղ
ի՛ր առաքեա՛լ ո՛ւսո՛ւցի՛չ։
Ար փոխանակ դանուռ ալին
կրկին եդեա՛ց ըզխա՛ք քո էառեր
մեղ քի՛. և աւրըուցեր ի՛նոյնհա՛ն
աղեկե՛ղ զանարատ և զանե
վախճան ուբախուքի՛ն։
Լենդիանարար ա՛ր՛ի՛ծ մա՛րդ՛ հե
սեր հոգի. ըզմոդելապա՛ն մտ

ուն դրախտին. և քրմ տրեաւ
մեզ վայրն անանուէր. զոր ի
նմա գիւեանն անանձ պատրկեր
կնիկ լուսաւորեաց. Տս:

Փառք հօր և:

Կանոն անեղ հանապազ որ ընդ
հօր և որդւոյն. երևեալ ի
յերկրի՝ պայծառացան սուրբ
անձք հրաշագործն կարողութեամբ
և ըզմեզ վերապրեսց յորդեդ
լուսածին ընդ նմա:

Այսօր ընդ ամպսն. լուսաւո-
րօս երևեալ նոր շաւիղ տե-
լուհական խաչին. բոցայնիշ
վառ յղմամբ տեսողացն ընթա-
ցեալ ի քաղաքըն պատուական.
ըզնոր շուն քո տէր պատրաստ
նա՛ ըզքեզ մեծարել:

Յարևելից վայրէ ճառագայթք
որ խաչին. արեգակնակերպ ճա
ռագայթիւք փառաց տեառն
լուր լերկրորդ ժամուն. նորշուն:

Պատուհն յուցաւ մեզ որ խաչ
ըն փրկչական. զի յաղթեացուք
նահաւ անօրէնն թշնամւոյն. կնիք
հաստատուէ ընկալեալ ի յանձ
ինդրն մեր. ըզնոր շան քո տէր:

Ըզքեզ՝ օրհնեցեալ բարձր պատ
րեցաք ըզնա խաչեհարն:

Այսօր նորշան որ խաչին ի յերկիր
նից երևեալ. ելանք նոր ժողովով
ուրախ. մեծարանօք ըզնա օր:

Այսօր ինձ դաղտնեաց յոյս
ցեալ երևեալ տեսիլ ահաւոր

բանական սիրով լուսաւորե
ցեր զքեզ՝ ըզ հրեղինաք լերկնից. և
վասն սիրոյ հաւատոյ ոճանեցար ի
ըզգալատեաց խաչելոյն. Տս:

Օրհնեալ ես քո գալստեան
մերոյն տեառն ահաբեկչին.
կոչեցեալ ի մահացելն ըզգալեանն
ի մեռելոց բանալով զկնի
ուծ. վասն. Հոգեւորական
սեր մերկը լսեցեք զարդարեցեր
նորոք ըզ սիրեցիքս ի ղեմա
ըս լուսալոյս ի յոյս հնոտրիւն
տո՛ւբս. վասն:

Փառք. քեզ հայր. որ կենա
րարդեա մարմնով հ գոյացուցիչ
հոգւոց. ընկա՛լ զօրհնաբանող
հոգիս յանանհական քո հան
գիստ: Աւարտելոցն հօր որ
դի. որ պատկերակից եղեր հո
ղելինացս հ խաչեցար. ընկա՛լ ըզ
Ա՛ստուածդ որ հոգի. որ անդր
բիշ էս նեղելոց հ մեռելոց
հոգւոց՝ ընկա՛լ:

Ա՛մէն լուսոյ մարիամ աբ կոյս.
որ ըզ լոյսն առ ի հօրէ ծընար
մարմնով. և եղեր արևելք արե
գականն արդարոյ. հոգևոր եք
գով ըզքեզ սրբոցն ե՛ւ մեծա
ցուցան նեմք: Վերջալուսինդ գե
րազան՝ էին ամենեւ հ ճառ կե
նաց անանհական պատուհան. առ
պանակ կամարի բանին հ ստակոր
ոսկի երկնային մանանայինն. հոգ
Վերջացաւ սրոմերգ ստակ գա

ԱՂՕՐՆ ԿԻՐԱԿՈՍԻ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ ՀԱՅՈՑ

Ա՛ղբիւր անհատնում ջրոյ կենդանի, որ ի Սիոն լերինն հոսեալ ես, եւ ի քեզ ամենայն ծարաւիք հոգեւոր ըմպելեաց կենաց յաւիտենից հեղուլ կարես, ո՛վ Կիրակոս վարդապետ, որ ի մանկութենէ քումմէ ի գիրս աստուածային ուսեալ, եւ ի հասակ կատարեալ հասեալ, ի ծառայութիւն Աստուածոյ ընտրեցար, եւ ի սուրբ աթոռ Լուսաւորչին Հայոց կոչեցար, եւ ի վարդապետութեան գահ նստար, եւ ի հոգեւոր հայրութեան պատուեցար, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Աստուածածնին Երուսաղէմի կարգեցար, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Յակոբայ եղբօր Տեառնն, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Գրիգորի Լուսաւորչին, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Սարգսի զօրավարին, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Կարապետին, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Ստեփանոսի նախավկային, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Թադէոսի առաքելոյ, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Բարթողիմէոսի առաքելոյ, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Գրիգորի Նարեկացւոյ, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Գրիգորի Տաթեւացւոյ, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Գրիգորի Մագիստրոսի, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Գրիգորի Պահլաւունւոյ, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Ներսէսի Շնորհալւոյ, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Ներսէսի Լամբրոնացւոյ, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Ներսէսի Կլայեցւոյ, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Ներսէսի Տարօնացւոյ, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Ներսէսի Տայեցւոյ, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Ներսէսի Ամասիացւոյ, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Ներսէսի Ակներցւոյ, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Ներսէսի Ջրաշէնցւոյ, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Ներսէսի Ծովակցւոյ, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Ներսէսի Ամիդացւոյ, եւ ի ծառայութեան սրբոյ Ներսէսի Ղրիմեց

Սբ բուն թիւն սրբոյ հոգւոյն եկեղեցւոյ՝ ըստ որում ասէ քրիստոս՝ զանգղի հեղուսիք ձեզ մանր անախտ ձեռին քո՝ ինքն՝ համահաւասարեալ առաքեալսն՝ զմարդին սեռըս բանակ՝ ոն կենդանեաց՝ աղաչէ՛ մեզ ըզքո՛ր պահպանեա՛ ըզմեզ ընդհովանեա՛ խնկէ քո սո՛ւրբ։ Տեսի՛ զ անձառելի խորհրդոյն զոր յառաջագոյն ցուցաւ լու՛ սաճի՛ն՝ որ՝ նըշանն՝ զանգղի սեռ բոլորին բոցեղէն հրա՛նի՛ ձեռ պարհանակէր՝ ի՛ մէջ պանծալի՛ և վայելչա՛ձիգ բա՛ խոին՝ ասէ։ Արկուսա՛ւ ցուցաւ առնդուխք խնամալի՛ ձանապարհ առնելով որդւոյ մարդկան ընդ դո՛ւռըն կենաց մըտնին՝ զանգղի խորհուրդ դեամբ ցուցաւ լսեալ նըշանն՝ զկոչեցեալսն՝ յակոբայ՝ և երկնաւոր զօրացն էջք և ե՛ լք սրսան՝ ասէ։ Փայտ կենա՛ ց ըզսա հոգւով ըն վերադրեաց գերահրաշ ի՛ ննան՝ զանգղի սրբին ասա բանից բարձրացա՛ ւ ինան՝ և հողմոտն շնորհք անապական սո

էանն ըզկողոպտիչն ջընջեաց ըզ մեղս՝ ասէ։ Ա՛ռաջնո՛ րդ ցուցաւ սիմեոնաւա՛ լ փայլմամբ ժողո՛ վըդեան ինդա՛ յելի՝ զա՛ ա զանապատ հեթանոսաբ ըզ լեռ նա՛ գեալ ըզ կուռս՝ կո՛ ւմբն՝ ջնեղըն ի՛ կա՛ տ բուեն փո խարկեա՛ վի՛ ն՝ ասէ։

Ա՛ ւերդոցեա՛ լ հրաշալ խոյա նիշ համաբարձմամբ ձեռացըն մով սեաւ ընդդէմ՝ ամա՛ ղեկայ՝ ի՛ մարտ պարտէր ըզ բելիա՛ ր՝ ա՛ ձուլտրոշմըն ձուլեա՛ ք էն

Թադեա՛ կո՛ ղբէր՝ ասէ։

Ա՛ ղըշանա՛ ւ խաչն քո տի՛ ր՝ սար սեալ հոպատեցաւ սչխարհա՛ կո՛ ւ խա՛ ւարն՝ զանգղի վերոյ ցեալ ըզ մարդըն յանցանաք փայ տին կենաց խաչակից առնե լով պրատկեցե՛ ր ամե՛ նայն՝ ղա սուբբ նըշանաւո՛ ր՝ ասէ։

Ա՛ ր ի՛ վերջին՛ ա՛ ն աւա՛ ր հա մառօտի՝ լու՛ ծանե՛ ժո՛ ղովուա՛ ղեւ ը ըզկարծեցեա՛ լ ձանձանչն՝ և ահ ղաղարաւ ձառագայթիւք ցոլմամբ յի՛ րկնի՛ ց գերահրաշ նըշանն՝ և հեծեա՛ լ կոճ՛ ն տա՛ ջնէք անհաւանիցն՝ ասէ։

Ի՛ ջեք՝ կաթուղիկէ եկեղե ցւոյ շնորհողի՝ զյաղթական ըզ պատուական զօրինակ՝ աբ՛ նը շանա՝ ՝ մառօտ յանձնեմք զօրինե՛ ր գուքի՛ մէջտ ի՛ բարձուն։

Սա կանո՛ ն քո՛ ւ ի՛ ն և թէ՛ ոք ան

ծելոյ ի՛ ձախականէ՛ մանաւանդ պատուէրն՝ և՛ ն զօրութիւ խաչի՛ ն՝ քո՛ քո՛ հինեւցուցեր զկաթո՛ ղն կէ եկեղեցի՝ բընա՛ կարան աբ՛ երրորդութեա՛ ն՝ լուսաւորելով ըզ հեթանոսս ի՛ սա՛ կը՛ րկան՛ կի ծնընդեամբ։

Ա՛ ր ըզ ուքն սրբոյ հոգւոյ եկեղեցւոյ՝ աբ ըզ խաչ քո՛ ւր՝ զանգղի հեղուսիք ձեզ մանր անախտ ձեռին քո՛ ինն ան՝ համահաւասարեալ առաքեզ զմարդին սեռըս բանակա՛ ն կենդանեաց՝ աղաչէ՛ մեզ ըզքե՛ ր պահպանեա՛ ըզմեզ ընդհովանեա՛ խնկէ քո սո՛ ւրբ։ Տեսի՛ զ անձառելի խորհրդոյն զոր յառաջագոյն ցուցաւ լու՛ սաճի՛ն՝ որ՝ նըշանն՝ զանգղի սեռ բոլորին բոցեղէն հրա՛նի՛ ձեռ պարհանակէր՝ ի՛ մէջ պանծալի՛ և վայելչա՛ձիգ բա՛ խոին՝ ասէ։ Արկուսա՛ւ ցուցաւ առնդուխք խնամալի՛ ձանապարհ առնելով որդւոյ մարդկան ընդ դո՛ւռըն կենաց մըտնին՝ զանգղի խորհուրդ դեամբ ցուցաւ լսեալ նըշանն՝ զկոչեցեալսն՝ յակոբայ՝ և երկնաւոր զօրացն էջք և ե՛ լք սրսան՝ ասէ։ Փայտ կենա՛ ց ըզսա հոգւով ըն վերադրեաց գերահրաշ ի՛ ննան՝ զանգղի սրբին ասա բանից բարձրացա՛ ւ ինան՝ և հողմոտն շնորհք անապական սո

Ա՛ր ի՞նչ էր ընելիքն՝ առաջիկայ տաւնին հրեշտակապետութեանն Միքայէլի եւ ամենայն հոգեղէն զօրութեանց. մինչեւ թաթխէր զորս յոտանէն տղայոցն եւ հրամայեսցէ զընտրեալսն դառնալ առաքելոցն. ասէ։

Ա՛յսօր տղայոցիկ՝ եւ դիշերային լուծանն երկուքիդ ծնունդ դեռեւս նախանձոտն՝ քանզի զծնեալսն ետղբն մնալով ի մահ եւ յաւերման կանուխ. վերըստին ծնանիս հոգին յորդիս լուսոյ հօրն երկնաւորի։ ասէ։

Ա՛բարձաւ՝ ի՞նչ ասաւ։ որ յոչընչէ զայսպիսիսն զերկինս կենաց ընդունիս՝ ծնունդիդ ըմ՞ղ քեզ։ որ հանգուցիչդ ես նմանց ցեղոց հա՛յր ամենակալ։

Հանդ ասէ և հնանդիր փառացն հօր պատուական։ զոմէ՞ն ըմ՞ղ քեզ որ յարուցանիդ ես նմանց ցեղ որդի՛դ միածին։

Ընդ ելանել անտապատ յորմէ բաշխի տիեզերական շնորհդ. բան բերեալ՝ ըմ՞ղ քեզ։ որ նորոգող ես նմանց ցեղ հոգի՛դ ճշմարիտ։

Ա՛ծածին երկնային գո՛ւռն ծածկին ձայնիւն ահեղասուր՝ ներ հրեշտակին. ուրախ լեր բերկրեաց տէր ընդ քեզ։

Ա՛ր քո՛վ լեիս բազմեալ ընդ հօր անապականացեալ բնակիլ հաճեցաւ լերկրաւ յորովայնի. ուրախ

նազօր ար հոգւոյն. և դամարեալ հրեշտակապետ թուրեամբ երկաբերի. ի լեառնէն վարագայ բընաւ կալ լինան։ Ակայ ի ժողովրդեանդ երկրպագեսցուք ածային որ նշանիս. համբարձեալ միտուն ընձեռաս ձեր ի սրբութիւնն. և ընդ բնակեա՛ն ի սմա միշտ փառաւորեսցուք։

Ա՛նոնանեալ փայտ դիտութեանդ ընդմէդ ի կենացըն հանեալ արտ ախտ յոյժ. որով յանցեան մեղըն եւա՛ և պատրեցաւ ընկալանայիդն։ Ա՛ռ փայտ խաչիդ կենատուո դաւազանն զորութեան կենաց մեղկա՛ն և՛ չոր հատանողաւ. տաղնտրդ եղեւ մեզ ինկեա՛նըն յաւիտենից։ Ա՛տուր մեզ նըշանն յաղթող որ վահ քո՛. զհատեալսն միացուք ընդ նեղ դռնէն անդ կացեալ ճանապարհին. որում ցանկայն երկրածին որդիք մարդկա՛ն։

Ա՛րեգակն արդարութեա՛ն քո ծագեալ յաշխարհ համբաւ ընդմանարն անգի՛ տուիր. և յետ մահու և՛ յարուցեր համբառնալ ածել ընդ քեզ։ ար երկրպագեալ երկինք երկրայ և երկրաւորայ ընդ հօր և՛ ընդ հոգւո՛վ և՛ ճշմարտութե՛ան։

Ա՛ր փո՛խանակ ծագեալն բաց

Ա՛ղբեղ օրհնեա՛ մեծամեծունեամբ
Ա՛ր ընդեանն ուրծ յարդանդի
կրեցեր սըրբուհի անարատ՝
եւ անձառապէս ծընար ընդ վե-
րամբ ծին երկնից՝ ընդբեղ օրհ:
Ա՛ր եհէ լուսոյն սուրանի եղեր
բառնատոյ ի քո դիրկա՝ եւ սուբ
գառանն արդարութեան եղեր
սրբէիբք՝ ընդբեզ:
Ա՛ր հաստատեցեր բանիւ զե-
կեղեցի քո՝ քրիստոս ի վերայ
առաքելական վիմի՝ երգել ի
սմա՛ զերգս հոգեւորս:
Կանդնեալ ի սմա սեղան սըր-
բութեանդ՝ բաշխեսդ զնիւթն իւր
եւ զարիծան՝ եւ տայ ի սմանէ
մեզ նորոգութիւն՝ ի թողու-
թիւն մե՛ղաց մերոց:
Լինելով հոգւոյն սրբոյ պա՛տա-
նակերպ երեւեցար՝ ի վե՛ր մոլ
ծեալ եւ պրեաներն տո՛ն՝ ի բժըշ
կութի՛ հոգւոց մերոց:
Նո՛ւագարան եմք զարդարեա
զանձրըս քո՝ քանզի մերձեցաւ
առ քեզ փեսայն երկնաւոր՝ փոր
կուիքեզ շնորհելով պըտակաւ
ծոց պատանէլի փառաբեր իւրմով:
Այ՛սօր ծագեաց քեզ դիշերոյ
դուստրըս սիոնի՝ պարդարեալ
արեգականըն քո՝ եւ ամենայն ըս
քեզ շընորհեալք սո՛ւրբ հոգե-
ւոյն մեծապէս պարգեւեալք:
Այ՛սօր ցընծա՛ սիոն մայր
եկեղեցի՝ փայլեալ զանգուածըս
քո՝

Ա՛ր բոցեղէն սրովբէիւք շըրջա
փակեալ պահիւր՝ այսօր իմիջ
մարդկան ի գերկիր հոդելոնի
յայտնեալ՝ ուրախ:
Վասն
Սըբեալ հոր եւ
Սըբեալ հոգւոյ ծածանին բա-
րեխօսութիք ընկալ՝ որ ըզմեղ
թանըքն մեր՝ յորժամ յարեալ
լեալ լուսածագիս անձամբ հրաշ
նիւթ կարապետ առնելով զգեղ
թանա՛կ առ՛ըբ նըշանն՝ ազա
ջեմք ըզքե՛զ որ պահպանեա
ըզմեզ ընդ հո՛վանեաւ խաչի
քո՛ սո՛ւրբ:
Ուրախ լեր պարո՛ր որ եկեղեցի
ա՛ծծնեա ըզսուծն քո՛ դուստ
ըր սիոնի՝ քանզի ի քեզ հաճեցաւ
բընակիլ՝ որ ոտն հարցն մերոց
Ուրախ լեր դիշերոյ դուստըր
սիոնի՝ ակընծա՛ վերինդ երու
սաղէմ՝ քանզի քո՛ ոգւոյն երկ
նից գայ տա՛քեզ՝ որ ոտն հան
Ուրախ լեր սիո՛ն մայր եկեղե
ցի՝ քանզի ի քե՛զ շող ծածեղէն
ի՛ հօրե լուսոյ ծագեաց՝ որ
Ընդոր՝ օրհնեցեք բարձր պատ
րե՛ք ըզնա յաւիտեան:
Ա՛ր պըտակաւն պատր զե-
կեղեցի՝ նըշանաւ խաչիւն իւ
րով՝ ըզոր օրհնե՛
Ա՛ր վերապրին ծնընդեամբ
որ ա՛ւազանին՝ լուսաւորեաց
զազգս որդւոց մարդկան՝ եր
դով ըզնոր օրհ:

ՀԱՆԱՆ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ՀԱՒՈՒՆ։

ԱՐԱ ԹԱԳԱՒՈՐԸ ԵԿԵՂԵՑՒ. ՔԱՆԶԼԻ ՔԱՀԱՆԱՅՆ ԵՐԿՆԱՒՈՐ ԽՈՐՀՐԴՈՅՆ. ԻՒՐՈՅ ՀԱՐՍԱՆԻՔԸ ԱՌԱՒ ՄԱՐԴՈՒ ՄԸ ԱՆՈՒՆԸ ՉԻՄԱՑԱՆԷՐ։

ԱՅՍՊԷՍ ԵՒ ՅԱՒԻՏ ԹԱԳԱՒՈՐՆ ԻՍՐԱՅԷԼԻ։

ԱՐԱ ԹԱԳԱՒՈՐԸ ԵՐԿՐԻ ՄԷՋ ՀԱՐՍԱՆԻՔ ԱՌՆՈՒ ԵՒ ՄԵԾ ՀԱՆԴԷՍ ԿԱՏԱՐԵԼՈՎ ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԵՑԱՒ ԶԱՆՈՍՏ ԻՒՐՈՅ ԱՐՔԱՅԻՆ։

ՍՈՂՈՄՈՆ ԹԱԳԱՒՈՐԸ

ամենաքո երբեմն ղրկեցեր ինձ. որ հայ
մարդ իշխանութեան խնդիր զոր
դարձուց ծանգամանք լուսնի. որ
սակաւ գերազոյն պատիւ մեծ
նահապետին սիրեցիք ի բերկրի:

Լուսաւորիչ երուսաղէմ դի
հայաբնակ լոյս քո. զարդարեալ
զամենայն քո. և փառաւոր տեսիլ
մեզ ի վերայ քո ծագեցեր:
Օրհնեցուք սաղմոսիւք գեղ
վայելչաձայ օրհնութիւն խոնարհեալ
ի քեզ մատուցանել աղօթիւք
մեր՝ և օրհնեա զաստուածդ քո
ընդ ժողովուրդ գերեալ
դառնալը սիրելի:

Այսօր ածուիր զուարճալ
նոր հաստատելով գերկիր՝
պարգեւ ընծայեալ ի վերուստ
արիանոյ. և մեք ձայնիւ օրհնութեան
զարդարեսցուք զքեզ ընդ ամօնա:
Այսօր և մեք ցնծալով տօնիս
ընդ հանուր երջանկութեան մեծատուր
պայմանիդ երևեցար. և
ասաց գոհութիւնք ընծայեսցուք պատ
մեզ անդադար զբանն կենդանի:
Լսելիք և զուարճացիր եկեղեցի
քո. կոյս ասէ և հարսն երկնաւոր
փեսային. ահա տեսանեմք զօ
ծեալն ընդ քեզ. դոքիւ առաքեզ
լուսոյն հեթանոսաց:

Քարայինա տեսութիւնք ի կալ
ծողովեալ եկեղեցւոջ տեսանի.
գործարան մեհեան մեհենական
առիթ գոլ կենաց. և մահացուս
ցիչ նախատեղծին՝ մեհենական
գոլ հնարօղ յորոմէական:
Պարգեւ գերազոյն պարգեւի
այսօր հաստատեցաւ. և մեհեան
ցեան եկեղեցոյ առնու իւր զբերս
վերուկաւս. և հեթանոսական վերա
գայի բընակիչ տեղւոջն սրբ
բուիթ: Ակայք ժողովրդով
ընդ հոգեշնորհն ապաստան
լեսցուք. երկրպագեալ ձեզ
ածեալին ի նըշանիս. փառաւ
երեսցուք զքեզ հրաշագործ
պարգեւաց տուօրէն:

Ընդգան ին արդարեւ քո ծա
գեալ յաշխարհ նահատեց ըզհան
երին անգին տուիչ. և յետ մա
հու և յարութեան տաճարաձեւ տո
հայր յորմէ ծագեաց. որ երկրը
պագ էր երկնաւորաց և երկրաւո
րաց ըստ ընծ ևնր հոգւոյն. վա
որմ և մեզ երկիրպագանելի
ծոր հոգւոյն և ընդշնորհեաւք:
Որ փոխանակ ծոցածին բա
նին որ ընդ երկինս. առաքե
ցաւ աւետիքըն հօր իրարանց
հոգին ընդշնորհեալ. մըխի
թարել զերս յաւետից տրտում
ցելոց և տրտմելոց զմտարեալ
դառս առաքելոյն. վասն:

Այսօր տրտմակոծն և դիշե
րային լուծան երկունքն ծնընդ
դեան նահանջեաց. քանզի զծն
եսղն մանկամբ ի մահ եկաց

զկենդանագոլ ըս ծառայական
Ար չիարհեա մեզ կենաց տվեր
ընկալ զքեզ ի բնակութիւն։
Ար ընդհակառակ ըսպանանիցէ
զքեզ ի մահ ընդ ոտիւք իւրովք
ոչ ընկալ զքեզ ի բնակութիւն։
Ոչ ոք կարէ ծառայել երկոցունց
տերանց. զի կամ զմին ատիցէ
եւ զմիւսն սիրեսցէ. կամ զմի-
ոյն մտիցէ եւ զմիւսն անարգեսցէ։
Ոչ կարէք ծառայել Աստուծոյ
եւ մամոնայի։
Վասն այսորիկ ասեմ ձեզ. մի
հոգայք հոգի ձեր զինչ կերիցէք
կամ զինչ արբիցէք. եւ ոչ մարմնոյ
ձերոյ զինչ զգեցջիք։ ոչ հոգին
է առաւել քան զկերակուր. եւ
մարմինն քան զհանդերձ։
Նայեցարուք ի թռչունս երկնից
զի ոչ սերմանեն եւ ոչ հնձեն եւ
ոչ ժողովեն ի շտեմարանս. եւ
հայրն ձեր երկնաւոր կերակրէ
զնոսա։ ոչ դուք առաւել քան
զնոսա էք։
Ո՞վ է ի ձէնջ որ հոգալով կա-
րէ յաւելուլ ի հասակ իւր մի
կանգուն։
Եւ վասն հանդերձի զիա՞րդ
հոգայք. նայեցարուք ի հաս-
տեղս վայրի թէ զիա՞րդ աճեն.
ոչ գործեն եւ ոչ մանեն։
Ասեմ ձեզ թէ եւ ոչ Սողոմոն
ամենայն փառօքն իւրովք զգե-
ցաւ իբրեւ զմի ոք ի սոսա-
նիսցն։
Եթէ զխոտ վայրի որ այսօր է
եւ վաղիւ ի հնոց արկանի Աս-
տուած այսպէս զարդարէ. ո՞չ
առաւել զձեզ սակաւահաւատք։
Վասն այսորիկ մի հոգայք եւ
մի ասիցէք թէ զինչ կերիցուք
կամ զինչ արբցուք կամ զինչ
զգեցցուք։
Զայս ամենայն հեթանոսք խնդ-
րեն. գիտէ զի հայրն ձեր երկնա-
ւոր զի կարիք ունիք զայսոսիկ
ամենայնի։
Այլ խնդրեցէք նախ զարքայու-
թիւն Աստուծոյ եւ զարդարու-
թիւն նորա. եւ զայս ամենայն
յաւելցին ձեզ։
Մի հոգայք վասն վաղուան
օրոյ. վաղն վաղուան հոգասցէ
զինքն. բաւական է օրուան չա-
րութիւն իւր։
Մի դատիք զի մի դատիցիք։
Զի որով դատաստանաւ դա-
տիք դատիցիք. եւ որով չափով
չափէք չափեսցի ձեզ։
Զիա՞րդ տեսանես զսղոցն որ
է ի ակն եղբաւր քո. եւ զգե-
րանն որ է ի քում ակն ոչ ի-
մանաս։
Կամ զիա՞րդ ասես եղբաւր քո
թող զսղոցն ի ականէ քումմէ.
եւ ահա գերանն է ի ակն քում։
Կեղծաւոր հան նախ զգերանն
ի ականէ քումմէ. եւ ապա տե-
սանիցես զսղոցն ի ականէ եղ-
բաւր քո հանել։
Մի տայք զսուրբ շանց. եւ մի
արկանէք զինչս ձեր առաջի
խոզից. գուցէ կոխեսցեն զոտիւք
իւրեանց. եւ դարձեալ դարձեալ
պատառեսցեն զձեզ։
Խնդրեցէք եւ տացի ձեզ. որո-
նեցէք եւ գտանիցէք. դարձուցէք
եւ բացցի ձեզ։
Զի ամենայն որ խնդրէ առնու.
եւ որ որոնէ գտանէ. եւ դրան
որ զարկանէ բացցի։
Կամ ո՞ իցէ ի ձէնջ մարդ զոր
եթէ խնդրեսցէ որդի նորա հաց
մի քարինս տացէ նմա։
Եւ եթէ ձուկն խնդրեսցէ տա-
ցէ նմա օձ։
Եթէ դուք չարք գիտէք բարիս
տալ որդւոց ձերոց. որչափ առա-
ւել հայրն ձեր երկնաւոր տացէ
բարիս խնդրողաց իւրոց։
Զոր ինչ կամիք զի առնիցեն
ձեզ մարդիկ. նոյնպէս արարէք
դուք նոցա. զի այս է օրէնք եւ
մարգարէք։
Մտանէք ընդ նեղ դրունսն.
զի լայն է դուռն եւ ընդարձակ
է ճանապարհ որ տանի ի կոր-
ուստ. եւ բազումք են որ մտա-
նեն ընդ նա։
Զի նեղ է դուռն եւ անձուկ է
ճանապարհ որ տանի ի կեանս.
եւ սակաւք են որ գտանեն զնա։
Զգուշացարուք ի ստախօսաց
մարգարէից. որ գան առ ձեզ
ի հանդերձս ոչխարաց. ներքին
կողմանն են գայլք յափշտակիչք։
Ի պտղոց նոցա ծանիջիք զնո-
սա. ո՞չ ժողովեն ի փշոյ խա-
ղող. եւ ոչ ի տատասկէ թզի։
Ամենայն ծառ բարի պտուղս
բարիս առնէ. եւ ծառ չար պտուղս
չարս առնէ։
Ոչ կարէ ծառ բարի պտուղս
չարս առնել. եւ ոչ ծառ չար
պտուղս բարիս առնել։
Ամենայն ծառ որ ոչ առնէ պտուղ
բարի հատանի եւ ի հուր արկա-
նի։
Վասն այսորիկ ի պտղոցն նո-
ցա ծանիջիք զնոսա։
Ոչ ամենայն որ ասէ ինձ Տէր
Տէր մտանիցէ ի թագաւորու-
թիւն երկնից. այլ որ առնէ զկա-
մս հաւր իմոյ որ յերկինս է։
Բազումք ասիցեն ինձ յաւուր
յայնմիկ. Տէր Տէր ո՞չ անուամբ
քով մարգարէացաք. եւ անուամբ
քով դեւս հանեցաք. եւ անուամբ
քով զօրութիւնս բազումս արա-
րաք։
Եւ յայնժամ խոստովանեցայց
նոցա թէ ոչ գիտացի զձեզ երբէք.
հեռացարուք յինէն դուք որ գոր-
ծէք զանօրէնութիւն։
Ամենայն որ լսէ զբանս իմ
զայսոսիկ եւ առնէ զնոսա նմա-
նեցուցից զնա այրու իմաստնոյ
որ շինեաց զտունն իւր ի վէմ։
Եւ իջին անձրեւք եւ եկին գե-
տք եւ փչեցին հողմք եւ անկան
ի տունն այն. եւ ոչ անկաւ. զի
հաստատեալ էր ի վէմ։
Եւ ամենայն որ լսէ զբանս իմ
զայսոսիկ եւ ոչ առնէ զնոսա նմա-
նեցուցից զնա այրու յիմարի որ
շինեաց զտունն իւր ի ծովեզերս։
Եւ իջին անձրեւք եւ եկին գե-
տք եւ փչեցին հողմք եւ անկան
ի տունն այն. եւ անկաւ. եւ էր
անկմունք նորա մեծ։
Եւ եղեւ յորժամ կատարեաց
Յիսուս զբանս զայսոսիկ զար-
հուրեալ էին ամբոխքն ի վար-
դապետութեան նորա։
Զի էր ուսուցանէր զնոսա իբ-
րեւ զմի ոք որ զօրութիւն ունի
եւ ոչ իբրեւ գրագիրք նոցա։
Եւ իջեալ նորա ի լերինն հե-
տևեցան նմա բազումք ի ժո-
ղովրդոց։
Եւ ահա մի բորոտ եկեալ երկ-
րպագանէր նմա եւ ասէր. Տէր
եթէ կամիս կարող ես զիս սրբել։
Եւ Յիսուս տարածեալ զձեռն
իւր հպեցաւ նմա եւ ասէ. կամիմ
սրբեցիր. եւ անդէն սրբեցաւ
բորոտութիւն նորա։
Եւ ասէ ցնա Յիսուս. տես մի
ումեք ասիցես. այլ երթ ցո զան-
ձն քո քահանային եւ մատո ի-
մաստ զոր պատուիրեաց Մովսէս
ի վկայութիւն նոցա։
Եւ մտեալ Յիսուս ի Կափառ-
նայում մերձեցաւ առ նա հա-
րիւրապետ մի աղաչէր զնա։
Եւ ասէ. Տէր ծառայ իմ պառ-
կի ի տան անդամալոյծ. չարա-
չար տանջի։
Եւ Յիսուս ասէ ցնա. ես եկեալ
բժշկեցից զնա։
Եւ պատասխանի ետ հարիւրա-
պետն եւ ասէ. Տէր ոչ եմ արժան
զի մտցես ընդ տանիս իմ. այլ
միայն ասա բանիւ եւ բժշկեսցի
ծառայ իմ։
Զի եւ ես մարդ եմ հնազանդ
իշխանաց. ունիմ ի ներքոյ իմ
զինուորս. եւ ասեմ ցայսմ գնա
եւ երթայ. եւ ցայլ եկ եւ գայ.
եւ ծառայի իմում արա զայս եւ
առնէ։
Լուեալ Յիսուսի զայս զար-
հացաւ. եւ ասէ ցհետևեալսն.
ամէն ասեմ ձեզ. ոչ գտի այսչափ
հաւատս ի Յիսրայէլի։
Եւ ասեմ ձեզ թէ բազումք ի
հարաւոյ եւ ի հիւսիսոյ եկեսցեն
եւ նստցին ընդ Աբրահամ եւ ընդ
Իսահակ եւ ընդ Յակոբ ի թագա-
ւորութեան երկնից։
Եւ որդիքն արքայութեան ար-
տաքս հանցին ի խաւարն արտա-
քին. անդ իցէ լալն եւ կրճտումն
ատամանց։
Եւ ասէ Յիսուս ցհարիւրապետն
երթ եւ որպէս հաւատացեր եղիցի
քեզ. եւ բժշկեցաւ ծառայ նորա
յժամուն յայնմիկ։
Եւ եկեալ Յիսուս ի տուն Պետ-
րոսի. ետես զաներն նորա պա-
ռեալ եւ տենդոտեալ։
Եւ մերձեցաւ եւ հպեցաւ ձեռն
նորա եւ թողաւ զնա տենդն. եւ
յարեաւ եւ սպասաւորէր նոցա։
Եւ իրիկնացեալ մատուցին
առ նա բազումք դիւահարս. եւ
հանէր զդեւսն բանիւ. եւ զամե-
նայն հիւանդս բժշկէր։
Զի կատարեսցի որ ասացեալ
է ի մարգարէէն Եսայեայ որ ա-
սէ. զանձինս մերս ինքն առ եւ
զհիւանդութիւնս մեր ինքն կրեաց։
Եւ տեսեալ Յիսուս զբազումս
ի շուրջ իւրմէ հրամայեաց երթ-
ալ ընդ այն կողմն։
Եւ մերձեցաւ մի դպիր եւ ասէ
ցնա. վարդապետ երթամ զհե-
տ քո ուր եւ գնաս։
Եւ ասէ ցնա Յիսուս. աղուէսք
որջս ունին եւ թռչունք երկնից
բոյս. եւ որդի մարդոյ ոչ ունի
ուր զգլուխ իւր դիցէ։
Եւ ասէ ցնա ուրեք ուսեալ. Տէր
եթող ինձ նախ երթալ եւ թաղել
զհայր իմ։
Եւ Յիսուս ասէ ցնա. թող զմե-
ռեալսն թաղեսցեն զմեռեալս իւ-
րեանց. եւ դու երթ եւ աւետա-
րանեա զարքայութիւն Աստուծոյ։
Եւ մտեալ նա ի նաւ հետևեցան
նմա աշակերտք նորա։
Եւ ահա երկիր մեծ եղեւ ի ծո-
վի. մինչեւ ծածկեցան նաւն ի
ծկանց. եւ նա ննջէր։
Եւ մերձեցան առ նա աշակերտք
նորա եւ յարուցին զնա ասելով.
Տէր կեցո զմեզ կորնչիմք։
Եւ ասէ ցնոսա Յիսուս. ընդէ՞ր
երկնչիք դուք սակաւահաւատք.
յարուցեալ հրամայեաց հողմոց
եւ ծովուն. եւ եղեւ խաղաղու-
թիւն մեծ։
Եւ զարհուրեալ մարդիկն ասէին
թէ ո՞ իցէ սա զի եւ հողմք եւ ծով
հնազանդին նմա։
Եւ եկեալ յայն կողմն ի գաւառն
Գադարացւոց. ընդդիմացան նմա
երկու դիւահարք ելեալ ի գերեզ-
մանացն. չարք յոյժ. մինչեւ ոչ
ոք կարէր անցանել ճանապարհ-
ով այնր։
Եւ ահա գոչեցին ասելով. զի՞ է
մեզ եւ քեզ Յիսուս որդի Աստու-
ծոյ. եկիր յառաջ քան զժամ մեր
տանջել զմեզ։
Էր ոչ հեռի ի նոցանէ հօտ խո-
զից բազմաց արածեալ։
Եւ դեւքն աղաչէին զնա ասելով.
եթէ հանես զմեզ մի՛ արձակեր
զմեզ յայր հօտ խոզից։
Եւ ասէ ցնոսա. երթայք. եւ նո-
քա ելեալ մտին յայր հօտ խոզից.
եւ ահա ամենայն հօտ խոզից
ընթացաւ ի վայր ի ծովեզերս. եւ
անկան ի ծովն եւ մեռան ի ջրոց։
Եւ հովիւքն փախեան եւ գնա-
ցին ի քաղաքն. եւ պատմեցին
զամենայն եւ զդիւահարացն։
Եւ ահա ամենայն քաղաքն ել
ընդառաջ Յիսուսի. եւ տեսեալ
զնա աղաչեցին զի անցցէ ի սահ-
մանաց նոցա։
Եւ մտեալ Յիսուս ի նաւ անց-
ոյց եւ եկն ի քաղաքն իւր։
Եւ ահա բերին առ նա անդամա-
լոյծ մի պառկեալ ի մահիճի։
Եւ տեսեալ Յիսուս զհաւատս
նոցա ասէ ցանդամալոյծն. քաջ
լեր որդեակ. մեղքք քո թողին
քեզ։
Եւ ահա ոմանք ի դպրացն ասէին
ընդ միմեանս. այս հայհոյէ։
Եւ Յիսուս տեսեալ զխորհուրդս
նոցա ասէ. ընդէ՞ր խորհիք չար-
իս ի սրտիս ձերում։
Զի է դիւրագոյն ասել թէ թող-
ին քեզ մեղքք քո. կամ ասել թէ
յարիր եւ շրջեա։
Զի գիտասջիք թէ իշխանու-
թիւն ունի որդի մարդոյ ի վերայ
երկրի թողուլ մեղս. յայնժամ
ասէ անդամալոյծին. յարիր առ
մահիճ քո եւ գնա ի տուն քո։
Եւ յարեաւ եւ գնաց ի տուն իւր։
Եւ տեսեալ ամբոխացն զարհու-
րեցան եւ փառաւորեցին զԱս-
տուած որ տուեալ է իշխանու-
թիւն այսպիսի մարդկան։
Եւ անցեալ Յիսուս անտի ետես
մարդ մի նստեալ ի մաքսատան
որ կոչէր անուն նորա Մատթէոս.
եւ ասէ ցնա. հետևեա ինձ. եւ
յարեաւ եւ հետևեցաւ նմա։
Եւ եղեւ նորա նստելոյ ի տան
ահա բազումք մաքսաւորք եւ մե-
ղաւորք եկեալ նստեալ էին ընդ
Յիսուսի եւ աշակերտաւքն նորա։
Եւ տեսեալ փարիսեցւոցն ասէին
աշակերտաց նորա. ընդէ՞ր ընդ
մաքսաւորս եւ մեղաւորս ուտէ
վարդապետ ձեր։
Եւ լուեալ Յիսուսի ասէ. ոչ
պիտոյ են հիւանդք բժշկի այլ
որ չարաչար ցաւագինք։
Երթայք եւ ուսարուք զի զիա՞ն
է. ողորմութիւն կամիմ եւ ոչ
պատարագ. զի ոչ եկի կոչել զար-
դարս այլ զմեղաւորս ի ապաշ-
խարութիւն։
Յայնժամ մերձեցան առ նա աշա-
կերտք Յովհաննու ասելով. ընդէ՞ր
մեք եւ փարիսեցիք պահեմք յոյժ
եւ աշակերտք քո ոչ պահեն։
Եւ ասէ ցնոսա Յիսուս. ո՞չ կա-
րեն որդիք հարսանեաց սգալ
զի ընդ նոսա է փեսայն. այլ գան
աւուրք յորում վասն առնուցի
ի նոցանէ փեսայն. յայնժամ պա-
հեսցեն։
Եւ ոչ ոք ածէ կտոր ի հին հան-
դերձ. զի առնուցու զլրումն ի
հնոյն. եւ չարագոյն պատառ
լինի։
Եւ ոչ արկանեն զգինի նոր ի
տիկս հինս. զի ապականեսցին
տիկքն. եւ գինին հեղցի. եւ տիկք
կորնչին. այլ արկանեն զգինի նոր
ի տիկս նոր. եւ երկոքին պահին։
Եւ զայս նոցա խօսելոյ ահա
իշխան մի եկեալ երկրպագանէր
նմա ասելով. զի աղջիկ իմ նո-
րիւն մեռաւ. այլ եկ եդ զձեռն
քո ի վերայ նորա եւ կեցցէ։
Եւ յարեաւ Յիսուս եւ գնաց
ընդ նմա. եւ աշակերտք նորա։
Եւ ահա կին մի որ էր արիւնա-
հոսութեամբ տասն եւ երկու ամ
մերձեցաւ ի թիկանց նորա եւ
հպեցաւ ծայրի հանդերձից նո-
րա։
Զի ասէր ի մտի իւրում. եթէ
միայն հպիցիմ հանդերձից նո-
րա կեցցէ։
Եւ Յիսուս դարձեալ եւ տեսեալ
զնա ասէ. քաջ լեր դուստր. հա-
ւատք քո կեցուցին զքեզ։
Եւ կեցաւ կինն յժամուն յայն-
միկ։
Եւ եկեալ Յիսուս ի տուն իշ-
խանին եւ տեսեալ զաղմկաւորսն
եւ զշեփորահարսն։
Եւ զամբոխն ողբալ եւ լալ յոյժ
ասէ. տեղի տուք. զի ոչ մեռաւ
աղջիկն այլ քնանայ։
Եւ ծիծաղէին ի նա։
Եւ յորժամ հալածեցաւ ամբոխն
մտեալ կալաւ զձեռն նորա. եւ
յարեաւ աղջիկն։
Եւ ել համբաւ այդ ամենայն ի
տեղին յայնմիկ։
Եւ անցեալ Յիսուս անտի երկու
կոյր հետևեցան նմա աղաղակե-
լով եւ ասելով. ողորմեա մեզ
Որդի Դաւթի։
Եւ եկեալ ի տուն մատուցին
առ նա կոյրքն. եւ ասէ ցնոսա
Յիսուս. հաւատայք դուք եթէ
կարեմ զայս առնել. ասեն ցնա.
այո Տէր։
Յայնժամ հպեցաւ աչաց նո-
ցա ասելով. ըստ հաւատոց ձե-
րոց եղիցի ձեզ։
Եւ բացան աչք նոցա. եւ հրա-
մայեաց նոցա Յիսուս ասելով.
տեսէք մի ումեք ասիցէք։
Եւ նոքա ելեալ տարածեցին
զնա յամենայն երկրին յայնմիկ։
Եւ նոցա ելանելոյ ահա մատու-
ցին առ նա մարդ մի համր դիւա-
հար։
Եւ հանեալ զդեւն համր խօսե-
ցաւ։
Եւ զարհուրեալ ամբոխն ասէին
թէ ոչ երեւեցաւ այսպէս յԻսրա-
յէլի։
Եւ փարիսեցիքն ասէին թէ իշ-
խանաւ դեւց հանէ զդեւսն։
Եւ շրջէր Յիսուս զամենայն
քաղաքս եւ զգեղս. ուսուցանէր
ի ժողովարանս նոցա. եւ քարո-
զէր զաւետարան արքայութեան.
եւ բժշկէր զամենայն հիւանդու-
թիւն եւ զամենայն ախտ ի ժո-
ղովրդենէ։
Եւ տեսեալ զբազումսն խղճա-
ցեալ վասն նոցա զի էին տարա-
պարտ եւ ցրուեալ իբրեւ զոչխարս
որ չունին հովիւ։
Յայնժամ ասէ աշակերտաց իւ-
րոց. հունձքն բազում են եւ բան-
վորքն սակաւ։
Աղաչեցէք զտէր հունձիցն զի
հանիցէ բանուորս ի հունձս իւր։
Եւ կոչեալ զտասն եւ երկուս
աշակերտս իւր ետ նոցա զիշ-
խանութիւն ոգւոցն պիսաց զի
հանիցեն զնոսա. եւ բժշկեսցեն
զամենայն ախտ եւ զամենայն
հիւանդութիւն։
Եւ են անուանք տասն եւ եր-
կուց առաքելացն. նախ Սիմոն
որ կոչի Պետրոս. եւ Անդրէաս
եղբայր նորա. Յակոբոս որդի
Զեբեդեայ. եւ Յովհաննէս եղ-
բայր նորա։
Փիլիպպոս եւ Բարթողիմէոս.
Թովմաս եւ Մատթէոս մաքսա-
ւորն. Յակոբոս որդի Ալփեայ.
եւ Թադէոս։
Սիմոն Կանանացի. եւ Յուդա
Իսկարիովտացի որ եւ մատնեաց
զնա։
Զսոսա տասն եւ երկուս առա-
քեաց Յիսուս եւ պատուիրեաց
նոցա ասելով. զճանապարհ հե-
թանոսաց մի երթայք. եւ ի քա-
ղաքս Սամարացւոց մի մտանէք։
Այլ երթայք առ ոչխարս կորուս-
եալս տանն Իսրայէլի։
Եւ երթեալ քարոզեցէք ասելով
թէ մերձեցաւ արքայութիւն երկ-
նից։
Հիւանդս բժշկեցէք. մեռեալս
յարուցէք. բորոտս սրբեցէք. դեւս
հանեցէք. անհատոյց առէք. անհա-
տոյց տուք։
Մի պատրաստեսջիք ոսկի կամ
արծաթ կամ պղինձ ի գոտիս ձեր։
Ոչ տոպրակ ի ճանապարհ եւ ոչ
երկու պատմուճան եւ ոչ կօշիկ
եւ ոչ գաւազան. զի արժան է բան-
վորի կերակրոյ իւրոյ։
Եւ յորում քաղաքի կամ գեղի
մտանիցէք. հարցէք ո՞վ ի նմա
արժան է. եւ անտի մնասջիք մին-
չեւ ելանիցէք։
Եւ մտանելով ի տունն ողջոյն
տուք նմա։
Եւ եթէ իցէ տունն արժան. գա-
լեսցի խաղաղութիւն ձեր ի վերայ
նորա. եւ եթէ ոչ իցէ արժան. խա-
ղաղութիւն ձեր դարձցի առ ձեզ։
Եւ որ ոչ ընկալցի զձեզ եւ ոչ
լուիցէ զբանս ձեր. ելանելով ի
տանէն կամ ի քաղաքէն յայնմա-
նէ թօթափեցէք զփոշի ոտից ձե-
րոց։
Ամէն ասեմ ձեզ. հանդուրժելի
եղիցի երկրին Սոդոմացւոց եւ
Գոմորացւոց յաւուր դատաստա-
նին քան քաղաքին յայնմիկ։
Ահա ես առաքեմ զձեզ իբրեւ
զոչխարս ի մէջ գայլոց. եղերուք
իմաստունք իբրեւ զօձս եւ պար-
զամիտք իբրեւ զաղաւնիս։
Զգուշացարուք ի մարդկանէ.
զի մատնեսցեն զձեզ ի ժողովա-
րանս իւրեանց. եւ ի սեղանս իւ-
րեանց գաւազանահարեսցեն զձեզ։
Եւ առ իշխանս եւ առ թագաւո-
րս տարցին վասն իմ. ի վկայու-
թիւն նոցա եւ հեթանոսաց։
Եւ յորժամ մատնեսցեն զձեզ
մի հոգայք զինչ խօսիցիք կամ
զինչ ասասջիք. զի տացի ձեզ յա-
ւուրն յայնմիկ զինչ ասասջիք։
Զի ոչ դուք էք որ խօսիք այլ
հոգի հաւր ձերոյ որ խօսի ի ձեզ։
Եւ մատնեսցէ եղբայր զեղբայր
ի մահ. եւ հայր զորդի. եւ յա-
րիցեն որդիք ընդդէմ ծնողաց
եւ մահու մատնեսցեն զնոսա։
Եւ լինիցիք ատելիք ամենայն
ազգաց վասն անուան իմոյ. եւ
որ համբերեսցէ մինչեւ ի կատա-
րած նա կեցցէ։
Եւ յորժամ հալածեսցեն զձեզ
ի քաղաքէ ի քաղաք մի՛ երթա-
սջիք. ամէն ասեմ ձեզ. մինչեւ
ոչ կատարեսցի որդի մարդոյ։
Ոչ է աշակերտ վարդապետէ
մեծ. եւ ոչ ծառայ տեառն իւրոյ։
Բաւական է աշակերտի զի եղիցի
որպէս վարդապետ նորա. եւ ծա-
ռայի որպէս տէր նորա։
Եթէ զտանուտէրն զԲեեղզե-
բուղ կոչեցին. որչափ առաւել
զտնեցիսն նորա։
Մի երկնչիք ի նոցանէ. զի ոչ
իցէ ծածուկ որ ոչ յայտնեսցի.
եւ ոչ գաղտնի որ ոչ գիտասցի։
Զոր ասեմ ձեզ ի խաւարի ասա-
սջիք ի լուսոյ. եւ զոր ի ականջ
լուիցէք քարոզեսջիք ի վերայ
տանցն։
Եւ մի երկնչիք ի սպանանելոց
զմարմինն եւ զանձն ոչ կարող
սպանանել. այլ զերկեան երկնչիք
որ զանձն եւ զմարմին կարէ կո-
րուսանել ի գեհենի։
Ո՞չ երկու զրուցանի հասարակ
երկուս ասարակաց. եւ մի ի նո-
ցանէ ոչ անկցի ի վայր առանց
հաւր ձերոյ։
Ձեր ոչ միայն գլխոյ հարք են
ամենայն հարք։
Ամենայն որ խոստովանեսցի
զիս առաջի մարդկան խոստովա-
նեսցայց եւ ես զնա առաջի հաւր
իմոյ որ յերկինս է։
Եւ որ ուրասցէ զիս առաջի մարդ-
կան ուրասցայց եւ ես զնա առա-
ջի հաւր իմոյ որ յերկինս է։
Մի կարծիք եթէ եկի խաղաղու-
թիւն արկանել յերկրի. ոչ եկի
խաղաղութիւն արկանել այլ սուր։
Եկի զի բաժանեցից զմարդ ընդ
հաւր իւրում. եւ զդուստր ընդ
մօր իւրում. եւ զհարս ընդ աներ-
կան իւրում։
Եւ թշնամիք մարդոյ տանն նո-
ցա։
Որ սիրէ զհայր կամ զմայր քան
զիս ոչ է արժան ինձ. եւ որ սի-
րէ զորդի կամ զդուստր քան զիս
ոչ է արժան ինձ։
Եւ որ ոչ առնու զխաչ իւր եւ
գայ զհետ իմ ոչ է արժան ինձ։
Որ գտանէ զանձն իւր կորուսա-
նէ զնա. եւ որ կորուսանէ զանձն
իւր վասն իմ գտանէ զնա։
Որ ընդունի զձեզ զիս ընդունի.
եւ որ զիս ընդունի ընդունի զհա-
ւր իմ որ առաքեաց զիս։
Որ ընդունի զմարգարէ յանուն
մարգարէի վարձս մարգարէի
առցէ. եւ որ ընդունի զարդար
յանուն արդարոյ վարձս արդա-
րոյ առցէ։
Եւ որ արբուսցէ միում ի փոքր-
կանացս զայսոսիկ ոչ միայն բա-
ժակ ջրոյ սառնոյ այլ եւ զանձն
իւր. ամէն ասեմ ձեզ. ոչ կորուսա-
նէ զվարձս իւր։
Եւ եղեւ յորժամ կատարեաց
Յիսուս զպատուիրանսն զայսո-
սիկ տասն եւ երկուս աշակերտս
իւր. անցանէր անտի ուսուցա-
նել եւ քարոզել ի քաղաքս նո-
ցա։
Եւ Յովհաննէս լուեալ ի բան-
տին զգործս Քրիստոսի. առա-
քեալ երկուս ի աշակերտաց իւ-
րոց։
Ասէ ցնա. դու ես որ գալոց ես
կամ զուարդ ակն։
Եւ Յիսուս պատասխանի ետ
եւ ասէ ցնոսա. երթայք պատմեցէք
Յովհաննու զոր լուիք եւ տեսա-
նէք։
Կոյրք տեսանեն եւ կաղք գնան.
բորոտք սրբին եւ խուլք լսեն.
մեռեալք յարիցեն եւ աղքատաց
աւետարանի քարոզի։
Եւ երանի որ ոչ գայթագղիցի
ի ձեզ։
Եւ նոցա երթալոյ ասէ Յիսուս
ցամբոխսն վասն Յովհաննու.
զի՞ ելէք յանապատ տեսանել.
եղէգն որ ի հողմոյ շարժի։
Եւ զի՞ ելէք տեսանել. մարդ
զգեցեալ հանդերձս փափուկս.
ահա որ հանդերձս փառաւորս
կրեն եւ զուարճութեամբ կեան-
քի. արքունիս են։
Եւ զի՞ ելէք տեսանել. մարգա-
րէ. այո ասեմ ձեզ եւ առաւել քան
զմարգարէ։
Զի սա է զոր գրեալ է. ահա ես
առաքեմ զհրեշտակ իմ առաջի
երեսաց քոց որ պատրաստեսցէ
զճանապարհ քո առաջի քո։
Ամէն ասեմ ձեզ. ոչ յարեաւ
յորդւոցն կանանց մեծագոյն քան
զՅովհաննէս մկրտիչ. եւ որ փոք-
րագոյն է յարքայութեան երկնից
մեծ է քան զնա։
Եւ ի աւուրս Յովհաննու մկրտչի
մինչեւ ցայժմ արքայութիւն երկ-
նից բռնութեամբ առնուի. եւ բռ-
նաւորք յափշտակեն զնա։
Զի ամենայն մարգարէք եւ օրէն-
քն մինչեւ ի Յովհաննէս մարգա-
րէացին։
Եւ եթէ կամիք ընդունել. նա է
Եղիա որ գալոց է։
Որ ունի ականջս լուանել լուցէ։
Եւ զո՞ւր նմանեցուցից զազգիս
զայս. նման են մանկանց որ նս-
տին ի հրապարակս եւ կոչեն ցըն-
կերս իւրեանց։
Եւ ասեն. ածաք ձեզ սրինգ եւ
ոչ պարեցարուք. ողբացաք եւ ոչ
լացարուք։
Զի եկն Յովհաննէս ոչ ուտէ եւ
ոչ արբու հաց եւ գինի. եւ ասեն
դեւ ունի։
Եկն որդի մարդոյ ուտէ եւ արբու
եւ ասեն ահա մարդ ագահ եւ գի-
նեմոլ. բարեկամ մաքսաւորաց եւ
մեղաւորաց։
Եւ արդարացաւ իմաստութիւն
յորդւոցն իւրոց։
Յայնժամ սկսաւ նախատել զքա-
ղաքսն յորոց եղեն զօրութիւնքն
բազումք զի ոչ ապաշխարեցին։
Վայ քեզ Քորազին. վայ քեզ
Բեթսայիդա. զի եթէ ի Տիւրոս եւ
ի Սիդոն եղեն զօրութիւնքն որ
եղեն ի ձեզ. յաւուրս յառաջա-
գոյնս նստեալ էին ի քուրձս եւ
ի մոխիր եւ ապաշխարեալ էին։
Վասն այսորիկ ասեմ ձեզ. հան-
դուրժելի եղիցի Տիւրոսի եւ Սի-
դոնի յաւուր դատաստանին քան
ձեզ։
Եւ դու Կափառնայում որ ի
վերայ երկնից ամբարձար. մինչեւ
ի դժոխս իջցես. զի եթէ ի Սոդոմ
եղեն զօրութիւնքն որ եղեն ի քեզ
մնացեալ էր մինչեւ ցայսօր։
Վասն այսորիկ ասեմ ձեզ. հան-
դուրժելի եղիցի երկրին Սոդոմա-
ցւոց յաւուր դատաստանին քան
քեզ։
Յայնժամ պատասխանի ետ Յի-
սուս եւ ասէ. խոստովանիմ քեզ
հայր տէր երկնի եւ երկրի. զի
ծածկեցեր զայսոսիկ ի հանճա-
րեղաց եւ իմաստնոց. եւ յայտ-
նեցեր զնոսա մանկանց։
Այո հայր զի այսպէս հաճոյ
եղեւ առաջի քո։
Ամենայն ինչ մատնեցաւ ինձ
յհաւրէ իմմէ. եւ ոչ ոք գիտէ զոր-
դին բայց միայն հայր. եւ ոչ զհայր
ոք գիտէ բայց միայն որդի. եւ
որում կամեսցի որդի յայտնել։
Եկայք առ իս ամենեքին որ վաս-
տակեալ եւ բեռնաւորեալ էք. եւ
ես հանգուցից զձեզ։
Առէք զլուծ իմ ի ձեզ եւ ուսա-
րուք յինէն. զի հեզ եմ եւ խոնար-
հեալ սրտիւ. եւ գտանիցէք հան-
գիստ անձանց ձերոց։
Զի քաղցր է լուծ իմ եւ բեռն
իմ թեթեւ է։
Յայնմ ժամանակի գնաց Յիսուս
ի շաբաթուն ընդ ցորենեաց. եւ
աշակերտք նորա քաղցեալ էին
եւ սկսան հնձել զհասկս եւ ուտել։
Եւ տեսեալ փարիսեցւոցն ասէին
ցնա. ահա աշակերտք քո առնեն
զոր ոչ արժան է առնել շաբաթու
աւուր։
Եւ նա ասէ ցնոսա. ո՞չ ընթեր-
ցարուք զոր արար Դաւիթ յորժամ
քաղցեալ էր նա եւ որ ընդ նմա
էին։
Զիա՞րդ մտեալ ի տուն Աստու-
ծոյ եւ զհացս երեսաց կերան զոր
ոչ արժան էր նմա ուտել եւ ոչ
ընդ նմա էին. այլ միայն քահա-
նայիցն։
Կամ ո՞չ ընթերցարուք ի գրոց
զի զշաբաթուն քահանայք ի տա-
ճարին զշաբաթուն պղծեն եւ ան-
պարտ են։
Եւ ասեմ ձեզ թէ մեծ քան զտա-
ճարն է այստեղ։
Եթէ գիտասջիք զիա՞ն է. ող-
որմութիւն կամիմ եւ ոչ պատա-
րագ. ոչ դատիցէք զանպարտսն։
Զի տէր է որդի մարդոյ եւ շա-
բաթուն։
Եւ անցեալ անտի մտանէր ի ժո-
ղովարանս նոցա։
Եւ ահա մարդ մի էր ձեռն նո-
րա ցամաքեալ. եւ հարցանէին
զնա ասելով. եթէ արժան է շա-
բաթուն բժշկել. զի մեղադրեսցեն
զնա։
Եւ նա ասէ ցնոսա. ո՞ իցէ ի
ձէնջ մարդ որ ունիցի հոտ մի
եւ անկցի շաբաթուն ի փոս եւ
ոչ յարուսցէ զնա։
Ո՞չ գոյ մարդ որ ի ձէնջ ոչ
ունիցի զոչխար մի. եւ եթէ անկ-
ցի շաբաթուն ի փոս ոչ յարուսցէ
զնա։
Ո՞չ գոյ մարդ որ ի ձէնջ ոչ
ունիցի զոչխար մի. եւ եթէ անկ-
ցի շաբաթուն ի փոս ոչ յարուսցէ
զնա։
Որչափ առաւել քան զոչխար
գոյ մարդ։
Ուստի արժան է շաբաթուն բա-
րի առնել։
Յայնժամ ասէ մարդոյն. ձգեա
զձեռն քո. եւ ձգեաց եւ դարձաւ
ձեռն նորա իբրեւ զմիւսն։
Եւ ելեալ փարիսեցիքն խորհուրդ
առնէին ընդ Հերովդիանոսս զնա
սպանանել։
Եւ Յիսուս գիտաց եւ քաշեցաւ
անտի. եւ բազումք հետևեցան նմա
եւ բժշկեաց զամենեսեան։
Եւ պատուիրեաց նոցա զի մի
զնա յայտնի առնիցեն։
Զի կատարեսցի որ ասացեալ է
ի մարգարէէն Եսայեայ որ ասէ.
ահա մանուկ իմ զոր ընտրեցի.
սիրելի իմ յորում հաճեցաւ հոգի
իմ. դնիցեմ զհոգի իմ ի վերայ
նորա. եւ դատաստան հեթանոսաց
պատմեսցէ։
Ոչ վիճեսցի եւ ոչ աղաղակեսցէ.
եւ ոչ ոք լուիցէ ի հրապարակս
զձայն նորա։
Զեղեգն ջախջախեալ ոչ կոտրեսցէ
եւ զկանթեղ ծխեալ ոչ մարեսցէ.
մինչեւ հանիցէ ի յաղթութիւն
զդատաստան։
Եւ զանուն նորա հեթանոսք յու-
սասցին։
Յայնժամ մատուցին առ նա դի-
ւահար մի համր եւ կոյր. եւ բժշ-
կեաց զնա. մինչեւ խօսեցաւ համրն
եւ տեսանէր։
Եւ զարհուրեալ ամենայն ամ-
բոխն ասէին. ո՞չ այս է որդի Դա-
ւթի։
Եւ փարիսեցիքն լուեալ ասէին.
ոչ այլ ոք հանէ զդեւսն բայց
միայն Բեեղզեբուղ իշխան

Ան պատուհասը, որ կանուխ անգթաբար խոր հիմերդ ընդ անդունդս քո՝ ամենայն յաւերժական ուրուականիդ յաւերժական ուրուականիդ ամենայն ընդ անդունդս քո՝ հիմերդ խոր անգթաբար կանուխ որ

Կամ ամէն ինչ ուրուական ։

❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋

Ընդ երկոցն աւուրս ։

Ընդ երկոցն աւուրս ։

❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋❋

Ընդ երկոցն աւուրս ։

Ընդ երկոցն աւուրս ։

Ա՛յ հոգի՛ իմ, ընդէ՞ր ոչ ուրախանաս եւ ոչ
ցնծաս. ընդէ՞ր ոչ ուրախանաս եւ ոչ ցնծաս
ի Տէր Աստուծոյ քո. ընդէ՞ր ոչ ուրախանաս
եւ ոչ ցնծաս ի Տէր Աստուծոյ քո. ընդէ՞ր ոչ
ուրախանաս եւ ոչ ցնծաս ի Տէր Աստուծոյ քո.
ընդէ՞ր ոչ ուրախանաս եւ ոչ ցնծաս ի Տէր
Աստուծոյ քո. ընդէ՞ր ոչ ուրախանաս եւ ոչ
ցնծաս ի Տէր Աստուծոյ քո. ընդէ՞ր ոչ ուրա-
խ

կան կուռքն բատր ինձալ ի դը
ժոխս . կենդանութեաց հնչողքե
զանգեն զ բատն արտարց :

Ա՛ջեր ու ողորմութե զո յաշ
խարհ . և ըզ մեռեալ բընութի
ի կեա՞նս վերստին եցէր :

Ա՛ջեր ու ու հայր փառաք ի
յերկինս . և մինոիթարէ առաքե
լեցն առաքեցեր ըզ հոգի կ :

Ա՛ջեր ու պաճր ըզ գանձդ
երկնային . և բաշխեցեր առա
տապե՛ս պարգեւս աղքատ բը
նութե՛ան :

Գալոց է միածինն փրկի՛չ
և փառաք հո՛ր . և ըզ հոգեղէն
բնութի՛ւնս հրեղէն նո՛րոգէ :

Լուսատար են ձանապարհք ար
դարո՛ց . և ի բերութեա՛ն բանակ
ըս հրեշտակաց ամպո՛վք ընթա
նան : Ա՛մէրին երեսաղեմ
թըռչին ամպո՛վք ըստուած ու՛ր
յո՛ղս . և պահպես յայտ ժամ
ընդ առաւօտն լինին :

Ա՛ր ողորմեցար ի մեղս ծնեալ մ
մարդկան հայր երկնաւոր ըստ
մարդասիրե՛ն . և եւաւր բնաւե՛ս
պաօր պարգեւ ըզ կեցոյցն որ ըզ
ծնող որդւոյդ միածնի՛ . մեղ
թո՛ղաք տուր մեզ ո՛ղորմեա՛ :

Ա՛ր ցօղեցեր ի մեզ յամպոց օրի
նաց որդ խղ պաօր զկեցոյցն մարդ
ա՛մ . յորմէ ծընար մարմնով և
բարձեր նուիրա՛ բղմեղս նախնա
տեղծին ողջամբ՝ մեղթածողք :

Ար

ատարե՛ան ինձ ողջո՛ բեան :

Ա՛ր ելոչին տարածեցեր զանո
րատ բանդուկըս քո . և վե՛ր մե՛ր
հերեր զարիւնս քո սբ . ողոր :

Ա՛ր ի գերեզմանի եղոյր անձ
պական՝ և յարո՛ւցեա՛ն նորո
գեցեր զաշխարհս . ողոր :

Ա՛ր ի կերկինըս համբարձար ա
ճեռակարծ՝ և ընդ աջմէ՛ հո՛ր
նըստար յանթառ փառաց . ող

Ա՛ջեր ու ի մարմնացար ի կու
սէն . և չհողեղէն բընութի՛ն
աղատեցեր ի մեղաց :

Ա՛յնր ու բեւեռեցար ի խաչին
ըզ մեռանիլ յանձն առեր կենդ
դա՛հատու մեռելոց :

Ա՛դար ու ի նո՛րաւոր խմիսի՛ .
և մոռանեա՛ կրնքեցար գանձ
ըդ կենաց աշխարհի՛ :

Յարեար ու ա՛ւերեցեր ըզդը
ժոխս . ի կերկինըս համբարձար
և ընդ աջմէ՛ հո՛ր նըստար :

Ա՛նեղին եղեալ մարդ ահեակ
ըրմանայր մարգարէն՝ և հէ
ղո՛ւեալ բեւեռօք զմորմինն
ի խաչին . նեղոյ ործեալ ի մե՛ջ
երկու կենդանեա՛ց :

Պատմեցաւեն երկինք ըզ վայել
չուի փառաց քո՛ . և ընկալեալ
լուսաճեմ տարե՛րըն ըզ շինո
արեան անեղին . և ծրնունք խա
չելոյն լըցան սիրեղերք :

Չ խաւարեալ ա՛չ միայն ի վե՛ր քան
աւերե արմատոյն՝ այլ և տալեան

զարդարեացուք որ ըզ տօնս
արժանոյ. եւ մեք ձայնիւ օրհնեսցուք
պարծանս որ վաստակեցան ղըս-
տանալ զհաւատոյ զերկիր.
Ա՛յսօր սաճուձիէն զսէրմա
նայ նոր հաստատեալ զերկիր.
զուարթութիւն սիրելի՛ք
Ա՛յսօր սաճուձիէն զսէրմա
նայ նոր հաստատեալ զերկիր.
ընտի՛ր ժողովուրդ զբշխոյ
դուարթութիւն սիրելի՛ք
Ա՛յսօր սաճուձիէն զսէրմա
նայ նոր հաստատեալ զերկիր.
Ո՛վ քրիստոսասէր բազմահաւ
տեալ ընդ հօր

Ա՛յսօր և մեք ցնծալիք սոսկ[ի]ա
ընդ հանուր հրճուանաւք. մեծացա
փայլմամբ երևեցաւ Յի՛ն. ա
ռաջ գոհութիւք ընթանան պատ
ուեն անդադար զբանն կենդանի:
Խրնդա և զուարճացիր եկեղե
ցի. կոյս աբ՝ և տարան երկնաւոր
փեսային՝ ահա առաքեալքն զօ
ծեալն ըզքո՛ն. գոլով առաքե
լոյսն հեթանոսաց:

Ա՛ր խակըտանէ խնամուութ հաս
տատեալ ըզկեղեցի հօր խնա
մեալ. զոր նախանշակաւ առաքե
նրշանակեաց մովսէս խորանաւն
երկնահանգոյն ի սինա լերին.
լուսաբերիլ փառաւքն աստուծոյ:
Ա՛ր ըզ խորհուրդ անապական
անօրհնութեանդ քո խորհեալ կու
սին. տրպատարակիլ առապանակին
ածային ուխտին կամակատանաց
բանիդ անստուծոյ. վասուց ու
նեղիդ առն հանգըստեան:
Ա՛ր խնդանս վերստարձիլ բնու
թեանդ դարձմամբ յարդանսն
օրինակեցեր. և ըզ բերկնութի
մահու և զբնժոյնդ կործան
մանէն երիքսիլն տապանակաւ
խաչին հրճուագործեալ նոր խո
րանիլն. օրհնութիւն քեզ տէր
երգեսցեն մանկունք:

Ա՛յսօր ցնծան դասք հրեշտա
կաց ընդ հանստուիլ քո ի մեզ
րի. ո՛վ լուսեղէն խորան երկ
նանման եկեղեցի՛ տուր
բոխ լեռնէ՛ ի վէմ պատուականն
հիմնեսի մեր և յոյս:
Օ՛ղջագործեալ տարան անտրտում
ըզքեզ արկեալ ի սրկէտակ զար
դարեա՛ն հանդերձ փառաք և
ել ի տումբ էրկնաւոր փեսային
ո՛րոսիկ լեռնէ՛ ի տաճար բազմա
ծին՝ ահա փեսային գայ առ քեզ:
Ա՛ստուածոր նորոգեցար մեզ աւ
գան մի՛կրնուեր. յորդանէ
մո՛ր հոգեւոյն լուղայիլ. ծնունդ
լոյս վերըստին ջնաւորեալքս
ի քո՛ն. ուրախ լեռնէ՛ ի անապատ
յառաջնում՝ ահա՛ գոլով քոյ
առաքեալքն գայ:

Հանդէս Հոգևոր Հաւատոյ:

Ա՛ՆՊԱՏԱ՛Կ ԱՆ

Ա՛ռ ըզկնաւն օրհնեցուք. որ էզմ առաջնորդ
աւազակին և չրիմեաց մեզ ձայ
նատա՛՛՛ր՝ և. որ ձևացոյց մեզ
սո՛վար մերսանել ընդդէմ ան
էգոյն՝՛՛՛ն դրախտին տեառն:
Լանջալի արբայութեն տէ՛ր ա
հոդածին մարդոյն. ուստի յա
ռաջին ճաշակմանէն սրտաբո
անկեա՛ց յաբեժ կենդանոյ
Թեան ի՛՛՛ն. որ ձևաւ
Վանաւղանաձև երևեալ էգիպ
տական անգին. ցուցանելով
ըզ զբօսուն սբ՛ յաչին. յանիրշ
պատկերիլ ըզ գաւազանաբ՝ն

Ալր կամաւոր խաչելութ. քո աղ
զի քեզ միայնոյ մեղայ:
և զկո ու անտես առներ քոյն
զանգուածն հօր անմատոյց լոյս
որոյն որ ինքեր ի գերեզմանն կեաց
Ծանգուածն հօր անմատոյց լոյս
ձակեցեր. և զկո ու անտես առ
ներ՝ որ մերձիցս էր մեռեալ:
Ալ խաչին բեւեռեցար ոյր ծ և
բզմարդն իկատարած մահու ար
ձակեցեր. և զկո ու անտես առ
ներ՝ որ մերձիցս էր մեռեալ:
Ալ ջեր յերկնից որդի ոյ ա՛ղաչ
առեցեր զարարածս՝ անկանիմ
առաջի քո աղաղակս՝ ընձ ոյրծ:
Ալ ջեր յերկնից որդի ոյ ա՛ղաչ
եղերաց՝ աղաչէ:
Ալ ջեր յերկնից որդի ոյ ա՛ղաչ
ու բախանայր. քանզի փրկիչ ցու
ցաս ոյր խաչն և լուսաստեղ ոսի
Թրշնամեացն:
Ալ յաւր խրնդրէր պատուական
վայտ խաչին առանձինն ի գող
գոլեան՝ ձեռն աստուածածառն
դրշնայեն՝ էկայք հաւատաց
ցեալք՝ երկրպագեցուք ա՛ծ
այնն սուրբ նրշանախ:
Ալ յաւր ընծայէ գողգոլեա՛ն ըզ
ծածկեանն ի յերկրի՝ վերստին
բնա՛ն անուշահոտ խրնկովք՝ ի
ձեռն երանելոյն յոհաչայ՝ է:
Ալ յաւր ի ձեռն վրկական աւր
խաչին՝ կենագործի պատանին
մեռանալ՝ և՛ աղաչ աստուածայ ըզ
կործանեացն ինձ՝ իսկ մեք քի
հաւատացեալք երկրը:

մեզ քառամ եակին՝ զ՝գունեա
սիրով աղաւնակերպ՝ զմարդիկ
ծնանիս ուծակերպ . ա՛րբո և
Թարուն վերնոյն լսմանալեաց՝
և ըստորին այսրը զգալեաց՝ . որ
մարգարէս տուս ՚ի հովիւսայ՝ և
աղքեսոս ի՛ձեկնարանի . ա՛եստա
ւոր ըզմնբաստուն քարող բանի
քառամ գՀալածօղ՝ . ա՛ր :

Լ՛ձայն փողոյ գալստեան քո ա՛ր
ա՛մ հնդիկ զարթիչն կալ ի գա
տաստանի քառամ քոյ ա՛ր մեր :
Յորժամ հնչէ բարբառն ահա՛
դին . և հարկանի փող յարուե
ստից՝ . և մեք գոչելով ասեմք
փառք գալստեան քո ա՛ր :
Յորժամ առնես հատուցում
ըն ա՛ր . և արքք քո պարծեսցին
՚ի քէ՛ղ . և մեզ շնորհեացես փրկ
կել կալ ՚ի յաջմէ քառամիդ :

Օ՛ քէ՛ղ հայր յառաջ քան զյա
խտանա՝ բարեբանեն զասք ան
մարմնոց հրեշտակաց . ձայնիւ եր
գով գոչեն և աղաղակեն՝ . ա՛՛ծ
աստուածոյ և ա՛ր սեբաստ փրկիչ
դո՛ղով : Ա՛ռաքեցեր զքո միածին
ըզ մարմնանալ ՚ի քէ՛ն կուսէն .
և անարատ ծընանիլ յորովայնէ
անապական . բառնալով ըզմեր
նեղութեիս՝ . ա՛՛ծ աստուա :

Ընդհակ բարի յեմ երևեցայ
հեթանոսաց՝ զի արարիչն յաւի
տենից՝ ոչ ըզայց եղեալ յորդէ
գրուէ կենաց կոչէ՝ . ա՛՛ծ :

Ա՛ղբիւր օրհնութեան մեծացուցմամբ
Աւր ընդ ամէն ուրախ յարգանդի
կրեցեր զբարեխնդիր անուսամբ.
և անճառապէս ծնար զընծայ
բառնալոյ զերկնից. ընդ որ մեք
Աւր հին լուսոյն արժանի եղեր
բառնալոյ զբո դիրկն. և արբ
գասկանն արդարութեան եղեր
արեւելք. ընդ քեզ:

Աւր քառաթև լուսատուն գե-
րապանծ նիշ կուսութեանդ կին
ացն ամենից. միշտ բաղկատու
բան անքեզ ճշն:
Վայելուչ կուսիր տղմոյ հովանի
և պահապան ի՛ւրեն և իմուստ.
փրկութենն ի՛ մեզ ամ
բիսոյ ամրութեամն:
Որպէս ընդ ցաւութեան և կնկիր
իջեալ ամենից. դու և ցաւ ծա
ինքն կուսութիս խորհո՛ւրդ
յոյսդ արե՛գակնայինն փայլեն
ձանաչութեամբ:

Աւր պահպան՝ որ ծաղկեցար
լեռնէն. նշանս յաղթութե՛
և դեմ առ դրան թըշնամւոյն:
Պա՛ռ փակելոյ դրախտին բա
ցող և առաջնորդ ա՛ւազակին.
որ զբոցեղէն սուրըն կապեա
ի՛ց առնելոյն հրամանաւ:
Վէմ ցնծան ըստորայինքս ամ
ի միասանդամ. քո գաղտուկ ան
և յաւէժ ըզոնչարձանն դասք
անմարմնոցն առ երկիր:

Ա՛ր. Աւր քառաթև:

Ա՛ղբիւր օրհնութեան մեծացուցմամբ
Աւր ընդ ամէն ուրախ յարգանդի
կրեցեր զբարեխնդիր անուսամբ.
և անճառապէս ծնար զընծայ
բառնալոյ զերկնից. ընդ որ մեք
Աւր հին լուսոյն արժանի եղեր
բառնալոյ զբո դիրկն. և արբ
գասկանն արդարութեան եղեր
արեւելք. ընդ քեզ:

Աւր քառաթև լուսատուն գե-
րապանծ նիշ կուսութեանդ կին
ացն ամենից. միշտ բաղկատու
բան անքեզ ճշն:
Վայելուչ կուսիր տղմոյ հովանի
և պահապան ի՛ւրեն և իմուստ.
փրկութենն ի՛ մեզ ամ
բիսոյ ամրութեամն:
Որպէս ընդ ցաւութեան և կնկիր
իջեալ ամենից. դու և ցաւ ծա
ինքն կուսութիս խորհո՛ւրդ
յոյսդ արե՛գակնայինն փայլեն
ձանաչութեամբ:

Աւր պահպան՝ որ ծաղկեցար
լեռնէն. նշանս յաղթութե՛
և դեմ առ դրան թըշնամւոյն:
Պա՛ռ փակելոյ դրախտին բա
ցող և առաջնորդ ա՛ւազակին.
որ զբոցեղէն սուրըն կապեա
ի՛ց առնելոյն հրամանաւ:
Վէմ ցնծան ըստորայինքս ամ
ի միասանդամ. քո գաղտուկ ան
և յաւէժ ըզոնչարձանն դասք
անմարմնոցն առ երկիր:

Ա՛ր. Աւր քառաթև:

Ա՛յսօր զենաց գանձ ատեա
ծայ. վասն՛ն յանգանակ
նահատակեցին իւր խաչին պա
տարագեալ հեղեր զարիւնդ. ի՛
փրկութեի. օրհնեա՛լ ա՛ր ա՛ր
ա՛ծ հա՛յրըն ըմերոյ:

Ա՛յսօր ընդ գիտուե՛ վայելին
մանկո՛ւ. որում նահատակըն ան
հայցա՛. ընկերակա՛նըզ-քո նը
շան փոխանակե՛ւ կենաց վայտ
մե՛ղ շնորհեցեր. օրհնեա՛ն:

Ա՛յսօր ըզ ձանապարհ ծառայն
կենդանւոյդ ևս քրմելո՛ւին պարտ
նահակաւ պահելին ըզպատուհասէ
սովա՛ ըզբոցեղէն սուրըն բար
ձեալ բացեր որդւոց ադամայ. օր

Ա՛զնւ օրհնեցեր բարձր արա
րի՛չ ըզ ընտ յանի՛ հեռանն:
Աւր բևեռելո՛վ ի՛ խաչին քո
ելոյծ ըզ կապեալսն և զինչ
մին անլոյծ կապեաց կենարար
խաչիդն ի՛ւրով՝. բարձր:
Աւր փոխանակ պղտղո՛յ մանկ
բեր ծառայ. կենդանւոյ պըտուղն
որ իւր ըզառաքելեին կերակրեաց
զազգս որդւոց մարդկան. բար:
Աւր ըզդիր պարտեա՛յ կողնած
նին լուսաց. հրաշխո վըտակքն
ի՛ արիզանոյ կողէն բղխեալ ըզր
արբոյց աւետարանչա՛յ. բա:

Վասք հոր և:

Մա՛ւաւ ըզ կեանսն մեր խաղաղ
ցնոյր. ա՛ի ա՛յ՛ն բարեգո՛ւթե.
և վերակա՛ց յանձնարին վա՛՛ր
ձեւ թեանէ:

Ա՛յսօր զենաց գանձ ատեա
ծայ. վասն՛ն յանգանակ
նահատակեցին իւր խաչին պա
տարագեալ հեղեր զարիւնդ. ի՛
փրկութեի. օրհնեա՛լ ա՛ր ա՛ր
ա՛ծ հա՛յրըն ըմերոյ:

Ա՛յսօր ընդ գիտուե՛ վայելին
մանկո՛ւ. որում նահատակըն ան
հայցա՛. ընկերակա՛նըզ-քո նը
շան փոխանակե՛ւ կենաց վայտ
մե՛ղ շնորհեցեր. օրհնեա՛ն:

Ա՛յսօր ըզ ձանապարհ ծառայն
կենդանւոյդ ևս քրմելո՛ւին պարտ
նահակաւ պահելին ըզպատուհասէ
սովա՛ ըզբոցեղէն սուրըն բար
ձեալ բացեր որդւոց ադամայ. օր

Ա՛զնւ օրհնեցեր բարձր արա
րի՛չ ըզ ընտ յանի՛ հեռանն:
Աւր բևեռելո՛վ ի՛ խաչին քո
ելոյծ ըզ կապեալսն և զինչ
մին անլոյծ կապեաց կենարար
խաչիդն ի՛ւրով՝. բարձր:
Աւր փոխանակ պղտղո՛յ մանկ
բեր ծառայ. կենդանւոյ պըտուղն
որ իւր ըզառաքելեին կերակրեաց
զազգս որդւոց մարդկան. բար:
Աւր ըզդիր պարտեա՛յ կողնած
նին լուսաց. հրաշխո վըտակքն
ի՛ արիզանոյ կողէն բղխեալ ըզր
արբոյց աւետարանչա՛յ. բա:

Վասք հոր և:

Մա՛ւաւ ըզ կեանսն մեր խաղաղ
ցնոյր. ա՛ի ա՛յ՛ն բարեգո՛ւթե.
և վերակա՛ց յանձնարին վա՛՛ր
ձեւ թեանէ:

հետ զրուխս հանեաւոյզ։
Վասն բանցառ մեղ Տէրոպարտ
Ծառայն կենայ. ի սրտիզեակ
պահպանեաւ ես. պարզ։
Վասն ազատեցուս նահատակացն
ի Հայկական պատերազմն. և քրիստ
երկնքատպագեն ամ հանատա
ցեալ. պարզ։

Ա՛նհնազանդել վայր գիտեմ
ընդդէմ ի կենացըն հանել արտ
աքսորեցոյց. որպէս յանցեաւ մայրն
ևառ ապատրեալ ընտանացըն։
Ասկ վայր խաչին քո կենատու
գաւազան զօրութեան կենաց
մարդկան ևչցայս հաստատուն.
առաջնորդ եղև մեզ ի կեանս
սքն յաւիտեանս։

Լսեալ մեզ նըշանն յաղթող որ
զհաչ քո. զի տուիր մատուցիչ
ընդ նեղ դուռն անձկացեալ
ճանապարհին. որում անկայուն
երկրածին որդիք մարդկան։

Լսակից հօր կամեցար երկիր իջանել
երկիր իջարար բանս. զչարչարս
ահա յանձն առեր խաչի համ
բերելով ինքեր ի գերեզմանն։
Աղաւաբերին եկեալ ի գերեզ
մանս վերկրկեցեր. զի ահա ևս
նոյնըս բերին. ի խընկել զա
նապականն մարմնոյ։
Ա՛ետիս լուեալ ի հրեշտակէն
որ ասէր. տէ՛ր յարեաւ ի
մեռելոց ձեզ կեանքս
պարգեւեաց։

հանդ Ի-ընդդէմ Ա-ոսկ։

ՈՒ ՆԻԳՈՒՆՅԵՐ

Մեզ լոյս մեծ ընդ ընդ
յաղթեաւ խաչի՛ քո թա
գաւոր յա՛ւիտեանից. և ետուր
պարհասդ ամբոխ հաւատացեալ
ըստ քում. աշտարակ հզօրեալ
սա՛ց թըշնամանեաց. աղաչեմք զդ
քե՛ ղարթ պահպանեա զմեզ
ընդ հովանեաւ խաչիդ սո՛ւրբ։
Սա պըտակ զարդարեալ ի ընդ
հաց խնամալիր լո՛ւսաւոյն. և ընդ
հալ ի գլուխ մեզ ե՛ցելոյն. վասն
եղուկ երանգիք ներկեալ սո՛
եամբ ևջնալ. խոհիչխոց կոզեզ
զոր ի զինաւորեա՛ն ընկալաւ.
աղաչ։ Ա՛ր զանդունդ քո մեզայ
ծո՛ղմեան սո՛ւրբ բաժի՛ն նե՛
ցեր. և՛ ըզ բըռնաւորըն ծառ
կեցեր խորտքըն յաւիտե՛նս
կա՛ն հրով հաներ ըզ ժողով
ուրդն քո ի բնակութիւն երկնից
անկեալ զօրացն. աղաչեմք։

Զողաբար նըշանակ օրինակ
եամ քառաթև սո՛ւրբ խաչին.
ձեւացուցաներ մովսէս խորհել
եան բանակին զօ՛ձ՛ն պղնձի
ձի՛. պարեցուցանել զվիրաւո
րեալն ի խածանող սո՛ղնից
թունից. աղաչ։

Փա՛յտ կենաց որ փոխանակ մա
հացու պտղոյն ըզ քո պըտ
ղոյ բերեր պարգեւեցեր պա՛

Յամենայնի բազմամարդ ամբ
նախկա յիս զլծութիւբ ի խնդ
եառզի դա միշնեա մարդասէր։
Լա խանչիւդ զո կենտրանա
պահեա։ և յարութիւդ զո վերը
կեա և ապրեցո զմեզ դա։
Լչե ի մեռանդաս ի դպրոցս
եան զոր ասը։ վերըսին զկս
նորոգեա և ապրեցո զմեզ։
Որ ասը որ տաւրածեցեր
ըզձեռըս քո ի խաչին։ և լու
ծեր ըզկնիք դատապարտե
մերոյ։ զոր՝ բանս։
Ի խաչին բևեռեցար և հեղ
մամբ սրեանդդ քո փրկեցեր
ըզսիեզերս ի մեզայ։ զոր։
Թաղեցար ի մի երկրի և յեր
բորդ աւերբսցեար ըզդժոխս
աւերեցեր բանիւբ։ զոր։
Աւետեանիշ փայտին դրըզբդե
ցան դը՝ժոխք։ զօրութիբ սբ հո
գւոյն նորոգեցաս երկիր։ զոր
սա որ խաւխանեանցն ըզմեզ։
Հրե շառաին աւետեր կուսին
մերիամա։ սա և խակ զանձ
բանն որ յառաջ քան զյաբխա
եանս որդին։ սա և Թագա
ւորն որ խաւխանեանցն ըզմեզ։
Յարեաձե յաւրնե երրորդի։
վերսիքս սպառուեցան երկիր
շարժեցաւ։ սառանեցան դը
ժոխք։ սա և կենդանին յա
ւետեանիշ քո։
Պրեզան ասդաբութիբ քո
ծագեսցի յաչխարհ հաւատացող
ըզ խաչդ սնդրմուզիբ։ և
յիս մնացո։ և յարութիբ հաս
բարձաւ սո հայր յորմէ ծագ
եաց՝ որ երկրապագի երկնա
ւորաց և երկրաւորաց ընդ հո
ւսո սրբոյբ հոգւոյն։ վասն որոյ
և մեք ի երկրպագանիմք հո
գոյ հոգւով ի ճշմարտութիբ։
Որ վասնզի ծագեցեր ընդ
նէն որ ըզ երկիրս։ առաքե
ցաւ աւետիքըն հոր իբարձանդ
հոգին ճշմարտութիբ։ մնեսի
թաղել զերս յատանդ տըրտմե
ցելոց և հրաշնորհ զընարեար
դասս առաքելոցն։ վասն։
Ա՛յսօր տըրտմակա՛ն և դիշե
րային լուծանն երկունքը ծնո՛ղ
դեան նախանձոն։ քանզի զծն
եալըն մարիամ ի մահ ևչե
պահանեաւ։ վերըսաին ծնանիլ
հոգին յորդիս լուսոյ հօրն
երկնաւորի։ վասն։
Պրարչագո՛ծ սուաղաւած։
որ յաչըշէ դպացուցիչըն զերը
կինս ևզերկիրս։ օրհնեմբ ըզ
քեզ։ որ հանդուցիչդ ես ննջե
ցելոց հայր ամենակալ։
Լանդ ձեռ և հանդուցիչ վտանց
հօբ պատկերը։ գոնէմբ ըզբնդ
որ յարութիբեդ ես նընջեցեր
ըզ որդիդ մեռանին։
Ընդերբ անբասիս յորմէ բաշ
խի սիեզերական շնորհք։ բա

Ա՛յսօր նշան յաղթող երևիլ
իւրերին՝ պայծառացեալ ըղեմիւ
կերս. զե՞ն յաղթուե՛ւ եւսեբ
ասպետ գոլով՝ եւ ոչ ի կռիւ
կայս՝ . Հոգևոր :

Ա՛ստուածածին մայր և կոյս .
ծա՛գօղ արեգականն արդարու
թե՛՛ որ լուսաւորեաց զմեզ .
հոգևոր երգով զքեզ բարեբա
նեմք և փառաւորեմք զվիշ
ճին քո զորդին :

Ա՛ՀՅԱ զօրեղ բնութիւ մարդ
կան հրաշափառ քո ծընունդ .
և զեւթեն բնութեն անթողլ պա
հել . և՛ կուսութեդ՛ քո ոչ
խախտեցան կնքիք՝ . հոգևոր :

Օ՛ քեզ մարիոյ անկիզ՝ լեռ
ըն վիմածին՝ դուռըն փակեալ
և անդիւբ կնքեալ . նա խոտե
անչըն գուշակեալ մայր և
կոյս՝ . հոգևոր :

Ա՛յսօր նշան յաղթող երևիլ
իւրերին՝ պայծառացեալ ըղեմիւ
կերս . զե՞ն յաղթուե՛ւ եւսեբ
ասպետ գոլով՝ եւ ոչ ի կռիւ
մեռանիլն՝ . Է՞՛՛ բարձր սուր :

Ա՛ՀՅԱ ահաւոր ձեռով յանգամ ջըն
ծուցաւ Քրիստոսէ՛ . և զմերս
բնութիւ դողացոյն զսուր սանդարա
մետին՝ . Է՞՛՛ բար

Վրանէն նըշխարք կու
տայ ։

Հընձիք ու բանեցէք
մինչեւ ցերեկ ։

Ժողովուրդը բարեաց
եղեալ ցերեկ ։

Ամբակում ծառային վերաբերեալ
խոշ յոյժ ակնարկելոյ վտանգաւոր կ
ի՞նչ ասելն կայ . այլ ի վերա՞յ
քո զնոսա գտանն անարատ . ի
հաշտութիւն հօր և ի բառնալ
ըզ մեղս ա՞ռ . զբեզ ծրն
պարծանքը պօղոսեան . դատ
նեալ ըզ քեզ ինձային բանին
աւելի եւ զվնասուն . քանզի՞ ցի
՞՞ր ապրեցաք ի խաժանող և
յանմարսին գաղանէն . և իւիք
րայ քո հեղեսի շիթք անապակ
արեանն ըզ կողն ծակին ջնջ
ջեաց ըզ մեզ . զբեզ ։

Աւրը զնա՞չ քո շնորհն ցեր
զեն եկեղեցւոյ քոմ արբց .
պրոյ դատապարտեալ պարտ
ցաւ Թըշնամին ։

Սիմէա պահպանեա ըզ ժողո
վուրդս քո քա՞ . պրոյ երկրպա՞
գեմք քեզ ընդ հօր և հոգւոյն ։
Ի՞քեզ ապաւինիմք քա՞ . որ դա
ղցեդ էս խաչիւ . պրպեա զի մերը
կեացես ըզմեզ յոյնմ աւե՞ր

Յայհեղ աւետիս ։

Ա՞յ յաօր երեւա՞ւ մեծի
նաւագա՞ւդն . նըշանըր նո՞ր
աստո՞ւծոյ մերոյ փա՞ռք
եղ . ի հնաւակատինն պը յերրո
անգիմ . ժողովուրդք բարեբա՞
նեալ ըզ քրիստո՞ս տա՞ւզ
նեցիք ու բանեցէք ։

Վրանէն նըշխարք կու

ըզնա՞ք քո՞ ։ ապրեցուցանել
ըզմեզ խաւսատոյ թշնամւոյն ։
Վայ՞ կենայ կանգնեալ ի մէջ
տիեզերաց՝ յայս և ապաւէն ան
զի մոռդկան . ա՞ր պահեցոյ
ըզ մեզ յամենայն վտանգէ
մարդ ։ ապրեցուցա՞ ։

Յաղթող զօրութե՞ խաչի քո՞ պա
հեա ըզմեզ քա՞ ամե՞ն . որ տանջանաց
ցեր ըզ ձեռնա՞ քո՞ ինձա՞ . ևմեզ
ձե՞ր զնինք դատապարտեա՞

յանցանաց մերոց ։ ապ ։

Այ՞ժմ քո՞ քա՞ երկրպագեմն ս՞
բարեաց՞ քոմ . որ ի վերս թիւն
մեզ կանգնեցա՞ . ա՞ր եղիցի
մեզ պահպանութի՞ն յամենայն
ցաւ՞ցանել ըզ մեզ ի պատրանաց
բանսարկուի՞ն ։

Ո՞ման բարձրացար բարձողդ ս
նիծէց . որ փառաւորեցեր զե
հօր . ժողովի՞ր ըզհետացեալ
սըն կենսաբեր վայրենին . ամ ։

Ամէն լուսաւորեցան սիրտքդ
ամենայն . ամա՞ ապաւէն ար
գելեալքն ի՞ մեղսաւոր բանտին
որ ազատեաց ըզ մեզ ի պատ

Պա՞ր քաւեցեալ պահեին յան
եղանի՞ն դպրեսի՞ն ըզ մեզ
նահապետս ծա՞ռայն կե՞նաց .
քրո՞ վերեակա՞ն հոյակըն
բոցեղէն սրովէի՞ կո՞ւք . պատ
պատեալեաւ յուսոյ հերկրի
պատուական ծառայքդ վայս կենաց և փրկ
կու՞թեան՝ զբեզ օրհնեն մանկ

ՀԱՆԱՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ԽՍԱԼԵՑԻ։

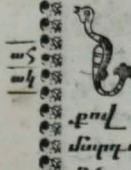

ԱՆՇՈՒՇ ԱՆՈՒՆ ԱՂՋԻԿԻ

ասէր ցնծութեամբ ընդ ամենայնի ընդ քոյր քո. պահպանեա զմեզ ի մեղանչելոյ ընդ մարդկան յանկարծակի ի չարէ մահուանէ. զի դու միայն ես Թագաւոր փառաց ծերնեաւք յաւիտեան։ Որ հրեշտակ սուրբ առաքեցեր զանարատ բազուկս քո. ազատել զերիտասարդ ի վիրաւորութենէ մեղաց. զի դու միայն։ Որ մեռանէիր դու զանմահութեան յերեսաց մահուան. արժանի առնել զմեզ քո վերջնոյն ոտանց. զի դու։

Աղաչեմ զքեզ Տէր ամենակալ, զի ընդ ամենայն ժամ ի քո ծառայութեան հաստատեսցես զմեզ. զի ոչ ի մերոց գործոց ապաստանիմք, այլ ի քոյ ողորմութենէ։ Զի ոչ ոք է արդար առաջի քո, եթէ ոչ ողորմեսցես նմա։ Զի ոչ ոք է անարատ առաջի քո, եթէ ոչ սրբեսցես զնա։ Զի ոչ ոք է անմեղ առաջի քո, եթէ ոչ քո ինքնին ողորմեսցի նմա։ Զի ոչ ոք է անպարտ առաջի քո, եթէ ոչ քո ինքնին ներեսցես նմա։ Զի ոչ ոք է անդատապարտ առաջի քո, եթէ ոչ քո ինքնին արդարացուսցես զնա։ Զի ոչ ոք է անդատաստան առաջի քո, եթէ ոչ քո ինքնին դատեսցես զնա։ Զի ոչ ոք է անդատարկ առաջի քո, եթէ ոչ քո ինքնին լցու

խայթոցքը մնհանգերին. և վերը
կէցեր ըզ սիեզերս ողորմեա։
Լուեալ եղեր ըզաղերս մեր ի վե
րոյ խոչին. և տալեր եմ ըզ
հոս իջեր ի գերեզման. կենդա
նութեն ընծրհեցեր զստուերոց ի
խաւարի՝ և զօրութիւն յարեան
ողորմեա։

Աւազանաւորից տէր ի վերոյ
հեթանոսից. և լուսաւորեալ
պայծառացոյց տէր զկենդանի.
ժողովեր զքեզ ըզքո բաժենալ
նեցուկ։ Օ գերեզման տէր զօրութ
ընդ քեզ կեր ածաս՝ քանզի շի
ջոյց զմայիմ մնհնու խաչին
եւրիով սը լրով՝ ժողով։

Յարեան տէր և տիեզերք ամէն
բոսիանաւք զարդարեցան. և մեռ
կոնիք հաղորդեցան մարթոյ
և արեան կենդանարին՝ ժողով։

Ալը խաղալոյ խնամոյ կաս
տուեցեր զնկեզեայ հօր խնա
մութիւն. զոր նախանձկար տեսու
նշանակեաց մեսիա խորանեան
երկնահանդէսն ի սիոն լերին.
լուսաւորելով վտակօն անտուժոյ
Ալը ըզ խորհուրդ անապական
անօրինութեամբ. քո ի սըրբոյ կոյ
սէն. տրտմութիւնդ տապանակն
ածպին ուխտին կտակարանոյ
բանիդ աստուծոյ. վտակ ան
ծղնդ առեղ հաղորդեան։

Ալը իկեանս վերադարձիր բնու
թեան դարձեալ յարդանան

օրինակեցեր. և ըզ ըրանութիւն
մահու և դրժոխ կործան
մանէն երկրպագեալ. տապանակա
խաչին հրաշագործեալ նոր խ
բանիդ. օրհնութիւնս քեզ տէր

Երգ ելանելոյն մեռնելոյ։

Ալը յերկնային զօրս անանցանելոյ
ըն նախ հեղեր առաստապետ հո
գիդ. ձըզ շնորհիս. զուժալին և
զգերագոյն քո խնամատարելոյդ.
լինել վարագանիչ տէր երրոր
դութեդ. ընդ նոսին վանաւո
րելիք զերրեակ մարութիւնդ։

Ալը զկենդանարան ուժալին ստեղ
ծեալ երրորդութեդ խորհրդակ
ցեր. զարդարութիւնդ փրկչական
շնորհայ քոյ կենդանարար. և
ընդ ծնանդան տէր նմանիլ խոսե
ցար օրինաց և մարգարէիցդ։

Ալը յերկորդի վերկութեանն
յետ յարութեդ քոյ եկակցին.
մրտեալ ի վերնատունն դրծքն
վանկրնիք շնորհկնիլ բոլո տա
ջինն փրշմանն ըղքեզ մեռանալ
նիզ առաքելոցն առաց ուրախ

Հոգի աբ. ընդ նո։

Յարժամ երկինք գոհիլ վոյն
ազգեցուցիչ առնելոյ տէրնդ
ըստ եղեռնատուին անհատիր. յոյժ
առաք ուխտին. ինչեա տէրդ
և ըզ մեր ըզ նըշխարեալսն. և
հանգիր ընդ սուրբսն քո։

Յարժամ հառատպիցդ ածուէ
ըն փայլն ի յարեվելից. ձդեալ

կնիկ լուսաւորեաց. Ամ։

Ի՛ր զահաւոր և զիւրամտութեամբ գալըստեանն երևումն. Ա՛ն ե՛ս ծանեայ զձեզ ասէ տէր ամենակալ. զի ոչ ոք ոչ ինչ ծածուկ կարէ առնել յերեսաց իմոց. ոչ ոք ոչ ինչ ի մտի կարէ խորհել զոր ես ոչ գիտեմ. ոչ ոք ոչ ինչ ի սրտի կարէ ծածկել զոր ես ոչ տեսանեմ. ոչ ոք ոչ ինչ ի գործ կարէ արկանել զոր ես ոչ լսեմ. ոչ ոք ոչ ինչ ի բերան կարէ առնել զոր ես ոչ ճանաչեմ. ոչ ոք ոչ ինչ ի գրել կարէ զոր ես ոչ ընթեռնում. ոչ ոք ոչ ինչ ի ձեռն կարէ առնել զոր ես ոչ կարեմ. ոչ ոք ոչ ինչ ի ոտն կարէ

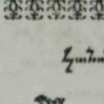

ԲԱՐՁՐԱՑՈՒՑ և զօրեղ վայր խաչիդ քո. քո՛ւ զուարճանալ զօրաւէ՛ր իւրեարկիր երեւեալ. եկայք ժողովրդք երկրի բոլոր։

Օ՜ր հրեշտեղն ծանգեալ ղանձն թաղչելի ըղ գանձն. մուխանմանէ թագուհեայն փայտ կենդանացեալ. եկայք ժողովրդք։ Ահ է զկնի յաղթութիւն յերկոց. ախտացեանն և կիսիք յաղթողք ընդ դէմ թշնամւոյն. ԵԿ։

Աղաղակէ երեւոյն երեւեալ դշխոյին. նրատեսիլ յաստեղն յերուսաղէմ. խնդրեցէք ըզպատուականն փայտ խաչին. յոր ըզ մահացեալն բեւեռեցին։

Արծաթատոհ հրամանաւն ժողովեցան հրեայքն. յու՛ր անկանել նմա ըզպատուականն փայտ խաչին. յոր էլեալ բարձրացաւ այրիչն այրածոյ։ Ընդ յայտնել այրիչ խաչին ի տեղւոջն սրբոյ. բո՛ւրմամբ անուշահոտ խրնկոյ եւ ըզ յայն տիեզերըք մեծապէս պարգեւեաց։

Այր ըզնախանձն անհիւ մահու վայտ կենաց չնորհեցեր. և ետուր յաղթութի՛ւն մահուցն բռնութի՛ւն. ի՛ սմա՛ բանիւ հոր երկրը պագի՛ացո՛ւք։

Ի՛ր զի կամեցաւ եկեղեցւոյ շինո՛ղն. զյաղթականն ըզպատուականն զնա՛ծ ընկալո՛ղ զօրինեցը՝ մնասուցանե՛լ զօրինեցն զուարթի մի՛շտ ի բարեգո՛ւնն։ Այս կամաւ քո՛ քո՛ եւ թեւիզ տո՛ւ նայեր աբ հոգւոյն. և զպատուք տիեզերական մեծապէս զնա՛ծ ընկալո՛ղ եկեսցո՛ւ ի՛ լեռնէն վարագայ բընակ կիլ ինանա։ Եկայք ժողովրդք երկրպագեսցուք աճապարն աբ նըշանին. Տեսանեցէ՛ք միասնական ըզձեռսս ձեր ի սըրբութիւն. և ըզբնակեանն ի տանս մի՛շտ փառաւորացուք։

Ընդայնկան տեսանելի՛ ի կալ Թողիկէ եկեղեցւոջ տեսանի. գո՛րծապան մնհոս՝ մնհոմանէ տաճի գոլ կենդանդ. և մնհոյնո՛ւ ցիչ նամատեղծին՝ մնհոմանէ գոլ շնորհո՛ղ յարութեանն։ Պա՛րգեւ գե՛ բազդին պարգեւի՛ պատո՛ւ հաւատացելոց. և մնհոյ ցո՛ւն ի կենդանդ առնու իւր զորըս վերելեակս. և Թուրցեալ վերս գոյն բընակիլ ի՛ տեղւոջն սրբ բուլիե՛։ Եկայք ժողովրդք ընդ հոգեղինացըն սպասուցո՛ք եւ երկրպագեսցուք աճապարն աբ նը՛ շանխ. փառաւորբեացուք ըզ հրաշագործ պարգեւաց տուօղն։

Որ խոստովեցար ի յերկնից եւ
ի քէն ի յերկիր մուծիչն արդի
եւ բանդ. աղաղակեմ քեզ
նաեւոր հօտի՝ Որ կանգնեցեր
ընծայ քո ի մէջ երկրի. ՀԷՆ
եւ բարձրացար փրկեցեր
զմարդիս. աղաղակեմ՝

Թագաւոր ի նոր ի գերբնութիւն
նէ. եւ յարուցեալ յերրորդ աւ
ուր ի յերկինս համբարձար՝
աղաղակեմ բան։

Որ երրորդեցին կամարդ հաւնգ
էիս՝ այսօր ի քէն յերկինից իշա
ւատարէլդն սուրբ հոգի՝ ծրմ
նեալ ես թագաւոր անանց։

Որ գընաս խորհրդեաց հոգոյդ.
այսօր ի հրեշտէն լերինս բաժա
նեալ հանդերձ յաւազելոյն
աւուրբ հոգի՝ ծրմնեալ։

Որ խոստացար առաքելոցդ զօրա
բանս. այսօր եկիր ի հանգստուել
դրախտիդ քո սուրբ հոգի՝ ծր։

Որ անձամբ անօթիդ հոգեբեանք
ի փրկութիւն մարդկան մարդ կան
խոստովեցար բանդ. ասելոյ
այսօր հոգով ժամ՝ եւ ըզ մեր
ըզ նրիջեցեալսն ընդ սուրբսն
քո՝ որ միմեանց ես մարդացեր։

Որ անբաղձալիդ մարքեալ
եկիր կամաւ ի չարչարանս. ՀԷ
ի խաչն բեւ եռ յար՝ հեղեր
զարիւնդ ի փրկութիւն. այսօր։

Որ թագաւորն երկնորեայ ըզ
բազանութ մահու լուծեր. եւ կո

Որ զանառ լուսոյդ բարձողըն
ծածկելով հրեշէն. ի յերկրէ
ծագեցեր զերկնայինն ճառա
գայթ. ի սուրբ բան։

Որ զանարատ բազուկս քո ի
խաչին տարածեցեր քան ապրե
նար զանձն յոգիոյ եւ տուր մեզ.
սուրբ երկնանալս մեր սրտեան։

Որ զաշխարհակեցոյց բազկաւոյ
բարձուն խաչի քո քան ապրե
գաւազանն զօրաւէ եւ տուր մեզ.
սուրբ։ Որ զերկնաւոր փայլ
մանէ փայտին յանդամանաց. կե
նաց փայլիւքըն կենդանարար
ցեր. սուրբ երկ։

Որ խաչն օգնական հաստատուն
ցեալդ կանգնեցար. ի յերկրի
յաղթող թշնամւոյն. եկայք ծո
ղովրդեք երկրպագեսցուք։

Ընտրեալն ապրծ բարձրացօ
ի խաչին եւ մեռեալսըս մեղք
փայտին ճաշակմանէն. ի սուրբ
հորոգեամ կենդանացոյց։

Ի միւսանգամ գալստեն ահ
արդեանն. սուրբ խաչն երեւի
ի ըզլուսաւորիչ. զի նայ ե յոյս հա
ւատացելոց։

Ընծաւելի հօր էակից ի խաչ
եղեր կամաւ հօր՝ աղաղակեա՝
Ընանհաւելոյ սըւօղ քրիստոս՝
ի գերեզմանն ի քէն ածդ
աղ։ Նէ յերրորդ աւուրբ յար
ներ յոյս յարութեան ցեալսըս
մեզ՝ աղաղակեա։

Աստուածածնին՝ այսօր։

Ա՛ր ը՛նդ հրեշտակին ը՛նդ ձայնը՛ն լըսե՛ւ հիացա՛ւ բերկրե՛ցաւ՝ բարեխօսա՛ւ վասը՛ն մե՛ր մե՛ղ ծրնողութե՛ան ղօրնե՛ւ ղ՛ի կանայս ։ Ա՛ր ը՛նդ հրե՛ւն ա՛ծ յոտուկ՝ ինդ՝ ի՛նչ կրնե՛ւ ան՝ կիզելը մե՛ր՝ բարեխօս ։ Ա՛ր զանշուշտ ինչ կիզ ի գերկ ը՛ս ը՛ս բարձեա՛լ դիւրացե՛ր կամքնա՛ս՝ բար ։

Վասը՛ն հօր և ։

Ա՛ր ուշադիր հրամա՛նք ցուցե՛ր ը՛նդ ը՛նդշա՛ն խաչի՛ ը՛ս ։ յայտնա՛ւ ուշադրո՛ւ յոտուածո՛ւ պատա՛ն նուագն ։ ի՛ սմա՛ն բանիւ հօր և ը՛ս կը՛ըսա՛ գ և ացո՛ւք ։

Ա՛ր փափագելի տե՛ղնքնա՛ն ի՛ կեա՛ղ ի՛ քաղաքն երուսաղէ՛մ ա՛ծ ա՛ած՛ն ը՛դ ը՛շխա՛ն ։ խըն՛դ ը՛ս ը՛ս ը՛դ փայտ խաչին ։ զո՛ր բարձա՛ւ մարմնո՛վ յինքնա՛ն զա՛սբուած հրեշտակ ։

Յո՛րմէ զարհուրելով դողա՛ցին դե՛մքե՛ր հրեշտակա՛ց ։ ա՛ղջ ամենայն ստեղծուածո՛ց ։ ի՛ յայտնել խաչին ։ ի՛ն ա՛ծ ա՛ած՛ն ։ ի՛ կամ՛ս

ԱՐՕՐԱՅԻՆ

ղօրութիւնէդ քո ծանուցեր հիմդիւդ ձեր հնդիւդ ձերում։ բաշխեալով իշխանաբար ըստ կարի գիմելոյ քո։ առաւտուց մարդս բերին իւրեանց զհամբ։ բարեխօսութեամբ սուրբ սուրբ սուրբ Տիրամարիամ Աստուածածնի մերոյ։ Ա՛ր մաքրեցեր բնակարան ձոռոմեանդ քո սուրբ ըղ մանր գարեան։ Ա՛ղաղեսցաւ հնձ ղեր յանձինսն նոցա զանապատ կան և զերկնային շնորհսդ քոյ բերկրութիւն։ բարեխօսութեամբ։

Ա՛ր յայտնեցեր ըղ ծածկեալ խորհուրդ քոյոյ սիրոյդ։ և անճառելեաց ապագային պատրաստ մօղս արարեր առաքելոցդ քոմէ հակակ բանիդ առատ ձայ։ բարեխօսութեամբ։

Ա՛ր առաքեցեր նահատակսդ քոմէ գալստեան սուրբ ըղ մարգարէն։ աւետարանել տէրութեան քո։ ի հայրս եղբայս զկնդրեալն քո ի հայրս կան ծոցդ ի փրկութիւն հնձ Քրիստոսաց։ բարեխօսութեամբ սուրբ քո խընայեա ի մեզ։

Ա՛ր խոնարհեցար յանպատում վիճակ մարդկ առաւնծոյ։ և եկիր ի կատարումն մարգարէիցըն նախանձայն քարոզութիւնն անճառ խորհրդոյդ։ բարեխօսութեամբ։

Ա՛յսօր ընծայէ զողջութիւն ըզ ծառայսդ քո Տիրամարիամ։ վերաբեր զնա անուշահոտ խընկովք ի ձեռն երանելոյն յովսէփայ։ է։

Ա՛յսօր ի ձեռն փրկականն աբ խաչին՝ կենսագործի պատանին մեռեալ։ և ողջոյ առաքեալ ըղ կործանումն իւր։ իսկ մեք քի հաւատացեալք երկրի։

Ա՛պաւինեցայք ի խաչ քո սուրբ ըղ քեզ յաւիտեանից։ որ եռանդ մեզ պահպանեալ յաղթող ըղձմ թըշնամեացն։ աղաչէմք սուրբ փրկիչ պահպանեա զանձինսս մեր։

Ա՛ւարձեալ Թագաւոր՝ որ վասն մեր եղեր ի խաչ։ և բարձեր սուրբ զայցեալսն նահատակդ ձին աղաչանս։ աղաչէմք։

Ա՛յսօրեայ աբ հաւատով և փայտ կենաց մարդկան յայտնեալ։ զոր տեսեալ պտղոյ պըղծոյ կործանեցաւ ա՛նկանգնելի։ աղաչէ Ա՛ստղածնա Թըշնամին ընդ յայ անել սըրբոյդ խաչին։ և ի խաչէ վառաց նորա կործանեցեալ յանդառնա երկրի։ աղաչէմք։

Ա՛րեգինըդ ցընծային և երկիրս ուրախանայր։ քանզի փրկիչ ցուցաւ աբ խաչն և լուսաւորեաւ ամ եղբայց։ աղաչէ։

Ա՛յսօր լանդ։ հտ։ Ա՛պաւինեմ։

Ա՛ր հրաւիրեցեր զորդիս մեր դիան յորդեգրութեի հօր քո արդեւ տաւնածոյ . և կոչեցեր յաբբայութեիդ զոր ժառանգութի ի ձեռն սուրբ հայրապետացդ աղօթիւք սոցայ աղաչեա :

Ա՛ր լուսաւորեցեր զեկեղեցիս հայաստանեայց լուսով քոյ քաջ և զարդարեալ նորոյգեցեր պայծառ ծանօթմամբ շնորհիւդ սուրբ գրոյն գրիգորի . աղօթիւք :

Ա՛ր զնեցեր իւրեանց կամաւ ըստ ընտրելոյ կամացդ զոմն ըստ քրիստոնեականէ ձրդնոլեիդ ընդ դէմ թշնամեացն . և փոխեցան ի բնիկ յարքայութեիդ . աղօթիւք :

Ընդ միջոցառակ սրբոյդ մեծաւորս տասն . պատր ուսուիդ եկեղեցի հրեշտակելով ընդ ձեռնոութեի ստոյգ հոյդ երկնաւոր . աղօթիւք սոցայ աղաչեա :

Հրաշալով լոյս և պայծառ տաս քեռութեդ քարոզեցին ըզքրիստոս ուրեք ցանդ ի հնոյ և ի նորոյ կտակարանսդ . և մարգարէացար ի սրբոյդ կուսէն որդիդ միածին . աղօթիւք :

Ընդուշտ ո՛ր բուռ մնացորդ քո լցցին ըզտիեզերս կենսաբեր աւետեաց . և ընդ վերին դասս կարգուիս հանապազ բարեբանեն ըզքեզ հոգիք արդարոց . աղօթիւք :

Ա՛ր առաքեցար ի հօրէ՝ հոգի

Ա՛րդ օրինացըն մովսէսի լուսատու տասն տանն իսրայէլի՝ և իմն նալի արեգականըն յոսուէլեն թաց ա՛ռ ի յերկիր ծագմանն ի կոհաւեն՝ ա՛ռ քո բարեխօս սեա՛ վասն անձանց մերոց :

Ա՛ր կրօսեր ըզ բոլորից ածն ա՛ռքեղ եկեալ հրաժարիր իւ տանելով զեբռայեցեաց ըզ ծառայութեն ընդ հողոցն բնաւ թերը պարտնակեալ . ա՛ռ քո :

Յարժամ էջ յորդանան հուն ած էքեն մերկստին . վերնոյ կան իշխանութիքըն զահի հարեալ զա՛ր զրամանայքն նորահրաշ աւետեանըն . ա՛ռ քո :

Ա՛յտնասհանն ծովէն հօր գը թաւթեց բրնամունք և առաք ա՛ռաքեա՛լք . անդրանիկ խորհրդ հրեղէն և լոյս գերազանց . երկո տասան սղգաց պրսակ աբ եկեք ղերեզ . բարեխօս լերուք ա՛ռ ուր վասն անձանց մերոց :

Ա՛շխարհակիր բանին բազկաց եղեալ հեծանէք աբ՛ին սիմէին . լերինք անշարժ հովիտք ծալ կածինք հաւատացա վերք հաւատ սոց պետրոս և ա՛նդրէաս :

Ա՛բաբեբանն հոգւոյն վերանակք և որոտմունք տիեզերաց . ցոլ մեռնք հրեղինք ա՛ստեղք լուսանիցք . յի թագաւորին վեհ կաս լանջից աբ՛ յովհաննէս և յակոբոս . բարեխօս լերուք :

դաս արդարոյ . ա՞զատանոք
սոցա խընայեա՛ք ի՞ մեզ :
Ա՛ր զօրհնուի նախատուղձին
ա՛ծաղմոյդ աբրահա և ի գ՛այ .
պայծառացիր վայելչակա՛ծ ծաղ
կեցումբեր պաօր ի յովակիմ և
ի յ՛այնան . աղ : Ա՛ր ընձեռուածն
աբրահամու նահատակին մեր
ըստ հոգւոյ . քահանայական և
թագաւորական գահակալնաց
ըն միասեալ յո՛ւբեր պաօր ի
յ՛այնան՛ . աղաչեա :
Լ՛ուբայ վիմի հաւատոյ հիման
առաքելոց և մարգարէից . շինե
ցեր ընդ՛ որ զեկեղեցի՛ . և ի
սմա միաձայնեալ եղեն մարդիկ
ընդ տ՛էրե՛ շանակ . փառաւորե՛
լո՛ւ որ զերկրորդո՛ւթիւնդ :
Տէղի ապաւէնի և ժողովարան
բանաւոր հօտի . բընակարան
հրե՛շտակից նաւահանգիստ ար
դարոց՝ և մե՛ղաւորաց քահա՛
նան . զորդւոբեա՛լ առաքելովք
և մարգարէ՛ բեբ : Լ՛անձն ած և
ծածկեալ խորհուրդըն յայ՛ւ
տե՛նից . ի՛ջեալ ի՛ երկնից՝ մար
ձա՛ցեալ ի՛ կուսէն՝ խաչեալ
յերկրի՛ և թաղեա՛լ ի՛նոր ի՛ գե
րեզմա՛նի . և յարուցեալ յերրո՛րդ
աւո՛ր . զի զմարդարէիցն ըզ
տա՛ռըն կատարե՛ա՛ց :
Գ՛շաբ հօր և :
Ա՛ր լուծեր կենարար մահւա՛մբ
քո ա՛ր զերկուսիսն մահու . ի՛ջա
նե
անձն և հանգոյ . աղաչանոք
անօրինաբար քո՛մ էակցին . լի
նել մնախիւսիչ աբ՛ առաքելոցն
աղաչե՛ք ըզ՛քո՛ զ ո՛ղորմեա՝ :
Ա՛ր ի՛ջեր սո՛ր բաբար ա՛ր երկնից
առաւոտ հո՛ղմն նըմա՛ն ա՛ռաւած
յայտնապէ՛ս . և՛ ի հրեղէն լե՛
զուս բաժանեալ հանգեաբ ի՛
դաս առաքելոցն . աղաչա :
Ա՛ր արբուցեր երկնաւոր գին
եաւն խմաւորե՛ զհո՛գիս աբ՛ց
.քոյ առաքելոցն . որք արբուցին
արբառեցելոց որդւոց ադամայ
ըզ բաժակն ո՛բախառար յայդ
ա՛ն եղե՛ալ՝ . աղա :
Յո՛րժամ յերկրէ գո՛չէ փողն
ազդեցո՛ւիր . առնե՛լոյ տո՛ճզե՛
րաց ի գ՛ուաստա՛ն՝ն ա՛հա՛ւոր յայնմ
աւո՛ւր ա՛հեղին՝ յի՛շեա տէ՛ր զ
և՛ ըզ մեր ըզ նո՛ւիրեա՛լն և
հանգո՛ր ընդ տո՛ւրբըն .քո՛ :
Յո՛րժամ ձառագայթք ա՛ծուե՛
ըե փայլե՛ն ի՛ տարե՛ւելից . և՛ դէպ
բուե՛լիբք հրա՛շի՛ցըն բա՛ւնին
յայնմ աւո՛ւր ա՛հեղին՝ յի՛շեա :
Օ՛ ա՛րհուրեա՛լ դաղան ա՛ղբա՛ծք
իձայնէ՛ սրովբէ՛ականք փո՛ղերն յոր
ժամ՝ հարկանե՛ հրե՛շտակապե՛տն
և՛ կոչէ ի՛ դ ատաստա՛ն զաշգա որ
դե՛ւոյ մա՛րդ կան՝ . յայնմ աւո՛ւ :
Ա՛ր նախանձ խմաւորե՛ տնօ
բինե՛ցեր զհորհո՛ւրդ աբ՛ էակ՛
ղեցւոյ . խորհո՛ւրդն ա՛ղբէ՛ակ հի՛
մո՛ւնս հա՛տատուա՛ծեա՛ն ըզ

Աշխատասիրութեամբ Մարկոսի Վրդ. Տէր-Մկրտչեան

Ա՛ստարած կոչ ասծածին մարի ամ սրբուհի և մայր քի. յոր դանդի տարար զանատանելին ա մեծեցուն. օրհնութիւն ըզ քեզ ասծա՛ծնդն մեծացուցանելիք։ Ընդ քեզ երկնային դուռն զոր եւան եղեկիել. և մարըն զոր ճանեան գեղեցն. սերտելէ հողեղէն վերհադին. քերտելէ օրհ։ Երթա խորհուրդս սուրբ ի՛ քեզ տեառնի ասծա՛ծնն. յոր զուարթ անաբիծական ճանեզ անարատ. կուսութիւն յիտ ծը նունդեան մրնդան ծնողական օրհնութիւնամբ։

Ա՛ր սեհուսեր քուս գալստեան եղեզ ուսուքեցեր յաշխարհ ըզ աբ մարգարէն. և ճեկեալ խոր նարհուրդ նոր օրինաց լծցեր ի գերիս օրինաց և մարդարէից. բարեխոսութիւն սուրբ քրիստո՛ս աղերսեմ մեզ։

Ա՛ր կոչեցեր մարգարէութ չէ ուաջագոյն ըզ հեթանոս քեզ նոր ժողովուրդ. և ըզ դուսա րը սիոնեայ ցեկեղեցի հեթանո սաց հա՛տրսն սիրելի անանձ փեսային. բարեխոսու։

Ա՛ր ըզ վանըս տաճարիս զոր շինեցեր շինողդ երց ի վերայ վիմին. բարձրացոյն քան զառաք ջինն. և գերասարդ վայելչութ տեառնծոջըդն ծնունդ չին խառն ասուածութ հողեղէն։

Ա՛ր ընդ հողեղէն բնութեանն մերոյ խառնեցեր ըզ ջրան հոգի՝ ոնանկ զերութի ըզ նդունելոյ զածային և չհո գևոր ըզ ջնորհս ինքեան ի վե րուստ. օրհնեալ ես մաստանդ հա՛յրըն ըս մերոյ։

Ա՛ր ընդհեցեր մեզ զուր հոգուց չխորացելի ցհոգի մարգարէից որով ծանուցեր յառաջագոյն բազմատարիկ օրինակօք զան ձանելի խորհուրդ քո մարդե ղիանդ. օրհնեմ։

Ա՛ր զանգղ գոյիդ լինելութի իբրև զեղեւգ սեսանելին. յոր ամջնորդականն մերս նոյն տպատարեալ հոգիդ ըզկերպա րան իրին գերազոյն հրաշից եր քան ըզ բան. օրհնեմ։

Ընդ ամենայնի. բարձր ա՛ռա րեր ըզ նա՛ յաւիտեան։

Ընդ ամենատուր յառաջա գոյն փրկուե մերոյ. ծարիս հա՛ րեր եկեղեցիք հեթանոսաց. տպատարկելով ըզ տեր օրհնե։

Ընդ տեսանողաց մարգարէից հնին խորհել քահանայք նո՛ րոյ ուխտիս սպատարողք. ըզ տէր օրհնե։

Ա՛յսօր ժողովուրդք որք ՚ի հե-
թանոսաց . հրաւիրեսցէ յանա-
ջող մարդարէին . զի առաքեսցէ
զգեղեցիկ մարդարէն առ Աքազ
զՀեզեկիա՛ . օրհնեցէ՛ք ըզտէր
յերկինս ընդ երկնաւորսն :

Ա՛յսօր որդիք դստեր սիոնի . շինեա՛ք
քեզ և մարդարէից . որք և
ընկէ՛ք զառաւաւծուղս վըտակ
հոգւոյն էրուսաղէմի . ահ-
կէզեկիա սկսաւ՛ զօրհնել
ըզտէր յերկինս :

Ա՛յսօր վերին զօրսըն համան-
ձայնեա՛լ . գա՛նք նահապետաց
և մարգարէից . երգեն այ զեր
գըձս հոգւոյ՛ն . ՚ի միտս առին
սոցա երգեմք և մեք ըզ փառս
՚ի բարձունս :

Ա՛յսօր ցնծայ զոնաթագեալ
եկեղեցի՛ հեթանոսաց . ոտանըն
զպիշատակ մեծի՛ նահապետին
և հօրըն հաւատոյ սբրահամու .
օրհնեցէ՛ք մանկունք սիոնի՛
զՏէրըն լուսոյ ահնըձուկ :

Ա՛յսօր նոր իսրայէլ կոչեցեալ
մարգարէիքն առաջ . ոտնեա՛ք
ցընծութիւ՛ք ըզսոն հովուաւորին
իսրայէլի՛ն առաջնոյ՝ . գոլեք
լսել ըզգլուխս անկեան երկուց
որմոց յարմարութեամբ :

Ա՛յսօր ի գլուխս լերանց տաճն
սիոնի հաստատեալ՝ . որ և յաւե՛տ
ոտոզիս յամպոց հոգւոյն ծա-
բուղս առնասհոն անձրեւօք .
բարեբանեա՛ զաղբիւրըն կե-
նաց զարբուցանօղ՛ն ծա՛ղ
բաւեաց :

ՀՅԼ ՀԵՏ ԼԱՒԵՈ ՄԻ ԳՈՂԵՔՅ :

Որ յերկնային զի՛նուորու-
թենէդ անդադա՛ր ձայնիւ
երկրաչըքեա՛ն օրհնէդուն-
քըդ վառաբանիս . հարցն մերոց յաճ
օրհնել և մեզ յանիսուն :

Որ շնորհեցեր մարդարէիդն
աւետարանել ըզկենսաբեր
անօրհնութիւնդ քո ընդ կուսին .
հարցըն մերոց յաճ օրհ :

Որ պարգեւեա՛ր հոգւոյն վե-
րամիսեցեր ըզսիրելիսըն քո
յերկինսին խորանն . հարցըն :

Ընդ որ օրհնեցէ՛ք . և բարձր ա՛ղ
րարէ՛ք ըզնա յաւիտեան :

Ակեղեցիք հեթանոսաց կոչ-
ցեա՛լք ՚ի քո յաղթութիւն հե՛լ .
օրհնեցէ՛ք ըզտէր և բարձր :

Պատանեա՛ք և պատանեակա՛ք
ընդ ծերին զբարութիւն հո՛ղ
գեղ հընչեմք երգով գոլե՛ք
ցեղ ըզտէր և բարձր :

Որ զաւետիս հոգւոյն ՚ի հրէ՛
ղէնն ի՛ հրեշտակէն ընկալար . ու-
րա՛խ լեր բերկրեա՛ղ տէր ընդ
քեզ մարիամ անդադա՛րութեամբ :

Ընկակղզին բանըն հաստեցա՛ե
առնու մարդեղութի՛ւն ըսկիզբն

ոչ ըրք։

Յայնըսոսիւր զբ հանդիւրատ
ակըսով զերանիս մարգարէիցըն
ուսանիլ զկրանիս ըզմիտ կոխեցիր. արձա
կել զերանիս մարգարէիցըն
ասասանօր կատարեցեր զմարգա
բեկին ըզ տեսութիւրն. սրբօք։
ցատրել զիջումըն քո յաշխարհ
Որոց էառնր իշխանութիւր բաշ
տուի եկեղեցւոյ քո՞ւմ սբ։
նութ. սրբօք շընորհեա հաստա
գարկըն. աւետրանել ըզ քո գա
լուսատ անթարգմանելի անօրէ

մը

Որք ոչ ճանաչեն զքեզ ճշմարիտ
Աստուած եւ զորս առաքեցեր Յիսուս
Քրիստոս. զանոնք ուսո՛ զճշմարիտ
գիտութիւնդ. եւ զանոնք որ ոչ
հաւատան քարոզել զաւետարանդ
քո. զանոնք ողորմեալ դարձո՛ զսր
տերդ. եւ զանոնք որ ոչ ունին
զհաւատս քո. զանոնք լուսաւորեա
զճանապարհ ճշմարտութեանդ.
զանոնք որ ոչ գիտեն զքեզ. զանոնք
ուսո՛ զանունդ սրբել. զանոնք որ
ոչ պահեն զպատուիրանս քո. զա
նոնք ողորմեալ դարձո՛ զսրտերդ.
զանոնք որ ոչ ունին զհաւատս քո.
զանոնք լուսաւորեա զճանապարհ
ճշմարտութեանդ. զանոնք որ ոչ
գիտեն զքեզ. զանոնք ուսո՛ զանունդ
սրբել. զանոնք որ ոչ պահեն զպա
տուիրանս քո. զանոնք ողորմեալ
դարձո՛ զսրտերդ. զանոնք որ ոչ
ունին զհաւատս քո. զանոնք լուսա
ւորեա

ՈՐ ՉԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ
ՈՐ ՉԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

զգաստ հաւատով սրտիկ իւր
եանց . և ընկալան ի գլուխ տա
ղաւորտ վերակոչութեանց ընդրկան
խաչին . սուսեր ընդ մէջ ածեալ
ընդ ձիամարմ ոտ նը հոգին . բառ :
Աղբ մնաբերեցին զանձինս իւր
եանց առաքար անուանելոդ քրիս
սրբոց . և բուրեցին հոտ անուշ
շութեան ցաղմեա Քրիստոս .
ի տէղջ հեղման նը սուրն
Քրիստոսէ . բառ :

Ար յերկնային զօրս անանցանելոդ հգ
ըն նայս հեղեր առաւտուկէս հո
գիդ ճշմարիտ . զճապկին և
զգեցուգին քո խնամուրթիդ .
լինել վանապանել նը էրրոր
դուէդ . ընդ նոսին վանաւորը
հիք զերբեակ միութեանդ :

Ար գիեցուցանն ճապկին առ դ
ճեալ էրրորդուէդ խորհրդակ
ցուէ . զարդարեցեր փրչանակ
շնորհաց քոց կենդանարար . և
ընդ ճնեանն առ ինանանդ խօս
ցար օրինօք և մարգարէիւք . ը
Ար յերկրորդ ի լինելութեանն հգ
յետ յարութեդ քոյ էհգին .
մրուանդ ի վերնատունն դրօքն
վահկնելոք շնորհելոյ լուսաւո
ջին փրչանան ըզքեզ մեռանալ
նից առաքելոցն առաց ոճէք
հոգի նը . ընդ նո :

Յորժամ յերկինս դնդէ փողն հն
ազգեցուն . առնելոյ սիրեզ
թաց ի գնացանն սրհանդ յայնմ
առ

արդեաց մեծիկ լուսաւորչին .
դուէ՞ք զերդին միա՞ծին :
Ա՛յսօր երկնաւոր քահանայու
թեանն հաղորդ քահանայք նը
ակեղեցւոյ . ընդ քահանայու
պետս ածայինն օրինօք պատ
ուէալս բարեբանեցէք զՀոգին
Ճրշմարիտ . երդեցէք ընդ վառա

Ի բանբերնս :

Ար զարդարեաք դէ՛ղապանդ թգ
վայելչութ նը զերդին . որ
սակեցեր առաքելոդք և մարգա
րեիւք . և հաստատեալ ամենցու
ցեր նը թագաւորթդ . բառ
պաշտութ նը սուրս քոյ խրնայեա
ի մեզ : Ար զնոսա զբրութ
հոգւոյն վառեալք ի պատե
բամին . վանեցին ըզմեղութ
հերձուածողաց և ի հաւատս
Ճրշմարիտս հաստատեցին ըզ
սիրեզերս . բառեպաշտու :

Ար շնորհեցեր յաշխարհի թս
գաւորել մեծին թէոդոսի .
և կատարեալ ըզ կեանսս հաւ
ատով ուղղափառութ . վերա
վոխեցեր այսօր յերկինս թոյ
գաւորելդ . բառ :

Ա՛ղաչեմք ըզքեզ նր բարեխօ հգ
սութ նոց պատուելոցդ . որք նո
հատակեցան ի ճգակատամարտ պա
տերազմի . յաղթօղ գտանն ընդ
դեմ թշնամւոյն . բարեխօսեր
պ զքրիստոս խրնայեա ի մեզ :

Ար առն ըզ սպառազինութ

որ քահանայապետն զայրացաւ եւ ասէ. Արդ ի՞նչ պիտոյ է մեզ վկայից. դուք լուարուք զհայհոյութիւնն. զի՞նչ թուի ձեզ. եւ նոքա ասեն. Մահու պարտ է նա։ Եւ սկսան ոմանք թքել ի նա եւ ծեծել զերեսս նորա եւ ապտակս հարանել նմա. եւ ասէին. Մարգարէացո մեզ, Քրիստոս, թէ ո՞վ է որ զքեզ հարկանէ։ Եւ Պետրոս էր նստեալ արտաքոյ ի դահլիճին. եւ մատնիչն Յուդա կայր ընդ նմա։ Եւ ահա մի ի սպասաւորաց քահանայապետին եկեալ տեսանէ զՊետրոս ջերմացեալ եւ նայեցեալ ի նա. եւ ասէ. Եւ դու ընդ Յիսուսի Գալիլեացւոյն էիր։ Եւ նա ուրացաւ առաջի ամենեցուն՝ ասելով. Ոչ գիտեմ զոր ասես դու։ Եւ ելանէ ի դրունսն. եւ հաւն ոչ կարդաց։ Եւ զօրքն եւ հարիւրապետն եւ սպասաւորքն հրէից բռնեցին զՅիսուս եւ կապեցին զնա. եւ տարեալ առ Աննա նախ։ Եւ էր Կայիափաս որ խորհուրդ տուեալ էր հրէիցն. եթէ օգուտ է մի մարդ մեռանել վասն ամենայն ազգին։ Եւ հետեւէր Յիսուսի Սիմոն Պետրոս եւ այլ աշակերտ մի. եւ աշակերտն այն ծանօթ էր քահանայապետին. եւ մտանէ ընդ նմա ի դատարանն քահանայապետին։ Եւ Պետրոս կայր առ դրանն արտաքոյ. եւ ելեալ աշակերտն այն ծանօթ քահանայապետին՝ ասաց դրան պահապանին եւ հան զՊետրոս։ Եւ ասէ աղախինն դրան պահապանն Պետրոսի. Եւ դու ոչ ես ի աշակերտաց մարդոյդ այսորիկ։ Եւ նա ասէ. Ոչ եմ։ Եւ կային ծառայքն եւ սպասաւորքն՝ որ ածեալ էին զխարոյկ, զի ցուրտ էր. եւ տաքանային. եւ էր Պետրոս ընդ նոսին կայեալ եւ տաքանայր։ Եւ քահանայապետն հարցանէր զՅիսուս վասն աշակերտացն իւրոց եւ վասն վարդապետութեան նորա։ Պատասխանի ետ նմա Յիսուս. Ես յայտնի խօսեցայ առ աշխարհ. ես միշտ ուսուցի ի ժողովարանի եւ ի տաճարի, ուր ամենայն հրէայք ժողովին. եւ ոչ ինչ ծածուկ խօսեցայ։ Զի՞ հարցանես զիս. հարց զլսողսն, թէ զինչ խօսեցայ ընդ նոսա. ահա գիտեն զոր ասացի ես։ Եւ զայս նորա ասելոյ՝ մի ի սպասաւորացն որ կային առ նովաւ՝ ետ ապտակ Յիսուսի՝ ասելով. Այդպէս պատասխանի տաս քահանայապետին։ Պատասխանի ետ նմա Յիսուս. Եթէ չարաբար խօսեցայ՝ վկայեա զչարին. եթէ ուղղապէս՝ զի՞ զիս հարկանես։ Եւ առաքեաց զնա Աննա կապեալ առ Կայիափաս քահանայապետ։ Եւ Սիմոն Պետրոս կայր եւ տաքանայր. եւ ասեն ցնա. Եւ դու ոչ ես ի աշակերտաց նորա։ Եւ նա ուրացաւ եւ ասէ. Ոչ եմ։ Ասէ մի ի ծառայից քահանայապետին՝ ազգական նորա որոյ կտրեաց Պետրոս զականջն. Ոչ տեսի զքեզ ընդ նմա՞ յայգւոջն։ Եւ դարձեալ ուրացաւ Պետրոս. եւ անդէն աքաղաղ մի կանչեաց։ Եւ տանեն զՅիսուս ի տանէ Կայիափայ յատենն. եւ էր առաւօտ։ Եւ նոքա ոչ մտին յատենն, զի մի պղծեսցին, այլ կերիցեն զզատիկն։ Ելանէ Պիղատոս առ նոսա արտաքոյ եւ ասէ. Զի՞նչ մեղադրանս բերէք զայրիդ այսորիկ։ Պատասխանի ետուն եւ ասեն նմա. Եթէ չարագործ ոչ էր՝ ոչ մատնեցաք զնա քեզ։ Ասէ Պիղատոս. Առէք զնա դուք եւ դատեցէք զնա ըստ օրինացդ ձերոց։ Ասեն նմա հրեայքն. Մեզ ոչ է իշխանութիւն սպանանել զոք։ Զի բանն Յիսուսի կատարեսցի՝ զոր ասաց նշանակելով թէ որով մահու մեռանել էր նմա։ Եւ մտանէ դարձեալ Պիղատոս յատեանն. եւ կոչեաց զՅիսուս եւ ասէ ցնա. Դու ես թագաւոր հրէից։ Պատասխանի ետ նմա Յիսուս. Յինքենէ՞ դու զայս ասես, եթէ այլք ասացին քեզ զիս։ Պատասխանի ետ Պիղատոս. Ոչ եմ հրեայ ես. ազգդ քո եւ քահանայապետքն մատնեցին զքեզ ինձ. զի՞նչ արարեր։ Պատասխանի ետ Յիսուս. Թագաւորութիւն իմ ոչ է յաշխարհէս այսմանէ. եթէ յաշխարհէս այսմանէ էր թագաւորութիւն իմ՝ սպասաւորք իմ մարտնչէին, զի մի մատնեցայց հրեայից. այլ արդ թագաւորութիւն իմ ոչ է յաշխարհէ այսմանէ։ Ասէ ցնա Պիղատոս. Ուրեմն թագաւոր ես դու։ Պատասխանի ետ Յիսուս. Դու ասես, զի թագաւոր եմ ես. ես յայսմ ծնայ եւ յայսմ եկի յաշխարհ, զի վկայեցից ճշմարտութեան. ամենայն որ է ի ճշմարտութենէ՝ լսէ ձայնի իմոյ։ Ասէ ցնա Պիղատոս. Զի՞նչ է ճշմարտութիւն։ Եւ զայս ասելով՝ դարձեալ ելանէ առ հրեայսն եւ ասէ ցնոսա. Ես ոչ գտանեմ ի նմա մեղադրանս. այլ է սովորութիւն ձեր զի զատկին մի ինչ ազատեցից ձեզ. կամիք ուրեմն զի ազատեցից ձեզ զթագաւորն հրէից։ Եւ նոքա դարձեալ աղաղակեցին ամենեքին՝ ասելով. Զայդ մի՛ զայդ, այլ զԲարաբբաս։ Եւ էր Բարաբբաս աւազակ։ Եւ ապա առնու Պիղատոս զՅիսուս եւ խոշտանգէ զնա։ Եւ զօրականքն հիւսեալ պսակ փշոյ՝ եդին ի գլուխ նորա. եւ զգեստ ծիրանի զգենուն նմա. եւ գային առ նա եւ ասէին. Ուրախ լեր, թագաւոր հրէից։ Եւ ետուն նմա ապտակս։ Եւ ելանէ դարձեալ Պիղատոս արտաքոյ եւ ասէ ցնոսա. Ահա ածից զնա արտաքս առ ձեզ, զի գիտասջիք, թէ ես ոչ գտանեմ ի նմա մեղադրանս։ Ելանէ ուրեմն Յիսուս արտաքս կրելով զպսակն փշոյ եւ զզգեստն ծիրանի. եւ ասէ ցնոսա Պիղատոս. Ահա մարդն։ Եւ երբ տեսին զնա քահանայապետքն եւ սպասաւորքն՝ գոչեցին՝ ասելով. Խաչեա՛, խաչեա՛ զնա։ Ասէ ցնոսա Պիղատոս. Առէք դուք զնա եւ խաչեցէք. զի ես ոչ գտանեմ ի նմա մեղադրանս։ Պատասխանի ետուն հրեայքն. Մեք օրէնս ունիմք, եւ ըստ օրինացն մերոց պարտ է նմա մեռանել, զի զանձն իւր Որդի Աստուծոյ արար։ Եւ լուեալ Պիղատոսի զայս բան՝ առաւել եւս երկեաւ։ Եւ մտանէ դարձեալ յատեանն եւ ասէ ցՅիսուս. Ուստի ես դու։ Եւ Յիսուս ոչ ետ նմա պատասխանի։ Ասէ ցնա Պիղատոս. Ինձ ոչ խօսիս. ոչ գիտես, թէ իշխանութիւն ունիմ ես խաչել զքեզ եւ իշխանութիւն ունիմ ես արձակել զքեզ։ Պատասխանի ետ Յիսուս. Ոչ ունիս իշխանութիւն ինչ իմ վերայ, եթէ ոչ տուեալ իցէ քեզ ի վերուստ. վասն այսորիկ որ մատնեաց զիս քեզ՝ մեծագոյն մեղս ունի։ Եւ ի սմանէ ջանայր Պիղատոս արձակել զնա։ Եւ հրեայքն գոչեցին՝ ասելով. Եթէ զայդ մարդ արձակես՝ բարեկամ կայսեր ոչ ես. զի ամենայն որ զինքն թագաւոր առնէ՝ հակառակ կայսեր է։ Եւ Պիղատոս լուեալ զայս բան՝ հանեալ զՅիսուս արտաքս՝ նստաւ ի դատաստանի աթոռ ի տեղւոջ որ կոչի Քարայատակ, եբրայերէն ասի Գաբաթա։ Եւ էր պատրաստութիւն զատկին, ժամ իբրեւ վեցերորդ։ Եւ ասէ հրեայսն. Ահա թագաւոր ձեր։ Եւ նոքա գոչեցին. Առ՛ զնա, առ՛ զնա, խաչեա՛ զնա։ Ասէ ցնոսա Պիղատոս. Զթագաւորն ձեր խաչեցից ես։ Պատասխանի ետուն քահանայապետքն. Ոչ ունիմք թագաւոր, այլ Կայսր։ Եւ ապա մատնեաց նոցա զնա խաչել։ Եւ առեալ զՅիսուս եւ տարեալ՝ ելանէ նա կրելով զխաչն իւր ի տեղին որ կոչի Գանգատեղի, եբրայերէն ասի Գողգոթա։ Ուր զնա խաչեցին, եւ ընդ նմա այլ երկու, ի կողմանց կողմանց, եւ Յիսուս ի մէջ։ Եւ գրեաց Պիղատոս եւ եդ ի վերայ խաչին. եւ էր գրեալ. Յիսուս Նազովրեցի թագաւոր հրէից։ Զայս գրուածս բազումք ընթերցին հրէիցն, զի մերձ էր տեղին ուր խաչեցաւ Յիսուս ի քաղաքէ. եւ էր գրեալ եբրայերէն, յունարէն եւ հռոմայերէն։ Ասեն քահանայապետքն հրէիցն ցՊիղատոս. Մի՛ գրեր թագաւոր հրէից, այլ եթէ նա ասաց. Թագաւոր եմ հրէից։ Պատասխանի ետ Պիղատոս. Զոր գրեցի՝ գրեցի։ Եւ զգեստս նորա առին զօրականքն եւ արարին չորեքկոտոր, ամենայն զօրականաց մասն մի. եւ զպատմուճանն. եւ էր պատմուճանն անկար, ի վերուստ հիւսեալ ամենայն ի միոյ կտաւոյ։ Ասեն ցմիմեանս. Մի՛ պատառեսցուք զսա, այլ վիճակ արկցուք վասն նորա, զի որո՞ւ իցէ. զի գիրն կատարեսցի որ ասէ. Բաժանեցին զհանդերձս իմ ինձանէ, եւ զպատմուճանս իմ վիճակ արկին։ Եւ զայս զօրականքն արարին։ Եւ կային առ խաչին Յիսուսի մայր նորա եւ քոյր մօր նորա, Մարիամ կին Կղոպասայ եւ Մարիամ Մագդաղենացի։ Եւ տեսեալ Յիսուս զմայրն եւ զաշակերտն կայեալ զոր սիրէր, ասէ ցմայրն. Կի՛ն, ահա որդի քո։ Ապա ասէ ցաշակերտն. Ահա մայր քո։ Եւ յայնմ ժամու ա՛ռ զնա աշակերտն յիւր տունն։ Եւ ապա գիտացեալ Յիսուս զի ամենայն ինչ կատարեալ էին, զի կատարեսցի գիրն՝ ասէ. Ծարաւի եմ։ Եւ անդ էր սպասք լի քացախով. եւ նոքա լցեալ սպունգ քացախով եւ շուրջ կապեալ ի խոտոյ՝ մատուցին բերանոյ նորա։ Եւ Յիսուս առեալ զքացախն՝ ասէ. Կատարեցաւ։ Եւ խոնարհեցուցեալ զգլուխն՝ ետ զհոգին։ Եւ հրեայքն, զի պարասկեւի էր, զի մի մնասցեն մարմինքն ի խաչին շաբաթ օր, զի մեծ էր շաբաթն այն, աղաչեցին զՊիղատոս զի կոտրեսցին զսրունսն նոցա եւ առցին։ Եւ եկեալ զինուորքն՝ կոտրեցին զսրունսն առաջնոյ եւ միւսոյ որ խաչեցաւ ընդ նմա։ Եւ եկեալ առ Յիսուս՝ իբրեւ տեսին զնա մեռեալ՝ ոչ կոտրեցին զսրունսն նորա, այլ մի ի զինուորացն նիզակաւ խոցեաց զկողն նորա, եւ ելանէ անդէն արիւն եւ ջուր։ Եւ որ տեսանէ՝ վկայեաց, եւ ճշմարիտ է վկայութիւն նորա. եւ նա գիտէ, զի ճշմարիտ ասէ, զի հաւատասջիք դուք։ Եղեւ զի այս ամենայն եղեւ, զի կատարեսցի գիրն որ ասէ. Ոսկր ոչ կոտրեսցի ի նմանէ։ Եւ դարձեալ գիր ասէ. Տեսցեն յորոյ խոցեցին։ Եւ ապա աղաչեաց զՊիղատոս Յովսէփ ի Արիմաթեայ, որ էր աշակերտ Յիսուսի, բայց ծածուկ վասն երկիւղի հրէիցն, զի մի՛ զրկեսցին զնա ի ժողովարանէ. եւ արար Պիղատոս ներել նմա. եկն ուրեմն եւ առ զմարմինն Յիսուսի։ Եկն եւ Նիկոդեմոս, որ եկեալ էր առ Յիսուս գիշերի առաջին անգամ, եւ բերեալ խառն զմուռ եւ զհալուէ իբրեւ հարիւր ծանս։ Եւ առեալ զմարմինն Յիսուսի՝ եդին զնա ի սաւանի հանդերձ խնկովք, որպէս սովորութիւն է հրէիցն թաղել։ Եւ էր անդ ի տեղւոջ ուր խաչեցաւ պարտէզ, եւ ի պարտէզին գերեզման նոր, յորում ոչ ոք էր եդեալ։ Անդ ուրեմն եդին զՅիսուս վասն պարասկեւի հրէիցն, զի մերձ էր գերեզմանն։

Ի միում ի շաբաթուց, առաւօտ կանուխ, եկին կանայք առ գերեզմանն՝ բերեալ զոր պատրաստեցին խնկոց եւ զհալուէ. եւ գտին զքարն գլորեալ ի գերեզմանէն. եւ մտեալ ոչ գտին զմարմինն Տեառն Յիսուսի։ Եւ եղեւ զի մինչդեռ նոքա զարհուրեալ էին ի մտաց իւրեանց վասն այնորիկ, ահա երկու այր կային առ նոսա ի հանդերձս փայլուն։ Եւ իբրեւ երկեան նոքա եւ խոնարհեցուցին զերեսս ի յերկիր, ասեն ցնոսա. Զի՞ խնդրէք զկենդանին ընդ մեռեալսն։ Չկայ աստ, այլ յարեաւ. յիշեցէք զի խօսեցաւ ընդ ձեզ յորժամ էր ի Գալիլեա, ասելով. Պարտ է որդւոյ մարդոյ մատնել ի ձեռս մարդկան մեղաւորաց, եւ խաչել, եւ յերրորդում աւուրն յարիցէ։ Եւ յիշեցին զբանս նորա։ Եւ դարձեալ ի գերեզմանէն՝ պատմեցին զայս ամենայն մի տասնեւմէկեան եւ ամենայնի այլոց։ Եւ էին կանայքն Մարիամ Մագդաղենացի եւ Յովհաննա եւ Մարիամ մայր Յակոբայ եւ այլ որ ընդ նոսա էին, որ ասացին զայս առաքելոցն։ Եւ երեւեցան նոցա իբրեւ զդատարկ բան պատմութիւն նոցա, եւ ոչ հաւատային նոցա։ Եւ Պետրոս յարուցեալ՝ ընթացաւ առ գերեզմանն. եւ խոնարհեալ՝ տեսանէ զսաւանսն դրուագեալս միայնս. եւ գնայ ի տուն իւր՝ զարհուրեալ ի մտի իւրում վասն եղելոցն։ Եւ ահա երկու ի նոցանէ էին երթեալք յաւուր նմին յԵմմաուս գեղ մի, որ էր հեռի յԵրուսաղեմէ ընդ վաթսուն ասպարէզ։ Եւ խօսէին ընդ միմեանս վասն ամենայնի պատահմանցն որ եղեն։ Եւ եղեւ զի մինչդեռ խօսէին նոքա եւ ընդ միմեանս հարցանէին, եւ ինքն Յիսուս մերձեցեալ գնայր ընդ նոսա։ Եւ աչք նոցա կապեալ էին, զի մի՛ ճանաչեսցեն զնա։ Եւ ասէ ցնոսա. Զի՞նչ են բանք այսոքիկ զոր խօսիք ընդ միմեանս ի ճանապարհի։ Եւ կայցեն տրտում։ Պատասխանի ետ մի որում անուն Կղէոպաս, եւ ասէ ցնա. Միայն դու պանդուխտ ես յԵրուսաղէմ, եւ ոչ գիտես զպատահմունս զոր եղեն ի նմա յաւուրս յայսոսիկ։ Եւ ասէ ցնոսա. Զո՞ր։ Եւ նոքա ասեն ցնա. ԶՅիսուսէ Նազովրեցւոյ, որ էր մարգարէ զօրաւոր ի գործ եւ ի բան առաջի Աստուծոյ եւ ամենայն ժողովրդեան. զի զմահ դատապարտութեան նորա մատնեցին քահանայապետքն եւ իշխանք մեր, եւ խաչեցին զնա։ Եւ մեք յուսայաք, թէ նա է որ փրկեսցէ զԻսրայէլ. եւ ընդ այսոսիկ ամենայնիւ երրորդ աւուր է այսօր, որ եղեւ այս։ Այլ եւ կանայք ոմանք ի մէնջ զարհուրեցուցին զմեզ, որ կանուխ գնացին առ գերեզմանն, եւ մարմինն նորա ոչ գտին, եկին եւ ասեն, թէ հրեշտակս տեսին, որ ասեն նմա թէ կենդանի է։ Եւ գնացին ոմանք ի մեզանէ առ գերեզմանն, եւ ոչ գտին զմարմինն նորա, որպէս եւ կանայքն ասացին. եւ զնա ոչ տեսին։ Եւ նա ասէ ցնոսա. Ո՜հ, անմիտք եւ դանդաղասիրտք ի հաւատալ ամենայնի զոր խօսեցան մարգարէքն. ոչ պարտ էր զայս չարչարել զՔրիստոս, եւ մտանել ի փառս իւր։ Եւ սկսեալ ի Մովսիսէ եւ յամենայն մարգարէից՝ մեկնէր նոցա զամենայն գրեալսն որ ասացին զնմանէ։ Եւ մերձեցան ի գեղն ուր երթային նոքա, եւ նա ձեւացոյց թէ հեռագոյն երթիցէ։ Եւ հարկանեցին զնա՝ ասելով. Կաց ընդ մեզ, զի ընդ երեկո է, եւ հասեալ է հուր. եւ մտեալ կայր ընդ նոսա։ Եւ եղեւ զի մինչդեռ նստէր ընդ նոսա՝ առեալ զհացն՝ օրհնեաց եւ բեկեալ ետ նոցա։ Եւ ի բանալ աչաց նոցա՝ ճանաչեցին զնա. եւ նա անհետացաւ ի նոցանէ։ Եւ ասեն ցմիմեանս. Ո՞չ սիրտ մեր այրէր ի մեզ, մինչդեռ խօսէր ընդ մեզ ճանապարհին, եւ մինչդեռ բանայր մեզ զգիրս։ Եւ յարուցեալ նոյն ժամուն՝ դարձան յԵրուսաղէմ, եւ գտին զմի տասնեւմէկեան ժողովեալ եւ զոմանս որ ընդ նոսա էին, որ ասացին. Ճշմարիտ յարեաւ Տէր, եւ երեւեցաւ Սիմոնի։ Եւ նոքա պատմեցին զպատահմունսն որ եղեն ի ճանապարհի, եւ զի ճանաչեցին զնա ի բանալ հացին։ Եւ մինչդեռ նոքա զայս խօսէին, կայր Յիսուս ի մէջ նոցա եւ ասէ ցնոսա. Խաղաղութիւն ձեզ։ Եւ նոքա զարհուրեալ եւ երկեալ՝ կարծէին թէ հոգի տեսանեն։ Եւ ասէ ցնոսա. Զի՞ զարհուրեալ էք, եւ ընդէ՞ր խորհուրդք յառնեն ի սրտի ձեր։ Տեսէք զձեռս իմ եւ զոտս իմ, զի ես եմ ինքն. շօշափեցէք ինձ եւ տեսէք, զի հոգի մարմին եւ ոսկր չունի, որպէս զիս տեսանէք ունիմ։ Եւ զայս ասելով՝ ցոյց նոցա զձեռս եւ զոտս։ Եւ մինչդեռ նոքա ոչ հաւատային ուրախութենէ եւ զարհուրէին, ասէ ցնոսա. Ունի՞ք ինչ ուտել աստ։ Եւ նոքա մատուցին նմա կտոր մի խորովածոյ եւ ի մեղրահացէ։ Եւ առեալ՝ կերաւ առաջի նոցա։ Եւ ասէ ցնոսա. Ահա ասացի ձեզ ես, մինչդեռ էի ընդ ձեզ, զի պարտ է կատարել զամենայն զոր գրեալ է ի մէնջ ի Մովսիսի օրէնսդրի եւ ի մարգարէսն եւ ի սաղմոսի։ Եւ ապա բացեալ զմիտս նոցա՝ զի իմասցեն զգիրսն, եւ ասէ ցնոսա. Զի գրեալ է եւ զի պարտ էր Քրիստոսի չարչարել եւ յարուցանել ի մեռելոց յերրորդում աւուրն, եւ քարոզել ի յանուն նորա ապաշխարութիւն եւ թողութիւն մեղաց ամենայն ազգաց, սկսեալ յԵրուսաղեմէ։ Եւ դուք էք վկայք բանիս այսորիկ։ Եւ ահա ես առաքեմ զխոստումն Հաւր իմոյ ի վերայ ձեր. եւ դուք նստարուք ի քաղաքի մինչեւ զգեցցիք զզօրութիւն ի վերուստ։ Եւ հանեալ զնոսա արտաքս մինչեւ ի Բեթանիա՝ ամբարձ զձեռս իւր եւ օրհնեաց զնոսա։ Եւ եղեւ զի մինչդեռ օրհնէր զնոսա՝ բաժանեցաւ ի նոցանէ, եւ համբարձաւ յերկինս։ Եւ նոքա երկիր պագին նմա եւ դարձան յԵրուսաղէմ ընդ մեծի ուրախութեան։ Եւ էին միշտ յեկեղեցի՝ օրհնեալ զԱստուած։ Ամէն։

Ի սկզբանէ էր Բանն, եւ Բանն էր առ Աստուած, եւ Աստուած էր Բանն։ Սա էր յսկզբանէ առ Աստուած։ Ամենայն ինչ նովաւ եղեն, եւ առանց նորա ոչ ինչ եղեւ զոր եղեւ։ Ի նմա կեանք էին, եւ կեանքն էր լոյս մարդկան։ Եւ լոյսն ի խաւարի լուսաւորէ, եւ խաւարն զնա ոչ ընկալաւ։ Եղեւ մարդ առաքեալ յԱստուծոյ, անուն նորա Յովհաննէս։ Սա եկն ի վկայութիւն, զի վկայեսցէ վասն լուսոյն, զի ամենեքին հաւատասցեն նովաւ։ Ոչ էր նա լոյսն, այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն։ Էր լոյսն ճշմարիտ որ լուսաւորէ զամենայն մարդ եկեալ յաշխարհ։ Յաշխարհի էր, եւ աշխարհ նովաւ եղեւ, եւ աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ։ Յիւրսն եկն, եւ իւրքն զնա ոչ ընկալան։ Որ ընկալան զնա, ետ նոցա զիշխանութիւն որդի Աստուծոյ լինել, հաւատացելոց յանուն նորա։ Որ ոչ յարեանց, ոչ յարենէ մարմնոյ, ոչ յակամայութենէ արանց, այլ յԱստուծոյ ծնան։ Եւ Բանն մարմին եղեւ, եւ բնակեաց ի մեզ, եւ տեսաք զփառս նորա, փառս իբրեւ զմիածնէ յՀաւրէ, լի շնորհաւք եւ ճշմարտութեամբ։ Յովհաննէս վկայէ վասն նորա, եւ աղաղակէ՝ ասելով. Սա էր զոր ասացի ես. որ յետ իմոյ գալստեան առաջի իմ եղեւ, զի նախ քան զիս էր։ Եւ յլնութենէ նորա մեք ամենեքեան առաք, եւ շնորհս ընդ շնորհս։ Զի օրէնքն յՄովսիսէ տուեալ էին, շնորհք եւ ճշմարտութիւն յՅիսուսէ Քրիստոսէ եղեւ։ ԶԱստուած ոչ ոք երբէք ետես. միածինն Որդի, որ է ի գիրկս Հաւր, նա պատմեաց։ Եւ սա է վկայութիւն Յովհաննու, յորժամ առաքեցին հրեայքն յԵրուսաղեմէ քահանայս եւ զղեւտացիս, զի հարցանիցեն զնմանէ. Դու ո՞վ ես։ Եւ խոստովանեցաւ եւ ոչ ուրացաւ, եւ խոստովանեցաւ. Ես ոչ եմ Քրիստոս։ Եւ հարցին զնմանէ. Զի՞ ուրեմն. Եղիա՞ դու ես։ Ասէ. Ոչ եմ։ Մարգարէ՞ դու ես։ Պատասխանի ետ. Ոչ։ Ասեն ցնա. Զի՞ ուրեմն. զի պատասխանի տացուք առաքելոցն որ առաքեցին զմեզ. զի՞նչ ասես զանձնէ քումմէ։ Ասէ. Ես ձայն մի եմ որ աղաղակեմ յանապատի. ուղղեցէք զճանապարհ Տեառն, որպէս ասաց Եսայի մարգարէ։ Եւ առաքեալքն էին յայնոցանէ որ առաքեցան յերիցուց։ Եւ հարցին զնմանէ, եւ ասեն ցնա. Զի՞ ուրեմն մկրտես, եթէ դու ոչ ես Քրիստոս, ոչ Եղիա, ոչ մարգարէ։ Պատասխանի ետ նոցա Յովհաննէս՝ ասելով. Ես ջրով մկրտեմ զձեզ. այլ յետ իմոյ գալստեան եկեալ է որ առաջի իմ եղեւ, զի նախ քան զիս էր, որում ես ոչ եմ արժան լուծանել զկօշիկ ոտից նորա։ Զայս ամենայն ի Բեթանիա եղեւ յայնկոյս Յորդանանայ, ուր էր Յովհաննէս մկրտեալ։ Յաւուրն միւսում տեսանէ Յիսուս զՅովհաննէս գալով առ ինքն, եւ ասէ. Ահա Գառն Աստուծոյ, որ վերանայ զմեղս աշխարհի։ Սա է զոր ասացի ես. Յետ իմոյ գալստեան եկեալ է որ առաջի իմ եղեւ, զի նախ քան զիս էր։ Եւ ես ոչ ճանաչէի զնա, այլ զի յայտնեսցի Իսրայէլի՝ վասն այնորիկ եկի ես մկրտելով ջրով։ Եւ վկայեաց Յովհաննէս՝ ասելով. Զի տեսի զՀոգին իջանելով իբրեւ զաղաւնի յերկնից, եւ հանգեաւ ի վերայ նորա։ Եւ ես ոչ ճանաչէի զնա, այլ որ առաքեաց զիս մկրտել ջրով, նա ասաց ցիս. Յորում տեսանիցես զՀոգին իջանելով եւ հանգչելով ի վերայ նորա, նա է որ մկրտէ Հոգւով սրբով։ Եւ ես տեսի, եւ վկայեցի, եթէ սա է Որդի Աստուծոյ։ Յաւուրն միւսում կայր Յովհաննէս եւ երկու ի աշակերտաց նորա։ Եւ հայեցեալ ընդ Յիսուս որ գնայր՝ ասէ. Ահա Գառն Աստուծոյ։ Եւ լուեալ երկոցունց աշակերտացն զբանն՝ գնացին զհետ Յիսուսի։ Դարձեալ Յիսուս եւ տեսեալ զնոսա գնացեալ զհետ իւր՝ ասէ ցնոսա. Զի՞ խնդրէք։ Եւ նոքա ասեն ցնա. Ռաբբի, որ թարգմանի Վարդապետ, ո՞ւր բնակեցար։ Ասէ ցնոսա. Եկայք եւ տեսէք։ Եկին եւ տեսին զտեղի ուր բնակեցաւ, եւ մնացին առ նովաւ յաւուրն յայնմիկ. եւ ժամ իբրեւ տասներորդ էր։ Էր Անդրէաս եղբայր Սիմոն Պետրոսի մի ի երկոցունց որ լուան ի Յովհաննու եւ գնացին զհետ նորա։ Սա գտանէ նախ զեղբայր իւր զՍիմոն, եւ ասէ ցնա. Գտաք զՄեսիա, որ է թարգմանի Քրիստոս։ Եւ տարեալ զնա առ Յիսուս։ Եւ հայեցեալ Յիսուս ընդ նա՝ ասէ. Դու ես Սիմոն որդի Յովնանայ, դու կոչեսցիս Կեփաս, որ է թարգմանի Պետրոս։ Յաւուրն միւսում կամեցաւ Յիսուս երթալ ի Գալիլեա, եւ գտանէ զՓիլիպպոս, եւ ասէ ցնա. Հետեւեա՛ ինձ։ Էր Փիլիպպոս ի Բեթսայիդա, ի քաղաքէ Անդրէասի եւ Պետրոսի։ Փիլիպպոս գտանէ զՆաթանայէլ, եւ ասէ ցնա. Զոր գրեաց Մովսէս ի Յիսուս որդի Յովսեփայ ի Նազովրէթ, գտաք զնա։ Ասէ ցնա Նաթանայէլ. Ի Նազովրէթ կարող է ինչ բարի լինել։ Ասէ ցնա Փիլիպպոս. Եկ եւ տես։ Տեսանէ Յիսուս զՆաթանայէլ գալով առ ինքն, եւ ասէ ցնա. Ահա իսրայէլացի ճշմարիտ, յորում նենգութիւն ոչ է։ Ասէ ցնա Նաթանայէլ. Ուստի գիտես զիս։ Պատասխանի ետ Յիսուս եւ ասէ ցնա. Յորժամ էիր ընդ թզենեաւ, տեսի զքեզ։ Պատասխանի ետ Նաթանայէլ եւ ասէ ցնա. Ռաբբի, դու ես Որդի Աստուծոյ, դու ես թագաւոր իսրայէլի։ Պատասխանի ետ Յիսուս եւ ասէ ցնա. Զի ասացի ցքեզ, եթէ տեսի զքեզ ընդ թզենեաւ, հաւատաս. մեծագոյնս քան զայս տեսցես։ Եւ ասէ ցնա. Ամէն, ամէն ասեմ ձեզ, տեսանիցէք զերկինս բացեալս, եւ զհրեշտակս Աստուծոյ ելանելով եւ իջանելով ի վերայ Որդւոյ մարդոյ։

Եւ երրորդ աւուր հարսնիք եղեն ի Կանա Գալիլեացւոց, եւ էր մայր Յիսուսի անդ։ Եւ կոչեցաւ եւ Յիսուս եւ աշակերտք նորա ի հարսնիսն։ Եւ պակասեցաւ գինի, զի սպառեցաւ գինի հարսնեացն։ Ասէ մայր Յիսուսի ցնա. Գինի չունին։ Ասէ ցնա Յիսուս. Զի՞ ինձ եւ քեզ, կի՛ն, դեռ ոչ եհաս ժամ իմ։ Ասէ մայրն ցսպասաւորսն. Զոր ինչ ասիցէ ձեզ՝ արարէք։ Էին անդ վեց ագամ քարէ սկեւռակք, դրեալք ըստ սահմանի մաքրութեան հրէիցն, որ առնուին ի ներքս երկուք եւ երիք չափս։ Ասէ Յիսուս ցսպասաւորսն. Լցէք զսկեւռակսն ջրով։ Եւ լցին զնոսա մինչեւ ի բերան։ Եւ ասէ ցնոսա. Մատուցէք այժմ եւ տարէք առ տանուտէրն հարսնեացն։ Եւ տարին։ Իբրեւ ետ տանուտէրն հարսնեացն զջուրն որ եղեալ էր գինի, եւ ոչ գիտէր զորմէ էր, այլ սպասաւորքն գիտէին որ քաշեցին զջուրն, կոչէ տանուտէրն զփեսայն, եւ ասէ ցնա. Ամենայն մարդ զլաւն գինին նախ դնէ, եւ յորժամ արբուցանիցեն՝ ապա զվատթարն. դու զլաւ գինին մինչեւ ցայժմ պահեցեր։ Զայս սկիզբն նշանաց արար Յիսուս ի Կանա Գալիլեացւոց, եւ յայտնեաց զփառս իւր, եւ հաւատացին նմա աշակերտք նորա։ Ապա իջին նա եւ մայր նորա եւ եղբարք նորա եւ աշակերտք նորա ի Կափառնայում, եւ ոչ բազում աւուրս մնացին անդ։ Եւ մերձեցաւ զատիկ հրէիցն, եւ ել Յիսուս յԵրուսաղէմ։ Եւ գտանէ ի տաճարին զվաճառականս ծախու եզանց եւ ոչխարաց եւ աղաւնեաց, եւ զդրամակերսն նստեալս։ Եւ արարեալ մտրակ ի պարանոցաց՝ հալածեաց զամենեսեան ի տաճարէն, եւ զոչխարսն եւ զեզինսն, եւ զդրամակերսին սփռեաց զդրամս եւ զսեղանսն շրջեաց, եւ ասէ ցվաճառականսն աղաւնեաց. Տարէ՛ք զայդ ի տեղւոջէ, մի՛ արասջիք զտուն հօր իմոյ տուն վաճառականութեան։ Յիշեցին աշակերտք նորա եթէ գրեալ է. Նախանձ տանն քո կերիցէ զիս։ Պատասխանի ետուն հրեայքն եւ ասեն ցնա. Զի՞ նշան ցուցանես մեզ, զի այսպէս առնես։ Պատասխանի ետ Յիսուս եւ ասէ ցնոսա. Քակեցէք զտաճարս զայս, եւ երիւք աւուրք յարուցից զնա։ Ասեն հրեայքն. Քառասուն եւ վեց ամ շինեցաւ տաճարս զայս, եւ դու երիւք աւուրք յարուցանես զնա։ Նա ասէր զմարմին տաճարին իւրոյ։ Եւ յորժամ յարեաւ ի մեռելոց՝ յիշեցին աշակերտք նորա եթէ զայս ասէր, եւ հաւատացին գրոցն եւ բանին զոր ասաց Յիսուս։ Եւ իբրեւ էր ի Կափառնայում յատեանն զատկին, բազումք հաւատացին յանուն նորա, տեսեալ զնշանսն զոր առնէր։ Եւ Յիսուս ոչ ինքն ապաւինէր նոցա, վասն զի ինքն գիտէր զամենեսեան, եւ ոչ պիտոյ էր նմա զի վկայեսցէ ոք վասն մարդոյ, զի ինքն գիտէր զոր էր ի մարդոյ։

Էր մարդ մի ի փարիսեցւոց, անուն նորա Նիկոդեմոս, իշխան հրէիցն։ Սա եկն առ Յիսուս գիշերի եւ ասէ ցնա. Ռաբբի, գիտեմք զի ի Հաւրէ եկեալ վարդապետ ես. զի զայսոսիկ նշանս զոր դու առնես՝ ոչ ոք կարէ առնել, եթէ ոչ իցէ Աստուած ընդ նմա։ Պատասխանի ետ Յիսուս եւ ասէ ցնա. Ամէն, ամէն ասեմ քեզ, եթէ ոք ոչ ծնանիցի ի վերուստ՝ ոչ կարէ տեսանել զարքայութիւն Աստուծոյ։ Ասէ ցնա Նիկոդեմոս. Զի՞նչ կարէ մարդ ծնանել, որ ծեր է. միթէ կարէ երկրորդ անգամ ի մայրն իւր մտանել եւ ծնանել։ Պատասխանի ետ Յիսուս. Ամէն, ամէն ասեմ քեզ, եթէ ոք ոչ ծնանիցի ջրով եւ Հոգւով՝ ոչ կարէ մտանել ի արքայութիւն Աստուծոյ։ Որ ծնեալ է ի մարմնոյ՝ մարմին է, եւ որ ծնեալ է ի Հոգւոյ՝ հոգի է։ Մի՛ զարմանար զի ասացի ցքեզ, թէ պարտ է ձեզ ի վերուստ ծնանել։ Հողմ ուր կամի՝ փչէ, եւ զձայնն նորա լսես, այլ ոչ գիտես զորմէ գայ եւ ուր երթայ. այսպէս է ամենայն որ ծնեալ է ի Հոգւոյ։ Պատասխանի ետ Նիկոդեմոս եւ ասէ ցնա. Զիա՞րդ կարեն այսոքիկ լինել։ Պատասխանի ետ Յիսուս եւ ասէ ցնա. Դու ես վարդապետ Ի

հայաստանեաց իշխանն սրբոյ
Թարգմանչացն . սաղ :

Անձառելի չարչարեալ քոյդ
ի յիշատակի առեալ սուրբ վարդապե-
տին՝ խնդրեմք ի քէն որ կե-
ցո զանձինս մեր :

Աւ ըղ Ճրագնուքեն սըրբոց վար-
դապետին ընկալցուք ի սիրտ
ըս մեր հաւատով՝ բարեխօսու-
թէ սորա որ կենդ զմեզ :

Աստուածասէր ընդ առնելոյն
կան բազմութեանն՝ ևւ ի սըր
բոյ հոգւոյն ե պըսակեալ՝ ի
ձեռն սորին բարեխօսութեան
տէր կենդ զմեզ :

Աչքմանեակ մանկանէն որ վա՛ր
դապետ . բերելո՛վ ըզ կիր
ծրինաց ի հայաստան աշխարհ .
սրթմո՛վ լուսաւորչեան ա-
ղդ սրբուց Թարգմանչ :

Վանդի նա սրթմանուրջեան
կալ ի սինհական փառաբանու-
թեան . ևւ ընկալեա՛լ պատ-
դամըս կենդանւոյն տայր խրատ
լեա՛ն բանական . սրթմո՛վ
լուսաւորչեան ազդ սրբուց
ի տակն ՚ի լերայ :

Ո՛րդի աղաչեմք ըզ քեզնէ հե-
զութի՛ւդ տէր վա՛ր ըղ պատկառ .
բարեխօսեա՛ պա հայոց ի կեր
կինս վանսն քո՛ւ սուրբ նահատակաց .
քանզի քեզ՛ վա՛ր լուսաւորչ
ցան մանկանձ ընկալաք սուրբ
Էկեղեցւոյ :

Ո՛ր ընդ հըրե՛շտակս օքնեա՛ զնուճ յաւիտեան :

Աստուած եղեր պատուիրանաց որ հնգոյն . և ապրեցար ի յամէ բոյ հրաման քոյին, կատարեցեր զառաքինութիւն . և փոխեցար ի հանդիսանն յաւիտենից :

Ո՛րդի ակաչք ամենեքեան մաղ բան անդուք յօրինակ ձեռնուն վերա՛ն նելին՝ . զի ևանենացուք վարուց նորա . և փոխեցուք ի կեանսն յաւիտենից :

Ո՛ղջոյն օրհնե՛ր մեծացուցանէր Ո՛ր ըզ բանսն ասէ՝ յարդանդի կրեցեր սբ բըռւ՛ն անարատ՝ և անձառապէս ծընար ըզ վե բաձգեալն երկնից՝ ըզ քե՛զ օրհ :

Ո՛ր եից լուսոյն արժանի եղեր բանառոյ ի բո՛ն գիրկս՝ և սրբագործեալ եղեր ա՛րեւակն սրդուքեան եղեր արեւելք՝ . ըզ քե՛զ :

Ո՛ր լըռնարկս ածչային առ ի վե բուստ ի՛ջեալ երկինց . պարգև եցեր հե՛ւսիսական նահա՛ն ի ձեռն ո՛ր վարդապետին՝ աղաչանօք սուրբ ողորմեա՛ մեզ ամենե՛ս :

Ո՛ր զանազանին պա՛րտնէիսող բանի՝ զգաստասեալն զերմնասա հոգւոյն շնորհե՛ցեր սրդուց Թո՛ր գանիլ . յայտնեա՛լ առեալեաւք ի ձեռն ո՛ր վարդապետին՝ . աղ :

Ո՛ր զկուսու՛թ քո՛ զերկնային և զհոգևոր զերմնասութի՛ւն . առա՛ տակից ծառայիցեր երկնեցիս

հանած ԵՒՆ Յունաց՝ Մ ընծայեալ
Յոյսպապէին։

ՁԱՂՕՂ, Լ՚Ո
ՈՒր հայրապետ նըման՚ն մեծին Մովսէսի՝ բարձող խնդրին պարծանաց՝ ընդ դիմելոյ մարտ հանդիսիւ՝ ըզ՚քո՞ղ անխիմք բարեխօս առ Տէր լինել վայրն մեր։

Ի՚հաճեսցիս ՈՒր հոգեւոյն յանձն պատեհ կռնչեցար առաքեր պատուիրաց մեծութեանն նըման՚ն մեծին յոմն հանուռ։ երգակցելով ընդ վերնոցն՝ ըզ՚քո՞ղ ու։

Կարօղ եղեր զօրութեամբ զաւրանդ նազարծ նը՚շանիւք։ նըման՚ն մեծին պետրոսի։ հովիւին հնարհատ յոյն ընտրեալ հօտին քո՚ի՝ ըզ։

Ա՚ւրհնեալդ զօրք երկնից ընդ քո՚ մեծի ձըգնաւէ։ որ ի՚մանր ձեի կառուցեալ նըման՚ն վերին զըւարթնոցն՝ ըզ՚քո՞ղ ու։

Ի՚ղեկմամբ քո ՈՒր սրատեսութեամբ կենագործ էիր ըզ՚մեռեալս։ նը՚մանի փրկչին յի կենագործ՝ ղեին զաղարաւ՝ ըզ՚քո՞ղ։

Ա՚յժ մեք ձայնիւ ցընծութեամբ տօ նեմք զքո ՈՒր զյիշատակս։ պատուհանել վերկայ քո՚ի ՈՒր հայրապետ ըմ յակոբ՝ ըզ՚քո՞ղ։

Ա՚ր ընտրեցեր ի՚ կոչումն առաքելական քարոզութեանն արժան նուաճեր լինելով առ քրիստոս նոա՝ բարեխօսեա՛ առ քրիստոս վասն անձանց մերոց՝։

Ա՚ր խընդրեցեր զիմաստութի՚ն վերայ քո քարաձիգ ժողովրդեան առ ստեփաննոս։ և այժմ վասն քո ուխտաւորացս աղաչեա զընդհատիկ հօր նըստուցն՝։

Ա՚ր արժանի եղեր զնորոգիչդ սակաւն առնել պըրակ նահատ՚ի վերկայս։ առ պըրակիչդն որ և վասն մեր բարեխօսեա՝։

Ն՚իւթ քաջ բանաւոր հօտի դրի՚ր զրկիգոր։ հաստատեցեր զհիմունս եկեղեցւոյ ի՚ հայոց տան երկրի՚ ի վերայ հիմանն առաքելոցն՝։

Ն՚իւթ բարի և առաքնորդ կե՚ նացըն յաւիտենից ՈՒր զրի գոր։ հաստատեա զանձինսդ մեր հաստատուն շընչութեամբ՝ ի՚ հաւատովն շըշնարատութեա՚ն իւրոյ հիմանն ՈՒր եկեղեցւոյ։

Ա՚ռդ աղաչե՚մք ըզ՚քեզ հայր վարդապետ և ՈՒր՝ բարեխօսեա զի՚ մըր՚ի կեցուցանիցի զանձինսդ մեր։

Ա՚յսօր ցընծայ եկեղեցի՝ ընդ անմոռնացըն դասակցեալ տօ՚ նելո՚ւ զյիշատակիդ քո տէր սո՚ւրբ ներսէս՝ որ ի՚ հոգւոյն սրբոյ աղաւնակե՚րպ իջմամբ վերկայեցար՝ բարեխօսեա՛ առ քո՚ի վա՚ն անձանց մերոց՝։

Վ՚ահանապետ ընտրեալ՝ ար՚ ժանապէ՚ն հնարհօք հոգւոյն բաշ

Ա. յ

նըմա՛ն ըզ փառս Էրգասո՛ւբ։

Յաղթող եւ յոնոր օրհնուի միշտ
ի բարձունս Երգասո՛ւբ թագ
ա՛՛՛ւժերն քո հաւատացեալ ժո-
ղովրդիդ։ Ու ելն ի լուսաւո-
րել զնորահաս զեկեղեցի.
և պըր՛՛՛ասկաց սը խաչին.
նըմա՛ն ըզ փառս Էրգասո՛ւբ։

Ա՛մենապո՛ւճըլն և բարւո՛ք զերկին
րա բարձրագո՛ւյն որ զանձո՛՛ա
նելի ըզնըրը յորովայնի քո՛ա՛
կրեցեր . և ցնծութի՛ աշխարհի
ծընա՛ր՝ վասն որոյ ամենքեան
ըզքեզ միշտ մեծացուցանեմք։
Ա՛՛ռնապատիւ բո՛ւրկեալ
միշտ կոյս սը զա՛նըս՛՛՛ւելի
ըզզանն անճառաւորս յընդունա՛ր .
և ըզմարմնացեալն ած ծընա՛
նելո՛վ ի քէն՝ վասն որոյ։
Ա՛՛լեռնիդ վէմն առանց ձեռին
հատեալ դուն ի՛՛՛ դաշակեց
զանաւրէնն ծընանող. զո՛ հարան
երկնաւո՛ր՝ մա՛՛՛յր և կո՛ս ծընո՛ղ
դեռն մը՛՛նալով կոյս . վա՛՛։

Ա՛յսօր ըզ՛՛՛նդեան ի՛՛՛ւ ընդունի
քեզ ընդ՛՛՛ն՝ յորում հրեշտակն
սուրբ՝ ի յերկնից ի՛՛՛ջեալ՝ բարե՛՛։
Ա՛յսօր աղաչէ՛՛՛ զըզեզ լուսաւո՛՛
րիչ հոգւո՛՛՛ւց մեր՛՛՛ց ներո՛՛՛ւմ
տա՛՛՛լ նախատինքդ մե՛՛՛
ծի . լուսաւորչե՛՛՛ւդ իմոք ած՛՛՛
հրաշ տեսլեամբ . բարե՛՛։

Ա՛յսօր հրեշտակ՛՛՛ն զա՛՛՛ւրն ի՛՛՛
յերկինս ուրախանա՛՛՛ն ի վե՛՛՛ր
քո՛՛՛ւ ձըգտո՛՛՛ւմե սըրբո՛՛՛ւց։
Ա՛յսօր ձըգտողքո՛՛՛ւց սըրբո՛՛՛ւց
դա՛՛՛ւրն ի յերկրի պըսակ կ՛ըլայ
երկնայինն ած՛՛՛ծ՛՛՛ւդն վառ՛՛՛ւելո՛՛՛ւ։
Ա՛յսօր անմարմնոց կ՛ընծա՛՛՛ւրե
թիկըն մե՛՛՛ծամա՛՛՛ծ տո՛՛՛ճո՛՛՛ւն . քանզի
երկրաւոր կ՛ինա՛՛՛ւորաց բազմա՛՛՛
թիկըն ընծայե՛՛՛ցաւ ի՛՛՛մոք
հրո՛՛՛ւն սըրբո՛՛՛ւե երկնից։

Ա՛յսօր յերկնից դա՛՛՛նք առա՛՛՛
քե՛՛՛ւլըն գո՛՛՛ւլա՛՛՛տեամբ հոգւո՛՛՛ւյն
սո՛՛՛ւրբ՝ . զոր մըխիթարեաց վոխա
նակ բանին մարմնացե՛՛՛ւլոյ եղ
եա՛՛՛ւ ընդ նո՛՛՛ւ . վա՛՛՛ռեա տա՛՛՛ւյսդ
նըման՝ սըրբասաց ձայնի՛՛՛ւն՝ ։
Ա՛յսօր բո՛՛՛ւրկեաց Ջո՛՛՛ւր կ՛ենդա
նի յերուսաղէ՛՛՛մ յոյժ լե՛՛՛ւյան
գե՛՛՛ւղ ած՛՛՛ւյինք՝ . և ընթացե՛՛՛ւք
սրբո՛՛՛ւքն տիեզերաց զքաղաքը
սա՛՛՛ւկ աղբիւրն եղե՛՛՛ւմ՝ . վա՛՛՛ռ
Ա՛յսօր ցո՛՛՛ւղ իմանալեա՛՛՛ւ յամե՛՛՛ւ
պոց հոգւո՛՛՛ւյն զտարմա՛՛՛ւնեցե՛՛՛ւլ բոյսք
երկիրքս՛՛՛ւյ . պա՛՛՛ւրտուցի՛՛՛ւն դա՛՛՛ւղաք
արդարո՛՛՛ւք և գեղեցկացան սո՛՛՛ւ
ա՛՛՛ւպաղոք մա՛՛՛ւրքա՛՛՛ւր կո՛՛՛ւսո՛՛՛ւք . վա՛՛՛ւ

եկուղեցւոյ՝ ։ յառաքե ։

Նոյ բանին հետեւիլ ի պարծանքն
խոշ տան ատեր վասին մեր ։ բարեբա
ղոշ ընծայնեմք բարեւնակ ու բարե
ձեռ հայրապետութեան մեր ։

Ա՛րդարեւ տեսանելի ատեն եւ ժամ
սոյ սրբոյն ի կանգնեալ ի
սուրիչ սիրելոյն՝ ։ սիրն տե
ղեկացուցանէ մեզ ։ Ա՛ստուածային
ղեկան նըշխարացն ։ Ճրագնա՛ւ
լեն քի եւ ստուածական վերկայ
ն ։ որ ի՛ պարծանք աշխարհի
ե բարեխօս վասն մեր ։

Ա՛ղաչեցուներս սորա տա քեզ
ունիմք բարեխօս եւ ա՛ղաչեմք
տուսւ հրաշագործեա՛ յիւրկի
ղեբերժշկուն հիւանդաց ։ որ ի՛
ձըներուե՛ տնեսցուք երջան
շատակըս սորա ։ հատա՛ տացեալ
ժողովուրդք ի վատս տեղնոյ
զօր տարուեն ։ որ ի՛ պատ ։

Ա՛մենքդ հատատոյ՝ եւ պարծան
քը տը եկե՛ղեցւոյ ։ եւ հովիւ
քաջընթաց երկնաւոր հօտատե
ուն ։ յառաքելական աթո՛ռ նըս
տար եպանեւի տը հայրապետ ։
Ա՛տրպարկոտ լուսաւորչ եւ լու
սաւորիչ տիեզերաց ։ սիրն լու
սոյ սրբոյն կանգնեա՛ ի
մեզ հայաստանեայց ։ յառաքե ։
Ո՛ղջոյն տա քեզ ։ զքո թա ։

Սո՛ւրբ զո՛ւարճանին ։ օրհնու
թեա՛մբ մեծացո՛ւցանեմք ։
Ա՛ւետաւոր հրշտակն ա՛ւետեր
ըզծնեա՛ւ փրկչէն նոր կուսէն
Ա՛ա՛ ուրախ լեր բերկրեա՛ղ
քնզի տե՛ր ո՛ւրախ եղեւ ։ քնզի տե՛ր ո՛ւրախ եղեւ ։
Ա՛րկեպատարե՛մք առաջի տեր
ղեկան նըշխարացդ ։ Ճրագնա՛ւ
լեն քի եւ ստուածական վերկայ
ն ։ որ ի՛ պարծանք աշխարհի
ե բարեխօս վասն մեր ։

Ա՛ղաչեցուներս սորա տա քեզ
ունիմք բարեխօս եւ ա՛ղաչեմք
տուսւ հրաշագործեա՛ յիւրկի
ղեբերժշկուն հիւանդաց ։ որ ի՛
ձըներուե՛ տնեսցուք երջան
շատակըս սորա ։ հատա՛ տացեալ
ժողովուրդք ի վատս տեղնոյ
զօր տարուեն ։ որ ի՛ պատ ։

Ա՛մենքդ հատատոյ՝ եւ պարծան
քը տը եկե՛ղեցւոյ ։ եւ հովիւ
քաջընթաց երկնաւոր հօտատե
ուն ։ յառաքելական աթո՛ռ նըս
տար եպանեւի տը հայրապետ ։
Ա՛տրպարկոտ լուսաւորչ եւ լու
սաւորիչ տիեզերաց ։ սիրն լու
սոյ սրբոյն կանգնեա՛ ի
մեզ հայաստանեայց ։ յառաքե ։
Ո՛ղջոյն տա քեզ ։ զքո թա ։

Սո՛ւրբ զո՛ւարճանին ։ օրհնու
թեա՛մբ մեծացո՛ւցանեմք ։
Ա՛ւետաւոր հրշտակն ա՛ւետեր
ըզծնեա՛ւ փրկչէն նոր կուսէն
Ա՛ա՛ ուրախ լեր բերկրեա՛ղ
քնզի տե՛ր ո՛ւրախ եղեւ ։ քնզի տե՛ր ո՛ւրախ եղեւ ։
Ա՛րկեպատարե՛մք առաջի տեր

ԱՅՍՕՐ ԱՆԱՐԱ. ե

Այր մանկունքն՝ ի տղայա-
կան հասակի . նա-
խասխանան չարչարանաց
վճկայ եղեն քո մարդագործեդ .
առ որ ձայն հայցեն ի մեզ ։
Ալաւասիպ ի մօրէ . նմրաբաղ
բոլոր կենդանեաց . նահատակեալ
ի պատերազմի . և ընկալան ի զ
չարչարանս . ով քո համբերելով
առ որ ։ Աղդ բարեխօս առ
քեզ ունիմք զբանաւիր տէրդ
նահատակն . որք վարձն քո չար
չարչանաց ի բնեղեկեմ նահան
տակեալք . վասն քո համբերե ։
Ընդ որ օրհնեցեք զՏողոմոս դ
այ յիշատակ սուրբ բարձր պատ
րեք զգեստ յաւիտեան ։
Աստուածատունկ նահատակ ի
տղայական ի բանից . սրախող
խող եղեալ ի գերկրս մարդ ըն
կատարչեան . ժողով ։
Առաւօտ գաւխնք ի տանէն
եկիրաձայ . որք մատուցան աբ
պատրաստ ի հերովէն՝ ոչ զա
բեզ ի կայենէ . ժող ։
Աբրահամայիր ածածին՝ որ կու տ
աւեց ես պարծանք եմայր հա
տատուէ մարդին . օգնական և
շընորհ աշխարհի . մարիամ մայր
և աղախին միշտ կոչեցար ։
Ի բանեւիդ ամենեցունն զարձ

Հայր մեր որ յերկինս . սրբասցի
անուն քո . եկեսցէ արքայու
թիւն քո . եղիցի կամք քո որպէս
յերկինս և յերկրի . զհացն մեր
հանապազորդ տուր մեզ այսօր .
և թող մեզ զպարտիս մեր որպէս
և մեք թողումք մերոց պարտա
պանաց . և մի տանիր զմեզ ի
փորձութիւն . այլ փրկեա զմեզ
ի չարէ . զի քո է արքայութիւն
և զօրութիւն և փառք յաւիտեանս ։
Ամէն ։

Ողջոյն քեզ Մարիամ կուսութեան
պսակ . որ ծնար զՔրիստոս
զարեգակն արդարութեան ։
Ողջոյն քեզ Մարիամ որ ծնար
զանմարմին զբանն . որ ի
սկզբանէ էր ընդ Հաւր ։
Ողջոյն քեզ Մարիամ որ ծնար
զանեղ զանեղելին . որ ի
սկզբանէ էր ընդ Հաւր ։
Ողջոյն քեզ Մարիամ որ ծնար
զանհուն զանհունելին . որ ի
սկզբանէ էր ընդ Հաւր ։
Ողջոյն քեզ Մարիամ որ ծնար
զանճառելի զանճառելին . որ ի
սկզբանէ էր ընդ Հաւր ։
Ողջոյն քեզ Մարիամ որ ծնար
զանքննելի զանքննելին . որ ի
սկզբանէ էր ընդ Հաւր ։
Ողջոյն քեզ Մարիամ որ ծնար
զանսկսելի զանսկսելին . որ ի
սկզբանէ էր ընդ Հաւր ։
Ողջոյն քեզ Մարիամ որ ծնար
զանսկիզբն զանսկիզբն

Եւ բարկութ զայրացեալ սատա-
քեր Բեթղեհեմ. եւ զանօրէն
ըզհրամանսն պատուիրեր զօրաց
իւրոց. կոտորեցէք ասէ անող
որմ ըզնորահաս մանկունսն:
Եւ վասն այսորիկ ցնծութեան
յարձակեցան ի Բեթղեհեմ. և
շուրջ պատեալ անողորմ կոտո-
րեցին ի բոլոր մեծէն և ի խոնարհ
խառնելով ըզկանսն առեանցն
ընդ արեան մանկանցն:
Այսպիսի՛ն եւ մանկունքն որպ
զգառինն Քրիստոս ի զվար
դագին արիւնս իւրեանց վա-
խադրեցին փրկչին աւետեան՝.
վերձաձայ ընդ զբաւորեանն
պրոպհէտեան ի քրիստոսէ:
Այսպէս որդին միածին անժամա-
նակն ծնաւ. ըզ վերծին չարսաւ
մանկանէ սահեալ ի վեր հերոդէսէ.
և զանձինսն եւ մանկունքն էն
Թագաւոր իգոգն աբրահամ՝ե:
Այ՛ս[1] եւ մանկունքն
որպէս քաջ նահատակք էտան
զանձինս իւրեանց ի մա՛՛՛հ.
փոխանակ որդւոցն ա՛՛՛ր:
Այս դիակո՛՛՛ւնք եւ մանկանց
ցոն ոչ ըզ ծաղկի նրանհնեաց
հարեալ ի կարկուհ՛՛՛. և ան-
կա՛՛՛լ ի սուրբ բեթղեհեմ:
Այս հոգի՛՛՛ք եւ մանկանցն ոչ
վերան անդաւնեանց Թագաւոր
ի յե՛՛՛րկի՛՛՛նս. և դասե՛՛՛լ
ընդ զբաւորեանն երկնից:

Եւ ամենեցուն սահմանակին սր
ժամն էղեր կրել յորովայնի՝ որ
երեցաւ ազգի մարդկան:
Վ՛երովբէականն սեռն ցնծացող
ձայնիւն՝ ի գիրկս բառնալով
զաւրէն սահմանցն. որ նըստին
ի բերովբէն. առնս միշտ բարե
խօսել ակցուցանել ըզմեզ:
Վ՛յսօր սրբոյն աստղագուշակք
կուտրեալք ի հերովդէ՛՛՛ս. էլ
ղէն ձգնարխտ վերկայք ծննդեա-
դեան քո տէր՝. բարեխօսեա՛՛՛
սոցա փրկիչ տէ՛՛՛րեան:
Վ՛յսօր կատարեալ բան մարգա-
րէին որ ա՛՛՛նէր. ձայն գուժեցաւ
ի հռամա՛՛՛ լսելի՛՛՛ եղեւ ողբ եւ
աշխարհաւեղ. բարեխօսս:
Վ՛ամղէկեան բեթղեհեմ հեղ
մամբ արեն սր տղայոցն. բերկ
բեցաւ և հռաքել անուշահոտ
պատարագօք. բարե:
Վ՛յսօր ընդ դասս հոգեղինաց
երկնաւոր զօրացն. վեր առեալ
սոհնեվք զհիշատա՛՛՛կըս սրբոց
մանկանցն. որք կատարեցան ի
բեթղեհեմ և գանեցան իղձոս
վերին զըստացինոցն:
Ըստմբառեալ հերովդէս ցաս
մամբ մեծաւ և սպառնալեօք.
քանզի ձայն լըսեաւ զարար
չէն բեթղեհեմ հրեաստանի.
զօրս ղրկեաց դողացաւ ի նոցա
ծին թագաւորէն:

ՈՐ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ստեղծեր ըզպարտաճանաչս քո՝ ի հաւս կիզելոյ. հուր անեղական. ընդ նոսին ծր հնոմբ ըզքեզ եւ մեր հողիզ նոցա ՈՐ բանիւ դայթուցեր զնոս նահակ դառաս հրեղինաց. բանտ՝ ի սկզբանէ. ընդ նոսին զոհ վերիվ ըզքեզ եւ մեր հո։

ՈՐ արարեր յոդիս խմանալի ըզ հրեշտակսս քո հոգի սո. ընդ նոսին բարերանեմբ ըզ քեզ եւ մեր հո։

ՈՎ ղաղար յերկինս ծրհնասաս հաղիզ հօրն երկնաւորի. զոր լսեաղինաց՝ բարեխոս լերուք ընդ մեղաւորացս։

ՎԱՂԳՐԱՆԱՅՆ երգով գոհասա նողք որդւոյն միածնի դասիք հրեշտակաց. բարեխոս լե։

ՈՎ ելոհեմբ հրնչամբ բարեբ բանողք հոգւոյն ճրշմարտի. հայր երկնաւոր ընկալ զաղաչանս մեր։

ՈՐ օրհնի՝ ի հրեշտակաց անդադար՝ հայր երկնաւոր ընկալ զաղաչանս մեր։

ՈՎ ՀԱՐՋԻ քո անկանիմբ փրկիչ. խնդրեմբ զքեզ ողորմիկն բազում յամս հայոց։

ՈՐ դիտակ էս գաղանեաց մանր դևոն հոգիդ՝ որ եւ կենդանա նարար ընկալ զնա։

ՕՐՆեցէք ընդ երկնայ խասն նմանել գաստաց նոր ժո ղովրդեաք ասելով. քէզ հօր ամէն աղիղ մեղ ընկալարկ փառք։

ԼՈՒԵՑԵՔ ան երգ նոր եկե ղեցիք ընտրելոց որդիք սիոնի՝ ասելով. քեզ որդւոյ հնոյնո՝ զնե մեղ ընկալարկ փառք։

ԱՌաքեալեցեք զձեզ խրատն չէվս սիրելեաք նորա ձայնիւ ցնծալեմամբ ասելով. քեզ հնչ գասդ պարզևողիդ մեղ ընկալարկ փառք։

ՅՈՐԺԱՄ գայցէս բազմամ հրեշտակօք ար ի գաստ գերկիր՝ ՅԱյժմամ շարժին զօրավիքք երկնից տէր ի յայտ գումիդ՝ ԱՀ այնմամ աւուր լեր իմ օգնական ար իմ եւ անսրանձ իմ։

ՎՀյսօր ընդ հրակերպեան գաստ օրհնաբանէ ի ծերսն աստ՝ ՈՎ ՀՈՐ՝ ՎՀ ևս աղաչ. զոր մանեհեաք՝ ողորմ նորնա՝ ծր հնոմ նահ ելիամբ ի յանո՝ն նո։

ՕՐ սերովբեքդն ծածկարար ընդունիլ ոչ բանիւ՝ ի վեր բան՝՝՝ յ յանասակի նորոյ նրս առեալ բարեբանեցաւ խաղայրդ. ողորմ։ ՎՀյսօր ընդ ծերոց եւ ընդ տղայոց օրհնաբանէ երեցն

հրատարակեն. և դարձյալ ընթա-
նան ի յայնավանական խաւնջանս:
Այլ երեքեւսան հօրն իւրոյն կոչէ
զդաշտ արդարոցն. և յանդիման
առաքեալսն՝ ի բարիս զոր խոստացեալ է
նոցա: Մերձ անանձն փեսային,
եղեր դուռ մայր մարիամ. բարե
խնամեա վասն մեր՝ էլիշեայ առ
ուր արհղէն:

Ո՞յսոր ցնծագան երկնայինքն՝
և պարս առեալ ի բարձունս. եր
գեն զերգըս հոգևարս յաւետ
ծնընդեան սքրբուհւոյն:

Ո՞յսոր վերինըն սիոն՝ գոչեն
զերգըս սրտալեզին՝ զբերքըսըդ
բեռանն ասելով յաւետ ծնընդ:

Ո՞յսոր աստղք և լուսին՝
ընդ արեւու երեսաձևով՝ գո
վեն զնոյն ի հօրէ յաւետ
ծնընդեան լուսոյ մերոյ:

Ո՞յսոր ծերըն օրհնակաւք՝
մանկամբք նորոյ սիոնի. երկ
տասարդք և կուսանք խընդա՛ն
ծնընդեամբ սիրուհւոյն:

Ո՞յսոր գառնդք անապքեղոյն՝
և պարքըք նախատեսացն. յաւե
նոր ծնընդեան մեր բանին՝ եր
գեն զերգըս ի բարձունս:

Անապատումըն կանգ առցէ՛ն
լի խորհրդոյն ընդ՛ունարան
ոյլ ասլ՛ երբ քահանայ. ի՞նչ
առաւոտաթեւիկ յարմարեալդ
արտալեզիդ անտեսաբար այ՛ հիւ
պատուհան՝ բերգ երկրպագ

ՀԵ

ՀԶ

ՀԸ

ՀԹ

ՁՈՒ

վեր երգե՛ցողջ՛ն՛ի՛ն՛ի՛ն՛ի

որդւոյ հոգիդ անեղ՝ որ լուսեղ
ծերը ի յոգիս կատարեալ զհոգ
գեղինացըն դաս՝ ըզ քեզ։
Ընդ օրհնեցիվք բարձր արա զ
բերանաբաց գնա յաւետման։
Երկնային զբաւթիւնդ հրեշ
տակք և հրեշտակապետք վերին
պատուեցին զբարձր արարե
րութիւնդ ըզ հայրն երկնաւոր։
Ընդունելովդ բանալութիւնք իշ
խանութիւնք զօրութիւնք. անմահ
արութիւնդ բարձր արարչո
ւմբ զբրիստոս Թագաւորն։
Ի ջերմեռանդն սերովբէիդ զտաս
կերպեցան քերովբէք. ամօթոտ
անեղին բարձր արարչո՛ւմբ
զհոգին Հրշնորհս։
Օ՜ծածկեցին և զինչ կայան մ
անտեսար ծրհնեացուք. քանզի
ծագեաց մեզ լոյս երեսաց և
վրկիչ անձանց մերոց։
Ելեալ և ուրախ լեր անհատս
նայեաց մեզդ. քանզի որ ի քէն
ծընաւ ըմե՛զ արձ ի վերջ
կուեցին անձանց մերոց։
Գանձ անապական դըստեր աբ
ծածկեին. բանիւ խոսեա ընդ ե
մեր՛ կեցուցանիցի զանձն
մեր մեր։
Ո՛ր ի հրեղէն ջերմեռանդ երկնի
փառաբանիցն անտեսանի ծածկ
եալ ըզ շնորհս հրեղէր յորդով
ագաւնով՝ ա՛ղաչեսցէք սոցա

զեմըք յօրինուածի մեզ ժանտ
նեաւ կե՛ս և ի մեռաս։
Ընդալեալ նրհան անապարակ
լեր զերբանեն ընդունարան ան
ո՛ւրբ քահա՛նեն։ ի՛՞նչ
չարիութիւն տալըստակիչն
երևեցար. ոչք ի՛քեն ոչինչ ա
ւել զղան և անդընդոցն չկ
կրե՞նէ ի՛՞ն. քեզ երկրե։
Յառաջադոյն տեսեալ ըզքեզ
մարգարէն զայրաբիւնս աշխոյ
նակ ոսկի եօթնաջահեանն լե
սով պայծառացեալ ի երկրի՝ ով
ա՛՞ւրբ քահա՛նեն։ ե՛՞ւ ի
վերայ քո տարածեալ աննիւթ
գոյն՝ գոյացեալ ի մե՛ր բնեռ
թիւն՝ և աղբեւրահոս կողիւն մեր
մեռելոցն ա՛՞ղբ
մերդիան ի՛՞՞ն. քե՛զ։

Փառք հօր և։

Ո՛րբերբերեան ձայնիւն փառս
բանիցէք սուրբ երրորդութե՛ն
գունդք սերովբէից՝ և բարեխոս
երկու ընդ մեզատորացս։

Ո՛րբակիցըն հայր ա՛ռաջին
լոյս անճառելի. որ ի լու
սոյ լոյս ներգործեալ կենդա
կեաց գոյական. ըզ քեզ ծրնող
ի՛ւ աբ՛ծ հարցըն մերոց։
Ա՛ակիցըդ հօր՝ ի՛ լուսոյ լոյս
ծագումն արդի. որ արարիր ի
պատուական փառաց քոց զհրեղէ
նացըն զօրս. ըզ քեզ։
Ո՛ հօրե՛ բզկանեան փառակից

զքիւր հարիւրցդ. արար ու-
րախութիւն ի յերկիրն Եգի-
նաւացդ. աղաչեմք զձեզ
բարեխօս լերուք առ տէր վէրս
քաւութեան մեղաց մերոց։
Տեսանո՞ղք անտեսին. խոր-
հրդատ՚ծուք խորոյն ատամբ
ծոյ. որք ի քէնէ ընդ միմեանս
սպասաւորել անօրէնութեան.
ի ծերպուեանն աւետարանք հոմ
ոճայ են. և կանանցն իւղաբեր
ըից կէնաց քարոզք ըզ կեան-
դանեացն. աղաչեմք զձեզ։
Պահապան՞ք աշխարհի. բան
նակիք ետն շուրջ զերկիւղալ
ծովէ. բարեկամք ազգի մերդ
կան՝ միջնորդք՝ մեհեան ձեռ-
նեցն. մեքայել և գաբրիէլ
մեծ. որ կայք միշտ առաջի
ամենատուրբ երրորդութեան.
աղաչեմք։

Այսօր ուրախացեալ ընկե-
ցիք զերկիր. ոճնէ խորտուբ զոհս
վերինն երանաւէտ. սրբերատոյ
ձայնիւ փառաւորելով զքեզ։
Այսօր հանձայնեալ որդիք
սիոնի երկրպագեմ. ոճնիւ զոհ
արձանանն որդւոց անդ բանակաց
վերի՞ն սիոնի. սրբերատոյ։
Այսօր դասք անմարմինացն երգս
առեալ սրբե՞ն ընդ մարդկա՞ն
զերգըս հոգեւորս յանմահ վե-
սայն յաւուրսն. սրբ
բասաց ձայնիւ վա։

Ա

Ա

Ա

Ա՛յսօր առաջին անգամ ես
եկեղեցի ուրախ մտայ. ես
խոստովանեցայ ու հաղորդուեցայ
դրախտի դռները. որով լուսաւորուել
պայծառացաւ վայրկեանակս. ի
հանդերձեալ յանկերգուածը զոյր
դարեր ես պիտանիանալ. օրհնեալ
ես կեանք մանկտի զբլիսատան
թագաւորն։

Ա՛յսօր ընծայուեցայ տրամադրեալ
որպէս լուսոյ հիշատակաց ի
լուսաւորչին. որով հրաւիրեցան ի հարատեւին ամենայն
կան՝ . մրտանել ընդ փեսային
երկնաւորի ի յաւուրս հարսնեկեան
լուսեղէնին՝ օրհն։

Ա՛յսօր քահանայիդ հոգեւոր
պատարագին ընտրեալքդ վե
րանալուեցին ըզ քահանայապե
տին՝ որով երկնայնոց քոյ
հանապատեալներն հաղորդե
ցեալք յոր վերակացեալ պաշտ
մրտանել ի սրբոցդ սրբոց
միշտ բարեխօսել առ ա՛ր
վանորն մեր. օրհնե։

Ա՛յսօր ղեւտրացեալ առանձն
երկնային ընդ մարդկան.
պարակից եղեալ վերակացեալն
մերոյ քահանայապետին մեզ
հոգեւոր գանձերն լուսոյ ա
լեւլեցան արեգականն Հառաչ
գոյիկ առաքելոն նեղբեր. բա
րեխօսութեամբ սորա առ ա՛ր
պարգեւեալ վարդապետութեան հայ
առաքեալ մշակարհին։

Ա՛յսօր սերոբոց
հայրապետացն ժողով
եղեալ խմբեալն. եւ
դին հաստատութեամբ ըզ հի
մունքս հաւատոյ՝ . ի վերայ հի
մանն առաքելոց և մարգարէից։
Ա՛յսօր ըզ բանն խակ զբանակ
քարոզելոյն նոր հայրապետացն .
յանաջ քան զյաւիտեանս ի
հօրէ ծընեալ անճառ . արա
րիչ գոլով յաւիտենից ընդ
հօր էակից հոգւոյն։
Ա՛յսօր զհոգին ճշմարտութեան
դաւանեցին նոր հայրապետքն .
ծանգուածն առ ի հօրէ յառաջ
բղխեալ անհատաբար՝ . ընդ
նմին յաւէտ միաբնակեալ
փառակից որդւոյ։
Յաղագս նոր հայրապետացն
հրաշալեղանն հոգւոյն սրբոյ .
վերբասին հաստատեցին զա
ռաքելական քարոզութիւնն . ի
վերայ վիմի հաւատոյ հիմանն
աստ եկեղեցւոյ։
Ամէն զինու հոգւոյն սրբոյ սրի
սաստ պատերազմեալք . վանե
ցին զընդդիմամարտ մոլութիւն
հերձուածողացն . որպէս հղ
վիրաք քաջք հերքեցին ըզ
գայլն ի հօտէ գառանց։

Ա՛յսօր վերջապէս նորոգեցաւ քահանայական դասը գահուն՝ գեղեցկապէս ծաղկեալ պսակ ծաւռնեաց՝ քանզի չնորհեցաւ հալածելոյն քրիստոսի բազ մաց՝ յարմանալոյ լուսաւորչին բազ բոջ բռնաւոր սուրբ տեսլ սէն՝ բարեխաւսեալ սորա տեսլ րա՛ւ հաստատեալ գնչխանութիւն հայրապետական՝ ամենայնի։

Ա՛յսօր մեծապէս փառաւոր ցըն ծայ թագաւորական՝ գահ զանն՝ ընդ հաշտութեան սիրոյ սուրբ հայրապետին՝ քանզի ե հան ի յոգնութենէ օրինադրողն թագաւորաց՝ մարտակից վին ուխտական գահուն սուրբ ցն նեղբեր՝ բարեխաւսութեամբ սորա տէրմէր բարձրացո՛ զնչ խանութիւնն թագաւորական՝ ամենայնի։

Ա՛յրապետ սէր և անբիծ և ընտրեալ յերկնից՝ զբանէ գործ վերկայ և պարծանք ազգի մարդկան՝ աւ քո բարեխաւսեա վանըն մեր քո սոսկալոյս Հոգւոյն հոգևոր բանաւոր հո ան՝ լուսաւորիչ տիեզերաց սուն լուսոյ կանգնեալ ի մեջ եկեղեցւոյ՝ աւ քո բարե՝ Հաստատուն հաստատ պըսակ ի գլուխ եկեղեցւոյ՝ պայծառ քարող սիրելոյն և պարծանք ազգի մարդկան՝ աւ քո բա։

Ա՛ստաձարի քուռ սրբուհէ երկիր պագեմք քո նըշխարաց՝ փառաւորեմք զոր յիշատակի կատար ման քո հանդըստեան՝ աւ։

Ո՛ւ անանցանելոյն բանիբուխն մարգարէական՝ ասրեալ՝ Ի յանձինս իւրեանց՝ քաջ և յաղթող Թող Բրիստոս սէր հայրապետութ սոյա բարեխաւսութեամբ ո՛ղո՛րմ մեզ ամեսցած՝ ։

Ե՛ղիցի յաղագս ապագային՝ հաւատոյ Քրիստոսի՝ հիմունք եկեղեցւոյ՝ խաղաղութեան սիրելոյն զիշ խանն անօրէն իւրեանն գործակ ցեալ ձգնող հայրապետ ։ սոյա ։ Ընդհատ կ՛ երկնից փափագին հանդիսի կատարման սց՝ ։ որք ի մահճէն իւրեանց կենդանա ցան՝ էլին ի կամարն երկնից՝ ։ խառնեցան ի բազմութ զըստրեց նոյն՝ ։ սոյա բարե ։

Ո՛ր ի Թէոս ընթեաս առնիւթ սաւառնեալ ի հրեշտակսդիտ սբ րովբէից ։ վերանասիլ տեսչէ Թեա՛մբ խնամեա զարարածս՝ ։ հոգի՛դ սո՛ւրբ օրհնեալ էս յարարածոյ քոյ ։

Ո՛ր պարհչապետեցար հրաշալի՛ ձայնիւ ընդ հօր և ընդ որդւո՛յ միշտ փառաբանիս ։ ես քանզ բուխեա՛մբ հայիս յարարա ծըս ։ հո՛գիդ ։

Ա՛յսօր ուրախ տեսչութիւք ի վերատունչն հընչեա՛լ հոգևոր ձայն հընչմանբ ։ և զառաքեալն

լուսափայլ բոլորան յորդառատ
վերդ հեթանոսաց՝ իձեռն
արէք ըզնա յաւիտեան։
Ո՛կայք լուսաւորեալ ժողո-
վուրդք հեթանոսաց՝ ընդ
ո՛ր հրեշտակաց ծառայեալ ու-
նի՛ն ընդ մարդկան՝ ասէ՞
Ո՛չ այսր քահանայապետ ձըչնա-
րիս ասացին օրինաւ՛րըն պատ-
ուհաս կանգնէ ըզքառանկիւն
սեղա՛ն խաչին՝ արժանապէս
պատարագել բանիւք զմարմին
եւ զարիւնըն ա՛ն՝ մանրապէ՛ս
մերձեցարուք փրկութիւք նո՛ր
ժողովրդք՝ եւ հայցեցէ՛ք ի
քէ՛ ղն շնորհսն ըզսուտ մե՛ղ
ընդ երկայն աւուրս։
Փետք հօր և։
Նա զհատառըս ձշմարիտս աշ-
երդորդուհին՝ ընտանեաւ քարո-
զեցին յեկեղեցիս ուղղափառանց
հաւատալ ի հայր եւ յորդի և
յամենասո՛ւրբ հոգի՛։
Ո՛ր երբ յառաջ քան զյայն
ուձանս անբասկիզն որդի՛։
ի յերկինից կասէս հօր ինչ ի՛
փըշտկուս աշխարհի՝ մի՛նչեւ
ես ուր սրբ հարցըն մերոյ
Ո՛ր զանճառելի ծածկել խոր-
հուրդ անպարագիր աճուեդ՝
հարսին եկեղեցւոյ յուսկը ի՛
ձեռըն որ հայրապետացն՝ օրհ։
Ո՛ր իանգալն ածպին ծագմանէ
ի՛ շնորհսյ հոգւոյդ լըցեալք
լըցին ըզտիեզերըս հաւատով
երկրպագութեանդ՝ օրհ։
Ո՛զոր օրհնեցէ՛ք ևս բարձր ար
արէ՛ք ըզնա յաւիտեան։
Ո՛կայք լուսաւորեալ ժողո-
վուրդք հեթանոսաց՝ իձեռն
արբուցէ՛ք բաշխեցար յորդ-
բաժա՝ հոգի՛։
Ո՛րպէսզի՛ զ անտեսած զա-
րատըս քո՛ մի անտես առնէր.
այլ գըթած ինքնիշխեալըն մեր
ևս հանդո՛ւ ընդ սուրբս քո՛ ի
խորան քո՛ւմ սի՛ւռոյց՝։
Ո՛րպէսզի՛ ց հօր որդի՛ հիւս
անգամ՝ քո՛ գալստեանն՝ անդ
տապարտ պահեա ըզնըս նոցա։
Կենդանարա՛ր սո՛ւրբ հոգի՛
յորժամ նորոգէս զերե՛սս էր
կրի՝ նորափեսուս զորդւոյսեա
ըզնը՛ նիշեցեա՛լ։
Ա՛ւրբ գնա՛ծաձեան՝ օ՛րհնու-
թեա՛մբ մեծացո՛ւցանեմք։
Ո՛ւմեսուար հրեշտակն ա՛ւե
տարանէր ըզծնեա՛լ փրկիչն ի
սրբոյ կուսէ՛ն։ Ո՛վ՞ ո՛րպես
լեր բերկրեալդ. քանզի տե՛ր
տեսանց էր ընդ քե՛զ։
Ո՛յսօր ուրախացեալ ցընծան
երկրին՝ բաժանե՛լեքն. ինուսա
կատա՛ր ե՛կէ՞ ղնըցա՝ քանզի
ընտրեցա՛ւ մեզ քահանայապետ
յա՛յտնեցիր. ելուսաւորել զկա
Թո՛ղութիւ՛ն տո՛ւր ըզկեղեցի՛ն.
փա՛ռ ո՛րպէս գալըստեա՛ն քո՛ւմ։
Ո՛յսօր սիւն լո՛ւսոյ հովանի՛
եղև լեռ՛ն ի բարձանց՝ քանզի
Թագաւո՛րն երկնաւոր էկաւ
ըե՛ ի տո՛ւրբ ե՛կե՞ղեցի՛. ա՛ղջ
՚ղա՛ւ հրեշտակց ծառայեա՛լ տօ-
նե՛ն ընդ մարդկան՝ փա՛ռ։

Ա՛յ
Ա՛րք անբաժանելի բղխուն էր
բորբուքեդ · ընդանուր բարեգե
ղէն ու աղաղակաւ դատանուքեդ աղ
Ա՛ւ զանձանելի անօրէնութեդ
քո խորհուրդ · ուսուցին ազ
գի մարդկան զերապէս քան
զբնութիւնս · աղօ ։

Ա՛նդ խոցեա՛ր ընդ երկնայ
նոյն պատ ոտնեմբ բղխիսատակ
եր՝ հայրապետեանդն · որք ապ
հեն առատապէս առընկալեա՛ր
շնորհաց բաշխուածն · ընդ հանուր
ծառայեցին յեկեղեցի՛ս սո՛ր
դա՛ր ։ օրհնե՛ք ընդ ամ՛ ։
ընդ ամ՛նամարմնոյն դասան ։

Ա՛րք բանի՛ր զանձաւելի՛ անօ
րհնութի՛ բանին հօր քա՛ր՝
զեցին · և՛ լուսով խաւարեալ
զարդարեցին ընդ արեգա
կան · ո՛ր
շնորհս պանծալին երկնաւո՛ր
պարգևացն · օրհնե՛

Ա՛րք անձնասա՛ր զեռւն բբղ
խեցելդն ի՛ հօրէ հոգւոյն սո՛ր
բոյ դա՛ս՝նեցին · և՛ հպատակ
բնութ՛ հօր և որդւոյ հաստատ
բեալ · անորիշ բաժանմամբ հա
մագո՛յ միո՛ւթ · օրհնե՛

Ա՛յսօր անպատո՛ւմ գերապար
գեա՛լ փառօք պայծառացա՛ե
սո՛ւրբ եկե՛ղեցի · բարձրանձան
հրնչմամբ աւետարանչաց՝ն
սո՛ւնչի · յառաւօտս հրաւի՛
բեալ զնոսիկ՝նա երկնաւո՛ր
վե՛սարին · օրհնե՛

վերակոչ բանի երանելի հայրա
պետացն՝ · օրհնե՛ք և բարձր
արարէ՛ք ընդ հարն երկնաւոր։

Ա՛րք զանձանելի անօրէնու
թի՛ նեղեցուցի՛ բանին յոյ
խարէ՛ · ծանուցին սուրբ
անհաս գոլով արարածոց · օրհ
նե՛ք և բարձր արարէ՛ք զքն
նագաւառն ։

Ա՛րք հրաշալի՛ զօրուբ հոգւոյն
սրբոյ՝ ընդ խաւարն անգիտու
թեան յայտարարէ փարատեցին ·
և ուղիղ հաւատոյ հիմամբ հաս
տատեցին զեկեղեցի՛ · քահա
նա՛ք և պաշտօնեա՛ք օրհնեցէ՛ք
և բարձր արարէ՛ք տա՛ր
գին ձրեմարտուածի՛ ։

Ա՛ծածին երկնայի՛ն դո՛ւռն
ածայի՛ն ձայնի՛ն աւետարա
նէր հրեշտակի՛ն · ուրախ լեր
բերկրեա՛ր ո՛ր ընդ քե՛զ ։

Ա՛քեռնլեա բազմա՛ր ընդ հօր
անմահականաբար բնա՛կիլ հա
ձեցա՛ւ ի՛ քո՛մ յո՛րովայնի՛ ·
ուրախ լեր ։

Ա՛ր բոցեղէն սրո՛ւելեհիւք շր
ջափակեա՛լ պահէր · այսօր ի՛
ա՛ջ մարդկան ի՛ գերկրս հոգե
ղենի՛ յայտնեա՛լ · ու ։

Ա՛ծայրն ձառագայթի՛ · որ ի՛հօ
բ՛ մեզ ծագեցաւ · և լուսաւորեց
քո լըճեր ընդ սիեղերս ի՛ձերըն
եր հայրապետացդն · աղօթի՛ր
սոցա քրիստոս աղաղակա՛ մեզ ։

Այսօր երկնայո՞ն ընդ մեզ
առնախանձելով զմիաստակ աբ
վարդապետութեան • որք լնուլ
եաթելին զհաւատոյ մանկո՞ւ
բնա • և ընդ հրեշտակսըն
դասս վերակարգելեայն ։

Այսօր առաքելոց և մարգարէ
ի՞ն դա՞նք առնակից գոլով
դասերք վերին սիմէլի՞ն • ի կիշե
ռական աբ վարդապետութի՞ն •
որք զնիսատակ նոցին զնորոյ
յայտնելին զնորհո՞ւրդ ։

Այսօր քնհանգք և պայծառ
եաք աբ եկեղեցւոյ վերստին
ուէն զմիաստակ աբ վարդապե
ութեան որով զարդարեցան երկ
նային շնորհո՞քն • երգեն ընդ
սո՞ն զփառս տայ մեզ ։

Այ հրաշալի նախատիպք միշտ
յաղթողք ի մարտի • որոց գո՞ւ
մարեցաք ի նիկո՞ւ գա՞ւմն
դա՞ւթ էջմնիկ գլուխ գրո՞ւ
ըդ եզբայրանից • որոց մաքր՞
ցիք զորոյն ասպնականի՞ն • ասո
մանեցիք տառս կանոնական
հաստատութեանն ազա՞ւ ։

Տէրի՞ էս յոյնի տունի՞ բան
ծագէաճի՞ հօրէ • դաւանի ծը
նանդ և ոչ արար բանի • մի՞
շտ հաստգոյակի՞ց ընդ հո՞ր և
հոգւո՞յն • և լուսաւորիչ բանիւք
հերքեաճ՝ զհերձո՞ւածս •
նոյնո՞վքեան զմիա՞ս և զմի
ութիւն խոր ասի՞ն ։

Լուսաւո՞ր անուանի՞ն կոչին
ձիւղեալ մանկունդ հոգեղէն •
դայլ ապականիչ չարաճա՞կաւ
խո՞րհրդով զնոսին ի հօտ գառանց • և գա՞ւ
գիսեցուցանել ի վերա՞ն • նոյնպէս
դո՞ն զհոյիչ լեզուն ։

Լաւ ի մեր՞ անալ հանդիսի՞ն
հոգեբեին զայր հերձուածան •
և գա՞ւանեցի՞ն սուրբ զհո՞
գին • ե՞՛լով ի հօրէ՞ և որդւո՞յ
ակն որոչեայ • և կենդանարար
ապանդ բոլո՞րեցո՞՛՛ւն • նոյ
ա՞ւելին զմիակո՞ն զհոյիչ
իչ լեզո՞ւն ։

Լանալ թա՞նձրանայ ի մարմնի՞
մարմնանայ անանձրին • միայն
բնութեամբ ինչ բկսէ • ա՞՛՛ս
տակերտալ ի վերա՞յ քառասնե
խաչին • և վերստին էի՞ն ապանդ
անապական՞՛՛ն • նոյնպէս ինչ զ
հաստո՞ւ և զարդանդ հոգւոյն ։

Տէրի՞ էս յոյնի տունի՞ յոգ
նախաձ ժողովին • երկրպագին
եկեղ զերկս աշխատասէրք • զ
՛՛՛առաքելոց սրբո՞ց և վանդա
րեալ • զբնութեան դաշինքն որ ար
եաբերեալ ադա՞՛՛ն • և բար
ձան տառըք կանոնականք հո
մանդամեան ազա՞ւ ։

Լաստուած անուանի՞ն զանգ
հաստատեալ աբ ուխտին հաստատի՞ •
հո՞ւր էառանդն անշէջ առնել
ի կո՞ւյր բերէ • հո՞՛՛ւր հիմն վեր
լոյ ճշմարտութեան շինուածս •
և խրատուաբեալ զառաքելական
կանո՞՛՛ն • որոյ միաբանա՞ւ
բարեբանեալ ի քահանայ՞ն ։

Վրիստոսասէր ղևոմոսյ
հա

Ո՞ր յանդգնակին բանին քարող
կռչեցար բէրան ոսկի՝ յոմէ աղ
բիւր կհնայ հոռեաց՝ սրբուեցար
նեղի՛ վ քաւուղեսակ բղխմամբ
զընդ հանուր տիեզերս՝ մաղ։
Ո՞ր յանձառելին մրձեա՛լ ի
լոյս հուպ երրորդուեն՝ ով երբ
անեղի՝ որ վարդապետ՝ այսօր
ոճնկ՛ եկեղեցի՝ ըզհանգստեն
քո՝ ո՛ր զմիշտակ՝ մաղթեաւ։

Հրովն Սեբոս Խորե
նացւոյ։

Լ՚ուսապայծա՛ռ լիմա՛տիւք՝
լոյս եղելոյ աշխարհի՝ հաստի
ծաղօղ գոլով՝ լո՛ւսաւորեր
րեայ զկնի զեղ ծածկեալ բանիւ
երանելի՛ն բանիւդ՝ մաղթեա՛
նօք՝ սո՛րա՛ մ՛՛՛ւ՛՛ խրդրե՛
ցուք՝ զթողութի՛ւն մեղաց։

ուսանին. զոր առաստաղս մասերս
դասք աշքերոյն ի հրեշտէն լեզ
շնորհեալ. որպես իմքնաստուածն
հոգւոյն սրբոյ զհա՛սա՛նը՝ ո
զհա՛սա՛նն ի վերուստ ընդ
բառնել սր եփրեմ՝ ա՛յ աս քո՛
բառիսասեա վանքն քո՛ սո՛ն՝
զայրոյս ձեռ զառաջնոյն ի
անձամբ՝ զի՛մ՛ անմարմին
եկեալոյ յաղթեաց մարմնով
երանելի՛ն նիկոդէմոս՝ ասէ՝
Ա՛ղթանո՛ք ձե՛զ ա՛ղբեալքս
հայցեմք ևքէն ամենայնի՛ւրք եր
րատուն՝ զի՛մ՛ նեղեցեալ մ
զոյ մերոյ աղաչանո՛ք նիկոդէմո
սի. ա՛ղ: Սէրբուհի՛՛ մարիամ.
սանիտր ոսկի և տապանա՛կ կամ
կարա՛նոց. ո՛՛՛ր զ իւղեբե՛ստ
զհացն կենաց պատրաստե՛ր
քաղցեալ բնութեա՛ն. ստ՛նա
մշտ բարեխոսեա՛ վանին քո
տաքեան մեղա՛ց մե՛ծ՛ց:

Հոպհան Հայեցի
Հեղեղ:

Ո՛ր հա՛մանման՛ն մեծին եղիայի
և յո՛ւմհանո՛ւ մը՛ կըքաւչին. յո՛
նապատի բնակեցար հրեշտակա
կան վա՛րո՛ք ճգնե՛լ. խիշաբեր
ատոյց ծաղիկ վարդից. զանու
շահոտութի՛ւն քո՛ բուրեալ կե
նաց ի՛կեա՛նքս վերկեցան. ու՛ղ է
բանել սր եփրեմ՝ ա՛յ ատ քո՛
բարեխոսեա՛ վանին քո՛՛ սո՛ն՝
զայս: Ո՛րբ՛ կնոջ՝ ն վերակաց
հոգւոյն սրբո՛ց ըզ հա՛սա՛նը՝ ո
շնորհեալ. որպես իմքնաստուածն
ուսանին. զոր առաստաղս մասերս
դասք աշքերոյն ի հրեշտէն լեզ

Հոպհան Շիրազացւոյ
Հայրապետին:

Ո՛վ իսկապէս անանձնին. ո՛՛՛
սանել զերանելի՛ն նիկոդէմոս
ի՛ մեռելոց վարս ըստացել
հանճարեալ՝ ի հոգևո՛ր պատե
բանին. սբ՛՛՛՛ն հաստատոյ
հաստատուե՛ և սո՛ղնարդ մարդ
կան իկեանս՝ երանելի՛ն բանի
լի՛ոս. մա՛ղ: Ո՛ր ըստ անձանցնոյ
ս՛ին իմանալին. քաղաքավարեալ
առաքինութե՛ի՛ ի մանկութե՛
նէ. սբ՛՛՛յսօր վերծախսեալ
ի՛ յերկնային խորանս երանե
լի՛ն բանելո՛ս. մաղթանօք:

Հոպհան Աբեղայ Գրիգորի
Հաճբէնի:

Ո՛ր լուսով ճաճանչին բանին զար
դարեցեր զեկեղեցի. և զեսա
այն անպիտութե՛ն հալածեցեր
յոգւոց մարդկան. ու՛ղ ա՛ր սբ
գրիգոր՝ բարեխօ՛ս լեր վանըն
մեր առ միածին բանըն հօր:
Ո՛ր զհամագոյ բընութի՛ միաս
նական երրորդութե՛ն. յայտնե
ցե՛ր եկեղեցւոյ խոստովանե՛ւ
միութի՛ն՝ ու՛ղ ա՛ր սբ գրի՛:
Ո՛ր զերկրական անօրէնութի՛
մորթոյդ ելոյն վասն մեր. ու՛
սուցեր մի յերկուց նոր խաչ
նութե՛ն ընդառնչել՝ ու՛ղ ա՛ր սբ:

Հոպհան Շիրազացւոյ
Հայրապետին:

Ո՛վ իսկապէս անանձնին. ո՛՛՛
սանել զերանելի՛ն նիկոդէմոս
ի՛ մեռելոց վարս ըստացել
հանճարեալ՝ ի հոգևո՛ր պատե
բանին. սբ՛՛՛՛ն հաստատոյ
հաստատուե՛ և սո՛ղնարդ մարդ
կան իկեանս՝ երանելի՛ն բանի
լի՛ոս. մա՛ղ: Ո՛ր ըստ անձանցնոյ
ս՛ին իմանալին. քաղաքավարեալ
առաքինութե՛ի՛ ի մանկութե՛
նէ. սբ՛՛՛յսօր վերծախսեալ
ի՛ յերկնային խորանս երանե
լի՛ն բանելո՛ս. մաղթանօք:

Հոպհան Աբեղայ Գրիգորի
Հաճբէնի:

Ո՛ր լուսով ճաճանչին բանին զար
դարեցեր զեկեղեցի. և զեսա
այն անպիտութե՛ն հալածեցեր
յոգւոց մարդկան. ու՛ղ ա՛ր սբ
գրիգոր՝ բարեխօ՛ս լեր վանըն
մեր առ միածին բանըն հօր:
Ո՛ր զհամագոյ բընութի՛ միաս
նական երրորդութե՛ն. յայտնե
ցե՛ր եկեղեցւոյ խոստովանե՛ւ
միութի՛ն՝ ու՛ղ ա՛ր սբ գրի՛:
Ո՛ր զերկրական անօրէնութի՛
մորթոյդ ելոյն վասն մեր. ու՛
սուցեր մի յերկուց նոր խաչ
նութե՛ն ընդառնչել՝ ու՛ղ ա՛ր սբ:

Ընթան Աբէց Հ–ոտ–ը
փոխանակ։

Աբ ընդհարձ սիրոյ.քո.քն բոլ–
բոքեցեր յոգիս ա՛րդեաղն . ո–
րո՞վ վո՛հեաւ՞լ խնամոտութիբ՝
Երանելին և՝ առաքեալս . ընդ–
ծպտեալ զանձն ողջակէզ.քիդ
կամ՞ար՝ . բարեխօսութեամբ
սորա՝ ընդրկեա մեզ տո՛ղորդեալս
ըզ.քաւութիբն։

Աբ զարբայտնեա՛.քո.քիս տարածե
ցեր ընդլոյս յանհասանելի . որո՛մ
առնցաղե՛լ . փափագեալ հոգ
ւով Երանելին ծգաձգնա՛ս . ըզ
բաժանին տիեզն տրբեա՛լ ուբա
խութիբ ընդքեզ մըկրտե՛լով . բա։

Աբ ընդլոյս վառեալ.քոց.քիս ծա
ւալեցեր ընդտիեզերս . որո՛վ
զլո՞սպատ՛ր հաւատով լուցեալ
Երանելին և՝ գնդիս . հետե՛
ւեալ լուսաշաւիղ.քեդ՝ ի յեր
կինս արբեալք մա՛ղու՝ . բարե։

Աբ ընդշան խաչի.քո.քն է
տուր մեզ զկին յաղթութիբե .
որո՛վ զկնեա՛լ ընդդէմ մա
հու Երանելին առ՛բեն տկնե
աես . բոցակիզ պատուիրագա՛
.քեզ խոյակցեաւ . բարե։

Աբ ընդշան կո՛նալ.քոց.քիս աբ
մանեցեր յերկինս բա՛նաո՛ր .
զոր ընկալե՛լ պատրաբերեց
յինքեան Երանելին մարդարէ
ոս . ի՛ մտորին անմարթաբար չար
չարեալ պրա՛նակեցար՝ . բարե։

ոճակեալ՝ ծառայեցեր ընդ ոմ
եղբս յարբունն ոգւոց ծարաչ
ւից՝ . ով երանելի։

Աբ ա՛ծառո՛ւնակ խնամալի ծա
ռայն կենաց ողկոյզն ի՛բէն պատ
րաստեցեր . որով կերակրե
ցեր՝ և կերակրես միշտ ըզմեզ
կո՛չող ընկղեցս՝ . ողբայու
թեանն երկնից դրախտի՝ և վար
դաբեր հին և նոր կաւկարաչ
նաց՝ . ով երանելի։

Ն՛կատ.ք լուսաւորեա՛լ մեզ
կո՛չնք առաքաստի . այրակեր
ակեալ բանին ճշմա՛ր
տութեան՝ . ըզնծուբ կատա
րեացդ ընդլիշատակ վարդա
պետի՛ն ընկղեցդ . որ ըզմե
զանցս իւր կատարեա՛լ պաօր
վերաւոխեցա՛ յծածկեբս խո
րանս ի յանդրանկաց հո՛գւոց
ըն դասս՝ . վասն մեր առաքյս
ո՛ր միշտ բարեխօսել տա՛լ ըզ
քաւութի՛ն յանցանաց։

Պա՛տուեաւ՛մբ վաստարեա
ցուք ըզքեզ քրիստոս վաստա
կաւո՛ր՝ . որ ընտրեցեր ձե
պին զո՛րինաց քարող ըզ՛քն
եվիբեմ . որ զհաւատացեա՛լ տա
ճաթ բանին լիբէն՝ ոչ խոեղ
նաւարս յոգ՛էս որդւոց մարդ
կան՝ . մա՛ղթանաք սորայո՛ր
արժանաւորեա՛լ ըզմեզ վաստա
կո՛ղ եբ՛ ղերդուեցի՛ն զեղ
յաւիտեա՛նս ամե՛ն։

Ընդ այսոսիկ ասէ Քրիստոս։

Ա՛յսօր ես ընդ քեզ անմոռանայն դատակնիք պարզել եկեղեցի. ոտնակոխ զգայուսակ բիւրաւոր վկայեցին. զոր ընդ այդան ի վեր բնին երեւաղէմ. վասն որոյ լծի զիւազաւորըդ քոյ։

Ա՛յսօր ես բանաւոր ոչխարիդդ դառնայ բիւրաւորաց խելքոյ կայծակնանց բորբոքեալ բոցոյն ջերմէ մնդկանցն երդեհոնն զօրհնութիւնս. վասն։

Ա՛յսօր ես կամաւոր քեզ պատարագ զոհանիս ընծայիչն է. խելքոյ սրբութիւնն ես ընդայ. և ընկալան զգ պատարագ անապական. վասն։

Ա՛յսօր ես ընծայեալ եկեղեցի զանազանեալ առաքելոցն երկ նաւար փեսային. որք ընդ հրէշ տալս երդակցեալ ցընծութիւնս. վասն։ Ա՛յսօր ես ծաղկեալ հաստատեալ սուրբ երկրիդ դոհութեդ ի առաքելոյ ձրգնութիւնս վճակեալս. խընդրելով զմաղթութիւնն յանձանց. վասն։

Ընծան Աթեփանոսի Ղ-ընեցւոյ։

Ցընծայ այսօր սուրբ եկեղեցի. լիշատակաւ սրբոյդ վճ կալեալ. որք արիաբար մարտեան ընդ դէմ բըռնաւութիւն չարին. կատարեալք ախտիս մեռան վասն անուանդ։

Սրբոյդ սուրբ վասնոյ ճգնեցար. այսօր նըմանեալ նահատակին. զոր ընդ անմոռանալի թիւնն յիշեալ բերեալ ի զհանդէս մնդրան. պըսակեցար ընդ նրմանեալ նըմին։

Երից տասանց և չորից ընտրեալդ լինէր. նահատակեալք ի փորձ տանջանաց. և ընկալան ի քրիստոսէ զյաղթանակ մնդրան. պարգեւել նոցա զանելիսեան ըզկեանն։

Առ գիտացաք հայցմանդ մեր սուրբ վասնոյ. ընկալ տէր զաղաչանըս մեր. պարգեւ լիլ ըզթողութիւն մերոց յանցանացդ. բարեխաւսութեամբ սրբոյդ։

պարգեւաց տըճաղ։

Աթարերեա և վճակեա քեզ սուրբ վասնոյ. որ ըզ չարչարանս յանձն առեր. և երկնայիցն դասուցն եղեր դասակից. ազգաս զաղեաս զնըծայ ընդ կեանս անսկսեան։

Ա՛սա անուշան քո եղեր պըսակ եկեղեցւոյ. և հիւսուած զանազանդ ճանապարհին. և յորդորի՞ զ գըտար ընտրելոցն ընդ քեզ սրբոյդ. ազգ։ Ցընծայ եկեղեցւոյ քոյ ընտրեցեալ ի հոգւոյն. և լեռաւորեցեր զորդիս Թորգոմայ. այսօր բերկրի՞ն հաւատացեալք. և ասեն ընդ ճգնեալ թէ քո զհանդէս՝ ազգ։

Ճաշան Մեսրոպ
Օրհնէ՛ր։

Ո՛ր յաւուրդ ոյժն յօրէնս՝ յօրէ-
նակ մխածնի քո՝ հայոց երկիր
ուռոյ · ետուր զօրութիւն ի
լեզուդ սրբութիւն յօժարիլ
լո՛յծ · հեղ և մեզ ելս յայս
գերկնային քո ցնծարհս ։

Ո՛ր խոնարհէցար ի մեզ՝ ելոյ
ծառայի անուն օձելոյ առաս-
ծոյ · խոնարհելով զածութիւդ
օձեան ի զմայրդ կոյին առեր բո
նութի՛ւն · հեղ և մեզ ։

Ո՛ր իւերնասուն՝ աբ՝ ի ջրհոսէ
լով յառաքեալսն օձուածն օձե
լոյց · և օձմանեա այսոր վերա
ստեղծիր նորոջ գհոգեղէնս՝
որդի՛ս ասուածո՛յ · հեղ ։

Ո՛ր զարդարեա սուրբ ի հոգ
դերձա լուսափայլ և դերասպ
ծածուս · գհոգեստացեալ եկեղե
ցի քո սո՛ւրբ · մանկունըդ
սուրբ ընդ հրեշտակս օրհնեն
սուրբ զերրորդութիւնդ ։

Մեսրոպ Վարդապետ՝ Ի Վերայ Շարժնելոյն ։

Ո՞յր ամենակալ · ո՛ր առաքե
ցեր զմիածին որդիդ խփրկու
մեզ կամ՝ ո՞ւ · հէ՞ր ևս գհոգ
եւդ պարգեւ՞ս · հեղ գորդեդ
րութիւն քո ընդ շնորհս յիւղս
յայս քեզ նըւիրեա՞լ ։

Ո՞րդի՛ առասծոյ · ի՛ւղ թանձ
փակ անուն օձեալ քան զեն
կերս ուրախութիւն խղճալ ·
զոր հեղեր իդ սառաքելոյն ·
հեղ զորդեդրութիւն ։

Հոգի՛դ ձերնարհ · օծմանն
օձելոյ · որ ևս ձեռնադիս օձ
մանեա այսոր ընդ ամե՛ն
առաջին շնորհսն · հեղ ։

Հրեշտակ միութիւն · սո՛ւրբ
առաքածութիւն · քեզ վերադա
ձեմք ընդ աբրահամեան առ՝ ու
ր՛ ուր · սրբեա զընծայս խոր
հրդոյ · իրեղեսածընկալոյն սո՛վո
երդել յաւեժ քեզ վա՛՛ռս ։

Ճաշան Ղեւոնդ Սիսեցւոյ ։

Ով՛ հոգեւոր խորհ՝ անհաս
անբաւկիզելի՝ · ո՛ր զարդա
րեցեր զվերին պետութիւնդ ·
ի յաւուրս անհասոյդ լու
սո՛՛յն · դերասպանծ վառօք
զգաստ հրեղինաց ։

Ընծայատրեալ ղօրութեամբ ·
առեղծեր զաշատ պատկեր տի
րակայն · և նաղելի վառօք զգես
տուսրեցե՛՛ր · ի դրախտն աշ
դեմի՛ առղի բերկրանաց ։

Ձարչարանօք քո սո՛ւրբ միածնին՝
հոգեղեցուն պարտուցք ամենա
ցին · և վերըստին մարդն ան
մահացա՛՛ւ · զմարդարեալ
իրացեսա անկողպատելի ։

Ընձեռեաձին բաժակ հրաշա
սան՝ · ո՛ր հեղեր յառաքեալսն ի
սո՛ւրբ վերնատունն · հեղ և ի մեզ

վան

խե զմայրմէն և զարիւն իւր նե-
հօր ինչաշուն մեղ հերաւուն՝ բաշ
խապէս ինքե միշտ պատուիրագ ի-
օճեան ած կնն՝ ի յիշն անճա-
նելմէն լուսաճեմ խորան՝ զի
հետ հարսին պանճալի երկնա-
քո սիրն՝ զարդարեալ սրբ
մայր նե կամողիկէ մանկամիջ
Ասիղագ յոյժ գնեստը լուսոյ
հետ զարմնո հայկազնեաց։

Ա՛ր գերագոյն քան զերկինս
պայծառութիւնդ նե զեկեղեցի
սրեամբ քո քե։ Ա՛ստ երկնա
նոցին կարգեցեր խոնս զգեստս
սուրբերոց և մարգարէից նե
վարդապետաց։ պյսօր ժողովեալ
դաշք քահանայից ասրկաւագաց
զբպրաց և զերեկոյան։ խոնարհ
մեստութեամբ առաջի քո նե՝ յո
բինակ ըստ հրնուքեն զպրե
բիսց։ ընկալ առ ի մէնջ ըզ խըն
կանուէր մեղքանս նե զգաստու
թագն սրեալ՝ զնոյն և զպրե
համառ՝։ բարե խոստուբ վերկն
քո զօրացդ միշտ անշարժ պատ
հեա զաղթս հայկազնեաց։

Ա՛յս յարկ նուիրեսցես ձեզ
սէր ընդ սուրբս քո սիոն՝։ զարդարեալ պատ
նեա հարսին պանճալի երկնա
նմանն լուսաճեմ խորան՝։ զի
օճեան ած կնն՝ ի յիշն անճա
խապէս ինքե միշտ պատուիրագ
հօր ինչաշուն մեղ հերաւուն՝ բաշ
խե զմայրմէն և զարիւն իւր նե-

Հատկան Հնդկաբնեան
նէց ողորմագին։

շիւք խոնամբ առեալ պատճառ ի
կայ նե պատրիա։ խընկօք անու
պատուական պատառանոյց առաջ
վերագոյ պատճառ ի խոնարհու
տար ընդ սուրբս քո սիոն՝։ ժողո

հոգիդ նե ամե՛ն։ ընդ պատ
մուճակի զքո գիմաստուքիդ։
Տան քուռ վայելչ սրբուքիդ.
որ ըզգեցար ըզ վայելուքիդ
սրբուքիդ վառաց ընդ ամէն քո
ածեա՛ն։ պատեա ըզ ամէն
մեր ձրշմարտութեամբ։
Ա՛ր զարարչագործ բանդուկս
քո՝ տարօծեցեր ընդ եմ ամառ
դանց. հաստատեա զբազուկս
մեր կարողութիբ՛։ համբարձ
մամբ ձեռաց առ քեզ ամէնորդիդ
Լուսաման թագ ևգլուխ՝ պա
տեացես ըզ միտս և ըզ գայտար
ձոն. խաչանիշ ուրտմամբ ընտ
ահարոյիկ՛։ ծաղկեա՛լ յոսկե
թիբ՝ ի զարդ խորան։
Բանից բանըից՝ ամրապնդես ամ
պետականացն. հաստատուսպան սի
րով զքեզ զերեսա՛ւորեա՛։
քուռ նե խորհըրդոյդ լինել
սպասաւոր։
Թագաւոր երկնաւոր զեկեղե
ցի քո անշարժ պահեա. և զեր
կրպագուս անուանդդ քուռ
պահեա՛ց ի խաղաղութեան։

Ի՛ր մինչեւ բանին հօր իմաստուն
առաք օրհնուի զօրըք հրաշունդ
Ո՛ծեալ մերոյ հայրապետին՝
գրիգորիոս լուսաւորչին. զկնի
դիւք պատրիարգին՝ ի կեսարիա
հայոց առաջին. մեզ մարդասիրա
բէրեալ անդին՝ ընդ շնորհս սրբ
րոյ կարապետին՝ աշխարհ հրա
շից նեղպարծողին՝ առաք օրհ
նութիւն ազգ հոգածիդ ն
Ա՛ստուած աւետարանին՝ ի
գոգ վերակչին հայրապետին. նոյն
արուեստիւն արդիւն ծագեալ
հրով հայասան. գրանիք գը
ժոխոց խորտակեցան՝ որք կինն
անհնեան առեղծ կան. հոյլք
ըն դիւաց հալածեցան՝ հրեշ
տակք ընդ մեզ դասակցեցան ն
Ա՛ձեռն առեալ լուսաւորչին՝
զնըշխար սրբոյ կարապետին.
շնորհք աջոյն զուսն օծողին.
ամուր հաստիք մի զօրացին՝ մի հեր
ձուածոց ալանդ բուացին.
յիրկնից դալը ձայն ածային՝
մեզ հայոցս ածք քո կանչեցին
Մեր էրջանիկ էրկնահանդէս՝
ձգնող նահան և կրօնիդէս. ի
հոգևնութեն ծընեալ զարմէս՝ գե
րազանցեալ ի բնութէս. զեզ
պարգեւեաց ար զևոնդէս՝ մեզ
էրկնային հրեշտակ յիրկրէ.
ի՛ վերջաւորիւ մարթոյ ասելոյ՝
վարարեցեալ ի խոյանումն ն

վան ինք կատարման՝ ար անօ
րէնութեն շնորհն ըզ Թողու
Թիւն կանգնողն տաճարին ն
Ո՛ւրախացիկ կոյսըն մարիամ
ածածին խոստովանիր ար էակ
զեցի. ուստի տուաւ Հոգին ան
մահութեան և բաժակ մեզ
ռատխատրար. տուաք օրհնու
Թի՛ նըման՝ հոգևոր էրգոյ ն

Ղուկաս Ըօրեն Խո
տաբախան ն

Յաւուրց վերջին ժամանակի՝
շինեաց իւր տուն զկնի՝ .
հօրըն գրիժած էրկնաւորի՝ ի
մաստուԹե բան ևորդի՝ . Եա
ր զմարմին իւր ի զնդի՝ զդիեր
պետան ի խառնելի՝ . որմին
հրաշից նեղպարծողի՝ տուաք
օրհնութիւն յամենայնի ն
Որ զծառայս իւր առաքեաց՝
ի խառնելիսըն հրաւիրեաց՝ .
զբաղցեալսն ի հոգ մարթոյն կո
չեաց՝ զդիեր պետան եա ծա
րաւեաց . յայս կոչմանէս ապըս
տամբեաց՝ ազգ հիւսիսոյ հպ
ատառնեաց՝ աշխ որ ըզ հրաշա
պս նեղպարծեաց՝ մեզ նոքա
գոն յայս հանաստեաց ն
Հանաստարիմ և իմաստուն՝ գրի
գորիոս անուն արԹուն . նըման
խաչի մահառնէն որդոյն՝ չարչա
րանաք իւր ար մարթոյն . զազգ
ըս հայոց կոչեաց ի նոյն՝ գանա
և հարուածս եա խրատոյ գոն .

Ի՛մ ջերմերկիր տանէն յո՛ւնաց՝
Հայոց տունէր պարկեշտ վառաց.
Վարժիչ կարգաց կրօնաւորաց՝
Հոգւոյ փրանձանց ծերգնաւորաց.
Ծաղիկ բուռոյ բանաւորաց՝
Բերժշկական դէղ հիւծեղաց
Իդիւական պատց ջարեաց՝ զմէղ
Փրկեցեր ի վորձանաց։

Ընդ լուսոյ հոր միածին՝ ծընր
Մորուսէրն քարոզի. պարծեսա
Զիւրն դրիգորի՝ պարզևեցեր
Զանձ կենդանի. նորն և նոր
Խորքըն հոգւոյն ահեղագնաց
Առըր վերկայի. ո՛րով մարգեցար
Վերըք ոզջասցի՝ յանդունդս հոգ-
Ւոց մեր քաւեսցի։

Ո՛օրհնասուքղեն երկնից կամերք
Ասուէրն կամարեալք. ծերգնող
Մարմնով խոտաձարակք մորուս
Հոգւով լուսոյ առձարք. եկե
Ղեցոյ բարձր աշտարակք՝ տունըս
Հայոց ամուր պատուհանըք. զմէղ
Աղաչեմք ծերգնող սուրբ հորք՝
Լինել անձանց մեր բարեբարք։

Նամեալ զօրացըն պարսկական՝
Մորուխ ընդ զօրըս հայաստան.
Դուք մնացեք աղերս հոգ
ւոյն՝ աղաչելով զնորըն բան՝
Վերայոլհաննէս ձերին գոչման՝
Կարապետին նոյ հոգւոյն՝ պահ
Հել զերկիրս այս անասան՝ զոհ
ղի սրեանըդ ձեր հեղմանն։

Վանքիս առ ձեզ նահատակք
Հոգանեցեալ մարմնով հրեշ
տակք. մնք բարիսոք ևս վերկայք՝ որ սրոց մահուամբ կո
տորեցայք. յորդոր տանիս ձեր յիշատակ՝ սրեան սրբոյդ հնդ
ման վերատակ. ահ տեր լեցի նոր պատարագ պահել ըզմեզ միշտ
անվերատնդ։

Հարեան Վրէժ Ա՛ռ

*Խառաչ։

Սուգ ազգիս եմ՝ սէր զիկամ բա
ցել. Տալ բացանալով ըզմարը
գարէն. ոչ էզեծ ելնեանն ան
կարմ ոչ կէ՛ցցել՝ ի՛ աւազոջ
ըզն արբուն եանն։

Ո՛հան տեսայք ըզսուգ կանգնած.
Լեառըն դիտակ ահ բնակարան.
Վերկայիցն ո՞րոց ահագնալ՝ զո՛ր
զըմեռելիհինն յատուածոյ վերը
կէզըն ի՛ւրեանց։

Որք բարձին ըզ խաչն ի՛ւր
եանց. Խաչելեալին խոչակեի՛
ցան. դիմելով յաժարելեանմբ
ան ասատանկիցն՝ որպէս զգա
ռինս ի՛ մէջ գոյլոց։

Նոյն և զերկնէն էակ ահանգամբ
պրծեսուսիկ՝ առատանին. յոր
ըս դնին բանգմելիք ախտաց
ժէտաց. ո՛րկն ոչ անհլոյլ վերըս
ուին ջնարդն յոյզմանն։

Ո՛ատանոր նորընդհցաւ՝ մեզ ա
ւազանըն սրբմանց. ի՛ բառնալ
զաչըս սըրտից. ո՛ր ի՛ մերժել
զախտս հոգւոյց և մարքանց։

Հոբաւան Վէրի Գ-ԻԼԻ
Գովեստ։

1 Քեզ՝ ամենաշնորհալի Տէր Աստուած մեր, ամէն ազգաց ու լեզուաց ու ցեղից ու ժողովրդոց ու հաւատոց ու կրօնից ու սովորութեանց ու ամէն տեսակ մարդկային ցեղից ու ազգից ու ամէն երկրի ու աշխարհի ու տիեզերքի ու ամէն տեղի բնակչա

Ընտիր Աբեղն Քրիստոս՝ Էր
Հոգիւով՝ և Գրաբար։

Ա ղմկաստակ վկայիչն՝ սրբոյն ԺԸ
Աճէն միտաւ. Երամ գինեայ
գրաբոսի յուսով եկայք տօնիս
ցնծութ։ Ով որ վկայ քրիստոս
բարեբարձրեալ միտաւ. արդարոց
հոս օգնական յուսով ըզքեզ
խնդ բողոքս ։ Պատճառելի հանճ
գրատուն սրբոյն Աճէն մի
նուագ. Եկայք հաւատացեալք
յուսով երկրպագեալք ։

Ընտիր Աբեղ
Հայերէն ։

Ա րդ ամենաւօրեայ կռիւ գ
յաշակերտութիւն առաքելոյն
Թադէոսի. Ահաբեկն հրոյ
մարգութիւն՝ որպէս վարձեալ դը
տայ ի քնարկարանին հրճուա
կանգ. ով երանելի որ ոսկեամբ
նկ. բարեխօսեցէք առ մար
ըլ ըզմեզ ի մեղաց մերոց ։
Ա րք անհրաժեշտ դաւանու
թեամբ քարոզեցէք ըզքո ի դրա
նըն Թադէոս. մի կրկնել
լսով ըզքոջ նահատակն
էյակոբեա եւիսասայ ի Ծաղկա
զարդ վիճակեալն. ով երա
Ա րք անպարտելի ճամբիք հրա
պուռնաց որդւոյ Թադէ առին
չարչարեալքեք վասն քրիստոսի
արդարեալ խաղաղութեամբ պա
տարագ ընդունելի. ով եր

զի նուիրեալ հոգւով սրբոյ
գոլով մարմնով. մարտ ընդ
բիւրն եղեալ պրակեցար ով
սա՛ն՛ երբ կիրակոս. տունկողին
Յիշ քաղցրեալ ծաւալեցար
յանդաստանն ձեր. յորժամ
պատուականն արիւնքըդ ձեր
հեղաւն յերկրի՛. երկայնկաթ
ուրախացան ըզձեզ վիճակեալս
ընդունելով. մայր որդւով
բերկրեալ՝ ով երանելի՛ յուղիւտ.
առեղծողին ըզձեզ քրիստոս
սի բարեխօսիցէք վասն մեր
ձայնով մերոյ ։

Ա ղբատացեալն վահեան ծաղիկ
ի նորատունկ բուրաստանն.
լուսազարդեալ երիցեցար՝ ով
երանելի՛ սուրբ կիրակոս.
վասն մեր բարեխօսեա քրիստ
տոսի՛ փրկչէն մերոյ ։

Ճառական Վէմոյ Հայրապետին։

Աղաչեմ զքեզ սուրբ բարեխօս սուրբ արբոյ առաքելոյն, որք նա հատակեցան ի նահատակութիւն սուրբ քրիստոս խընայեսցէ ի մեզ։ Որք առին զպատուհասն մեղաց մերոց եւ զանօրէնութեանց մերոց եւ զանիրաւութեանց մերոց եւ զանաստուածութեանց մերոց եւ զանհաւատութեանց մերոց եւ զանհնազանդութեանց մերոց եւ զանհոգութեանց մերոց եւ զանհեգնութեանց մերոց եւ զանհեգնութեանց մերոց եւ զանհեգն

ՀԱՆԴԷՍ ԱՐԵՒԵԼԵԱՑ

ԴՊՐՈՑ ՅԱՌԱՋԱԴԻՄՈՒԹԵԱՆ ԱՄԻՍԻԱ

ԱՅՍ ԱՄԻՍԻՈՅ ԹԻՒՈՎ ԺԱ

ԴՊՐՈՑՆ ասհմանեցեր ըզմեզ զուարճ կուսիւք հայկաստանեայց. Հարկեցեալ մեզ հրաւիրակ զեբանելոյն ընդ ձեր դրիդոր. օրհնեմք զքեզ ընդ ջրոց ամենայն Ճանկ առացոյցն հայր ամենակալ: Որ նորին դաստանութեանն խոսքակից քեզ ընտրեցեր ընդ դասս քահանայիցն. հնարհաճանիս

ւմդ գոլով բարեաց յառաջս դէմն մերն գործեցին. ընկալեալ զդ բարեհանն յանդիման նահատակացն:

Ոմիկայն խուճաբ հազարաց՝ և երեսից թիւն ընդ վեցից. որք ընդ նոսին նահատակեալ սրիաբար պատերազմեալ. և հետ ղէն զարիւնա խրեալսդ՝ ի նոյ բոգոշեն եկեղեցւոյ. ընդ նոսա սէն պրսակելով ի յերկնաւոր հանդիսարան:

Ոհոտելեամբ փառատրելի երրորդութեանդ նրեագելի. բազմաւքե պրսակելոցս՝ զմեզ մասնակից առաքինութեա. եկեղեցիք հայաստանեայց պայծառաց պէս զարդարեցան. ունկնդրել միշտ բարեխոս՝ զՔրիստոսի մարտիրոսս:

Հանդ Արեւելից Հայաստանեայց:

բացեալ՝ վանեալ զամենք ըս բանսարկուէն. հրճուեսցի հոգ ընծայեալ՝ որդւոյ գոլով Տեր տարակից. հոգեւոյն յաղթեալ պատերազմին՝ և տարաբեր Թա գահարին:

Լուսաւոր բարեպան դիտմամբ՝ ընդ դեմ մեղացըն վաստեցաւ. տարագնաց եղեւ յերկինս՝ պրսակեցաւ ընդ անմարմնեցն. տաճմամ զարմանալի՝ տաճար ընդ ղեմ երրորդութեն. որոնեան աբ խորհրդոյն՝ տուն և տեղի սրժանացաւ:

Սուրբ ոգին ընդ հաւատոյ վահան յուսոյն զրահիւք ծածկեալ. զերկրականսն աղաւաւրս՝ ի գլուխ եդեալ գիշերան խաչին. վահանն վեհ երևեալն որ մանր կռիւեամբ նահատակեալ. խոնջելոյն վրկիչ եղեալ պրսակիչ տաւ սրեամբն իւրով:

Ոհոտ անոյշ ողջակիզեալ՝ մեզ տուցանէր զինքըն նրեր. բուն հաւատոյ պատմութիւն՝ ընծայեալ Տէր հոր ի յերկինս. սրսկնեն ցանկալի՝ սրդարութիբ ճշ խոցեալ. խնամատիբ պայծառացեալ՝ յեմնարփեան հոգւոյ հոգւոյն:

Ոբկրնեամբ հրաշատուիք ընտրեցեալդ նահատակք յաւուր Քրիստոսի՝ գլուխ և սաղարտ մարտիրոսաց՝ նախաշա

ծոմեցեք՝ կարգեալ հովիւն ևս
վարդապետ՝ գոլիմք ըզգեզ
ընդ զգեստ անմարմնական՝ նոյն
ոգիւք միաձիրն։

Ի՛ր մաքրութիւն սուգանին և
խըղճական հաղորդութիւն. ըզ
գինուորեալն անուանիցեմք զն.
պայծառացեալ արեամբն իւր
անդ՝ յորմիջոցի սրբոյն ևս
կենդ՝ բարեխաւսեալ ընդ զգեզ
ընդ զգես անմարմնական հոգւոյն

Տզկդ ՀՀ շնորհիւ։

Ո՛րչափ ըզքո՛ զնորհառատ
բարեց՝ որ ընտրեցե՛ր յորմէ
նէ՝ ըզ հրաւիրեան խոկըզբաց
նէ՛ վաստակ քոց հաղորդա՛խըր
նակաւ լինի՛ զմարգիանոք սիրոյն։
Ահաւասիկ և յոյսեփա՛յ սուրբ
հայրապետացն. զնոսին ևս՝ որ
վարդապետին հրամանաւ լու
սաւորել զարիսական՝ քան ըզ
պատանեցեան՝ խոնարհիցեմ։

Ո՛վ յոյս ցընծան հրեշտակք ի
յերկինս. յինչուան հողանիւթ
հրեշտակիցն. որք համատաց
եանք ձայնին բարբառո՛յ. եր
գեն զծնո՛ւնդըն հօր ի
բարձունս։ Ո՛վ յոյս ցընծան հո
գիք ա՛րդարոց. նահատակեալք
և մարգարէիցդ. ձայնակից լե
նել մեզ ի ծնունդըս կանա
չո՛յ. երգեն զծնո՛ւնդըն
որդւոյն միածնի։

Ո՛վ յոյս ցընծան դասք առաքել

ոց. ուսնոմբեալ զյիշատակ
մեծի մերկըստեան. որ առաքե
ցին ըզ սկիզբն և մարգարէից
լոյս՝ Քրիստոս. ընդ նոսին և մեք
բարեխեցէ՛ք ի հօրէ երգեմք

ըզ վառա ի բարձունս։

Քանզսիամ ա՛ծ և միշտ բա
րեխառնո՛ղ. որ յանա՛յք գիտու
թիւն ըզ փրկական հայտառնեցեր
ըսկիզբնաւորեալ. ի պարթևաս
կան մեղալարտ տղէն ըստա
ւորիչ մեզ ընտրեցեր. վա՛ որո՛յ
բարեխաւսեաբ սորա փրկիչ կե
ցո ըզմեզ՝ այժմ և ի՛ր յահաւոր
գալստեանն։ Քրանշալի զարմանոյ
մամբ երանելին ա՛ր գրիգոր՝
զանառանելի ըզ հարչտանա ի՛
յանձն էառ. և երի՛ք հնձգոյ
ամբք ի մեզ թառնասուրայըն բնա
կեր՝ ա՛ռնդ ընդ պիղծն տանջանաքն
ի վիրապին. վանն սրոյ։

Քանշագործ քո՛ բանիդ և
մեծ գործոմանե՛ր. եղեալ բնիկ
կեր ըզհամուեցեալն ի դիւաց
բախ սատակին. երկրպագեա
ստանելո՛յ զամենակատան սուրբ

Երրորդութե՛ն վանն։

Ո՛ր հրաւիրեցեր վարձագին
ընտրեալն ի սկզբանէ աշխար
հի. ի տարագնիան ա՛նանցական.
կոչելով յուրախութի՛ն ընդ բազ
մըցն յատագա՛սատի՛ն զանատուն
ծանրգեանցն՝ ա՛ղաչանաքո սորա կե
ցո ըզմե՛զ ի վառա՛ն թագաւորո։

Աղաչեմ զքեզ Տէր Աստուած իմ, զի ոչ ինձ ոչ ազգիս իմոյ ոչ եկեղեցւոյ քում ոչ ուխտիս քոյ ոչ ամենայն հաւատացելոց քոց ոչ ամենայն մարդկան

Ա՛ր հաստատեցեր բանիւ՝ զէ՛ս
կէտէդ քո քրիստոնա՛ կենդ
առաքելական վկայ՝ երգել ի
սա՛ղ զերգըս հոգեւորս։
Ւյանդգնեալ ի սուս սեղան սրբ
բեալքե՝ բա՛ղձալ զմարմին Քրիս
և զարիւնն։ և ասյ ի սմանէ
մեզ նո՛րոգուԹիւն։ ի Թողու
Թի՛ւնս մե՛ղաց մերոց։
ՒյՔնալ հնգեայն սըրբոց՝ աղաչ
նակերպ երևանցիւք ի վե՛ր սուր
հիոյ և արեանն ո՛րն։ ի բժըշ
կուԹի՛ հնգեաց մերոց։
Փառք հօր և։
Ա՛ր ըզ մե՛ղսացեա՛լսըն յանդ
ձոր լուսոյն՝ ը՛զանապակա՛նն
ի գի՛ն այծեայ։ որոշեալ ի՛ նը
հօտէն ընտրեա՛լ ըզ քո՛յսըն
հաւաքեցեր։ խընայեա՛ ի մե՛ղ
մաղԹանացդ սոցա՛։
Ա՛յր անդադա՛ր վաստա՛կանիս
յանմա՛րմինսն՝ քահանայ՛ք
նը լուսո՛ յծնունդ զա՛ս կոչ՝
ըզ քե՛զ բարեբանե՛մք ա՛ըծ
հա՛յրըն մերոյ։
Ա՛ր ի շուա՛թիղէ քոց սըբ քա՛ղ
բոզչըն՝ պըսակեալ ցո՛ւցեր ըզ
հայաստան աշխարհս ըզ քե՛զ։
Ա՛ՀԹ սրբե՛ն ըզ հնա՛ըն կենդ
դանի՛ ընդ հրաւիրեա՛լն ի՛ սե՛ր
նատանն։ յորդաբա՛ղխ բանիւ
շնորհայ լուսաւո՛ւոյ եղեն մանչ
կա՛նդն ա՛րեամ՛բ մե՛ղկըրտեալ
ընդ քե՛զ։ ա՛ըծ հա՛յր։

Ը՛զ ո՛ր Ա՛ստուած ոգի և՛ ա
ղի՛նք։ ա՛ռ գործ ձեռ զմեզ
ո՛րպէս ամենայնի՛ն։ օ՛րհնեցէ՛ք
զհայրն երկնաւո՛ր։ և բարձր ա
րարէ՛ք ըզ նա յա՛ւիտեա՛ն։
Ա՛ր հալածեա՛ց վաստա՛ կաղմ
ի՛ տանէ՛ Թորգոմեանն։ զհան
դիսապի՛ն ամենեցո՛ւն գո՛ւմէ
ցե՛ք ցածորդի՛ն։ և բարձր։
Ա՛ր պըսակեա՛ցն ըզ հայաստա՛ն
նորաբաղնէ լուսաւորչէդ։ բարէ
բանեցե՛ք ըզ նո՛ր հոգին որդւ
լուսոյ նո՛ր խորհրդի՛ւ։ և՛ բ։
Ը՛զ քե՛զ տաճա՛ճեցին։ աղ
բիւր անպակա՛ւ լուսոյն՝ ո՛ր
լուսաւորե՛ք զհա՛ւատացեալսդ։
մխաբանականն ձայնիւ երգով
մե՛ծացո՛ղ տանե՛ն մե՛ր։
Դո՛ւ պարծանքդ կուսաւրէ՛
մեր դի՛ն։ դո՛ւ ուրախու՛թիւն հրեշ
տակաց։ դո՛ւ բարձե՛ր անբա՛ծին
վա՛ռն որոյ ըզքե՛զ տաճարին մե՛։
Դո՛ւ ճրագնա՛լիս տրե՛ւ ե՛ղեր ա
րեգականն արդարո՛ւե։ յորմէ՛
ծագեա՛ց վի՛ր լոյս Թե՛ սուրբ
քոյ՝ միա՛բանս։
Ը՛րեգական արդարո՛ւե ի՛ հայաս
տան ծագե՛ր։ պա՛յծառացուցի՛ր
զե՛կեղեցի՛ հա՛ւատովք արեան
սըրբոյն։ մա՛ղթանաւք սո՛ր խընայ
եա՛ ի՛ մե՛ղ պա՛տգեւատու բարեաց
ե՛ւ ո՛ղորմեա՛ քո ա՛ղաղակող։
Պահպանի՛չ սը՛ զաւակիդ հա՛ւատ
ըն զըւարԹանա՛ց։ հրով հոգւո՛ն

Պատասխանէ Հրեղինայն
ընդ հրեղինայ առնիւթ գոյից.
Երջանիկ արիւթ կաստարեցան
յանօրինոց. զի ընկալցին լքէն
քո զանպիտան փառաց պըսակն.
Երևեալըք լուսազեաց՝ յոյժ
ւոր մեծի քոմսալատաւճեն:
Ընդհանուր քարոզեցին զբան
ըզ կենաց ընդ տիեզերս՝ Թո-
Թափեալ ըզքոնն մահու՝ զօճ
արիթոց երկնից հետևեցան.
Ժուժկալեալք արիաբար՝ զժա
նիս մահու խորտակեցին. իմաս
տուն երևեալ՝ ընդ փշոյին
մահն յաղագաստ:

Ծառաւորիչն ամէն՝ զևոդիւ
նը վարդապետն. խոհական մեծ
խորհրդով՝ խրատեալ լըցոյց զա
շակերտեանն. ծանալեամ լայս
գիտուն՝ յոգիս սրտից կատա
րելոց՝. կամաւոր յօժարութիւ՝
կատարեցան սիրով վըրկչին:
Չօար սիրոյ կենարարին՝ բորբո
քեցաւ յոգիս սրբոցն. ձայն տը
ւեալ խրախուսեցին՝ դիմեալք
ի մահ յօժարութիւ. զնկալարըք
հոգևոցն զանիս մեղայ խոստա
կեցին. ճանապարհ մեզ հորդեցին
ի յերկինսին նաւահանգիստն:
Ընկըրտեալք սրեամբն երա
նոց՝ արբին զբաժակ մահու
վըրկչին. յոտաձիեալ յամենե
ցունց՝ յուսոփ ընտրեալ աշակե
րտացն. նորահրաշ սիրով լըցեալ

Պատասխանէ Հրեղինայն
ընդ հրեղինայ առնիւթ գոյից.
Երջանիկ արիւթ կաստարեցան
յանօրինոց. զի ընկալցին լքէն
քո զանպիտան փառաց պըսակն.
Երևեալըք լուսազեաց՝ յոյժ
ւոր մեծի քոմսալատաւճեն:
Ընդհանուր քարոզեցին զբան
ըզ կենաց ընդ տիեզերս՝ Թո-
Թափեալ ըզքոնն մահու՝ զօճ
արիթոց երկնից հետևեցան.
Ժուժկալեալք արիաբար՝ զժա
նիս մահու խորտակեցին. իմաս
տուն երևեալ՝ ընդ փշոյին
մահն յաղագաստ:

Ծառաւորիչն ամէն՝ զևոդիւ
նը վարդապետն. խոհական մեծ
խորհրդով՝ խրատեալ լըցոյց զա
շակերտեանն. ծանալեամ լայս
գիտուն՝ յոգիս սրտից կատա
րելոց՝. կամաւոր յօժարութիւ՝
կատարեցան սիրով վըրկչին:
Չօար սիրոյ կենարարին՝ բորբո
քեցաւ յոգիս սրբոցն. ձայն տը
ւեալ խրախուսեցին՝ դիմեալք
ի մահ յօժարութիւ. զնկալարըք
հոգևոցն զանիս մեղայ խոստա
կեցին. ճանապարհ մեզ հորդեցին
ի յերկինսին նաւահանգիստն:
Ընկըրտեալք սրեամբն երա
նոց՝ արբին զբաժակ մահու
վըրկչին. յոտաձիեալ յամենե
ցունց՝ յուսոփ ընտրեալ աշակե
րտացն. նորահրաշ սիրով լըցեալ

Ա

Ա՛նճառելի բանդ ա՛ստ՝ որ
վասն մեր եղեր ի կանէ. բարձրա
տար ի մէջ երկրի՝ բարձեր զյան
ցանս նախաստեղծին՝. գերու
հրաշ զօրութեամբ յաղթեցեր
մահու. յարուցեալ երիքօրեայ
լոյս ծագեցար տիեզերաց:

Ա՛նկնայեն հրաւիրակօք կոչ
ցեալք խակըզբանէ՝. վըրկական
բանին պատմօղք և պարծանք
հայաստանեայց. զա՛սակցեալք
ընդ զօրս անմարմնականացն:
Ո՞չ վիշապն անդընդայի՛ն նը
մանեաւ վարդուծնի՝. զպատանե
ցեալ ըզվիպասաւորըն գործակ
ցօք էարին սուզեալ՝. զյաղթու
կանն երկեն զօրհնութիւն ա՛ն:
Չաւատոյ վինուք վաճեալ՝ մա
միկոնեան զօրսակարին՝. յոշխար
հօրէն պատերազմին ամենայնն
եկեղեցւոյ. անճառելոյն Է՛ղև՝
ժառանգորդ բարեաց:
Ո՞խտակցաբար արտասուէաք
ցո՛ւք զուրացօղքըն հաւատոյ.
ընդ սըրբոց հայրապետացն երջ
գեղօվ զնաւս ի բարձունս՝.
վըրկողին ընդ մեզ մաղթա
նօք առցա՛:

Ա՛նճառելի բանդ ա՛ստ՝ որ
վասն մեր եղեր ի կանէ. բարձրա
տար ի մէջ երկրի՝ բարձեր զյան
ցանս նախաստեղծին՝. գերու
հրաշ զօրութեամբ յաղթեցեր
մահու. յարուցեալ երիքօրեայ
լոյս ծագեցար տիեզերաց:

Ա՛նկնայեն հրաւիրակօք կոչ
ցեալք խակըզբանէ՝. վըրկական
բանին պատմօղք և պարծանք
հայաստանեայց. զա՛սակցեալք
ընդ զօրս անմարմնականացն:
Ո՞չ վիշապն անդընդայի՛ն նը
մանեաւ վարդուծնի՝. զպատանե
ցեալ ըզվիպասաւորըն գործակ
ցօք էարին սուզեալ՝. զյաղթու
կանն երկեն զօրհնութիւն ա՛ն:
Չաւատոյ վինուք վաճեալ՝ մա
միկոնեան զօրսակարին՝. յոշխար
հօրէն պատերազմին ամենայնն
եկեղեցւոյ. անճառելոյն Է՛ղև՝
ժառանգորդ բարեաց:
Ո՞խտակցաբար արտասուէաք
ցո՛ւք զուրացօղքըն հաւատոյ.
ընդ սըրբոց հայրապետացն երջ
գեղօվ զնաւս ի բարձունս՝.
վըրկողին ընդ մեզ մաղթա
նօք առցա՛:

վերկին՝ մինչն մարդանէր։
Պայծառացան այսօր սուրբ եկեղեցիք՝ լուսաւորչօք կենդանաւք՝ որք ի գործոյ իւր եանց ծաւալեցին ընդ լայն աշխարհս՝ հայելիք պայծառք ընդ ամենայն երկրի։
Վահանայք պատուական ծածանեալ սուրբ հոգւոյն՝ նախակարգեալք յաստուածընդունելի վսեմագոյ վերնոյ յարկին և անպատում համ պատրաստեալ բարեացն՝ այսօր վճռեցան երանել ի նմին։
Օ՜ ընտրեցեալ երկնից ճեմք՝ ընծայեալ քեզ՝ աճեալ ի քեզ սուրբ պատրաստեալ նոցա պայծառ զգեստ թանակ մարտին։
Ամպատիպ շուայ և անընդդէմ մատուցան ձեռօք՝ նշխարք կենդանի պատարագ ընծայիցն՝ Թադեաւորին երկնաւորի՝ որ հրաւիրեաց սրբեալսն իւրով լինել կերակուր խաչին սեղանոյ՝ կամակիր մեռոյ զկնի քեան սկրտեցան։
Հաշտարար ընծայ հօր ազգի մարդկան՝ քահանայ սուրբ՝ զեկեղեցի քո հաստատեա խնդրեմք ընծայեալ նահատակաց ի քէն ընտրելոց՝ բարեբեր վերկին մարդանէր։

Թադեոս առաքեալ Քրիստոսի՝ հետ ընկալցի զաղաչանս՝ սրբոյս Թադեոսի՝ զի զթութեամբ խոնարհս՝ զմեզ զգթութեամբ խոնարհս՝ զմեզ զգթութեամբ խոնարհս՝ զմեզ զգ

ին սեւագոյնդ զծերըն պատիկ . զի յոտիըստակեացըն զառանձնոր դըսըն հայտառակ ՚ներեայ՝ . ըզ սո՛ւրբ զեմ ՚ներդեամն :

Որք չունեալ գնացեալք լի՛ նէին խաղաղան անօրէն Թագաւորին՝ . զի վերկացեցին ձըշմարիտ սո՛ւրբ երրորդո՛ւ ՚ն՝ . սո՛ւրբ զեմ ՚ներդեամնըն :

Արամնե՛լեա՛ն խնամտ մտեր՝ . Արամնե՛լեա՛ն խնամտ մի՛տեր՝ զի վերաստեցաւեն խմնէ ըզնե՛ լեար . ևկո խեցա՛ն ըզ զո՛րու Թիըս Թըշնամո՛ւ՚մըն՝ . սո՛ւրբ զեմ ՚ներդեամնըն :

Որ խիղախե՛ըըն յանվշե՛լեի՛ պատեան . որ խիղախե՛ըըն յանվշե՛լեի՛ն պատեան . ընդ մեծ մարտառա՛մըն սրբոց ձի՛գ նա՛ռ՚ըսըն՝ . ը՛ ձնդ սո՛ւրբ զեմ ՚ներդեամնըն :

Ո՛ակ ի՛ հեղմանե՛ աբեան ձերոց հոտ անուշ բոյրեացդ ի՛ կերկինս . և հոտոտեցաւ տէ՛ր ի՛ հո՛ա անուշ ՚ից՝ . ընդ կամա՛ւոր պատարագը՛ս ձեր՝ . ո՛չխ սո՛ւրբ զեմ ՚ներդեամնըն :

Որք հաւատացա՛ք ի կամա՛ս սե՛ռոյ ձեՙ՛ից՝ և ի դաւրս քո՛ւոյ քե՛ից՝ . բարեխաւսեցէ՛ք մե՛ զ տէ՛ր վասն անձանց մե՛ր ըստ՝ . ո՛չխ սո՛ւրբ զեմ ՚ներդեամն դեհանք :

Որ խոստացար լինել ընդ մե՛զ մի՛շտ ի կատարած . անանձնե՛ըակ ՚ատ ի՛ր ձեռն վերժողաց՝ . և պահ լու մեղաւորաց՝ որպագելոց ի՛ բանտարկութե՛ն ի՛ խաւա՛ր ըսկըն նորա կամն . քաղցրութե՛ամբ քո տէ՛ր խըղճութե՛ ի՛ մեզ : Վերջանակ արեան սրբո՛ ց քոց հօտապետից՝ . զի ևս զեղո՛յ ըզ ըղծըռնել մանկուն՝ ըս ժողով եան յոտոտել ըզվերատեսչըն տըրտունջ և արտասուա՛ց քոյ դահնա բըղխանաւք՝ . միրկուե՛ մերո՛ յ պարգևից բաշխող :

Ա՛ռաքեանցք սոցա՛ դը՛թացոյս խնդ՝ . անոխակա՛ լ և ամենա ուսո՛ . որ ընտրեցեր խնարդ կանե՛ ջարչարանաց քոց զուգակիցս և դերապան՛ ից բարեաց ժառանգ դարձս . օրհնո՛ւթի՛ քեզ տէ՛ր երգեացն մանկունք :

Ն՛ըդե՞ մի ձեզ ե՛րթս ըզհըձ տակական ըմ՝ զձայնս . յանէ՛ժս ևմ վախ՛ ըն՝ ըս մըտերիմս ևմ նո՛ բո՛ ղեանս՝ . ո՛չխ սո՛ւրբ զեմ ՚ներդեամնըք :

Ը՛ատե՛ լ պարծիմըք ձեզ՝ . ը՛ր հօտանե՛ լ պարծիմըք ձեզ՝ . յո՛ր ևհատանե՛լք ևյարդա՛ բեալք . տանմարըք սո՛ւրբ մեքբեանք . օրհնա՛ծք ու՛րո՛ւթի՛ երկնի՛ ս՝ ևրե՛ թագաւո՛ ՚րին՝ . ո՛չխ սո՛ւրբ զեմ ՚ներդեամնըք :

Որք եկեալ հանեա՛լք ի լինել՝ ի՛ բաց՝ . ո՛չխ սո՛ւրբ զեմ ՚ներդեամն դեհանք :

Երէ Հաւքէ առաջ գիշերավարն.
Հա՛ ի խորհուրդ Հրաշքէն.
Եւ ի յարութեն Քէն։

ԴԿ

ՈՐԱՏԵՂ, ծանր բանն յանկերգ խակ ղեկնա՛ղ էրկինդ։ Ու ղերկնային զօրս ան մարմնոյ իմանալութեան զբաղութ նոց։ Ու ըզգալի տարերց քաղքէն հակառակող միաբանից։ որով յաւէտ վառա՛բանի էրթոր դուքէն անմասնաւո՛ր լի՛նք։

Ո՛րքան ըզբաղեա՛ն մի ամբոխ միայ բանութեա՛ն ծառայի. ոյնն որ անհո՛ղ տարբերական՝ առաց լի նել ըմբռնողական։ զոր և ծառայեցող յօրն առաջնի միաշաբաթ կիւրակէին։ որով յաւէտ։

Խորհուրդն բացատրեցուք զծառայող խորհուրդըն ծանր ցուբ։ զի լոյս անուանէ իմանալի մըքրութ հոգւոց տեսանելի։ Քանզի ծագեաց միաշաբաթ մեզ յարութե՛ն Քրիստոսին։ Եկայք փղկահլք ընդ զբաղութինն՝ տո՛ւք օրհնութի յարութե՛նն։

Ա՛րբ զ սկիզբ խոնարհեցար ի փղկահլի մէջ մարմնացար. նոքին մարմնովքն խաչեցար ի գերեզման մահու եղար։ այսօր յարեար յաճախաբար։ ի հրեշտակաց քարոզեցար։ Եկայք։

Ո՛րբեւէցար խընկաբերին կողք ջրոյն կենացն ուրախալից։ Աւիլ բնո՛ւն գայլեւէյ՝ ա՛ռաքելոց մեռանանից՝ արժանացար զմեզ ընդ նոսին՝ զբե՛զ տեսանել յօրըն վերջին՝ Եկայք։

Աղոխէ որդիք զարթիք հարսին լուսոյ տուք աւետիք. քեզ վեսայն քո յարուցեա՛ղ յաղթից մահու իշխանութե՛ն։ գայ պըսակ կե՛ զըգեզ փառաց էլ ընդ առաջ պճնեա՛լ զարդուք։ Ըզդեա երդնո՛ր յարուցելո՛յն նըմըշեցե՛ղ կենանց պըտո՛ղ։

Երէ վե երիւղ առաջ պարէն.
Ե վասն երկնային Ձ.օրայն ՀԲ։

ԴԿ
ԲՀ

Ո՛Ր ԸՆԿԸ՞Ն բանին հրամանն ի՛ յերկրորդում աւուրս սկզբան՝ ընդ ջուրսն ի՛ ջուրցըն բա՛ժանեա՛ց հաստատութե՛ն պարսնակաց. որով զաշխարհս հողեղինաց ան ջրապատեաց ի հրեղինաց։ ընդ նոսին որդիք լուսոյ տուք օրհնութի երկնակ լո՛ւսո՛ւն։

Լաղմնաձայն հոյքդ բո՛վքեցիք ի բերքորբեանդ սրտ՛վերից՝ ա՛յ թոռք անեղ աՃառութեըն հայ մագոյ երրորդութեն։ բարեխօս լերուք առ՝ փառն մանկանց եկեղեցւոյ՝ ընդ նոսին։

Պաբագոյն իշխանութիք՝ և ան

անձամբ լուսոյն՝ հօր և որդւոյ
և սուրբ հոգւոյն։

Լ՚ընդ ծառոյ երկրի զգալ
եաց՝ տրնկեաց և զառնկան իմա
նալեաց՝ զհեղեղ մեղացն ցամ
ծուցեալ՝ զդասս արդարոց բազ
մացուցեալ՝ յորոց և մեծն ի՛
ծնունդս կանանց՝ միջնո՛րդ
ընծայից և օրինաց՝ տուք։
Լմատուարին երկնից զինուո՛ր՝
արքայ՛ երեանն աւետաւո՛ր՝
խընդրեա՛լ դրնել էլս ի՛ սրտի՛
առ ի՛ հա՛ւատս արտասանեա՛ք՝
յոխտեալ տեղին ներսնական՝
ի՛ խոստացեալն որդւոց մարդ՚
կան՝ տուք օրհնութիւն։
Ժամանակի՛ն հօր սկսա՛ւաւո՛ր՝
և յարդանա՛ք երկրպագո՛ղ՝
կատարեա՛ւ և մի՛ կրկնի՛չ պա՛տ՚
մեցող մերոյ քա՛ւիչ՝ լի՛ր բարե
խօս առնին գրեցա՛ք ջընջել ըզ
գիր մեր յանցանացդ՝ տուք։
Լո՛հօրէ լոյս ծագեցար՝ մե՛ղ
եալ բնութիւնս կենդանարար՝
առաքեցեր յառաջընթացդ՝ ա՛ր
զոհանանէ քարոզ կենաց՝ տո՛
րին հայցմանէն ամենակալ՝ ըզ
պատասանս մեր ընկալ՝ տուք։
Լո՛ւսաշաւիղ երկրին էլին՝
հողանիւթեաց ա՛ր հրեշտակին՝
սրբո՛ւհեաց ըզմեզ նորին՝ նեղ
և անձուկ ճանապարհին՝ զև հե
ռաւոր գոլով նորին՝ հօր քո մի
րին օգնական՝ և երդեսցուք
ընդ երջանկացն՝ որդւոյ լուսոյ
քեզ ե՛րդ վա՛՛՛

զար

Հրէէ վասն Չրերդ ասէ տէր
երեքն. և Չրերդ դարձ.
և վն հաւատացեալ հնծանին։

Աաւատան անդայ և սկիզբնաց
ձին՝ հաղած էյտե յօրն ա-
ռաջին. լինան այն պատճառ՝ յոր
հարկադրին՝ յորելական նեւթ
հաւաքեալ. լաւսինն ի տիսկ լու
սոյ առեղծել և առաւելուց պարբ
յօրինեալ. որոյ օրինի առեղ
ծօղն էին՝ իրանաւոր պաշտանե
ի՞ց։ Ոմանկեալ խորհուրդ
ըն ծանուցան ջրերդ դարձն
հատկաւոր. ի՝ ջրերդ օր դար
ձեալ հրեշտակին՝ եւ զաւետիս
ըն կուսական. թէ լսյան որ ոչ
բանեղակի՝ հրէն մարթեալ պա
րտական. յոր օրինէցոյց ազգ
երկրածինք՝ տա՛ր օրինաւթի
պատուոյ կո՞չեմ։

Կո՛չեմ նահանջ մարն հայի՝ յոր
մե անդամն հին պատուի. բարձան
անեզբըն տրբառնական՝ զո՞ր
ծնդրեւսք կոյս մարիամ. ապա
չէա զբո միածինն՝ Թողաւ ըզ
մեզ որդւոց նոցին. յոր օրն
Ոպան ընծայեալ յերկրէ յեր
կինս՝ յոր հասեալքն առքեզ
զհոգիս. յոր լսեալքզ ըզ զաւե
տիս՝ խնդրեցեա լինել մեզ լսե
լիս. զձայն աւետեաց զո՞ր մի
ածնին՝ հիե ընկալք օրինակը
հօր իմ. յոր օրինե։

Ոպայնիւ առքեզ ոյր պատճառիվք
և առաջի զո՞ր սկսանիմք. ապա
ջանաք ածանին՝ շինի ի մէնչ
ըղբօց հոցին. տուր առաս
ուզք զմեզ զոյս ջընջել և վերս
տին զմեզ նորոգել. յոր օրն։
Ոյ ընկալեալ հարատարակեա՝ ան
ցեր ընդ ծով կենցաղս անհետ.
վերադարձայ ընդ տիտոսի՝ զմեզ
լրացեալ մեղաց ծովէն. պատ
տանաջք գեղարդանին անապական
զուարճ ծընողին. յոր օրինե
ցայք ազգ երկրս։

Հրէէ վն Ջիմէոնէ տէր երեքն
երեքն. և վասն հինգ դարձ. և
ինն հաւատացեալ հին։

Ոաղագայիեալ բանն ի
հօրէ՝ յոր հինգէ ըսրդ
ըն հրամայէ. ըզ զմեզ ի ջրոց
սեռ կայտառաց՝ և ի թևաւոր
օդս կանաչ. ի սկ ի դարձեան
հինգ մըկրտեան՝ յասեն եւ ի
ծովն խորացէ հին. ասեցաք
հրաշից նէրգործողին. պատճէ
ի մեռաք ունէ բանին՞։

Ոպա բանակ օրինակի՝ առաքե
լոցն քո. որք ի ծովին տիբե բա
կան՝ ի յերկնայինսն կոչեցան.
անցին ընդ ծով աշխարհական՝
և ի հոգին մկրտեցան. ապա՝
Ոնդ բանեալ ի՞ն անզգաւական՝
ի տարանեան անապական. զձէզ
առաքեաց հայրն փառաց՝ հրա
հրատուբ արբանկանաց. որ
տարանեացն այն հայցէ՞ք ի
ձէզ լինել մեզ պարակից՝ տա
՛ւ, ոյրազ ծիրգ տիճզէրեայ ի նոսա
հօրն յանցանաց. նորոգիեսուր

զարդարեցիր զկերպ հիւ-
թասպոյ պատուական ոսկւոյն
զբիծս՝ զձեզ նորոգել ի նոյ
մեղաց՝ ասացուք հրաշից։
Ո՞նոգ էիցէ հանապարհ՝ ա-
րարածոց էյանդ պիտ։ նայն շի-
նեցեր զկերպին՝ վերստի՛ ի վե
րոյ վիճակն բանի՝ ընդ եդեալ
հիմունս՝ ինոր սիոն՝ ըստ մեզ
յծդեա շինանոյ ինոյն։ առ։
Պ՛ւբախտացա՛ գնայիւք զեւոյդ
բազում ելէն շինեա՛լ յո՛ւր մէ
վերատկ ընորհոյդ հոտին՝ զո
զիս մորդ կին առգանանն։ որբո
և մեզ ի ջոյն կենդանց հպցեսցուք
հոգւոյն մասունսուկոյց։ զի բա
նաւոր էրկիրըդ՝ պերազարէրի
ի վա՛՛՛ռ ը՛՛՛ս քո՛՛։
Հրէի վան ովէնէրէ առ՛ որոյ
ըն՛ն։ և վան վեց գոգան։ և՛ի
խալէլիկեն ՔԲ։
Զ՛ոնդ առ ըժնա՛լ բնաւ ՔԲ
բարւոյն՝ ո՛ւնել միայն զան-
ձո՛ն բարին՝ այլ առեղծեալ
մարդ յիւր պատկերին՝ ի վեց
երորդն առա՛ւօտին։ և ի յերկր
ժամ զկողաձինն՝ ի յօգնո՛ւթի
նա հողացնին։ զոր ինդ բախտին
եդ վայելել՝ բայց ի պերազոյն
մնահա ա՛րդե՛լ։
Պ՛ատահեա՛լ առ դա՛ւտղին՝ յա
յանցանացն ոտա՛ն հին։ զկին
ըն պատճառ եդեալ խաբեանն՝
և կինն զօձըն դաւանեան՝ ։
ո՛րով էրկիրս այս անիծա՛
վուշ և տատասկ ի տա՛ւ բա
սա՛։ վերինս մահու մարդոյն
արեա՛ դառնալ ի հող ուս
ոյ տա՛ւղձա՛՛ւ։
Ո՛ ընդհա՛լ փա՛ՔՈՅԼ հայրըն
վտասոյ՝ ըզդիր պարտեա՛ց մեր
յանցանաց։ որով զգեցար որ
դին զբնաւն՝ ի վեց դա՛րեան
զնարմին մե՛զոյ։ հօր հաճո՛ր
ի մահ խաչին՝ եկըն կանգնե՛ ի
յերբորդին։ գաբրն զնեռա
ի հին զտակին՝ փոխան գա՛՛
ռանցն օրինո՛՛ւկ՛՛ն։
Ա՛ՀՒՀ լուա՛ՅՂ պատառ իրանին
արդարո՛՛ՔԵ ճանա՛պարհին։
բարձրանալով քո ի խաչին՝ բարձ
բացուցեր զմեզ ի յերկինս։ քո
անպատուա՛ խոնարհո՛՛ւթ՛՛դ՝ եկաս
մա՛՛ւր խաչելութե՛՛ն։ հաշտեա՛
ընդ մեզ՝ որ զբնաւն՛՛ և ի՛՛ղ
ր՛ղ մեզ ողորմի՛՛ՔԵ՛՛մ։
Ա՛՛ոկալիպ՛՛ սերմնե՛՛կ՛՛ և ուհա
ւորբդ բոլո՛՛ՔԵ՛՛կ՛՛ խոնարհեցար
ի՛՛ՀԱՐՅԱՐՈՒԱՆՆ՝ ՀԱՐՅԱՐՔ՛՛ԼԻ ԲՆԱՒ՛՛
մարդկան։ ի խաչին զմե՛զ՛՛
ապանե՛՛ր՝ և զդատաւորիւք մահու
լուծեր։ հաշտեա՛՛։
Ո՛ ՀՀԱԳՆ ԲՆԱՒ՛՛ԹԻՒՆՆ ԵՒ՛՛
և արարիչ ըդ բոլորից։ յորժ՛՛մ
ծագեա զնաստիդ՝ նըշան՝ ի գա՛՛
լստեան՝ քո մե՛՛ՔԱՒՈՐ՛՛ԱՄ՝ զԸ՛՛
կըզտպոյս այժմ հա՛՛ՀԱՒՈՐ՛՛
լուսաւորեա՛՛ նորին լուսով՝ զի
հաւիտեան խաչազգեցիցն՝ ըզ
քեզ օրհնե՛՛ք յաւե՛՛ՒՏ
ա՛՛ՒՏ՛՛ՆԵ՛՛Ց։

յարո՛ ընդ քեզ քոյին վտառք՝
արեգական ելանեն լո՛ւսո՛վ։
Փայլին արդարքն յարքայութեն՝
և ձգնաւորքն ի հանգըստեան.
մարմիրոքքն պըսակին՝ և կու
տանուց լսպատերք վառին՝ դահե
ցո՛ տեր ընդ նոսին՝ որք զքեզ
ոճ խոստո՛վանին՝ ։ արդարուք
մի՛ դատեսցին՝ այլ գըթութիք
քո քա՛ւե՛սցի՛ն ։

Վո՛ռ անպատում խոնարհութիդ
որ Թագէոյար մեռելութ ։ Ո՛չյա
բուցեր յորդուց մորդկան՝ որք
հաւատով ի քեզ անկան՝ ։ յարո
և զձեզ արդարութիք՝ և զերկիր
չէլեն ողորմութ ։ զի կենդանիդ
ըս բերանով տացին քեզ փառս
ընդ հո՛ր և որդո՛վ։

Երէ Հրեշտակն ։ չինի Հաւէտ
առաւ պէն ասելոն։

Ցա՛ր լո՛ւս լո՛ւսոյ՝ ի մէնջ ի՛մուտս՝ ի հիւ
նախայ ևՔ հայրաբա՛ր՝ ։ ամենայն
աղգ Ա՛ադիմ՛ նք յօրհնութի՛ն նոր
ծրնեցէ՛ք զարարչէն ա՛րարա՛չ
ծնո՛ց ։ որ ծնա՛եալ ընդ լոյս արե
գական այսօր յայնպէս ։
Ա՛կեղեցի՛ք ա՛րդարոց՝ վառա
բանիջք ամենասո՛ւրբ երգովք
դո՛ւքեն ։ յատա՛ւտօրն լո՛ւսոյ
զառաւօտ խաղաղութեան՝ քա
դելեցէ՛ք ընդ հո՛ր և հո՛գւոյն

Երէ վան էօվնէրդըդ առար արար
ըսնէ՞ան ։ և էօվնն գարաս ։ և՛ի
խոչոդդ հանգոպէ՞ան ։

Տէ՛ր յետ առեղծմա՛ն ա՛յ
րարածոց՝ հանգեաւ յեօթն
օրն ի գործոց ։ այն որ հանգիստ
աշխատելոյ և կա՛մքըն գործ
է եղելոյ ։ ուստի և մեզ յոյս
հաստատուն՝ ետ հանգըստեամբ
ըն շաբաթուն՝ թէ ատ գոր
ծել զգործս ա՛յ՝ անդ է հանգ
չել ընդ ա՛ստո՛ւածո՛յ ։

Ի՞սբուհետև՞ վարդապետիքն՝
յօրինակէ ա՛ստն խրատիքն՝ որ ի
յերկրորդ արարչութենն՝ յետ
կատարման անօրէնութեն՝ յեօթն
երորդ օր հանգըստեան՝ ի՛ջեալ
մարմնով ի գերեզման ։ զկապեալ
հոգիսըն ա՛ստուածայ՝ զամենայ
հանգիստըն պատրա՛ստեա՛ց ։
Յո՛ղջ որ ի քրիստո՛ս հաւատա՛ց ։
բրիժ չկենայե ընհանգուցեան ։
ի՛ջիր ի հող մահու նոցին՝ և
բուսուցէ յօրըն վերջին ։ կեն
դանարար ձայնիւ ըդ՝ կո՛չեա
զնոսա ի կենանըս քո ։ և դասեցո
ընդ ա՛րդարոցն՝ երգել քեզ
փառս ընդ ըզա՛ստո՛ւածո՛յն ։

Ո՛ւրա՛խ եղեա՛լ ընտրեա՛լ կենաց ու
նո՛ղ դարձոյց յանցանքն իանհո
հոդ ։ իսկ անանհիդ մեռելութ
ընդերձից դարձեալ զանմահութ ։
զորս են ընդ քեզ թաղեա՛լ մահ
ուամբ՝ աւազանին մկրտութ ։

ի հողոյ և առեղծեր մարդ ի գոյից • բարձեր չէռօք դնու թ
ընծայիցեն, երդ էակ ի յատ
Օ՛ընհեմք երգեցիչ հայր ա՜
Հաշտեցոյին։
երգ երդոյ ժամս առաջին. չինի
քո, ու հո՜գի. երգեր միշտ
Ընդ վա՜ռս։
մա՜ր ընդ ամե՜ն տեղ հոյր
ես ելանել լեռնկո՜ս։
Զոր. ամա՜ն ուսոյ կե՛հաս՝
նոյնեսեամ հո՛գւոյ մերոյ. յերկ
ա՜նձամբ գերի՜ առաքեա՜ս. առա՜ջ
ընտրեսցի՜ս ես. ի ծա։
միշտ վառաւորեմք. ի ծա։
Երգ չինի Ամէր հովեցեալ
Սաղմոսին։
Ա՜նամա՜ս՝ պարտ. ու ձրի
ընտ երկնայնոցն երկրածինքը
ես աբ ե՜ր երդոյդուքի. զբեզ
ընդ քեզ բարեբանեն. ի ծա։
կո՜նդք եկեղեցւոյ ը հրեշտակս
բարեբանեն. հոգի՜ դ աբ՝ այ. ամե
բարեբանեցուցանել. ի ծա։
քո գո՜վեցի՜ ընդ հօր. ի ծա։
հօր որդի. յոր՜ք զարև անո՜ն
կին արդար. անձամ՜ ծընո՜նդ
ծագեա՜ ի հո՜գիս մեր ընդ լոյս
ու ծագէ լուսոյ առաւօտուս
սուտ լեռանցն օրհնեա՜լ։
Երգ երրորդ ժամս առաւօտուն. չինի
Հոգւոյ սրբոյ։
Ընդ վա՜ռս։
քո, ու հո՜գի. երգեր միշտ
մա՜ր ընդ ամե՜ն տեղ հոյր
ես ելանել լեռնկո՜ս։
Զոր. ամա՜ն ուսոյ կե՛հաս՝
նոյնեսեամ հո՛գւոյ մերոյ. յերկ
ա՜նձամբ գերի՜ առաքեա՜ս. առա՜ջ
ընտրեսցի՜ս ես. ի ծա։
միշտ վառաւորեմք. ի ծա։
Երգ չինի Ամէր հովեցեալ
Սաղմոսին։
Ա՜նամա՜ս՝ պարտ. ու ձրի
ընտ երկնայնոցն երկրածինքը
ես աբ ե՜ր երդոյդուքի. զբեզ
ընդ քեզ բարեբանեն. ի ծա։
կո՜նդք եկեղեցւոյ ը հրեշտակս
բարեբանեցուցանել. ի ծա։
քո գո՜վեցի՜ ընդ հօր. ի ծա։
հօր որդի. յոր՜ք զարև անո՜ն
կին արդար. անձամ՜ ծընո՜նդ
ծագեա՜ ի հո՜գիս մեր ընդ լոյս
ու ծագէ լուսոյ առաւօտուս
սուտ լեռանցն օրհնեա՜լ։

Երգ չինի Աչք աչք
Սաղմոսին։
Ոյ՛ժ այսոյիչ լուսոյ առաջին
լոյս. բնակեա՜ լու ի լոյս յան
մատոյց հայր երկնաւոր ի դա
Ընդ վա՜ռս։
նի՜ն զմայլեցո՜ւցիչ. բարեխո։
փոխանակ կամին սրբիք զեի՜
լեաք լիմանատուիք. ո՛վ՜ր
քան զամենայն ո՛ղին մա՜ղե
կան՝. բա՜։ Կամաւո՜վ ս պա՜տա
րագ մա՜ր ես ընդ ա՜ռ հոյր
Զոր. ամ՜ն ուսոյ կե՛հաս՝
նոյնեսեամ հո՛գւոյ մերոյ. յերկ
ա՜նձամբ գերի՜ առաքեա՜ս. առա՜ջ
ընտրեսցի՜ս ես. ի ծա։
միշտ վառաւորեմք. ի ծա։
Երգ չինի Ամէր հովեցեալ
Սաղմոսին։
Ա՜նամա՜ս՝ պարտ. ու ձրի
ընտ երկնայնոցն երկրածինքը
ես աբ ե՜ր երդոյդուքի. զբեզ
ընդ քեզ բարեբանեն. ի ծա։
կո՜նդք եկեղեցւոյ ը հրեշտակս
բարեբանեցուցանել. ի ծա։
քո գո՜վեցի՜ ընդ հօր. ի ծա։
հօր որդի. յոր՜ք զարև անո՜ն
կին արդար. անձամ՜ ծընո՜նդ
ծագեա՜ ի հո՜գիս մեր ընդ լոյս
ու ծագէ լուսոյ առաւօտուս
սուտ լեռանցն օրհնեա՜լ։

Երգ չինի Աչք աչք
Սաղմոսին։
Ոյ՛ժ այսոյիչ լուսոյ առաջին
լոյս. բնակեա՜ լու ի լոյս յան
մատոյց հայր երկնաւոր ի դա
Ընդ վա՜ռս։
նի՜ն զմայլեցո՜ւցիչ. բարեխո։
փոխանակ կամին սրբիք զեի՜
լեաք լիմանատուիք. ո՛վ՜ր
քան զամենայն ո՛ղին մա՜ղե
կան՝. բա՜։ Կամաւո՜վ ս պա՜տա
րագ մա՜ր ես ընդ ա՜ռ հոյր

մերժեալ ի միմեանց հալածեսցէ՝ և զմեզ լուսով քո վառեսցէ։ Այլոյ միջոցիւ տէր ընդ ևս մնաս՝ վայելչական աչաց մերոց նոցա. նեփուք զաղտնեաց սիրելոցդ՝ խոցեսցուք՝ խոստանաքն որ ի ձեռս ձուկ. շուրջանակի բանակեսցեն՝ ըմբռնել զմեզ քանակը հրեշտակս. ոչը պարակից մեզ լինել ըզքեզ ընդ հօր վառեալ լոյս։

Երէք Կին Ժամն։

Զաքրատակեալ քեզ տիւ լուսոյ՝ երեք ժամու խաւարեալ. պայծառացել յինեբորդին՝ ի տիպ լը բանի մահու առաքելին. զահրեղ լուսոյ մեծապայծառ՝ աւանդեցեր զհոգիդ առ հայր. առհիւ կը ցորդ քեզ ի յերկինս՝ ըզմեզ ուղղեա հոգեւոր բոյն։ Այո՛ զդարատեւ ըզ սարեկին՝ զկապել հոգիան արձակեցին. վերջ ի վերջեզ պատահեցան՝ ի տապանոյ մեռելոց յարեն. տայ բերք երկրի տատանեին՝ և ահ սիրեք դողային. բառնեցեր առ քեզ պղտեսցուք՝ զի ըստ դրան դառեսցուք։ Յո՛ւ ցեր յայնժամ ըսքանչելիս և պժգամ մեզ ողորմացիս. փրկեա մահու քո կենարար՝ կեցո ըզմեզ սիր բարեբար քեզ պատասխանք ըստ աւանդակին յիշեա ըզմեզ յօրն ահագին։

պատկեր քո. գլուխն ոսկի խոնարհեցաւ՝ զի զպատուիրանքո մոռացաւ. դարձեալ տեսիք ըստ անառակին՝ թէ հայր մեղայքեզ ի երկինս։ Ո՛րկնաւորացն ան քննեալ՝ եղեր մարդկան տեսա նելի. զգեցար պատկեր հողեղէնի՝ պատկերըդ հօր անփոխելի. եւեր յերրորդ ժամ ի խաչին՝ վասն ապամոյ նախատեցեցին. ըստ աւետարանին քոմէ խոստացեալ սրժանայդ ըզմեզ դրախտին։

Ծաղկաւոր Թիւրտոյց առատա բուղխ հոգի ընդհոյց. ժողովեցոյն ի վերնատունն՝ առաքելոցն երկուասան. ի հրոյ լեզուս երև եցար՝ յոգիս նոցա վերանստար. լուր յանուն քո ժողովելոցս՝ ընդ և առ մեզ յերրորդ ժամ։

Երէք Վեց Ժամն։

Լուսաւորեցաւ լոյսն արևուն՝ ի վեցերորդ ժամ ուրբաթուն. ծանոյց թէ լոյսն արարչական՝ նըսեմացոյց զլոյսն երկնական. կախեալ ընդքեզ մերկ ի խաչին քոյով ստուերաբերն ծածկեին. հերքեաւ ի միջ ըզ ծանրութիւն շըրջոյց դիւթին միջօրէին։

Զանձրուկ մանր պատճ ըսքան որ յայսմ ժամուս պատերազմի. ղօղեալ յոգւոյ մեր հերքեսցի՝ քո նըշանաս սրբոյ խաչին. ձըշմարտութիւ քո ճառագայթի՝ զառ ի յերկինից անկեալ փայլակն։

Ներ

Ա՛ստուածն սրբասաստեա՝ հոգ
ցամաբ ընկալ սեր զաղաչանս ։
Աչս ծառային քոյ սաստկաց՝
խնդ ըղծուածոյմբ ի մեզ դրեա ։
Ընծաուսեն խրոխտելի՝
Սիրով սըրտիւն ի մեզ խնայեա ։
Ա՛րիւքսրբեալն երեւեաց սոցին՝
Սըրեա զհոգի զիմս և զիմիսն ։

Երէ Երեկոյին ժամս
խաշափեսին ։

Ա՛ստուած սիրով հայրդ կը
թաս՝ ի քո առեղծուածդ ։
ծըս ձեռաց՝ և ըզբռնակըս հրեշ
տակաց տուր պահպան մեզ ըզ
կատարած ։ փրկեա զանձինս խիտ
ձանաց իմաստիւ շըրջող դիւաց
զի՞նչ ինաւ ընչեան և գիշերի՝ տա
գնեաց քեզ փառս անլռելի ։
Ա՛յնպէս անէզ անբակիր զբան՝ ծը
նողաց անձնաս որպէս և բան՝ որ
պարբերս ըզսիրս գործոց՝ և ըզ
գիշեր ի հանգիստ քնոյ ։ տուր ի
նընջել աչաց մարդկան՝ որպէս
լինել մեզ բան հոգւոց ։ զի՞նչ
Թագաւն հոգւոց բանաւորաց՝
աղերս լուսոյ բաշխող շնոր
հաց ։ ի վակիլ դրանց բանալ
մարդոյ ։ ի գիշերայ առ քեզ կան
խել ընդ հրեղինայն օրհնաբա
նել ։ զի՞նչ Աւետարան սըրոց եր
բորդաբերեան ըզ մեզ մարգա
գեզ բնակութեան ։ ընդհանս ընդ

մանկանցն առաքեալսն հանդչել
ընդ քեզ ի յանկողնի ։ տուր ըզ
հոգեղէն բարեկամին ըզգիտս
երից նըկատակին ։ զի՞նչ ։
Ա՛րեւելի լոյս բառնիցեր զաչ
և զդիշեր բաժանեցեր ։ ծագեա
մեզ որ ի գիշերի ըզծագումն
խնամալի ։ տուր յամենայնի
զպահպանող աչքդ հովանի ։ զի՞
Աչերդ քո հոգւոյ արիւնալ
բարբառեսցի ի հոգիս մեր ։ վերս
հոգւոյ սրտիդ մեր մարգարէսցէ
զբոյս գիտութեանդ ։ փայլեսցէ ։
ի քեզ մնալոյ զհոգիս մեր ։
Ի քեզ հայելի լոյսդ անմահացոյ
ի զդայական ծածկեալ լուսոյ ։
որ վասն մեր եղար ի գրի և
նընջեցեր ի տապանի ։ առ մեզ
նընջեա արթուն բնակի ։ հրեշտակ
զբարին հեռ զործուածի ։ զի՞
Ի՛ւղ լուսոյ անըսպառելի պա
զատանգիր կամք առաջի ։ որ վա
կեալ դրամբք յերկնային երեւե
լեաց մեծատանին ։ ի թմրումի առ
քեզ զդէմս՝ որ եւաճ զբեզ զա
ւանեալք ։ ի՛ջ առ մեզ յերկնից
եւ առաւ զաղջկնդ քո հոգեւ
Թաթաղաց ըզ քեզ որ ապաշխարէ
մեզ յօդուտ ։ հայեա հոգւով
պահպանդ խրոխտելի անձանց
մերոց ըզբ հովանի ։ ծիծաղ առ
մեզ խաղաղարար՝ և նընջեցո
ցուք անխռովաբար ։ զի՞ ընդ

ամէն։

Ձայն վիճաբանի. քանզի քո էն վայելուչ բան լսել յոյժ ցանկամ։ Ասէ ցնորակ. ո՞ր է բանն։ Ասէ ճգնաւոր. ես ոչ գիտեմ զանուն նորա, այլ զգործն գիտեմ։ Ասէ ցնորակ. ո՞ր է գործ

Հանո Հանդէն ու Մարդիրոսոյ։
Օրհնութիւն Հոգւոյն Տեառն
Հարիւս։

ՈՂՈՎԱԿԱՆ ԵՐԳ

Լեռնաստեղ սրբոց մեր
սիրանացըն . փառաւ՛ նուէր եր
գելով . օրհնութիւն ի բարձունս
է բնիս աւր թագաւորիդ ։
Վանդէ հեղմամբ աբեղն սուրբ
պատուական Քրիստոս . ևմեծապ
նա՛ պարգեւ տուն երգելով . օր ։
Վասակ գնդապետն քրիստոնեայ
բերկրեալ՛ ի սրբոց քեզ՛ ան ան
ցաւ՝ երգեսցուք՝ . օ՛րհ ։

Որք ըզ Տանդէս նահատակու
թիւն տա բրնդութեան ցուցին .
և յաղթեցին հաւատով երկիւ
լութեան եղեն մեզ առիթ . աղա՛
չանօք սուրբ՝ կեցո ըզմեզ ։

Որք ըզխաւսիր կռապաշտու
թիւնըն վանեալ հերքեցին . և
կանգնեցին մեզ նշան յաղթող
ընդ դեմ թըշնամւոյն . աղա՛ ։
Լո՛ւս հաշտութեան ճրագնուէր պսա
ռազեալք էին երկիր . վերհան
բարեձեալք երկնայինոց դասուցն
եղեն երգակից՝ . աղ ։

Որք զանձինս իւրեանց քրիս
տոյ ընծայեցին . և որդւոյ
քոյր քէն եղեն խաչակից .
ազատանօք սուրբ՝ կեցո՛ ըզմեզ ։
Որք ըզմարմինս իւրեանց քրիս
տոսեր մատ բերին . և հոգւովն
սրբոյ եղեն օթեւան . աղա՛ ։
Որք ըզ կեանս իւրեանց քրիս
տոսիր փոխանակեցին . և երկնից տէ
րական պատուական եղեն ժառան
գորդ . աղա՛ ։

Պատուական վերակոչ զինուո
րեալ ընտիր զօրն . հանճարեալ
ընդ երկնային զօրսն երգեն սա
էլով . սո՛ւրբ է սո՛ւրբ տէրն Աստ
ուած Յիսուս . Խորհրդով ոչի սան
ձանօք լուծեալ ըզկնիք սիրելիդ . և
բազպատնակ փայլատակ հոգւովն
երգեն սաէլով . սո՛ւրբ է սո՛ւրբ ։
Հանճարեալ ընտրեալ սրբոյ
նուէր սիրով . խառնարբ ձգեալ
հոգւոյ երգիմբ սաէլով . սո՛ւրբ ։

Պատրաստեալ վարդ քաղցր
ացան նո՛ւր վերկայքն . և ընտրեալ
ցան կանուխ սիրհաւատքն իւր
հանդ . և հրաւիրեցան ի կոչումն
որբոյս Քրիստոսէ երկնից ։

Որք մանկեցին զանձինս իւր
հանդ խոհրդ սրբոյ և հրոյ . և հիմ
մեր արեանն իւրեանց եղեն
վերկայք քէն . և հրաւէր ։

Պատուական եղեր հաղեցեր
քենէ՛ քեզ՝ արնօրհնեցար յոր
դանի կուսէն բանդ աղեծ . ըզ

Ար ընդ ամենայն ժամ ի տանջանս եղեալ ոչ կարասցէ ի մահ մատնել զանձն իւր. զի ոչ ինքն զանձն իւր սպան, այլ ուրիշ ոք. ոչ ինքն ինձ զանձն իւր մատնեաց, այլ ուրիշ ոք. ոչ ինքն զանձն իւր ի մահ

Ա՛զգ մարդկան կենդանեաց.
մարտիրոսաց դասին ընդգեղ առ
Կատեղեցեք արդարոց և ժողովեք
ընդգեղ սահել սուրբ ալծ։
Ո՛ղորմեցիր երկնային մարմնոյ զհնոտորուկ օրհնեն
Ո՛ղորմեցիր երկնային մարմնոյ զհնոտորուկ օրհնեն
ժառանգուել սրբոցն ի լոյս։
Օրհնել կ՚այն. որ արժանի ա՛
լսել ընդգեղ հատանել ի մարմն
Օրհնութիւնք երկնայինք. և անդ
Օրհնութիւնք երկնայինք. և անդ
Ո՛ղորմեցիր երկնային մարմնոյ զհնոտորուկ օրհնեն
ընդգեղ սահել սուրբ ալծ։
Կատեղեցեք արդարոց և ժողովեք
մարտիրոսաց դասին ընդգեղ առ
Ա՛զգ մարդկան կենդանեաց.

Օրհնութիւն Հաւատոյն հոմ։

ՅԱՒՏՆԱՀԱՅՑՆ
ժամ օրհնեմք ընդգեղ.
որ մարդասիրդ ես կեր
ցո՛ ընդ մեզ։
Օրհնութի՛ւն ինձեր օրհնեսցի՛ք
ընդ՝ զի նա կ՚ փառաւորեսցի
յամենայն սրբոյն իւրմէ։
Օրհնել կ՚այն. որ արժանի ա՛
լսել ընդգեղ հատանել ի մարմն
Ժառանգուել սրբոցն ի լոյս։
Օրհնութիւնք երկնայինք. և անդ
մարմնոյ զհնոտորուկ օրհնեն
ընդգեղ սահել սուրբ ալծ։
Կատեղեցեք արդարոց և ժողովեք
մարտիրոսաց դասին ընդգեղ առ
Ա՛զգ մարդկան կենդանեաց.

Ա՛ր նախանձս տեսչութ զքո զարհ
բանս. այսօր եկիր ի հաստատել
զեկեղեցի քո նոր հոգի. օր։
Ո՛ հոգիս ծառայից քոց քրիս
տոս՝ . ընկալ ի դասս անդրանի
կաց գրեալ ի յերկինս։
Ընկալ վասն սոցա ընդ բանա
ւոր պատարագս լինելոջ. և զնոր
հեա նոցա ընդթողութիւն գոա
նել յաստուն յեմանեամ։
Չարշարեա՛ ի ձեռն նոր մարմնոյ
և ամբեան քո՛ նոր. և պարգևեա
նոցա դասիլ յաջակողմեան
ըն քո՛ւմ։
Յանձատ վաստաց խոնարհեցար
ի մեր բընութիւն. բա՛նդ ա՛լծ
և մարմնացար ի սրբոյ կուսէն։
Ա՛ր ծնար ինձ կուսէ անապա
կան մա՛րմնով. ընդքո՛ զանդադար
բարեբանեալ մեծացուցանեմք։
Ընդ սոր զեկեալ ի փրկութի
ազգի մարդկան՝ միաբանութիւնք
ամենեքեան մեծա։
Ա՛րանելի ա՛ծասէր նո՛ր դի՛շ
խոյն՝ . եկեա՛ ի՛ քաղաքն հ
րա՛ւիրեմ. խընդրէր ընդվրկա
կան ծագումըն մեծի վա՛յր
մանն. և քարոզէր նոցա զմի
րեանն վաստակ ո՛ր ոչ այրէր՝ .
մեծացուցանելո՛վ ընծընեա՛լ
ըն ի կո՛րեաէն։
Ա՛ւ խոշտանգեա՛լ ընդա՛ծրս
հրէ՛ից՝ . խո՛տոտվա՛նէր ո՛ր
չո՛ւա՝ . եկեա՛ ի՛ տեղին գող
գոթայ հա՛ւատո՛ւն. և քարոզէ
ր նոցա զգո՛ւնն ըն որ եմո՛ւս
բանն առաքեա՛ց՝ . մեծացու։
փառք հօր և։
Ա՛ւ համբարձեա՛լ ընձայնեն յու
դա՛յն՝ խընդրեցի՛ր ի տանէ ընդ
տեղեալին ամենեցուն ընդ ո՛ր
խանչն . և հաստատո՛ւ գո՛չէր՝ ե
կա՛ք երկրպագեսցո՛ւք ածայրն
ընդ՝ նըշանիս՝ . մեծա։
Ա՛յժմ և միշտ։
Ա՛ղաչեա՛ք ոգիք և բարեխօսո՛ւ
թի՛ պարգևեա՛ մեզ քո՛ մահն և
բաժին ընդ հրեշտակեան ի՛կո՛
ւսն ապրեցուն երկնից։

Աստուածութեամբ ամ
ենակալն ամենայնի ։

Ա՛ստուածդ քո՝ հեղմամբ
սուրբ հոգւոյն զկուսական
բանիդ յաշխարհ՝ և ի ձայն
սքանչ սրդոցդ թեան դար
ձուցիր ըզմոլորեալս ։

Ա՛ղաչանաւորութեամբ քարոզք և
լուսաւորչիդ տիեզերաց է.
պարծանք և կենդանագործ և.
հաւատացելոց ։

Չամբերութեա՛ձերոյ ընկալայք
զբէ՛ր ըզպղտիկս անապական.
և գաստուածացայ.ք ի լեզուիս
ընդ անմահիսն դաս ։

Յաղթող նահատակքդ՝ որք
քաջութեա՛ մարտեան ընդ թշ
նամւոյն . և զբռնուն լուծ
ըզգեստանջանաց՝ զի զանառանելի
ըզվէրան ի յանձն առին ։

Այս վաստաց վարդեր ըզնոքօք
և հրեշտակք ի երկինս ուրախա
նան . զի կարպետք ելեն տիեզե
րաց . և լեալ ացօղք ի ձորձս ուրց ։
Դասք անմարմնոյն աղաղակեն
և ասեն . փութացարուք ըզհետ
կուսանացն քո . և խընկոյզեացք
վայելեցեք յաւիտեանից ի յաղ
քութեան ։

Պարծանքդ հաւատոյ աբ ձրդ
նաբարոյ . որք ըզմոլորիսն իւր
եանց խնդ.քո պատարագեցին .
և հեղմամբ արեանն իւրեանց
նորոգեցին զպշխարհս ։

Դասաւորեալք ընդ անմարմինոց
բանմանք են . փայլին սուրբ զարե
գանն ի միջ տասից՝ զի ցօղ
զիս մարդկան ըստասուրեցին
աստղանին լուսոյ ։

Ա՛յսօր ընդ երկնայինն զբաւ
թեանն ժողովրդ.ք հայտ
տանեցաք . տօնակիր ըզ յիշա
տակ սուրբ հայրապետաց շնո
ւիցդ սբ.բոյն գրիգորի .
օրհնեցե՛ք ըզՏեարն երկնաւոր :

Ա՛յսօր արդիւք թէոդոսիոս ծն
եալք աստղանաւն յորդիս սիմե
նի . էկիշատակի հարցըն սբ.բոց
արդւոց մեծի լուսաւորչին՝ .
գովեցե՛ք զբրդին միաձին՝

Ա՛յսօր երկնաւոր քահանայապե
թեանն հաղորդ.քահանայք ար
եկեղեցւոյ՝ . ընդ քահանայապ
պետս ասծոյն օրհնեցք զտէր
ուրեանս բարեբանեցե՛ք զՏիգին
հրշտեղիսն՝ . երդ.ելով ըզփառս
ի բարձունս ։

Աբ առաքեցե՛ք նախընթաց
քո՛մ գալըստեանդ սո՛ւրբ ըզ
մարգարէսն՝ . աւետարանիչ տի
ւեզերաց զի՛ջ.ամբն քո ի հայրա
կան ծոցս ի փրկութեան հո
գեաց՝ . բարեխօսեա՛ք սո
ցա քո՛ լինայեա՛ ի մեզ ։

Աբ խոնարհեցար յանապատեա՛մ
փո՛ղ սրդի աստուածդի . և եկիր
ի կատարեալն մարգարէիցըն
նախաձայն քարոզութե՛ցն սո՛ն

զաւուրս փրկութեան ընդ[ունի]ն
խաչին. սուսեր ընդ միջ ածեալ
ընդ[ունի]ն զայն ոչ հոգին. բա։
Ա՛րդ մարդեղին զանձինս իւր
եանց տաճար անուանէր զբա[ն]
սրբոյ. Ա՛բուրեցին հոտ անու
շութեան զայծոյս իւրեանց.
ի տեղւոջ հեղման նոր արեան
իւրեանց՝ . բարեխօս։

Ա՛ր յերկնային զօրս անմարմնոց
ըն նախ հեղեր աւետաւորիչն հո
գիդ ճշմարիտ՝ . զնաժային և
զերետգին քո խնամատարեիդ .
լինել փառաւորիչ նոր երդոյ
դուեդ՝ . ընդ նոսին փառաւոր
եմք զերրեակ միաւթիւնդ՝ ։

Ա՛ր զհետևալսն ետաչին առեղ
ծեալ երրորդութիւդ խորհրդակ
ցուբ՝ . զարդարեցեր փրկմամբ
ընտրեալս քոյ կենդանարար . և
ընդ ծնեալսն առ[ի] նմանէն խօսե
ցար օրինօք ամարդակերպ իւք ։

Ա՛ր յերկրորդի լինելութեանդ՝
յետ յարութեդ քոմ հրակիզին .
մտեար ի վերնատունն զբօթեն
վահկայիվք շնորհեալ տալ առա
քեայ սուրբ հոգին սաղմոսերգն
ասաց ա՛հեղ

հոգի նո՛ր . ընդ նո։

Յորժամ յերկնից գոչէ փողն
ազդեցուիչ . առնելոյ ահեղիցդ
ի դատաստանն աշխարհ . յայնմ
ժամ ընդ[ունի]ն զմեզ փոխն
առեալ ի ս[ր]բոյ հոգւոյդ՝ . բա։

Ա՛ղաչեմք ըզքեզ տէր բարեխօս
եանց . և ընկալան ի գլուխ սա
ղմոսիս հատուցոյ սլաքսիդ իւր
ըղձալիս հաւատով սիրտիդ իւր
ամէն . ողջոյն ի գլուխ սա

Ա՛ղաչեմք ըզքեզ տէր բարեխօս
սուբ սրբոյ աւուրվանցդ. որք նա
հատակեցին խնամակատարեալ պա
տերազմի՝ . յաղթօղ գտանել զ
դեմ թշնամեացն. բարեխօսեալ
սուրբ հրեշտակ խնայեալ ի՛մեզ ։

Ա՛ղաչեմք ըզքեզ տէր բարեխօս
ընտրեցեալ հաւատոյ սլաքսիդ իւր
եանց . և ընկալան ի գլուխ սա
ղմոսիս հատուցոյ սլաքսիդ իւր
ըղձալիս հաւատով սիրտիդ իւր
ամէն . ողջոյն ի գլուխ սա

Ա՛ղաչեմք ըզքեզ տէր բարեխօս
եանց . և ընկալան ի գլուխ սա
ղմոսիս հատուցոյ սլաքսիդ իւր
ըղձալիս հաւատով սիրտիդ իւր
ամէն . ողջոյն ի գլուխ սա

Ա՛ղաչեմք ըզքեզ տէր բարեխօս
եանց . և ընկալան ի գլուխ սա
ղմոսիս հատուցոյ սլաքսիդ իւր
ըղձալիս հաւատով սիրտիդ իւր
ամէն . ողջոյն ի գլուխ սա

անել՝ որ խաչին սեռականաձև քառատեսին. որ զաշխարհըս լուսաւորեաց արեգակնակերպ ճառագայթիւք։ Զայս հօր և Ընծայացաւ երեսաւոր բերկրեցան հաւատացեալ. նորոտեալ զարդարեցան քնքուշ տեսիլ զգեստ թօզ նըշանն՝ սրտաբաց առնոյ ան՝ որ ինչ ելեսցի պայծառացոյն։

Ա՛յժմ և։ Ա՛րդ եկայք ժողովուրդք ով և հաւատացեալք. քի՛ ձեռն սրբոյց մեռոնիս անոյն առաքեսցուք գոհութիւն վասք ի բարձունս ով։

Օրհնութիւն Հրեղեն Խոյի։

Օ՛ՐՆԵԼ Ը Ա՛Ր քիզ աստ զօրք համ հրեշտակաւոյ. սրտ սրոյ անձինդ և հոգիք ամ սրբոյց։ Վաճքն ըզքեզ քա՛ մարտիրոսացն ժողո՛վք. դասք մարգարէից և դունդք առեալոյն սրբոց։ Խարեբանեն ըզքեզ աբ հոգիք որ միայնդ ես հրեշտ. և պահես զջրասեալ զտառապեալս ի քեզ։ Տո՛ն ձրգնաւորացն այսօր. ընկայ զհաւատացեալք ծրնեցիք զաստ ի լիշատակի աբ վկայիցն։ Ա՛րք ըզմեզ իբեւ կանգնեցեն ի բերդի աշտարակ հրեշտ յոր ապաստանիցես առանձեան. ընդ էակաք։

Ա՛ր նախանձոյ խնամոյդ անօթ բնեցեր զնորհրդ աբ էակ ղերեցայ. խորագոյն արիւամ հին մեռնես հաստատութեան ըզ դաստ արդարոյ. ա՛զատանօք սուտ խըռնակաբ ի՛ մեզ։

Ա՛ր զօրնուի՛ նախատեղծիցն ա՛ծագոյդ պրոեաց ի՛ էակ. պայծառացիր վայելչակերտ ծամ կերցուցեր պաօր ի՛ յովիկիմ ի՛ խ՛ան նան. ա՛ղ։ Ա՛ր ընձեռաստեղծ պրաշտամա՛ն նահապետին մեր բատ հոգւոյ. քահանայապետն և թագաւորական գաւազանաց ըն վայելոյ ցուցեր պաօր ի՛ ս՛ան նանդ. աղաչա։

Խաչ քո էղեալ մեզ ապաւէն բոցոյնիշ վայելմանէն իւրով. խոտոտակաց ըզԹշնամին և էղեալ ըզ դաստակիսի՛ն. անոնէ նա՛ զ վայրն կենաց ի՛ փրկու Թիւն տիճեզերաց։

Ա՛ր առեալ ցընծան երկի՛նք և երկիրս ա՛զատանայ. ընդ ցայ

Ձեզուն սրեան սէգ մարբուկն
Ի զոհիչէրըս յանօրէն կռապաշտ
տուէք. և խառնեալ ըզմարդիկ
ի հերինային զօրուէնն՝ . Եկայք
հաւատացեալք օրհնեցէք զՏէր ծ
ըզ շնակեանն ի վէմ նրց ։

Ար օրհնիս յանմարմնական զի
առնէրութեց . վերագոչեմք առ
քեզ տէր . աղօթիւք սրբոց մեր
ուրուանց խնայեա ի ժողովուրդ
ըս քո միայն մարդասէր ։

Օ՜ որս ընտրեցեր յամէ ազգաց
հերիւրէ լուսաւորել զոգիս մար
դկան՝ . աղօթիւք սրց մեր ։
Ար գան հայրապետական իշխանու
թիւք պրծակիլ ըզ սրբս քո . աղօ
թիւք սրբոց մարտիրոսաց փրը
կեա ըզմեզ ի հրոյն յաւիտենից
միայն մարդասէր ։

Օ՜ քեզ տէր օրհնէն զամբք սրբ
ոց մարտիրոսաց . բաղցրը ձայ
նիւ գեղանի քեզ երգեն . փա
ռը քեզ փառք քեզ տէր ։
Ար բազումք համբերեցին բա
նաւորացն ըսպառնալեաց . և
ընդ անանցինսըն դասակցեալ
քեզ երգեն . փառք ։

Պարծանք եկեղեցւոյ և ուրա
խութիւն հրեշտակաց . ով տէր հոյր
անառն . զաղաչանըս մեր գանա
պազ մատո սէր երկրպագուէին ։
Ար խնամիքն կատարեցեալ և զան
մարդեղըն բերկրալով ի քեզ ըզ
վերս՝ . ով տէր հոյր ։

Ա

Լաժան՝ հոգևորական լըցեալ
ածային ուրախութեն . ով ։

Ար երջանիկ առբ տէր գրիգոր
սրբոյ հայրապետացըն պատուական՝ . գրի
և առաջնորդ բանաւոր հօտի
Ընդ քեզ ունիմք բարեխօս
առ յիսուս փրկիչն . և աղաչող
վարըն քո ուրախանայ ։
Կանխեա խընդրելոյ ըզ ողոր
թիւն յանցանաց՝ . ի քէն աշխ
հերեալոցս ։

Յաւուրց վերջին ժամանակի՝ երի
շնորհաց իւր տուն զեկեղեցի՝ .
հօրըն գրեթած երկնաւորի՝ ի
մասունսն բան և արդ ի՛ . Ետ
ըզ մարմին իւր ի զենուլ զգենի
սրեանն ի խառնելի՝ . սրբին
հրաշիւղ նեղոցածոյն տուէ
օրհնութիւն յամենայնի ։

Ար զձառայս իւր առաքեաց՝
ի խառնակ լեռնն հրաւիրեաց՝ .
զբաղձալսս ի հոգ մարթեցն կո
չեաց՝ զգենի սրեանն հատ ծա
րաւեաց . ցոյս կոչմանէս ապրե
ամենեքեան՝ ազգ հիւսիսոյ հա
ստատեալցդ՝ . ամէն որ ըզհրաւէ
ցս նեղոցածոյդ՝ մեզ նորա
գոյն ժողո հանաստուածոյ ։

Հաստատութիւն և խնամատուն՝ գրի
գորիոս անուն տրեցուն՝ . նրանան
խոյլի մեհեանէն որդւոյն չարչա
րանաց իւր տէր մարթեցն . զաղգ
ըս հոգոյ կոչեալ ի նոյն՝ գանա
և հարստացոյ ըս խրատուդ ոյն .
ամէն բանիւն հօր խնամատուն՝
տուէ օրհնուի զորոյ հրաշեն ։

Ա՛ր լուսով ճաճանչին բանին զոր
դարբեցեր զեկեղեցի և զխաւ-
արն անպիտուելոն Հալածիցեր
յոդւոյ մարդկան· ով տէր աբ
դրիգոր՝ բարեխօս լեր վասն
մեր առ միածին բանն Հօր։

Ա՛ր զհամադոյ բընութեի միաս-
նական երրորդութեըն ցայտնեց-
եր եկեղեցւոյ խոստովանիլ
միութիւն՝ ով տէր աբ դրի։

Ա՛ր զչերկական անօրէնութեի
մարդոցելոյն վասըն մեր ու-
սուցեր մի երկուց նոր խոս-
տումն ընդունելի՝ ով տէր աբ։

Ա՛ստուածելի հոգոյ նըման՝ ո-
հեղագնդ աստուիկ հընչմամբ՝
երեւեցար իլիւմնատոնն՝ հոգիդ
դաստուն երկուստան՝ որով առ
Ի՛քեն մերկըստեցան՝ ոգի զոսկի
հրոմ մոգրեցան՝ մանըրեա Ի՛
միջոջ ըզմեզ մեղուց՝ և ըզքեզս
ըզ լոյս վառաց։

Ի՛կերի՛կերիկը ճաճաւանք դասել
զաղաւնիս իշխանապանք՝ ընդ որ
դասուէ՛ և ընդ մեղուց՝ և ընդ
ջաղին դամասանանց՝ բայեր ըզ
գանձդ անհիւթական՝ սպրդեա
եառնը որդւոյ մարդկան՝ մաղ։

Աչերն խնիրդ զերդ առաքեանդ
յինքըն զանդանն իւրքեա յոդ-
եաց՝ եկեղեցի իւր զոր շինեց
եօթըն սեամբ քո հաստատեց՝
որ նանաս ինան էդ զաւրաբեանն
եօթնեակ շնորհօք քո զարդա-
բեաց՝ մաղ։

Ընշխատկային ձայնիւ օրհնե-
յուք զամենեսեան՝ զերրորդութին
փառաւորելով ըզ Հայր՝ որ վե-
րակոչեաց զամենեսեան ի մահ
ոճանե՛ յանմահութիւնն։

Ա՛րդեցեք ասն երգ նոր եկե-
ղեցիք սըրբեցելոյ՝ քրիստոսի
երկրպագել՝ որ վերակո-
չեաց ձայնիւ օրհնութիւք
հոգևորական հընչմամբ գոլեա
յուք՝ սոքըր զհոգին փառաւո-
րելով՝ որ վերահասոյ գայ զա։

Աբէ և ածածին մարիամ ցան-
կալի կուսիդ և պարծանք ազգի
մարդկին՝ մայր և ամպ լիո՛ն մե՛։

Ընկիզ մերմնո՛ և տաճար ընդ-
հանուր լուսոյն՝ անարատ և ան-
խահանելի կուսութի՛՝ մայր և
խորհուրդ կենաց և մայր կեն
դանութե՛՝ և աստուածատ հրա-
վայլ ծագմամբ՝ մայր։

Ա՛յսօր խընդրի պատուական
վայտ խաչին աւանդելն ի գող
գոթայ՝ ի ձեռն աստուածածնայր
դրշնոյին՝ եկայք հաւատա
յեալք՝ երկրպագութիւք ա՛ն
պին սուրբ նըշանիս։

Ա՛յսօր ընծայէ գողգոթայ ըզ
ծածկեալն ի՛ յերկրի՝ վերաբե
րեալ անուշահոտ խունկովք ի՛
ձեռն երանելոյն յուդայի՝ ե։

փառք Հօր և։

Ա՛յսօր ի ձեռն փրկական աբ
խաչին՝ կենագործն պատանին

Օրհնութիւն Հաւատոյ կոչի։

ՆԱՐՏԱՐԱՑ ՄԱՐԴ

քո Թագուր. կատարել ի հանգոյս քո զիշանակ սըր բոյն և օրհնել զնուն քո աբր։ Ա՛րք հեղման քո աբ սիրեան. և յարբունսաց քոյ եղիջն հաղորդիլ սուրբ վերկայն. և լրա՛ սանալիքը սլխարհի։

Աղօթք միշտ ապաւինիմ. և փառա՛ տրեմք անդադար երգել օրհ նութիւն աբ Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյ։

Ամէն։

Ամենայն ամենակալն զարմ ասուածոյ. օրհնեցեք ձայնիւ սր բասացեալ ըզպետականքն աբց։ Օ Թագաւորըն փրկչին մերոյ կիս հօր և հոգւոյ՝ գովեցեք։ Օ քահանայդն պարգևաց աբ զհո գին ճշմարտութիւն բարեբանեաց։

Ա՛յսօր ասենիք ըզտօնն սրբոյ վերկայիցն. որ սրեալ մաքուր սակեաւ փոխեցան իլնբա վերին զբաթենացն։ Աբիսաբար մարտ եան ընդ դէմ խրոխտ Թագաւորացն. և ոդորոյ զհետոյ. զհաղթականսն ընկալ լեալ ըզպատրաստ. փոխեցան։

Աղէն օծեալքդ աբ երբորդեա թէն. զանճառականն ընկալեալ ըզ կենացնս. և բարեխօսեն առաբ մեր վերնանդամոց մերոց։

Ա՛վ երանեալ աբ վերկայք. որք սրժանի եղէք. մանկանալ և սրբ համբ դասակից լինել ըզբարեկեցոյց երկնից։ Աբաղաքականքդ ի մարմնի և հետեւողք որդւոյն աստուածոյ. մանկանալ և սր։ Ա՛նաւորեալք իհօրէ. պատա ռագեալք ի հոգւոյն սրբոյ. բարեխօսեցեք առաբ մեր վասն անձանց մերոց։

Յիշեա զմեզ աբե փրկիչ մեր. յորժամ գաս Թագաւորել ի կեցո ըզմեզ բարեխօսեբ սրց քոց։ Շնորհեա մեզ Թողու թիւն երկնաւոր Թագաւոր՝ ընկալ զաղաչանս մեր կեցո ըզմեզ բա։ Յօրինութիւն ինոր օրհնեսցո՛ ըզբեզ քո Թագաւոր. որ վն մեր մարմնացար կեցո ըզ։

Ո՛ր յանէից առեղծեր ըզպատ ուական քո ի հոգ կիսէլոյ. հոգ ան անեզրական. ընդնոսին ծր նեալ ըզքեզ և մեք հողեղինքս Ո՛ր բանիւ գոյացուցեր զնոնիկ դասս հրեշտակաց. բանդ խակըզ բանէ՝ ընդնոսին գովեմք զբ։

Ո՛ր սրբեբ յոգիս խմանալի ըզ հրեշտակսըբդ հոգի ես. ընդնոսին բարեբանեմք ըզբեզ։

յհէից իդերկրս. զբ
ղաց որբ կայս. որ զանառանելին
Ընիծէց լուծիչ և զքաւիչ մե
կնայց լիբեն տըւաւ մեզ. զբե
Ընկէզ մորեան և սրսուքէ հողե
ղեն որբ կայս. քանզի պըտուղըն
նեմք ուծացին կայս։
Ամեն լուսոյ և ամպ հոլանի որբ
կայս. որ յօղեցեր ի մեզ ըզցօղն
երկնայի՛ն. զբեզ բարե՛բաշ
ընդ ուրն լինիր։
Ո՛վ ըզհրշտակս վըկայիցն՝ սրբոյն
թըռչին ամպո՛վք և աւուղ ա՛ըն
յօ՛դս. և այնպէս յաւ ժամ
Թըռչին ամպո՛վք և աւուղ ա՛ըն
նան։ Ո՛վ երկինն երուսաղէմ
ըս հրեշտակաց ամպո՛վք ընթա
դարո՛յց. և՛ իբեւ բաւո՛ր բանակ
և փառօք հօ՛ր. և՛ զհողեղէնն
բնութի՛ւնս հրեղէն նորոգէ։
Լուսաւո՛ր են ճանապարհք որ
պայծառս. երկեն ըն սրո՛վբէ՛ն
զերկնաբնակին։
Գալո՛ց ե միածինըն փառո՛վ
ոնեն ցնծութ զգա՛ւստ որ
հոգւոյն. որով զարդարեցան ի
զգեստո՛ս լուսափայլս և գերա
ոնեն ցնծութ զգա՛ւստ որ
նէ մարմին եղեալց. գարձեալ
վերստի՛ն ըզնոյն պարգևէ։
Ընդ յօր մանկունք եկե՛ղեցւոյ
զի որ եբարձ զհոգին ի մարդկա
ցնծայ ընդ հօր հաւատո՛ւ. քան
Ընդ յօր հոլանիութեայ բնո՛ւթիս
նորոգեցա՛ն դա՛ռք աւաքելոցն։

Ա՛ռաւ պայ մինչ հար արդիւ-
մեան՝ որ ընդ յոյժ անվայրա-
կան մարմնով պատգրեալ՝ այ
սօր ինձ ոչ ոք վասագ վայելեցը:
Այր անառակ սրտիկ ոչ անհա
ճիւր բան ընդա. Ծառայի կեր
պին պարտաճանկան ընդ լոյդ
անբաւեցը այս: Վասդ հօր և:
Այր հրեղինայն անմերձենալի
հնար ունել՝ ի հողեղինս
խոնարհական լոյդ սրտիկան.
այսօր: Ա՛յժմ և միշտ:

Օ՛հայր և զորդի՛ և ընդ հո՛
գիդ վանաւորմիդ ասելով. ե՛
րեքսրբեան հրաւէն կեցո ընծիդ
բարեխօսութե՛ սրբոց քոյց:

Օրհնեալ Հրեշտ Տէր:

ՈՐԻՆԱՑՆ ՄԱՆԿ

Սրբ քոյ քե՛ ի երկնային
գնդան այսօր երգակցիլ
առ՛նելիք. որք հանդիսացան ի
դէմ բռնութե Թագաւորին:
Ընանարմինք ի մտքին ցուցան՝
գերելիքոյ սրոյ և հրոյ տանջանաց. զատուածական մահս իւր
հանց ընծայեցին քրիստոս
տա՛ն բանաւոր գինամէնք:
Աշխատակեալք ձրդնութե՛
ի փորձ գանգնան տանջանաց՝
համբերութե՛ վանեալ ընդ
մեզն պատե՛ր գամ. փոխեցան ի
գո՛ր վերին գո՛ւարթնոյն:

Ա՛րանելի՛ որ հայրապետք հար
ցարեալք վասն հոգեբուժ
ցիկ. յաղթեալ բռնաւորին
դատ՛կից եղե՛ք վերնոյն:
Ա՛ընդնեալ նահատակեցա՛ք յեր
կրի՝ յաղթողք խպատերազմի.
կոխելով ընդ աստանայ դասս:
Լուսաւորեալք երկնային լու
սով պայծառացեալք ի հոգւոյն
սրբոյ. բարեխօսեցէ՛ք առ՛ր
վե՛ անձանց մերոց:

Ա՛րանելի՛ որ հայրապետք. որք կա
մաւ ջարբարեցա՛ք յանձն առեք
զհամբերութի՛ յարժանաւոր աղօթ
ս ձեր յիշեալոքդ զանձինս մեր:
Փոխանակ արեհն՝ ան՝ ձեր որ
հնդ հեղուս յերկրի՝ և հնո
անուշ բուրմանց յաշխարհ յարժ
փոխանակ անցաւորիս՝ ձեզ ան
անցն է պատրաստեալ պըսակ
վաստաց ի՛ քնէ՝ յարժա:

Ընդ վերին զաւրութեանն բա
րեբանեալք ընդգրկեցա՛ր. որ՝ որ
որ՛ես որ՝ զօրութեց կեցո ըզմեզ:
Յիշատակութ սրոց մարտիրոսից
գոհաբանեալք ընդգրկեցա՛ր. որ՝
Ա՛րեքսրբեան ձայնիւն աղաչս
կենք ան՛քեցա՛ր. որ՝ որ՝:

Օ՛ անյաղթելի ձրդնաւորացն
ընդ՝ երշանկան. ի կոչ՛ը հաւատոյ
ցեալք ամբեան պատուհասոյ՛ք:
Վանգի մերկին ուսնելով զան
զան տրտմարհեցին. նըմանօ
գո՛ք լինելով չարչարանաց վըրկ
չին. ի կաչ՛ք:

եկեղեցւոյ քահանայից. հիւսատ
կան պատուէրն այսօր բարեխոս
աւէտ սոյա քոյ խրնայեա իմեզ։
Ահիր մի շակ անպատրելի կաշ
Թողիկէ եկեղեցւոյ. և պըտակ
պարծանաց հաւատացելոց. բա։
Հաղարապետը ասծայն խորհր
դոյն. և բացողը դրան ապըստ
աւէտ Քրիստոս. բարեխոսեցէք
առաջ վեր անձանց մերոյ։

Ամէն աղաժանաւորեցայք կոչել յաշակերտութիւն առաքելոյն Թադէոսի, և ասծայէն հրամել մեքրութիւն, ահկի փորձեալ զբ տապ ի բնականութիւն հրեշտակաց. ով երանելի ըս ոսկեմայ հոգ. բարեխոսեցէք առաջ մեք րել ըզմիշտ ի մեղաց մերոյ։ Ամէն անհրաժեշտ դաւանութիւք. քարոզեցիք ըզքս ի գրիւ նոյս Թադէոս հայոց. մի կրտես լուսով ըզքաջ նահատակն, էյսահմնա եմրատան ի ծուխս զարդ վայելչութիւնն. ով էբա։ Ամէն անպատրելի ճակիկ իհրա պատանդ որդւոյ Թագաւորին չարչարելոյ. վասն ըն քրիստոսի սրագատէս խաղողեցայք պա տարագ ընդունելի. ով էբա։

Ամէն արդարութիւք քո ծագեաց յաշխարհ հաւատացեալ ըզխաչափայտն անպարտութիւն. և չետ մնայու ևս յարութիւն համ բարձաւ առ հայր յերկինս ծագ

Ամէն այրուածոյ ընտրեալ յորովայնէ. պանծալի գործ վկայիդ և պարծանք ազգի մարդկան. առ քո բարեխօսեա վասն մեր քո տօնողացս։

Հովիւն հոգևոր բանաւոր հօտի. լուսաւորիչ տիեզերաց սիւն լուսոյ կանգնեալ ի մէջ եկեղեցւոյ. առ քո բարե։

Հաստատուն հաւատով պըտակ ի գլուխ եկեղեցւոյ. պարծաւ քարոզ տիեզերաց և պարծանք ազգի մարդկան. առ քո բա։

Յառաջարի քում սրբուհե երկրէր պատկերք քո նըշխարաց. փառաւորվիք զոր յիշատակի կամաւոր մանք քո հանգըստեան. առ։

Յաղթելով ըս հայրապետքըն հրաւ իրմանէ հնգեցան սըրբոց. վերբառին հաստատեցէն զառաքելական քարոզու ին. իւրք վկիք հաւատոյ հիմնեան ըս եկեղեցւոյ

Ամէն զինու հոգւոյն ըզյ սրիա բար պատերազմելոյ. վանեցին զընդդիմամարտ մեղուն հերձուածողացն. որպէս հովիւքդ քաջ հերքեցին ըզգայլն ինօ տէ գառանց։ Այնու ըզհաւատոյս ձերշնորհուս ըս երրորդուհեն ընդ հանուր քարոզեցին յեկե ղեցիս ուղղափառաց. հաւա տալ ի հայր և յորդի և յսուրբ հոգին։

Տաւ Ջնորդս և վարդապետս

եաց՝ · որ երկրապագի յերկինս՝
ուրուց և յերկրաւորաց ընդ հօր
և սուրբ հոգւոյն · վասն որոյ
և մեք՝ զերկիրպագանելիսն հօր
հոգւովն և ճշմարտութեամբ ։
Որ փոխանակ ծագածին բա-
նին որ ընդ յերկինս՝ առաքե-
լոյս ուսմունքն հօր ի բարձանց
հզօրն ճշմարտութեամբ · մերոյ
Թաթեւզրոս յաղագս սրբոյ
յերց և հրաշինէր զընտրեալ
դասս առաքելոյն · վասն ։

Ընդօր սրբոյմանկանն և գիշե-
րային լուծան երկունք ծնոյն
դեռն նախահօրն · քանզի զծն
եալսն մարմնով ի մահ ևյոյ
պահ կանոնէ · վերստին ծնանի
հոգին յորդիս լուսոյ հօրն
երկնաւորի՝ · վասն ։

Յհանապար քո գալստենէն յոր
ժամ գան որ ի յերկինից ածցին
քո զծնունդդ · ևնդշան որ խա
չին պայծառանայ ի մէջ երկրի ։
Լուրջին տարբերք երկրի ի ձայ
նէ հրեշտակն վազոյն · որ գոչէ
զկենդանոսն · ասէ արիք ելէն
առ հօր կենդանութեան ։
Ընդհանուր մէջ տէր ողբումն է
ի ծագել սրբոյ խաչին · որով
եղև մեզ փրկութիւն · զի նովաս
ելցուք ընդառաջ ածորդւոյդ
որ ի յերկինից ։

Օ անձառելի լուսոյ մայր և աղ
բիւրական անսկզբնականից որդ
ւոյն · օրհնութիւն մեծութեանդ
քո ։ Օ անհաս սքանչելութիւն մայր ·
և զանձնաւոր տառապ ոչ բանին
օրհ ։ Օ բարերից փրկութեան
մայր · որ զանասնելին յեից էյար
դանդի ելար՝ · ընդ նա սահնակ
քեան օրհնութեամբ ։

Ողջ քի կամուղիկ ևկեղե
ցւոյ շնորհողն · գյաղթականն ըզ
պատուականն զծածկակ որ նը
շանս՝ · մատուցանեմք զօրհներ
գութիւ մերս ի բարձունս ։
Սա կամաւ քո քի ևմեռար սա
նալոր որ հոգւոյն · և գսաւակ
հրեշտակաց թագուցեալ եկաւ
րի՝ · ի լեառն վարդայ բընա
կիլ ի նմա՝ · վասն ։ հոգ և ։

Լուսոյ ժողովրդք երկրորդ
գնացաք ածային որ նըշանս ·
հասարակ մարդ ըզձեռըս
ձեր ի սրբութիւ · և ըզնշանակն
խաչ մերս վասն փառաւորացուք ։
Ընդժմ և · վանգի առաքեան
եղեն հրեշտակաց և մարդկան ·
գյաղթութիւն պատկի ի քէ ըն
կալան · և բարեխօսեն առ տէր
վա անձանց մերոյ ։

Օրհնութիւն վա յն ։

ՅՈՎՀ ՀՐԻՇՏԱ
կաց գաւազն ի յերկինս
ուրախանան ի վերա
ծնունդ սրբոցն ։

Ծնօղ հոգւոյս աճմանմն սի-
ցի ի վանս որդւոց սիոնի։
Կուգեմ՝ որպէս ցընծայ եկեղե-
ցի ի վանս որդւոց սիոնի։
Քանզի ի քեզ ես իմ ամենայն
ուրախութիւն եւ ի քեզ ես
ամենայն գոհութիւն։ Ի
քեզ ես ամենայն ուրախու-
թիւն եւ ի քեզ ես ամենայն
գոհութիւն։ Ի քեզ ես ամե-
նայն ուրախութիւն եւ ի քեզ
ես ամենայն գոհութիւն։
Ամէն։

Ամէն։

Ամէն։

ղէմըն վերջն։

Ա՛ղջիկ մը արեւմտեան լերկրէն
ագռաջող աշխարհն կ՚երթար։ և հանդիպ
ան ասժանաւորաւ՝ կ՚երթար
ասոր ըսաւ՝ ես քեզի
ես քոյր չեմ խնայեր ի՛մ մէջ։

Ո՛վ անկիզնասար բլուրնաւոյն
ի՛ հօրէ գհոգին ձրիշնորհիս։ որ
հնչեմամբ ձայնի էջ իլիբնասուհին
պատր նրմին սնամիկ հոգւոյ՝
զերփանաւորեմբ հոգեւոր էզդել
Ո՛վ հոմանգամիջին հօր և որ
դեմ զբաշխողըն ընդհոյց՝ որ
ի հրեղէն լերուս բաժանել
զբանին ընտրեալ լեզուաց հնար
հետց տեսը տարբ անտրելոյն։ զոր։
Ո՛ղջիկըն խնամատեալ լ՚ի կա
տարեալն անձնանուրեամբ։ որ
խոսեցաւ յերկինս և ի մարգարէս
և յառաքեալսն՝ ըսաւ։

Փառաբ քեզ տէր ասած վասնոր
յայնհետեան՝ որ կենդանարար
մարմնով՝ և գոյացուցիչ հոգւոյ
մեր նրնդէնելոյն։ Ալ բարձրա
գոյաբ իմաչին վեր ամանայ նմանո
մանն։ և իմանալով զոր իմ ժո
ամար առեր լ՚ի գերեալն՝

Ա՛զգիկա արեւմտեան լերկրէն հկեր
ագռաջող աշխարհն կ՚երթար։ և հանդիպ
ան ասժանաւորաւ՝ կ՚երթար
ղէմըն վերջն։

ես քոյր չեմ խնայեր ի՛մ մէջ։

Ո՛վ անկիզնասար բլուրնաւոյն
ի՛ հօրէ գհոգին ձրիշնորհիս։ որ
հնչեմամբ ձայնի էջ իլիբնասուհին
պատր նրմին սնամիկ հոգւոյ՝
զերփանաւորեմբ հոգեւոր էզդել
Ո՛վ հոմանգամիջին հօր և որ
դեմ զբաշխողըն ընդհոյց՝ որ
ի հրեղէն լերուս բաժանել
զբանին ընտրեալ լեզուաց հնար
հետց տեսը տարբ անտրելոյն։ զոր։
Ո՛ղջիկըն խնամատեալ լ՚ի կա
տարեալն անձնանուրեամբ։ որ
խոսեցաւ յերկինս և ի մարգարէս
և յառաքեալսն՝ ըսաւ։

Փառաբ քեզ տէր ասած վասնոր
յայնհետեան՝ որ կենդանարար
մարմնով՝ և գոյացուցիչ հոգւոյ
մեր նրնդէնելոյն։ Ալ բարձրա
գոյաբ իմաչին վեր ամանայ նմանո
մանն։ և իմանալով զոր իմ ժո
ամար առեր լ՚ի գերեալն՝

Ա՛յսօր ը անմարմնոյն դասս
պարեմն։ որք ինձբաստիս չէդ
նուէք զատեմբագիմեզ յայնհետ
ընկերն Թէհամուն՝։ բարեխոսեաբ
սոյա քո խընայիս ի՛ մէջ։

Ա՛ր ը՚ղմոլուէ՛ անօրէնն բրնամ

ԿԼ.

Տիրոջ առելուած՝։ բարե։

Ա՛յսօր ը անմարմնոյն դասս
պարեմն։ որք ինձբաստիս չէդ
նուէք զատեմբագիմեզ յայնհետ
ընկերն Թէհամուն՝։ բարեխոսեաբ
սոյա քո խընայիս ի՛ մէջ։

Ա՛յսօր ը անմարմնոյն դասս
պարեմն։ որք ինձբաստիս չէդ
նուէք զատեմբագիմեզ յայնհետ
ընկերն Թէհամուն՝։ բարեխոսեաբ
սոյա քո խընայիս ի՛ մէջ։

Ա՛ր ը՚ղմոլուէ՛ անօրէնն բրնամ

ԿԼ.

Տիրոջ առելուած՝։ բարե։

Ա՛յսօր ը անմարմնոյն դասս
պարեմն։ որք ինձբաստիս չէդ
նուէք զատեմբագիմեզ յայնհետ
ընկերն Թէհամուն՝։ բարեխոսեաբ
սոյա քո խընայիս ի՛ մէջ։

Ա՛ր ը՚ղմոլուէ՛ անօրէնն բրնամ

Ջեզմամբ արեն սուտ մեծարվի
մայր մը խմանալն սխեմ՝ . աղա՛ :
Տամար էն որ հոգւոյին . կեն՝
դանի ոսկերըք մը հիւանդաց

բժիշկ . աղաչէս :

Ա՛յսօր ձգնուէք սըբոյն ըզ
ընտանայ եկեղեցի ուրախութ
մեծաւ . հանդիսիւ որդւովք իւ
րովք ուռնելով զիշատակ սուգ:
Ազգ էն դեղ կենաց պարգև
եւ մեղ ի՛ք խըրժիլուի պատ
ուական որ արեմն իւրեանց:
Ա՛շխանուէ ունկն ի հոգւոյն
մեյ . առաջնորդել մեզ յերու
սաղեմն վերին . ի՛քաղա՛ք կեն
դանեաց ի՛ մեծըն սիոն:

Որ զսա ի՛քիս զարբսարանս
յանձն առեալ համբերելիք . ով
ածասեր հայրապետ . և արժա
նի եղէք ջերկայինն առնուլ
պըսակ: Որ փոքէ ցայգ շինէ
նէս հրոյ ժանգոտելիք պատ
բաստեալ ձեզ զարբսրելին . հա
մարձակուէ ունկնք բարեխոսել
առ ա՛ր վա՛ն անձանց մերոց:
Որ զամբարըշտութեըն վա՛
նելիք զկռապաշտութիւն ամ
ածասեր հայրապետ . հաստա
տուելի՛ք անդ
դա՛ր որ եկեղեցւոյ:

Ջենջուելի՛ կ այսօր հրեշտա
կից և մարդկան՝ զի զկորսեալ
չհաւ ըզ Քրիստոսին զանեալ
խորտակելին որ վերկըն . և

Օ՛ճածանին և զմի՛շտ կեցո
անդադար օրհնեացուք . քանզի
ծագեաց մեզ լոյս երեսաց ի՛
վերկին անձանց մերոց :

Խրնդա և ուրախ լեր անհաս
նայեակ մայր . քանզի որ ի՛քեն
ծընաւ քրիստո՛ս արծ ի՛ փրկու
թիւն անձանց մերոց :

Վանդ անսպառական գըթոյր որ
ածածին . բարեխոսեա քի՛ ող
որո՛յ կընդունիլ զանձինս
մեր :

Յաղթող և զնոր օրհնութի՛ միշտ
ի՛ բարձունս երգեացուք Քրիստ
ո՛սէրին քի՛ հաւատացեալ ժո՛
ղովուրդք : Որ երկն ի՛ւրեանց
րել զընտրեալ որ զեկեղեցի՛ .
սրբո՛սակեաց որ խոչիւն .
նըմա՛ ըզ փառս երգեացուք :

Փառք հօր և :

Ա՛յսօր և մեզ ոճնեացուք զնա
եակատիս որ խաչին . և փրկո՛ր
կնդին մատուցուք փառք և պատ
ուիւ յա՛ւիտեան : Ա՛մի՛ն և :

Ա՛յցելէք ըզտեղի անկելոյն՝ ով
բատառե՛ղական Թշնամո՛յն .
որ ի՛ յերկինից վայր անկաւ :

Օրհնութիւն Ղազարու յոյն :

Ա՛ՅՍՕՐ ՅԻՇԱ. տակ սըբոյն . և փայլին
նըշխարք սը ի՛ մէջ
եկեղեցւոյ . աղաչեացուք ըզ նոր
սիրեալ խընայեա՛ ի՛ մեզ :

եղե՞ն յաղթօղք խոստովելոյ։
Պատմեալ և արեամբ մատեան
ընդ դէմ ղէն նոա. վիրաւորեալք
ի մարմնի վիրաւորեցին ի մահ
ընկենլնալ. և սակայն՝ ոչ պարտ
ծանրս յուխտանալոյն։
Ի բանաւեստեղք ի հոգեղէն
զգաստութենէ. և բարեբանեալք
ի դատաց մարմնաւորաց ոչ վհ
կայք. անեղե՞ն անջնջելն պղ
տակաւ էջն։
Յիշատակ և պատճառ քանի հնուհա
տակաց քո սրբոց վերկային.
ի կոյք ժողովրդոց ցլնծու
թեամբ տօնեացուք։
Վանդէ տեսօղք ի տանջանս
և յաղթօղք ի մարտ՝ և պճոյ
կեանք ի հօրէ. ի կոյք։
Ար ի հրէղէն զօրոյ էրկնից՝
վառարանին սատրաճ. որում
զերկնայինն անձապական ծածկ
ին ըզ չնչոյս հեղերս յորդիս
ոգւոյ՝ ոգեշանօք սուրբ
ազգաձա մեզ առաքաճ։
Ի բեւեռիւ հոգեղինացս անհիւ
թական՝ ոչ ձեռ մարմնոյ՝ որք
և ծառաւելն մեզ զգաստ բերին
ըզ խորհուրդ. զո գալստեանդ
բազմապատիկ տեսլեամբք օրի
նակեալ՝ աղաչանօք սուրբ։
Ընձեռեալ տեսիչս Թեզդ. զո
ահեռագոյնս առաքեցան գոչ
բիել ի մէքսիել. անանցանելիան
դատաչքն իբրեւ ի բիկիր
սպառազինելիս. աղա։ ։

Ար գրատարջ ոգին ընտրեալն
առաքեցեր յաշխարհս՝ ի վեր
դասեան. աւետանել ըզ քո գո
լեստդ. անթերագիանել տօթե
նաբ. որքեք շնորհեան հաստա
տեալ եկեղեցւոյ քո՛ սիրէ։
Որոց հունք իշխանեալ բազ
յատրել զիմաստն քո յաշխարհս.
աստանօր կատարեցեր զմարգա
րեկեցն ըզտեսութիւն. որքեք։
Ար ըզմեզ գերի առեալ մահ
ոճամբ ըզմեզ կոխեցեր. որոմ
կերալ զբանին մարգարէիցն
յանդատաճեր քո հանել կատ.
որքեք շբ։
Ամոլք հատատց պատր վայելին
հայր որ՝ ելր որ եկեղեցւոջ մեր
դասէր փրկիչ տեսողացս ոգոյ՝
Առաքեսցես ըզբ պետրոսի և
պօղոսի քո՛ որ առաքելոյն մեր։
Ի տեսութենէ քոյոյ դ ըզպրո
թենէն վատատրեմբ որ ղերրոր
դաւիդ՝ երկրանչիւրացն աղբ
թիւք տեղոյցս ոգոյ մեր։
Ար հրատիրեցեր զսուրբ ոգին շաբ
ընտրեալսն իակզբանէ աշխար հ.
հ. ի Հարսն նոսին ա՛ն անայ
կոչելով յաբեսիսէ ընդ բազ
մերոյն յատուցանել զնոսա
ծանզիւնն՝ աղաչանօք սուրբ կե
ցո ըզմեզ ի վհատց թագաւոր։
Ար յաթոռս քո բազմեցուցանես
վերանալոյդ հանդէպ իր ոդ
ի առաւելից. հանճարք խո

ոսկեացուք։

աչք ժողովուրդք ցնծութ-
ական։ եկ-
ցուք առաջի երեսաց Տեր-
ոջ մերոյ։ այս-
ցուք առաջի երեսաց նորա
դասիւք ի փսիկէն։ Այժմ և
կան ստացուած։ ոչ միայնոյ մեր
յարմարեցուք քեզ հնդկաստա-
ն ու եղբարք ի մեր հաւատ-
ոյ և մեք ընդունելոյս մեր
և յիմանալի խորհրդոյ։

Գլուխ հօր և։

Ա յդոյ և մեք ընդունելոյս մեր
և յիմանալի խորհրդոյ։ յերկնաբեր-
կան ընդունելոյն. յերկնաբեր-
կան ընդունելոյն. Չամբարձեա ընդ մեզ նոր ստա-
ւել քան ընդ գայլն զմատաթիա-
կան ընդունելոյն. Ի ձեռնադրե-
լոյ քում ծածկոյն տեսանդ։
քոմ ծածկոյն տեսանդ։ զոր ընդ որդւոց
ըն զերբեվեանց. ստժանատորիդ
Բոլոսաս ասէ ձեր չնորհեա
մեզ ի պետրոսի և ընդ որդւոց
շալիր և բաշխող բարուեց. աղ
բիւր ես ծորաւեաց և հանգիստ
աշխատելոց. և եղեր վերընկալ
ուածոյն բանիդն։

Ա ՚ռ քեզ ստաւնիմք ամենա-
սքրբութի՝ . զերապեղն և հրաշ-
շալիր և բաշխող բարուեց. աղ
բիւր ես ծորաւեաց և հանգիստ
աշխատելոց. և եղեր վերընկալ
ուածոյն բանիդն։

Ա յդոյ և մեք ընդունելոյս մեր
և յիմանալի խորհրդոյ։ յերկնաբեր-
կան ընդունելոյն. յերկնաբեր-
կան ընդունելոյն. Չամբարձեա ընդ մեզ նոր ստա-
ւել քան ընդ գայլն զմատաթիա-
կան ընդունելոյն. Ի ձեռնադրե-
լոյ քում ծածկոյն տեսանդ։
քոմ ծածկոյն տեսանդ։ զոր ընդ որդւոց
ըն զերբեվեանց. ստժանատորիդ
Բոլոսաս ասէ ձեր չնորհեա
մեզ ի պետրոսի և ընդ որդւոց
շալիր և բաշխող բարուեց. աղ
բիւր ես ծորաւեաց և հանգիստ
աշխատելոց. և եղեր վերընկալ
ուածոյն բանիդն։

Ա ՚ռ քեզ ստաւնիմք ամենա-
սքրբութի՝ . զերապեղն և հրաշ-
ընդ մարդկան շնորհեցար։
կիս ուրախանայք և քոյ ա՛ր ծ
շաւա՛դ այլ թե՛ղիով զարտասո
տամ. երկինքք ցընծայեն և եր
դրծ որ ի կուսէն ծագեցաւ.
ծագեցաւ. անկընան պահել զարտա
ցաւ. անկընան պահել զարտա
լանիցեալ ի մտումի բնակե
կան անմբերնելի. հուր փայ
յայտ էր իմեն. և բանըն հայրա
Օ՛ծադումն հրաշալի որ ան-

նախհոգեբ բառնալ ի դերկոս
յորդւոյ աղաւամբ՝ . աղաչա։
Ալ ըզբաժակ անմահութեան
սիրոյ քո արբեալ երանելին
կիզնատեոս . ոչխար յորեան
առաւօտածագիկն գազանաց մանր
րեալ ժանեօք հայց առ քեզ
առաւ առաւօտոյ . աղաչանօք։

Ա՛ռաքելոյ աղաւնոյ՝ ելքանելով
մեծաձայն հընչմամբ ի բարձ
ձանոյ . ի նահանութիւն լուսոյ
վայելման հրաշինեաց անկիզե
լի զաշակե՛րտան . մինչ դեռ
նըմատեին ի նա վերնատանն։

Ընդհանրական աղաւնի՝ անքըն
նելի որ քընանք ըզնորս ամառու
ծոյ . զոր առեալ ի հօրէն՝ պատ
ած զհոգեւոր և ըզմիաւանգամ
գամ՝ե՛ասան . զոր քարոզեցիր
համազո՛յական։ Օ՛րհնուի ի
բարձունս՝ երկրին ի հօրէ հոգ
ւոյն սրբոյ . որով առաքելքն
ազգեցան անմահական բաժա
կա՛ն . ի հրաւիրեցիր զեր
կիս ի՛յերկին։

Փառք քեզ հայր . որ կենարար
դես մարմնոյ և պայծառութիւն հոգ
ւոց՝ . ընկա՛լ զօրինաբանող հո
գիս յանմահական քո հանդիստ։
Ա ստղաստեղն հօր որդի . որ պատ
կերակից եղեր հոգեղինացս ի
խոհեցատ . ըն։ Ա մենազօր նբ՛ հո
գի . որ անդորրիչ ես նեղելոց ի
մըխիթարիչ հոգւոց . ընկա՛լ։

Օրհնութիւն Աւետեաց։

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ վերկայից քոց քո պարգեւ եամ մեզ ծրնեղ զքեզ արժանիս կատարել մնուցեալս զանձինս իւրեանց քեզ պատրաստ առաւելս իւրեց։ եւ ակն ունիմն պլսակիլ ինքն տէր։ Սոցա՛ ողորմեաք վարկիչ ինչպէս ինձ եկեղեցի քո։ զոր ըստացար պատուական արեամբդ քո սրբոյ։

Ա՛յսօր յիշատակ սրբոյդ քոյ։ որք անձանց անօրինացն հատ բեր ելին։ եւ դատակից եղեն վերինն զըստրնոյն։

Ա՛յսօր եւ հրճշտակք ուրախ նան ընդ կանուխ ջրչարանըս Հզօնդ։ որք յաղթեցին անօրէնն բրնանադրացն։

Սուրբ եւ թագաւոր յաւիտեանից՝ որ նրատես իմոյ ջրեկիր պահան կենդանեաց։ եւ իմ սրբոց քոց վարձաբանիս։

Փառք քեզ տէր երկնաւոր որ նրատես ինքնալեա։ եւ բարեբանիս ի դաստուց սերնդեցեց։ Ընդքեզ գովեմբք թագաւոր փառաց քո։ հանձայնեակ ընդ քեզ ըս քո յեկեղեցիս պղտրոց։

Սիրեցեա զանձինս մեր եւ տուր հատցո՛ նրոց քո երկրորդ ձեռդ։ կեն դանարար սուրբ հոգի։

Պարծեսցին սրբքն վառօք եւ ցնծասցեն ի հանդիստս իւրեանց քանզի ընդ հոգւոյ եւ ընդ սրբոյ անցուցին զնարիկնս իւրեանց։

Սուրբ զորիւնս իւրեանց տէր ղէն ջրչարանացըն հանիւրեցին։ եւ զգեստուռնալիս բրնութեան անարգելին յաշխարհի։

Ընդ եկայք հատուսանեալք կատարեացդ ըզյիշատակ սո։ քանզի սգան են մեզ բարեխօս յարքայութեան նոցուն։

Ընջան իւր սրբոյդ քոյ վառք իւր հանդուցիչ է յոյսիկըս սո։ եւ հոգիք սոցա դատաստան ընդ հրեշտակս լինէրկինս։ Ասան կ՛ հրեշտակս նոն շուրջ են գնդեցք։ եւ երգակից են մեռանց յերկնաւոր ինդ։ եւ հոգ ցեն մեռանցն զնանդուղ։

ամենայն աշխարհի։

Ա՛յսօր ուրախացեալ եկեղեցի։ ոտնկ խնդալ զոհ վերինն երեւանդեմ։ սրբոցդ ձայնիւ փառաւորելով ըզգօն։

Ա՛յսօր հանձայնեակ որդիք սիոնի երկրային ոտնիւն արձանան որդոյդ անդ բանկոց վերինն սիոնի։ սրբոյտոյ։

Ա՛յսօր դասք անմարմնոցն էր դրս առ՛ լսարին ընդ մարդկան զերդոս հոգեւորս յանանց վեհ սպին յառաջատ։ սրբ։

Ա՛յսօր ցնծոյ զնաբձայեալ եկեղեցի հեթանոսաց։ ոտնկ նոյն զյիշատակ մեծի նահատակին

և հօրըն հաւատոց աբրահամու. օրհնէցէք մանկունք սիոնի զՏէրըն լուսոյ ահղեռւելի։

Աստօր նոր խոպոչել կոչեցեալ մարգարէին առաջ. ոճնեաց ըրնծուելը ըզ ոտն հովուացն իսրայելին առաջնոյ. գովէ ըզլալ ըզգլուխ անկեան երկուց որմոց յարմարուելեամ։

Աստօր Իզնվիսը լերանց ոճն ու հաստատուեալ. որ և յաւէտ առագիս յոտնոյ հոգւոյն ածու բուրվառ առնուսհոս անձրեւոք. բարեբանեալ զանգիւրըն կենդանի զարբուցանօղըն ծարաւեցեալ։

Աստո՞ր երկնացոցըն վայր իջեալ ոճնեն ի հողեղէնս. զնիշատակ որ առաքելոցն քո որք դասեցեր ըզմարդիկ ի տը բնաւորս. վառաւորելոցդ որ ղերծորդութիւնըն համագոյ։

Աստո՞ր պարակից հղեալ վերնոյն ոճդիք նոր սիոնի. կիրճան ի՛ր լեզուացն հրեղինաց. որովք հղեն ըզգեցեալք ըզքո. փառ։

Աստո՞ր քահանայք հաւատոյն հայք որ հիմերդ քո ի հոգւոյն ածուածոյ բեն զնիշատակ լուսոյն ծագող ազգ. որով մաքրեցիք ծննուրդ որ հոգւոյն. փառ։

Ծայրն հաւատոյ հարցն սըրբ բոց դասեալ նուիր. ծագեցաք. քո ընդ հնոցս լոյս հայաստա հանգոյց որ ոչ ապականիս. անդադր

բարեխոսեա՛ վէ անձանց մերոց Աստուած հօրի քո ընտրեալ հովիւդ քոյ. ի հօրէն լուսոյ բերղեամ շաւաւիղ բարի որ վերդանիս. ան։ Ոմիեանդ խիղ կայս հօրըն մեծի հանան անան. քոյոցըդ զանօրինաց խորտակել զպատկերն որ որ յուսիկ. ան։ Ոտանկեամ անանրինոյն մեքոյ կուսածոյ. ճմանրիտքոյ հանդգուցեալ վերկայ. քի որ գրի գորիս. ան։ Ոյ՝ երկնայնոյն ի՛ր կրի հաղորդ ճրկնածոյ. յանդիմանելով ըզհեաւտաւորըն կա տարեցար վերան անուանըն որ

որ դանիէլ. անդա։

Ոյհարաշարժ աղբերըն՝ անկա տահոսդ վերանալ. կենդանատուր որ հոգի՝ օրհնեալ էս լոյս ճրշ մարիտ։ Ոյսօր ի որ վերնատուն էկեալ սրճ ճրշմարիտ. հրաշազարդեալ զանգիլեան իւղս փեղքոյ հոգի։ Հրաճառագայթ խոնդութիւ անակնկալսոյն լը ցեալ. վառաւորելով երդեմն օրհնեալ էս լոյս դերեզմանոյ։

Որ ի հօրէ առաքեցար մարդա սեր կարօղ վերկիչ. ի ըզմեզ ցեալ ըզմարդըն երկնակեցեր. աղերսեա որ հրաժարելոյս զոր հրաւիրեսցի առ քեզ կոչեցեր։

Ի ի խաչին բեւեռեցար մար դասեր կարօղ փրկիչ. և ըզցօղ անպիսան արեանդ ցօղեցեր տի

հանան Տէրէյն՝ Տաւրէն Վարդ-
բուսոց : Տուէյ Հաւալին ցայն :

ՔՈՂ ՎԻՆՈՑ ԱՐԻ

դար և ուղիղ դատաւոր
իմ՝ զի սրբոց քոց բարե-
բանիս . Հարցն մերոյ աշ-
օրհնեալ ես յաւիտեան :

Ո՛ղքեզ որ ինծի ինչ
ասէ ընդ-
մտիրտաց դաւիս . Հարցն :

Ո՛ղքեզ որ ահաւոր Թագաւոր
յաւիտենից՝ . պաօր ընդ դատ
վերայից քոց բարեբանեսցէ . Տար :

Ո՛ղ որ օրհնեցէք . բարձր ա-
րեք զնա յաւիտեան :

Ընծաւելին երկնից ևՀրեղէ-
նաց իմոցէ ինծի ցանէ ցամա-
բել իւր զինուորս . բարձր :

Ըստուն և մեք հանապազ ըս
քրիստոսի աստուծոյ . ընդ նո-
սին խնդրել ըզ Ծ մեր

ղաց մերոց . բարձր :

Յանձնաւ փառաց խո՛նարհե-
ցար ի մեր բնութիւնս . բա՛ղ-
ձասլաւած և մարմնացար ի սրբ
քոյ կուսէն :

Նոյ ծնաւ ինձ կուսէ անապական
մարմնով . ըզ քե՛զ անդադար
բարեբանեմ ի ծառայութեանէդ :

Ա՛յ

Ահա Տէրէյն՝ Տաւրէն Վարդ-
բուսոց : Տուէյ Հաւալին ցայն :

ՔՈՂ ՎԻՆՈՑ ԱՐԻ

դար և ուղիղ դատաւոր
իմ՝ զի սրբոց քոց բարե-
բանիս . Հարցն մերոյ աշ-
օրհնեալ ես յաւիտեան :

Ո՛ղքեզ որ ինծի ինչ
ասէ ընդ-
մտիրտաց դաւիս . Հարցն :

Ո՛ղքեզ որ ահաւոր Թագաւոր
յաւիտենից՝ . պաօր ընդ դատ
վերայից քոց բարեբանեսցէ . Տար :

Ո՛ղ որ օրհնեցէք . բարձր ա-
րեք զնա յաւիտեան :

Ընծաւելին երկնից ևՀրեղէ-
նաց իմոցէ ինծի ցանէ ցամա-
բել իւր զինուորս . բարձր :

Ըստուն և մեք հանապազ ըս
քրիստոսի աստուծոյ . ընդ նո-
սին խնդրել ըզ Ծ մեր

ղաց մերոց . բարձր :

Յանձնաւ փառաց խո՛նարհե-
ցար ի մեր բնութիւնս . բա՛ղ-
ձասլաւած և մարմնացար ի սրբ
քոյ կուսէն :

Նոյ ծնաւ ինձ կուսէ անապական
մարմնով . ըզ քե՛զ անդադար
բարեբանեմ ի ծառայութեանէդ :

Ա՛յ

Ար ըզդ-ժոխ ուրբեցեր ևըզ
դրեա՛սըն փրկեցեր . և զարգե
լեալսըն վերստին ի կեա՛նս
ըն յա՛ւիտենից՝ . ող :

Ա՛ծածին աբ կոյս անհարսնա
ցեալ մարիամ՝ . որ օրհնեա՛ցեալ ի
կանանց . զքե՛զ օրհնեմք մի՛ շա
որ արժանեցեր ծնանե՛լ ըզ
Ա՛նապական տաճար և առաքեա՛լ
լուսոյ . որ լքեալ վերստին
բանըն կենաց բնակեցա՛ . զք
Ո՛ւրբըն կենդանի՛ որ իմոր
նեն վառեցա՛ . զոր անվերնա
յորդանի՛ քո՛ւմ կրեցեր և ծը
նար աբե՛ և մնար . զքե՛զ :

Ա՛յսչափ քո՛ւ երկրպագեն սրա
րածք ամ՝ որ ի՛մբերուե՛ մեզ կան
գնեցո՛ . ամ՛՝ եղիցի մեզ պահ
պան յամենայն ծղ . ապրեցուցանել ըզդ
մեզ խոստովանանց բանասիրութի՛ւն :

Ա՛սաս բարձրացար բարձողդ ա
նիծից . որ փառաւորեա՛ցեա՛ք ը
հոր . ժողովե՛լ ըզդ հեռացեա՛լ
սըն կենսաբեր փայտիւն . ապրե՛ք :

Փառք հոր և :

Ա՛մենա՛ւ լուսաւորեցան սրբուհիք
ամենայն՝ . ամ՛՝ ասրսեբեն սը
զ Ա՛ստղըն ի՛մաստասէր բանիւն
որ ազատեա՛ց ըզդ մեզ ի պատ :

Ա՛յժմ և միշտ :

Ա՛ստղա՛ւ հանդիսաւորե՛ցեր և ա՛ռ
ա՛ր բարեխոսեցա՛ սուրբ . և ի՛մ
զո՛ւն և մեղանի՛ց . որպէ՛ք կատա
բին ըզդ ի՛շատակըս սուրբ :

պատերազմական էր երկրին • վեր
հանեալ զձեզ երկնայնոց՝ դա-
տուցն եղիցին երդումիւ՝ ամէն:

Որք զանձինս իւրեանց քա՛ղ
հայր ընծայէիցին և արդեաւք
քում քե եղիցին խոչակից • ա՛յ
ղաչանօք սուտ կիցս ըզմեզ:

Որք ըզ մարմինս իւրեանց քա՛ղ
տանեալ մերթ ընդ մերթ և հոգեւոյդ
սրբոյդ եղեն օթեւան • ամէ՛ն:

Որք ըզկենդանս իւրեանց քա՛ղ մի՛
խանակէիցին • և երկինք ալքա-
ուեդ եղեն ժառանգորդ • ամէ՛ն:

Պատուական վէ՛կայիդ զինուո՛ր
րութեանցն դասք • տանուձայն
եա՛լ ընդ երկնային զօրսն էր-
գե՛ն ասելով • որ՛ էս ո՛ր զօրու-
թեանց բընակեա՛ղդ ի՛ լոյս:
Կարծրագոյնդ տանջանօք լուծին
ըզկար մարմնոյ • և բացայայեալ փա՛ռ
լամբք հոգւովն երգե՛ն ասելով •
որ՛ էս: Չամենայնեա՛ն ընդ նո՛
սին արժանաւո՛ր սիրեալ • ի՛ տա-
ճարի Հրեշտակապետին երգե՛մք
ասելով • որ՛ էս ո՛ր զո:

Պ՛ռաքինեաւք վա՛րուք հաճոյ
ացա՛ն որ վէ՛կայքն • և ընտրե-
ցան կանուխ մե՛ռնելոյն իւր
եանց՝ և հրաւիրեցա՛ն ի կոչումն
արքայութեանն երկնից:

Որք մեռանելոյն զանձինս իւ-
եանց խիո՛ր սրտ և հրոյ • և հեղ
մամբ արեանն իւրեանց եղեն
վէ՛կայք քո՛ • և հրաւիրե՛ն:

Ա՛յսօր զեկեա՛ղ ի՛ փրկու՛թիւ
այգի մարդկան՝ • միաբանու՛թ
ամենեքեան մեծացու՛ս:

Յողովե՛ալքս ի՛ միշտակ աբեղ
բոյ քո՛ • ա՛զատէ՛ զմեզ ըզ քեզ •
սուտ բարեխոսու՛թ աղաչմա՛ն:

Նրկրպագումն առալի՛ բեմի քո
քրիստոս • ընկա՛լ քո՛ զըղծու՛թ
ըզ զաղաչանքս մեր • սուտ բա՛ս:

Օ՛րս հոգեւո՛ր և մարմնո՛ր տո՛
զանասրմին • անապա՛տ ի՛ գալ
ուստ քո պահեցեա՛ մարդասէր
փրկիչ • սուտ բա՛ս:

Յողովե՛ալքս ի՛ միշտակ աբեղ
մնաւորութեան • միաբա՛նու՛թ
երգելով • օրհնու՛ի՛ իբարձնա՛ն
երկնաւոր թագաւորիդ:

Վանդի հեղմամբ արեն սուտ
պատուհա՛ս թշնամին • և մեծա՛ր
եա՛ ընդերձի սիոն երգելով • օր:

Վատակելոյն ընդ զօրսս վե՛
բին զբաւթնոցն • միշտակա՛ս
բերկրեալ ի՛ սբ՛ըռեի՛ սուտ՝
երգեցողք • օրհնու:

Որք զհանդէս նահատակու
թե առբնաւորքն ցուցին •
և յաղթեցին հաւատով երբեք
լուսոյն եղեն մեզ առիթ • ամէ՛ն
ջանօք սուտ կիցս ըզմեզ:

Որք ըզհաստա՛ր կռապաշտու՛թ
ըն վանե՛ալ հերքեցին • և կանգ
նեցին մեզ նըշան յաղթո՛ղ ընդ
դէմ թըշնամւոյն • ամէ՛ն:

Ն՛ւ հրաշափառ ձեռնտու՛թեամբ

Աղաչեցայն նոքան վասզ. եւ
ցնծացաք ի յաւիտեանն ի քէն
տակս իւրեանց յաւուրս զոլլա
տեան փրկչին։ Յերժամ գայ վա
ռաջ հօր վաստատ լինել ի մէջ

աջոյ նորա։ Արդ աղերսիմ
զառաջս իւր ի պահել զմեզ
և զանապատ ընդ առաս.
և բնակել ի հեզս և ի խոնարհս
ի գալստեանն իւրոյ։ Յերժամ
փոխանակ ճշդմանէ համբերս
զոց մատուցանէք նոցա զանիծս
զանիծատամ ալեաց։ փայլին ոդ

զարեգանն։ Յերժամ գայ։

Ընծայեալ բերկրի սիոն վէ
րինն երուսաղէմ. ծագեալ է
մեծութիւնք ընդ ունիլ յարք
սն քո ի քէն։ Յերժամ գայ։

Աւրհնեալ լեր հանապազ որ եկիր
ղէնի. և ընծայ խիտաս և խնդ
ութիւն վանապետ բանին։ յոր։

Ընդ վերին զօրսըն դասակից
եմ ըզգեցեալ ըղձոյս. և զանանց
հուիք լըսեալ ըզ ձայն կինաց
բարին։ սահալով ելից զ վերոյ
նեաղք ի հօրէ. ժառանգիցէք

զանապատում ըզ կեանն։

Աւրհնեալ ես որ զօրութեանց.
որ բնակեցար ես ի յերկինս. և
բարեբանեա ի սըրբոյդ քոյ։

Աւրհնեալ է զօրութիւնդ սերով
բէք և քերովբէից. անդադար օր
ինեն զքեզ զանուանդ քո։

Վաւհանայիք ընդ նոսին պաշտօ
նեայք և ժողովուրդք. երկրիր
պագեալ սրտիւք քո։

Լոյսդ որ յառաջ քան զյաւ
ետնեան ի հօրէ առաքեցար. և
լուսով խնամակեաս լըճկիր զս
ըրածս. ծրինեալ ես մանա
ւոր յաւիտեան։ 489

Ո՛վ երգ իմ սիրելի, ես քեզ կը տամ
Ձեր քո պանդխտի տրտում թեւեր
Եւ դուն երկնքին . ուր
Լսենդրումը իջնէն բարեբար .
ողորմած՝ անձանձ մերոյ :
Ո՛վ որ սրբոյ ոտից մատուցանէ՝
որ ընկալ զաղաչանս մեր :
Որ զլծանդ ես յանձնոյնի .
որ կեցո զանձինս մեր :
Սուրբ ես տէր զթութեամբդ
բնակեալդ ի լոյս յանմատոյց .
Ձգնութեամբ սրբոց քոց
լուր որ ես աղաչեմ :
Յաճախոյն ժամուրնեմբ ըզքեզ
որ մարդասէրդ ես կեցո ըզմեզ :
Յօրինէ ի նոր օրհնութիւնդ
ըզմեզ՝ զի նա է փառաւորեալ
յամ սրբոյ խրոց :
Օրհնեալ ես դու որ արժանի ա
լար ըզմեզ հատանիլ ի մանկ
ժամանակուն սրբոյն ի լոյս :
Որ բարեբանդ ես և ի պրկս
հանդուցեալ . ըզքեզ բանիւք
բանիւք սուրբ հարցն մերոյ :
Որ ըզսիրելիս քո վերիս մանկ
հուսան՝ անապականս պահէ
գեր ի հրոյն . ըզքեզ բոլ :
Որ յուրեր ըզգօրուն ածուէրդ
քո՛ երր և անօթին թիրեն . ըզ :
Ընդուներ օրհնեցեր . և բան բեր
արարիչ ըզնոյ յաւիտեան :
Որը միանգամին զանձինս իւր
եհաց առնջատց . և գամակիչ
եղեր՝ վերին զբարիսն՝

Ո՛վ ընդ լոյսն հակիրճանդ հաս
առնուցեր վերնատուն . և զհաս
արն անդխտութեամբ յարուցեր ըզդ
րա հաղածեցեր . օրհնեալ ես :
Ո՛տոմ և մեք լուսաւորեալքս
ընդ լուսեղէնն զբաժնեցեալ . եր
գեսցուք ըզնոցա ի յարութեն
երկնից . օրհնեալ ես :

Ծոյս Հաւաքի երկ :

Ո՛Ր ԻՐԻՆ ԸՐՔ . ԸՐՔ
րիչ յաւիտենից . որ նստիս
ի բերովբէից խնայեա յոյս
րատ ըստ քո՝ ողորմ հարցն մերոց :
Որ արդ թագաւորդ մերոյ քոյ
որ ինքն ի հօրէ . և մարգեալդ
ի սրբոյ կուսէն . արդ հար :
Որբերս արդ . որ աղերսիդ ես
անլռապահ . լսեցուցեր ըզմայր
գործեան և զաւազակեան ուէ
ստարանել ըզքեզ . արդ :
Չոյր անլսակիրդեն . որ խնամես
զքո զարարածըս . գործեր քո՛
ըզքեզ օրհնեն և առաւել բարձ
բացուցանեն զհաւատ անուն
քո նոր : Որդիդ միածին . էս
կիս հօր և հոգւոյ . գործեր քո :
Հոգիդ ճշմարիտ . փառակից
հօր և որդւոյ . գործ :
Ո՛ւրանիս լեր ուծածին՝ առնող
անխտանելի . ըզգեզ մեծացու
ցանելի : Յերկրացիր անարգնատ
բար . և զիս վայելչասէս ծը
նար . ուրախս լեր :

քաղաքն։ Եւ ելեալ Ներսէս ի քաղաքէն՝ ե-
կաց առաջի նոցա, եւ խնդրեաց ի նոցանէ
զխաղաղութիւն։ Եւ նոքա ոչ կամեցան
ընդունել զայն, այլ ասացին. Մեք ոչ ե-
կաք ի քաղաքէդ, այլ ի Տարօնոյ։ Եւ
Ներսէս ոչ կամեցաւ ընդ նոսա պատե-
րազմել, զի ոչ էր ի քաղաքէն։ Եւ նոքա
գնացին ի Տարօն, եւ ոչ ինչ գործեցին
ի վերայ Ներսիսի։

Ի ժամանակին յայնմիկ Ներսէս ե-
կաց ի Տարօն, եւ ժողովեաց զամենայն
զաւրս իւր, եւ գնաց ի Մանազկերտ։
Եւ ելեալ Ներսիսի ի Մանազկերտ՝ ե-
կաց առաջի նոցա, եւ խնդրեաց ի նո-
ցանէ զխաղաղութիւն։ Եւ նոքա ոչ
կամեցան ընդունել զայն, այլ ասացին.
Մեք ոչ ելաք ի քաղաքէդ, այլ ի Տա-
րօնոյ։ Եւ Ներսէս ոչ կամեցաւ ընդ
նոսա պատերազմել, զի ոչ էր ի քաղա-
քէն։ Եւ նոքա գնացին ի Տարօն, եւ
ոչ ինչ գործեցին ի վերայ Ներսիսի։

Ի ժամանակին յայնմիկ Ներսէս ե-
կաց ի Տարօն, եւ ժողովեաց զամենայն
զաւրս իւր, եւ գնաց ի Մանազկերտ։
Եւ ելեալ Ներսիսի ի Մանազկերտ՝ ե-
կաց առաջի նոցա, եւ խնդրեաց ի նո-
ցանէ զխաղաղութիւն։ Եւ նոքա ոչ
կամեցան ընդունել զայն, այլ ասացին.
Մեք ոչ ելաք ի քաղաքէդ, այլ ի Տա-
րօնոյ։ Եւ Ներսէս ոչ կամեցաւ ընդ
նոսա պատերազմել, զի ոչ էր ի քաղա-
քէն։ Եւ նոքա գնացին ի Տարօն, եւ
ոչ ինչ գործեցին ի վերայ Ներսիսի։

Ի ժամանակին յայնմիկ Ներսէս ե-
կաց ի Տարօն, եւ ժողովեաց զամենայն
զաւրս իւր, եւ գնաց ի Մանազկերտ։
Եւ ելեալ Ներսիսի ի Մանազկերտ՝ ե-
կաց առաջի նոցա, եւ խնդրեաց ի նո-
ցանէ զխաղաղութիւն։ Եւ նոքա ոչ
կամեցան ընդունել զայն, այլ ասացին.
Մեք ոչ ելաք ի քաղաքէդ, այլ ի Տա-
րօնոյ։ Եւ Ներսէս ոչ կամեցաւ ընդ
նոսա պատերազմել, զի ոչ էր ի քաղա-
քէն։ Եւ նոքա գնացին ի Տարօն, եւ
ոչ ինչ գործեցին ի վերայ Ներսիսի։

Ձ[ն]ԱԽԱՏԱԿԱՆ Լ՚Ի բանեակ եւ՚ մեծ ցրիւ զուարթ քո. մի՛ մեր ժեր ը՚զմեզ յողորմած քումմի՛ տէր ողորմեա՛ մեզ։ Նախատեղծին այցող փրկիչ փրկութի՛ զմեզ յարժանայ նեղչաց մերոց վանն ընտրեալ՚ց քոց սրբոց՝ տէր ողորմեա՛։ Աւետել փառաւորել՚ի տանջ րիծ՚ սրբ.քոյ վերկայից։ մի անտես առներ զապաւինեալս ի քէ։ Ընդ՚ որ օրհնեցեալ եւ բարձր աբ բանեալ ը՚զնա յաւիտեան։ Ընդ ապրեցելոյն ի հնոցին եր գակցելով գոչեցուցեալ։ օրհնեցեք ամ՚ գործք ք տեն ըզտ՚ք եւ՚ վերկայարանա սրբ.քոյ ընծայ ցուք տալով։ արժանաւորեա՛ եւ՚ ը՚զ մեզ հաւատով քո մաքուր ժառանգութե՛ սրբոյն ի լոյս։ և աւետե՚լ բարձրեալն անուն քո անեղոյն յաւիտեան։

Աբ՚ և ածածին մարիամ ցան կուսի կուսից և պարծանք ազգի մարդկան։ մայր և արգ խին մի Ընկալ մարեմի՛ և տանջար ընդ հանուր լուսոյն. անարատ և ան խախտելի կուսութի՛։ մայր և խորհուրդ կենաց և մայր կեն դանութե՛։ և աւետեանս հրեշ վոյն ծագումն։ մայր։

Պարծանք հաւատոյ սբ ձրդ նահատոյց։ որք ը՚զ մարմնս իւր էանդ խլէք քո պատարագին։ և հեղմամբ արեանն իւրեանց նորոգէցին զպաշարչս։

Պատուհասք ընդ անմարթին բանեալ էին։ վայրկին ոչ զարեգանէն ի՛ մէջ տատեզայ՝ զի՛ զհո դիս մարդկան լո՚ատուհասելն ուսանէին լուսոյ։

Ա՚րդ հակ.ք ժողովուրդք ող և հաւատացեալ.ք քո։ ի՛ձեռն սրբ մարտիրոսացն առաքեսցո՚ք գո հութի՛ վասք ի՛ բարձունս ող։

Ա՚տաճարի հանգըստեան սբ վերկայից։ զաղաչանս մեր մի անտես առնէր որ կարդաւք առ քե՚ղ ո՚ր։ սբ բարեխոսութի՛ կե ցի՛ ընկալ։ Ա՚րք վա՚ անուանդ քո հեղին ը՚զ պատուական սբ զարեանս իւրեանց՝ տրիսեզոյ մարտեան ընդ դէմ թերհնամէցին և զօրացան ի՛ պատերազմի՛։ սբ։ Պարծեսցին սուրբք քո ո՚ր ի հանգիստս իւրեանց։ որք տան ջանաց անօրինացն հաւերեր ցին։ և անապական պըսակացն արժանի եղեն։ սբ բս։

Ա՚ը՚գնաւորը՚ք քրիստոսի։ մո՚ր բե՚լոցս առաջնորդք։ Ա՚ղբիւր կենաց է՚ք յաշխարհի։ հեղմա՚մբ սբ՚ արեան ձերոյ։ ն՚ր որք կատարեն ըզփիշատա կըս ձեր՝ արբցե՚ն յաղբերէն կենաց։

Եղեմեայ արեան սրբոյ վը
կայիցի հաշտեալ ընդ ձեզ քո՛.
եւ ի բերկրական յոյս խնդութեան։
Որը նահատակեցան վասն քո
իւրոց՝ . վերստին ոչ ելանիցեն
ի նեղ Երկնաւոր՝ . այլեն ազատ
անոնք հաշտեալ ընդ ձեզ։
Որը միայն ի սէր ուխտապո
հութեանդ . և մատուցին զանձինս
իւրեանց պատարագ քեզ և ջ
նուելի . այլեն ազատ։
Օրհնեն ըզքեզ ամ
բիւր շնորհակալ . արդարոյ անձինք
և հոգիք ամենայն սրբոց։
Պահեն ըզքեզ քո մնասիրունք
ըն ժողովք . զանազ մնդապարեւից
և զուռնեք ամենայն սրբոց։
Խաչբանեն ըզքեզ որ հոգ
ոյ միայնդ էս հրեշ՛ը . և պատկեր
զծրացեալ զյուսացիս ևրեզ։
Ընդ ամէնսրբոց քո բարեբանեալ
ըզքեզ քո ամէն հարցըն մերոց։
Որը խաչակից քեզ դիտել յո՛
ժարութիւն յանձն առին ըզդը
ժգնդակ տանջանս՝ . ընդ նոսին
օրհնեմք ըզ քեզ քո՛ ամէն։
Որը մեռան ընդ քեզ և կենդա
նացան ևմիաբանութեամբ վայ
ելեցին ի քո փառս . ընդ նոսին
կենսագործեա ըզ մեզ քո՛։
Ընդ որ օրհնեցիք զ ոգիքդ և
բարձր պարիքը ըզնոս յաւիտ՛ան
Որը սրբոյն ի բնակարան և
ի քո հանդուցեալ . օրհնե
ա՛մէն սուրբ Երրորդ վը
Ո՛ք ըզքեզ տեսանէ ի ձեռն հաւատոյ
քեզ մերձենալ . և ոչ ի ձեռն տեսլեան

ղեղեակաց ՝ որ ցվերայիցըն . բաւ՝
Ա՛րուա՛ երկրպագե՛ն դաձք հո՛
ւորաց ղըւարթնոյն . բա՛՛ր՝ բ
Ո՛ր վաստաբանէն զորք երկնա
որաց ղըւարթնոյն . բա՛՛ր՝ բ
Ո՛ղ տէր օրհնեցէ՛ք բա՛՛ր՝ բ
տարէ՛ք յաւիտեա՛ն ։

Ա՛ղ տէր օրհնեցէ՛ք բա՛՛ր՝ բ
մարեա՛ք հոգի . տէ՛ր բա՛՛ր՝
Լա՛ր եանեա՛ք ղ՛ք ղ՛ք տէ՛ր ձղ
ասէ՛ք տէ՛ր հոգի . տէ՛ր բա՛՛ր՝
Ո՛ղ տէր օրհնեցէ՛ք բա՛՛ր՝ բ
տարէ՛ք յաւիտեա՛ն ։

Ա՛ղ տէր օրհնեցէ՛ք բա՛՛ր՝ բ
ղեղեակաց տէ՛ր վե՛ր՛ն բա՛՛ր՝
Ա

ժողովածոյ Ի՛կեղտաւոր սրբոյն
Հայկայ • ապաչանօք ։
Ա՛զգեր օրհնեցէք և բարձր ա՛ղա-
ղակեք ընդ յա՛ւիտեան ։
Ընդ երկնային զինուորսն Քրիս-
ղոսիոյ զովեցէք զա՛ն զովելով օրհ ։
Ընդ դասս երանելի վկայիցն
ըզպլատակիչսն սրբոց՝ բարբեր-
նեվոլ օրհնեցէք զ՛ն և ։
Ա՛յլ լո՛ւսոյն մարիամանդա
րանապետ՝ օրհնեալդ Իկանայս ։
Օ՛ լոյսն անո՛ւսումն յարգան
դի կրեցեր ։ օրհնեալդ ։
Ա՛ի դա՛ս բիւր վասն մեր բա
րեխոսել ։ օրհ ։
Ա՛ղբ զանձինս իւրեանց ընծայ
եցին զքե՛զ՝ հաղորդելով զո
ջրպարանաց ։ բարեխոսեա՛ք առ
տո՛ղորմած մե՛զ աստուա՛ծ ։
Ա՛ղբ մեծապե՛ս կանդնեցին
զսիւն հաւատոց ։ և հեղմամբ
արեանն իւրեանց նորոգե՛ցին
զաշխարհս ։ բարեխոսեա՛ք համ ։
Ա՛ղբ տեսչացն զհետ երթեալ
ձա՛յնիւն ։ և յաւիտենից կենդանի
պա՛ժանաւորք եղե՛ն ։ բա ։
Ա՛խաբեն առնելո՛ւքեան զնոյն
աստուածոյ ։ օրհնեցէ՛ք ձա՛յնիւ ար
բասպա՛ւք ըզպլատակիչսն սբ՛ց ։ Օ՛
Քաղաւորըն փա՛ռ ք՛ո զե՛զ
կից հօր և հոգւոյ ։ զովելեցէ՛ք ։
Օ՛ քա՛ղցեալ պարգեւաց որ զհո
գին ճշմարտութե՛ ։ բարեբանե՛
ցէ՛ք ձա՛յնիւ ։

Ա՛ղբեւ ճաճանչին՝ որ վերծանիս
իջողոյն հրեշտակաց ։ ազգ մարդ
կան կենդանութե՛ ճաճանչեցա՛ք
Ա՛ղբեզ ընակ հրեղէն ճաճանչն
վիճակալ զօրացն երանեցո՛ւ ։ ազ
Ա՛ղբ քեզ մայր եմմանուէլի մար
գարէին յառաջ գո՛ւշակեա՛լ ։
ազգ մարդկան ։
Ա՛կեա՛ղ եմք ի՛ տէղի վերկայիցն ։
և աղաչեմք ըզքե՛զ ճաճ՛ ազգս
մե՛ս ։ Օ՛ աղաչանըս մեր մի՛ ան
տե՛ս առնե՛ր ։ բարեխոսեա՛ թեմբ
սբ՛ըոյ ։ զոյ և ազգսդ մեր ։
Փա՛ըկեա զմե՛զ յարենէ ։ ևի՛
նեղեալ մերոյ ։ բարե ։
Ն՛ոյնհետ մե՛զ քո՛ թագաւոր
կատարե՛լ հաճոյս քո զկիշտակ
սբ՛ըն և՛ օրհնե՛լ զանունս քո սբ՛ ։
Ա՛ղբ հեղման քո սբ՛ արեան ։
և յարբասանաց քոյ եղե՛ն հա
ղորդ սուրբ վերկայիցն ։ և լու
սաւորեա՛ք աշխարհ ։
Ազգս մե՛ր աղաչե՛մք ։ և փառա
ւորեմք անդադա՛ր երգո՛վ օրհ
նութե՛ սբ՛ զերրորդութե՛նդ
հանդուցոյ ։
Ա՛ղբ ի՛մաստի անօրինացըն յաղ
թեցին արիաբար ի՛նչսանա՛ն՝ ։
աղաչանո՛ք սո՛ կեցո ըզմե՛զ փրկ
կե՛ զաստա՛ծ տէրըն մերոյ ։
Ա՛ղբ վասն քո՛ ըզկնան իւր
ենաց փոխանակեցի՛ն առակաց
հատեալ ։ աղաչանո՛ք ։
Ա՛ստո և մե՛ք հաւատացեալքըս

Ո՛ր պատակիչքն ես տեսանէին մեր
տէրութեան. Ա՛յնպէս ո՛չ պահէին ը-
նդունայնէն ինքե՛ն քա՛ փառից
թագաւոր. բարեխոսութի՛ւն
մեղաւորաց պարգեւեա՛ զնա-
դուրեդ. Երկրպագութեա՛ն
մեռանե՛լդ Երրորդութեան:

Որք մտանե՛ն զա՛նձինս
իւրեանց՝ տանջանա՛ց և մա՛-
հու՝. Ա՛հ եղի՛ցի՞ արեան իւր
եանց եղէն վերկա՛յք քա՛ կամա՞՞
սո՛ւր մահուանն՝. բարեխոս:

Որք ընկալա՛ք կատարչութիւն
ըն վանեցի՞ն յա՛շխարհէ՝.
Ա՛ՀՆոմանգրեա՛լ կործանեցին
ընդ բեւիանք պատուիրանացդ ի՛
հանդուխո՛. բարե:

Ը՛նդարձո՛ զՃրճնուի՛ք՝ պատե-
ղանգիտալք ընդդի՞մ թըշնամի՛
ացն. Ա՛ւրհնաբա՛ն վառեալք զի
նո՛ւ սո՛ւրբ հոգեւո՛ր. յանդիմ-
ցիւք անօրինացն ո՞՛վ սո՛ւրբ վե՛ր
կայ՛դ. ըզձեզ ո՛ւնիմք բարեխօս
առա՛ւր վասն անձանց մերոց:

Ընտանեցի՛ք տէրտէրանացն՝ Է՛
ղե՛ք վերկա՛ք ճրշմարտո՛ւ՛. և
խոշակից եղէ՛ք որդւոյն աստու-
ծո՛յ. ըզբաժակ մահու սրբիւք
ա՛ւազանին Քեանէք ո՞՛վ սո՛ւրբ:

Յաղթանակ հա՛մբերեա՛ք կա-
տարեցի՛ք զընթացքս ձեր՝. և
փոխեցա՛յք յերկրայինս ի՛ յեր-
կինս. ընկալայք ի՛ բրիստոսէ
ըզպըսակս անթառամս. ո՞՛վ

Ա՛յսօր տօնակի՛ ըստ օրէնս
վերկայեցո՛. որ տեսա՛ մեզ նոյա-
տակաւո՛ վոխեցան իզ՞որ վերին
զըստեղծո՛ղն: Ա՛րիւաբար մատա
եան ընդ դէմ խրոխտ Թագա՛-
ւորսդ. զյաղթո՛ղսդ՝ ո՞՛ր ընկա՛
լա՛ր ըզպըսակ. փոխեցան:

Լաղեն օվկեանքըդ՝ սբ Երրորդո՛ւ
թեն. զանձառակա՛ն ընկալեա՛
ըզկամքն. և բարեխօսեն առ
ո՛ր վա՛ տնձանդ մերոյ:

Ո՛վ երանեա՛լ՝ սբ վերկա՛յք. որք
արժանի եղե՛ք. մարմնով և ար
եամբ դառակից լինել զըն՞ւրեալ
նոյ երկնից: Ա՛ղաչեցեա՛լ ե՛ք
ի՛ մարթին և հետևո՛ղք որդւոյն
առաւե՛լ ո՛յ. մարմնով և ար:

Ա՛ռաւո՛ւրեա՛ք խօսքն. պայծա
ռացեա՛ք ի՛ հոգւոյն սո՛ւրբ՝. և
բարեխօսեցէ՛ք առ տէր վասն
անձանց մերոց:

Յիշեա՛ զմեզ աշխ վերկիզ մեր.
յորժամ գա՛ս Թագաւորե՛լ քո.
կենդ բզմեզ բարեխօսութի՛ւն ար
դեմ: Ը՛նդհակառակ մեզ Թո՛ղուի՛
երկնաւո՛ր Թագաւոր՝. ընկալ զա՛
ղաչանս մեր կենդ բզմեզ բա:

Յօրհնութի՛ւնո՛ր օրհնեցո՛ւք
բզբեզ քա՛ Թագաւոր. որ վասն
մեր մարմնացար կենդ բզ:

Ո՛վ հայր և զորդի՛ և բզսո՛ւրբ հո՛ղ
գի՛ւդ վանաւո՛րեմք առելով՝.
Երկրպագեա՛ն ասուրեա՛ն. կենդ
բզմեզ բարե:

զամարեանց յաւիտեան։

Օ յաղթանակ մեծաց վերակացից պատուհասել պաօր ընդ զօրս անմարմնոյն. առաւե՛լ բարեբանեալ քաղցրագանդն հնչէ։

Վահանայք եւ պաշտօնեայք ուռնեալ պաօր ըզ մեծ սուտ ըզ ձգնութիւն. առաւե՛լ

Ձ ծածկին երկնային դուռնն ամպովն ձայնիւն աւետարանչին հրեշտակն. ուրախ լեր բեր կրեալդ աւէր ընդ քեզ։

Ի բերկրելս բազմաթիւ ընդ հօր անապականաբար բնակիլ հանեցաւ հրեշտակ յորժամ ասէ. ուրախ։

Ար բոյնէդն պրպտելիւք շերջա փակեալ պահիւր. պաօր իմ ի մարդկան ի գերկրս հազելնի յայտնել. ուրախ։

Ա՛ր ի մարմնի զանամարմնակա նացոյն բերելով արուեստի հաւատոյ պահեալ բազմացան ընդ դէմ Քշնամւոյն քո՞ ձրշմարիտ վերկայքն. բարեխօսութեամբ սո քո ողորմած մեզ։

Ա՛ր զմոգանոցիս բռնաւորքն մեզ մահաւոր սրոյ և հրոյ համբերեալ քաջն առնին. յաղթեցին առաքինաբար քո՞ ձրշմա։

Ա՛ր ի զօրսդ երկրաւորացդ. զինուորելով քեզ երկնաւոր թագաւորիդ. դասակարգեցան ընդ հրեշտակս ի յերկինսդ քո՞ ձրշմարիտ վեր։

Ա՛ր ի մարդկանէ ի գերկրս ելեալ ի յերկինս

Ո՜հ անձառելի լուսոյ մայր և ըզ-
բնակարան անմահկըզնականիդ որդ-
ւոյն. օրհնութի՛ւն մեծասքանչելիդ:
Ո՜հ անհաս տիրնօրհնութի՛ւն մայր.
և գանձանաւոր տաճար այ բանին
օրհ: Ո՜հ քաղցրից վերկութեան
մայր. որ զանասնելին յէից էյսր
գանդի եբարձ՝ ըզ նա ասենէ-
քեան օրհնութեամբ:

Ո՜հ անմահութեանց ըզմայրութիւն
մարգեահարն կրնէք. տաբեալ
իյանձինս իւրեանց գոջ ևչտել
թող երանեալ որ հայրապետք
սուգս բարեխոսութեամբ ո՞ղ
թեան՝ մեզ աստեւած:

Ընդ երկնաւորդ և պայծառ ա-
ռաքեհոք. հերբեք ցկին զիշ
խանն անօրէն իւրեան գործակ
ցօք ձգնող հայրապետք. սուգս:
Հրճուանկը երկնից փառաւքն
հանդիսի կատարման սուգս՝.
որը ի մանկուն իւրեանց կնճ
դանացան՝ էլին ի կամարն
երկնից՝ խառնեցան ի գունդս
զուարճանոցն՝. սուգս:

Լրանալն որ հայրապետք էտր
էարեալը վանըն ասն հատերբ
ցկը. յաղթեալ բըռնաւորին
դատ կից էղեր վերացն:
Ընդունալ նահատակեցայք յեր
կրի՝ յաղթօղը իպատերազմի.
կոխելով ըզ սատանայ դատ:
Ուսաւորեալը երկնային լու
սովն պայծառացեալը ի հոգւոյն

Ո՜հ արեգական մեռ սրբոյ քոյ
քըն՝. ընդ երկնային զօրան այսօր
երգակցեալ սո՛նեալը՝. որը
հանդիսացան ընդ դէմ բըռ
նութեն թըշնամւոյն:

Ընանարինը ի մարգեի յուսան՝
գերելիերոյ սրոյ և հրոյ տանջա
նաց. զպատուականն մեռ իւր
անդ ընծայեցին քրիստո
սոյ բանաւոր զնանուէր:

Ա՛հատակեալը՝ ձըգնութեր
ի փորձ զանազան տանջանաց՝.
հաստատեալը՝ մեռ հաւատ
մեզի պատո՛ւրանք. փոխեցան ի
զօրս վերին զըւարթնոյն:

Ա՛ր զանչափ քո զբարեբարու
ըդ ընորհեցե՛ր քո արարածոց
բարեգո՛ւթ տարձ՝. զքեզ բարե
բանե՛մք տալ հոլցըն մերոյ:

Ա՛ր ի ձեռն էրանելի հայրապե
տացն բարձե՛ր ըզքաւութիւն
պատուե՛ր անգի մարդկին. զքե:

Ա՛յսօր և մանկունըք որ էկէք
զեցայ ընդ սբրովբէ՛ն և ընդ
քրովբեան էրգաբանե՛ն բերկ
րանան ձայնիւ՝. զքե՛զ բարե:

Ա՛զնը՝ օրհնե՛մ:

Եւ բարձր պատուիք ըզնայատե՛ն:

Ա՛րք անցե՛ցին զանպինս իւր
էանց ընդ հուր և ընդ ջուր.
և դատակից եղեն վերին զո
րացն. ըզ նոսա՝ օրհնեմ:

Ա՛հատանայք և պաշտօնեայք հո
մանական ձայնիւն. ըզ նոր:

հիշատա՛կ սըը։

Տո՛ւր ինձ զոհս այսօր, և մէ՛ք ուսումէ ըղ
թե՞ սըը։ Չանձայնեա՛լ ընդ
տակէն։ Աբրահամեան և հրեշ
տակք ի՛ հերկին՝ ընդ ծը՛դուղ
ուսին սրբոյ վերկային։ որք նուագակցեան
ի հերկի՛ն և ի հերկինըս սրբ
տակեցան։ Աբրահամեան և հրեշ
տակք ի՛ հերկինս՝ ընդ ծը՛դուղ
ընդ ճգնո՛ւթիւն սրբոյ
Պայծառացեալ հակղեցի սո՛ղ
տուք օրհնու՛թիւն։
ածեա՛լ ի լոյս զնա արարածս։
պաշտօնեայքն և յանուն Քրիստոսի
քրդք և վերկայք։ խոստո՛վ կատ
Ո՛յսօր շնորհէցան մեզ քա՛
մեսրոպեան։ զոհարձանան բա
նակք անանցինին։ հակղեցիք
ընտրեալոց։ տուք օրհնու։
Ո՛յսօր ծը՛ղնուածեամբ սրբոյ
մեսրոպեան։ զոհարձանան բա
նակք անանցինին։ հակղեցիք
տուք օրհնութիւն ի բարձունսըս
որ երրորդութեամն։
Ո՛յսօր հիշատակ սրբոյ մեսրոպեան։ մանկունըք սուրբ
հակղեցւոյ ընդ զօրս երկնից։
լուսակղինըս վերա՛յոյց։ օրհ
նեցէ՛ք ըզտէ՛ր յօրհ։
Ո՛յսօր հիշատակ սրբոյ մեսրոպեան։ մանկունըք սուրբ
հակղեցւոյ ընդ զօրս երկնից։
տուք օրհնութիւն ի բարձունսըս
որ երրորդութեամն։
Ո՛յսօր ծը՛ղնուածեամբ սրբոյ
մեսրոպեան։ զոհարձանան բա
նակք անանցինին։ հակղեցիք
ընտրեալոց։ տուք օրհնու։
Ո՛յսօր շնորհէցան մեզ քա՛
րոյք և վերկայք։ խոստո՛վ կատ
պաշտօնեայքն և յանուն Քրիստոսի
ածեա՛լ ի լոյս զնա արարածս։
տուք օրհնութիւն։
Պայծառացեալ հակղեցի սո՛ղ
ընդ ճգնո՛ւթիւն սրբոյ
վերկային։ որք նուագակցեան
ի հերկի՛ն և ի հերկինըս սրբ
տակեցան։ Աբրահամեան և հրեշ
տակք ի՛ հերկինս՝ ընդ ծը՛դուղ
թե՞ սըը։ Չանձայնեա՛լ ընդ
տակէն։ Աբրահամեան և հրեշ
տակք ի՛ հերկինս՝ ընդ ծը՛դուղ
ընդ ճգնո՛ւթիւն սրբոյ
Ո՛յսօր հիշատակ սրբոյ մեսրոպեան։ մանկունըք սուրբ
հակղեցւոյ ընդ զօրս երկնից։
լուսակղինըս վերա՛յոյց։ օրհ
նեցէ՛ք ըզտէ՛ր յօրհ։
Ո՛յսօր հիշատակ սրբոյ մեսրոպեան։ մանկունըք սուրբ
հակղեցւոյ ընդ զօրս երկնից։
տուք օրհնութիւն ի բարձունսըս
որ երրորդութեամն։
Ո՛յսօր ծը՛ղնուածեամբ սրբոյ
մեսրոպեան։ զոհարձանան բա
նակք անանցինին։ հակղեցիք
ընտրեալոց։ տուք օրհնու։
Ո՛յսօր շնորհէցան մեզ քա՛
րոյք և վերկայք։ խոստո՛վ կատ
պաշտօնեայքն և յանուն Քրիստոսի
ածեա՛լ ի լոյս զնա արարածս։
տուք օրհնութիւն։
Պայծառացեալ հակղեցի սո՛ղ
ընդ ճգնո՛ւթիւն սրբոյ
վերկային։ որք նուագակցեան
ի հերկի՛ն և ի հերկինըս սրբ
տակեցան։ Աբրահամեան և հրեշ
տակք ի՛ հերկինս՝ ընդ ծը՛դուղ
թե՞ սըը։ Չանձայնեա՛լ ընդ
տակէն։ Աբրահամեան և հրեշ
տակք ի՛ հերկինս՝ ընդ ծը՛դուղ
ընդ ճգնո՛ւթիւն սրբոյ

Ա՛ղ պատա՛ճէ ըզն սրբոյդ եւ
զհանգուցեա՛լն ի՛ քէ՛ր ս՛վեր՛ս ։

Զի՛ն ՈՂՈՐՈՂ թիւնդը հրեշտակաց ծէրն նէն ըզգեզ. խմանալիք ձայնիւն ըզգեզ փառաւորէն առաքեաց հարցըն մերոց։ Ի՛շխանուելք և պետուելք սերոյ ըզձ և գեղըմիլեզ փառաւորէն որ զանուանըդ քո՝ ամէն ազգ մարդկան հողեղինաց դա տուց մարտիրոսաց՝ երկրըդպէ գէն արժանէըդ քո՝ ամէն։ Ո՛զգ տեր օգնեցի՛մ. բարձր ապրէ՛ք ըզնա յաւիտեան։ Օ՛ր վիճանէն երբրձուն իմա նալը զօրութեըդն. ժողովըդգ օրհ։ Ա՛րամ երկրըպագէն գո՛ղ վերնի դասըգ սրբոց մարտիրո՛ սացըն. քահանա՛յ՛ք օրհ։

Օ՛՛ ՀԾաւէնն և գի՛՛չխ կացն անդադար օրհնեացուք. քանզի Ծագեաց մեզ լոյս երեսաց Ա՛ փրկիչ աննմանց մերոց։

Լսելդ և ուրախ լեր անհատ հանգեաց մայր. քանզի որ՝ ի՛քէն Ծընաւ ըմբռնե՛զ արՀ ի փրկ կութիւն անձանց մերոց։

Գանձ անապական գըտար որ ծագաւէն. բարեխօսեա քի՛ ող մերո՛ց կէ՛ցուցանել զանձինս մեր։

Լա՛ւեա՛ ի՛ մեզ և ողորմա մեզ քո. որ ունես բազմադթութիւն։

Ո՛ր հայրդ ես որբոց. և դատաւոր այրեաց քո. ար ունես բա։

Ո՛ր պատակէդ ես սրբոց. լուր և մեզ ազօթիւք սգ քո. որ ո՛ր։

Ա՛յսօր հրեշտակաց գասքն ի լերկինս ուրախանան ի վերա՛՛՛

Ցաղկապսեան Տիգրան

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ

Յարութիւն քո՞ւ պատե՛ր
Թշնամեաց յաղթեցեր
Խնայեա՛ ի մեզ. որ՞ծ հա՛ր
Ոչ կամաւն խ՛ուռանց անցին
Ընդ հո՛ւր և ընդ սու՛ր. և դա՛շ
Հոգի՛ց հզեն վերին զե՛սարէ
Նոցին. սո՛ղ: Ա՛րդ խրդո՛ւմբ ի՛
Քէն Թագաւո՛ր փառաց՝ ազա՛
Տեաւ՛ք սրբոյն վերկայիցըն խո՛
Նոյեա՛ ի մեզ. որ՞ծ հա՛ր:

Ա՛յցե՛ք ի վերնական զօրութէ
Քառամե՛ պատե՛ր բազմա՛ւք յաղթե
ցեալ Թշնամեացն՝ և զամենայնե՛ք
վե

Հրէից Չարչարեաց յաղ:

Յ ԱՐՈՒԹԻՒՆ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ,
յանուն քո՛ աբ պատե՛ր
բազմա՛ւք յաղթեցեր՛ն
Թշնամեաց. սոյն աղաչանաւք
խնայեա՛ ի մեզ. որ՞ծ հա՛ր՝ ըն
ցեր մեր:

Ա՛րդ կամաւն խ՛ուռանց անցին
ընդ հո՛ւր և ընդ սու՛ր. և դա՛շ
ակո՛ց հզեն վերին զե՛սարէ
նոցին. սո՛ղ: Ա՛րդ խրդո՛ւմբ ի՛
քէն Թագաւո՛ր փառաց՝ ազա՛
տեա՛ք սրբոյն վերկայիցըն խո՛
նոյեա՛ ի մեզ. որ՞ծ հա՛ր:

Ա՛յցե՛ք ի վերնական զօրութէ
քառամե՛ պատե՛ր բազմա՛ւք յաղթե
ցեալ Թշնամեացն՝ և զամենայնե՛ք

բրնաւէ հրապո՛ւրիչն վանե
ցեր ժո՛ւժկալութե՛ամբ՝ բարե
Ա՛ռ ըզպատա՛կ անդրանի՛կ ըն՛կա
լան լիբերտի՛ա՛ւ. և զոտատո՛ւրեցան ի՛
դաս վերին զե՛սարեցոյն՝ բա՛ւ:
Ա՛ահատա՛կք յաղթօղք քա՛ջք ի՛
մարտի՛. երանե՛լի՛ ա՛ր մարտիրո՛սք
ո՛րք վա՛նեալ ըզկո՛չնակն խոր
տակի՛չին: Ա՛ի՛ւրհատակացն դա՛ս
քոյ տո՛ճակից են մե՛զ. և՛ զո՛հ և՛
ա՛ի՛ծո՛ւցըն զե՛տ ա՛ր ծա՛ծկեալ բերի
լոյն. ը՛նդ վերդո՛ւպ՛ոյն ձեր հ՛ե
դաւն ա՛ր՛եան՝ ո՛րք վա՛նեալ:
Ա՛ղթատա՛ւ ա՛յեսակն ձե՛զ տա՛ւ
ա՛նդեա՛ւ մե՛ծաւ՝ քա՛ն զսկա՛նըս
պատե՛ւակա՛ւս գե՛ր ա՛ծ՛ոյն հ՛ոյ
շի՛ւք՝ ո՛րք վա՛նեալ:
Ա՛՛յսօր մարտիրոսա՛ծ դա՛՛ք քո՛ւյն
ցնծա՛ւցեա՛լ բե՛ր՛կրի՛ն ընդ տա՛ւջ
տե՛՛ան քո՛ւ որդո՛ւյն ՚ա՛ւ:
Զա՛յն ի՛՛ր՛կրի՛ւց վերկայե՛ա՛լ տա՛՛
ե՛կա՛յք օրհնե՛լո՛ւք հօր խո՛՛յ ժա
ռանգո՛ղք երկնի՛ւց խորանա՛յն:
Ա՛ւգե՛ւք ը՛զտեղի անկե՛ւո՛ւյն ա՛ւդ
ըստա՛ւքո՛ւական Թշնամո՛՛ւյն.
ո՛ր ի՛՛ր՛կրի՛ւց վա՛յր անկե՛ա՛լ:
Ա՛՛ղ՛ե՛նա՛ւորք՝ ձ՛ը՛շմարի՛տք
և վ՛ի՛կո՛յք՝ քրի՛սա՛տա՛՛ւ. ո՛՛րք
զա՛՛ր՛քա՛ր՛ա՛ն և՛ ը՛զ մա՛՛ւ յանձն
առի՛՛ք վա՛ո՛՛ւն ա՛ն. ը՛զ ձե՛զ
ո՛ւնի՛՛մք բարե՛խո՛՛ա՛ ա՛ա՛՛ք՛րիստո՛ւս
վա՛ան ա՛՛նձի՛՛ն մե՛՛ր՛ոյ:
Վ՛ա՛՛ն՛ա՛ղ հե՛ղո՛՛ւմբ ա՛ա՛ե՛ա՛ն ձե՛
ր՛ո՛ւ պա՛ծա՛ո՛՛ւա՛յան ա՛՛ա՛ ե՛կե՛ղե՛

ղէն վերհատ՝ն քեռվերէ՛ն։ օրհ։

Ո՛ր Էռուր զօրուն մատ՝անէր
քոյ ճգնաւորացըն յաղթել չա՛
րին ընդդիմանալուէ։ ըզքե՛
Ընկալ պատր ըզ բարեխաւս՝
թիւն քա՛ջ նահատակիդ քրի՛
վերկայից։ ողջմբրիով տօնողացս
ըզ հիշատակ սուրբ։ զըզքե՛զ։
Ո՛ղջոր օրհնեցեալ ևս բարձր աշ՛
խարհք ըզնա յաւիտեա՛ն։
Ընդ երկնային զօրսըն միաձայ՛
նելով։ ըզ պատակիչ ըն սրբոց
բարեխաւսելոյ օրհնե՛։
Օ՛ քերկրեա՛ն պատր Քրիստո՛
կի քա՛ջ և յաղթող տա՛րբ երա՛
նելեա՛նն։ օրհնե՛։

Ո՛նատաւ կոյս աճապարն մարի
մ՝ամ սրբոյ՛ն և մա՛յր քո՛։ յոր
դանի տարար զանտանելին աշ
խարհացն։ օրհնութի՛ըզ քրիստ
ոսածի՛ն մեծացուցանեմք։
Ո՛ղջերզ երկնային դուռն ղոր
եաւն եղեալեալ։ և ա՛մրն ղոր
ծանեաւ զեզ էան։ սիրելի՛ հոդի
սոյնքեզ խնդայեա՛ խնդիւ։
Չեղմամբ արեն սոյա՛ մեծարի
մայր սո՛ խնամալի սիոն՝։ ասի՛։
Տա՛ճար են ևս հոգւո՛ին։ կեն՛
դանի ոսկերըք սո՛ հիւանդաց
բերելիս։ աղաչե՛ս։

Սուրբ ես տէր զօրութի՛ն։ որ
յանմարմնական զօսանըդ գո՛
վես սրբասոյց ձայնիւ՛։ ըզքե՛զ
օրհնեմք տէր՛ծ հոյզըն մերոյ։

Ո՛ղջերզ օրհնեալ մեծացուցեալ
զոլեմք և փառաւորեմք։

Ո՛ր ըզքե՛զ օրհնեալ մեծացուցեալ
կրեցեր սըբուհի՛ անարատ՝։
և անճառապէս ծընար ըզ վե՛
րսանգոյն երկնից՝։ ըզքե՛զ օրհ։
Ո՛ր էից լուսոյն արժանի՛ եղեր
բառնալոյ՝ էքո գերկիր՝։ և սրբ
գասկանն արդարութեան եղեր
արևելք՝։ ըզ քե՛զ։

Ո՛րք ըզ բաժա՛կ մահու ընդ
քե՛զ արբին՝։ և մի՛ կրցաւ՛ք ար
եան ընդ քե՛զ մերկ բռնե՛ցան։
սրբոք աղաչե՛մք ողջմբեա՛ն։
Ո՛րք և ըզվնաս իւրենց բարձին
ըզ կնի՛քն։ և անահնելի սիրով
ընդ քե՛զ խաչակից՛ցան։ սրբոք։
Ո՛րք խակատէս շնորհացին ըզ
առօրհնեալ փայլակն։ և հրեշ
տակօրեալք իզա՛ռս նո՛րընձն վե
րակարգե՛ցան։ սրբոք։

Ա՛յսօր հիշատակ սրբոյն։ և
փայլին նը շնորհք սոցա՛ ի՛ մէջ
եկեզեցւոյ։ աղաչե՛ս օգուտ ըզ նոր

աղօթիւք սոցա ողորմասա՞ց մեզ։

Ա՛ղաղակեցին առ Տէր զի ա՛ր
եղեն ի սէր բոլորից հօրն և
ընտիզէ՛ս հրաւիրեցին յոր-
դեգրութեան շնորհս . սոցին ։
Ա՛րք զլեռնային իւրեանց կատա-
րեցին հաճոյիւք քո՛ քրիստոս .
և ըզպարսաւս անապատին ի՛քեան
ընկալան . սոցին աղս ։
Ա՛զնիւ օրհնեցէք բարձր արա-
րեալ ըզնա յաւիտեան ։
Օ՛ հակիրճըն հօր և հո՛գւոյն, որ
բնակեա՛ւ ի ելոյս յանմատոյց և
բարեբանի սրբասաց ձայնիւ . ը։
Օ՛ երկրպագեա՛ն ի՛ պէդ հայեցա-
պետաց . որք հետմանէ սուրբն
իւրեանց նըմանօզք եղեն վերջ
կողին զինքեանս . բա՛։

Ա՛ւետասային ա՛ծածո՛ին վերջ
օրհնեալդ ի՛ սրտէ՛ն էիր . Ծագէ
լոյս ի՛քեն մեզ ըստ մա՛ծ եղեր
վերադողին . ա՛զգ և ա՛զինք
ըզբեզ մեծա՛ցուցանեմք ։
Հինն եղեր և նո՛րոգեցար խորհն
եղեր հոգւո՛յն սրբոյ . ի՛ հրեշ
տակաց սպասաւորեա՛լ գաբրիէլ
քեզ աւետեաց . ազգ և ազ ։
Տէ՛ սահմա՛նեմք ըզ սոսկալի՛ գնալ
շալն խորհուրդ յայտնեա՛լ ի՛ հոգ
ւո՛յն սըբ յղացեա՛լ զբանն ած
մա՛րմնով ծնեա՛լ . ազգ և ։
Ա՛ղօթեա՛ մեզ տէր յաւէտ մեր
ի՛ յիւրատակի՛ սո՛ւրբ հայրապետացն
Ա՛րք յանո՛ւն քո՛ տ՛ր զարձուցին
զաշխարհս կուռ՛ն ի պաշտելոյն
աղօթի՛ւք սոցա՛ ողորմասա՛՞ց մեզ ։

Ա՛ստուածն մեզ տէր յաւէտ մեր
ի՛ յիւրատակի՛ սո՛ւրբ հայրապետացն
Ա՛րք ի՛ սկզբանէ՛ պատուհասա-
նէ՛ զանազան ազգաց ազգս
ի՛ քեզ տեսանի՛ ածա՛ծ ի՛ն . յոր
ղուխի՛ անաբիծական ծնո՛ւնդ
անարատ՝ . կուսութի՛ւն յետ ծնո՛ւ
նդեան մընալով անապական .
ծրնո՛ւխ մա՛։

Ա՛ղաղակեցի սիրողաց որդի՛ ա՛ղ
պատուհասէ՛ն զմեզ յիշատակ ա՛ր
ժանի արա . և աղօթի՛ւք սոցա
ողորմասա՛՞ մեզ ։
Ա՛րք փոքրեցան ի՛ փոքր սրտի և
հրոյ . և ի՛ բո՛ պատուհասից եր
բեք ո՛չ խոտորեցան . աղօթի ։
Լո՛ղն տուգար սրբուե՛ անմահ
բաներդ . և ըզզգաստս հոգևո՛ր
ստանո՛ր պատրաստեցին . ա ։
Ա՛յսօր ձգնուե՛ սո՛ւրբոցն զո
վարձանայ եկեղեցի ուրախու՛ե
մեծաս . հանդերձ որդւովք իւ
րովք տօնեսցի զյիշատակ սոցա ։
Ազգա՛ն դէզ կենաց պարգև
ետ մեզ ի՛քե . ի՛ բըժշկու՛թի պատ
ուակա՛ն աբ արեմն իւրեանց ։
Ի՛ շանաւե՛ն ունի՛ն ի՛ հոգւո՛յն
սբ՝ . առաջնորդել մեզ յերու
սաղէմն վերին . ի՛ քաղա՛՞ք կեն
դանաց ի՛ մեծն սիո՛ն ։
Ա՛րք հաղորդեցան չարչարա՛՞
նաց քո՛յ քո՛ սո՛ւրբ հայրապետքն
և ի՛ վերուստ ի՛ մարդ ա՛ր
ընդ անմա՛րմին բաղմե՛լ ի՛ն .
սոցին աղաչանօք խնայեա՛ ի՛
մեզ աստ՛ծ հա՛՞յրըն մերոյ ։

Ա՛ստուածդ ի՛մ եւ Աստուած հարցն իմոց, որ ասացեր ինձ եւ խոստացար ինձ եւ զաւակաց իմոց զերկիրս զայս, եւ ես ոչ արհամարհեցի զբանս քո, եւ ոչ ապականեցաւ սիրտ իմ ի հաւատ քո, եւ ոչ ուրացայ զանուն քո սուրբ, զի ոչ ինձ ոչ ինչ ոչ ոք ոչ ինչ ոչ ոք ոչ ինչ ոչ ոք

ոսանքս ասը՝ ասյէն հայցն մերոյ։
կայսն խաչատրացւոյն. վասն այն
ցուցանելով յաղթող ասը զվեր
ըզ ծանուցեալ ազգի մարդկան.
Այլ ըզ հրաշալիսն գո զօրուն է
պատուհասին արեմտից. ի ծով
նիւթ եկեղեցի. զոր ըստացան
Մի՛ աղօթի՛ վրկիչ խնայեա
հնոն պատասխանի ի քէն տէր։
պատերազմին թշնամանց. և անկան ոչ
զանձինս իւրեանց քեզ պատրեցին
ժանդի՛ն։ Կամա՛ն ե՛ մեռուցին
պատրէ՛ն ծառայ քեզ օրհնել զքեզ տէր
Այլ ըստ մեծի ողորմութեանդ քո
Ո՛ղորմեա՛ զի զգուշան բայց
մեղայ՝ և ապիհն արա զիս զգու-
աճեցին յարկաց քոց ը՛ն ըստ քո։
Այսաւուրս ասէ քո յօթևանիս
ձեզ։ քեզ։ ընկալ և ը՛զիս վրկիչ
յորդեդրութի՛ իդպրութի՛ կենաց։
Ընտրեա՛լ քո յատուկդ դասուս որ
ահիդ խնայեա յաւուրսդ քոց։
բարեխօսութի՛ք և աղօթի՛ւք նո
Ձո՛ դնա՛ւորայն։
Այլհետուկըս վերկոչ քոց ը՛ն
պարգևեա՛ մեզ օրհնել զքեզ տէր
Ժանդի՛ն։ Կամա՛ն ե՛ մեռուցին
զանձինս իւրեանց քեզ պատրեցին
պատրէ՛ն ծառայ քեզ տէր։
Այ՛ աղօթի՛ վրկիչ խնայեա
նոր եկեղեցի՛ քո. զոր ըստացար
պատուհասին արեմտից քո՝ որ
Այլ ըզ հրաշալիսն գո զօրուն է
ըզ ծանուցեալ ազգի մարդկան.
յոյս ցուցանելով յաղթող նո զվեր
կայսն խաչատրացւոյն. վասն այն
ոսանքս ասը՝ այսյէն հայցն մերոյ։

Այլ ըզ հրաշալիսն գո զօրուն է
ըզ ծանուցեալ ազգի մարդկան.
յոյս ցուցանելով յաղթող նո զվեր
կայսն խաչատրացւոյն. վասն այն
ոսանքս ասը՝ այսյէն հայցն մերոյ։
Այլ ըզ հրաշալիսն գո զօրուն է
պատուհասին արեմտից քո՝ որ
Այ՛ աղօթի՛ վրկիչ խնայեա
նոր եկեղեցի՛ քո. զոր ըստացար
պատերազմին թշնամանց. և անկան ոչ
զանձինս իւրեանց քեզ պատրեցին
ժանդի՛ն։ Կամա՛ն ե՛ մեռուցին
պատրէ՛ն ծառայ քեզ տէր։
Այլհետուկըս վերկոչ քոց ը՛ն
պարգևեա՛ մեզ օրհնել զքեզ տէր
Ժանդի՛ն։ Կամա՛ն ե՛ մեռուցին
զանձինս իւրեանց քեզ պատրեցին
պատրէ՛ն ծառայ քեզ տէր։
Այ՛ աղօթի՛ վրկիչ խնայեա
նոր եկեղեցի՛ քո. զոր ըստացար
պատուհասին արեմտից քո՝ որ
Այլ ըզ հրաշալիսն գո զօրուն է
ըզ ծանուցեալ ազգի մարդկան.
յոյս ցուցանելով յաղթող նո զվեր
կայսն խաչատրացւոյն. վասն այն
ոսանքս ասը՝ այսյէն հայցն մերոյ։

Ո՛ղորմեա՛ զի զգուշան բայց
մեղայ՝ և ապիհն արա զիս զգու-
աճեցին յարկաց քոց ը՛ն ըստ քո։
Այսաւուրս ասէ քո յօթևանիս
ձեզ։ քեզ։ ընկալ և ը՛զիս վրկիչ
յորդեդրութի՛ իդպրութի՛ կենաց։
Ընտրեա՛լ քո յատուկդ դասուս որ
ահիդ խնայեա յաւուրսդ քոց։
բարեխօսութի՛ք և աղօթի՛ւք նո
Ձո՛ դնա՛ւորայն։
Այլհետուկըս վերկոչ քոց ը՛ն
պարգևեա՛ մեզ օրհնել զքեզ տէր
Ժանդի՛ն։ Կամա՛ն ե՛ մեռուցին
զանձինս իւրեանց քեզ պատրեցին
պատրէ՛ն ծառայ քեզ տէր։
Այ՛ աղօթի՛ վրկիչ խնայեա
նոր եկեղեցի՛ քո. զոր ըստացար
պատուհասին արեմտից քո՝ որ
Այլ ըզ հրաշալիսն գո զօրուն է
ըզ ծանուցեալ ազգի մարդկան.
յոյս ցուցանելով յաղթող նո զվեր
կայսն խաչատրացւոյն. վասն այն
ոսանքս ասը՝ այսյէն հայցն մերոյ։

Ո՛ղորմեա՛ զի զգուշան բայց
մեղայ՝ և ապիհն արա զիս զգու-
աճեցին յարկաց քոց ը՛ն ըստ քո։
Այսաւուրս ասէ քո յօթևանիս
ձեզ։ քեզ։ ընկալ և ը՛զիս վրկիչ
յորդեդրութի՛ իդպրութի՛ կենաց։
Ընտրեա՛լ քո յատուկդ դասուս որ
ահիդ խնայեա յաւուրսդ քոց։
բարեխօսութի՛ք և աղօթի՛ւք նո
Ձո՛ դնա՛ւորայն

Աբր
ու քո յեկեղեցին պղծարծ։

Ընչեզ գովեցաւ թագաւոր վա-
ոաց քո. համառձեակ ընդ ա-
բուն ի գաւառ սերմնելոցդ։
Որ եդիր ի հնումն քո ազգ քո
որ եղեալ էիր սեպհական քո։
Ոչ ետես զնշանս մեր. ոչ է
այլ մարգարէ. եւ ոչ գիտէ
մեզ մինչեւ յերկիր նա։

Մինչեւ ե՞րբ հայհոյեսցէ
թշնամի զանուն քո յաւի-
տեան. եթող զձեռն քո եւ
զաջ քո. ընդ ո՞ր ծոցոյ հան-
գուցանես զայն։

Եւ ընկալաւ զոգ պղտակս անաշ
պականըս յանըստուերս լուսոյն
եւ միշտ ուրախանայր ընդ հրեշ
տակս ի յերկինս։

Ա՛յո՞ր յիշատակ արձո՞ց քոյ
ոգի տանջանաց անօրինացըն հաս
բերե՞ցին. եւ դատակից եղեն
վճռի՞ն զընտրեցեալսն։

Ա՛յո՞ր և հրեշտակք ուրախա՞
նան ընդ կամաւոր չարչարանըս
ճշգնաւորացն. ոգի յաղթեցիկն
անօրէն բըռնաւորացն։

Սո՛ւրբ է՛ն Թագաւոր յաւիտե՞
նից՝ որ նըսեմա՛ւ ի վեր երեքկոտ
պետն կենդանեաց. և՛ ի սրբոց
քոց վախճանեա՛ւ։

Ա՛յրուդուքե՛ըն սիրոյ ան
ձինք յաղթօղ վկայիցն. որ
ժանաւորըք ընդունելոյ ի յոյ
ոսպատարն լուսոյ։

Օ՛ ի զանուշին մեղայն ըզբոց
սրեամբն իւրեանց շնջուցին.
և ըզ տիեզերս հրաւիրեցի՛ն
յօրհնաբանուքիւն։

Չերամիք սրէնն իւրեանց մեզ
ճանապարհ հնդրեցին՝ և սա
քրիստոս մեզ դուռըն կենաց
բացին ի յերկինս։

Փառըք քեզ հա՛յր երկնաւոր
որ ներսին կերտուածոյ
բանին ի դասուց սերմնելոցդ։
Ընչեզ գովեցաւ թագաւոր վա
ոաց քո. համառձեակ ընդ ա
բուն ի գաւառ սերմնելոցդ։
Որ եդիր ի հնումն քո ազգ քո
որ եղեալ էիր սեպհական քո։
Ոչ ետես զնշանս մեր. ոչ է
այլ մարգարէ. եւ ոչ գիտէ
մեզ մինչեւ յերկիր նա։

Մինչեւ ե՞րբ հայհոյեսցէ
թշնամի զանուն քո յաւի
տեան. եթող զձեռն քո եւ
զաջ քո. ընդ ո՞ր ծոցոյ հան
գուցանես զայն։

Ա՛յո՞ր յիշատակ արձո՞ց քոյ
ոգի տանջանաց անօրինացըն հա
բերե՞ցին. եւ դատակից եղեն
վճռի՞ն զընտրեցեալսն։

Ա՛յո՞ր և հրեշտակք ուրախա՞
նան ընդ կամաւոր չարչարանըս
ճշգնաւորացն. ոգի յաղթեցիկն
անօրէն բըռնաւորացն։

Սո՛ւրբ է՛ն Թագաւոր յաւիտե՞
նից՝ որ նըսեմա՛ւ ի վեր երեքկոտ
պետն կենդանեաց. և՛ ի սրբոց
քոց վախճանեա՛ւ։

Ա՛յրուդուքե՛ըն սիրոյ ան
ձինք յաղթօղ վկայիցն. որ
ժանաւորըք ընդունելոյ ի յոյ
ոսպատարն լուսոյ։

Օ՛ ի զանուշին մեղայն ըզբոց
սրեամբն իւրեանց շնջուցին.
և ըզ տիեզերս հրաւիրեցի՛ն
յօրհնաբանուքիւն։

Չերամիք սրէնն իւրեանց մեզ
ճանապարհ հնդրեցին՝ և սա
քրիստոս մեզ դուռըն կենաց
բացին ի յերկինս։

Փառըք քեզ հա՛յր երկնաւոր
որ ներսին կերտուածոյ
բանին ի դասուց սերմնելոցդ։

Ա՛ղ յիշատակըս վկայիցդ քոց. զոր
տանեմք պատր քրիստոս Թագա
ւոր. աղաչանօք սոցա ողորմեա։

Ոգի յաղթեցիկն անօրէն բըռ
նաւորացն հնդմանէ արեանն իւր
եանց. և դատակից եղեն վերին
զըտարմնացն։

Ո՛ր խնամեցի՛ անմարմնացն զեր
իմեցքան ըզբնութի՛ւնս. արհամար
հե՛լ անարգեցին ըզչար տան
ջանս և ըզմահ. ու՛ եղեն վկայք
քո կամաւոր մահուա՛ն՝ ու։

Չա՛ռնդ խաղեալ պատր և մեք՝
ուո՛նեմք ըզ յիշատակ նո՛ր վկայ
ից. խաղաղացո՛ ըզ կեանըս մեր
աղօթի՛ւք սոցա. և՛ փրկեա՛ զմեզ
ի՛ նեղչաց մերոց. ու՛ր ու։

Ա՛ զ ու՛ր օ՛րհնեցի՛ք ե՛՛ւ բարձր
արարի՛ք ըզ նա՛ յաւիտեան։

Ո՛ր վաւաշն իւրոյ ուեւօղ նո՛
ղվկայն արժանի ա՛րար. և եր
գակից անանցինն զօրացն. օր։

Ո՛ր ոգի՛ք լուսաւորեաց գա՛զգա
որդւոց մարդկան՝ ի գիտու՛թի՛ւն
ճշմարտու՛ն. և հրաւիրեա՛ց յերկ
նից յաղթո՛ւթի՛ւնն. օրհ։

Ո՛՛ր զանձառելին ծընաւ սուրբ
աստուա՛ծածի՛ն կոյս. օրհնեալ
է՛ս յա՛ւիտեան։

Ո՛՛ր զտարաբակիցըն հո՛ր զկա՛
զմանէ բանին ետծ. յորովայնի
քո՛ւմ կրեցեր. օրհնեալ է՛ս։

Օ՛ քո՛՛ զ եղեկիել եսես երկ
նայինն դո՛ւռն. և հա՛յրան ան
փոր՛ձ. օրհ։

Ա՛ զ յիշատակըս վկայիցդ քոց. զոր
տանեմք պատր քրիստոս Թագա
ւոր. աղաչանօք սոցա ողորմեա։

Ոգի յաղթեցիկն անօրէն բըռ
նաւորացն հնդմանէ արեանն իւր
եանց. և դատակից եղեն վերին
զըտարմնացն։

հաշտեաց ընդ մեզ քեզ։
Արք կրծանեչին զանօրինացն
ընչաւակերան. եւ յիշամակ քաջու-
թեա թագին յաշխարհի. բար։
Պանապատք անուշահոտ մնասու-
ցին քեզ ընծաւքն եւ զարիւն.
համբերելով չարչարանաց վասն
անուան նորդ քրիստ սիրոյ։ բար։
Այսօր հեզիցեր քո պատ-
ուական յիշատակաւքդ սիրոյ վերկա-
խին. որ բարեխոսեն առ քրիստ վասն
մեր։ Այսօր ի հեղձուկն ար-
հան սուրբ զանազ հրեշտակից
խոնարհելով. փրկանեա ի մահ-
ուենէն ընդ մարդկան։
Այկայք եւ մեք քրիստոսի հետ
անապակութեան. կատարեացուք ընդ
յիշատակ սրբոց վերկային.
որ բարեխոսեն առ։

Արք եկեալ եմք ի պատուել զքո
շնորհակ սուրբ վերկային. անցուք
բակիղէն ընդ ծնողն քեզ. անպարտ
կերպով առքն սուրբ փառքդ քեզ
փառս ընդ սուրբ քեզ սուրբ։
Այհաւատ եմ հրեշտակից. անչ
ուռս խոստովանիմ. եկիր էրեւ
ցար մարթիցի. ոչառաջեր մեզ
առնել սուրբ փառքդ քեզ փառս։
Յանանուանից եմ վերք ծրնեալ.
ի մորդկանէ երկիր պատուել.
քեզ փառքդ վայելել պարտի
յամենայն ժամ առնել սուրբ փա-
ռքդ քեզ փառս ընդ քեզ
աւետարան։

Արք երեւ ամենայն սուրբ եւ առա-
քեալք ծառայք քրիստոսի. կենդ
գանութեան պատարագ մատուցեր։
Պանծեալին արքըն փառաւք
եւ գնդատացեն ի հանդ խառն իւրեանց
բանալի ընդ հոգւոր եւ ընդ սուրբ
անցուցին զմարմինս իւրեանց։
Արդարք զարիւնս իւրեանց հե-
ղին եւ չարչարանացն համբեր-
ցին. եւ զպսպատանալին բրանաւ
բուց անուրբգելոյն յաշխարհի։
Ընդ եկայք հաւատացեալք
կատարեցուք զպատարագ սուրբ
քանզի սգան են մեզ բարեխոս
յարքայութեան ծառայից։
Ընդ սեաւձեռն ի վերայ սրբոց
իւրոց. եւ փառք իւր հանգու-
ցեալ ի յոսկերըս սոց. եւ հոգիք
տայ ի յոսկերըս սոց։ եւ հոգիք
հրեշտակս ի յերկինս։
Ասանիկ հրեշտակաց ոտն շուրջ
են զնորոգք. եւ երդուիցէ են ի
մեռանց յօրհնութիւնս սոց եւ հոգ
ին փառաւորի ի վանեալսն
սահմանն աշխարհի։
Ասքուամ հանապազաւոր եւ առ
ուր բարեխոսութիւնս սոցա. եւ Քո
զնեա եւ մեղանի՞ց. որպէս կատա
րեսն ընդ ճշմարտական սոցա։
Ի սուրբ բարձրեալ եւ ի ներ
ս հանգուցեալ եւ ի սրբոց վերք
օրհնեալ. մեղքերս ի հեղեալ
արուրդ բարեաց. բարեխո
սութիւնք սրբոց մեզ բարեխոսին

Հնան Հաւօրէն ՀՀՆեան Ղինքը
ցեղս ի վերայ Հղ-ին Յայնէց Էսը
գո՝ : Հղ ըսո Յայնէ ասուր՝ ի
Ղաշեան ՀՀ-ուսանին ասէ :

Հ՝ասչէն Յայն :

Լ՝Ո՝ ԱՐՑԱ
Լ՝ ԱՃ ՈՐՆՈՒԹԻՒ .
որ յառուԹիՒդ էս
ձայնիւ յաւիտենից նընջեցեալ
լոյն . Թագաւոր և իշխան վէր
որնուԹիՒդ ըզ քեզ :
Ա՝մէնասգամ դալըստեանն քո
քու փառաց Թագը ի՝ ձայն փողոյ
նորոգին հոգիք ննջեցելոցն . և
յառնեն ի՝ մեռելոց անապական
մարմնով : Ա՝ման որպ ևՀ մէք ըզ
քեզ աղաչեմք զ հայր երկնաւոր
դասուորեա՝ ըզ նընջեցեալսըն
ըն մեր ի՝ վերնիդ քո երուսա
ղէմ . ի՝ ժողովս անդրանկաց
դրեալոց ի՝ յերկինս :

Զայն սրեկալ կենաբարին ած
այնէն բարբառուին . ասէ հկայ
արնեալը քո հօր իմոյ՝ . ժառան
գեցեալ պատրաստեալ ձեզ ըզ
կեանն ի՝ հանդերձեալ երկիրն :
Ընդ առաջ ելանել քեզ հաւա
տով ի՝ յոդբս վերինս . ահ ձակ
գեաց լուսով պայծառացեալ
ի՝ դասս անմարմնոյն . ի՝ լսել
ըզ ձայն էրամաւէտ կոչմանն :
Ընդ այժ քումմէ կայցո ը ինձ
տեսն նբ կուսանան . ի՝ լուսաղէն
առագաստին պայծառացեալ ի՝
դասս անմարմնոյն . ի՝ ժողովս անդ
րանկաց դրեալոց ի՝ յերկինս :

Հոգիս ծառայիդ քոյ քրիս
տոս . ընկալ ի՝ դասս անդրան
կաց դրեալոց ի՝ յերկինս :
Ընկալ վարն սուգ բզբանաւոր
պատարագս ինձնէ . և հնարհմա
նոգաս ըզ թողուԹիւն դասնել
յաւուրն յետնում :

ԱղՀ՝ՐԱԿ ինձ ՏԻՐ Ա՝ :

Ար զառաջինն ոչ պահելով
ընդպատուհասիլսն մեռաք . շնոր
հեցի՛ր քեզ օրինակ մեզ պատ
ուհաս կենդանացուք . ողՀ՝ :
Ար ի՝ խորհուրդ քո կամեսր
մահուամբն եկիզիլ քո երկատա
ռեալ յորժամ եկիր ի՝ մէնջ . զի
յարեր ընդ քեզ նորոգես
զի ի՝ փառս . ողՀ՝ :

Ա՝ՂՐ բանալոյ ողորմուԹեան . խոստովա
նիմ առ քեզ ոչ զանառակ որդին
Թող ինձ ըզմեղս իմս ևողորմած :
Տէր որ դրԹացար ի կիրն քան
նայի . զրեա և զիս խաղաւարտ
և ող : Տէր որ դատաստանիդ ըզ
մէքսատուն ի՝ գիտուն ձըշմար

ՀԱՐԱՒ ԿՂ։

ԶԻՆՈՒՈՐ ՎԱՐ ԸՆԴ ԲԱՐԲԱՌԻՆ ԱՍՈՐԻՈՑ ԵՒ ԸՆԴԱՀԱՐԵԼ Ի ՀՈՂՍ ՅԻ ՅԱՐՍԱԿԵԼ

Ա՛ր զաւետս հոգւոյն ի հոգ՝ զնէն ի հրեշտակէն ընկալար. ու՞ր է ձեր բարկութիւն որ ընդ քո՛ւ մարիամ անհամեմատեալ։ Ընդակի՛ զբան բանին հաճեցա՛ւ առնուլ մարդեղութիւն բանիկն իկուաեդ՝ զբնութիւնս մարդկան թագաւորն յաւիտենից։

Ա՛ղաչեմ ըզքե՛զ տա՛ծ ածածին. ո՛ւ ըզ բարեխօսեա՛ վերնիկ՝ զաղաչուելոցդ ի՛ր զմեզ գնելոյ արեամբն խաչին։

Բարակեցո՛ւ և զօրեղ վիպեա խաչ ի՛ր քո՛։ գաւազան զօրուե՛ւ ի՛ երկրի՛ երևեալ. ակա՛նք ժողո վա՛րդք երկրպագեցո՛ւք։

Օ՛ր հրեշտեցն ծածկեալ զանթաքնելի՛ ըզ դանձն. վասնզի՛ մեզ թագուհի՛ն փա՛ռք կենաց յայտնեցա՛։ ակա՛նք ժողո։

ՓԱՌՔ ՀՕՐ Ե։

Սա՛ է զէն յաղթութե՛ւն հաւատոյ ցեղից. ախտեանն և հնձիք յաղթող ընդ դէմ թշնամւոյն. ակ։

Ա՛յժմ և միշտ։

Հաշտեա՛ ի ձեռն ա՛ր մարմնի՛ և արեա՛ն քո՛ր. հա՛պատրեհ եա՛ նմա դասիլ յաջակողմեանսն քո՛։

Ա՛ր զաւետս հոգւոյն ի հոգ՝ զնէն ի հրեշտակէն ընկալար. ու՞ր է ձեր բարկութիւն որ ընդ քո՛ւ մարիամ անհամեմատեալ։ Ընդակի՛ զբան բանին հաճեցա՛ւ առնուլ մարդեղութիւն բանիկն իկուաեդ՝ զբնութիւնս մարդկան թագաւորն յաւիտենից։

Ա՛ղաչեմ ըզքե՛զ տա՛ծ ածածին. ո՛ւ ըզ բարեխօսեա՛ վերնիկ՝ զաղաչուելոցդ ի՛ր զմեզ գնելոյ արեամբն խաչին։

Բարակեցո՛ւ և զօրեղ վիպեա խաչ ի՛ր քո՛։ գաւազան զօրուե՛ւ ի՛ երկրի՛ երևեալ. ակա՛նք ժողո վա՛րդք երկրպագեցո՛ւք։

Օ՛ր հրեշտեցն ծածկեալ զանթաքնելի՛ ըզ դանձն. վասնզի՛ մեզ թագուհի՛ն փա՛ռք կենաց յայտնեցա՛։ ակա՛նք ժողո։

ՓԱՌՔ ՀՕՐ Ե։

Սա՛ է զէն յաղթութե՛ւն հաւատոյ ցեղից. ախտեանն և հնձիք յաղթող ընդ դէմ թշնամւոյն. ակ։

Ա՛յժմ և միշտ։

Հաշտեա՛ ի ձեռն ա՛ր մարմնի՛ և արեա՛ն քո՛ր. հա՛պատրեհ եա՛ նմա դասիլ յաջակողմեանսն քո՛։

Ա՛ր մանուկն էս ա՛ծուած. և ի ձայն հրեշտեան ի՛ջեր լերկինց ա՛ր հոգի՛. աղաչեա՛ մե՛զ։

Ա՛ր ջո՛ւր լցուս զօրուե՛ւ քո՛. և ի՛ դաս առաքելոցն ի՛ջեր բո՛ նակիր սուրբ հոգի՛. ող։

Ա՛ր անբաժանելի էս յա՛ծուած և ի՛ հրեղէն լեզուս բաժանեալ հանդերձ յառաքեալսն սուրբ հոգի՛. աղաչ։

տուր ինձ. դարձի՛ և զիս ըզմոլո բնաւին. և աղաչեա՛։

Ա՛յսօր զոլով ի բեթանիա քո ամենազօր տէրունեա՛ն. ձայ նէ՛ր զաղաչուս և զողոցա՛ս մեր. զի ժամ ի՛նչ պատեհ գտանիցես մեզ. զի՛ մի՛ կանուխ լուծուս. կենդանա՛ր քո՛ կեցո՛ զմեզ։

Ա՛յսօր զոլով ի բեթանիա զքո՛ զաշխարհակեցոյցդ ա՛ր զաղաչեցեալ. ի՛նչ. յաւուրս ծնանելոցդ անապականաբար կուսամբ զքո՛ բերկրանքն ի՛ մարմնի՛. կեն։

Ա՛յսօր զոլով ի բեթանիա եր՛ բացեցա՛ւ մանկունքն ըստնջա՛ գեալ սաղմոսին. զմարիամ՝ ե՛ զեղ բացն ի՛ մարմնի՛ յարձա՛նեալ արդեամբն մարիամա՛. կեն։

Ա՛ռաւել հօր էակից ի՛ խոնջ երկիր կուսոյ հօր ողորմեա՛։ Ա՛ռաւել սրբոյ հոգւոյ. իմ՛ երկրպագեա՛մ ի՛ջեր ոգի՛ մարդ՝ ողջ. Եւ ակերդ սուրբ յա՛րեա՛ր յոյս յարութե՛ւն յուսոյդ մեզ՝ ողջ։

Ա՛ր յանդգնեալ էս ա՛ծուած. և ի ձայն հրեշտեան ի՛ջեր լերկինց ա՛ր հոգի՛. աղաչեա՛ մե՛զ։

Ա՛ր զուա՛ր զօրուե՛ւ քո՛. և ի՛ դաս առաքելոցն ի՛ջեր բո՛ նակիր սուրբ հոգի՛. ող։

Ա՛ր անբաժանելի էս յա՛ծուած և ի՛ հրեղէն լեզուս բաժանեալ հանդերձ յառաքեալսն սուրբ հոգի՛. աղաչ։

Ձեր յանուպական կուսէն ան-
ջատ մնալեանք . վասն
զի փշրելու էին դուռ-
ները մեր փականք ։
Որ փոխանակ ճաշակելոյ դա-
տեաք մահացուցեր զմարդն . ան-
ճաշակ լինելով քո քաւութեանդ
քաղցրացուցեր յաւուր բոլոր
նոր քո օրհնուց . վասն ։
Որ սիակոմ աւազակին բաց
եր ըղձուելն դրախտին կեր
նող . քանզ եւ մեզ մեղաւորաց ո
ղորմիլ է . որք ընդ նմին ղբեզ
դաւանիմք որ եւ թաղաւոր՝ .
աղաչեմք զքեզ ողորմեա ։
Որ կենդանեաց հանապազ
զիս սիկոճէ : Աղբերակ լինելով
Քրիստոսին ինձ յորդեացն՝
Աստուածեա բարի՝ լեր անձին
իմոյ ապաւէն ։
Որ կանդնեցար աւազան
սիկոճոյ Քրիստոս ի մեղաց
մերոց : Որ յաջ ուրուն մեր լու-
սոյր զիս աշակերտացն և ան-
ուիրեր զայս ասելով ։
Որ ոմն ի ձէնջ հղեալք մուծ
նէլոց ի զիս ի մոմն՝ և որոշի յա-
շակերտացդ : Օ՜ որչափ լուսաւոր
ուերտոսի անուանիկեր աւ յո՛վ
հանանիս հայցանել ի քէ ամէն ։
Լանջն զեր աւազ յո՛ . արդասի-
ցեայ զիւր զաշակերտան և խոս
ելեան ամէնեքեան ։
Լոյսեր յերկնից արդ ի մեզ և մեր
ծանօթ լինելոյ կուսէն . որ ան

ըղձեր ամուրեան յանիսեան :
Ո՛ակ պատրանքը բանսարկուին
խաղանեցոյց յանձառ լուսոյն
և դարձոյ անդրէն ի հնոյ յորմէ
առեղծոյ : Ա՛ղաչեմ ազ հո
գի՝ լուսաւորեան զմեր նչոյլ
յաւուրն . և հանգոյ զհոգիս
նոցա ընդ ազբա քո ։
Ազոյր անձառեալ ևբարեգուեր
մեղեցելոյ հայցեմք ի քէն զմեր
նենջեցեալս . արժանաւորել
հանգստեան օթևանի նոցին :
Ընձառ ծրնունդ հօր որդի .
որ մահկանացուեցար կենդանեա.
զհոգիս նենջեցելոց մեր ընկալ .
և արժանաւորեան հանգոյ :
Կ՛ը նորոգող սէրդ հոգի յոր
ժամ նորոգես զանպականեանն
յայնժամ հնարհաւ և մեր նըն
ջեցելոցն՝ արժանաւոր :
Յորժամ յերկինից գոհէ մոտն
ազդեցուի . առնելով սիրեցեալ
բոյ իդեացուցն անհաւոր յայնմ
աւուր սիրելին յիշեա ազ՛ձր
և ըղձ մեր ըզ նչենջեցեալն և
հանգոյ ընդ առաքեալս քո ։
Յորժամ հառաչանքք ազձուե
ըզ փայլեն էյարհելից . և դըռնք
բոլոր ըզ հրաշելոցն բան հնչեն
յայնմ աւուր սիրելին յիշեա :
Ա՛ր առաքեցար ի հայրական ծո
ցոյ՝ ծածկեալ խորհուրդ ըզնդ
հօր յաւրհասեան՝ և աւետ մեզ
մեր զնեղեցելոց նա խնամարկ

Ընդեղ ունիմք բարեխաղ կայս
անհարանգիստ. միայն անտարա
Էմմանուէլին տանտր բանին
հօրն երկնաւորի. օր։

Աղաչեմք որ զորութենէդ հատա
ւիլ կանգնիցես խոստանիք քոմ
էակիդ ժողովրդիդ երկրայ
դէպացուդ։ Ա. Էմ պատուհանդ ի
խոստանիք քում հինիցես այսօր. է
փառք հօր և։

Լսանս մատուցանէ ձշմարիտ սուս
տարդ և զհնանին անապական.
էակիդ։ Ընդմէ և մեզ։

Օ արհուրելի դատան սուրդածդ
իձայնէ սրսալեսաղ ոչ միտցին յոր
ժամ հարկանիք հրեշտակապետն
Ա կոչէ իդատաստան զամես որ
դէպ մարդկան. յայնմոս։

* * * \

յաւուրսն կըրկին ապրեցոյց գՂ
օրինակ. եւ ասէ. յամենայն
ըմբռնելիս նիւթս զբնութեանն
հոգիս։ Օ՚ահիղ փառաց քոց
երեւելի որ լինիցի ի երկիրս
դնելն. եւ ես դուխիմ յաւուր
ջաղցին ծանոյց կամելոյ ապր
մանէ հոգւոյն. եթէ յայտնապէս
ած գայցէ հուր առաջի իւր
բարբառէ. յայնժամ յո՚ի մեզ
խաւարեա զերեսս քո և ողորմեա։
Ի ծածկեն անհասանելի երկրի
երկնից հայեան ընծայեալ. տէր
ժամ բազմիմ լուսոյ նըման՝ զո
միածնիդ յայլակերպեան յայնժամ
մաղեաս ընդ մեր ընծայն. զերծ
կէ ըզմեզ յահէդ բռոյն. հան
ապասիլ ընդ արդարոցն երգել
ըզ փառս ընդ երկնայինսն։

Գարձեալ զգուստ մերն զո՚ի ինձ
յանգստական հոգեղինացս. բանդ
ապարտնակել հոգեղինացս. բանդ
ապրեցոյց ի՚ր խաչիւն և մի կո
րուսանիցէ։ Աղաղնեան զանկելս
ի գերբնեան զվիրաւորեալս ի
թշնամւոյն. որ բժիշկդ ես հի
ենդանոյց բերբշելեաւ զիմ շինե
անդուխս։ Ի յանցաւոյս խոց
թաթախեալ անձն իմ գոչեմ ունի
ըզ մեքսաւորն. ես ընդ
զիս ըզ մեղաւորս։

Յաճախեալ ձայնիւ գոչեմանդն սար
սեղին դողոյնիւ կոծեալ սիրտ
դժոխեցին. և ահաւոյնն ելին ար
տաքս անհետանալոյն։

Ա՚ն

Ձայն փողոյ գալստեան քո
ասէր. ահեղին հնդիւք զարթիր
ցեն կամ ի դատաստանի քում
քո՚ւ անատնաձ մեր։

Յորժամ հնչէ բարբառն ահա
գին. և հաւրկանի փող յարձակ
մերոյ. և ահիւք դողդոջիլ սահմանք
փառաց գալստեան քո ասէր։

Յորժամ առնիս հանուռ զամ
ըն աւր՝ և աթոռք քո պարզեսցին
ներկոյ. և ահիւ հնոհեսցես փոյթ
կիչ կամ ի յայնմ քում ասէ։

Մանաւանդ անհնդ արարիչ քո
հառնիցէ. մարդասիրութիւնդ զ
քո խոնարհեա՝ յանձինս մեր. և
առեղծիչ կենդանեացդ և հան
գուցիչ նըշխարիցդ։

Ալաւորիչ բանիւդ զանհո
լութեր դիշատուիչն չարեաց
նիւ ըզնըշխարիցդ վերածեր

յանանց ի կեանս. ասէդ։

Ա՚ստ աւետեաց մարգարէիդ՝
որ առ վերնակաւքս աթոռոյդ գո
ռնիդ. չընծայիլ և ակ ծառ
անատնի՝ ընդ գալստեան ահիդ
կերկնայիկ. չնորհեա մեզ առ
ընդ արդարոցն ընդ առ Ի՚քէն
սրնկեալ ծառոյն. ահիդ քո՚ւ գոյ
սոյլ ըզ զատնձառն՝ և կերկրորդ
դին ընդ քեզ ցընծալ։

Ամէն նըման ասց աւետիս՝ զա
քարիւս հար սիոնի. եթէ ոչ ել
լեր ահա գայ առ քեզ խոնարհ
և հեզ ազբայ. նըստեալ էշոյ և

ԱՐ

Ա՛յժմ և միշտ։

Ա՛յսօր հաւատացեալք՝ երկրպագա՛ք
հնազանդութեամբ Աստուծոյ, որ ստեղծ
զերկինս և զերկիր, զծով և զաղբիւրս
ջուրց։ Ա՛յսօր խնդրեցէ՛ք ի նմանէ զողորմութիւն
և զթողութիւն մեղաց ձերոց, զի
նա է միայն որ կարէ ներել զմեղս։ Ա՛յսօր
ի ձեռն Քրիստոսի մերձեցարո՛ւք առ
Աստուած, զի նա է միջնորդ նորին և
ձեր։ Ա՛յսօր ընծայեցէ՛ք զողորմութիւն
առ ծառայսն ի Քրիստոս, զի ողորմեսցի
և ձեզ Տէր ողորմեցի՛ն։ Ա՛յսօր
ի ձեռն Քրիստոսի խոստովանեցարո՛ւք
առ Աստուած, զի նա է միայն որ
կարէ ներել զմեղս։ Ա՛յսօր ընդունեցէ՛ք
զհոգին սուրբ, զի նա է միայն որ
կարէ զձեզ ուղղել ի ճանապարհ ճշմարիտ։
Ա՛յսօր ի ձեռն Քրիստոսի ընդունեցէ՛ք
զհոգին սուրբ, զի նա է միայն որ
կարէ զձեզ ուղղել ի ճանապարհ ճշմարիտ։
Ա՛յսօր ի ձեռն Քրիստոսի ընդունեցէ՛ք
զհոգին սուրբ, զի նա է միայն որ
կարէ զձեզ ուղղել ի ճանապարհ ճշմարիտ։

Ա՛յսօր ի ձեռն Քրիստոսի ընդունեցէ՛ք
զհոգին սուրբ, զի նա է միայն որ
կարէ զձեզ ուղղել ի ճանապարհ ճշմարիտ։
Ա՛յսօր ի ձեռն Քրիստոսի ընդունեցէ՛ք
զհոգին սուրբ, զի նա է միայն որ
կարէ զձեզ ուղղել ի ճանապարհ ճշմարիտ։

Ընժանասուրսց զող սղօթիւք
ւիշեա զղաք զղ նընջեցեալան .
յորժամ գայցես անձամբ վառել
տառապանել մարդկին ի գործս
ևս ևր նընջեցելոցն շնորհեա՛
դասիլ ընդ սբբս քո՛ :

✠✠✠

այսօր։ Ա. յաժմ և միշտ։

խոնարհեաւ լսյոյժ ատկիսական։
հոգւոյ աշխարհէն։ ի հոգիէն
Ա՛ր հրեղինացն անմերձենալով

անրատուքեր։ այս։ Փառք հօր և
սիրէ պարտաճաճկեալ ըզ լոյսն
ի վերջ-քան ըզբան։ Ծառայն կեր
Ա՛ր անտես արուեբկեայ անհա
սօր ի թաթոխ վառոք վայելեցեր
միաճին։ որ ըզլոյսդ անվայրա
վիակ մարմնով ատրուգրեալ։ այ
Ա՛ատաղայի փուց հօր ծրդեալ
զծրհնիչն Աայի։ մաղթա։

նորին եառաւ ըզ մայր բանին
ուսկեին։ այսօր ամուլ ծնողացն
սիրա և զարգանդ մօրքո փակ
Ա՛ր մանրեցեր հոգիդ աբ ըզ
խառնեղծին ադամայ։ մաղ։
և բարձեր նուաճ ըզ մեզս նո
րիանա։ յորմէ ծընաւ մարմնով
նաց ծրդիդ այսօր զկայսեն մե
Ա՛ր յօշեցեր ի մեզ յամպոյ օրի
նօք աստ՚ւած աբր մեզ ողորմեա։
ծնող ողորմեայդ միածնի։ մաղթա
այսօր պարգեւ ըզկայսեն աբ ըզ
մարդասիրին։ և եառաւ բնութ
մարդկան հայր երկնաւոր ըստ
Ա՛ր ողորմեցար ի մեղս ծնեալ
նութեան։

տաւակ ապարգեւ աղբատ բեզ
երկնային։ և բաշխեցեր առա
Լացեր տէր այսօր ըզ գանձդ
քերցն առաքեցեր աբ զհոգիդ։

Ն՛երբ աբ ատ հայր փառաք ի
հեա՞ն վերատիսեցեր։
խառն՝ և ըզմեռեալ բընութիւն
Ա՛ր հրեղինացն անմերձենալով
հոգւոյ աշխարհէն։ ի հոգիէն
անրատուքեր։ այս։ Փառք հօր և
սիրէ պարտաճաճկեալ ըզ լոյսն
ի վերջ-քան ըզբան։ Ծառայն կեր
Ա՛ր անտես արուեբկեայ անհա
սօր ի թաթոխ վառոք վայելեցեր
միաճին։ որ ըզլոյսդ անվայրա
վիակ մարմնով ատրուգրեալ։ այ
Ա՛ատաղայի փուց հօր ծրդեալ
զծրհնիչն Աայի։ մաղթա։

նորին եառաւ ըզ մայր բանին
ուսկեին։ այսօր ամուլ ծնողացն
սիրա և զարգանդ մօրքո փակ
Ա՛ր մանրեցեր հոգիդ աբ ըզ
խառնեղծին ադամայ։ մաղ։
և բարձեր նուաճ ըզ մեզս նո
րիանա։ յորմէ ծընաւ մարմնով
նաց ծրդիդ այսօր զկայսեն մե
Ա՛ր յօշեցեր ի մեզ յամպոյ օրի
նօք աստ՚ւած աբր մեզ ողորմեա։
ծնող ողորմեայդ միածնի։ մաղթա
այսօր պարգեւ ըզկայսեն աբ ըզ
մարդասիրին։ և եառաւ բնութ
մարդկան հայր երկնաւոր ըստ
Ա՛ր ողորմեցար ի մեղս ծնեալ
նութեան։

տաւակ ապարգեւ աղբատ բեզ
երկնային։ և բաշխեցեր առա
Լացեր տէր այսօր ըզ գանձդ
քերցն առաքեցեր աբ զհոգիդ։

Ն՛երբ աբ ատ հայր փառաք ի
հեա՞ն վերատիսեցեր։
խառն՝ և ըզմեռեալ բընութիւն
Ա՛ր հրեղինացն անմերձենալով
հոգւոյ աշխարհէն։ ի հոգիէն
անրատուքեր։ այս։ Փառք հօր և
սիրէ պարտաճաճկեալ ըզ լոյսն
ի վերջ-քան ըզբան։ Ծառայն կեր
Ա՛ր անտես արուեբկեայ անհա
սօր ի թաթոխ վառոք վայելեցեր
միաճին։ որ ըզլոյսդ անվայրա
վիակ մարմնով ատրուգրեալ։ այ
Ա՛ատաղայի փուց հօր ծրդեալ
զծրհնիչն Աայի։ մաղթա։

նորին եառաւ ըզ մայր բանին
ուսկեին։ այսօր ամուլ ծնողացն
սիրա և զարգանդ մօրքո փակ
Ա՛ր մանրեցեր հոգիդ աբ ըզ
խառնեղծին ադամայ։ մաղ։
և բարձեր նուաճ ըզ մեզս նո
րիանա։ յորմէ ծընաւ մարմնով
նաց ծրդիդ այսօր զկայսեն մե
Ա՛ր յօշեցեր ի մեզ յամպոյ օրի
նօք աստ՚ւած աբր մեզ ողորմեա։
ծնող ողորմեայդ միածնի։ մաղթա
այսօր պարգեւ ըզկայսեն աբ ըզ
մարդասիրին։ և եառաւ բնութ
մարդկան հայր երկնաւոր ըստ
Ա՛ր ողորմեցար ի մեղս ծնեալ
նութեան։

տաւակ ապարգեւ աղբատ բեզ
երկնային։ և բաշխեցեր առա
Լացեր տէր այսօր ըզ գանձդ
քերցն առաքեցեր աբ զհոգիդ։

Յանցանաց խնդ զարհուրի
սիրտ կ՚ողորմ. աղաչեմ ըզքեզ Թոզ
ինձ տէր։ Ա՛րատաւոյժ խնդ մի
լսեր տ՚ողորմ. զի պանդուխտեմ
ես յանցաւոր երկրի։

Ա՛ր մարմնոյդ վասն մեր տաղ
ջանդը ՅԺամանին. քո՞ կիշեա՞
զնընջեցեալն ինք անուանդ քո՝
և հանգո զհոգիս նոց ընդ սրբս քո։

Հատուած ՃԻ։

ԳԱՍՑՆ ՄԻՆՉ ՈՐ զոնարինայն՝ և ինդ չոմն հրաշալի փառօն. ուր հողոցեալ մարմինքդ մարդկան նորո՝դին՝ յայնմասնաւոր ահէզնին՝ կիշեա ահ՝մա՝՝ր և զոգիդ զնընջեցեալսն. և հանգո ընդ սրբս քո։ Յորժամ նըշան տուու նեան ճառագայթիւք փայլէ՝ և թագաւորդ թագաւորաց փառօք տեսանիս՝ յայնմասն։ Յորժ՝մտեան դատաստանին դո՞նի՝ և զոգիդ ընդ սրբոյդ հրաշից ընն բանին՝ յայնմ։

Ա՛ր երկայնամի՛տդ ես տէր՝ քաղցր և անոխակա՛ղ՝ հանգո զհոգիս քոյ Ծանապից՝ զի մի զարձցի անանկ ամանէկեալ յատուածն ահէզ ատենին։

Օ՝ կիշատակ հրաժարելոցն ի հանցից քէզ ընկալեիս՝ և զուխ տուս մեր ընկալ՝ որպէս զաբելին զնոցին և զաբրահամեան՝ զի՝ Ի խորհուրդ սիրոյդ հանգուցեալ ես քո՝ զի մի զարձցի։

Ա՛ր խոնարհեցար կերկնից բա՛նդ աՀ՛ծ և առեր մարմին ի սըրբոյ կոյսէն՝ կիշեա զնընջեցեալսն ընդ յոյժ գեղ մանաւանդ փառաւորեա՛ զոգիս նոցա՝՝ր ամէնայն կերկրի։

Ա՛ր ոսկիս իշխանաւո՛ր մնայո՛ և ակնոց՝ և խոստո՛վդ քո լաւ ծեր զերկնի՛սն մնալո՝ կիշեա։

Ա՛ր արարեր զօրութ՛ զնմանալ ազ լեայն աշխարհ վերին՝ և՝ինձանհ հատուտեցեր արտասո՛ս ընդ սրտս քո հրեղինաց՝ օրհնե՛՛ն զանհ հատուտելի զօրութիւնդ։

Ա՛ր սիրոյդ մե՛ծատուտդ տուր ծեր երկրորդ աշխարհ զգալի՝ և ի բահան որ յանդհնի՝ անատես եղեալ զմարդն առաջին՝ օրհ։

Ա՛ր շինե՛ցեր բարձրագան՝ զեկեղեցի քո խորհրդեամբ՝ և՛ի սմա կարգեալ սրտատես զքարոզ բանին ճշմարտութ՛ն՝ օրհ։

Ընտանեբար՝ սուղաւոր բարձող էիցես բարձողին՝ որ ծրնար զնա մարմնով զսմանի բնութեամբ ծրնունդն հօր՝ բարեխօսեա վասն մեր ՅԱծամ՛ն մարիամ։

Օ՝ ե՛րբ՝ գնա յորդայիե՛ որ ազ սաղնի՝ և՝ յամենայն վըտանգից՝ ապրե՛ցո՝ և՝ ողո՛՛րմեա՝։

Յանեբևեալ թըշնամեան և՛ի գաղտնի հե՛տից բանսարկուին պա՛՛հեա՝ և ձգ՝ փը՛րկեա զնս՝ և՛ յանցեանաց մեղաց ե՛մոց՝ և

ամբարձէ՛ք միասին ձեզ ձեռքս
ամէնքդ ալ ձեր ձեռքերը դէպ ի
դէպ շուռ տուէք ու ձեր ափերը
իրարու դարձուցէք։ Ես ալ ձեր
մէջ կը մտնեմ ու ձեր ձեռքերը
իմ ձեռքերուս մէջ կը բռնեմ։
Ձեր ձեռքերը իրարու հետ
կապուած պիտի ըլլան։ Ձեր
ձեռքերը կապուած պահեցէք
մինչեւ որ ես ձեզի ըսեմ թէ
ձեռքերնիդ արձակեցէք։ Ձեր
ձեռքերը կապուած պահելու
ատեն ձեր աչքերը բանալ
պիտի չըլլայ։ Ձեր աչքերը
բանալու ատեն ձեր ձեռքերը
արձակելու ատեն ձեր ձեռքե-
րուն մէջ ինչ որ կայ պիտի
տեսնէք։ Ձեր ձեռքերուն մէջ
ինչ որ կայ պիտի տեսնէք
ձեր ձեռքերուն մէջ ինչ որ
կայ պիտի տեսնէք։

Ձեռքերնիդ արձակեցէք։

Ձեր ձեռքերը արձակեցէք։
Ձեր ձեռքերը արձակեցէք։
Ձեր ձեռքերը արձակեց

Յորժամ նըստիս յաթոռ փառաց դատաստանաւ իշխանութեան. և վառուցեալ առաջի քո ամենայն տիեզերս ահագին դատաստանաւ քո՝ ո՛հ ի՛նչ

Ա՛ր անբաւ քո մարդասիրութիւն ըզ գլխատացեալ յոգիդ մարդկան ծընանե՛ր ի կիւրեղէ. ըզգեցեալ նմա զանապական յարութիւն. ըզ ընկերս ցեխոյն ըմբո՛ր ընդ քեզ ըզ հանգո՞ւ խաղաղարար յաւիտենից քոց՝ և ա՛ր իւր խոշիչն զնա՛ր ի պարկէն գառն և զնարնջն և զարիւնդ քո բաշխեցեր ի մերկութի՛ն աշխարհի. զհա՛գ զիրգեա՞ զ՝ ես մնրիմ քո և արեան. ըզնոս։

Օ՛րհնեմք ըզքեզ անբաւակիզըդ, որ հնար որդեդդ միածնի զոր առաքեցեր իդարձամբն մերոյ ազգիս. և զարձա՞ և զմեզ ի մեղաց որդ՝ քո չարչարանօ՞ք ազատեցեր ըզ քեզ քան և լաց՝ որ զտերտիան քո պատկեր լուսաւորեցեր ի ջրհորդ քո գերեսաց վերայ կանգնեցե՛ր. կանգնեա՞ զան կատարեալ մեղաց քոյոց ի սո՛ր ջաւրանաց։ Խարբեանեմք զեա՛ ուսկիսըդ հօր զհոգիդ ծըղնեա՛ բիւր՝ որ նորոգեցեր ըզ հնա՛ գեաւթ մեղաց հերոյն ադամայ. նորոգեա՞ և զմեզ ի մեղաց՝ նորոգութի՛ն քո շնորհեա՝։

Ա՛ւրհնեալդ բարերչեղն հոգի՛ նայեալ զծառեա՛ն. և բանկարան հե հոգւոյն որոյ ծընաւ զանն

ձեր ի՛մըրեալ. և ըզընկերսն խաղա՛ մի՞շտ փառաւորեցո՛ք։

Ա՛ՀԻՄ և միշտ։

Ինտեղ քո յաւուրն դատաստ ահեղ՝ ազգըս՝ ըզ՝ ամենայն նին՝ յիշեա՛ ըզնը՝ նիցեակ՝ ըմեր. յորժամ գայցես առնա՛ փառաւք՝ քանզի քո է՛ն փառք՝ ո՛ր յաւիտեանս անվախճան։

Վե՛ր ՅԱՅՆ։

ՄԵՑՈՒ ԻՆԱՐԱՒՈՒԹԻՒՆ

զմեզ լսեաւ աւրեան. ո՛ր փառաւք հօր՝ հանդերձ հաղ էս գալ ի դատել զերկիր՝ արժանաւորեա՛ և զմեզ ընդ ննջեցեալն՝ անձառ խոստմանդ քոյ՝ քոյ ընդ առաքեալս քո՝։

Նո՛ր և հնգաւոյ հաստատակից՝ խոհեզբանակաւն ամէնեցուն. ո՛ր՝ Աբրկի՛ և երկրի արդա՛ր դատաւոր՝ յորժամ հատուցա՛ նես ըստ գործոց իւրաքանչ իւրոց՝ արժանաւո՛։

Ա՛ր ամաւրէդ էս հրեղինաց և հրեղինաց՝ և մըշտընջենաւոր փառաբանիս իրանա՛ր պաշտե՛նի իւր՝ ի՛մբ ի՛նչ հայցե՛ս՝ մե՛ք թողուի շնորհեա՝ նը՛ջեցելոց մերոյ։

Ա՛ր ի յերկրի երեւեցար էընդ մարդկան ըզ՝ նակեցար՝ և ան՛ մահութիւն պարգեւեցեր մե՛ք ամենայնեցո՛ն՝ ի՛մբ ի՛նչ հայցե՛ս՝

բեան բանին՝ վն որպ։

Ո՞վ ոք ի մարդկանէ գիտէ զիրս զոր գրեաց Աստուած ի սկզբանէ. եւ ո՞վ ոք

ծընողն և մօրքո՝ յիշեա զնոսա
առաքեալն քո որ . և դատաւորեա
յերանելւոյն յովհաննէս և յան
տրտմեալ ի կեանսդ . Ի յոյր :
Փառք քեզ Տէր որ կենդաներ
դեռ մանկանդ և դժոյժս ի
դեռց . ընկալ զոգիս նոցա հո
դիս յամենայնի սրբեալ հնդ կնոջ
Արդ տիկերի հօր որդի . որ պատ
կեսակից եղեր հոգեղինացս և
խաչեցար . ըն : Ընծայեալ նբ հո
դի . որ անդորրիչ էս նեղելոց և
մխիթարիչ հոգւոց . ընկ :
Ա՛հա նոքա քո նբ՝ ոբ ամ նբ
ըբ քո հանգչին . հանգոյ զհո
գիս ծառայիցդ քոց ընդ նբ ըբ
քո՝ հանգոյ մարդասիրեր :
Դու աստուած . որ ինքեր ի դէ
ժոխս . զերկուսեան մեռեալ լու
ծեր ըզկապեալսն արձակեցեր
և զհոգիս ծառայից քոց :
Ա՛ր զորեղ սրբեալ պահող՝
նախ իւրաքանչիւրոցն . զոր ոչ պահէին նախանձղծեալ
ըն . ձառակամբ պատրաստին ձառա
կեցին զգեստս մեծութեան մեղաց
ամենեւին . վասն որոյ ընծրհեա
մեզ ևս ձառակել ըզգեստս
Թիւնն քոց պատուհր բանից :
Ա՛ր զանապատն վերոյ մեղաց հան
քաւ լոգիս ի Թերնանեայն . ամ
ի բազմապատիկ հիւանդու
Թիս . կատարտարեալ մարդասիրեդ
բառնալոյ ըզ յաւերս մեր .

Ա՛վ պահապան՝ որ ծագեցար
յերեւիմ՝ . նոյնպէս յայլեւէ՛
ընդդէմ անմրրկելոյ Թշնամեցին :
Դու փակեալդ դրախտին բա
ցող և առաջնորդ աւազակին .
որ զգոցդ ընդ սուրբն կանգնեա
ցեր ամենեցուն հրամանաւ :
Ա՛վ ցնծան ըստորայիցս ամ
խմբեանգամ քո գալստեանն . և
յաւէժ ըզգաստանան՝ դասք
անանցինոցն առաքեցս : Ա՛յժմ և
ա՛ր ըստ նբանեան մնացեալ քո
ան՛նկակից ախարհիդ . ևէ բերկրիլ
արքայութեանդ ժառանգորդ լի
նե՛լ խնդասցայք . զհանաստացեալ
նե՛ս զգալստեան քո՝ ասէ . ընկնուլ
ջէջ լսեն ըմբր ընդ ա՛ր ը՛ա քո՝
հանգո՛ թեզեր յաւիտեանից :

Ղազարու ՀՅՆ :

Ա՛ն.ո.ի.ո.վ.ի.ն.ո.
օրհնեն իշխանութիք
երկնից Թագաւոր փա
ռաց՝ . ամենակալ ամենակարող
Թող ըզմեղսն մեր նընջեցեալսդն
և հանգո՛ իխորանի քում իյոյ
քայտկան՝ ի հանգըստեան :
Ա՛ր ի նահանջն ըզմարգարէն
մինչեւ լուսաւորեցեր ածպին
փառօք առ ելեամբ ածուէ ըզ
քո . լուսաւորեա և ըզմեր ըզ
նընջեցեալսդն և հանգո՛ ի խոր :
Ա՛ստ խնամ Թէ՛ ոբ ածածնի

ասացին գոչեցեր զգոյութիւն քո քեզ ոչ փրկեսցէ քեզ
ի չեռաց մահու։

Աւետարանութիւն մասին մեր
դասէր հնդկ. ըստ ողորմելոյն
միաբան անկան սերմոյ լսեսուս
քեզ ի հրեղինդ լեզուօք.
վասն որոյ եմք այսօր ասեմք
ի քէ ըզ գալուստ քո սուրբ։

Օ ուրախանան քո գալստեան
ի մերն՝ որ առաքեալքն. կոչ
լոյս խաւարին ըզգերութեանն ի
միտս ի բանսին ձայն լեզուօ
ք. վասն։ Հոգեւորական ի
մերկ կերպարանք զարդարեցեր
նոքօք ըզ տէրեղբս. ի գիշեսոյս
լուսոյն ի հնդեսոյս
վասն որոյ եմք։

Օ անգուսն հրաշակերտ որ անյայտ էր իմեզ. ի բանսն հայրական անուանք ճանաչեմք. հոգի վոյ լուսոյեալ ի մարմնիս բնակեցեալ. անվրդով պահելով զսուրբ բանս։ Օ անգուսն հրաշակերտ որ ի կուսէն ծագեցար. ճառագայթիւ լուսով զարթուսցեր մեզ. երկնեցեր ցընծալին և երկիր ուրախանայր. և քոյ ի ճշմարիտ ընդ մարդկան շնորհեցեր։

Աչք քեզ ապատեխիմք անհնարելի. դերագոյն և հրաշակերտ և բարեշնորհ. ամէն բնութիւնս ծագուածոց և հանդիսացս պատուելոց. և ի քեզ վերընկրկի ամենայն բանիւն։ 521

Օ անգուսն հրաշակերտ որ անյայտ էր իմեզ. ի բանսն հայրական անուանք ճանաչեմք. հոգի վոյ լուսոյեալ ի մարմնիս բնակեցեալ. անվրդով պահելով զսուրբ բանս։ Օ անգուսն հրաշակերտ որ ի կուսէն ծագեցար. ճառագայթիւ լուսով զարթուսցեր մեզ. երկնեցեր ցընծալին և երկիր ուրախանայր. և քոյ ի ճշմարիտ ընդ մարդկան շնորհեցեր։

Աչք քեզ ապատեխիմք անհնարելի. դերագոյն և հրաշակերտ և բարեշնորհ. ամէն բնութիւնս ծագուածոց և հանդիսացս պատուելոց. և ի քեզ վերընկրկի ամենայն բանիւն։

Օ

Ի ո՞ր ոգոյ եւ ո՞ր ընդ հրեշ
յար։ Վ ա՞ որոյ եւ ո՞ր ընդ հրեշ
պատուին աշակերտացն առելոյ
ամբ։ Ա՞ր ոգոյ եւ ո՞ր ընդ հրեշ
ամբ։ Ա՞ր ոգոյ եւ ո՞ր ընդ հրեշ

Օ

Յայտնեցաւ քո քեզ պատ յիշ
տակ։ Ա՞ր ոգոյ եւ ո՞ր ընդ հրեշ
ամբ։ Ա՞ր ոգոյ եւ ո՞ր ընդ հրեշ
ամբ։ Ա՞ր ոգոյ եւ ո՞ր ընդ հրեշ

Օ

Յայտնեցաւ քո քեզ պատ յիշ
տակ։ Ա՞ր ոգոյ եւ ո՞ր ընդ հրեշ
ամբ։ Ա՞ր ոգոյ եւ ո՞ր ընդ հրեշ
ամբ։ Ա՞ր ոգոյ եւ ո՞ր ընդ հրեշ

Ի նոսին քո յուսանէ դատաստ
ահեղ քոյ փրկիչ մեր և յոյս ընդ
Ո՛ր արարիչդ էս տարածող
հանգուցեալդ ի հրեղէն կառս.
ի՛նչպա՞ս չհոդիս նընջեցելոց
մերոց. և հանգոյ ընդ սբ ըս քո։
Ո՛ր երկայնամիտ էս առաք
նեսա՞ն. և նեղբիդ յանցանաց
մերոց՝ ի՛նչպա՞ս չհո։

Բանն որ ընդ հօր ի՛նուէ ի՛ս
մագիր սբ հոգւոյն. ընդարտակէրն
ի՛ բանական խառնեալ ընդ հողս
նիւթ բընուէս. զոր զարդարե
եալ փառօք եդ ի դրախտին
փափկուէ։ Յորում ցլնծայիր
զուսն բնաւգեալ անտեսրական
խընդուէ. զանդղի պնծ աւետա
նէր միշտ խանարհական ի դրախ
տին. յորմէ զլուսոյն ճառագայթ
տրտմատրիր ի կիրեան։
Ա՛ն որոյ ածելեան մայր ամ մար
րիամ. զմիածինդ զորդին՝ վի
ճարհատչ առաւաշակին. ժա
ռանգել վերըստին մեզ ընդ բա
տին փայլեստեան։
Քրիստոս աբե՛ց յոյս ապաշ
խարողաց. շնորհէա վիճակ
բաղում յանցանաց իմոց։
Ա՛ս քեզ բաղմագութ ապաւի
նեալ կայ ըստորք մի մերժեր
զմեզ յողորմութէդ քոմմէ։
Ա՛րարչ զաւազանին աղաւնակիմ
առքեզ. կիշեա և զիս սբ ի բեռ
յանցանաց։

Ի՛նչպէս ի՛ս ի՛ս ի՛

Աչքն մարդկան ամենքին վիճակեալ է
զգալ զբաղեալ ի գործս ինչ ի կենցաղ
այսմիկ, եւ ոչ ոք ի մարդկանէ ունի
զաչսն ի վերայ իւրոյ անձին, եւ ոչ
գիտէ զինչ ինչ ունի ի մարմնի իւրում
կամ ի հագուստ իւր, եւ ոչ ոք ի մարդ-
կանէ ունի զաչսն ի վերայ իւրոյ անձին,
եւ ոչ գիտէ զինչ ինչ ունի ի մարմնի
իւրում կամ ի հագուստ իւր, եւ ոչ ոք
ի մարդկանէ ունի զաչսն ի վերայ իւրոյ
անձին, եւ ոչ գիտէ զինչ ինչ ունի ի
մարմնի իւրում կամ ի հագուստ իւր,
եւ ոչ ոք ի մարդկանէ ունի զաչսն ի
վերայ իւրոյ անձին, եւ ոչ գիտէ զինչ
ինչ ունի ի մարմնի իւրում կամ ի հա-
գուստ իւր

Ջեզ ելան մեր հրաշեն նորոգ. ղբեղ։ Աբակրողին տիեզերաց արքայ ըզքո՞ւ ոչ ընկալան. որ ընդունեցար մեր վերըս ան նորոգ՝ ղբեղ։

Ո՛ր առեղծմամբ ընտրեցար քո՝ որ պատուհեցեր ընձեզ. ըն կալ և այժմ ընդունելին ինքզ ուղիղ հաստատուն ի մեծին քում աղաղակեմք։ Ո՛ր շարժեաք որ հո դեպին լուսաւորիչդ յիշատակ կի իւրեանց ցհոգիս նոցա ընկալ մարդասէր. ըստ մեծի՛ն։

Որք հաղորդեցան մարմնոյ և արեան քո՝ որ. հանգո ցհոգիս նոցա ի երկնի քո. քանզի գիտեաք որ արեան քո ես։

Ոգի վայելեալ ոչ օրինութեամբ. որ յորում ի՞ց ես ձայնիւ յաւիտենից նընջեցելոցն. Թագաւոր և իշխան վերոյնեմք ըզքեզ։ Ի՛ մեռանիցամ գալստեանն քո. քո վասն ոչ Թէր. ի՞ձայն փոզոյ նորոգին հոգիք նընջեցելոցն. և յառնեն ի մեռելոց անապական մարմինս։ Ո՞ւմն որոց եմ ես ըզ քեզ տեսցեմ ընդ երկնաւոր դասուս երկնի. քո երեսաւք. մեր ի վերինդ. քո երեսաւքեմ։

Ի ժողովս անդրանկոց գրեցաք ի երկինս։

Զայն արկեալ կենարարին ոչ այն բարեբանութիւն. ասէ Եկայք օրհնեալք հօր իմոյ՝ ժառան

Հանո՛ն Հանգստեան Շաբաթի. ձայն Ա. Տէր լուսաւորիչ իմ եւ փրկիչ իմ. յո՞ երկնչիցիմ։

Ո՛Ր ՏՆՆԱՒՆ ՈՂՈՐՄԱԾ

դու քո՛. որ յարեսդ ի մեռելոց ոդորմած և կոխեցեր ըզ մահ. ուր՛ը ան տեսած հարցըն մերոյն։ Ո՛ր մեհկանացուցա կեանքդ ես. ցհոգիս նընջեցելոյ մեր ընկալ. ուր՛ը անտես։ Օ՞րա փոխեցեր յաշխարհն կենդանեաց. հանգ ըստեան ոչ տեսանողաց. ուր՛ը։ Ընդ ոտեր օրհնեցեք. ևս բարձր տարեք ըզնա յաւիտեան։ Նոցեք Ո՛ր գալցին և զօրութեք բազմաւ. տգիմանք ձայնի կենդ զրծէ ընընջեցեալն. ըզ տր։ Նոցեք Ո՞ղջունեմք ըզ քեզ բեզ՝ հանգո ցհոգիս ծառայ ից. քոց ընդ տեսս քո՝. օրհնեք ցուք և բարձր տարացո՛ք զնա ցնոան քո յաւիտեան։

Յարուցելոյն ի մեռելոց բնաւ կարան մեր ոչ կոյս. որ ընընջեցեալն յաղատմ կենագործէ անապական. զքեզ մեծացուցա նեմք որ օրհնեալդ ես ի կանացս։ Ընարեալն երկնի և երկրի. եղ եր տաճար և առաքեալս. որ զնընջեցեալն

Ար ահագին դողմամբ զարհուրելի ձայնիւ
դողացուցանէ երկիր. բայց՝
Ար ահագին դողմամբ զարհուրելի ձայնիւ
արմնացըն կարծրակուռ լինի՝
որպէս ժամանակաւ երբ Աստուած խօսեցաւ
ընդ Մովսէսի ի լերինն Սինա՝ եւ
Ար հրաբիւրեցեր յանմահական
զգազդս մարդկան՝ անանուանեցեր
բանիւդ զերկինս՝ ազաւնեցեր աստուածա-
ծածկեցեր՝ այսօր հան։

❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧

Շարք Հ—Ձի Կ։

ՈՂՈՐԿԵՑԱՆԵՐ

ընդհանուր յաղթական եր-
գիւ Թագաւոր փառաց
որ կանուխ խոնարհուեցար
ինքեր ի վերկին ընդ պատրեանսն
իջանելոյ ծնանիլ
ի մեզ Հաւրդին մերոյ։
Ար լուծեր ընդմիշտ եւ վերծեր
ընդ նզովեցեալսն ի դրժամտոյ.
անշրջելիութիւնդ իմ իմիք
չին. եւ իջանելոյ քո ի դեպիւ
մեզ Թագաւոր անանց. ծիր։
Ար նըստար ընդ աջմէ Հօր. եւ
հրաւիրեցեր առաքեալ ընդ առաջ
նոցըն քո. արժանաւորեալ եւ ընդ
մեր ընդունելոյ ճանապարհ
լինել ալբերոյ քոյ. ծիր։
Ի ձեռն օրհնեցեր. բայց՝ գթած
սրտիւք ընդ նայ յանխտանն։
Ար վասըն հոր հանդերձեալ է
դալ ի դատ ընդ երկիր. եւ բիւ-
րաւոր բանակըք վերինն ընդ-
դէմ նմա՝ եւ
դողացեալ նոքա. բայց՝

գեցիր պատրաստել ձեզ ըղ
կեանն ի հանդերձել երկրին։
Ընդ առաջ ելանել քեզ հաս-
տատել ի յոդըս վերինս. ա՛ծ-
գեաց ըստանալ պայծառացեալ
ի դասս անմարմնոցն. ի լըսել
ըզձայն էրանաւէտ կոչմանն։
Ընդաղմէ քումմէ կայծ ը ելեալ
ահեղ աբ կատարած։ ելըս ահեղին
առագաստին՝ պայծառացեալ ի
դասս անմարմնոցն. խիղճըս անդ
բանակեց դրեցոյց ի յերկինս։
Հզօրեա ծառայիդ քոյ զբերե-
ալս. ընկալ ի դասս անդ բանա-
կից դրեցոյց ի յերկինս։
Ընկալ վասըն սուրբ ըզբանաւոր
պատարագս իմ ընդ. և ընծայեա
նոցա ըզթողութիւն գործոյ
յաւուրն յայտնի։
Հաշտեա իձեռն սուրբ մարմնիդ և
արեանդ քո սուրբ. և պարգեւեա նոցա
դասիդ յայլակողմանէն քոյ։
Ար անձամբ ոտքիւնեալ թէ ի
վերկուսիդ ոգիդ մարդկան՝ իսկ
նորհեցար բանդ անարեւած.
այսօր հանգուցեր և ըզմեր ըզ
նընջեցեալսն ընդ ձերս քո.
որ միացեալ եւ մարդաներ։
Ար անչարչարելիդ մարմնիդ ե
կիր կանել ի քարեղէնսն. և ի
խաչին բեւեռացար հեղեր զա-
րիւնդ. ի փրկութիւն այսօր։
Ար Թաղումանն երեքօրեայ՝ ըզ
բըռնութիւնդ մահուն լուծեր. և
կոխեցեր զիշխանն մահու՝ և
վերածեր ընդինքեանն. այս։
Ար հրաբիւրեցեր յանմահական
զգազդս մարդկան՝ անանուանեցեր
բանիւդ զերկինս՝ ազաւնեցեր աստուածա-
ծածկեցեր՝ այսօր հան։

դուց մարդկան, յայնմ։
Եւ կոչէ իւրաստուածն զաշակերտ որ
ժամհարկունէ հրեշտաւկապետն
իձայնէ սրտվերսպուշ վիճակին, յոր
Ո՞ւր հարկուրէ դողշեն արարածք
հայնմաւուր ահէն։
Յորժամ ձառապայթիք ահաւոր
ըստ վայրկեն իյարուցելոյ. և դիտ
լութիւնք հրաշիցըն բանին
և դարձեալ անդրէն իհող յոմնէ
առեղծայ։ Ա՛րևիթարկէ նա հո
գի լուսաւորեա՝ զմեր նըշնջե
ցեա՛ն. և՛ հանդո՞ զհոգիս
նոցա ընդ նա՛ըս քո։
Այլ անդիմակալ և բարեգութ
մարդասիրով հայցեմք ի քէն վե
մեր ննջեցելոցն. արժանաւորել
հանդըստեան օթևանի նըմին։
Ա՛նձաւ ծընունդ հօր որդի.
որ մահկանացուացա կենդրե ես.
զհոգիս ննջեցելոց մեր ընկալ.
և արժանաւորեա՝ հանդըս։
Ա՛ւ նորոգօղ սո՛ւրբ հոգի՝ յոր
ժամ նորոգես զնախականեաղան՝
յայնժամ շնորհեա և մեր նըն
ջեցելոցն՝ արժանաւո։
Յորժամ յերկնից գո՛ղձ փողն
ազդեցո՛ւի. առնելով սուրհե՛
րսց իդատաստանն ահաւոր. յայնմ
աւուր ահեղին յիշեա տէ՛ր զնը
և մեզ մեր զնըշնջեցեա՛ն և
հանդո՞ ընդ սո՛ւրբսն քո։
Յորժամ ձառապայթիք ահաւոր
ըստ վայրկեն իյարուցելոյ. և դիտ
լութիւնք հրաշիցըն բանին
հայնմաւո՛ւր ահէն։
Ո՞ւր հարկուրէ դողշեն արարածք
ժամհարկունէ հրեշտաւկապետն
իձայնէ սրտվերսպուշ վիճակին, յոր
դուց մարդկան, յայնմ։
Եւ կոչէ իւրաստուածն զաշակերտ որ
Ա՛ւ նորոգօղ սո՛ւրբ հոգի՝ յոր
ժամ նորոգես զնախականեաղան՝
յայնժամ շնորհեա և մեր նըն
ջեցելոցն՝ արժանաւո։
Յորժամ յերկնից գո՛ղձ փողն
ազդեցո՛ւի. առնելով սուրհե՛
րսց իդատաստանն ահաւոր. յայնմ
աւուր ահեղին յիշեա տէ՛ր զնը
և մեզ մեր զնըշնջեցեա՛ն և
հանդո՞ ընդ սո՛ւրբսն քո։
Յորժամ ձառապայթիք ահաւոր
ըստ վայրկեն իյարուցելոյ. և դիտ
լութիւնք հրաշիցըն բանին
հայնմաւո՛ւր ահէն։
Ո՞ւր հարկուրէ դողշեն արարածք
ժամհարկունէ հրեշտաւկապետն
իձայնէ սրտվերսպուշ վիճակին, յոր
դուց մարդկան, յայնմ։
Եւ կոչէ իւրաստուածն զաշակերտ որ

ըզքեզ ամաչեցաք յաւ իսեան։
Ձեռք. քո ստրկին. և լսեսջ
ձին զիս ի հոգո՛յ. ի յօրհնել
սո՛ւրբ հոգո՛յ. մի անտես առներ
զերա՛մ։ Ա՛ղաչեմ ձըշմարիտ՝ մխիթարիչ
սո՛ւրբ հոգո՛յ. մի անտես առներ
զերա՛մ։ Ա՛ղաչեմ ձըշմարիտ՝ մխիթարիչ
ընդ սո՛ւրբսն քո։
Ա՛ղաչեմ ձըշմարիտ՝ մխիթարիչ

ՈՐ Թ.Ը.Գ.Ի.Ա.Ն.Ա.Ց.Ի.Ր.Ո.Ջ
եա Թագաւորից . ևբազ
խօղ կենդանուե՛ մեղի
մարդկան . այսօր մարդասիրութե՛
ր.դ.քո՛ զննջեցեալսըն մեր ըն
կա՛ՅԼ . և հանգո՛ ընդ նբ.ըս
.քո՛ առաքեա՛ն հա՛ ըղբնը մերոց։
Որ յահաւոր և յանվախատես
գալստեան.քո՛ նոր՝ զարթուցա՛
նես ըզ նզննջեցեալսն ի բարբառ
փողոյն . յայնժամ երանութի՛ա
կոչանա՛ ըզննջեցեալսըն մեր ըն։
Նա՛ յահագին ձայնիդ գոչեանըն
զա՛ ջրդո՛ւբիւն գերեզմանիք ոե
նայնացեալք . յայնժամ ահագին
լուսով պայծառացո՛ զնզննջեցեալ
սըն ըմ՛՛՛՛ր . և հանգո՛։
Ի զոր օրինակիդ ե՛ՄՆ բարձր
արարիք ըզնա՛ յաւիտեան։
Օ՛ մա՛ռքեան ի՛ հօրէ՝ զմխիթա
րիչ հոգւոյ հանգուցեալսըն . օր։
Նա՛ իբրեւ առ բանակըս հրեշ
տակաց . միաւորէ զհաւատացեալ
անոճան ի՛ւրոյ . գասաւորելով
յաջակողմեան գասունն . է՛ւ։
Ընդ ըզքեզ ամենայնիւնեալ մատուա՛
ծածին . մայրըդ լուսոյ և առա՛
գաստ աչ բանիւն մեծացուցա՛։
Ընդ ըզքեզ պայծառ երկինք ե՛
ամով լուսաւորէն . ծնօղ արարչին
և մերոյն անկիրճելի . մե՛ծա՛։
Ընդ ըզքե՛զ գո՛ւռան երկնից՝ և ճա
նապարհ արքայութե՛ւն բանձոյանի
ծիլ և սրսուքե՛ հոգիդ։ մե՛։
Որ կոչեցեր առ քե՛զ ա՛ր ըստ
եղբա՛ւ ամ՛ . ընկալ ըզմեր ըզ՛ըն
ջեալն՝ ի գոգ հայրապետին աբ
րահամու . ողորմած ա՛ր փրկիչ
և բարեբար։ Որ Թողութե՛ւն ա՛ս
տո՛ղ ա՛ր՝ Թող ըզմեղսըս մեր
նզննջեցելոցըն . կարծ յամե՛
նայնի և հեզոր . ողորմած ։
Որ լուսաւորու՛ս տիեզերա՛ծ.քո՛
ա՛րծ . լուսաւորե՛ա՛ և ըզմեր
ըզննջեցեալսըն լուսաւոյ էրա՛նա
ւէ՛տ զըլսարմնոյն . ող։
Ընշխարակցեա՛ ձայնիւն օրհնե՛ա
ցո՛ւք զամենասի՛ զերրորդուե՛ին՝
փա՛ռաւորելով ըզ հայր՝ . ո՛ր
վերակոչե՛ց զամենեսեան ի՛
մահճանի՛ յամենհոգութի՛ւն։
Ա՛րդեօք ա՛ն երդ նոր՝ եկե՛
ղեցիք սրբեցելոց . զի՛ երկրը՛
պագելով՝ . ո՛ր վերակոչեաց։
Սըրբասաց ձայնիւն օրհնացո՛ւք
հոգևորական հընչմամբ գովե՛ա
ցո՛ւք՝ . ո՛ր զհոգին փառաւորե՛
լով . ո՛ր վերահանգի՛ւց ։
Ա՛ձայն փողոյ գալստեան քո՛
տէր . ամենայն հոգիք զարթի
ցեն կա՛ւ ի դատաստանի՛ քում
քրիստոս ա՛ստուա՛ծ մե՛ր ։
Յորժամ հընչէ՛ բարբառն ա՛ստ
ղին . և հարկանի փող յարձա՛
ւոյ՝ . և մե՛ք գոչելով ասեմք
փառք գալստեան քո՛ ա՛ր ։

Ար գալցին է ընդ միտս երկնից
Հնարագէտ ջերեաս երկրի · բառ ։
Ագռէլ ածային փուշն · զոր
Թուլատէ ընծայեալքն Հան-
դերձ կենդանեօք · բառ ։

Ա՞յր լո՞ւսոյն մարիամանէս
բանասէղ · օրհնաբանէ ի կռանցոյս ։
Օ՜ երան անը՞ատուհր յարդան
դի կրեցեր · օրհնաբանէ ։

Ա՞ր դատաւորի վասն եր
բեսաբեր · օրէ ։

Ար որդիդ էս և բանդ տրէն ·
հաւատարակից ընդ հօրդ եւ ե-
ան քեզ կարդամբ մարդասէր ·
հանգոյ զհոգիս նորոգեալ-
ս ար ընդ սոյբդ քո ։

Ար ի՞ջերկերկրէից վասն ար
ասոլինն սահ զանցանան աղա
մայ մարմնի բնու՞ն բարձեր ի՞ն
խոչին անարատ ձեռօք · հան ։

Ար լուծեր զիշխանու՞ն մահո
կամաւորական մահուամբ քոյ
բանաւորաց զաղաչանս առաջի
քո հրեշտակ մարդեմբ · հան ։

Վերջ վայելէ ած օրհնու՞թի
որ յանանաց անո՞ւ անանհից
վտանգանիս իբարձուն · զնո՞ն
ջերեալսն յանուն քո ընկալ ·
յերկնային քո տուր առաքաւոն ·
ար միա՞ծին էս մարդասէր ։

Ար ունիս իշխանու՞թի մեղու և
կենաց · ի՞նչա՞ զհոգիս նորոգե
ցեալ մերոյ · և հանգոյ ընդ նեռ
ս քո եխոտան քուոյ սիրելոյդ · որ ։

Ար գալցին է ընդ միտս երկնից
Հնարագէտ ջերեաս երկրի · բառ ։
Ագռէլ ածային փուշն · զոր
Թուլատէ ընծայեալքն Հան-
դերձ կենդանեօք · բառ ։

Ա՞յր լո՞ւսոյն մարիամանէս
բանասէղ · օրհնաբանէ ի կռանցոյս ։
Օ՜ երան անը՞ատուհր յարդան
դի կրեցեր · օրհնաբանէ ։

Ա՞ր դատաւորի վասն եր
բեսաբեր · օրէ ։

Ար որդիդ էս և բանդ տրէն ·
հաւատարակից ընդ հօրդ եւ ե-
ան քեզ կարդամբ մարդասէր ·
հանգոյ զհոգիս նորոգեալ-
ս ար ընդ սոյբդ քո ։

Ար ի՞ջերկերկրէից վասն ար
ասոլինն սահ զանցանան աղա
մայ մարմնի բնու՞ն բարձեր ի՞ն
խոչին անարատ ձեռօք · հան ։

Ար լուծեր զիշխանու՞թի մեղու և
կամաւորական մահուամբ քոյ
բանաւորաց զաղաչանս առաջի
քո հրեշտակ մարդեմբ · հան ։

Վերջ վայելէ ած օրհնու՞թի
որ յանանաց անո՞ւ անանհից
վտանգանիս իբարձուն · զնո՞ն
ջերեալսն յանուն քո ընկալ ·
յերկնային քո տուր առաքաւոն ·
ար միա՞ծին էս մարդասէր ։

Ար ունիս իշխանու՞թի մեղու և
կենաց · ի՞նչա՞ զհոգիս նորոգե
ցեալ մերոյ · և հանգոյ ընդ նեռ
ս քո եխոտան քուոյ սիրելոյդ · որ ։

Յարժամ առնես հառուցեալ
ըն ար՝ և արբեր քո պարճեսցին
ի՛բեղ · և ահ ընդհատես փեղ
կիչ կալ ի՛ յանձն քոմանէ ։

Աղաչեաւ անանհ արարչեա
հանդերձ · մարդասիրեալ ի՛բէդ
քո՞ խընայեա՝ յանձնելոս մեր ·
ստեղծիչ կենդանեաց և հան
գուցիչ նորին ։

Ինաչեն բեհեղեալ · զնո՞ն
լուծեր զիշխանու՞թի · յանհան
նից ընդ ընկալեալսն վերածեր
յանանաց ի՛ կեանս · ստեղծիչ ։
Աշխարհս զոր ստեղծեր քո ·
հիշեա զմեր ընդ ողորմի՛ք
քոյ · յորժամ գայցես անձամբ վճռել
զ ստուգանել մարդկա՛ն ըստ գործս
նոցա ար նորոգեալսդն ընդ
դասիլ ընդ սոյբս քո ։

Ծուց Հ՚ոգ խղ ։

ԱՐԲԻՒՆ ԱՒԱՐՐ

Ար դասեր զոր · որ վա՛ն մեր
ըզանուն ճաշակ կենցե՛ղ ·
ար ա՛ծ հարցըն մերոյ ։

Ար խոստացար հատուցանել
նորոգեալոյդ յանուն քո՞ ըզկեանս
ար ։ Աշխարհս զոր ստեղծեր մեր
դասեր ար · զհոգիս նորոգեցոյդ
գտանել ընդ սոյբսդ քո · ար ։
Ի՛ջեր օրհնեցեր · Աւարձր սքան
բեր ըզսուրբ անուն քո · ար ։
Ինաչեն բեհեղեալ · զնո՞ն
լուծեր զիշխանու՞թի · յանհան
նից ընդ ընկալեալսն վերածեր
յանանաց ի՛ կեանս · ստեղծիչ ։
Աշխարհս զոր ստեղծեր քո ·
հիշեա զմեր ընդ ողորմի՛ք
քոյ · յորժամ գայցես անձամբ վճռել
զ ստուգանել մարդկա՛ն ըստ գործս
նոցա ար նորոգեալսդն ընդ
դասիլ ընդ սոյբս քո ։

Հայոց սահնակցուն։

Ո՞ղջ ես ձեզ մնակուածը հակ
Ղեցայ՝ ողջ ես ձեզ հաւատաս
ցեալ եղբայրք իմ ինքն։ ողջ ես ձեզ
ձեզ հաւատացին ժողովրդական
ես հանդուցեալ հոգեւոր առ քո՞

Ո՞ղջ ես ձեզ մահու ծոցն ընկեալ
ողջ ես ձեզ սպանող սրերուն ։
ողջ ես ձեզ ձեզ դարձ քահանայ
ութեան՝ ես հանդուցեալ հոգի

ԴԻՄԻՆ ՏԷ ԱՐԱՔԻՉԻՆ ԻՄ։

Համ։ 121 ։ Լոյս եղէ ես ։ 12

Ո՞ղջ ես ձեզ հանդուցեալ հոգի
Ղեցայ՝ ողջ ես ձեզ ձեզ դարձ
ցեալ եղբայրք իմ ինքն։ ողջ ես
ձեզ հաւատացին ժողովրդական
ես հանդուցեալ հոգի։

Ասմունք • Հինգերորդ • 86

Ա՛հա՛՛ հրաժարիմ ի քէն ամէն
եկեղեցի. ահա՛՛ մեկնիմ հանդերձ
սիրելի եղբայրք. եկուր ամէն մէկ
բանտարգելին քո՛՛ այ մերոյ։

Ասմունք • Մի երեսեր • 138

Ա՛ղօ՛՛թս արարէք վասն իմ
հարց իմ. եղբարք և որդիք. և
օրհնեսցէ զձեզ քրիստոս
մեր. պահեսցէ հանաստատուն ի
հաւատս իւր ամենայն ի սատանայ
նեաց. և եկեալ կոչնական այսորիկ.
և խաղաղութիւն առ ելիցէ
ի ձեզ յաւիտենից յաւիտեան ամէն։

Ասմունք • Ձանգվածո խ • 138

Օգնական է մեզ յանուանէ նո՛ն
այն որ արար զերկինս և զերկիր։

Ասմունք • Երկ ալ ին էր • 123

Աբրահամ ազգի՛ն որում ասր ա՛ծ
յա՛ն կո՛ռոյ օգնական է նմա՛։

Ասմունք • Օրհնէ անձն իմ • 145

Ա՛ղ ապրեսուցանէ ասր զօրհնող
իմ. և ընկերանսն յաւիտենից
Ասմունք • Ձի էարն կամ • 132

Օրհնեսցէ զձեզ տէր խոհեմէ.
այն որ բնակեալն է յերկինս։

Ասմունք • Հա՛սո օրհնեցէ • 133

Ա՛երձեցա՛ անձն իմ ի՛ հո՛ղ
յորո՛ւմ ստեղծանի՛ս. քանզի
պատուիրանաւն մերոյ. և ձայն
չակերի ընդ դառնութիւն մահու.
ասր յոյս իմ օգնեսո՛ ինձ։

Ասմունք • Մերձեցաք անձն • 118

Օ՛ձանձրացա՛ն քո՛ւ հո՛ղ պահ
ցի. քանզի ոչ ժամանեցի՛ ապաշ
խարել. այլ հեղգացայ ոչ ի
քէ՛ զի միայն պատրաստիմ հոյլ երկ
նաւոր. ասր յոյս իմ օգնեսո՛ ինձ։

Ասմունք • Ձամանապրկս • 118

Օ՛րէնքդ ո՛գի ա՛ստ զի՛ս ասր՝ ի
ձանձանի՛ երկի՛ քո՛ւմ. քանզի խըղդ
ի՛ւրն զա՛ն ա՛ռ քեզ. դառնալ ատ
լեն ինո՛՛ զյորմէ՛ստեղծանի՛ս
այլ ստ քեզ միայն պատրաստիմ
հոյլ երկնաւոր. ասր յոյս իմ օգ

Ասմունք • Օրէնքդ ա՛ստ • 118
ն ե՛ • Ահա՛ մերձեցայ ։

Ստուտ ունելո՛վ հոգի խաղա
ղութ՛. երթ ստ արարիչդն հոյ
գեկո՛վ. ստատուած իմ հանգո՛ւ
ստ ես ստուծ հոգի՛ յո՛ւ. ըղձա՛ պա
հեա՛. զի քո խոստի և յարութիւն
ըղ հանա՛ատա՛ց. թագաւո՛ր երկ
նաւոր հանգի՛ զհո՛գի սորա՛.
մի՛ երկնցի՛լ սմրա զհատաստա։

Ի՛ քաղցր ասրն զօրութ՛ե՛ւ և ի՛ քա
ղաք թագաւորին մեծի՛. ուր ժո
ղովք սրբոցն են խնամողութ՛.
գնասցես յաւո՛ւմ և հանգիցես
ընդ հրեշտակաց դա՛՛ա. ահա՛՛
հե՛ղ ըղ լոյսն յաւիտենից։

Ա՛երձեցա՛ն անձն իմ ի՛ հո՛ղ յոր
մէ ստեղծե՛ր զին. և՛ հոգւոյս մեր
նեաւ մինչ՛ն. ասր զաւուրս ինեա՛ց
միշտ ի՛ քո՛ւմ գաղտաստո՛ն։
Ստեղծուած եմ անարտ ձեռաց
քոց մի՛ անտես առնե՛ր. այլ խնայ
եա՛ միս յայսմ պահի ստուտն. ասր զս
Յորժամ գաս վաստ հոր գա

դասս ընտրելոյ քոյ. ամէն:

Հայս Հաւատոյ:

ՕՐՆԱԿԱՒ ԸՆԾ քեզ հայր անըսկիզբն առեղծիչ ամ երկնից. զհոտատուիչսդ աբ անուանիլդ քո ընդունելեաւ ընդ ամենայն հանգոյս յաղթեալ քոմ. աբ ի ձոց հարցըն մերոց:

Գովեմք զքեզ անճառ ծնող անդ հօր անըսկըզբնակից որդի որ մահու խաչի համբերեցեր վասն մեր. ընդունելեաւն ի քեզ ուղիղ հաստատուիլ այծոտացս ընդ աբ քոմ. ամէն:

Խոնհանամ աբ հոգի վախճակեալ հօր եւ որդւոյ. հայցեմք ի քէն ընդունելեաւն ճըշմարիտ հաւատով աբ երկոտիւեդ. ի միտս առնել զերկնաւոր դասս. զի ի նոցանէ ընտրեալ ես. ամէն:

Ի ծնունդ Տեառն հօրն իւրոյ կոչէ զդաւս ապստամբոցն. եւ յանապատս իբտիս զնոր խոստացեալ հոգի: Սիրոյ անձամբ վերացեալն եղեր դու մայր մարիամ. բարեխօսեա վասն մեր ի յիշեալ աւուրս ահեղին:

կիզն՝ եւ ի վաղուց ի յիշատակս: Գանձանի գործոցըն ճանճուկք յայտնին ի մեծ հրամատուկն. եւ դժոխոյ ընթանան՝ ի յանձն վախճան ի տանջանս:

Ի յոթեւասնա հօրն իւրոյ՝ կոչէ զդաւս ապստամբոցն. եւ յանապատս իբտիս՝ զոր խոստացեալ էր նոցա: Սիրոյ անձամբ վերացեալն եղեր դու մայր մարիամ. բարեխօսեա՝ վասն մեր՝ ի յիշեալ աւուրս ահեղին:

Հայս Հաւատոյ:

ՕՐՆԱԿԱՒ ԸՆԾ քեզ հայր անըսկիզբն առեղծիչ ամ երկնից. զհոտատուիչսդ աբ անուանիլդ քո ընդունելեաւ ընդ ամենայն հանգոյս յաղթեալ քոմ. աբ ի ձոց հարցըն մերոց:

Գովեմք զքեզ անճառ ծնող անդ հօր անըսկըզբնակից որդի որ մահու խաչի համբերեցեր վասն մեր. ընդունելեաւն ի քեզ ուղիղ հաստատուիլ այծոտացս ընդ աբ քոմ. ամէն:

Խոնհանամ աբ հոգի վախճակեալ հօր եւ որդւոյ. հայցեմք ի քէն ընդունելեաւն ճըշմարիտ հաւատով աբ երկոտիւեդ. ի միտս առնել զերկնաւոր դասս. զի ի նոցանէ ընտրեալ ես. ամէն:

Ի յոթեւասնա հօրն իւրոյ՝ կոչէ զդաւս ապստամբոցն. եւ յանապատս իբտիս՝ զոր խոստացեալ էր նոցա: Սիրոյ անձամբ վերացեալն եղեր դու մայր մարիամ. բարեխօսեա՝ վասն մեր՝ ի յիշեալ աւուրս ահեղին:

Վասն Հընձանն յորում է. ար:

Ի գալստեան նորին դատաւորի երկնից բանիւն. և ճառագայթիւք անճառ լուսոյն նորա լինիցի հոգւոյդ հոգի. և ի յայնժամ վարձս առնուցուս ի նմանէ. և ընդ ամենայն անձանց յաւուրն յայնմիկ:

Պայ զօրութեդ լիապատուին. ի նորոգել զմարդ. ի ձայն սուղ բարբառոյ զարթուցանէ զնոսա ի ջերեանն: Ո՞ւր են երկինք և երկիր՝ յայնց վառուց քո. հուր բոլորեալ ընդդէմ նոյ. բոյս կենդանի զՔեզ տեսանել:

Ընդրեալ ամենայն զարդարին՝ գան ընդ սըրբոյդ կուսանացն. ոչ ոք խուճ մնասցէ՝ ի յաւուրսդ այնոսիկ վճռացին: Ի քեզ եմք ապաւէն նեաւ՝ ամէն հօրինեալ սըրբուհի. լեր բարեխօս անդադար վասն մերոյ փըրկութեան:

Վասն Հընձանն յորում է. ար:

Ի գալստեան նորին դատաւորի երկնից բանիւն. և ճառագայթիւք անճառ լուսոյն նորա լինիցի հոգւոյդ հոգի. և ի յայնժամ վարձս առնուցուս ի նմանէ. և ընդ ամենայն անձանց յաւուրն յայնմիկ:

Պայ զօրութեդ լիապատուին. ի նորոգել զմարդ. ի ձայն սուղ բարբառոյ զարթուցանէ զնոսա ի ջերեանն: Ո՞ւր են երկինք և երկիր՝ յայնց վառուց քո. հուր բոլորեալ ընդդէմ նոյ. բոյս կենդանի զՔեզ տեսանել:

Ընդրեալ ամենայն զարդարին՝ գան ընդ սըրբոյդ կուսանացն. ոչ ոք խուճ մնասցէ՝ ի յաւուրսդ այնոսիկ վճռացին: Ի քեզ եմք ապաւէն նեաւ՝ ամէն հօրինեալ սըրբուհի. լեր բարեխօս անդադար վասն մերոյ փըրկութեան:

Ա՛ր երկնահամբոյր եմ ես ելեր. քաղցր և անուշակալ. հանգի՛ր ցմոգի քո ծանապիկ՝ զի մի՛ դադրիցի անանկ անուշ ցեղալ յաւուրն ահեղ առեներն։

Օ՛ վիշտսակ հրաժարելոցն ի հառցս քէզ ընկալցիս. և զուս տու մեր ընկալ որպէս զարելին զնոյն և զարբանհառն. զի՝ Ի խորան քում սիրողաց հանգուացես ըզ ծանօթս քո. և զհոգիս նոցա դանեսցես ընդ քե՛զ լա՛ք. զի մի դադրի։

Ա՛ր խոնարհեցար երկնից բնհնդ ու՛ղիդ և առեր մարմին ի սրբոյն կո՛ւսէն. յիշեա՛ ըզնոր ջեցեալսն ըմեր յորժամ գայցես առնանա վանոք. զի դու ես ա՛ստո՛ւած ամենայն երկրի։

Ա՛ր ունես իշխանութի՛ մեռելո՛ւ և կենդոց. և խոսքի՛ւդ քո լուծ ցեր զերկնա՛ւն մնացու. յիշ։ Ի՛նաստի՛ւ քո յաւուրն դատաստ՛ր ահիզ. աղաչանաք ա՛ր ա՛ծած

նոր՛ դին. յայնմա՛ւր ա՛հ զին՝ յիշեա ա՛ստո՛ւած և ըզմեր ըզ նոյնջեցեալսն. և հանգո ընդ ա՛ր ըս քո։ Յորժամ նըշան յարու նեան ճառագայթի՛ւք փայլի. և Թագաւորըդ Թագաւորաց փառօք ա՛ւետանիս. յայնմա՛ւ։ Յորժամ առեան դատաստանին ըմ՛նի. և դըզրա՛ւիքըդ հրաշից ըմ՛նի. և դըզրա՛ւիքըդ հրաշից ըմ՛նի՝ յայնմ։

Ա՛ր երկնահամբոյր եմ ես ելեր. քաղցր և անուշակալ. հանգի՛ր ցմոգի քո ծանապիկ՝ զի մի՛ դադրիցի անանկ անուշ ցեղալ յաւուրն ահեղ առեներն։

Օ՛ վիշտսակ հրաժարելոցն ի հառցս քէզ ընկալցիս. և զուս տու մեր ընկալ որպէս զարելին զնոյն և զարբանհառն. զի՝ Ի խորան քում սիրողաց հանգուացես ըզ ծանօթս քո. և զհոգիս նոցա դանեսցես ընդ քե՛զ լա՛ք. զի մի դադրի։

Ա՛ր խոնարհեցար երկնից բնհնդ ու՛ղիդ և առեր մարմին ի սրբոյն կո՛ւսէն. յիշեա՛ ըզնոր ջեցեալսն ըմեր յորժամ գայցես առնանա վանոք. զի դու ես ա՛ստո՛ւած ամենայն երկրի։

Ա՛ր ունես իշխանութի՛ մեռելո՛ւ և կենդոց. և խոսքի՛ւդ քո լուծ ցեր զերկնա՛ւն մնացու. յիշ։ Ի՛նաստի՛ւ քո յաւուրն դատաստ՛ր ահիզ. աղաչանաք ա՛ր ա՛ծած

Ա՛ր դալոցիկ փառօք հո՛ր միածին որդին՝ ձայնիւ ա՛ծային փողոյն առնի՛ւժ՝ յարուսի որդւոց մարդկին. ա՛մէն։ Ա՛ր առնի՛ւ հա՛մառօտ՛ւեամբ ըստ իւրաքանչի՛ւր գործոց՝ զա՛ս տուերըն կենդանեաց և մեռելոց. և փառաւորի՛ ըզսիրելին իւր. պայծառացեա՛լ իկամարս լուսեղէնս. քա՛հանայի՛ւ յաւ տաւե՛լ բարձր։

Ա՛ծրը զա՛ծածին՝ օրհնու՛ թեա՛մբ մեծացո՛ւցանեմք։

Ը՛նտաւո՛ր հրեշտակն ա՛ւետա՛րանէր. ըզծընեա՛լ փըր կիչն ի սրբոյն կո՛ւսէն։

Ա՛ստ՛ո՛ւած ըր բերկրեզ. քան զի ահ՛ր ահ՛ռոյդ ընդ քե՛զ։

Ա՛ստ՛ո՛ւած բարեգո՛ւթ որ զբնա՛ւթսդ ի յայգա՛ւ սրբոյ մարդկան. առա քեցեր ըզմարդին ընկերակա՛ւ. յիշեա՛ զհոգիս նընջեցելոց մերոց և հանգո ընդ ա՛ր ըս քո։

Ա՛ր դալոցիկ փառօք հո՛ր միածին որդին՝ ձայնիւ ա՛ծային փողոյն առնի՛ւժ՝ յարուսի որդւոց մարդկին. ա՛մէն։ Ա՛ր առնի՛ւ հա՛մառօտ՛ւեամբ ըստ իւրաքանչի՛ւր գործոց՝ զա՛ս տուերըն կենդանեաց և մեռելոց. և փառաւորի՛ ըզսիրելին իւր. պայծառացեա՛լ իկամարս լուսեղէնս. քա՛հանայի՛ւ յաւ տաւե՛լ բարձր։

Ա՛ծրը զա՛ծածին՝ օրհնու՛ թեա՛մբ մեծացո՛ւցանեմք։

Ը՛նտաւո՛ր հրեշտակն ա՛ւետա՛րանէր. ըզծընեա՛լ փըր կիչն ի սրբոյն կո՛ւսէն։

Ա՛ստ՛ո՛ւած ըր բերկրեզ. քան զի ահ՛ր ահ՛ռոյդ ընդ քե՛զ։

Ա՛ստ՛ո՛ւած բարեգո՛ւթ որ զբնա՛ւթսդ ի յայգա՛ւ սրբոյ մարդկան. առա քեցեր ըզմարդին ընկերակա՛ւ. յիշեա՛ զհոգիս նընջեցելոց մերոց և հանգո ընդ ա՛ր ըս քո։

Ա՛ր դալոցիկ փառօք հո՛ր միածին որդին՝ ձայնիւ ա՛ծային փողոյն առնի՛ւժ՝ յարուսի որդւոց մարդկին. ա՛մէն։ Ա՛ր առնի՛ւ հա՛մառօտ՛ւեամբ ըստ իւրաքանչի՛ւր գործոց՝ զա՛ս տուերըն կենդանեաց և մեռելոց. և փառաւորի՛ ըզսիրելին իւր. պայծառացեա՛լ իկամարս լուսեղէնս. քա՛հանայի՛ւ յաւ տաւե՛լ բարձր։

Ա՛ծրը զա՛ծածին՝ օրհնու՛ թեա՛մբ մեծացո՛ւցանեմք։

Ը՛նտաւո՛ր հրեշտակն ա՛ւետա՛րանէր. ըզծընեա՛լ փըր կիչն ի սրբոյն կո՛ւսէն։

Ա՛ստ՛ո՛ւած ըր բերկրեզ. քան զի ահ՛ր ահ՛ռոյդ ընդ քե՛զ։

Ա՛ստ՛ո՛ւած բարեգո՛ւթ որ զբնա՛ւթսդ ի յայգա՛ւ սրբոյ մարդկան. առա քեցեր ըզմարդին ընկերակա՛ւ. յիշեա՛ զհոգիս նընջեցելոց մերոց և հանգո ընդ ա՛ր ըս քո։

զկնդանեաց. ասէ արիւբ եկն
որ կենդանեաց և մեռանէր ։
Ընդհանուր մեղ որ ողբամբ ի
ծագել արեգ խաչին. որպէս
գրեալ մեզ վերկոյս ի նովսէ
ելցես ընդառաջ ծագողացդ
որ ի լերինդ ։

Արիմաթիա ոսկ ՝ յիշեալ զինն
զեկեղեցին ի սոսկ անունդ գոյ ։
Ընդ գինա արեանն քոյ ոսկ յիշ
եա՛ և հանգոյ ընդ ոսկերս քոյ ։
Նա խիւսոնագիտ քոյ գալըստեանն
ըզնիկոդեմոսն ևս յիշեա՛ և հա ։
Ալբեգահն արդարեա՛ քոյ . և
ապահէն յուսացեալցոյս . որ և զդ
մեղջդ մեռել մարմինն կենդա
նացոյցեր վերկին . ընկալ զդ
ևս նորին ցեանն . և հանգոյ ընդ
ոսկերս քոյ ։ Ով քեզ կարդա՛ մի
անձա՛ն քոյ բեկեալ . և ար
տասուս ևս հատուցո՛ նդ . որ
ի գերեզմանն զաղարեալ արտա
սուեցեր վերկին . ընկալ ։
Ալքեն հպցե՛ մեզ բռլոսա
ղարանէ և պարգևիչ կենդա
նա՛ . որ ասպատակն ըզդրան
սեն ժառանգեցո՛ցեր վերք ։

Հարց վասն յոյն ։

Գ՛ն ի ոչ ոսկ որ ի
ծոց հօր . վասն մարդ
վերկուր ի երկինից խո
նարհեցար . զի ըզ մեզ նորոգես
ցես իկնոնաբեր հարցըն մարդ ։

եկեղեցւոյ . մեքուբ աղաւնի՛ սակ հալանաւոր ՝ որ կայս մոյ

բիանմ . առ Ծ՚ն ։

Յանբասկ ըզնախկին ծոցդ հօր խառնարհեալ բանըդ մանկացար ի կուսէն վանըս վըրկուած մըդ՝ . աղաչեմ ըզգեղդ զնըկնել ցեւսըն մեր ի քեզ ուղիղ հաստատել . յիշեա՛ տէ՛ր յորժամ գան թագաւորութեըդ քո ։ Ընդհատակ քաղցրութիւ որդի՛ . հանձեցար բանալ զիւղս աշխարհի՛ քո խաչելութեն . աղէ՛ կամաւորական մահուամբ քո լուծեր զերկունըս մահու՝ . և արժանի արարեր թագաւոր յանդստից քոյ՛ երանելոց քո արեանիբ . աղէ՛ ։

Ար փոխանակ մեղաւորաց ըզմեռանել յանձն առեր . իմանալով ի դժոխոսըս փըրկիչդ ի մեղաց մեր բանտէն ըզգեկեալսն . աղէ՛ Աստ բանակիւ զանչափ՛ քո զնոր դաւթիդ . որ երգեցաւ յաշխարհս քոյ զեկեղեցի պարզ ։

գՀեղեցեր աշխարհ՛ . աղէ ։

Ոչ յա՛ ի լեռան զիւղ լեռնոտ բան . որ փառաք հօր հանդերձ ձեռ էս գալ ի դատել զերկիր՛ . արժանաւորեա՛ և ըզմեր ըզդնդիկեանն անձնատ խոստ մանդ քոյ ընդ սուրբսըն քո ։ Հօր և հոգւոյ հանդերձ յաւիտեանս . ամէն ։

Ար հանդերձեալս գան փառաք հօր . զորթուցանել ըզնկեղեցեան ի նոր անուանդ քո՝ . նորոգեա՛ և ըզմեր նըկնկեցեանն . ար ծ ։ Ընդունելոց սըւրբ քոյ և պարգեւ կենդանուե՛ . ի վերայն գան գալըստեանն և յարուցեալ կան առեղին՝ . Թագաւոր շնոր հեա՛ մեր նըկնկեցելոյն . ար ծ ։

Ի՚ղ ար օրհնեցեր բարձր ար սրբեր ըզնա յաւիտեան ։

Ար նըստի ընդ աջմէ հօր ծը նողի իւրոյ . և մարդասիրապէս խընամե՛ զարարածըս . բարձր ։

Ար ըզհնդեցիր բնութի մարդկան նորոգե՛ իւր ածուբեն . ի կենդան գործե՛ ի կեանս անանց՝ . բար ։

Ի՚ղ ար վիմածին՝ աղբիւր յորդառատ . բարեուկ ծաղկեալ պտղի վայելչագործել հոգեղէն . բարեհունչ բանիւն տուն անօ՛ ըհնութե՛ առաքեալ հոգւոյն՝ . ար ծընեալն ի քէ՛ն վիշտ բարեխօսեա՛ անդադար հայցմամբ՝ . ընդհել զիմդուել մեր նըկնկեցելոյն ։ փարհիւե՛ դրախտին բացօղ բանալի՝ . քի բարձող նըմանող էրկնից՝ . ասիր ոսկեղէ՛ն լի մանանայի՛ . գաւազան ծաղկեալ յարմատոյն լեսւոյ . առաքեալ լուսոյ մեզ՝ . ար ծ ։

Հօղ քաղցրածուա՛ց շանկալի զուարթութեն՝ . հրեշտէ՛ղն սրբոյ բեր գեղ մերդ ըստահիլ հիջ

Ա՛ր փա՛ռս չօր

Հանդերձեալս գալ իւր տէր զերկիր արեգակն աղտ բռնե. զի զմեզ հողմէն զբեր նուիրեսցուս մեր վերատեսիլ նոր րոգեցածս. Ի կեանս. ընդալիմք քո տէր հայրեղն լուծդ։

Ա՛ր ածային բարուքիքը դոյ տիս ի՛ զհընտացեալս մեղք՝ լու աստուծ տէրերայ. լրատուրեա ռեվի ա՛ծային լուծուվիլ. ընդ

Ա՛ր բարձրացար ի խաչին վա դամ նորոգման. և ի քանեւլիլ քո ի դըժո՛խս. աւար առեր զ գերեաց։ Ընդ զի նա արեան քո ի՛շեա կենագործ աշխարհի. և՝ հանգստեան արժանաւորեա՛ց յերուսաղէմն վերին։

Ընդ զըսարթուն երկնից ծո նեցիք ըզնատեանն ի յաթոռ փա ռայ. զի հանդուսցէ ըզնըն ցեալ ծառայս իւր յաւիտեան. ի՛մ՛ւանգամ փառաց իւրոյ գա լըստեա՛ն։ Ընդ սերովբէից ըն արըբաժանց ձայնիւ գովեցէք զորդին միածին. զի հան։

Ընդ քերովբէից փառաբա նութե՛ բարեբանեցէք զտ գին ճըշմարիտ. զի հան։

Հայր Ղուկաս Տէր։

Ա՛ր փա՛ռս չօր

Հանդերձեալս գալ իւր տէր զերկիր արեգակն աղտ բռնե. զի զմեզ հողմէն զբեր նուիրեսցուս մեր վերատեսիլ նոր րոգեցածս. Ի կեանս. ընդալիմք քո տէր հայրեղն լուծդ։

Ա՛ր ածային բարուքիքը դոյ տիս ի՛ զհընտացեալս մեղք՝ լու աստուծ տէրերայ. լրատուրեա ռեվի ա՛ծային լուծուվիլ. ընդ

Ա՛ր բարձրացար ի խաչին վա դամ նորոգման. և ի քանեւլիլ քո ի դըժո՛խս. աւար առեր զ գերեաց։ Ընդ զի նա արեան քո ի՛շեա կենագործ աշխարհի. և՝ հանգստեան արժանաւորեա՛ց յերուսաղէմն վերին։

Ընդ զըսարթուն երկնից ծո նեցիք ըզնատեանն ի յաթոռ փա ռայ. զի հանդուսցէ ըզնըն ցեալ ծառայս իւր յաւիտեան. ի՛մ՛ւանգամ փառաց իւրոյ գա լըստեա՛ն։ Ընդ սերովբէից ըն արըբաժանց ձայնիւ գովեցէք զորդին միածին. զի հան։

Ընդ քերովբէից փառաբա նութե՛ բարեբանեցէք զտ գին ճըշմարիտ. զի հան։

դաստաւոր. յո՛րժամ հաստուցցէ նեա ըստ գործոց իւրաքանչ իւրոյ. ամէն։

Ա՛ր ա՛րարիչդ ես հրեղինաց և հողեզինաց. և միշտ ընդ վերանիս իբանաւոր պաշտօնեից. ընդ հայեա՛ մըք թողուն ընտրեա՛ նըմանեցելոց մերոց։

Ա՛ր ի յերկրի երևեցար և ընդ ժողովրդեան բըն նակեցար. և ան մահութիւն պարգևեցեր մեզ մահացելոց. ի՛քեզ հայցե՛մ։

Յո՛րժամ նըստիս յաթոռ փա ռաւորական ի՛շխանութե՛ն. և վա ռաւորե՛ս առ ի՛քեն փառք ըզ գի՛նս արեան քո՛ տէր. ի՛քե՛։

Ա՛ր անբա՛ւ քո մարդա՛սիրու ըզ գըթացար յազգըս մարդկան ծընա՛ր ի կո՛ւսէն. ըզծընա՛ ւ՛ ըզ ամա՛զանեան. ըզնընջե՛ ցեալսն ըմե՛ր ընդ նըրըն քո՛ հանգո՛ւ թաւտաւորյաւիտենից

Ա՛ր իմ՛ խաչն զենա՛ր ոպիսի գան ևմ զմարմին և զարիւնըզ քո բա՛շխեցեր ի փըրկու թի՛՛ աշխարհին. զհա՛ղ ըզ՛ ւ՛ մո՛ղաս քո և արեան. ըզնընջե։

Ա՛ր ըստ նըմանութե՛ մահու քո՛ տալ նկա՛՛ յ արարչե՛ւ. և երկնից ազբայուեըզ ժառանգորդ լի նի՛ խոնատայեար. զհաստատեա՛ ւ՛ զ գալըստեան քո՛ տէր. ընդ։

Փառք քեզ ա՛ծ փառաւորել յաւիտեան. որ կենարարդ ես

թագաւորն Ձայնի՛ւ զի՛ դուս
տո՛ղ եղեւ. ան բերելով զքեզ
պատասխա՛ն ոսկի կընդ բո՛ւկ
զի՛ մտեա՛ւ ևմ՛ չկարացիս. քան՛
Յորժամ հարկանի՛ վո՛ղ դա՛
լըստեանն քո՛ տա՛ր. յայն ժա՛մ
զարհուրեա՛լ դողան սարսածք
ի յահե՛ քո՛ւեամբ. աղաչեմք զք
քեզ վերկիչ. հանո՛ւմ և ըզմեր
ըզ ընդ ջեցեալսն ընդ ա՛ր ըն՛ք.
որ միա՛յն եղ բանըեւ՛ն զիրա՛
Յաւետարկ լուա՛ւ Ծա՛ղ մա՛ն քո՛
տա՛ր. գնծա՛ն դասք առաքե՛լ ան՛ց
խնդրա՛ լուա՛ւ զնե՛ն անդոյն. ա՛ղ
Նոսխական բանագործե՛ն ա՛ղոր
ման՛ տա՛ր. ի՛ ա՛նտե՛ս ա՛նձն զք
ձեղուցեա՛ղքս յա՛հաղ կե՛ն ա՛ե
ա՛ն. ա՛ր միա՛յդ.

Զա՛նգն զքեզ ձրկենն իշխա՛
նութե՛ւք երկիր Թագաւո՛ր փա՛
ռաց՝. ամենակա՛լ ամենակարո՛ղ
Թո՛ղ ըզմեզ աստ՛ ընդ ջեցե՛լոցն
և հանգո՛ւ խոտորի՛ քո՛ւե՛ւ ի յար
քայական ի՛ հանդ բառնա՛ն.

Ա՛ր ի նախանձո՛ւն ըզ մարգարէն
մովսէ՛ս լուա՛ւ առե՛լ ըզ ա՛ծպին
վառեալ առ՛ւելո՛ւմ ա՛ծո՛ւ ըզ
քո՛ւ. լուա՛ւ առե՛լ և ըզ մեր ըզ
ընդ ջեցեալսն և հանգո՛ւ ի խոր.
Լսո՛ւ խնդրո՛ւ Թէ՛ ա՛ծ ա՛նձն
ծընողի և մե՛ր քո՛ւ յիշեա՛ զգին
տեսա՛ն քո՛ ա՛ր. և զտա՛ւ առե՛լ
ի՛ բառնա՛ւն յանԹառա՛մ և յան
ապրեա՛մ ի՛ կեանդ՝ ի՛ խոր.

Օ՛ղն և մե՛ր երգե՛ցք զքե՛զ

տեսանն՝ հան։ Նոզիդ ճշմարիտ
Հոգւոյ. խիստ անգամ զի զալըս
Աղէտիդ սիաճկին եակին հօր ու
զատիմք. հանգոյն զինքնէյեալո
ըն մեր ի տուր անունդ զո։
խեռնից. տա-էզ կարդանք ու սա
Այդ անըսկիզբն արարիչ յոտ
նոյն զգաստանալոյս ալ երբոր
դնեցէք։ ի։ Օ լուսատուելոյ
ծնունդնդեամբ ալ աւազանին՝
մի՛ բարկութեամբ խրատեր
և մի սրտմտութեամբդ յան
դիմանել՝ հրամայեր։

Աստուածային Թագաւորը յանիտե
նից՝ հայր ան[illegible]ն. որ զմիա
ծինդ տուիր ի փրկուիմ աշ
գի մարդկան. աղաչեմք զքեզ
սիշեա զհոգիս նոյնքեցընոյ մե
րոյ. և հանգիր երբեմ բոյսդ
պատ։ Լանդ ահ երկեա
մարմնով երկրիկ՝ քահանայապե
րա ձրշմարիտ՝ որ իւր խաչին
պատարագեան բարձոյ մեղաց
գան անապատ՝ աղաչեմք։

Ն՛ բանակ՛ն շնո՛ւ զհա՛ց բա՛շ
խող նը՛ հոգի՛դ ճրշմարիտ՝ որ
վերատին ծնունդեամբ առաքա
նին կոչեցեր յորդեդրութիւն
ընտրեալ ձեռըս. գրեթուեր զ-քո

Նորոգեա զհոգիս նոյն։

Ո՛յր անըսկիզբն արարիչ յոտ
խեռնից. տա-էզ կարդանք ու սա
զատիմք. հանգո՛ զինքնէյեալո
ըն մեր ի տուր անունդ զո։
Ա՛րդ ահագին և սաստիկ օրն
հոգւոյ. խիստ անգամ զի զալըս
և մի սրտմտութեամբդ յան

դիմանել՝ հրամայեր։

Լանդ ահ երկեա

Օ ահագին հանճարեալ գործոցն քոց որ ըզմիտս ամենից ածելով. զոր հուրիկ էլեկիւղէն խոստացար գեհենին. տալոյդ գեհենին ըզքեզ փերիսիէ. հանդոյ և ըզմեր ընծայեցեալսն ընդ ահեղս քո. որ միայնդեա բանալոդերիս. Յորժամ գաբրիէլ հարկանէ ըզ տիեզերապուճն ըզ բարբառ փողոյն. ևհարուցանէ հնգիւք նրկատեն զերեսփականչիւք տիզևան. ապա։ Լուանայն դնի և դիպուածիքիք հրաշելոյն բանն. և գաւառաւորն անհնդ յանկարկեն խեթ յարարածս հատուցանել վարձս ըստ գործոց իւր սքանչելբոցն. ապա։

Ա՛հագին է օրըն դատաստանին և գիղուճն առաջի բեմին. սար ասպին հրեշտակք ամենեքին կիր. ըզ նըՆեցեալսըն մեր միանոյս անձինք յահագին մեռք ըն դատաստանին. բարեխօսութիք՝ սուրբ աստուածածնին։ Լանին գրուանք երկնից բարբառին հրեշտակք. բանին գերեզմանք բորբոքիր գեհենին. ըզ։ Վայելրին երկինք որպէս մագաղաթ. գերապէնն գոչէ փող գաբրիէլեան. գերապանծ լուսոյ զարդարին արդարքն. ըզ։

Ա՛երձեայ էս ի դուռըն գեբեմանի. և էհաս ինձ ժամ մահուկ մերոյ։ Էյարգանդ

փառակից հօր և որդւոյ՝ ապա

ջանգիր ածածանին՝ հանդ։

Ա՛ր հայրական իշխանութիք և փառք գոհից եմ նոր նրատելոյ էս դատաւորիս հանդերձ քոմ առաքելովք. և առնես ըզհոգ տուդարձըն քոմ արար։ Ա՛ր լուսոյ Ճառագայթիք նրշանակ սըբոյ խաչին տայիր բեմին բանալոն. և ընտրեցար ես բեմին զոհ եմ դարձեալ. և առնես։ Ըրդ ապագիք ըզքեզ քոմ որդի աստուածոյ։ Հանդոյ զմեր նրՆեցեալսըն ջերմեռանդ խիբրի հնդ երեսաց զեմ. զի մի դարձցի արևանդ ամենէցեան ի յաւուրն այն հեղ ահեղին։

Յորժամ խաւարք փառաց սրբոյդ. խոնարհեալ անձամբ ըրբք պաղատիմք՝ դատաւորըդ կենդանեաց և մեռելոց՝ քոմ որդի աստուածոյ. յոյնանաւորք յահեղին լուսապարդեալ պայծառացոյ զհոգիս մեր նրՆեցեալսըն. ի վերինն երուսաղէմ ի քո Քահանգեանն դասին։

Ա՛ծ ահեղ է օր գալըստեանն քոմ որ՝ յորժամ շարժի՞ն զօրք երկնից՝ ահ գոհեցեալքդ Ճառագայթիք փայլիս ի յարեւելից. յոյն։ Յորժամ հարկանի փող գաբրիէլեանդ քոմ որ՝ ի յոյն ժամ և էրկիրըս դողդողել վերաբերի ըզ նրՆեցեալսն որ յարդանայ. յոյնան։

Ճառ ի Յոբ։

Ձ Ո՞Վ ՏԱՀԵՑ ՅՈՒՐԱՔԱՆՉԻՒՐ ՁԱՅՆԻ ՀՈՎԻՒՆ ԵՒ ԱՐԱՐԱԾՈՑ ԱՄՊԱՐԻՇՏԻ ՁԵՌՆ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ։ Ո՞ր մանկիանայրուսոյ կինդրէ ելա՞ և անմանհուն։ ընդ ո՞ր բան թեթեւանեմք ոտն մեր հարկանել մերոյ։ Մի՛ ապատանաւորեսցէ ոք խնդրով բերից։ զգեցար զծանոյն կենդանութեան։ և խնամատարեալ հանապատ ցեղից ընդ ձեռն եղեալ յանուն քո ընդ կամս։ ըստ

կոչեցէք ի հնոյ վերին կոչմանէն։ կոչատուէք անհնդ կոչմն ասէ։ դատաւորն անաչառ դատաստանն արդար։ հրեշտակք անդր արամ դատին զնեզատեալ։ և Ա՛ծ ամենի՛ն ծրէն դատաստանին։ և դ՚ոդոմեան առաջի քո մին։ իրաւեր ըզձայն փղոյն՝ և ըզձ հրեշտ՚ն ամ ա՛ծ դիմէն հրոյն։ Սարսափանաւք առանի երկիր և դողայ և ալարշիմք։ և հ՚զարիւր հրեշտ՚ց՚ցանէ։ բազմութիւն բազմաց ընդ բարբառս փղոյն։ և հոգիքն ընդհանո՛ն զուտ ալարշին մեռ մեռանն։ Խոշոր փղոյն յորժամ ելանէ հօտն ընդ ալարշիմ և պղծատանն զբնակիչ։ պղծատանն ա՛ր բազմութիւն։ և աստղատորքն ծածկին յանդաստանէր լուսոյն։ և ձայնն զոյնի աբ խաչին առաջի՛ք գոյ մեռ տեղի քեզ ինձ վանի՛։ ինչ՚ պատուաբ ա՛ն ողորմած հոգւո՛ց մե՛ր ընդ ջե՛ցեալն։

+++++++++++++++++++++

Ճառ ի Յոբ։

Ձ Ո՞Վ ՏԱՀԵՑ ՅՈՒՐԱՔԱՆՉԻՒՐ ՁԱՅՆԻ ՀՈՎԻՒՆ ԵՒ ԱՐԱՐԱԾՈՑ ԱՄՊԱՐԻՇՏԻ ՁԵՌՆ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ։ Ո՞ր մանկիանայրուսոյ կինդրէ ելա՞ և անմանհուն։ ընդ ո՞ր բան թեթեւանեմք ոտն մեր հարկանել մերոյ։ Մի՛ ապատանաւորեսցէ ոք խնդրով բերից։ զգեցար զծանոյն կենդանութեան։ և խնամատարեալ հանապատ ցեղից ընդ ձեռն եղեալ յանուն քո ընդ կամս։ ըստ

կոչեցէք ի հնոյ վերին կոչմանէն։ կոչատուէք անհնդ կոչմն ասէ։ դատաստանն արդար։ հրեշտակք անդր արամ դատին զնեզատեալ։ և Ա՛ծ ամենի՛ն ծրէն դատաստանին։ և դ՚ոդոմեան առաջի քո մին։ իրաւեր ըզձայն փղոյն՝ և ըզձ հրեշտ՚ն ամ ա՛ծ դիմէն հրոյն։ Սարսափանաւք առանի երկիր և դողայ և ալարշիմք։ և հ՚զարիւր հրեշտ՚ց՚ցանէ։ բազմութիւն բազմաց ընդ բարբառս փղոյն։ և հոգիքն ընդհանո՛ն զուտ ալարշին մեռ մեռանն։ Խոշոր փղոյն յորժամ ելանէ հօտն ընդ ալարշիմ և պղծատանն զբնակիչ։ պղծատանն ա՛ր բազմութիւն։ և աստղատորքն ծածկին յանդաստանէր լուսոյն։ և ձայնն զոյնի աբ խաչին առաջի՛ք գոյ մեռ տեղի քեզ ինձ վանի՛։ ինչ՚ պատուաբ ա՛ն ողորմած հոգւո՛ց մե՛ր ընդ ջե՛ցեալն։

Ո՛ր ունին իշխանութի մահու և կենաց. հանգոյն զհոգիս քոյց ծնեալ եմ. Յ՝: Յորժամ կարգի՛ աթոռ տրուիլը քո և հաստատի՛ սուեն դատաստանին. յայնժամ խըն՛նայ եա՛ ի ծառայս քո՝. Ե՛՛ւ:

Ո՛ղորմութեի՛ տըւօղ քո՛ կ՛ուխտա անգամ քո գոլըստեանն՝. ընո՛ր հեա՛ և մեր ընդՀեղոյըն կա՛լ ի յոյժ քոյմէ. որ ողո՛րմած ես յա՛մէ: Յորժամ զո՛նանահու թի՛ւն կենաց ընո՛րհէ՛ս. և ի՛ կեա՛նըս հրաւիրես՝. ընդ կամս րարըս անոնանը՛դ քո՝ ը՛զինըՀեցեալըն մեր դա՛ստատութեա՛. որ: Ընդ նըմա քո դաստեա՛. և ընդ սո դա՛րսըն պըտակեա՛. ի՛ տեղի՛ ան կելո՛ց հրեշտակաց ըզինըՀեցեալըն մեր կա՛րգաւորեա՛. որ ոչ:

Այ՛ր ա՛նըսկիզբըն բարեխնամ մարդա՛ներ. ո՛ր ստեղծի՛ր ես հո գւոյ և մարմնոյ. յի՛շեա զինըՀեցեալսըն մեր. և՛ հանգո՛ ընդ նըմա՛ քո՛: Ա՛րդի՛ր միածի՛ն. ո՛ր գըթածդ ես ստ աՀենեաւո՛ն. և խաչի՛ւ և արեամբ գնեցեր ը՛զքո ժողովուրդս. յի՛շեա զհինս ա՛րեան քո տո՛ր. և՛ հանգո՛ ընդ նըմա՛ քո՛: Չոգի՛դ ճըշմարիտ. ո՛ր աղբիւրդ ես անըպատում՝ և լո՛յսդ էա՛ մեծաց բարութեա՛. յի՛շեա զինըՀեցեալսըն մեր ընդ ո՛ղորմութեա՛ քո՛. որ ոչ:

Ո՛ր ուսար ի՛ գիտութենէ աստուածայնոյ. և ի՛ գիտութենէ մարդկայնոյ. ընդ ո՛ղորմութեա՛ քո՛ ընկա՛լ զհոգիս ծնողացն մերոց. և զամենայն ազգականս մեր. և զամենայն քրիստոնեայս. որ ոչ:

ոտից զգաւս անձին իմոյ։
Եւ ասացի ես ցողմաւս՝ Հո՛գւոյ իմոյ բազմապատիկ փրկիչ եւ փառաւորիչ։ Ո՛չ մարդասիրեա՛ց ես ի յերկինս եւ յանմարմնո՛ց փառաւորեալ։ Ո՛չ մարդասիրեա՛ց բազմապատիկ փրկիչ եւ փառաց տո՛ւր զգաւս անձին իմոյ։

Ո՛վ ողորմա՛ծ Տէր ողորմած՝ հոգւոյ իմոյ բազմամեղի. որ բնակեա՛լդ

ԱՅՍ ՈՐ ՀԱՅՐԱՊԵՏ ԱՍԷ

Ժամանակ՝ հայր անբան կիզքն և անբանակ՝ որդւոյ որոմնաս ծնողական անձառ՝ հոգւոյն բղխանքն աղ բերբերար՝ ա՛ղաչեմք ըզ քեզ զքեզամած երկայնամիտ և ողորմած ո՛ղորմած քո առ՝ զծոռամոծ զայս ի քէն յուսալ ներելոյ։ Լսո՛ղ որ ի ծոց հօր մտանես՝ և հեթանոսն տակ զբնաւորեալն՝ որով երկնեցեր զայսոցիկ աշխարհս լերին հաստատուն։ Տե՛ր ողորմեա՛ ինքեան ասր և փրկիչ ամենայնի՛ և հեղուցիչ։ ողբ 542

Ո՛վ Տէր ամենակալ և ամենազօր, որ ի սկզբանէ ստեղծեր զերկինս և զերկիր, զծով և զամենայն որ ինչ է ի նոսա, և ամենայնի տաս զկեանս և զշունչ, և զամենայնի հոգաս, և ոչ ոք կարէ ընդդիմանալ զօրութեան քում, զի ամենայն ինչ ի ձեռն քո կատարի, և ամենայն ինչ ի քէն կախեալ է, և ոչ ոք կարէ ասել թէ զի՞նչ առնես, զի դու ես ամենայնի Տէր և ամենայնի Թագաւոր, և ամենայնի

Զ՝ամենայն ընտիրս բաշխող՝ եւ
կենարարող եւ երկրպագող. կեանք
և կենաց տուօղ հոգի՝ հօր և որ
դւոյ արարչակից՝ խնդրեմք ի
քէն աղբիւր բարեաց՝ արբուցա՛
նօղըդ ծարաւեաց՝ ասէր:

Դամբանիմք ընտրեալիդ զկեն
դանարարըդ համայիկ՝ երիւք
արբեղէն մի տէրունական զհայր
և զմարդի և սուրբ հոգին. յոր
հանգուցեալըս մի կըստահալ և
հաւատով խոստովանեալ՝ ասէ:

Ն՝երակի Թիւր կատարեալ յե
րիս անձինսըս բաժանեալ. երկոր
դութեամբ միաւորեալ միով
բնութեամբ հաւասարեալ՝ յորմէ կա
պեալք և արձակիմք՝ և վերջ՝
ոչն անկոյծ կապիմք՝ ասէր:

Զ՝ոակից ընդ հօր զմարդի՝ վե
ռասրեմք անկեռելի՝ որ ինքը
յարգանդ կուսին՝ զարտասանին
առեր մարմին՝ ամենայնօք ած
ծնին՝ անպակն քո՛ ծընողին՝ ո:

Ն՝երեցար մարմնով երկրի
որ ի հօրէ անմեկնելի՝ ընդ հո
ղեղնըս բնակեցար՝ ի հրեղէն
նաց երկնատարածեանդ՝ պարտատ
նօք երկնաւորաց՝ փառաբանե
լիչ քոց հրաշատակաց՝ ասէր:

Ն՝ատօրինացըն մոռեցաւ՝ ընծայ
եցար ի տաճարին՝ զի ըզընուի
ըս մարդկային՝ ընծայեսցես հօր
ի երկինս՝ խընդրըս՝ ածուքդ
նոր ծերունուին՝ քեւ ի կապից սո
ղոմոնի՝ ո: Յ՝ատաւորըդ հրե
ղինաց՝ որ ընդ մարդկան հոդե
ղինաց՝ շըրջեցար անօրինաբար

որ ըստեղծեր զձեզ ի հողէ՝
կեանք ի կենաց լցար ի ըս
տոյ՝ ի յոհաննէս:

Ծ՝ողոքեաք ի հրաժարումն
ծառայի քո յաշխարհէն՝ հայցեմք
ներել նմա սրտաւեռնիւք և պղատիմք
զայս առնել՝ ձանձրացն ընդ
երկայն՝ ննջեցեալս լեր ուղեկից՝
ի յոհաննէսէ հօր քո ըստ
ըզ՝նըջեցեալըս մեր հանդո՛:

Ա՝փըսփոսեմք մերոց սկըզբան՝
մի՛ըստեղծեալ ի յոդմանն՝ զոր
շարհեցեր նոր աւազան՝ ի մոռ
նոյ մեղաց մարդկէն՝ հայցեմք
կըզկին կարգաւորեալն՝ ածին ի
ծնանդեան մի՛կըստցին՝ ի յո:

Լ՝ուսաւոր ձայնիւ յերկնից՝
զքեզ դատանեաց հայր էակից՝
աղաւաղեալ հոդին ի քէն՝ առ
հասարակ հոդին իջեալ՝ ան
ըմբռկըստեալ նովին հոգեառ՝
յորդ եդրմէն հօր հաւատալ՝ ո:

Խ՝օսար մեղաց հալածեցար՝
լայն գիտութիւն քո ծագեցաւ՝
հիւանդութիւն մեր ողջացաւ՝
կենդանարարըդ մեռելոց՝ և
լուսաւորդ խաւարելոց՝ ի յո:

Օ՝ազաւին անուն առ ի հօրէ՝
որ ընտրեցեր ի յաշխարհէ՝ լու
սաւորիչ ամենայնի՝ ըզ դաս
նոք առաքելոցն վարդ յորովե
մեր եղելոց՝ ի յոհաննէս:

տան աստուածոյն ընդ դէմ դնելոյ։ Պա՛տկեա՛ր անմարմնականքն՝ զի կենացդ հաղորդակից՝ լի՛ր։ Ա՛մէն։

Ի ԱՐԱՐՈՒԱԾՈՅ ԵՒ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱՇՆՉԻՆ

Ա՛ստուածային ուրախութեանդ՝ զոր ընդ հրեշտակս ունիս՝ ընդ մեզ ևս ընդունելով՝ ի մեզ ևս ի ներքս մտեալ՝ ի մեզ ևս ի ներքս մտեալ՝ ի մեզ ևս ի ներքս մտեալ

դուքեզ երբեակ անձին։
երկեր միշտ ընդնոսին՝ երրոր
դարձը ժողովին։ փառս վեր
հեծ քաղաք վերին՝ յորում այր
ընկալ ըզմեզ նովին յուսալ՝
ընդ նընջեցեալսն հաւատով
հայցեմք ևքէն տէր բարեգութ.
վանհանայք և ժողովուրդք
բարբառ քո։ դասաւս։
ջեցեալ մեր լսեցո՝ զնծայիմ
օրհնութենէ ևքէն կոչմանն։ նըմ
յոժամ լսեն զբանսն՝ ձայն
աջակողմեանքդն վերանան։
փառաց յ՚ փառս բարձրանան
սա լուսոյ վիճակ նոցին։ դա։
ղորդս ասաւ հայցմամբ նոցին՝ ըզ
և արդարոցըն զամբարեան։ հա
նը վերկայիցն ի գլուխս եղեալ
և ամաւորճանք լուսափայլեք։
Ի լինն պատրաստ զանազանեալ
գործըք մեղացըն ջնջեացին։ դ։
յայնժամ լիշեա զտուրս բարին
էարեցն ինդրն անշէջ մնանին.
բարեաց գործողքըն պըսակին
խոստացեալ որ գործեցան
Յիսուսէ՝ գաղանիք մարդկան
ընկալ ըզմեզ նովին յուսալ։
ժողովուրդ և ամենայն հաւատով
ամենակալն աղջ ժողովին
ողք յաղագս ծընեալք լինին։
և հրեղինաց դասք երկնային հա
մանգամանն վայրաբերին։ ի
յայնմահնէ հրապարակին լիշեա
ըզ սա յօրն ահագին։ դաս։
Յիսուսեան՝ գաղանիք մարդկան
խոստացեալ որ գործեցան
բարեաց գործողքըն պըսակին
էարեցն ինդրն անշէջ մնանին.
գործըք մեղացըն ջնջեացին։ դ։
յայնժամ լիշեա զտուրս բարին
և ամաւորճանք լուսափայլեք։
Ի լինն պատրաստ զանազանեալ
և արդարոցըն զամբարեան։ հա
նը վերկայիցն ի գլուխս եղեալ
ղորդս ասաւ հայցմամբ նոցին՝ ըզ
սա լուսոյ վիճակ նոցին։ դա։
փառաց յ՚ փառս բարձրանան
աջակողմեանքդն վերանան։
յորժամ լսեն զբանսն՝ ձայն
օրհնութենէ ևքէն կոչմանն։ նըմ
ջեցեալ մեր լսեցո՝ զնծայիմ
բարբառ քո։ դասաւս։
վանհանայք և ժողովուրդք
հայցեմք ևքէն տէր բարեգութ.
ընդ նընջեցեալսն հաւատով

Ա՛րարչ՝ և մեծ դատաւո՛ր ամենակալ և բարեգութ. որ գո վից՝ ոդ խորհուրդ՝ որ դուստ ուր ապրումն բուէ. ընդ սրբոց առ՝ քելոց՝ որ պատակաւ զմեր նո՛ր նպէցեալն. ողորմած ու որ դրան՝ հնազանդն մեր նո՛ն ջնջելոց: Յորժամ գթած՝ լը ըն կատարի՛ն որ զայս առ՝ ուր մեղ պա՛տճէնն. մանրա բեր՝ց բանքը՛ն յարդի՛ն առաքելոցն վը՛ճարին. ողորմեա՛ մեզ Աստուած՝ մեր ի բնակարանն երկ՛նաւորի՛ մ ի՛ ծնակարանն հրե՛շտակաց՝ ուր էնո՛ վը և չէ՛ դիտա՛ կան ծերա ցեալ. ամպ՛ հնակերպ ի՛ դրախտ՝ ին էդե՛մնական՛ պայծառացեալ. ամե՛ն: Ողորմած՝ ու վտա՛ր՝ ք քո՛՛. որ ժամանակ գա՛ մ ի՛ երկնից՝ ի՛ վերա՛յ թագո՛ր հողո՛՛ ք քո հայրենի՛ կերպա՛ րանքը. և առ՝ նե՛ս հրամա՛ բանո՛՛ ըզքեզ՝ նուի՛ որդո՛՛ ք մարդկան. ողորմեա՛ մեզ: Այդ՝ նել բեմ՛ն բազմի՛ վեսա՛ ՛ն և առ՝ գամարն զա՛՛ ղարի. գաբրիելեա՛ն փողը՛ն գոչե՛՛ ՛ցը ա՛մ՝ ան՝ դ հա՛՛ ՛ւթին. ամրա ր՛՛ ք դատը՛՛ ն բերկրի՛՛ ն. խակ մեղաւորքը՛ն թա՛՛ խանձին՝. ո՛: Յորժամ հընչի՛՛ ն փողը՛՛ ն լինի՛՛ ն ըզևատակն գերը՛՛ յայանի՝. ձնո՛ւազա՛ յթ սրբո՛՛ ք խաչի՛՛ ն յարևելից վաչէմ՝ Ծագի՛՝. հրեշտակա՛՛ ք գումարք ամե՛՛ ՛ւլի՛՛ ն հրեշտակապետք ամեն՛ն հնակին՝. ողորմա՛՝:

Ո՞հիղ խորհո՛՛ ՛ւրդ քահա՛՛ նայի՛՛ ն բո՛՛ ղկատարա՛՛ ծ կայ ի՛՛ բեմին՝. առաջի՛՝ նը ան՛՝ զանո՛՛ ՛յն. հուր շիջանի՛՝ խանձա՛՛ ր մերմի՛՝. ապտակեալ հոգի՛՛ ն ուրա՛՛ խանա՛՛ ն ղի՛՝ Ծողոքեհեն մեղա՛՛ ՛ց լինի՛՝. ողորմեա՛՝: Ո՞վ մեռա՛՛ ս առաւա՛՛ ծախո՛՛ ս և ապրած՝ ն ըղձա՛՛ ՛ւսային՝. մեր գալո՛՛ ՛ն խորհրդեմի՛՛ և քահանայ՝ նայ՛՛ ն հին ծրինն. յառաջա՛՛ գո՛՛ ն մեղ ծա՛՛ ռուցի՛՛ ն ըզգեստ լո՛՛ ՛ւսո՛՛ ր մի՛՛ ածնիդ՝. ի՛՝ փրկուե՛՛ մեզ յա՛՛ յտնեցի՛՛ ն յա՛՛ ՛ւսո՛՛ ր կերա՛՛ կրեին՝. ողորմեա՛՝: Տը՛ ըռամնհաղո՛՛ ՛ւրդ ջրերա՛՛ ՛ւ նո՛՛ ՛ւ՝ ի՛՝ յանձն առեր ըզմեզ հ խաչին՝. և փայտի՛՛ ն բարձո՛՝ ղ եղե՛՛ ՛ր վասն ողջմա՛՝ նակա՛՛ ՛ւսեղծին՝. ողորմեա՛՝:

Օ՝ սրբհուրեցա՛՛ ն ջրերք ի՛՛ կնոյ ի՛՛ ն յորժամ առաքն զառ՝ քո՛՛ ՛ւ ի՛՛ խաչին՝. սրբեցակա՛՛ ն լա՛՛ յ քո՛՛ ղ սրկեա՛՛ ՛ւ. և լայս լուսոյն նըմա՛՛ ղեցա՛՛ ւ. յահեղ փառա՛՛ յ ատաւա՛՛ ծորեա՛՛ ՛յդ խա՛՛ ՛ւսո՛՛ ր եղիր ընդ ա՛՛ ՛ւ՝ ղքո՛՛ ՛ւ. ողորմեա՛՝: Ա՛ւետարանա՛՛ ն ազգի՛՛ ք մերդ կա՛՛ ն յորժամ լըսա՛՛ ն ըզձա՛՛ յն քո՛՛ ՛ւ ի՛՛ յարութի՛՛ ՛ւն. նո՛՛ ր բեցա՛՛ ն ի՛՝ յարութի՛՛ ն մի՛՛ ածնիդ՝. ողորմեա՛՝:

ծգնեաց և ինձ քո։
զհոգի մեր ընկճեցեալսն,
ոլթիւն՝ . և հանդուսցէ
եսցէ մեզ զերկնից զարբայ
նալեսց զՀոգին։ և պարզե
փըրկեսցէ ըզմեզ ի տա
ատ ոգւոյն քո միածին՝ . զի
տն ևս կոյս նը . բարեխօսեաց
ընծ՝ անարատ մայր
զաւուր յաւիտենից՝ . օգնեաց
ամ՝ զի անպատրաստ եղիցի
զիս՝ ի հրամանաց քոց թո
ատուրիդ տեսի՝ . և զբնհուրե
ՕՀայեաց ի զատաստան դա

նեալ՝ զի պատկեր եմ քոյ բա
սէ՝ քո մի անտես առ
ան՝ զի ամենայն ոք
հե՝ ըղ օր զատաստանին՝ յայտ
Սոկոլեաց օր վախճանին՝ ա
քո՝ մի զատապարտեր՝ . օգ
այնէ ատենին՝ զբնհս ար
իմ՝ ի նմանէ՝ . յայտնաբար
Ասէ ատենին՝ մերժեցեալ ա
ղաւաձիս՝ զատապարտեալ
ղաղ՝ պատուէրանին՝ . օգ
Թէ՝ պատհանջէ՝ ինձն զատ
ի ապառնեալ թագաւորին՝
շնոմածոյս՝ . զարհուրի՝ եղ
մարմնոյս . ի բակտէ՝ գեղեցիկ
զաղ՝ պատուէրանին՝ . օգ
Յանդիմանի՝ հոգւոյս՝ զի
առ ոգւոյն քո միածին՝ . զի
տն ևս կոյս նը . բարեխօսեաց
ընծ՝ անարատ մայր
զաւուր յաւիտենից՝ . օգնեաց
ամ՝ զի անպատրաստ եղիցի
զիս՝ ի հրամանաց քոց թո
ատուրիդ տեսի՝ . և զբնհուրե
ՕՀայեաց ի զատաստան դա
նեալ՝ զի պատկեր եմ քոյ բա
սէ՝ քո մի անտես առ
ան՝ զի ամենայն ոք
հե՝ ըղ օր զատաստանին՝ յայտ
Սոկոլեաց օր վախճանին՝ ա
քո՝ մի զատապարտեր՝ . օգ
այնէ ատենին՝ զբնհս ար
իմ՝ ի նմանէ՝ . յայտնաբար
Ասէ ատենին՝ մերժեցեալ ա
ղաւաձիս՝ զատապարտեալ
ղաղ՝ պատուէրանին՝ . օգ
Թէ՝ պատհանջէ՝ ինձն զատ
ի ապառնեալ թագաւորին՝
շնոմածոյս՝ . զարհուրի՝ եղ
մարմնոյս . ի բակտէ՝ գեղեցիկ
զաղ՝ պատուէրանին՝ . օգ
Յանդիմանի՝ հոգւոյս՝ զի

առ ոգւոյն քո միածին՝ . զի
տն ևս կոյս նը . բարեխօսեաց
ընծ՝ անարատ մայր
զաւուր յաւիտենից՝ . օգնեաց
ամ՝ զի անպատրաստ եղիցի
զիս՝ ի հրամանաց քոց թո
ատուրիդ տեսի՝ . և զբնհուրե
ՕՀայեաց ի զատաստան դա
նեալ՝ զի պատկեր եմ քոյ բա
սէ՝ քո մի անտես առ
ան՝ զի ամենայն ոք
հե՝ ըղ օր զատաստանին՝ յայտ
Սոկոլեաց օր վախճանին՝ ա
քո՝ մի զատապարտեր՝ . օգ
այնէ ատենին՝ զբնհս ար
իմ՝ ի նմանէ՝ . յայտնաբար
Ասէ ատենին՝ մերժեցեալ ա
ղաւաձիս՝ զատապարտեալ
ղաղ՝ պատուէրանին՝ . օգ
Թէ՝ պատհանջէ՝ ինձն զատ
ի ապառնեալ թագաւորին՝
շնոմածոյս՝ . զարհուրի՝ եղ
մարմնոյս . ի բակտէ՝ գեղեցիկ
զաղ՝ պատուէրանին՝ . օգ
Յանդիմանի՝ հոգւոյս՝ զի
ամ՝ զի անպատրաստ եղիցի
զիս՝ ի հրամանաց քոց թո
ատուրիդ տեսի՝ . և զբնհուրե
ՕՀայեաց ի զատաստան դա
նեալ՝ զի պատկեր եմ քոյ բա
սէ՝ քո մի անտես առ
ան՝ զի ամենայն ոք
հե՝ ըղ օր զատաստանին՝ յայտ
Սոկոլեաց օր վախճանին՝ ա
քո՝ մի զատապարտեր՝ . օգ
այնէ ատենին՝ զբնհս ար
իմ՝ ի նմանէ՝ . յայտնաբար
Ասէ ատենին՝ մերժեցեալ ա
ղաւաձիս՝ զատապարտեալ
ղաղ՝ պատուէրանին՝ . օգ
Թէ՝ պատհանջէ՝ ինձն զատ
ի ապառնեալ թագաւորին՝
շնոմածոյս՝ . զարհուրի՝ եղ
մարմնոյս . ի բակտէ՝ գեղեցիկ
զաղ՝ պատուէրանին՝ . օգ
Յանդիմանի՝ հոգւոյս՝ զի

Ցանկ պատմածոց Հարցանկին։

Արդ էգեալ որդիք սիո 7
Ուր նախախնամ իմաստ 11
Խորհուրդն անճառ 16
Աւետասիրը սրբուհի 20
Խորհուրդ մեծ և պատուական 24
Ի յայսօր բանն ի հօրէ 27
Ի տակաւին հօր և հոգւոյն 31
Ի յայսօր գործիւք ցերեկ 34
Ի յայսօր որ յանիծոց վախ 38
Ի նընջակերգնական տեղ 41
Ի նէ զանձնէն բերնուքէ 44
Ի յայս ի լուսոյ ի հօրէ 47
Յանճառ վարագոյ խոր 51
Ի նորին պատգամէ ի կոյս 54
Ուր գէթ պատանեցեալ գոլ 59
Ուր ջերմնաւոր թագաւ 63
Յաղթող գերասաւ յօրհ 67
Ի տիտղոսակ բարի քեզ 71
Ցնծացայ պսակ էակ 75
Ուր էնն կիսուէ որդի 79
Ի բանէն որ առաքելք 83
Ի մասունս էրկնային 88
Ուր զանձաւէլն ծածկ 91
Ի մեռանիլ էրկրորդում 93

Հանդէս բուն բովանդակին։

Ահաւն որ ընդ հօր կէ 97
Նայր բազում ողորմ 100
Ծով կենդանագոյ հայ 101
Ի տրամ զցասումն 102
Յանհնայն ժամ ազատ 103
Ի երկնի ձեռս յորդից 104
Վայ ազգ աստուածոց 106
Չամբառնամ աչք իմ 107
Վայ ազգ հայոց ապաշ 108
Ուր հայիս քաղցրութիւն 109

Հաւքին ընծայից Ամենայն Թէոդորոսի։

Ի յայսր հրաշակաց 114
Ուր զօրհնէս սրբուհի 117
Ի տանուն քո քում օրհ 121

Հանդիսին ընծայից Հիւանդի Տէրէն Ստեփանոսէ։

Ի պրիսկան մահ սէր 126
Ի նեղութիւն ընկիր ան 129
Ի նեղութիւն ազգ հայ 132
Ի պարոյն մերոյ օրհ 135

Հանդիսին ընծայից Տոհան նոր Հէրէն Ստեփանոսէ։

Ընորհեա մեզ քում թագ 140
Ուր պարիկք զօրութիւն 143
Փառաւորեալ անուն 146
Աչք ազգ հայոց անձր 151

Հանդիսին ընծայից Ամենայն Քաղաքին։

Ի յայսր ընդ անմահ 152
Ուր պատուիրան ճշդ 157
Ի պարոյն մերոյ ազգ 160

Ընտիրներուն Ամենայն Գրիգորի Հոռոմկլայի։

Ի յայսր զնծարձակեալ 165
Ուր ի հօրէ առաքեալ 169
Ուր զի խորհուրդ քո 172
Ի յայսր հարցն մեր 175

Հանուն Յարութեան Շաշարու։

Ա յսօր գոլով իբեթիա 181
Ար վէր օրհնիս յաիմ 185
Թագաւոր գոլով քո 188
Ընդդէմ իհօրէ ծնեալ 189
Լամասոսն կուսանքն 193
Ար յաիմ փառաց 196
Ա երանգոյն երկնից 200
Ընծայի սիրուիքըն 204
Ա յսօր անձատ լոյս 208
Պարգևատուն ամենե 214
Յարեաւ քան իմեռե 217

Հանուն Յարութեան գան Ղեւոյ
Յէ քէ։

Ա յսօր յարեաւ իմե 219
Ա ռաքելոյ իհօրէ 222
Ի գերեզմանն քո կան 224
Որ յարութեան ըղ 226
Ուղղեր և աբ կան 228
Յարեաւ աստն իգեր 230
Փառաբանակից հօր 232

Հաւատն ընծայէ, Գրիգորեան
Յովհաննու Իմաստնի։

Ա մենայն իսածն բանն 234
Ա տուգեալ կըզգիք 235
Յաղթական քեզ օրհ 237

Հոգւոյ Հաւատ Օրհնութեան
Յինանց և սմ Հիւսկէից։

Երգեցողք եղիզ նոր 240
Երգեցէք ասն երգ 242
Օրհնեացուք ըզ սուր 244
Փառաւոն հանդերձ 246
Օգնական ընդունե 249
Երգեցէք ասն երգ 251
Օրհնեացուք զսուր և 253

Հոգւոյ Յարութեան։

Ար եկիր խնդիսն ասիե 255
Ար եկիր իփրկութէ վեր 260
Ար ի յերկնից իջեր ան 264
Երկրպագեմք քեզ քո 265
Ար յերկնային զինուո 270
Փառաւորեմք զքեզ 275
Ընծաւելի բնութիւն 279
Ար եկիր կամաւ հօր 283
Համբարձաւ ասն մեր 287
Ա ճահրուշ այս խոր 293
Ար զամենայօր զօրու 296

Հանուն Հոգւոյ Վալապեան։

Ա ռաքելոյ աղաւնւոյ 303
Նայն և նմանն հօր և 307
Ա յսօր երկնայինքն 310
Երեգան արդարոս 313
Օ՜ անբակընդբնաբար 316
Ընդունարար բաժակ 320
Ի հարաշարժ աղբերէն 323
Ա ռեգեանն արդա 326
Օ՜ մարգարէ բարձրե 332
Ա՛վ երջանիկ ասր աբ 335
Ար ըզ լայս ասծային քո 338
Ար ըզ լայս անձատ շնոր 340
Ընձեռեք նոր իրեալ ըզ 244
Ըզ քեզ քաղաք այ 350

Վարդավառին։

Ար ի երկինն այսակէր 354
Ա՛ստուածպէս փառց հօր 358
Ա յսօր որ էնն ի յեր 361
Ուրախ լեր աբ եկեղե 365

Վերափոխման Աշճածնին։

Ա. յոր ժողովեալ սիրը 368
Ա. յոր ցանճառելի ծիրը 373
Ա. յոր հրաշահառ 378

Հանո Գրաբարեայ Լուծ
Խոչին։

Լուսերայ վիճի հաւատոյ 382
Որ զանազանատ բազուկս 385
Օ, օրուն մեր խաչի 388
Խաչըն կենդանար՝ որ 391
Արամն լեր որ եկեղ 395
Ընդատուեմ ըն կատք 398
Ընդատական որ զնացէն 402
Որ ծագեցեր մեզ լոյս 406
Ներշանաս սահմանապահ 410
Հրաշակերտ և զօրեղ 413
Որ գնացեալ զօրութիւդ 416
Որ յերկնային գինուռս 420
Որք զարդասրեցին անս 422
Յաղթող և որ հայրս 426
Ա. յոր անմեղ որ մանն 429
Որ յանկից ստեղծեր 431
Ա. յոր որդ հայրապետ 435
Որ յառաջագոյն սահ 451
Ներաստեղծեալ բանն 458
Յարևելից մինչ ի մուռ 462

Հրեշտ Օրհնութեանց Շաբաթին
Մատթէոսի։

Ժողովեալքս ի միշտ 467
Յամենայն ժամ օրհ 469
Օրհնեն ըզքեզ ազգ 472
Շնորհեա մեզ քո թագ 475
Օ, սրբական մեհ սրը 477
Ա. յոր հրեշտակաց 479
Ա. յոր սիրատակ սրը 482
Սիրատակս վկայից քոց 485

Հրեշտ Մատթէոսի։

Բ. ըզքեզ սրդար և ու 487
Ուրբ արեգ սարսիչ 490
Ընտրակալ և բարե 492
Օրհնեմք ըզքեզ ազ 494
Ազգ ըզ տանջանաս անս 497
Օ, հնութեամբ ի հնոց 500
Յուսացելքն յանուն 501
Ա. ըզքեզ ազգ հարցն 505

Հրեշտ Հանգստեան Շաբաթին
Ղազիկեանցի։

Վկեզ վայելել ազգ օրհ 508
Զհոգիք քո արարին 509
Հրեշտակային ձայնիւ 511
Վկեզ վայելել ազգ օրհ 514
Ձայն մեծի զուարթի 516
Լայս խլուսոյ զմեզ լոս 518
Վանգել զքեզ օրհնեն 520
Հայր անբակիցքըն բար 522

Հրեշտ Հանգստեան։

Օրհնեալ ես դու քո 524
Գոհաբանեմք ըզքեզ 525
Որ թագաւորեցեր 527
Ա. յարիչ և մարդասէր 528
Օրհնեմք ըզքեզ հայր 531
Ձանդ ազգ որ ի ծոց 533
Որ փառաք հօր հան 535
Յաւիտենից ազգ և 539
Ազգ անեզ անժամանակ 542

Խօսք սա Հիւանդոյն Վայելուչ Հանգիստ։

Ով անձիկ՝ դու մինչ մտացեալ լինի պատահմամբ ձայն սուրբն և դուռ գտանել կամիցիս, նախ պարտիս գիտել թէ որն իցէ դիր տարբեր. պղպէ զամին և զքանիս նոյն սանդն՝ յորում որանէս։ Եւ կալել զդիր տարբեր՝ ի վերուստ՝ որ է Տանգլուխ եդեալ՝ իջանես ի վայր հանդիպ սանդն. ուր է եօթնեբեկ նորին։ Եւ առել զեօթնեբեակն՝ մաւորես ընդ թռչուն սուրբ սանդն. և ուրթ ուրն՝ ի քաց գնաս. և որ ինչ ինչ՝ այն է ձայն սուրբն անհատ։ Այլ եթէ՝ դու դիր տարբեր տարին ոչ ի մուտան Յունվարի, այլ փոփոխի միշտ յաւուր Կիրակէի բուն բարեկենդանին. յորում աւուր և ձայնն՝ զինչ և իցէ լեալ յառաջագոյն՝ փոփոխի ի վերջ։ Օ՜ի շինող սպասուածիս պատրիկ՝ փորձիր նկատել զայս՝ տեսցէ զի արարեալ է ի վերոյ բուն բարեկենդանին և անտի սկսեալ։ Օ՜ր օրինակ՝ եթէ թռչնին տարբեր իցէ որ է՝ հաւթ, է դիր տարբեր՝ ի. և յայսմ ամի՝ բուն բարեկենդանն՝ ի փետրվարի ծա լինի. և այն անդ հանդիպ, և ի նոյնոյ ի տարեդարձն եղեալ տաւնի՝ որ է է, որով լինի՝ ձգ. յորմէ երկիցս ուրն ի քաց գնալով՝ ի վերջ գայ ձայնն։ Այնպէս իմա և զայլոց տարեգրաց և ըմնայն աւուրց թռչնոց և եօթնեբեակաց։ Եւ առնելին խնամատարեալ և գիտուն՝ Տէր մերոյ Յիսուս Քրիստոսի, փառք յաւիտեանս Ամէն։

Ցիշատակարան Մովսէսի։

Ո Հ Ն Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն Գ Ո Հ Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն

և շնորհակալութիւն՝ պատշաճելի և երկրպագելի ամենասուրբ Երրորդութեան և միոյ Աստուածութեան՝ Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ։

Ես բարեխօսութեամբ արարածահաս և երջանիկ վիպային իւրոյ տեղւոյն Արճաոյ Եւս կարողութեամբ նուիրատուեալս մերոյ հայանիլ ի վախճան տապարդուէ տեղի մնասենիս՝ ի պայծառութիւն տեղւոյ Ջուղա և ի վայելուն հոգեհնճոյ մանկանց Հայաստանեայցս սուրբ և ուղղափառ Եկեղեցւոյ։

Եւ հայցեմ ի բարեմիտ ընթերցողացդ յիշել զտապարիչ Պօղոս զսուտ արուեստին ապուշքիսի՝ որ ամ՝ ողջմտութեամբ աշխատ եղէ յոտ ղազս անվրէպ ուղղափառութեամբ ի լոյս ածելոյ զսա ի պարծանս տեղիս մերոյ. յիշել նաև զորդիան իմ զՅակատուրն, զՊօղոսն, զԱմանն, և զՎասուսան, որպէս զի սոքեայ ամենայնիւ հոգւով աճ ի թիկունս հասանիցէ տկարութեանս մերում։ Յիշեսջիք և զտէրս Դաւիթ վարժապետին վերշումպէճեան, որ անխոնջ տքնութեամբ աշխատ եղև ի սրբագրութեան տեղւոյ մերոյ. վայ տիրոջ ընկալեալ զսա, յիշեսջիք նաև զաշխատաւորսն գործարանիս՝ զՊետիսն, զտաեփանն՝ և զյուսէփն։ Եւ նա ինքն որ առաջի տուն է ի տուրս ողորմութեան, ողորմեացի Հէզ և մեզ յաշխարհի սա և ի հանդերձեալ յաւիտենին. շնորհօք և մարդասիրութեամբ կենարարին մերոյ Յի. ամէն։

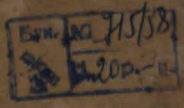

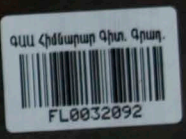
ԳԱԱ Հիճնարար Գիտ. Գրադ.
FL0032092